प्रस्तावना.

" प्रकरणमाला " ग्रन्थनी त्रण आवृत्तियो खपी जवाथी तेमां सुधारो वधारो करी आ चोथी आवृत्ति बहार पाडवामां आवी छे. गुजराती भाषामां संस्कृत लिपिथी टवार्थ सहित छ कर्मग्रन्थो तथा मिथ्यात्वकुलक, तथा आत्मकुलक तथा समवसरण प्रकरणनो उमेरो थवाथी प्रथमना करतां पुस्तकनुं कद वमणुं थयुं छे. सघलो स्वधर्मावलंबी वर्ग तेनो संपूर्ण लाभ छूटथी लइ शके माटे तेनी किम्मत जुज मात्र एकज रुपियो राखवामां आवी छे; रोयल आठ पेजी चोपन पंचावन फोर्मनुं पुस्तक मात्र जुज किम्मतथी मलशे. सघलां स्त्री, पुरुषोने धर्म संबंधी ज्ञान थाय, वाचननी अभिरुचि वधे अने जैनमतनुं रहस्य तेमना जाणवामां तथा समजवामां आववाथी धर्मनो फेलावो विशेष थाय; ए निर्विवाद छे, ज्ञाननो अभाव होय त्यां सुधी संपूर्ण कर्म निर्जरा थइ शके नहि. कर्म निर्जरा थवाथीज जीवने सिद्ध पद प्राप्त थाय छे. कर्मनुं स्वरूप यथार्थ लाध्युं होय तोज वीतराग प्रणित धर्मनुं पवित्र रहस्य खरूं समजाय छे. सदरहु ग्रन्थमां शमाएला छविश विषयो धर्मजिज्ञासुने केटला उपयोगी छे ते वांचवाथी सहज अनुभवाशे. सूक्ष्म तथा स्थूल बुद्धिना सर्व मनुष्योने धर्म जिज्ञासा सरखी छे. संस्कृत किंवा मागधी नहि जाणनार वर्गने स्वभाषामां समजवाने आ विषय सरल रस्तो छे. बालक, स्त्रीयो तथा थोडुं भणेला पुरुषोने पहेलां टुंको पदार्थ–टवार्थ समजवानी आवश्यकता छे. टुंको अर्थ समजायाथी आगल टीकानो विस्तारवालो अर्थ समजवानी तथा धारण करवानी शक्ति

तेमनामां वधे छे. भविष्यमां बुद्धिने केळवी तेने उत्तरोत्तर उच्च
संस्कार थवाथी यथार्थ ज्ञान संपादन थाय छे. सर्वने यथार्थ
ज्ञान उत्पन्न थाय ए विद्या शाळानो उद्देश छे; ते सिद्ध थवो स
घणा जैन बन्धुओना हाथमां छे–शुभं भवतु,'

अमदावाद–दोशीवाडानी पोळ.

विषयानुक्रमणिका.

॥ श्री प्रकरणमाला ॥

॥ सूत्र अर्थ सहीत ॥

॥ अथ जीवविचार सूत्र अर्थ ॥

त्रण भुवनमां दीवा समान श्री वीरजिनने ।
नमिने कहुं छुं अजाणने जाणवाने अर्थे ॥

भुवणपईवं वीरं । नमिऊण भणामि अबुहबोहत्थं ॥

जीवनुं स्वरूप कांइक । जेम कह्युं छे पूर्वना आचार्योंये तेम ॥१॥

जीवसरूवं किंचिवि । जह भणिअं पुव्वसूरिहिं ॥ १ ॥

जीव ते जीव मुक्तीना ने संसारी ए बे भेद छे । त्रस हालता चा
लता थावर थीर ए बे भेद संसारीना ॥

जीवा मुत्ता संसा-रिणो य तस थावर य संसारी ॥

थावरना ५ भेद प्रथ्वी १ पाणी २ अग्नी ३ वायरो ४ वनस्पती ५ ।
ए पांच भेद थावरना जाणवा ॥ २ ॥

पुढवि१जल२जलण३वाऊ४वणस्सई५थावरानेया॥२॥

फटिक मणि रत्न परवालां । हिंगलोक हरताल मणसील पारो ॥

फलिह मणि रयण विद्दुमा हिंगुलहरियालमणसिलरसिंदा ।

सोना आदि धातु खडी । रमची अरणेटो पाषाण पारेवो ते
कुणो पाषाण ॥ ३ ॥

कणगाइ धाउ सेढी । वन्नी अरणेट्टय पलेवा ॥ ३ ॥

अबरख वस्त्र रंगवा योग्य तथा तेजंतुरी खारी माटी ।
एम माटी पथ्थरनी जात्यो अनेक छे ॥

अप्पय तूरी ऊसं । मट्टी पाहाण जाईउ णेगा ॥

सुरमो कालो रातो आदि सिंधव साजी समुद्र लवणादी । एम प्रथ्वीकायना भेद ए आदे देइने ॥ ४ ॥

सोवीरंजण लोणाइ । पुढवि भेयाइ ईच्चाई ॥ ४ ॥

भुमी ते कूप आदिनां आकाश ते मेघनां पाणी । उसनां हिमनां करानां लिलि घासनां धूअरनां ॥

भोमं तरिक्ख मुदगं । उसा हिम करग हरितणू महिया ॥

होय थीज्या घी जेवां वैमान आधार जल आदे देइने । भेद अनेक अप्कायना ॥ ५ ॥

हुंति घणोदहि माई । भेया णेगाउ आउस्स ॥ ५ ॥

निर्धूम अंगारानो झालानो भरसाडयनो । उल्कापातनो वज्रनो कणीयानो वीजली आदेनो ए ॥

इंगाल जाल मुम्मुर । उक्का सणि कणग विज्जु माईया ॥

अग्निकाय जीवना भेदं । जाणवा नीपुणपणानी बुद्धीए करीने॥६॥

अगणिजियाणं भेया । नायव्वा निउणबुद्धीए ॥ ६ ॥

उद्भ्रमट वा उंचो वायरो उकली पडे ते वायरो । मंडलवायरो वंटोलीयो महावात थोडो थोडो वात ते वात गुंज्य वात ॥

उप्भामग उकलिआ । मंडलि मह सुद्ध गुंजवायाय ॥

घनवात थीज्या घी समान तनवात ताव्या घी समान ए आदी । भेद निश्चे वायुकायना ॥ ७ ॥

घण तणु वाया ईया । भेया खलु वाउकायस्स ॥७॥

हवे वनस्पतीना वे भेद साधारण१ प्रत्येक२ । वनस्पतीना जीव वे प्रकार सूत्रे कह्या छे ॥

साहारण१ पत्तेआ२ । वणसईजीवा दुहा सुए भणिया॥

जेमने अनंता जीवने शरीर। एक होय साधारण तेने कहीये॥८॥
जेसि मणंताण तणू । एगा साहारणा तेऊ ॥ ८ ॥
सूरणादी कंद उगता लणगा नवा फालनी कुंपलो पत्र। पंचवरणी फुलण सेवाल बीलाडीना टोप ॥
कंदा अंकुर किसलय। पणगा सेवाल भूमिफोडा य ॥
आडु कचुरो लीली हलदर गाजर मोथ। बाथलो थेग वा हरीयां मुल पलंकानी भाजी ॥ ९ ॥
अल्लतिय गज्जरमोत्थ वत्थुला थेग पल्लंका ॥ ९ ॥
कुणां फल वली सर्व नथी बंधाणां काष्ट जेहमां तेवां । न देखाय नस जेहनी रक्षा पीलु वा लिणादीकनां पादडां ॥
कोमल फलं च सव्वं । गूढ सिराइं सिणाइं पत्ताइं ॥
थुहर कुआरनां पाठां गुगली वृक्ष। गलोवेली ए आदे छेद्यां उगे वृक्ष ते
थोहरि कुआरि गुग्गलि । गलोइ पमुहा य छिन्नरुहा॥१०॥
इत्यादीक अनेक वंसकारेलां प्रमुख । होय भेद अनंतकायना ॥
इच्चाइणो अणेगे । हवंति भेया अणंतकायाणं ॥
तेमने समस्त जाणवाने अर्थे। लक्षण वा चीन्ह ए सुत्रे कह्यांछे॥११॥
तेसिं परिजाणणत्थं । लक्खणमेयं सुए भणिअं ॥११॥
गुप्त नसा सांध्यो गांठयो वा कातली वा पर्व । समभागे पृथ्वी मांहीनां वृक्ष छेद्यां उगे वृक्ष गलुचो आदे ॥
गूढ सिर संधि पव्वं । सम भंग महीरुहं च छिन्नरुहं ॥
ते सघलां साधारण घणाने भोग योग्य सरीर । तेथी जे उलटां ते वली प्रत्येक एकने भोग योग्य ॥ १२ ॥
साहारणं सरीरं । तव्विवरीयं च पत्तेयं ॥ १२ ॥
एक सरीरमां एकज। जीव जे छे च समुच्चय तेज प्रत्येक वनस्पती॥

एग सरीरे एगो । जीवो जेसिं च तेय पत्तेया ॥

फलनो १ फुलनो २ छालिनो ३ लाकमानो ४ । मूलनो ५ पान
मानो ६ बीजनो ७ ए ॥ १३ ॥

फल१फूल२छल्लि३कठ्ठा४मुलग५पत्ताणि६बीयाणि७॥१३

प्रत्येक वक्षने मूकीने । पांचभेदे प्रथ्वी आदे समस्त लोके ॥

पत्तेय तरु मुत्तं । पंचवि पुढवाइणो सयललोए ॥

सुक्ष्म होय नीश्चे तेनुं। अंतरमुहूर्त आयु चर्मचक्षुथी अदृश्यछे॥१४॥

सुहुमा हवंति नियमा । अंतमुहुत्ताउ अदिस्सा ॥१४॥

शंख १ दक्षणा वर्तादी कोडा कोडीउ २ पेटमां पडे ते जीव। जलो
थापना थाय ते अलसीयां लघु शंखला वा लाल मूके ते ॥

संख१कवड्डय२गंडोल३जलोय चंदणग अलस लहगाई॥

मेर काष्टना कीडा पेटना करमीया पाणीना पुरा। ए बेरिंद्रीय
चूडेल वा कोड्वाकार आदी ॥ १५ ॥

मेहर किमि पूयरगा । बेइंदिय माइवाहाई ॥ १५ ॥

कानखजुरा मांकण जूआ धूलमां रहे छे ते । कीडीयो उधेही
माटिनां शिखर करे ते । मंकोडा ॥

गोमी मंकण जूआ। पिपीलि उद्देहिआय मंकोडा॥

एलो घीमेलो । सवा पांपणमां पडे ते गींगोडा जातीयो ॥ १६ ॥

इल्लिय घयमल्लीउ । सावय गोगीड जाईउ ॥ १६ ॥

गदहीयां वा उतींगा घुणादीक वा विष्टाना काला कीडा । गंणना
कीडा धानमां पडे ते कीडा ॥

गद्दहय चोरकीडा । गोमयकीडा य धन्नकीडा य ॥

कुंथुआ जुउ वस्त्रादिकनी वा गाय कहेछे गामरी वा सट कातरी।
ए तेरिंद्री भेद लालवरणी ममोला इंद्र गोप ते आदे ॥ १७ ॥

कुंथु गोवालिय इल्लिया । तेइंदिय इंदगोवाई ॥ १७ ॥

हवे चउरिंद्रीना भेद कहेछे वींछी । ढींकण वा बगाइ भमरा भमरी वगेरे भेदे तीन ॥

चउरिंदियाय विच्छु । ढिंकण भमरा य भमरिआ तिड्डा ॥

मांखीयो मांस म सा वा मछर । कंसारी करोलीया खडमांकडी ॥ १८ ॥

मच्छिय डंसा मसगा । कंसारी कविल डोलाय ॥ १८ ॥

हवे पंचिंद्रीयना भेद चारछे ते । नारकी १ तीर्यंच २ मनुष्य ३ देवता ४ ॥

पंचिंदियाय चउहा । नारय १ तिरीय २ मणुस्स ३ देवाय ॥ ४ ॥

नारकी सातवीधे छे ते । जाणवा रत्नप्रभादिक प्रथ्वी भेदे करीने ॥ १९ ॥

नेरइया सत्तविहा । नायव्वा पुढवि भेएणं ॥ १९ ॥

जलचारी १ थलचारी आकाशचारी ३ । ए त्रण भेदे पंचेंद्री तीर्यंच ॥

जलयर १ थलयर २ खयरा ३ तिविहा पंचिंदिया तिरिक्खा य ॥

हवे जलचर सुसमार पाडा जेवा मत्स काचबो । तंतु मगरमछ ए जलचारी जीव ॥ २० ॥

सुसमार मच्छ कच्छप । गाहा मगरा य जलचारी ॥ २० ॥

हवे थलचर चोपद १ पेटे चाले ते सर्प २ । भुजाए चाले ते नोल ३ ते थलचारी जीवोछे ॥

चउपय उरपरिसप्पा । भुयपरिसप्पा य थलयरा तिविहा ॥

गाय आदे १ साप आदे २ नोलीआ आदे ३ । जाणवा जेम वृद्धा तेम संक्षेप थ२ा ॥ २१ ॥

गो सप्प नउल पमुहा । बोधव्वा ते समासेणं ॥ २१ ॥

हवे आकाशचारी ते रोमजपंख । हंसादिक । चामडानी पांखोवाला वागोलादि ते बेहु प्रमा[illegible] ॥

खयरा रोमयपक्खी । चम्मयपक्खी अ पायडा चेव ॥

मनुषलोकनी वा अढीद्वीपनी बाहीर । पांखो संकोची रहे ते तथा पांखो वीस्तारी रहे ते ॥ २१ ॥

नरलोगाउ बाहिं । समग्गपक्खी विअयपक्खी ॥ २१ ॥

सघला जलचर थलचर आकाशचर । माटी प्रमुखे उपजे ते १ माताना गर्भे उपजे ते २ बे प्रकारे होय ॥

सव्वे जल थल खयरा । समुच्छिमा गप्नया डुहा हुंति ॥

असी मसी कसी १५ कर्मयुक्त प्रथवीना ३० अकर्म प्रथवीना । ५६ अंतरद्वीपना ए एकसो एक थानकना मनुष्य ॥२३॥

कम्मा कम्मग महीआ । अंतरदीवा मणुस्सा य ॥२३॥

दस नेदना नूवनपती होय असुरकुमारादि।आठ नेदनावाणव्यंतर होय पिशाचादि ॥

दसहा नुवणाहिवई । अठविहा वाणमंतरा हुंति ॥

ज्योतिषिय पांचनेदना चंद्र सूर्यादि होय। बे नेदना वैमानिक देव कल्प कल्पातित ॥ २४ ॥

जोइसिया पंचविहा । डुविहा विमाणिया देवा ॥ २४ ॥

हवे सिद्ध नगवान् आठ कर्म रहीत तेमना पन्नर नेद । तीर्थसिद्ध अतीर्थसिद्धादी नेदे करीने ॥

सिद्धा पन्नरस नेआ । तिह्रातिह्राइ सिद्धनेएणं ॥

ए पूर्वे कह्या ते संक्षेपे करीने। जीवना विकल्प वा नेद समस्तकह्या॥

एए संखेवेणं । जीवविगप्पा समक्खाया ॥ २५ ॥

एते पूर्वोक्त जीवोनें जे जे हार ठे तेते कहेठे। शरीर आउखुं तथा स्थीती स्वकायमां रहेवानी ॥

एएसिं जीवाणं । सरीर १ माउं२ ठिई सकायंमि॥३॥

प्राण जीवाय्योनी तेनुं प्रमाण।जेने जेम ठे तेम हुं (शांतिसूरि) कहीश

पाणाधजोणिपमाणं ॥ जेसिं जं आत्ति तं त्नणिमो ॥ २६ ॥

एक अंगुलने असंख्यातमे न्नागे । शरीर एकेंद्रि सर्व सुक्ष्म तथा बादर जीवोने होय ॥

अंगुलअसंखन्नागो । सरीरमेगिंदियाण सवेसिं ॥

जोजन एकहजार अधीक । [illegible]

जोयणसहस्समहियं । [illegible]

बार जोजन त्रणज गाउनुं। एक जोजननुं समुच्चय ए अनुक्रमे जाणवुं

बारस जोयण तिन्ने-वगाउआइं जोअणं च अणुकमसो ॥

बेरिंद्री ते शंखादिकनुं तेरिंद्री ते कानखजुरादिकनुं । चौरिंद्री ते न्नमरादिकनुं देहनुं उंचपणुं ॥ २७ ॥

बेइंदिय तेइंदिय । चउरिंदिय देह उच्चतं ॥ २७ ॥

[illegible]

ते थकी अमर्या अमर्या धनुषनुं । जाणजो जावत् रत्नप्रन्ना सुधी प्रथम नरके धनुष ७॥। अंगुल ६ ॥ २९ ॥

तत्तो अद्ध धूणा । नेआ रयणप्पहा जाव ॥ २९ ॥

जोजन एकहजारनुं मान । मछनुं उरपरिसर्पनुं ते पण गर्न्नजनुं होय॥

जोयण सहस्स माणा । मच्छा उरगा य गप्नया हुंति ॥

धनुष बेथी नव सुधी पक्षी जीवोनुं गर्न्नजनुं । न्नुजाये चालनारनुं बे गाउथी नव गाउनुं शरीर गर्न्नजनुं ॥३०॥

धणुह पहुत्तं पक्खी । न्नुपचारी गाउय पहुत्तं ॥ ३० ॥

आकाशचारीनुं बे धनुषथी नव धनुषनुं शरीर समुर्छिमनुं । साप उरपरिनुं तथा न्नुजाचारीनुं बे जोजनथी नव जोजननुं समुर्छिमनुं ॥

खयग धणुह पहुत्तं । उरगा न्नुअगा य जोयणपहुत्तं ॥

त्रे गाउथी नव गाउ शरीर मान । समुर्छिम चोपदने कह्युं छे ॥३१॥

गाउय पहुत्तं मित्ता । समुच्छिमा चउप्पया भणिया ॥३१॥

छ नीभे गाउनुं शरीर । चोपद गर्भजने जाणवुं (देवकुरु आदेना गजादिकनुं) ॥

छच्चेव गाउयाइं चउप्पया गब्भया मुणेयव्वा ॥

गाउ त्रण वली मनुष्यने शरीर गर्भजने ए पण देवकुरु आदेनानुं । ए उत्कृष्ट शरीरनुं मान कह्युं ॥ १२ ॥

कोसतिगं च मणुस्सा । उक्कोस सरीर माणेणं ॥३१॥

भुवनपती व्यंतर ज्योतषी बीजा २ देवलोक सुधी देवनुं । हाथ सात होय देहनुं उंचपणुं ॥

ईसाणं तु सुराणं । रयणीउ सत्तउ हुंति उच्चतं ॥

तीजुं ३ चोथुं ४ पांचमुं ५ छठुं ६ । नवग्रैवेक ने अनुत्तर सुधी एके सातमुं ७ आठमुं ८ एनव १० मांथी । क हाथ घटाडवुं ए सर्व उछेद ११ बारमा १२ सुधी बारेनुं । अंगुले जाणवुं ॥ ३३ ॥

दुग६ दुग४ दुग४ चउरो३ गेविज्ज२ गेसु१ इक्किकपरिहाणि ॥३३॥

हवे आयुद्वार २ बावीस हजार । सात हजार अप्कायनुं त्रण ह पृथ्वीकायनुं । जार वाउकायनुं ।

बावीसा पुढवीए । सत्तय आउस्स तिन्नि वाउस्स ॥

वर्ष हजार दसनुं वनस्पतीनुं वर्ष गणनुं ते तरुगणनुं ने अग्नीनुं त्रण दह हजार सघले जोडग्यो । अहोरात्रीनुं ए बादरनुं ॥३४॥

वास सहस्सा दस तरु । गणाण तेऊ तिरत्ताउ ॥३४॥

वर्ष बारनुं आयु । बेंद्रीनुं तेंद्रीनुं वली ॥

वासाणं बारसाऊ । बेइंदियाणं तेइंदियाणं तु ॥

चौरिंद्रीनुं वली छ महीनानुं ए सर्वनुं उत्कृष्ट

उगणपचास दिवसनुं ।

अउणा पन्न दिणाइं । चउरिंदिणंतु छ म्मासा ॥३४॥

हवे देवताने नारकीने आयुष्य उत्कृष्टो वा मोटी सागरोपम वा स्थीती । तेत्रीसनी ॥

सुर नेरइयाण ठिई । उक्कोसा सागराण तित्तीसं ॥

चोपद तिर्यंच मनुष ए बे जुग लीआने आश्रीने । त्रणज पल्योपम आयुष्य होय पल्योपमकूवाने दृष्टांते ॥३६॥

चउपय तिरिय मणुस्सा । तिन्निय पलिउवमा हुंति॥३६॥

जलचरजीवउरपरिसर्पभुज परि सर्पने । उत्कृष्टुं आयुष्य होय पूर्वकोड वर्षनुं पूर्व ते ७०५६००० कोड वर्षनुं ॥

जलयर उर भुअगाणं । परमाउ हुंति पुव्वकोडीउ ॥

रोमज तथा चर्मज पक्षीउनुं वली कह्युं ले । असंख्यातमो भाग पल्योपमनो ॥ ३७ ॥

पक्कीणं पुण भणिउ । असंखभागो अ पलियस्स३७

वली समुर्छिम पचद फुगोल स्थान सघला सुक्ष्म साधारण अने। कना मनुष एटलां ॥

सव्वे सुहमा साहारणा य समुच्छिमा मणुस्सा य ॥

उतकृष्ट तथा जघन्यपणे । अंतरमुहूर्त नोज जीवे छे ॥ ३८॥

उक्कोस जहन्नेणं । अंतमुहुत्तं चिय जियंति ॥३८॥

एम देहनी अवगाहनानुं प्रमाण। एज रीते संखेपथी समस्त कह्युं॥

उगाहणाउ पमाणं । एवं संखेवउ समक्खायं ॥

जे वली इहां वीशेषपणे इछो तो ते । वीशेष भगवती सूत्रादीथकी जाणज्यो ॥ ३९ ॥

जे पुण इछ विसेसा । विसेस सुत्ताउ ते नेया ॥३९॥

हवे कायस्थीती ३ द्वार एकें ड्री सर्वे । असंख्याती उत्सर्पिणी काल पोतानी कायमां ॥

एगिंदियाय सव्वे । असंख उस्सप्पिणी सकायंमि॥

उपजे तेमज मरे पण एटलुं विशेष के । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा आयुथी वीगलेंड्रिने विषे सात वा आठ भव पंचेंड्री तीर्यंच तथा मनुष गर्भज पजत्ता जीव॥

संखिज्जसमा विगला । सत्तठ्ठभवाउ पणिंदितिरिमणुआ

उपजे पोतानी कायमां । नारकी देवता एबेने तो पोतानी कायमां उपजवुं नीश्चे नथी॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वार४ इत्तभेदे जीवो ने प्राण होय ते ॥ पांचइंड्रिए सातोसात१आयु१मन१ वचन१काय१एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा॥

हवे तेहमां एकेंद्रीने वीषे चार प्राण । विगलेंद्रीने वीषे छ२ सात३ आठ४ ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो विगलेसु छ सत्त अठेव ॥४२॥

असंनी मन विनाना संनी मन सहीत ए बे पंचिंद्रीयने विषे । नव प्राण दस प्राण अनुक्रमे जाणवा ॥

असन्निसन्नि पंचिंदि–एसु नव दस कमेण विन्नेआ

ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्रत्ये पाम्याथ॥

तेहिं सह विप्पओगो । जीवाणं भन्नए मरणं ॥४३॥

ए पूर्वे कह्युं ते गति अपार घार गतीरुप समुद्र महा दुःख

एहवो । जयंकर ते ॥

एवं अणोरपारे । संसारे सायरंमि जीमंमि ॥

पाम्यो अनंतीवार साथी जीव जे तेणे अण पाम्यो धर्म ते कहेछे । ते थकी ॥ ४४ ॥

पत्तो अणंतखुत्तो । जीवेहिं अपत्तधम्मेहिं ॥४४॥

हवे ८४ लाख योनी द्वार ५ गणतीए उपजवानां ठांम होय तेमज चोरासी लाखनी । जीवोनां ॥

तह चउरासी लरका । संखा जोणीण होईजीवाणं॥

प्रथ्वी ७ पाणी ७ अग्नी ७ वायु ७ ए च्यार कायने । प्रत्येके ७ सात सातज लाखपद जोरुवुं ॥ ४५ ॥

पुढवाइणं चउहं । पत्तेअं सत्त सत्तेव ॥ ४५ ॥

दसलाख १० प्रत्येक वनस्पती कायमां । चउदलाख१४ होय साधारण वनस्पतीने ॥

दस पत्तेयतरूणं । चउदस लरकाहवंति इयरेसु॥

बे० २ ते० २ चौ० २ तेमने प्रत्येके२ बेबे लाख । चारलाख४ पंचेंद्री तीर्यचने॥४६॥

विगलिंदियाण दोदो । चउरो पंचिंदितिरियाणं ॥ ४६ ॥

चार चार लाख नारकीथ तथा । देवतानेथ मनुषने तो चउद लाख १४ लाख होय ॥

चउरो चउरो नारय । सुराणमणुआणचउदसहवंति ॥

ए सर्वेनो सरवालो मेलवीये चोरासी लाख जोनी थाय। जोनी त्यारे । शब्द उपजवानुं ठांम ॥ ३३ ॥

संपिंडिआउ सब्वे । चुलसी लरकाउ जोणीणं ॥४७॥

हवे सिद्ध भगवानने तो नथी आयु । नथी कर्म । नथी प्रा

हवे कायस्थीती ३ द्वार एकें असंख्याती उत्सर्पिणी काल पो
डी सवें । तानी कायमां ॥

एगिंदियाय सव्वे । असंख उस्सप्पिणी सकायंमि॥

उपजे तेमज मरे पण एटलुं । अनंत काय वा साधारणतो अनंतो
विशेष के । काल ॥ ४० ॥

उववज्जंति मरंति य । अणंत काया अणंताउ ॥४०॥

संख्यातो काल आप आपणा सात वा आठ भव पंचेंद्री तीर्यंच
आयुथी वीगलेंद्रिने विषे तथा मनुष गर्भज पर्जाप्ता जीव॥

संखिज्जसमा विगला । सत्तठभवाउ पणिंदितिरिमणुआ

नारकी देवता एबेने तो पोतानी
उपजे पोतानी कायमां । कायमां उपजवुं नीश्चे नथी॥४१॥

उववज्जंति सकाए । नारयदेवा य नो चेव ॥४१॥

हवे प्राणद्वार४द्दसभेदे जीवो ।पांचइंद्रिए सासोसास१आयु१मन१
ने प्राण होय ते ॥ वचन१काय१एत्रण बलरूप दशप्राण

दसहा जिआण पाणा । इंदिय ऊसास आउ बलरूवा॥

हवे तेहमां एकेंद्रीने वीषे विगलेंद्रीने वीषे ठ१ सात२ आठ३
चार प्राण । ॥ ४२ ॥

एगिंदिएसु चउरो विगलेसु ठ सत्त अठेव ॥४[illegible]

असंनी मन विनाना संनी मन नव प्राण दस प्राण [illegible]
सहीत ए बे पंचिंद्रीयने विषे । जाणवा ॥

असन्निसन्नि पंचिंदि–एसु नव दस कमेण विन्न[illegible]

ते प्राण साथे जुदापणुं थाय ते जीवोने कहीये मरण प्र[illegible]

तेहिं सह विप्पओगो । जीवाणं भन्नए [illegible]

ए पूर्वे कह्युं ते गति अपार चार गतीरूप समुद्र [illegible]

॥हवे श्रीजिनागममे नवतत्व स्वरूप छे ते संक्षेपमात्र लखीए छीए।

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

प्राणधारी चेतन१जम अचेतन१।कर्म रोके ते१ प्राचीनकर्म अती
शुभफलदाइ कर्म१ । अशुभफलदाइ कर्म१ कर्म आवे ते
घपणे नाश करे ते१ ॥

जीवा१जीवा२पुण्णं३ । पावा४सव५संवरो य६निज्जरणा७॥

कर्म बांधे ते १ कर्मथी मुकावे
ते १ तेमज । नवतत्व होय जाणवा ॥ १

बंधो८ मुक्खो ९ य तहा । नवतत्ता हुंति नायव्वा ॥१

१जीवना१४ चउद २अजीवना ४पापना ८२व्यासी होय ५आ
१४चउद३पुन्यना ४२बेतालीस।वना ४२ बेतालीस ॥

चउदस चउदसबाया-ल्लीसा वासीय हुंति बायाला

६संवरना ५७ सत्तावन ८ बंधना ४ चार ९मोक्षनाएनव
७ नीर्जरातपना १२ बार । भेद अनुक्रमे नवेना २७६ थया॥

सत्तावन्नं बारस । चउ नव भेआ कमेणेसिं ॥

इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकारे छ
बे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कह्या छे ॥

एगविह दुविह तिविहा । चउविहा पंच छविहा ज

ज्ञानादि चेतना सहीत ते १ ए त्रण वेदवाला२ चारगतीना४पा
क भेदे त्रस थावरए बे भेदे । च इंद्रीना ५ छ कायना६ ॥ ३ ॥

चेअणा तस ईयरहिं । वेअ गई करण काएहिं ॥३॥

हवे जीवना१४भेद ते एकेंद्री संनीयो१ असंनीयो१ पंचेंद्री
सुक्ष्म १ ने बादर१ । द्रीत बेंद्री१ तेंद्री१ चौरेंद्री १

एगिंदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपणिंदिआय सबितिचउ

नथी देह । ए । नथी योनी ॥

सिद्धाणं नत्थि देहो । न आउ कम्मं न पाण जोणीउ॥

आद ठ अंत नथी ए जांगे तेमनी थीती तीर्थंकरना आगममां कहीछे

साइ अणंता तेसिं । ठिई जिणंदागमे जणिया ॥४८॥

कालथी आद रहीतपणे जोनी ग्रहण करी बीहांमणी आ मरणे करी । संसारमां ॥

काले अणाइनिहणे । जोणीगहणंमि जीसणे इत्थ ॥

जम्या वली जमसे घणो काल जीव ! कीया ? जिनवचन अण कोण । पांमता ॥ ४९ ॥

जमियाजमिहंति चिरं । जीवा जिणवयणमलहंता ४९

ते कारण माटे हवणां पांमी मनुषपणुं तेमां दुर्लज यथार्थ ने । शुं ? श्रद्धा तत्त्वने वीषे ॥

ता संपइ संपत्ते । मणुअत्ते दुल्लहे य सम्मत्ते ॥

आचारूप लक्ष्मी सहीत करो हे जव्य जीवो ! उद्यम धर्म शांतिसूरि उत्तम कहेछे ॥ ने वीषे ॥ ५० ॥

सिरि संतिसूरिसिठे । करेह जो उज्जमं धम्मे ॥५०॥

ए पूर्वे कह्यो ते जीवनो जे अक्षरमात्र रूचीवंतने या मतिवंत वीचार । ने जाणवाने हेते ॥

एसो जीवविचारो । संखेवरूईंण जाणणाहेऊ ॥

संक्षेपमात्र वा अक्षरमात्र उद्धर्यो । महागंभीरसुत्ररूप समुद्रथकी॥१

संखित्तो उद्धरिओ । रुद्दाउ सुय समुद्दाउ ॥ ५१ ॥

॥ इति श्री जीवविचार सूत्र टबार्थ संपूर्णम् ॥

———

वि श्रीजिनागमे नवतत्व स्वरूप छे ते संक्षेपमात्र लखीए छीए॥

॥ अथ नवतत्व लिख्यते ॥

अशुभफलदाइ कर्म१ कर्म आवे ते १
प्राणधारी चेतन१ जड अचेतन१। कर्म रोके ते१ प्राचीनकर्म थती१
शुभफलदाइ कर्म१ । खपणे नाश करे ते१ ॥
जीवा१जीवा२पुण्णं३ । पावा४सव५संवरोय६निज्जरणा७॥
कर्म बांधे ते १ कर्मथी मुकावे नवतत्व होय जाणवा ॥ १ ।
ते १ तेमज । नवतत्ता हुंति नायव्वा ॥१॥
बंधो८ मुक्खो एय तहा । ९ २ व्यासी होय ५ आ
१जीवना१४ चउद २अजीवना ४पापना ८२ व्यासी होय ५आ
१४चउद२पुन्यना ४२बेतालीस।वना ४२ बेतालीस ॥
चउदस चउदसबाया–लीसा बासीय हुंति बायाला ॥
६संवरना ५७ सत्तावन ८ बंधना ४ चार ९मोक्षनाएनव
७ नीर्जरातपना १२ बार । भेद अनुक्रमे नवेना २७६ थया॥२..
सत्तावन्नं बारस । चउ नव भेआ कमेणेसिं ॥२॥
इहां जिनशासने एक प्रकारे चार प्रकारे पांच प्रकार छ प्रक
बे प्रकारे त्रण प्रकारे । रे जीव कह्या छे ॥
एगविह दुविह तिविहा । चउविहा पंच छविहा जीवा॥
ज्ञानादि चेतना सहीत ते १ ए त्रण बेदवाला२ चारगतीना४८
क भेदे त्रस थावरए बे भेदे । च इंद्रीना ५ छ कायना६ ॥३
चेअण तस इयरहिं । वेअ गई करण काएहिं ॥३..
हवे जीवना१४भेद ते एकेंद्री संनीयो१ असंनीयो१ बेंद्री१ म
सुक्षम १ ने बादर१ । हान तेंद्री१ तेंद्रि१ चौरिंद्रि१ ॥
...गिंदिअ सुहुमिअरा । सन्निअरपणिं दिआयसबितिचउ.

ए सातउ अपर्याप्ता तथा उपर्याप्ता मलीने । अनुक्रमे चउद जीवनां ठेकाणां वा ज्ञेद ॥ ४ ॥

अपज्जत्ता पज्जत्ता । कमेण चउदस जिअ ठाणा ॥४॥

हवे जीवनुं लक्षण कहेछे ज्ञान दर्शन नीश्चे । चारीत्र वली तप तेमज ॥

नाणं१ च दंसणं२ चेव । चरित्तं३ च तवो४ तहा ॥

वीर्यउपयोग ए७ सहीत माटेचेतन। ए जीवनुं लक्षण वा० चेतनाए

वीरिअं५उवओगो६ अ एअं जीवस्स लक्खणं ॥ ५ ॥

हवे पर्याप्ती वा शक्ती आहार१ सरीर२ इंद्री३ । पर्याप्ती सासोसास१ ज्ञाषा१ मन एवं ७ ॥

आहार१सरीर२इंदिअ३। पज्जत्ती आणपाण४ज्ञास५मणे६

चार पांच पांच ७ कोने ते कहेछे । एकंद्रीने चार वीगलेंद्रीने पांच असंनीने पांच संनीने ७ ॥६॥

चउपंच पंच उप्पय । इग विगला सन्निसन्निणं ॥६॥

हवे दस प्राण कीया ते पांच इंद्री ५ त्रण बल ३ मनबल व चनबल कायबल । सासोसास१ आयु१ ए दस प्रां ण ।तेमां चार४ ७६ सात७ आ ठ८ ॥

पणिंदिअ तिबलुसा । साउदसपाणचउछसगअठ॥

एकंद्रीने४ बेरंद्रीने६ तेरंद्रीने७ चोरंद्रीने८ । असंनीयाने९ संनीयाने १० नव दस अनुक्रमे ॥ ७ ॥

इग इुति चउरिंदिणं । असन्नि सन्निण नवदस य ॥७॥

ए प्रथम जीवतत्व१ उत्तर ज्ञेद १४ थया ।

इति जीवतत्व ॥ १ ॥ ते त्रपना प्रत्येके त्रण त्रण

हवे अजीवतत्वना १४ज्ञेद धर्मास्तीका । ज्ञेद तेमज एक कालनो

य अधर्मास्तीकाय आकाशास्तीकाय । समयादीक ॥

धम्मा३धम्मा३गासा३। तिअ तिअत्नेआतहेवअद्धाय१॥

ते त्रण कीया खंध ते आखो देश ते छीप्रदे शादी
बुद्धीथी कल्पवो ते प्रदेश परमाणु ते एकप्रदेश निर्विभाग छुटो
निर्विभाग भेगो रहे ते ॥ ए अजीवना चउद भेद ॥४८॥

खंधा देस पएसा ॥ परमाणु अजीव चउदसहा ॥८॥

धर्मास्तीकाय अधर्मास्तीकाय आकासास्तीकाय काल ए पांच
पुद्गलास्तीकाय । होय अजीवद्रव्य ।

धम्मा धम्मा पुग्गल । नहकालो पंच हुंतिअजीवा॥

चालताने साऊ देवानो स्वभा थीर संठाण स्वभाव अधर्मास्ती
व धर्मास्तीकायनो । कायनो ॥ ए ॥

चलणसहावो धम्मो । थीरसंठाणो अहम्मो अ॥ए॥

अवकाश आपवानो स्वभा कोने पुद्गल जीव बंनेने हवे पुद्गल
व आकासास्तीकायनो । चार भेदे छे ते कहेछे ॥

अवगाहो आगासं । पुग्गलजीवाण पुग्गला चउहा ॥

खंध१ देश१ प्रदेश ए त्रण परमाणु सर्वथा नाहानो नीश्चे जा
नवा । एवा ए चार भेद ॥ १० ॥

खंधा देस पएसा । परमाणु १ चेव नायवा ॥ १० ॥

हवे कालभेद समयआवली रात ने दिवस पन्नर अहोरात्री ते पक्ष
वेघडी । बे पक्षे मास बारमासे वर्ष ॥

समया वलि मुहुत्ता । दीहा पख्खाय मास वरीसाय ॥

कह्योछे पल्योपम काल साग दस दस कोडाकोडी सागरे उत्सर
रोपम काल । पिणी अवसरपिणी काल ॥ ११ ॥

भणीउपलिआसागर । उसप्पिणी सप्पिणी कालो११

हवे पुग्गलनुं लक्षण कहेछे शब्द अंधकार उद्योत रत्नादिकनो। प्रभा चंद्रकांतादीनी छाया तेनो ताप सूर्यादीकनो ॥

सद्द धयार उज्जोय। पभा छाया तवेइया ॥

वर्ण कृष्णादि गंध सुरभिआदि रस तीखादि फरस शीतादी। ॥ ११ ॥ ए पुग्गलनुं नीश्चे लक्षण जाणवुं

वन्न गंध रस फास। पुग्गलाणं तु लक्खणं ॥ ११ ॥

हवे मुहुर्त्तमान एककोड सडसठलाख। सित्योतेर हजार ॥

एगाकोडी सतसठी लक्खा। सत्तहत्तरी सहस्साय ॥

बसेंने सोल अधीक १६७७७२१६। एटली आवलीकाले एक मुहूर्तकाल ॥ १३ ॥

दोअसया सोल हिआ। आवलिआ एग मुहुत्तंमि।१३।

अथवा बीजी रीते मुहूर्त्तमान त्रण हजार सातसेंने तीहुतर ए समग्र सासो सासे ३७७३ ॥

तिन्निसहस्सा सत्तयसयाणि। तेहुत्तरं च ऊस्सासा॥

एम एकमुहूर्त्तकालकह्यो। केणे? समस्त या सघला केवलज्ञानीयेए१४

एस मुहुत्तो भणीउ। सवेहिं अणंतनाणीहिं ॥१४॥

ए केहेवे करी अजीवतत्व २ भेद १४चउद उत्तर ॥

॥ इति श्री अजीवतत्व ॥ २ ॥

हवे पुन्यतत्वना भेद४२साता१उंच। देवगती १ अनुपुर्वी१ पंचेद्री जा गोत्र१ मनुषगती१अनुपुर्वि१ए दुग। ति१ पांच सरीर५ ॥

सा१उचगोअ१मणुदुग२सुरदुग२पंचिदिजाइ१पणदेहा ५

पहेलां उदारीक वेक्रीय आहा रक ए त्रण सरीरनां ३उपांग। प्रथम संघयण१ प्रथम संस्थान१ ॥ १५ ॥

आइ ति तणुणुवंगा३। आइम संघयण१संठाण१ ॥१५

वर्णचोक शुन्न४ अगुरुलघु१ पराघात१ सासोसास१ आताप१
हलवुं नही भारे नही ते। उद्योत१ ॥
वन्नचउक्का४गुरुलहु१ । परघा१ऊसास१आय१वुज्जोअं१॥
वृषन्न हंस गज जेवी चाल्य१ निर्माण। देवतानुं मनुष्यनुं१ तीर्थंचनुं१
ते शरिरनो सुघाट१त्रसनो दसको१०। आयु तीर्थंकरनांम१ए४२।१६।
सुन्नखगइ१निमिण१तस सुर१नर१तिरि१आउ तित्थय
हवे त्रस दसक नाम [दस१०। प्रत्येक १ थीर१ शुन्न१ [रं१ ॥१६
त्रस१बादर १ पर्याप्त १। वली शुन्नग १ वली ॥
तस वायर पज्जत्तं । पत्तेअ थिरं सुन्नं च सुन्नगंच ॥
मुस्वर१ आदेय१जस१कीर्ति एवं। त्रस आदेनो दसको एम होय१७
सुसरा इज्ज जसं । तसाइ दसगं इमं होइ ॥ १७ ॥
एवं पुन्यतत्वना न्नेद वेतालीस ॥ ३ ॥
॥ इति पुन्यतत्व ॥ ३ ॥
हवे पापतत्वना न्नेद८२ज्ञानाव नवप्रकृति९वीजादर्शनावर्णिकर्मनी
लिपांच५अंतरायपांच५एदस। नीचगोत्र१असातावेदनी१मिथ्यात्व१
नाणं तराय दसगं । नव बीए नी असाय मिच्छितं ॥
थावरनोदसको१०नरकगती१ कषायपचीस२५ तिर्यंचगती१ अनु
अनुपूर्वि१ आयु१ ए त्रीक । पुर्वि१ ए डुग ॥ १८ ॥
थावर दस नरयतिगं । कसाय पणवीस तिरियडुगं१८
हवे बीजाकर्मनी९चक्षुए दे। कांन नाक रसनानेफर्सवरूकरीने अव
खे ते१ चक्षु वीना देखे ते१। धीदर्शनदे देने१केवलदर्शनेदेखेते१वली
चक्कु दिठि अचक्कु। सेसिंदिअ उहि केवलेहिं च ॥
दर्शन ते इहां सामान्य अव। ते चार गुणन रो केत तेज न्यारत्ने
द आवर्ण ॥ १८ ॥

थी नर नपुं वे ऊदऊ । कुंकुम तण नगर दाह समो॥१७॥

एकंडी१ वेरंडी१ तेरंडी१ गर्दभ ऊंट जेवी चाल१ उपघात१
चोरंडी१ एजाती चोक । होय पापथी ॥ २८ ॥

इग वि ति चउ जाइउ । कुखगइ उवघाय हुंतिपावस्स॥

अमनोज्ञ वर्ण१ गंध१ रस१ नही पेहेलुं संघयणा५ तथा संस्थान५
फर्स१ ए च्यार । बाकी दसे होय ॥ २८ ॥

अपसत्थ वन्नचऊ । अपढम संघयण संठाणा ॥१८॥

हवे संघयण कहेछे । संघयण ते
सुं । हाडकांनो समुह । ते छ प्रकारे वज्ररुषभनाराच१॥

संघयण मठिनिचऊ । तं छद्धा वज्जरिसहनारायं ॥

तेमज रुषभनाराच२ । नारच३ अर्धनाराच४॥ २९ ॥

तह रिसहनारायं । नारायं अद्धनाराय ॥ १९ ॥

कीलीका५छेवतुइइहा। रीषभते पाटो कीलीका वा खीलीते वज्रनी॥

कीलिअ छेवठं इह । रिसहो पट्टोअ कीलिआ वज्जं ॥

वे बाजु मांहोमांही बंध ते ते नाराच ए प्रकारे उदारीक स
मर्कट बंध । रीरे होय तिरि नरने ॥ ३० ॥

उभउ मक्कड बंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥३०॥

हवे संस्थान नाम समचोरस१
निग्रोध२ । सादी३ वामण४कुजप हुंडक६ ॥

समचउरंस१निग्गोह२। साइ३वामणय४खुज्जा५हुंडेअ६॥

ए जीवना शरीरने छ भेदे सर्वथा भला लक्षण सहीत प्रथम
आकार । जाणवुं ॥

जीवाण छ संठाणा । सव्वत्थ सुलक्खणं पढमं ॥३१॥

बाकी छपच्चो लाग सुलक्षण श्रीजुं सुख पीठ पट ह्दय तेने वर्जीने

ते बीजुं । वाकी जलां ॥

नाहिजवरि बीअं । तइअं मह्रो पिठिजअरजरयङ्गं ॥

माथुं कोट हाथ पग ए अंग । सुलक्षण ते चोथुं वली तेथी॥३२॥

सीर गीव पाणी पाए । सुलक्कणं तं चजत्रं तु ॥३२॥

वीपरीत वाजलटुं ते पांचमुं अंग । सर्वप्रकारे अशोजन होय उठुं॥

विवरीयं पंचमंगं । सवत्र अलक्कणं जवे उठं ॥

ए रीते सरीरना आकारनो वि श्री जिनेंद्र प्रधान वीतराग प्रज्जुये

धी कह्यो । ॥ ३३ ॥

संठाणा विहा जणिआ । जिणंदवरवीयरागेहिं ॥३३॥

ए वदेवें करी पापतत्व ४ जेद ८२ कह्या ॥

॥ इति पापतत्व ॥ ४ ॥

———(०)———

हवे आश्रव जेद ४२ इंडीय५ जोग३ पांच च्यार पांच त्रण अनु

कषाय४ अव्रत५ । क्रमे जेद ॥

इंदिअ कसाय अव्वय । जोगा पंच चन्न पंच तिन्नि कमा॥

पापकीरीया२५पचीस। एम समस्त कही अनुक्रमे करीने॥३४॥

किरियाउ पणवीसं । इमाउ ताउ अणुकमसो ॥३४॥

हवे कीरीयानां नाम कायाए अ परउपर द्वेष करे ते१ पाउसीअ

कार्य करे ते कायकी१ खड्ग आ की स्वपरने परीताप उपजावे ते

दे शस्त्रथी ते अधिगरणकी१ । परितापकी कीरीया१ ॥ [या

काइअ१अहिगरणिआ२पाउसिआ३पारितावणि४किरि

जीवहींसा करे ते प्राणाति धनधान्यादी परिग्रह परनीवांदथी

पातकी१ आरंजकी ते पर अधिक इछे या मेलवे ते परिग्रहकी१

पराणा कृषि आदे करे ते१ । कपटकरी ठगे ते मायाइत्तीयकी१॥३५॥

पाणाइवायाप्रंन्निञ्अ६। परिग्गहियाउमापवत्तीप८।३५

मिथ्यात्वदर्शन प्रत्ययकी कांइ व्रत नीयम न धरे ते अपच्चखाण
ते खोटाने खरु खराने की१ कांइ वस्तु मागा कामरागथी जुए
खोटु माने जिनवचनथी ते दृष्टीरागकी१फर्श प्रत्ययकी ते कांइ व
वीपरीत ते१। स्तु मागा कामरागे फर्शे ते॥

मिन्नादंसण वत्तीए। अपच्चक्खाणीप१०दिठी११पुठीप१२

परवखाणेराजी थाय ते सामंतोपनिअ
मानुर्जीनेने मनमां स्वपरने की १ यंत्रादीके करि आपे करे ते नेस
दुःस्वराइ ते पाहुनियकी१ छिकी१ पोताने हाथे दुष्ट कृत्य करे ते
[illegible] ॥ ३६ ॥

पाडुचिय१३सामंतो। यणीअ१४नेसन्नि१५साहत्त्री१६।३६

[illegible] आणत शुन्यचीत लेवा मुकवानि करे ते अ
[illegible] आलोक परलोक धर्म
[illegible] ते आणावर्जनप्रत्ययकी१

आणवनि१७विपारणी१८। अणाजोगा१९अणावकंख

[illegible] मनोज्ञथी रा [पत्तइआ२०॥
[illegible] बीजाकी१ [illegible]
[illegible] इने मांहे [illegible]
[illegible] गुणठाणे १३ मे केवलीने गु
[illegible] काय पापोगथी
[illegible] इरियावहीकी१ ॥२१॥

अन्नपओग२१समुदाण२२। पिज्ज२३दोस२४रियावहि

[illegible] ॥ ५ ॥ [illegible] [आ२५॥३७॥

इति आश्रवतत्व ॥ ५ ॥

हवे संवर भेद ५७ समिति५ मुनीनो धर्म१०भावना१२चारीत्र५ गुप्ती३ परीसह२२। तेना भेद ॥

समई गुत्ति परीसहा । जइधम्मो भावणा चरित्ताणि ॥

पांच भेदे करी सत्तावन सर्वना

पांच त्रण बावीस दस बार । थया समिती आदेना ॥३८॥

पण त्ती डुवीस दस बार । पंच भेएहिं सगवन्ना ॥३८॥

हवे सुमति पांच चालवानी१बोलवा मलमुत्र परठवणानी१ सुमति नी१ गवेषणानी१ लेवामुकवानी१ । ते तेने वीपे भली मती ॥

इरिआ१भासे२सणा३दाणे४। उच्चारे ५ सामईसुअ ॥

मन गोपववुं१ वचन गोपववुं१ काया गोपववी१ तीमज ए त्र माता कांमथी । ण गुप्ती ॥ ३९ ॥

मणगुत्ती१ वयगुत्ती २ । कायगुत्ती३ तहेवय ॥ ३९ ॥

हवे परीसह२२भुख सहे१तरस भांस सहे१ वस्त्र जुने नवें सहे१अ सहे१ सीत सहे१ उष्ण सहे१ । सातासहे१ स्त्रीनेरागेलेवायनही१

खुहा१पिवासा२सि३उण्हं४। दंसा५चेला६रई७त्थिउ८ ॥

चालवाथी१समवीषम जग्याये दुर्वाक्य सहे१ मारपरीसहे१ मा वेसवाथी१सज्यापरीसह सहे१ । गयानो परीसह ॥ ४० ॥

चरिआ९निसी हिया१० अक्कोस११वह१२ जायणा१४

अणपामे१ रोगआ[सिद्या११। देह वस्त्र मेले१ बहु माने (॥४०॥

वे१ भात्त प्रमुख फर्स सहे१। लेवाय नहीं१ सर्व प्रकार मंद ॥

अलाभ१५रोग१६तणफासा१७मल१८सकार१९परिसहा

चिवाबुद्धी१अज्ञान१ उपसर्गे ए प्रकारे बावीस भेदे थोर्वीब्य धर्म अदग१ अभावंत । चले नही सर्व सहे ॥ ४१ ॥

पन्ना२०अन्नाण२१सम्मत्तं२२। इअ बावीस परिसहा ॥४१॥

हवे जतीधर्म दशन्नेदे ते क्ष मा१ सरलता२ नमृता३ । नीर्लोन्नता४ इच्छारोध५ आश्रव त्यागपणुं१ जाणवुं ॥

खंति१ अज्जव२ मद्दव३ । मुती४ तव५ संजमे६ अ बोधवे॥

सत्यवादी१ पवीत्र वा निरतिचार२ ब्रह्मचर्य१ ए दस न्नेदे जतीनो परीग्रह ममता रहीत१ वली । धर्म जाणवो ॥ ४२ ॥

सच्चं७ सोयं८ आकिंच-णं९ एच। बंन्नं१० च जईधम्मो॥४२॥

हवे न्नावना बार प्रथम संसारी च्यारगती योनी८४ लाख तेनां दुःखचिंतवन१ जीव एकलो आव्यो एकलो जासे१ कोइ कोइनुं संबंधी नथी१॥ संबंध अनीत्य छे१ कोइ कोइ ने शरण नथी१ ।

पढम मणिच्च१ मसरणं २ । संसारो३ एगया४ अन्नत्तं ॥५॥

शरीर अशुचीमय छे१ कर्म आवे ते आश्रव कर्म रोके ते संवर१। तेमज प्राचीन कर्म खपावे ते१ नवमी ॥ ४३ ॥

असुइत्तं६ आसव७ सं-वरो८ अ। तह निज्जरा ९ एनवमी।४३।

ए द्रव्ये पुरीत लोक स्वरूप निं तन१ समकीत न्नावना१। दुर्लन्न धर्म साधक अरिहंत कथीत ए न्नावना१ ॥

लोगसहावो१ बोही११ । दुल्लहा धम्मस्ससाहगा अरिहा

ए बारे न्नावनाओ प्रत्येक निं तवन करी । न्नावणी जीवे यथार्थ उद्यम करीने ॥ ४४ ॥

एयाउ न्नावणाउ । न्नावेअव्वा पयत्तेणं ॥४४॥

हवे चारीत्र पांच समन्नाव सर्व सावद्य, छेदोपस्थापन दोष थी मुंचावानो सामायक चारीत्र१ पहेलु प्रथम तीर्थंकरना शीष्यने पंच महाव्रत दीक्षा दिवाय१।

सामाइअत्थ पढमं १ । छेउवठ्ठावणं न्नवे बीअं ॥१॥

परीहारवीशुद्धी तप विशेष सुक्ष्म संपराय लोभ दशमे गुणठाणे चारीत्र न्नवतने शोधन१ । होय१ बीजुं ॥ १५ ॥

परिहारविसुद्धीयं३। सुहुमं तह संपरायं च४ ॥४५॥
तेवार पछी यथाख्यात चारीत्र १। चीख्यात ते सर्व जीवलोक मध्ये
तत्तो अहखायंध। खायं सव्वंमी जीवलोगंमि ॥-
जे आदरी पाली जला हीतका पोहोचे अजर अमर स्थानक जे
रक। मोक्षस्थानके ॥ ४६ ॥
जं चरिऊण सुविहिआ। वच्चंति अयरामरंठाणं ॥४६॥
ए रीते संवरतत्व ठ्ठुं ॥ ६ ॥ भेद ५७
इवि संवरतत्व ॥ ६ ॥

———(c)———

हवे नीर्जरा भेद१२नहीं अशन वा अभीग्रहे वार४ निमादिसंभोरे
आहार१ऊणोदरी एक कवलादीनि१ व्रतिसंखेप२रसयीगेनुं तजवुं१
अणसण१मुणोइरिया२। वित्तिसंखेवणं३रसचाउ४॥
लोचादीके करीने१ अंगोपांग सं ए ७ बाह्यतपना भेद होय
कोचवे करी१। लोक प्रसीद्ध ते बाह्य॥४७॥
कायकिलेसो५संली-णयाय६। बज्झो तवो होई ॥४७॥
पाप लागुं ते गुरु पासे कही प्रायश्चि आचार्यादीकनी सेवादिकरतेम
तले१गुणी वडेरानो वीनय करे१। ज पांचभेदे भणवादी सझाय १
पायच्छित्तं१ विणओ२। वेयावच्चं३ तहेव सज्झाउ४ ॥
पदस्थादी चार भेदे धर्मशुक्लध्या ए ७ भेदे अभ्यंतर तप होय अं
न करे१ काउसग्ग पण करे१। तरंग मोक्ष हेतु माटे ॥ ४८ ॥
झाणं५ उस्सग्गोविअ६। अब्भिंतरओ तवो होइ॥४८॥
जे दुषण लागे ते दंभ रहीत सुभपते आलोयण पडिकमण एवे
गुरु आगे केहेवुं॥१॥ पडिकम करि गुरु आगे मिच्छा दुक्कत देवो
णु करवुं वा पाप दुषण न ल ॥३॥अकल्प भात पाणीनो त्याग

हवे जतीधर्म दशभेदे ते क्र नीलोभता१इभारोध१आश्रव
मा१ सरलता१ नमृता१ । गपणुं१ जाणवुं ॥
खंति१अज्जव१मद्दव३ । मुती४तव५संजमे६अ६बोध
सत्यवादी१ पवीत्र वा निरतिचार१ ब्रह्मचर्य१ ए दस भेदेजती
परीग्रह ममता रहीत१ वली । धर्म जाणवो ॥ ४१ ॥
सच्चं७सोयं८आकिंच-णं१एच। बंभं१०च जईधम्मो॥४१॥
हवे भावना बार प्रथम संसारी च्यारगती योनी८४लाषतेनांडुखनि
संबंध अनीत्य छे१ कोइ कोइ तवन१ जीव एकलो आव्यो एकले
ने शरण नथी१ । जासे१ कोइ कोइनुं संबंधी नथी१॥
पढम मणिच्च१मसरणं २ । संसारो३एगया४अन्नत्तं ॥५॥
शरीर अशुचीमय छे१ कर्म आवे ते तेमज प्राचीन कर्म खपावे
आश्रव कर्म रोके ते संवर१। ते१ नवमी ॥ ४३ ॥
असुइत्तं६आसव७सं-वरोअ८। तह निज्जरा९नवमी।४३।
ठ द्रव्ये पुरीत लोक स्वरूप चिं दुर्लभ धर्म साधक अरिहंत क
तन१ समकीत भावना१। थीत ए भावना१ ॥
लोगसहावो१०बोही११ । दुल्लहा धम्मस्ससाहगाअरिहा
ए आदी भावनाउ प्रत्येके चिं भाववी जीवे यथार्थ उद्यम
तवन करी । करीने ॥ ४४ ॥
एयाउ भावणाउ । भावेअव्वा पयत्तेणं ॥४४॥
हवे चारीत्र पांच समभावे सर्व सावद्य, छेदोपस्थापन होय वोजुंचा
त्यागरूप सामायकचारीत्र१इहांप्रथम रीत्रतेवली दिक्षादेवारूप१
सामाइअन्न पढमं १ । छेउवठावणं भवे बीअं ॥१॥
परीहारवीशुधी तप विशेष सुक्ष्म संपराय तेम दसमे गुणठा
चारीत्र नवजणे होय१ । णे१ वली ॥ ७५ ॥

पण प्रत्येके प्रत्येकें । रेना १६ न्नेद ठे ॥ ५२ ॥

सुकंध पुण पत्तेयं । चउविहं चेव नायवं ॥५३॥

बार न्नेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना न्नेदबंधते कर्म

एप्रकारेनीर्जरातत्व॥७॥न्नेद१२ नुं बांधवुं चार न्नेदे ते कहेछे ॥

बारसविहं तवो नि–ज्जराय। बंधोय चउविगप्पो य ॥

म सुंठ तीखी लींब कटुक। कालहरण समयादि न्नेदे॥

पयई सहाव वुत्ता । ठिइ कालोवहारणं ॥

अनुभाग ते रसबंध जाणवो प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच

एक द्वि गुणादि। य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

अणुन्नागो रसो नेउ। पएसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुल० उत्तर १५८ इहां वेदनी१मोहनी१आयु१नाम१

ज्ञानावर्णि१ दर्शनावर्णि१ । गोत्र१कर्म ॥

इह नाण१दंसणा२वरण॥ वेअ३मोहा४उ५नाम६गोयाणि

आयु४नाम१०३ गोत्र२अंतरा

अंतरायकर्म१ए मुल आठ वली यकर्मनी५ एवं उत्तर न्नेदे आ

उत्तर ज्ञा० ५ द०९वे० २ मो० २८ ठेनी १५८ ॥ ५५ ॥

विग्घं८च पण नव दुअ अठवीसं। चउतिसयदु पण न्नेय॥

हवे मुलकर्मनीस्थीती ज्ञाना वेदनीकर्म१ नीश्र वली अंतराय

वर्णि१ दर्शनावर्णिकर्म१ । कर्म१ ॥

नाणं१दंसणा२ वरणं। वेयणीए ३ चेव अंतराएअ ४॥

ए चार घातीकर्मनी त्रीस सागरोपमनी थीती ७०१० छे

गावुं ॥ १ ॥ करवो॥४॥ काउसग्ग करवो काय व्यापार त्याग लक्षण ॥ ५ ॥

आलोयण१पडिक्कमणो२। उभय ३विवेग४ मुसग्गो ५॥

गुरुदत्त वीगयत्यागथी जाव छमासी तप पराचीते जे गच्छबाहीर ली नुं करवुं ॥६॥कांइक व्रत पर्जायनुं यथा गबाहीर यावत् योग काल योग छेदवुं॥७॥ सर्वथा व्रत पर्जायनुं छे क्षेत्र बाहीर सिद्धसेनदिवा दवुं ॥८॥सर्व व्रत पर्यायनुं छेदवुं ने व करनी परे ते निश्चे ॥१०॥ ली यथायोग तपनुं देवुं ॥ ए ॥ ॥ ४ए ॥

तव६छेय७मूल८अणवठ्ठयायए। पारंचिय चेव१० ॥४ए॥

सेवनादी भक्ति१ रदयप्रेम१ । उपजाववुं वा बोलवुं१ अवर्णवादनुं गुणस्तुतीनुं ॥ गोपववुं१ ॥

भत्ती१बहुमाणो२वन्न । जणणं नासण३मवन्न वायस्स४॥

तेत्रीस आसातना वा अवज्ञा वीनय ए पांच भेदे संक्षेपमात्र नो परीहार वा त्याग१ । ए प्रकारे कह्यो ॥ ५० ॥

आसायणपरिहाणो५। विणउ संखेवउ एसो ॥५०॥

आचार्यनी पंचाचार पाले ते१ छठ अठमादी तपसी१ नवदिक्षी उपाध्याय सुत्र भणावनारनी१ ते शीष्य१रोगी१साधु तेमनी१ ।

आयरिय१उवज्झाय२। तव३ स्सिसेहे४गिलाण५साहुसु६

समानधर्मी१चतुर्वीधसंघ१एक साधुनो । एम वैयावच होय दस परीवार१ घणा मुनीनो परीवार१तेमनी । प्रकार ॥ ५१ ॥

समणुन्न७संघ८कुल९गण१०। वेयावच्चं हवइ दसहा५१

ध्याननें एकाग्रता चारभेदे नीश्चे आर्त्त१रुद्र२तेमज धर्मध्यान३वली

झाणं चउविहं खलु। अत्तं१रुद्दं२तहेव धम्मं च ३ ॥

शुक्लध्यान४ वली ते चार चार भेदे नीश्चे जाणवा एटले चा

पण प्रत्येके प्रत्येके । रेना १६ न्नेद ढे ॥ ५२ ॥

सुकं४ पुण पत्तेयं । चउविहं चेव नायवं ॥५३॥

बार न्नेदे तप ते नीर्जरातत्व । हवे बंधतत्वना न्नेद४वंधते कर्म एमकारेनीर्जरातत्व॥७॥न्नेद१२ नुं बांधवुं चार न्नेदे ते कहेछे ॥

बारसविहं तवो नि–ज्जराय। बंधोप चउविगप्पो य ॥

प्रकृतीबंध१थीतीबंध१अनुन्नागबंध१प्रदेशबंध१एन्नेदेकरीजाणवा५१

पयइ१ ठीइ२अणुन्नाग३। पएस४न्नेएहिं नायबा ॥५३॥

प्रकृती ते स्वन्नाव कह्यो जे म सुंठ तीखी लींब कटुक । थीती ते कालमान अथवा काल हरण समयादि न्नेदे॥

पयई सहाव वुत्ता । ठिइ कालोवहारणं ॥

अनुभाग ते रसबंध जाणवो एक द्वि गुणादि । प्रदेश ते कर्मनां दलीयानो संच य वा मेलववुं ॥ ५४ ॥

अणुन्नागो रसो नेउ । पएसो दलसंचउ ॥ ५४ ॥

हवे प्रकृति मुल८ उत्तर १५८ इहां ज्ञानावर्णि१ दर्शनावर्णि१ । वेदनी१मोहनी१आयु१नाम१ गोत्र१कर्म ॥

इह नाण१दंसणा२वरण। वेअ३मोहा४उ५नाम६गोयाणि आयु४नाम१०३ गोत्र२अंतरा

अंतरायकर्म१ए मुल आठ वली उत्तर ज्ञा० ५ द०९दे० २ मो० २८ यकर्मनी५ एवं उत्तर न्नेदे आ ठेनी १५८ ॥ ५५ ॥

विग्घं८च पण नव दुअ अठवीसं। चउतिगयउ पण न्नेय।

हवे मुलकर्मनीस्थीती ज्ञाना वर्णि१ दर्शनावर्णिकर्म१ । वेदनीकर्म१ नीं वली अंतराय कर्म१ ॥

नाणे१ दंसणा२ वरणे। वेयणीए ३ चेव अंतराए ४॥

ए चारे घातीकर्मनी त्रीस सागरोपमनी थीती उत्कृष्टी ३

कोमा कोम। ॥ ५६ ॥

तीसं कोमाकोमी। अयराणं ठिइ ऊक्कोसा ॥५६॥

सितेर कोमा कोम सागरो मोहनी कर्मनी छे वीस कोमाकोमनी
पनी थीती। नाम गोत्रनी छे ॥

सित्तरी कोमा कोमी। मोहणीए१वीस नाम१गोएसु२॥

तेत्रीस सागरोपमनी थीती। आयुकर्मनी छे एरीते स्थीतीबंध उत्
कृष्टो कह्यो ॥ ५७ ॥

तित्तीस अयराइं। आउ४ ठिई बंधमुक्कोसा ॥५७॥

हवे बार मुहूर्त्त वा चोवीस वेदनी कर्मनो। आठ मुहूर्त्तनो नाम
घमीनो ऊघन्य वा थोमो। कर्म गोत्र कर्मनो ॥

बारस मुहुत्त जहन्ना। वेअणिए अठ नाम गोएसु ॥

बीजा पांच कर्मनो ऊघन्य स्थि एरीते घाती अघातीनी बंध स्थि
ती बंध अंतर मुहूर्तनो छे। तीनुं प्रमाण कह्युं ॥ ५७ ॥

सेसा णंतमुहुत्तं। एयं बंधठिई माणं ॥ ५८ ॥

इति बंधतत्व ॥ ७ ॥ उत्तर नेद ४

इति बंधतत्व ॥ ८ ॥

हवे मोक्षतत्व नव नेदे कहेछे जीवद्रव्यनुं प्रमाण१ वली क्षेत्रनुं
छता पदनी परूपणा१। मान१ फरसना१ ॥

संतं पय परूवणाया१। दव पमाणं१च खित्त२ फुसणाय४॥

कालमान१ सिद्धनो अंतर१ रहे नावमान१थोमा घणानुं मान १
वानो नाग१। नीश्चे एवं नव ॥ ५ए ॥

कालोय५अंतरं६नागोए। नावे८अप्पावहुएचेव ॥५ए॥

छतापणे छे नीर्मल मोक्षपद वर्ततुं छे आकास फुलवत् नथी अ

ते जगतमां ॥ वर्तु

संतं सुद्ध पयत्ता । विग्रंतं खकुसुमंव न असंतं ॥

मोक्ष इति पद तेदत्तणी । परूपणा गति मार्गणादीके करीने कही छे ॥ ६० ॥

मुक्कत्ति पयं तस्सउ । परूवणा मग्गणाईहिं ॥ ६० ॥

गति च्यार४ इंद्री पांच५ काय छ६ । जोग त्रण३ वेद त्रण३ कषाय च्यार४ ज्ञान आठ८ ॥

गइ१ इंदिअ२ काए३। जोए४वेए५कसाय६नाणेसु॥७॥

संजम सात७ दर्शन चार४ लेस्या छ६ । नव्य बे२ सम्यक्त छ६ संनि बे२ आहारि बे२ ए मार्गणा कही ६१

संजम८दंसण९लेसा १०। नव११सम्मे१२सन्नि१३आहारे

हवे केटली मार्गणाए सिद्धि । मनुष्य गति१ पंचेंद्री जाति१ त्रसकाय१ । नव्यत्व१ संनि१ यथाख्यात चारीत्र१ ॥

नरगइ१ पणिंदि२तस३। नवथसन्नि४अहस्काय ६ ॥

क्षायक सम्यक्त मोक्ष पामे१ अणहारी मार्गणा१ । केवलदर्शन१ केवलज्ञान१ ए दशे मोक्ष पामे। नहि बाकी मार्गणाए मोक्षद्वार१ ॥ ६२ ॥

खइयसम्मत्ते७मुक्खोणहार८केवलदंसण९नाणे१०नसेसेसु

हवे द्रव्यप्रमाणमां सिद्ध नगवान तेमना । जीवद्रव्य होय अनंत संख्याये द्वार२ ॥

दवपमाणे सिद्धाणं । जीवदवाणि हुंति णंताणि ॥

चउदराजलोकना असंख्यात मा । नाग एकमां एक सिद्ध छे वा सर्व सिद्ध छे द्वार३ ॥ ६३ ॥

लोगस्स असंखिज्जे । नागे एकोय सवेसिं ॥ ६३ ॥

सिद्धनी स्पर्शना अधीकीछे द्वार४ एक सिद्ध आश्री सादिअनंत छे स
हवे कालद्वार कहेछे । वें आश्री अनादिअनंत छे द्वार५॥

फुसणा अहिया कालो । इग सिद्ध पडुच्च साइउणंतो॥

तीहांथी पमवाना अन्नावथी। तीहांने अंतर नथी द्वार६ ॥६४॥

पमिवाया न्नावाउ । सिद्धाणं अंतरं नन्हि ॥ ६४ ॥

सर्व संसारी जीवोने अनंतमे । न्नागे सिद्ध छे द्वार७ ते सिद्ध तेम
ने दर्शन ज्ञान ॥

सवजीयाणमणंते । न्नागे ते तेसिं दंसणं नाणं ॥

क्षायकन्नावे छे परिणामीकन्नावे वली होय जीवत्वपणुं॥द्वार८॥
हवे सिद्धना १५ न्नेद ॥ ६५ ॥

खइएन्नावेपरिणा–मिएय पुण होइ जीवत्तं ॥ ६५ ॥

जिनसिद्ध अरिहंत१ सामान्य के घरवासे सिद्धाते १ तापसादीक
वली१तीर्थ थाप्या पछी सिद्धा ते१ लिंगे ते१ जिनलिंगे१ स्त्री१ नर
तीर्थ थाप्या विना सिद्धा ते१ । पुरुष१ क्रतनपुंसक१ ॥

जिण१अजिणतित्थिा२ गिहि५अन्न६सलिंग४थी८नर९
[तिन्न४ । प्रतीबोधे सिद्धाते१ [नपुंसा१०॥

बाह्य प्रत्यय देखीने सिद्धा ते१ एक समे एक सिद्धा ते१ एक स
पोतानी मेले सिद्धा ते१ । मये अनेक सिद्धा ते१ ॥ ६६ ॥

पत्तेय११सयंबुद्धा१२। बुद्धबोहि१३इक्क१४णिकाय१५॥ ६६ ॥

हवे अल्पा बहुत्व द्वार ए स्त्रि सिद्ध पुरुष सिद्ध अनुकमे संख्या
थोमा नपुंसक सिद्धथया। त गुणा द्वार ए ॥

थोवा नपुंससिद्धा । थी नर सिद्धा कमेण संखगुणा॥

एम मोक्षतत्व नवद्वारे ए कह्युंते। एम नवतत्व लेषमात्र कह्यां॥६७॥

इय मुक्खतत्तमेयं । नवतत्ता लेसउ न्नणिआ ॥ ६७ ॥

जीवादी नवपदार्थप्रत्ये । जे जीवजाणेतेहने होयसम्यक्तदर्शन गुण
जीवाइ नव पयत्थे । जो जाणइ तस्स होइ सम्मत्तं॥
अथवा उपयोगपणे सद्द नवतत्व प्रते अजाणताने पण
हे तो तेहने होय । सम्यक्त ॥ ६८ ॥
भावेण सद्दहंतो । अयाणमाणेवि सम्मत्तं ॥६८॥
सघला श्री जिनेश्वरनां कहेलां । जे वचन ते नही वीपरीत होय ॥
सवाइं जिणेसर भा-सिआइं वयणाइं न अन्नहा हुंति॥
एहवी बुद्धि जे जीवना मनमां॥ सम्यक्त निश्चल ते जीवने जाणवुंहुए
इअबुद्धि जस्स मणे । सम्मत्तं निच्चलं तस्स ॥ ६९ ॥
हवे सम्यक्तनो महिमा कहेछे फरस्युंहोय जे जीवे सम्यक्त प्रत्ये॥
अंतरमुहूर्त्त काल मात्र पण ।
अंतोमुहुत्त मित्तंपि । फासियं हुज्ज जेहिं सम्मत्तं ॥
ते जीवने अर्द्ध पुद्गल मांहि फरवुं होय नीश्चे संसारमां पण
काल प्रमाण । उपरांत नही ७० ॥
तेसिं अवड्ड पुग्गल । परियट्टो चेव संसारो ॥७०॥
हवे पुद्गल परावर्त्त ८ प्रकारे कहे भावथी१ च्यारे भेद वे प्रकारे
छे द्रव्यथी१ खेत्रथी१ कालथी१। बादर ४ सुक्ष्म ४ ए ८ ॥
दवे१ खित्ते२ काले३ । भावे४चउहदुह बायरोसुहुमो४॥
होय अनंती उत्सर्पिणी अव परीमांण पुद्गल परावर्त्त एकनो
सर्पिणी । कालमान ॥ ७१ ॥
होइ अणंतुस्सप्पिणि । परिमाणोपुग्गलपरट्टो ॥ ७१ ॥
उदारीकादीक सातनी वर्गणा॥ एकजीवमुके फरसनिसर्वप्रमाणुप्रत्ये
उरलाइ सत्तगेणं । एग जिअ मुअइ फुसिअ सव्वअणु॥
जेटले काले ते थुल द्रव्य पुद्गल द्रव्यथी सुक्ष्म सात वर्गणा

परावर्त्त काल थाय । अनुक्रमे फरसे. ॥ ७१ ॥

जितिअकालिसयुओ । हवे सुहुमो सग ऋपरा ॥७१॥

लोकाकाशना सर्व प्रदेश जत्स समय अणुभाग वंधनां सर्वस्था
पिणीना सर्व । नक ॥

लोग पएसो सप्पिणि । समया अणुभागवंध ठाणेय ॥

जेम तेम अने अनुक्रमे मरणे फरस्या ते क्षेत्रादी थूल अने सुक्ष्म
करीने । पुद्गलपरावर्तन थाय ॥ ७२ ॥

जह तह कम मरणेणं । पुठा खिताइ थूलि परा ॥७२॥

उत्सर्पिणी अनंति मली एक पुद्गल परावर्त्तनकाल जाणवो॥

उसप्पिणी आणंता । पुग्गलपरिहृ मुणेयव्वो ॥

तेवा अनंता पुद्गलपरावर्त गया तेथी आवतो काल अनंत गुणो
छे वली तेवो अनंतोकाल गयो। पुद्गल परावर्त काल छे ॥७३॥

तेणंता तीअद्धा । अणागयद्धा अणंतगुणा॥७३॥

[illegible] रामदेशी? एक? देश? राकीय
[illegible] जीव? मुक्ती? । पणुं? ।

परिणामि? जीव? मुत्तं? । सपएसा? एग? खित्त? किरिआय

[illegible] इति सीध्यार अमोलापर्ण
अपेक्षरणे रहाछे ॥ ७४ ॥

णिच्चं? कारण? कत्ता? । सव्वग? इयर? अप्पवेसे ७४

ए प्रकारे मोक्षतत्व नवमुं ए प्रकारे नवतत्व प्रकरण समाप्त
[illegible] ॥ थयुं [illegible] ७५ ॥

इति मोक्षतत्व ॥९॥ इति नवतत्व समाप्त ॥ ७ ॥

हवे चोवीस पाठे करी दंडक प्रकरण वा विचार षटत्रीसीका प्रारंभ॥

॥ अथ चउवीस दंडक ॥

नमस्कार करीने ऋषभादिक तेमने कह्या जे सिद्धांत तेनो विचा
चोवीस तीर्थंकर प्रत्ये । र तेनो लेशमात्र तेनुं देखाडवुं ते॥

नमिउं चउवीस जिणे। तस्सुत्तवियारलेसदेसणउ ॥

२४दंडक पदे करीने तेज नीश्चे। स्तवीस सुणजो हे भव्य जीवो१

दंडगपएहिं ते च्चिअ । थोसामि सुणेह भोभवा ॥१॥

हवे दंडकसंख्या कहेछे सात नर प्रथवीकायादी पांचनां५बेरंद्री
कनुं१असुर देवादीक दसनां १०। आदी भणनां१नीश्चे वा समुचे॥

नेरइआ असुराई । पुढवाई बेंदियादउ चेव ॥

गर्भज तीर्यंच पंचेंद्री १ मनुष १ व्यंतर देव सोल१ ज्योतिषिदेवपां
ए बेनां । च१वैमानीकदेव बे१एत्रणनां॥२॥

गप्भय तिरिय मणुस्सा। विंतर जोइसिय वेमाणी ॥२॥

संखेपमात्र मरलपणे आ प्र अथ द्वारसंग्रह सरीर१सरीरमाप२
करण कहीसुं । हाडबंधनी रचना ते संघयण३॥

संखित्तयरीउ इमा सरीर१मोगाहणाय२संघयणा३

संज्ञास्थान ते ४।१० आकृती६ लेस्या६इंद्री५ बे भेदे समुद्घा
कषाय४ । त७ ॥३॥

सन्ना४संठाण५कसा य६।लेस७इंदिय८दुसमुग्घाया१०।३

द्दष्टी३दर्शन४ज्ञान५अज्ञान अ। जोग१५ उपयोग१२ एकसमे
चीकारे अज्ञान पण३प्रद्यांगे। उपजवुं१एकसमे मरवुं१थीतीआयु३

दिठि११दंसण१२नाणे।जोगु१४वउगो१५उवाय१६चवण१७

पर्जासी ते शक्ती६ के। संज्ञा३ गती ते भवांतरे गमन१ठिई१८।
टली वीशीनो आहार ले१। आगती भवांतरथी आववुं१वेद३।

पज्ञत्ति किमाहारे । सन्नि गई आगई वेये ॥ ४ ॥
ए द्वार चोवीसनी गाथा वे दंडक दंडक प्रत्ये द्वार २४ केहेवां॥

द्वार संग्रह गाथा ॥ ५ ॥

द्वार१ चार शरीर गर्भज तीर्यंच मनुष्यने पांचे बाकी२१ दंडके वाउकायने होय । त्रण सरीर द्वार १ ॥
चउगप्प तिरिय वाऊसु। मणुआणं पंच सेस ति सरीरा ।द्वार१
द्वार २ थावर चारने जघन्य अंगुलने असंख्यातमे उत्कृष्ट ए वे अवगाहना । भाग होय सरीरनी ॥ ५ ॥
थावर चउगे दुहउ । अंगुल असंख भाग तणू॥५॥
बाकी वीस दंडके जघन्य स्वभावीक अंगुलनो असंख्यातमो वा सर्वथी लघु सरीर । अंस वा भाग ।
सव्वेसिंपि जहन्ना । साहाविय अंगुलस्स असंखं सो ॥
हवे उत्कृष्टथी तो पांचसे ध नारकीने हवे सात हाथनुं नुष सरीर हवे । देवतानां तेर दंडके ॥ ६ ॥
उक्कोस पणसय धणू । नेरइया सत्तहत्थ सुरा ॥ ६ ॥
गर्भज तीर्यंचने एक हजार जो वनस्पतीने जाजेरुं जोजन एक जननुं मछादिकनुं । हजारनुं होय ॥
गप्प तिरिसहस्स जोअण वणस्सई अहिय जोअणसहस्सं
मनुष्यने तेरंडी कानखजुरादि वेरंडीने सरीर जोजन क ए वेने त्रण गाउनुं । बारनुं शंखादिकनुं ॥७॥
नर तेइंदि ति गाऊ । वेंदिअ जोयण बार ॥ ७ ॥
जोजनएकनुं चोरंडीने सरीर भमरादिकनुं ।देहउंचत्वपणेसुत्रेकह्युंछे
जोयण मेगं चउरिंदि । देहमुच्चत्तणेण सुए भणियं ॥
[illegible] नली उत्तरवैक्री अंगुलनो संख्यातमो भाग

य आश्री । मारंजतां ॥ ८ ॥

वेकुविय देहं पुण । अंगुल संखं सपारंजे ॥ ८ ॥

देवताने मनुषने अधीक ला ख जोजन वैक्रीय । तिर्यंचने नवसें जोजन वैक्रीय देह मान ।

देव नर अहिअ लक्खं । तिरियाणं नवजोयण सयाइं॥

बमणुं वली नारकीनुं स्वदेहथी । कह्युंछे वैक्रीय सरीरनुं मान उत्कृष्टुं१

डुगुणं तु नारयाणं । जणियं वेउविय सरिरं ॥ ए ॥

वैक्रीयनी थीती अंतरमुहूर्त नारकीने रहे । मुहूर्त चार तीर्यंच मनुषने वीषे रहे ॥

अंतमुहुत्तं निरये । मुहुत्त चत्तारी तीरीयमणुएसु ॥

देवताने वीषे दीन पन्नर वा अर्धमास रहे । उत्कृष्ट उत्तरवैक्रीय रहेवानो काल मान ॥१० ॥ द्वार २

देवेसु अद्धमासो । उक्कोस वेउवणा कालो॥१०॥

द्वार३ थावरपदेवता१३ नारकी१ ए उगणिस दंडक । संघयण वीना छे वीगलेंद्री ने छेवटुं संघयण एक छे ॥

थावर सुर नेरइआ । असंघयणाय विगल छेवठा ॥

संघयण छये गब्भज । मनुषने तीर्यंचने वीषे जाणवां ॥११॥द्वार१

संघयणा छगं गब्भय । नर तिरिएसु मुणेअव्वं ॥ ११ ॥

द्वार४सर्व चोवीसे दंडके चार वा दस संज्ञा छे । द्वार ४ । द्वार ५ देवता १३ ने सर्व ने समचोरस संस्थान छे ॥

सव्वेसिं चउ दह वा सणा।द्वार४। सव्वेसुरा य चउरंसा ॥

मनुषने१ तिर्यंचने१ छये संस्थान छे । हुंडक संस्थान विगलेंद्रीने१ नारकी ने१ छे ॥ १२ ॥

नर तिरिय छ संठाणा । हुंमा विगलिंदि नेरइआ ॥१२॥

नाना प्रकारे१ धज ते पता का१ सुइडनो समूह१। परपोटो१वनस्पति वायु अग्नीअ प्कायने ॥

नाणाविह धय सुई। बुब्बुय वण वाउ तेउ अपकाया॥

पृथ्वीकायने अर्द्धमसूर तथा चंद्रमाने । आकारे संस्थान कहुंछे१॥द्वार५

पुढवि मसूरचंदा — कारा संठाणउ जणिआ ॥ १३ ॥

द्वार६सर्व चोवीसे दंडके चारे कषाय छे । द्वार ६ द्वार ७ लेस्या छये गर्भज तिर्यंच१ मनुष्यने१ वीषे छे॥

सब्वेविचउकसाया।द्वार ६। लेस छगं गप्रतिरियमणुएसु॥

पेहेली३ नारकी१ तेउकाय१ वाउकाय१। वीगलेंद्रीने३ वैमानीकने१छेहेली३ए सात दंडके त्रण लेस्या ॥ १४ ॥

नारय तेऊ वाऊ। विगलावेमाणिय तिलेसा॥१४॥

ज्योतषीने एक तेजोलेस्याज छे। बाकी दंडक सर्व चउदेने होय चार लेस्या ॥ द्वार ७

जोइसिय तेउ लेसा०। सेसासव्वेवि हुंति चउ लेसा॥द्वार

द्वार८ सर्व दंडके इंद्रीद्वारतो सुगम छे। द्वार८ द्वार९ मनुष्यने वीषे साते समुद्घात छे ते कहेछे ॥ १५ ॥

इंदियदारं सुगमं॥ द्वार ८। मणुआणं सत्त समुग्घाया१५

वेदना१ कषाय१ मरण१ समुद्घात। वैक्रीय१ तेजस१ आहारक१ समुद्घात ॥

वेयण१कसाय२मरणे३। वेउव्विय४तेयए५आहारे ६॥

केवली१ समुद्घात । सात ए समुद्घात होय संज्ञीने॥१६॥

केवलिय७ समुग्घाए। सत्त इमे हुंति सन्नीणं॥१६॥

एकेंद्रीने सामान्य केवली तेजस१ आहारक१ ए [illegible] समुद्

समुदघात१ । घात वीना चार छे ॥

एगिंदियाण केवलि । तेया हारग विणाउ चत्तारि ॥

ते पुर्वोक्त त्रण तथा वैक्रीय ए गीगलेंडीने तथा असंनीने तेज नी घार वर्जीने त्रण समुदघातछे। भ्रे ने संनीने पुर्वे कह्याछे ॥१७॥

ते वेउव्विय वज्जा । विगला सन्नीण ते चेव ॥१७॥

पांच छे गर्भज तिर्यंच देवताने थी नारकी वायुने वीषे चार छे त्र ये केवली१आहारक१एवे वर्जिने । ण बाकी दंडके छे ॥ द्वार ए

पण गप्र तिरि सुरेसु । नारय वाऊसु चउर तिय सेसे॥

द्वार१० विगलेंडीने बे दृष्टीछे एक मिथ्यादृष्टी छे बाकी [द्वारए थावरने । दंडके त्रण दृष्टी छे ॥१८॥ द्वार १०

विगले डु दीठी थावर । मिछत्ती सेस तिय दिठी॥१८॥

द्वार११ थावर पांचए बेरंडी१तेरं चोरंडी१ने वीषे ते बे च[द्वार१० डी१एसातने वीषे अचक्षुदर्शनछे। कु अचक्षु आगमे कह्युं छे ॥

थावर बि तिसु अचक्खु। चउरिंदिसू तदुगं सूए भणियं॥

मनुष्यने१ चक्षु अचक्षु अवधी बाकी पंनर दंडकने वीषे प्रत्येके त्र केवल ए च्यार दर्शन छे । ण त्रण कह्यां छे ॥१९॥ द्वार११

मणुआ चउ दंसणिणो। सेसेसु तिगं तिगं भणिअं॥१९॥

द्वार१२ अज्ञान ज्ञान प्रत्ये । देवता१३मां तिर्यंच१मां नारकी(द्वार१२ के त्रण त्रण । १मां दोय थावरपपांचमां अज्ञान बे छे॥

अनाण नाण तिअं। सुर तिरि निरए थिरे अन्नाण डुगं॥

ज्ञान अज्ञान बे बे विगलेंद्री मनुष्यमां पांच ज्ञान त्रण अज्ञान त्रण३मां छे । छे ॥२०॥ द्वार १२

नाणनाण डु विगले । मणुए पणनाण तिअनाणा॥२०॥

द्वार१३ अगीआर जोग देव तिर्यंच१ने वीषे तेर छे ८ (द्वार

ता१३ने नारकीने छे । त्र योग मनुष्यने वीषे छे ॥
इक्कारस सुर निरए । तिरिएसु तेर पन्नर मणुएसु ॥
विगलेंडी३ने चार छे पांच वा जोग त्रण शेष थावर४ने होय
युकाय१मां छे । ॥२१॥ द्वार १३
विगले चउ पण वाए । जोग तिग्रं थावरे होई ॥२१॥
हवे जोगनां नाम सत्य१असत्य१ मृषा ए चार मनने ४व (द्वार१३
मीश्र ते सत्यमृषा१असत्या१। चनने वैक्रिय१ आहारक१ ॥
सच्चे अर मीस असच्च। मोस मण वय वेउव्वि आहारे॥
उदारीक१ए त्रण मीश्र३सहीत ए कह्या ते जोग १५ उपदिश्या
कार्मण१एसात जोग कायना। समयमां वा आगममां ॥२२॥
उरलं मीसा कम्मण। इय जोगा देसिआ समए ॥२२॥
द्वार१४ हवे उपयोग १२ त्रण चार दर्शन एवार जीवनां लक्ष
अज्ञान ज्ञान पांच। ण उपयोग नाम ॥
ति अन्नाण नाण पण। चउ दंसण वार जिअ लक्खणु
ए वार जे उपयोग। कह्या त्रण लोक दर्शी पर(वउगा॥
मात्मा तेमने ॥ २३ ॥
इअ बारस उवउगा। जणिआ तिलुकदंसीहिं ॥२३॥
हवे ते दंडके कहेछे उपयो वार होय नव उपयोग नारकी१ ति
ग मनुष्य१ने वीषे । र्यंच१ देवता१३मां ॥
उवउगा मणुएसु । बारस नव निरय तिरिय देवेसु॥
वीगलेंडीवेमां२ पांच अने छ उप चोरंडी१मां थावर५पांचमांत्रण
योग छे। उपयोग ॥२४॥ द्वार १४
विगल दुगे पण छक्कं। चउरिंदिसु थावरे तिअगं ॥२४॥
द्वार१५संख्याता असंख्या गर्भज तिर्यंच१मां वीगलेंडी(द्वार१४

ता जीव एक समयमां । ३मांनारकी१मां देवता१३मां उपजे।
संखमसंखा समए । गब्भय तिरि विगल नारय सुराय ॥
मनुष१मां तो नीचे संख्याता वनस्पती१मां अनंता बाकी थावरध
ज एक समयमां उपजे । मां असंख्याता ॥ २५ ॥
मणुआ नियमा संखा । वण णंताथावर असंखा ॥२५॥
असन्नि मनुष आश्री तो द्वार१६ जेम उत्पत्ती द्वारे संख्या कही
असंख्याता द्वार १५ । तेम चवन द्वार पण ॥ द्वार १६
असन्नि नर असंखा॥ जह उववाउतहेव चवणेवि॥द्वार१६
(द्वार१५ हजार उतकृष्ट प्रथ्वीकायादीध
द्वार१७बावीस सात त्रण दस वर्ष चारनुं ॥ २६ ॥
बावीस सग ति दस वास । सहस्स उक्तिठ पुढवाइ॥२६॥
त्रण दीवस अग्नी१नुं हवे त्रण नर१नुं तिर्यंच१नुं वली देवता
पल्योपम आयु । नारकीनुं सागर तेत्रीसनुं ॥
ति दिणग्गि ति पल्लाऊ। नर तिरि सुर निरय सागर
वितर१नुं पल्योपमनुं ज्यो [तित्तीसा॥
तीषी१नुं वर्ष लाख अधीक पल्योपमनुं॥२७॥
वंतर पल्लं जोइस । वरिस लरकाहिअं पलिअं ॥२७॥
हवे असुरकुमार१ने अधिक देसेउणा बे पल्योपम नवनीका
सागरोपम एकनुं । यमां१ ॥
असुराण अहिय अयरं। देसूण दु पल्लयं नवनिकाए॥
बारवर्ष उगणपचास दीवसनुं। ६मासनुं उतकृष्ठ विगलेंद्री३ने आयु॥
बारसवासुण पण दिणा। छम्मास उक्किठ विगलाऊ॥२८॥
हवे जघन्य प्रथ्वीकाय आ अंतरमुहूर्त जघन्य आनपानी
थे दस१० पदोने । भिन्नत । उ ॥

पुढवाई दस पयाणं। अंतमुहुत्तं जहन्न आउ ठिई ॥
दसहजार वर्षनी स्थितिवाला । भवनपती१०नारकी१वींतर१वे १९
दस सहस वरिस ठिईआ। भवणाहिव निरय वंतरयाइ१९
वैमानीक देवताने१ ज्योतीषी पल्योपम एक ने तेनो आठमोभा
देवताने१ ग आयु होय अनुक्रमे ॥ द्वार १७
वेमाणिअ जोइसिआ। पल्ल तय ठंस आऊआ हुंति ॥
द्वार१८देवता१३मनुष१ तिर्यं छए पर्जाप्ती होय वली पां[द्वार१७
च१ नारकी१ ए सोलने वीषे। चए थावरमां चार पर्जाप्तीछे॥३०॥
सूर नर तिरि निरएसु । छ पज्जत्ती थावरे चउगं ॥३०॥
विगलेंडी३ने पांच पर्जाप्ती द्वार१९ छए दीसानो आहार होय
छे। द्वार १८ सर्व मंम्के पण ॥
विगले पंच पज्जत्तीद्वार१८।छ दिसि आहार होई सवेसिं॥
पांच सुक्ष्म थावर पदे द्वार२० अथ संज्ञा त्रण कहीस ॥३११॥
भजना जाणवी। द्वार१९
पणगाइपए भयणा॥द्वार१९।अह सनि तियं भणिस्सामि
चारे नीकायना देवता१३ने नारकी१ने वीषे दीर्घकालकी वा
वीषे तीर्यंच१ने वीषे। त्रीकालकी संज्ञा छे ॥
चउविहसुरतिरिएसु । निंरएसु य दीहकालगी सणा ॥
विगलेंडी३ने हेतुपदेसकी संज्ञाये करी रहीत थावर५ सर्व वा
वा वर्त्तमानकालनी छे। पांचे छे ॥ ३२ ॥
विगले हेउवएसा । सन्नारहिआ थिरा सवे ॥ ३१ ॥
मनुष्यने दीर्घकालनी वा त्रीकाल दृष्टीवादोपदेसिकी सम्यक्त स
नी संज्ञा छे। हीतें कोइने पण ॥ द्वार २०
मणुआण दीहकालिअ । दिठियाउवएसिआकेवि॥द्वार

द्वार३१पर्जाप्ता पंचेंद्री तिर्यंचने मनुष निश्चे।चार त्नेदे देवतामांजाय
पज्ज पणतिरिमणुय च्चिय । चउ विह देवेसु गच्छंति॥३३॥
संख्याता आयुवाला पर्याप्ता पंचेंद्री । तिर्यंच मनुषमांतेमजपर्जाप्ता
संखाउ पज्जत्त पर्णिदि- तिरिय नरेसु तहेव पज्जत्ते ॥
प्रथ्वीकाय अप्काय प्रत्ये ए पांच दंमकमां नीश्चे देवतानुं
क वनस्पतीकाय । आववुं वे ॥ ३४ ॥
नू दग पत्तेयवणे । एएसु च्चिय सुरागमणं ॥ ३४ ॥
पर्याप्ता संख्याता आयुनागर्भज। तिर्यंचमनुष एवे नरकसातेमांजाय
पज्जत्त संख गप्नय- तिरीय नरा नरय सत्तगे जंति ॥
नारकीमांथी नीकल्या ए उपजे । नथी वाकी बावीस दंम
ज बे दंमकने वीषे कमां उपजवुं ॥ ३५ ॥
निर उवद्दा एएसु । उप्पज्जति न सेसेसु ॥ ३५ ॥
प्रथ्वीकाय अप्काय वनस्पतीकाय। तेमां नारकी वर्जीने जीव ॥
पुढवी आउ वणस्सइ । मझे नारय विवज्जिआ जीवा ॥
सर्व प्रेवीस दंमकना आ पोत पोतानां कर्मना प्रमांणना
वी उपजे । मजावे ॥ ३६ ॥
सद्वे उववज्जंति । निअनिय कम्माणु माणेणं ॥३६॥
प्रथ्वीकायादी थावरपतीगल१ प्रथ्वीकाय अप्काय वनस्पतीकाय
तिरी१ नर१ ए दस पदमां । ए जाय ॥
पुढवाई दस पएसु । पूढवी आउ वणस्सई जंति ॥
प्रथवीकायादी दसपद थकी तेउकाय वाउकायमां उत्पात था
निकल्या । उपजे ॥ ३७ ॥
पुढवाइ दसपएहिय । तेउ वाऊसु उववाऊ ॥ ३७ ॥
तेउकाय वाउकायमांथी प्रथ्वीकाय प्रमुखमां दोय पद नवमां

जवुं । ... मनुष वर्जी ॥
तेऊ वाऊ गमणं । पुढवी पमुहंमी होइ पय नवगे॥
पृथ्वीकायादी स्थानक दस ते बीगलेंद्री थाय बीगलेंद्रीमांथी नि
मांथी निकल्या । कली ते दसमां जाय ॥ ३७ ॥
पुढवाई ठाण दसगा । विगलाइं तिअ तहिं जंति॥३८॥
जवुंआववुं गर्भज जे । तिर्यंचने चोवीसे दंडके जीवस्थानकने विषे॥
गमणा गमणं गब्भय–तिरिआणं सयल जीव ठाणेसु ॥
समस्त चोवीसे दंडके जाय तेउकाय वाउकाय ए बेमांथी मनुष
मनुष हवे मनुष थाय बाकी । न थाय ॥ ३९ ॥ द्वार ॥ २१ ॥
स दंडकमांथी निकल्या ।
सव्वत्र जंति मणुआ। तेऊ वाऊसु नो जंति॥३९॥द्वार २१
द्वार२२अंतरद्वीपनां जुगलीयां । तेमने गमनदोष अगीयार दंडके॥
अंतरदीवा जुअला । तेसिं गईउ हवंति इक्कारा ॥
दस भुवनपतीमां एक व्यंत आगती मनुष तिर्यंच मध्येथी छे
रमां ए अगीयारमां । ॥ ४० ॥
दह भवणा इक वाणे। आगइउ मणुअ तिरिएसु॥४०॥
हवे असंनी तीर्यंचनी गती ते बावीस दंडकमां छे ज्योतिषि वैमा
जवुं । नीक ए बे वीना ।
अगन्नि तिरिए गईउ । बावीसा जोइस विमाण विणा॥
आगती थावरपांचमां तथा बीगलेंद्री पंचेंद्रितीर्यंचमनुषएदसमांछे।
आगइउ थावर पंच५। विगल३पंचिंदितिरिय१नरा १॥४१॥
समुर्छीम मनुष । दस स्थानके जाय पांच थावर बीगलेंद्रीत्रण॥
समुच्छिम मणुआणं । दह गईउ पंच५थावरा विगला३॥
पंचेंद्रीतीर्यंच मनुष ए दस दं आगती तेउकाय वाउकायवीना

मकमां। आगमांथी ॥ ४२ ॥ द्वार २२

पंचिंदियतिरिय१नरा१। आगइ उ तेउवाउ विणा॥४१॥

द्वार२३ वेद त्रण तिर्यंच१ स्त्रीपुरुष ए बे वेद चारे (द्वार२५ मनुष१मां होय। जेदे देवता१४मध्ये होय ॥

वेआतिअ तिरिनरेसु। इत्थी पुरिसो य चउविह सुरेसु॥

पांचथावर त्रणे३वीगलेंडी नपुंसकवेद होय एकज ॥ ४३ ॥ नारकी१मां। द्वार २३

थिर विगलनारएसु। नपुंस वेउ हवई एगो॥४३॥द्वार २३

द्वार२४ अल्पाबहुत पर्जाप्त तेथी वैमानीक तेथी भुवनपती मनुप तेथी वादर अग्निकाय। तेथी नारकी तेथी व्यंतर ॥

पज्जमणु वायरग्गी। वेमाणिअ भवण निरय वितरिआ

तेथी ज्योतिषि तेथी चौरेंद्री ते। तेथी बेरेंडी तेथी तेरेंडी तेथीप्रथ्वी थी पंचेंडीतीर्यंच। काय तेथी अप्काय ॥ ४४ ॥

जोइस चउ पणतिरिआ। वेइंदि तेइंदि भू आउ ॥४४

तेथी वायुकाय तेथी वनस्प अधीका अधीका अनुक्रमे ए होय ॥ तीकाय नीचे।

वाऊ वणस्सइ चिय। अहिआ अहिआ कमेणिमेहुंति॥

सर्वपण ए भाव। हे जिनेश्वर में अनंतीवार पाम्या छे॥४५॥

सव्वेवि इमे भावा। जिणा मए णंतसो पत्ता ॥४५॥

हे जिन आ भवमां तुमारी दरकादो मंमकपद भ्रमण थकी नीवृ त्रीकरण शुद्ध भक्तीवतने। न मन हवो ॥

संपइ तुम्ह भत्तस्स। दंमगपयभमण भग्गहियपस्स ॥

ते दंम त्रण मन वचन कायदंम मोघ्रकाले मुक्तेआपो मोक्षपद एथी नीरम्य सुखे पामे देखुं ते। ॥ ४६ ॥

दंम तिय विरय सुलहं । लहुं मम दिंतु मुक्खपयं ॥४६॥

ज्ञान आचार लक्ष्मीयुक्त जिनहंस आचार्यने । राज्ये चारीत्र लक्ष्मीवान् धवलचंद्रना शीष्य ॥

सिरिजिणहंसमुणिसर— रज्जे सिरिधवलचंदसीसेण ॥

गजसारमुनी तेणे पदबंधे रची वा लखी । ए ते श्री वीरप्रभुने विनती आत्महेते ॥ ४७ ॥

गजसारेण लिहिआ । एसा विन्नत्ति अप्पहिआ ॥४७॥

ए प्रकारे श्री विचार छत्रीसीका वा चोवीस दंडक समाप्तः॥१॥

इतिश्री चउविस दंडक समाप्ता ॥ ३ ॥

नमस्कार करीने जिनेश्वर सर्वज्ञ प्रत्ये । जगत् पुज्य जगत्गुरु श्री महावीरस्वामी प्रत्ये ॥

नमिय जिणं सव्वन्नुं । जगपुज्ज जगगुरू माहावीरं ॥

आ जंबुद्वीपमां जे शास्वता पदार्थ छे ते । कहुं छुं सुत्रथकी पोताने परने हेतुये ॥ १ ॥

जंबूद्दीवपयत्थे । वुच्छं सुत्ता सपरहेउं ॥ १ ॥

खांडूआं१ जोजन१ क्षेत्रवा वर्षा पर्वत१ कूट१ वा शीखर तीर्थ१ श्रेणयो१ वीजयो१ द्रह१ नदीयो१ ए दस पदे या द्वारे । समुदाये थाय संघयणी नामे प्रकरण ॥ २ ॥

खंडा१जोयण२वासा३ । पव्वय४कूडा५य६तित्थ७सेढीओ७

विजय८द्दह९सलिलाओ१०। पिंडेसिं होइ संघयणी॥२॥

भारत नेअणसो१०० खांडवा भरतक्षेत्रना५२६जोजन६कला प्रमाण एटले१९०संख्यायेछे खांडवां। माण भागाकार करीये एकलाखने

नउअ सयं खंडाणं । भरह पमाणेण भाइए लक्खे ॥

अथवा एकसोने नेउये गुणो ५२६-६ । १ए०गुणो । भरतक्षेत्रना प्रमाण साथेतो होय एकलाख ॥ ३ ॥

अहवा नउअसय गुणं । भरहपमाणं हवइ लरकं॥३॥

अथ एक खांमुवानुं१भरतक्षेत्र ५२६ जोजन ६कला । वे२ खांमुआनो हीमवंत पर्वत ने हेमवंत क्षेत्र चारनुं४ ॥

अह विग खंमे भरहे । दो हिमवंते अ हेमवई चउरो॥

आठ८खांमूआं महाहीमवंत पर्वतनां । सोल१६खांमवानुं हरीवर्ष क्षेत्र ॥४॥

अठ महाहिमवंते । सोलस खंमाइ हरिवासे ॥ ४ ॥

बत्रीस३२ खांमुवां वली नैषध पर्वतनां । ए मेलवतां त्रेसठ६३ थयां बीजे पासे पण त्रेसठ६३ थाय ॥

बत्तिसं पुण निसढे । मिलिया तेसठि बीयपासेवि ॥

चोसठ६४खांमूवां महाविदेह क्षेत्रनां । ए त्रण रासि भेलवीये तो एकसो नेउ १ए० थाय ॥५॥ द्वार १

चउसठि विदेहे । ति रासि पिंमेइ नउअसयं॥५॥द्वार१

द्वार२जोजन एकनुं परीमाण एहवां । समचोरस इहां खांमूवां करवां ते करवानी रीती ॥

जोयण परिमाणाइं । समचउरंसाइ ईत्र खंमाइं॥

लाखजोजननी परीधीना आंकने । ते लाखना चोथे भागे गुणाकार कर्ये होय ते गणीतपद थाय॥६॥

लरकस्सय परिहीए । तप्पाय गुणेणय हुंतेव ॥६॥

जंबूनुं वीष्कंभ एकलाखनुं तेने तद्गुणा तेआंकनुंवर्गमुलकाढीये तो करी तेने दसगुणा करे आंक आवे । गोलक्षेत्रनी परीधी होय॥

विरकंभ वग्ग दहगुणा । करणी वट्टस्स परिरउ होइ ॥

पछे ते जंबूद्वीपनुं वीखंभ ला परीधीना आंकने तो तेनुं गणीत
खनुं छे माटे चोथेभागे गणवुं। पद वा क्षेत्रफल होय ॥ ७ ॥
विख्कंभ पाय गुणिउ। परिरउ तस्स गणियपयं ॥७ ॥
परीधीनो आंक कहेछे त्रण हजार बसेंने सतावीस अधीक ॥
लाख सोल।
परिही तिलख सोलस। सहस्स दोयसय सत्तवीसहिया॥
कोस वा गाउ त्रण ने अठा धनुष एकसोने तथा तेरआंगल अ
वीस। ई आंगलने अधीक ३१६२२७यो०
३गा० १२८ध० १३ ॥आं०अ०॥८॥
कोस तिगं अठावीसं धणु सय तेरंगुल हहियं ॥८ ॥
हवे क्षेत्रफलनो आंक क नेवकोड ने छपंनलाख सोने हजारे
देछे सातसें७००क्रोड ने। गुणे लाख थाय ॥
सत्तेवयकोडिसया। नउआ छप्पन्न सय सहस्साइं ॥
चोरांणुं९४ वली हजार। मोढसो१५०वली समग्र साधीक ॥९॥
चउणउयं च सहस्सा। सयंदिवढं च साहियं ॥९॥
एक१गाउ पन्नरसें१५००। धनुष तेमज धनुष पन्नर१५सहीत ॥
गाउअमेग पन्नरस। धणुसया तह धणूणि पन्नरस्स ॥
साठ वली आंगुल जंबूद्वीपनुं गणीतपद जाणजो ॥१०॥
७९०५६९४१५० । १गा० १५१५ध० ६०आं०। द्वार २
सठि च अंगुलाइं। जंबुद्दीवस्स गणियपयं॥१०॥द्वार २
द्वार३हवे जंबूद्वीपमांभरत द्वार४हवे पर्वतसंख्या वैताढ्य चार४
आये सात क्षेत्र छे द्वार ३। वाटलाने चोत्रीस३४ लांबा ॥
भरहाइ सत्तवासाद्वार३। विअढ चउ४चउतीस३४वहियरे॥
सोल१६ तो वंखारा पर्वत छे। बे चीत्र१वीचीत्र१बे जमग१समग१

१६वरकार गिरि । त्रो चित्त१विचित्त१दोजमगा२।११
० कंचनगोरी । चारधगजदंता पर्वत तेम सुमेरुपर्वत १ ॥
र१००कागाय गिरीणं । चउ४गयदंताय तह सुमेरूय१
त्प्रमर्यादा धारकपर्व   एकेकेणा सीतर वसंने थाय २६९
सर्व जेगा गणतां ।   ॥ १२ ॥ द्वार ४
ग्रासहरा पिंडे । एगुणा सत्तरि सयाउन्नि ॥१२॥ द्वार४
२५ द्दवे सीखरसंख्या सो   चार चार सीखर दोय प्रत्येके ॥
वखारा पर्वतने वीषे ।   चउ चउ कुम्राय हुंति पत्तेयं॥
सोलस वरकारेसु ।   सात सात कुट छे ने आठ आठ रूपी
सोमनस गंधमादन ए बे   महाहिमवंत ए बे उपर ॥ १३ ॥
गजदंता उपर ।
सोमणस गंधमायणा । सत्त छय रूप्पि महाहिमवे॥१३॥
चोत्रीस वैताढ्य पर्वतनेवीषे। विद्युत्प्रभगजदंत नैषधनीलवंतनेवीषे
चउतीस वियड्ढेसु ।   विज्जुप्पह निसढ निलवंतेसु ॥
तेमज मालवंतगजदंतो मेरु   नव नव कुट प्रत्येके प्रत्येके छे
पर्वत एटला उपर ।   ॥ १४ ॥
तह मालवंत सुरगिरि ।   नव नव कुमाइं पत्तेयं ॥१४॥
हिमवंतगीरी सिखरीपर्वतने एम एकसठ पर्वतने वीषे जे कुट छे
वीषे प्रत्येक अगीयार कुट । तेने ॥
हिम सिहरिसु इक्कारस । इय इगसठी गिरिसु कुडाणां॥
एकठा मेलवतासर्वसंख्या थाय। चारसेनेसतसठ ४६७कुटथाय १५
एगत्ते सव्वधणं ।   सयचउरो सत्तसठीय ॥ १५ ॥
चार सात आठ नव ।   अगीयार११कुट करीने गुणवा पुर्वे प
वंतह' कह्या ते जेम संख्या अनुक्रमे॥

चउ४सत्त७अड८नवगेए। गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥
एकसठ पर्वतनो मेल सोल। त्रे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
वे वे जगणच्यालीस। सहीत चारसें ठे ॥ १६ ॥
सोलस१६७१ ज्ञ्गुण ज्ञवेय१सगसठसयचउरो ॥ १६॥
चोत्रीस वीजयने [यालं३ए। रूपजकुट चोत्रीस३४ ठे आठ८
वीपे जे कुट ठे ते कहे ठे॥ मेरूउपर आठ८ जंबु वृक्षे ठे ॥
चउतीसं विजएसु। उसुकुमा अठ मेरू जंबुम्मि॥
आठ८कुट देवकुरूने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
पे ठे ॥. कुट ठे ॥ १७ द्वार ५
अठय देवकुराइं। हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥दार५
द्वार ६ हवे तीर्थ कहेठे माग तीर्थ बत्रीस वीजयमां ऐरवतमां
ध वरदाम प्रजास ए नामे। जरतमां ॥
मागह वरदाम पजासं। तित्त विजएसु३२ऐरवय१जरहे१
एकनामे चोत्रीस ठे तेहने त्रण वे अधीक एकसो १०२तीर्थ जा
गुण करता। णवा ॥१८॥ द्वार ६
चउतीसा तिहिंगुणिया। डुरुत्तर सयंतु तिज्ञाणं॥१८॥
द्वार ७ श्रेणो कहेठे वीद्याधरनी श्रेणो एकेकनी बे बे [द्वार ६
अजीयोगीक देवनी ते पण। वैताढ्य वेताढय प्रते ठे ॥
विज्ञाहर अजिउगीय। सेढीउ डुन्नि डुन्नि वेअढ्ढे॥
ए चारगुणा चोत्रीसने करतां। ठत्रीस३६ सो१०० सेढीउ ते१३६
थई ॥१ए॥ द्वार ७
इय चउगुण चउतीसा। ठत्तीस सयंतु सेढीणो१ए।दार७
द्वार८विजयो कहेठे चक्रवर्त्ती वीजय१श्आदीपदे जरत ऐरवत इहां
जे क्षेत्रने वीपे जीती राज करे ते होय ए चोत्रीस॥ द्वार ८

वळी जेयवाइं । विजयाइ इत्थ हुंति चउतीसा ॥ द्वार ८

द्वार ए हवे ह्रदसंख्या मोटो कुरुक्षेत्रने विषे दस द्रह ए वे मळी
टा ह्रद ७ छे पद्मादि । सोल द्रह छे ॥ २० ॥ द्वार ए

महद्दह ठ प्पउमाइ । कुरूसुदसगंति सोलसगं ॥२०॥

द्वार१० हवे नदीयो संख्या रक्तवती१ ए चार नदीयो [द्वार ए
गंगा१ सिंधु१ रक्ता१ । प्रत्येके प्रत्येके ॥

गंगा सिंधु रत्ता । रत्तवई चउ नइउ पत्तेयं ॥

चउद हजारने परीवारे छे ते समग्र मळेछे या जायछे समुद्र
५६००० । मांही ॥ २१ ॥

चउदसहिं सहस्सेहिं । समगं वचंति जलहिमिं ॥२१॥

एमज अभ्यंतर नदीयो चार वळी प्रत्येके अठावीस हजार स
हीमवंतादिकनी । हित एटले ११२००० ॥

एवं अप्भंतरिया । चउरो पुण अठविस सहस्सेहिं ॥

वळी पण हरिवर्ष क्षेत्र र हजारे जाय चारे नदीयो २२४०००
म्यक क्षेत्रनी उप्पन्न ॥ ॥ २२ ॥

पुणरवि उप्पन्नेहिं । सहस्सेहिं जंति चउ सलिला॥२२॥

देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रमांहि हजार नदीयो तेमज विजय
७ नदीयोनो परिवार चोरासी। सोळने विषे ॥

कुरूमझे चउरासी । सहस्सा तहय विजय सोलसेसु॥

बत्रीस नदीयोने । चउदहजार प्रत्येके नदीयोनो परिवार२३

बत्तीसाण नईणं । चउदस सहस्साइं पत्तेयं ॥ २३॥

ते चउद हजारथी गुणवी एटले चार आडत्रीस नदीयो विजय
लाख अडतालीस हजार नदीयो । मांहेली ॥

चउदससहस्सगुणिया । अडतीस नइउ विजय मज्झिल्ला

चउ४सत्त७अठ८नवगेण। गारस कुमेहिं गुणहजह संखं॥
एकसठ पर्वतनो मेल सोल। वे ए एकसठ पर्वतना कुट समसठ
वे वे जगणच्यालीस। सहीत चारसें छे ॥ १६ ॥
सोलस१६छ७ छ७गुणा छवेय७सगसठसयचउरो ॥ १६॥
चोत्रीस वीजयने [पाल्प३९। रूपजकुट चोत्रीस३४ छे आठ८
वीपे जे कुट छे ते कहे छे॥ मेरूउपर आठ८ जंबु वृक्ष छे ॥
चउतीसं विजएसु। उसुकुमा अठ मेरू जंबुम्मि॥
आठ८कुट देवकुरूने वी हरीकुट हरीसकुट ए सहीत साठ जूमी
पे छे ॥ . कुट छे ॥ १७ द्वार ५
अठय देवकुराइं। हरीकुम हरिस्सहे सठी॥१७॥दार५
द्वार ६ हवे तीर्थ कहेछे भाग तीर्थ वत्रीस वीजयमां ऐरव्रतमां
ध वरदाम प्रजास ए नामे। जरतमां ॥
मागह वरदाम पजासं। तित्र विजएसु३२ऐरवय१जरहे१
एकनामे चोत्रीस छे तेहने त्रण वे अधीक एकसो १०२तीर्थ जां
गुण करता। णवा ॥१८॥ द्वार ६
चउतीसा तिहिंगुणिया। छुरुत्तर सयंतु तिज्ञाणं॥१८॥
द्वार ७ श्रेणयो कहेछे वीद्याधरनी श्रेणयो एकेकनी वे वे [द्वार ६
अजीयोगीक देवनी ते पण। वैताढय वेताढय प्रते छे ॥
विज्ञाहर अजिउगीय। सेढीउ छुन्नि छुन्नि वेअढे ॥
ए चारगुणा चोत्रीसने करतां। उत्रीस३६ सो१०० सेढीउ ते१३६
थई ॥१९॥ द्वार ७
इय चउगुणा चउतीसा। छत्तीस सयंतु सेढीणो१९॥दार७
द्वार८विजयो कहेछे चक्रवर्त्ती वीजय१२आदीपदे जरत ऐरव्रत इहां
जे क्षेत्रने वीपे ऋीती राज करे ते होय ए चोत्रीस ॥ द्वार ८

सर्वे पण शास्वता पर्वत। कालक्षेत्र वा अढीद्वीपमाना मेरू विना

सव्वेवि पव्वया। समयखीत्तंमि मंदर विहुणा ॥

प्रथ्वीतलमां उंमा। उंचपणाना चोथा भागमय छे।२१।

धरणीतले सुवगाढा। उस्सेप चउन्न भायंमि ॥२९॥

प्रथम खांमवादीक गाथाये। दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥

खंमाइ गाहाहिं। दसहिं दारेहिं जंबूद्दिवस्स ॥

संग्रहणी समाप्त थइ। आ संग्रहणीनी भिवाक्यनी महत्रिका

प्रतिवोधीत श्री हरी भद्रसूरिजीये रचना करी ॥

संघयणी सम्मत्ता। रइया हरिभद्दसूरिहिं ॥ ३० ॥

ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥

॥ इतिश्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग्य। सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आदे भला विचार प्रते ॥

वंदित्तु वंदणिज्जे। सव्वे चिइ वंदणाइं सुविपारं ॥

घणी वृत्ती घणी भाष्य घणी चुरणी। सिद्धांतसुत्रने अनुसारे कहीस१

बहु वित्ती भास चुन्नी। सुआणु सारेण बुच्छामि॥१॥

अथ द्वार दस त्रीकनुं१ अभीगम पेहोल्या रदेवानुं१ त्रण अवग्रह वा वेतवानी दिशी पांचनुं१। नुं१ त्रण प्रकारे वांदवानुं१ ॥

दह तिग१अहिगमपणगं२। दुदिसि३तिहुग्गह४तिहाउ५

पंचांग नमवानुं१ नमस्कारनुं१। अक्षर१ सोलसेंने सुड [वंदणया तालीसनुं१६१७ वर्ण१ ॥ २ ॥

पणियापद्दनमुक्कारा७। यन्ना सोलसय सीपाला८ ॥२॥

ए आन्त्रीस नदीयो ५३२००० तेमज सीता नदीमां एमज
थी सितोदामां मले छे। ५३२००० मीले ॥ २४ ॥

सीउयाए निवमंति । तहय सीयाइ एमेव ॥२४॥

सीता सीतोदा ए बे नदीयो बत्रीस हजार पांचलाख सहीत॥
पण प्रत्येके ।

सीया सीउया विय । बत्तीस सहस्स पंचलक्केहिं

ए सर्वे मली चउद लाख ने। छप्पन्न हजार मेलवतां थाय
१४५६००० ॥ २५ ॥

सवे चउदस लक्का । छप्पन्न सहस्स मेलविया ॥ २५॥

छ जोजन सहित एक गाउ गंगानो सिंधुनो विस्तार मुलमां
एटले सवा छ जोजन छे। छे ॥

छ जोयण स कोसे । गंगा सिंधूण विच्छरो मूले ॥

तेथी दस गुणो विस्तार छेह एम बे बे गुणो बिजी नदीयोनो
डे छे ६२॥ जोजन। विस्तार ॥ २६ ॥ द्वार १०

दसगुणिउ पर्यंते० । इय दु दु गुणणेण सेसाणं॥२६॥

जोजन एकसो उंचपणे। सोनामय सीखरी लघु हिमवंत ए बे॥

जोयण सय मुचिठा । कणयमया सिहरि चुल्लहिमवंता॥

रूपीपर्वत महा हिमवंत पर्व बसें जोजन उंचा रूपी रूपानो महा
त ए बे। हिमवंत सोनानो ॥ २७ ॥

रूप्पि महा हिमवंता । दुसु उच्चा रुप्प कणय मया ॥२७

चारसें जोजनना। उंचपणे नषध नीलवंत ए बे ॥

चत्तारि जोयण सए० । उच्चिठो निसढ नीलवंतोय ॥

नेषध तपाव्या सुवर्णमय छे। वीडुर्यरत्नवर्णो नीलवंत पर्वत छे ।२८।

निसढो तवणिज्जमउ । वेरुलिउ नीलवंतोय ॥ २८॥

सर्वे पण शास्वता पर्वत। कालक्षेत्र वा अढीद्वीपमाना मेरू विना
सवेवि पवपरा। समयखीत्तंमि मंदर विहुणा ॥
पृथ्वीतलमां उंडा। ऊंचपणाना चोथा जागमय छे।२९।
धरणीतले मुवगाढा। उस्सेप चउन्न जायंमि ॥२९॥
प्रथम खांभ्नवादीक गाथाये। दस द्वारे करी जंबुद्विपनी ॥
खंभाइ गाहाहिं। दसहिं दारेहिं जंबूद्विवस्स ॥
संग्रहणी समाप्त थइ। आ संग्रहणीनी श्रिवाक्यनी मदत्रिका
प्रतिबोधीत श्री हरी जद्रसूरिजीये रचना करी ॥
संघयणी सम्मत्ता। रइया हरिजद्दसूरिहिं ॥ ३० ॥
ए प्रकारे श्री संग्रहणी नामे प्रकरण संपूर्ण ॥ ४ ॥
॥ इतिश्री संघयणी समाप्त ॥ ४ ॥

वांदीने वांदवा योग्य। सर्व अरिहंत प्रत्ये चैत्यवंदन आदे
जला विचार प्रते ॥
वंदितु वंदणिज्जे। सव्वे चिइ वंदणाइं सुवियारं ॥
घणी वृत्ती घणी जाष्य घणी चुरणी। सिद्धांतसुत्रने अनुसारे कहीस१
बहु वित्ती जास चुन्नी। सुआणु सारेण वुच्छामि॥१॥
अथ द्वार दस त्रीकनुं१ अन्नीगम वेदीस्या रहेवानुं१ त्रण अवग्रह
चा पेरवानी विधी पांचनुं१। नुं१ त्रण प्रकारे वांदवानुं१ ॥
दह तिग१अहिगमपणगं२। दुदिसि३तिहुग्गह४तिहा५
पंचांग नमवानुं१ नमस्कारनुं१। अक्षर१ सोलसेंने सुन [विंदणया
तालीसनुं१६४७ वर्ण१ ॥ २ ॥
पणिवायदनमुक्कारा७। वन्ना सोलसय सीयाला८ ॥२॥

थाय तीहांमुधी छद्मस्थ अवस्था। केवली अवस्था ॥
न्हवणञ्चगेहिं छउमत्थ—वत्थ पम्हिहारगेहिं केवलिअं ॥
पद्मासन वाकाउसगेरह्याथानके। जिननीभावधी सिद्धअवस्थात्रीकथ
पलिअंकुस्स गेहिय। जिणस्स भाविज्ज सिद्धत्तं ॥१२॥
दिसित्रीकप उर्ध वा ऊंचुं अ त्रण दीसाभणी जोवुं तजवुं डाब्युं
धो वा नीचुं त्रीजुं वा वांकुंए। अथवा ॥
उद्धा हो तिरिआणं। तिदिसाण निरक्कणं चइज्जहवा॥
पाछल जमणुं मांबुं ए त्रण दी एक श्री जिनेश्वरनां मुख सनमुख
सी जोवुं तजे। थापे दृष्टी वे द्वार ५ ॥ १३ ॥
पछिम दाहिण वामण। जिणमुह न्नत्थ दिठिजूत ॥१३॥
वरणत्रीकह जे सूत्र बोले वीजुं जे सुत्र अर्थमां चीत राखे तीजुं
तेना अक्षरमां चीत राखे। आलंबन वली पमीमानुं ॥६॥
वन्नतिअ वन्नत्था। लंबण मालंबणं तु पम्मिमाई॥
हवे मुद्रात्रीकउ जोग जिन ए मुद्रा भेदे करी मुद्रात्रीक ते
मुक्ताशुक्ती। केम ॥ १४ ॥
जोग जिण मुत्तासुत्ती। मुद्दा भेएण मुद्दतियं ॥ १४ ॥
माहोमांही एक एकने अंत कमलना मोमानी परे वे हाथे
रे आंगलीयो राखे। करीने ॥
अन्नुन्नंतरी अंगुली। कोसागारेहिं दोहिं हत्थेहिं॥
पेट उपरे वे हाथनी कोणीउ तेहने प्रथम जोगमुद्रा एहवुं
थापीने। कहीये ॥ १५ ॥
पिट्टोवरि कुप्पर सं—ठिएहिं तह जोगमुद्दति १५॥
हवे जिनमुद्रा कहेछे चार आगल पग पोहोला तेथी कांइ उ
आंगल। णी पाछलनी पांनीयो ॥

चत्तारि अंगुलाइं। पुरउ ऊणाइं जत्न पच्छिमउ॥
पग राखी ते रीते काउसग्ग करे ते। ए ते वली होय जिनमुद्रा॥१६॥
पायाणं उस्सग्गो। एसा पुण होइ जिणमुद्दा॥१६॥
हवे मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते कहेछे जीहां बरोबर बे पण गर्भित कर्या
मुक्ता सुक्ती मुद्रा ते। हाथ॥
मुत्तासुत्ती मुद्दा। जत्थ समा दोवि गब्भिया हत्था॥
ते वली ज्ञाल स्थलने विषे। अम्हारे कोइ आचार्य न लगाडवा
कहे छे॥ १७॥
ते पुण निलाडदेसे। लग्गा अन्ने अलग्गत्ति॥१७॥
हवे जोगमुद्रा पांच अंग शक्रस्तव वा नमुथ्थुणं आदे स्तुतीये
नमाववां ते खमासमण। होय जोगमुद्रा॥
पंचंगो पणिवाउ थयपाढो होइ जोगमुद्दाए॥
वंदण ते अरिहंतचेइआणं प्रणीध्यान त्रीक मुक्ता सुक्ती मुद्राये
आदे ते जिनमुद्राए। कहे॥ १८॥
वंदण जिणमुद्दाए। पणिहाण मुत्तासुत्तीए॥१८॥
हवे प्रणीध्यान त्रीक जावंती जावंतकेवीसाहू ए मुनी वंदण ज
ये चैत्यवंदन। यवीयराय प्रार्थना सरूप अथवा॥
पणिहाणतिगं चेइय। मुणि वंदण पत्थणासरूवं वा॥
मन वचन काय ए जोग बाकी त्रीकोनो अर्थ तो प्रगट छे इती
प्रण एकाग्र ते। ॥१९॥
मण वय काएगत्तं। सेस तिअत्थो अ पयडुत्ति॥१९॥
हवे अभीगम अपरश्सचीत व अचित वस्तुनुं अणतजवुं१ मन
स्तुनुं तजवुं वा मुकवुं१। एकाग्र करवुं १॥
सचित्तदव्वमुज्झण १। मचित्त मणुज्झणं २ मणेगत्तं ३॥

एक सामी वा वस्त्र अखंमनुं उत्तरासण करवुं १ । वेहाथ जोमी मस्तक नमाववुं जिनदिठथी १ ॥ २० ॥

इगसाकि उत्तरासंगध। अंजली सिरसि जिणदिठए।२०।

एम पंच विध अन्नोगम वा सनमुख जवुं । अथवा मुके राजा होयतो राजनां चिन्ह ते ।

इअ पंचविहान्निगमो । अहवा मुच्चंत्ति रायचिन्हाइं ॥

खम्ग१उत्र१पगनापगरखां१आदी। मुगट१चांमर१एपांचेमुकेवार२

खग्गं उत्तं वाणह । मजम चमरेअ पंचमए ॥ २१ ॥

हवे दिसि द्वार ३ वांदे जिनेश्वरने जमणी दिसि रहीने पुरुष ने माबी दिसि रहिने स्त्री ॥

वंदंति जिणे दाहिण । दिसिठिआ पुरिसवामदिसिनारि

हवे अवग्रह द्वार४ नवहाथ जघन्य साठ हाथ । उत्कृष्ट नव उपर साठ मांहि मध्यम अवग्रह सेष ॥ २२ ॥

नवकर जहन्न सठि क—र जिठुं मझुग्गहो सेसो ॥२२॥

हवे नमस्कार द्वार५एक नवकार वा नमवेजघन्य। चैत्यवंदन मध्यम अरीहंत चेइआणं चार थोय जुगल ॥

नमुक्कारेण जहन्ना । चिइवंदण मय दंम थुइ जुयला ॥

पांचवार नमुथ्थुणारूप मंमके स्तवन जयवीयराये करी उत्कृष्टुं थुइ आठे करी चैत्य वंदन ॥ २३ ॥

पण दंम थुइ चउक्कग । थय पणिहाणेहिं उक्कोसा॥२३

अन्य वा बीजा आचार्य एम कहे वे एकज । नमुथ्थुणे करिने जघन्य चेत्यवंदन ॥

अन्ने विंति इगेणं । सक्कत्थएणं जहन्न वंदणाया ॥

ते वे त्रण नमुथ्थुणे करी म उत्कृष्टुं चैत्यवंदन चार अथवा

ष्प चैत्यवंदन । पांच नमुथ्थुणे करी ॥ २४ ॥

त दुग तिगेण मद्या । उक्कोसा चन्नहिं पंचहिं वा॥२४॥

हवे पंचांग प्रणाम द्वार६ पां वे हींचण हाथ वे उत्तम अंग

च अंग नमाववां ते । मस्तक एक ॥

पंचंगो पणिवाउ । दो जाणु करदुगुत्तमंगं च ॥

हवे नमस्कार द्वार७ज्ञला मो एक वे त्रण जावत एकसो आठ

होटा अर्थवे जेदना नवकार । ॥ २५ ॥

सु महत्त नमुक्कारा । इग दुग तिग जाव अठसयं॥२५

हवे अक्षर १६४७ नुं द्वार ८ नव नेऊ सो ए एकसो नवाणुं१९९

अमसठ६८ अठ्ठावीस२८ । वली वसेने सताणुं२९७ ।

अमसठि१अठवीसा२ । नव नउअसयं३ च दुसय सग न

वसेने त्रणसत्रीस२३९ वसे । वसेने सोल२१६एकसोने [ठ्याध॥

ने साठ२६० । अठ्ठाणुं१९८एकसोने बावन१५२।२६।

ष्ठा गुणतीसय५दु सठा६। दुसोल७अम नउय सयदुवन्न

ए अक्षरनां सूत्रोनां नाम नवकार इरियावही नमु (सयंण।२६।

खमासमण । थुणं आदी पांच मैनुक्रमां ॥

इअ नवकार१खमासमण२। इरिय३सक्कत्थयाइ४दंमेसु॥

अरिहंतचेइयाणंमां लोगसत्र्ा एम अनुक्रमे अक्षर सोलसे सुन

वीमां नहि विजीवार गणवा। तालीस ॥ २७ ॥

पणिहाणेसु अ अदुरुत । वन्नासोलसय सीयाला॥२७॥

हवे पद १८१ नुं द्वार९नवए तेंतालीस४३अठावीस२८सोल१६

वत्रीस३२तेतरीस३३ । वीस२० अनुक्रमे पद कोना ॥

नव१वत्तीस२तीत्तीसा३ । तिचत्त४अमवीस५सोल६वी

नवकार इरियावही नमुच्छुणं आ एकसोने एकासी (स७वया॥

दिने विषे।   सर्व पद थाय पद द्वारए॥२८॥

मंगल इरिया सक्क–च्चयाईसु इगसीइसयं तु पया ॥२८॥

हवे संपदाएउनुं द्वार१० आठ८ सोल१६ संपदा वीस२० संपदा॥

आठ८नवए आठ८अठावीस२८। संपदा शब्दे वीसमानां स्थानक॥

अठ१८९नव३८पअ४अठवीस५। सोलसय६वीस७वीसामा

अनुक्रमे नवकार इरियावही। नमुत्थुणं आदिनेविषेसत्तांगुसंपदा२९

कमसो मंगल इरिया। सक्कच्चयाईसु सगनऊई ॥२९॥

नवकारनाअक्षर अडसठ पद नव। नवकारनेविषेआठ संपदातेमां॥

वन्न ८ सट्ठि नव पय। नवकारे अठ संपया तत्थ॥

सात संपदा तो पद तुल्य छे। सत्तर अक्षरनी आठमी संपदा छेला

बे पदनी॥ ३०॥

सग संपय पय तुल्ला। सतरक्कर अठमी दुपया॥३०॥

हवे खमासमणना अक्षरो अठावीस तेमज इरियावहीमां॥

पणिवाय अक्खराइं अठावीसं तहाय इरिआए॥

एकसोनवाणुं अक्षर छे। बत्रीस तो पद छे संपदा आठ छे॥३१॥

नव नउय मक्खर सयं। दुतीस पय संपया अठ॥३१॥

संपदामां पद बे२पदनी बे२पदनी अगीयार११पदनी ८ पदनी ए
एक१ पदनी चार४ पदनी एक१ प इरियावहिनी संपदानां पद॥
दनी पांच५पदनी।

दुग१दुग२इग३चउ४इग५ इगार७अग८इरिय संपयाइ

संपदा आदी पदइच्छामि१६ (पगाइ१ जेमेजीवा१ एगिंदिआ१ (पया॥
रिया१गमणागमणे१ पाणक्कमणे१। अभिहया१ तस्सउत्तरी१॥

इच्छा१इरि२गम३पाणा४। जेमे५एगें६अभि७तस्स८

संपदानांनाम अंगीकार संपदा१ सामान्यहेतु१ विशेषहेतु१(॥३२॥

नीमीत संपदा१ । संग्रहहेतु१ पाचमी ॥

अप्पुवगमो१ निमित्तं२। उहे३अरथहेऊ संगहेपंच ॥

जीवसंपदा१ वीराधना संपदा१ प। ए त्रेव त्रण पाप्लनी संपदा

फिक्रमण संपदा१ । चुलिका जांणवी ॥ ११ ॥

जीवद विराहण७पफिक्रमण८। त्रेअक्षतिन्नि चुल्लाए३३।

नमुच्छुणंनी संपदा प्रते पद बे२पदनी त्रण३नीचार४नीपांच५नी

पांच५नी पांच५नी बे२नी चार४नी।

डु १ ति २ चड ३ पण४ पण ५ पण ६ डु७ चड८ ।

त्रण१पदनी नमुच्छुणंनी संपदामां पदसंख्या ॥

तिपय ए समध संपयाइ पया ॥

संपदाना आदीपद नमुच्छुणं१आईग अन्नयपदपाणं५ धम्मदयाणं६अ

राणं२पुरिसुत्तमाणं३लोगुत्तमाणं४ प्पडिहयध जिणाणं८ सव्वनुणं ए

नमु आईग पुरिसो लोग । अन्नय धम्मप्प जिण सव्व

संपदानांनाम स्तोतव्य संपदा विशेष हेतु१ उपयोग (॥१४॥

सामान्य हेतु संपदा । हेतु४ तदहेतु उपयोग संपदा ५॥

थोअव्व संपया उह । इपर हेऊ वउग तद्धेऊ ॥

विशेष हेतु उपयोग६स्वरू हेतु संपदा नीज समतुल्य८फलदाय

प७। क मोक्षसंपदाए ॥ १५ ॥

सविसेसु वउग सरूव । हेऊ निय सम फलयमुरके॥१५॥

नमुच्छुणंमां अक्षरादि संख्या नवएसंपदा छे पद तेतरीस११ छे

वसेने सत्तांणु२९७अक्षर छे। नमुच्छुणंमां॥

दोसग नवआ वन्ना । नव संपय पय तित्तीस सक्कए॥

चैत्यस्तव अरिहंतचेइआ तेतालीस पद छे अक्षर दसेने हणसथी

णंमां आठ संपदा छे। स छे॥ १६ ॥

चेइअ थयठ संपय। ति चत्तपय वन्न डुसय गुणतीसा३६
संपदामां पद बे२पद ठ६पदसात७पद ठ६पदचैत्यस्तवनी संपदामां
नवएपद अण३पद ठ६पद चार४पद। पद प्रथम कहेछे।

डु२ठ१सग३नव४तिअ५ ठप्पय७चिअ संपयापया पढमा
अरिहंतचेइयाणं(ठ६चक७। अन्नथऊससिएणं४सहुमेहिंअंग५एवमा
वंदणवत्तियाए२सद्धाए३। ६ एहिं६ जाव अरिहंताणं७ तावकायं ७

अरिहं वंदण सद्धा। अन्न सुहुम एव जा ताव ॥३७॥
संपदानांनाम अंगीकारसंप हेतु संपदा३ एकवचनांत आगार सं
दा१ निमित संपदा२। पदा४बहुवचनांत आगार संपदा ५ ॥

अप्पुवगमो निमित्तं। हेऊ इग बहुवयंत आगारा ॥
अग्नी स्पर्शनादीक बाह्यका काउस्सग मर्यादानी संपदा७ सरुप
रणागार संपदा६। संपदा८ ए आठ संपदा ॥ ३७ ॥

आगंतुग आगारा। उस्सग्गा विहि सरूवठ ॥३८॥
लोगस्स आदीने विषे सं जेटला पद ते समान अठावीस सोल
पदा तो। वीस अनुक्रमे।

नामथयाइसु संपया। पय समअडवीससोल वीसकमा
एक्कारना जाणवा अक्षर ग बेसेनेसोल एकसो अठाणुं अक्षरलोग
स्सतां अनुक्रमे थसें साठ। स्स पुक्खरवरदी सिद्धाणंबुद्धाणंनां ३७

अडुरुत्त वन्न डुसठ। डुसय सोल ठ नउअ सयं॥३९॥
बे ज्ञावंनी जयवियरायना अनुक्रमे सर्वना गुरु अक्षर सात७ अ
अक्षर एकसो बावन। पा१ चोवीस२४ तत्रीस३३।

पणिहाणडुवन्नसयं। कमेणसग१नि२चउवीस३तित्तीसा४
ठगणत्रीस२९अठावीस२८। चोत्रीस३४ एकत्रीस३१ बार१२ ए
सर्व आंक गुरु अक्षरना ॥ ४० ॥

गुणातीस५अठवीसा६।चत्ततीसि७गतीस८वार९गुरुवन्ना
हवे पांच दंडकनुं द्वार११ अरिहंतचेयाणं२लोगस्स३ पुरकरवदीध
पांच पाठ नमुत्थुणं१। सिद्धाणंबुद्धाणं।इहांपांच दंडकने विषे१२
पणदंडा सक्कथय। चेइय नाम सुय सिद्धथय इछ॥
अधिकार छे ते वे२एक१ वे२ वे२ ए अधिकार वार नमुत्थुणादिक
मां अनुक्रमे॥४१॥
पांच५।
दो१इग२दो३दो४पंचय५। अहिगारा वारस कमेण॥४१
नमुत्थुणं१ जेअअइआर अरि सघलोए॥ पुरकरवरदि६ तमति
हंतचेयाणं३ लोगस्स४। मीर७ सिद्धाणं८ जोदेवाण९॥
नमु जेइय अरिहं लोग। सघ पुरक तम सिद्ध जोदेवा॥
उज्जिंत सेलसिहरे१० च वच्चगराणं१२ ए वारे अधीकारनां आ
त्तारिअठ११ वेआ। दी पद छे॥४२॥
उज्जि चत्ता वेया। वच्चग अहिगार पढमपया॥४२॥
अधिकार अर्थ प्रथम अधि भावजिन प्रते बीजे अधिकारे द्रव्य
कारे वांदु छुं। जिन प्रते।
पढमहिगारे १ वंदे। भावजिणे वीय एउ दव्व जिणे॥
एक चैत्यनी थापना जिन प्रते त्री चोथा अधिकारमां नामजिन
जे अधिकारे वांदे। प्रते॥४३॥
इगचेइय ठवण जिणा–तइअ चउत्थंमि नामजिणे॥४३॥
पांचमे अधिकार त्रण भुवनना। हवे छठे अधिकार श्रीमंध
थापनाजिन वन्दी। गादि विहरमानजिन॥
तिहुअण ठवणजिणे पुण। पंचमए विहरमाण जिणछठे॥
सातमेअधिकार श्रुतज्ञान प्रते। आठमेअधिकारे सर्वसिद्ध स्तुति४४
अठमए सव्व सिद्ध थुई॥४४॥
...न प्रवनाणं।

खपावाने अर्थे इरियावहीया१। वं१ पु१ स१ स१ बो१ नि१।
पावखवणच्च इरिया। वंदणवत्तियाइ छ निमित्ता॥
जिनप्रवचन अधिष्टायक देव काउस्सग्ग१ एम निमित आठ चै
समरवा अर्थे। त्यवंदन विषे॥ ५३॥
पवयणसुरसरणच्चं। उस्सग्गो इय निमित्तठ॥ ५३॥
वार हेतुनुं द्वार१०चारहेतु तस्स प्रमुख सद्धाए इत्यादिक पांच५
उ०१पायछित्त१वीसोही१विसल्लि१। हेतु॥
चउ तस्सउत्तरी करण– पमुह सद्धाइआय पण हेऊ॥
वेयावच्चगराणं इत्यादिक। त्रण३एम हेतुए समग्र वार हेतुथया५४।
वेयावच्चगरत्ताइ। तिन्निइअ हेऊ वारसगं॥५४॥
सोल आगारनुं द्वार१एअन्नछ्रा आगार एवमाइएहिं इत्यादी चा
दी वार१२आगार काउसगना। र ४ ते॥
अन्नछयाइ वारस। आगारा एवमाइया चउरो॥
दिवादि अग्नीभयथी थापना वचे सर्पादीक भयथी पुंजी आघो
पंचेंद्रीनी आडे चोरादिकभयथी। खसेतो काउसग न भागे५५॥
अगणि पणिंदि छिंदण। बोहिखोभाइ डको अ॥५५॥
हवे काउसगना दोषनुं द्वार२० मालदोष१ उधी१ नीलदोष१
घोटक१ वेलडी१ थंभदोष१। शीलडी१ खलीणदोष १॥
घोडग१लय२खंभाइ३। मालुथ४उद्धी५नियलइसवरि७ खलि
वधुदोष१ लांबु पेरणु पेर ते१ भांपणआंगलो हलावे ते१ (ण८॥
स्तनदोष१ संजतीदोष१। कागडापरे आकुअवलु जुवे ते १
कोठनीपरे दीलसंकोच१ ॥ ५६॥
वहु९लंवुतर१०थण११संज भमुहंगुलि१३वायस१४ कवि
।पुं घुणावे ते१ मुकदो (ई१२। मेरुदोष१ ए छगणी (ह्रे१५॥५६॥

परमदीश परे बमवम करे तेर । स दोप तजे काउस्सगे ॥

सिरिकंप१६मूत्र१७वारू। पेहत्ति१८चइज्जदोस उस्सग्गो

तेमांथी१०मो[णि१८। न दोप दोष साध्वीजीने ए त्रण सही

११मो १२ ए त्रण । त नवमो चार नहि श्रावीकाने ॥५७॥

लंबुत्तर थण संजई। न दोस समणीण सबहु सढ्ढीणं५७

काउस्सगमां सासोसासनी पचीस सासोसासनुं बाकी काउ

संख्या द्वार२१ इरियावही सगे आउ सासोसास ॥

ना काउस्सगनुं प्रमाण ।

इरि उस्सग्ग पमाणं । पणवीसुस्सास अठ सेसेसु॥

हवे स्तवन द्वार२२गंभीर मोहोटे अर्थे युक्त दोप स्तवना

शब्दे मधुर मीठे शब्दे । जिनगुणनुं वरणव ॥ ५८ ॥

गंभीर महुर सद्दं । महडजुत्तं हवई युत्तं ॥५८॥

सात चैत्यवंदन द्वार२३ प्रतीक्रम पाछले दीवसे१प्रतीक्रमण देवसी

णराइ१ ने देहरे१जमतो पा पछ मां१संथारे सूतां१पाछली राते१॥

खाण पारतां१ ।

पमिक्कमणो१चेइय२जिमण३। चरिम४पमिक्कमण५सूयण६

चैत्यवंदन ए साते मुनीराजने। साते वेला एक दी (पमिबोह७

वस रात्री मलीने करवां ।।५९॥

चिइ वंदण इअ जइणो । सत्तउ वेला अहोरत्ते ॥५९॥

बेवार प्रतीक्रमण कारक मह साते वेला एक पमीकमणे पांच

स्तने पण निश्चे । वेला तेथी बाकीनाने ॥

पमिक्कमउ गिहिणो विहु । सगवेला पंचवेल इयरस्स॥

पुजादीकमां त्रणे संध्या वि दोप त्रण वेला जघन्यपणे चैत्य

पये प्रभात मध्यान सांझे । वंदन ॥ ६० ॥

पूयासु तिसंघासु य । होइ तिवेला जहन्नेणं ॥ ६० ॥

दस आसातनानुं द्वार २४ पांन खासमां आदे १ स्त्री विलास१ सोपारी आदे १ पांणी पीतां१ सुइ रहेवुं १ थुकवुं १ ॥ जोजन करवे १ ।

तंबोल१पाण२जोयण३। वाणह४मेहुण५सुवन्न६निठवणं ७

मुतर वा लघुनीति १ विष्टा वा वडीनीति १ जुवटुं १ । ए दसे आसातना तजे जिनेश्वर देवघरनी हदमां ॥ ६१ ॥

मुतुच्चारं९जूयं१० । वज्जे जिणनाह जगइए ॥६१॥

हवे देव वांदवानी वीधी इरि यावही चैत्यवंदन नमुत्थुणं । अरिहंत चेयाणं थोय १ लोगस्स सवलोय थोय २ पुक्खरवरदी ॥

इरिनमुकार नमुत्थुण । रिहंत थुइ लोग सव थुइपुक्ख॥

थोय ३ सिद्धाणं वुद्धाणं वेया नमुत्थुणं जावंति स्तोत्र वा स्तवन वच्च थोय ४ । जयवीयरा० ॥ ६२ ॥

थुइ सिद्धा वेया थुइ नमुत्थ जावंति थय जयवी ॥६२॥

सर्व उपाधी घरमोथि वीसु घ पणे । ए रीते जे उत्तम प्राणी श्री जिनदेव मते वांदे सदा ॥

सव्वो वाहि विसुद्धं । एवं जो वंदए सया देवे ॥

ते देवताना इंद्रनामंदने पूजवा योग्य थाय वा प्रकरण करता श्री देवेंद्रसूरिजीये आपनुं नाम सूचव्युं । ए रीते श्री परमात्माने वांदसे ते प्राणी परमपद जे मोक्षपद पामसे थोमा कालमां ॥ ६३ ॥

देविंदविंदमहियं । परमपयं पावई लहुसो ॥६३॥

॥ इति चैत्यवंदन नामे जाष्य प्रकरण समाप्तं ॥

॥ इति चैत्यवंदन जाष्य संपूर्ण ॥

हवे बीजी गुरु वंदन विधि भाष्य लखिये छीए ॥

॥ अथ गुरुवंदन भाष्य लिख्यते ॥

गुरु वंदन मोहोटुं त्रण प्रकारे । ते फेटावंदन१ थोभवंदन२ द्वादसावत वंदन ३

गुरुवंदण मह तिविहं । ते फिट्टा १छोभ२बारसावत्तं३॥

मस्तक नमास्वादीके करी प्रथम वंदन । वळी खमासमण बे देइ वांदे ते बीजुं वंदन ॥ १ ॥

सिर नमणाइसु पढमं । पुन्न खमासमण दुग बीयं॥१॥

जेम दूत राजा प्रते प्रथम । नमीने कार्यप्रते कहिने पछी राजाए॥

जह दूत्त रायाणं । नमिउं कज्जं निवेइउ पच्छा ॥

रजा आप्ये पण वांदीने । स्वस्थानके जाय एमज इहां खमासमण बीजुं ॥ २ ॥

विसज्जीउवि वंदिय गच्छइ एमेव इत्त दुगं ॥ २ ॥

सम्यक्त आचारनुं मूल ते । विनय, ते गुणवंतनी सेवना भक्ती॥

आयारस्सउ मूलं । विणउ सो गुणवत्तउ पडिवत्ति॥

ते सेवा भक्ति वीधीये करी वंदवा थकी होय । तेनी विधि इम द्वादसावते करी ॥ ३ ॥

साय विही वंदणाउ । विहि इमो बारसावत्ते॥३॥

त्रीजुं तो गुरु वचन कहे तव वंदे बे वार । ते त्रणमां इहां प्रथम फेटावंदन तो समस्त संघने विषे ॥

तईअंतु वंदण दुगे । तत्त मिहो आइमं सयलसंघे ॥

बीजुं थोभवंदन तो मुनीद र्शन तपगरणवंतने होय । आचार्यादी पदस्थने वळी बीजुं वंदन होय ॥ ४ ॥

बीयंतु दंसणीणय । पयठियाणं च तइयं तु ॥४॥

वंदनकर्म१ चितीकर्म१ कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपांचे
वंदणा१ चिई२किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणयकम्मं५च
करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
न कर्म करवुं ॥ ५ ॥
कायवं कस्सवि के–णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
विसेप शुद्ध थवुं ॥
कइउणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
केटला दोष विसेप मुकीने। वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवा६
कई दोस विप्पमुक्कं। किश्कम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५वांदवा योग पां
उदाहरण। -च५चार पासे वांदणा न देवराववां॥
पणनाम१पणाहरणा२। अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
चार४पासे वांदणा देवराववां चार४गामेनदि नी [अदाया५॥
पांच५गामे वांदणानो निषेध। षेध आठ८ कारण जाणवां॥७॥
चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह८कारणया॥७॥
वांदणामां आवस्यक२५मुहपत्ती सरीरनी पडीलेहण प्रत्येके पची
नी स २५ दोषण बत्रीस३२॥
आवस्सय१०मुहणंतय११। तणुपेह पणीस१२दोस ब
छ६गुण थाय गुरुनी थापना१ बसेंने छवीस२२६ [त्तीसा१३॥
बे २ अवग्रह। अक्षर तेमां त्रारे अक्षर पचीस ८
छगुण१४गुरुठवण१५दु छवीस क्खर१७गुरु पणवी
वांदणानां सूत्रपद अ [ग्गह१६। अ६ गुरुनां वचन आ [सा।८।
छावन५८अ६ थानक वांदणा। सातना तेतरीस३३टालवी॥

पय अम्मयन्न१८ठणणा १७। ठगुरु वयणा२०आसायण तित्तीसं २१ ॥

बेइ विधीए बावीस द्वारे करिने। चारसेंने वाणु ठेकाणां थयांए
डुविहो डुवीसदारेहिं। चउसया बाणुई ठाणा ॥७॥

वांदणा पांच नाम द्वार १ कृतिकर्म१ वीनयकर्म१पूजाकर्म१। वंदनकर्म१ चितीकर्म१।
वंदणयं१चिइकम्मं२किइकम्मं३विणयकम्मं४पूयकम्मं

ए गुरुने वांदवानां पांच नाम ते वली। द्रव्य ते उपचारे भावते अंतरंगथी ते बेनां उदाहरणानुं द्वार २ ॥१०॥
गुरुवंदण पणनामा। दबे भावे डुहाहरणा ॥१०॥

एकतो सीतलाचार्यनो१लघु शिष्यनो१वीरासालवीनो१। कृष्णसेवक बेनो१पालक कृष्णपुत्र संव कृष्णपुत्र ए बेनो ॥
सीयलय खुड्डुए वीर। कन्ह सेवग डु पालए संबे ॥

पांचे ए दृष्टांत। कृतिकर्ममां द्रव्य भावने विषे ॥ ११ ॥
पंचे ए दिठंता। किइकम्मे दबभावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ पार्श्वस्थ १ अवसनो १। कुसीलीयो१संसतो१ यथाछंदो१ ॥
पासत्थो१ उसन्नो२। कुसील३संसत्तउ४अहाछंदो ५॥

ए पांचना प्रत्येके भेद बे २बे२ त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे। ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना मतने विषये ॥ १२ ॥
डुग१डुग१तिग१डु१णेग अवंदणिज्जा जिणमयंमि१२।

पांचवांदवा योगनुंद्वार४[विद्या१ गर्भनि सारकारक१संजमे धीर क पांच आचारवंत१ उपाध्याय१। रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥
आयरिय१ उवझाए २। पवत्ति३थेर४तहेव रायणिए५॥

वंदनकर्म१ चितीकर्म१ कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपांचे
वंदण१ चिईश्किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणयकम्मं५च
करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
न कर्म करवुं ॥ ५ ॥
कायव्वं कस्सवि के–णवावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
विसेप शुद्ध थवुं ॥
कइउणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
केटला दोप विसेप मुकीने। वांदणा देवां ते सा कारणमाटेदेवांवाद
कई दोस विप्पमुक्कं। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५वांदवा योग पां
चउदाहरण। च५चार पासे वांदणा न देवराववां॥
पणनाम१पणाहरणा२। अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
चार४पासे वांदणा देवराववां चार४गमेनदि नी [अदाया ५॥
पांच५गमे वांदणानो निपेघ। पेघ आठ८ कारण जाणवां॥७॥
चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह८कारणया॥७॥
वांदणामां आवस्यक२५मुहपती सरीरनी पडीलेहण प्रत्येके पची
नी स २५ दोपण बत्रीस३२॥
आवस्सय१०मुहणंतय११। तणुपेह पणीस१२दोस ब
छ६गुण थाय गुरुनी थापना१ वसेंने छवीस२६ [त्तीसा१३॥
बे २ अवग्रह। अक्षर तेमां भारे अक्षर पचीस ८
छगुण१४गुरुठवण१५दु दु छवीस क्खर१७गुरु पणवी
वांदणानां सूत्रपद छ [गाद१६। छ६ गुरुनां वचन छा [सा।८।
छावन५८छ६ थानक वांदणा। सातना तेतरीस३३टालवी॥

पप अभयवन्न१८ठणणा १७। ऊगुरुवयणा२०आसायण तित्तीसं २१ ॥

बेर विधीए बावीस द्वारे करिने । चारसेंने बाणु ठेकाणां थयांए

डुविही डुवीस२२दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा॥७॥

वांदणा पांच नाम द्वार १ कृतिकर्म१ वीनयकर्म१पूजाकर्म१ । वंदनकर्म१ चित्तीकर्म१ ।

वंदणयं१चिइकम्मं२किइकम्मं३विणयकम्मं४पूयकम्मं

ए गुरुने वांदवानां पांच नाम ते वली । द्रव्य ते उपचारे भावते अंतरंगथी ते बेनां उदाहरणनुं द्वार २ ॥१०॥

गुरुवंदण पणनामा । दब्बे भावे डुहाहरणा ॥१० ॥

एकतो सीतलाचार्यनो१लघु शिष्यनो१वीरासालवीनो१ । कृष्णसेवक बेनो१पालक कृष्णपुत्र संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥

सीयलय खुड्डए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संबे ॥

पांचे ए दृष्टांत । कृतिकर्ममां द्रव्य भावने विषे ॥ ११ ॥

पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दव्वभावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ पार्श्वस्थ १ अवसनो १ । कुसीलीयो१संसतो१ यथाछंदो१ ॥

पासत्थो१ उसन्नो२ । कुसील३संसत्त४अहाछंदो ५॥

ए पांचना प्रत्येके भेद बे २बे२ त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना मतने विषये ॥ १२ ॥

डुग१डुग१तिग१डु१णेग अवंदणिज्जा जिणमयंमि१२ ।

पांचवांदवा योगनुंद्वार४[विद्या१ गछनि सारकारक१संजमे धीर क पांच आचारवंत१ उपाध्याय१ । र ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥

आयरिय१ उवझाए २ । पवत्ति३थेर४तहेव रायणिए५॥

वंदनकर्म१ चितीकर्म१ कृतिकर्म१। पूजाकर्म१वली विनयकर्म१एपांचे
वंदण१ चिईश्किईकम्मं३। पूयाकम्मं४च विणयकम्मं५च
करवुं वंदनकर्म कोने केने करवुं पण। केइ वखते केटलीवार वंद
न कर्म करवुं ॥ ५ ॥
कायवं कस्सवि के–णावावि काहेव कइखुत्तो ॥५॥
केटलीवार मस्तक नमाववुं। केटला प्रकारनां आवस्यक करी
विसेष शुद्ध थवुं ॥
कइउणयं कइसिरं। कइविहि आवस्सएहिं परिसुद्धं॥
केटला दोष विसेष मुकीने। वांदणा देवां ते सा कारणमाटे देवांवाद
कई दोस विप्पमुक्कं। किइकम्मं कीस कीरई वा ॥६॥
वांदणाना पांच५नाम पांच५ वांदवा अयोग पांच५वांदवा योग पां
चउदाहरण। चउचार पासे वांदणा न देवराववां॥
पणनाम१पणाहरणा२। अजुग्ग पण३जुग्ग पण४चउ
चार४पासे वांदणा देवराववां चार४गामेनदि नी [अदाया५॥
पांच५गामे वांदणानो निषेध। षेध आठ८ कारण जाणवां॥७॥
चउ दाय पण निसेहा। चउ अणिसेह ठकारणया॥७॥
वांदणामां आवस्यक२५मुहपती सरीरनी पडीलेहण प्रत्येके पची
नी स २५ दोषपण वत्रीस३२॥
आवस्सय१०मुहणंतय११। तणुपेह पणीस१२दोस ब
छ६गुण थाय गुरुनी थापना१ बसेंने छवीस२२६ [त्तीसा१३॥
वे २ अवग्रह। अक्षर तेमां त्यारे अक्षर पचीस ८
छगुण१४गुरुठवणा१५ऽ ऽ छवीस क्खर१७गुरु पणवी
वांदणानां सूत्रपद अ [ग्गह१६। छ६ गुरुनां वचन आ [स १८।
डावन५८छ६ थानक वांदणा। सातना तेतरीस३३टालवी ॥

पय अमयन्न१७ठणाा १ए। ठगुरुवयणा२०आसायण तित्तीसं ३१ ॥

बेर विधीए बावीस द्वारे करिने । चारसेंने बाणु ठेकाणां थयांए
डुविही डुवीस२२दारेहिं । चउसया बाणुई ठाणा ॥ए॥

वांदणा पांच नाम द्वार १ कृतिकर्म१ वीनयकर्म१पूजाकर्म१ । वंदनकर्म१ चितीकर्म१ ।
वंदणयं१चिइकम्मं२किइकम्मं३विणायकम्मं४पूयकम्मं

ए गुरुने वांदवानां पांच नाम ते वली । द्रव्य ते उपचारे नावते श्रंतरंगथी ते बेनां उदाहरणनुं द्वार २ ॥१०॥
गुरुवंदण पणनामा । दवे नावे डुहाहरणा ॥१० ॥

एकतो सीतलाचार्यनो१लघु शिष्यनो१वीरासालवीनो१ । कृष्णसेवक बेनो१पालक कृष्णपुत्र संब कृष्णपुत्र ए बेनो ॥
सीपलय खुडुए वीर । कन्ह सेवग डु पालए संबे ॥

पांचे ए दृष्टांत । कृतिकर्ममां द्रव्य नावने विषे ॥ ११ ॥
पंचे ए दिठंता । किइकम्मे दवनावेहिं ॥ ११ ॥

वांदवा अवंदनीकनुं द्वार३ पार्श्वस्थ १ अवसनो १ । कुसीलीयो१संसतो१ यथाछंदो१ ॥
पासन्नो१ उसन्नो२ । कुसील३संसत्त४अहाछंदो ५॥

ए पांचना प्रत्येके नेद बे २बे२ त्रण ३ बे २ अनेक प्रकारे । ए अवंदनीक श्री जिनेश्वरना मतने विषये ॥ १२ ॥
डुग१डुग१तिग१डु१णेग अवंदणिज्जा जिणमयंमि१२ ।

पांचवांदवा योगनुं द्वार४[विहार गर्जन सारकारकरसंजमेथोर क
पांच आचारवंत१ उपाध्याय१ । रे ते१तेमज गुणरत्ने अधीक१ ॥
आयरिय१ उवद्याए २ । पवत्ति३थेर४रनहेव रायणिए५॥

तेमने वांदणां देवां कर्म र हित थवा अर्थे । करवा ए पांच उत्तम गणवंत प्रते ॥ १३ ॥

किइकम्मं निज्जरठा । कायव्व मिमेसि पंचएहं ॥१३॥

चार पासे वांदणा न देवरावे द्वार५माता१पीता१वमोट्भाइ१ । पर्याये मोटा १ तेमज समस्त रत्नाधिक पासे ॥

माय१पिय२जिट्ठभाया३। उमावि४तहेव सव्वरायणिए ५

वांदणा कर्म न देवराववां । चार वांदवा योगनुं द्वार६चार मुनी आदे आदीपदथी साधुसाधवी श्राव क श्राविकाए चार वांदे वली । १४।

किइकम्मं नकारिज्जा। चउसमणाइ कुणंति पुणो॥१४॥

वांदणां देतां पांच नीसेधनुं द्वार७ध नीद्रादिकहुते नहि कोइवार मेंकथादिके व्याग्रहुतेपराङमुखहुते। वांदीस कहे हुते ॥

वक्खित्त१ पराहुत्ते२ । पमत्ते३ माकयाइ वंदिज्जा ॥

आहार करते हुते निहार क रते हुते । एटलुं करता गुरुप्रते नहि वांदणा देवां कारे वांदवानुं द्वार८ ॥ १५।

आहारं४ नीहारं५ । कुणमाणे काउ कामेय ॥ १५॥

प्रसन होय रुडे आसने बेठा होय। क्रोधादिके रहित बेठा होय

पसंते१ आसण त्थे२ । उवसंते उवट्ठिए ३ ॥

गुरुनी आंणा मागीने बुधीमान पंडीत । तेवारे वांदणां कर्म प्रजुंजे या वांदे ॥ १६ ॥

अणुन्नवित्तु४ मेहावी५ । किइकम्मं पउंजइ ॥१६॥

वांदणा देवानां आठकारणनुं द्वार काउसग करते१ पोतानोअपराध पडिक्कमणे१सजाय प्रठवणा१ । खमावते१परुणा मुनीआवे दे १

पडिक्कमणे१ सज्झाए२ । काउसग्गा३वराह४पाहुणए ५ ॥

देवसीराइ अतीचार आलो प्रयांत अणसण वा संथारो करते १ पण लेतां १ पचखांणकरते १। ए वांदणानां आठ कारण। १७।

आलोपण ६ संवरणे ७। उत्तमठ्ठे ८ वंदणयं ॥ १७ ॥

पचीस आवस्यकनुं द्वार १० आवत वार १२ चार ४ वार मस्तक बे वार नमवुं ३ मस्तके हाथ नमाम्बुं त्रण ३ गुप्ती ॥ जनमतां राखे तेम यथादी उपगरण यथायोग राखे १।

दोवणयप्रमहाजायं १। आवत्ता बार १२ चउ सिर ४ तिगु

अवग्रहमां बे २ वार पेसवुं ए ए पचीस आवस्यक वा अव (चं ३ क १ वार नीकलवुं। स्य करवा वांदणा करता ॥ १८ ॥

दुपवेसिग्रग निक्कमणं १। पणवीसा वस्सय किइकम्मे १८

वांदणाकर्म पण करतो हुतो। न होय वांदणां कर्मनीर्जरावानोज्ञोगी।

किइकम्मं पि कुणंतो। न होइ किइकम्मनिज्जराजागी॥

पूर्वोक्त पचीसमांथी हरेक साधु आदे गांम विराधे तो नीर्ज कोइ आवस्यकनुं। रा भणी न थाय ॥ १९ ॥

पणवीसा मन्नयरं। साहुठाणं विराहंतु ॥ १९ ॥

मुहपती पडीलेहण पचीसनुं द्वार। उड्ड पडीलेहण मुहपती ऊंची ११नजरे मुहपती जोवी ते एक १। करी पखोडा त्रणत्रणने आंतरे।

दिठ पडिलेह एगा १। उ उड्ड पक्खोड तिग तिगं तरिया ॥

अखोडा प्रमार्जवुं प्रथम ज एम नव नव ए सरव मली मुहप मणे हाथे डाली मावे हाथे। तीनी पडीलेपणा पचीस ॥ २० ॥

अक्खोड पमज्जणया। नव नव मुहपत्ती पणवीसा॥२०॥

प्रदक्षिणाये करी त्रण त्रण। मास्ती ३ जमणो १ भुजाये मस्तके कीधां ते कहे छे। त्रण ३ मुखे त्रण ३ हीयाने विषे ३ ॥

पायाहणोणातिअ३ति वामे अर वाहु सीस मुह हियए॥
वे खभे ऊंची निची (अ३। चार४७पमोलेहण वे पगे ए देहनी
एक एक पिठे। पचीस २१॥
असु ह्याहो पिठे। चउ७प्पय देह पणयीसा॥२१॥
आवस्यक पमोलेहणमां जे करे उद्यमे करी पूर्वे कह्याथी नहि
म जेम। हिण नहि अधिक॥
आवस्सएसु जह जह। कुणइ पयत्तंअ हीण मइरित्तं॥
त्रिविध मन वचन कायाये तेम तेम तेहने कर्मनी नीर्जरा
उपयोग सहित। सकाम थाय॥ २२॥
तिविह करणो वउत्तो। तह२से निज्जरा होइ॥२२॥
वत्रीस दोषनुं द्वार१३ आदर वांदणां देतो नासे१समभने ञेगा
रहीतवांदे ते१जात्यादी मदे१। वांदे१ तीडनी परे ठेकता वेते१॥
दोस अणाढिअ१थद्धिय२। पविद्ध३ परिपिंडियंच४टोलग
रजोहरण वांको राखे१काचवा एकने वांदतो बीजाने वां (पप॥
नी परे रीगतो वांदे ते१। वे१मनमां खेदातो वांदे ते१॥२३
अंकुस६कच्छभ रिंगिय७। मच्छुवत्तं८मणपउठं९॥२३॥
वे हाथे पग वांधी वांदे ते१ मुने ञजे वा आपे ते बुधीये वांदे१॥
वेइय वद्ध १० भयंतं ११।
भयथी वांदे१ गरवे वांदे१ मित्र जाणी वांदे१मुने वस्तादि कांइ
देसे एम जाणि वांदे१ चोरनी परे वांदे१॥
भय१२गारव १३ मित्त १४ कारणा १५ तिण्हं १६॥
आहारादी करतो वांदे १ क्रोधे वांदे१ तर्जना करतो वांदे १।
पडिणीय१७ रुठ १८ तज्जिय १९।
कपटे वांदे ते१अपमान करतो वांदे१विकथा करतोवांदे१निभय२४

सढ २० हिलीय २१ विपलिंज २२ चियपं ॥ २४ ॥
लाजथी अंधारे दीठे न दीठे वांदे१ मस्तकने एक देसे वांदे१ ।
दिठ मदिंठ २३ सिंगं २४ ।
राजवेठ तुल्य वांदे१ थांया वीना नही छुटीये एम जाणि वांदे१
मस्तके हाथ न लगाम्तो लगाम्तो१ ॥
कर २५ तंमोभ्रण २६ अलिद्वणालिद्वं २७ ॥
अक्षरमात्रा ओछे कहे१ थांदी उतावलुं बोले१ ।
ऊणं २८ उत्तर चूलीय २९ ।
मुंगानी परे वांदे१ उंचे स्वरे वांदे१ रजोहरण भमाम्तोवांदे१॥२५॥
मूअं ३० ढड्डर ३१ चूडलियंच ३२ ॥ २५ ॥
ए बत्रीस दोष टाली वीशेष वंदनकर्म जे प्रयुंजे वा करे भला
पणे शुध थइने । गुरु प्रते ॥
बत्तीस दोस परिसुद्धं । किइकम्मं जो पउजइ गुरूणं॥
ते प्राणी पामे मोक्षनां सुख थोडा कालमां वीमानीकपणुं अथवा
प्रते । पामे ॥ २६ ॥
सो पावइ निव्वाणं । अचिरेण विमाण वासं वा ॥२६॥
छ गुणनुं द्वार१४ इहां छ वली उपचार मानादीकनो भंग२ गुरुनी
गुण वीनय१ । पुजा होय३ ॥
इह छच्च गुणा विणउ१। वयार माणाय भंग२गुरुपूआ३॥
तीर्थंकरनी आज्ञानो आराध श्रुत जे जिनवचन धर्मनी आराध
क होय४ । ना५ वली कीरीया पामे६ ॥२७॥
तित्थयराणय आणा४ । सुअ धम्मा राहणा५ किरिया६
गुरु थापना द्वार१५ गुरु जे थापीये अथवा गुरुने गमे(॥२७॥
गुणे करी जुक्त वली गुरु। थापनाचार्यादीक ॥

गुरु गुणजुत्तं तु गुरु ठाविज्जा अहव तत्थ अक्खाइ ॥
अथवा ज्ञानादी जे ज्ञान दर्शन थापे साक्षात् गुरुने अन्नावे॥२०॥
चारीत्र ए त्रणनां उपगरण ।
अहवा नाणाइ तियं । ठविज्ज सक्खं गुरुअन्नावे॥२८॥
चंदनग कवमा अथवा । काष्टरूनादी पुस्तक गुरुमूर्त्ति चीत्रकर्मते॥
अक्खे वराभए वा । कठ्ठे पुत्थेय चित्तकम्मेय॥
थापना बे भेदे सद्भाव ते वली गुरु थापना बे भेदे थोमा काल
मूर्त्ति आदे असद्भाव ते नी पुस्तकादि१ जावजीवनी मूर्त्तिआ
थापना पुस्तकादि । दे२ ॥ २९ ॥
सप्भाव मसप्भावं । गुरु ठवणा इत्तरा वकहा ॥२९॥
साक्षात् गुरुने वीरहे गुरुनी थापना । जाणेजे गुरुजबेग आदेसदीयेछे
गुरुविरहंमि ठवणा । गुरुवएसो व दंसणत्थंच ॥
जिनेश्वरने वीरहे । सेवना दे प्रत्नु तमे संसार दुःखथी मुकाणा मु-
जिनेश्वरनी मूर्त्तिनी। जने मुकावानुं सुयनीमीत थया ते सफला।३०
जिणविरहंमि जिणबिंब । सेवणा मंतणं सहलं ॥३०॥
अवग्रह चार१छचार दिसाए साढा त्रण हाथ१ तेर हाथ२ नेर
गुरुनो अवग्रह वांदणामां । नर नेर नारी ॥
चउदिसि गुरुग्गहो इह । अहुठ१तेरस कर२सपरपक्के॥
गुरुनी आज्ञा माग्या वीना पे न कल्पे ते गुरुनी समीप जायपे
ते सदैव वा नीत प्रते । पेसवाने ॥ ३१ ॥
अणणुन्नायस्स सया । न कप्पए तत्थ पविसेउ ॥ ३१॥
ठवास अक्षरनुं चार१२ पांच५ चारथ ए ठ गंमे पद अनुक्रमे
प्रणाम बार१२ बेर भणइ । ठगणत्रीश जाणवां ॥
पण१निग७बारस१२दुग२ चउगं६छ ठाणा पयइ गुणती

छगणत्रीस२एत्रीजां आ(तिग ५। सर्व मली पद अगावन(सं॥
यतकोने वीपे ।   थयां ॥ ११ ॥
गुणतीस सेस अवस्स–पाइ सव पय अडवन्ना ॥३२॥
वांदनारनुं व वचननुं द्वार१०इछामि नोसीहीयादीमां१२ समुचय
आदीमां५ अणुजाणद आदीमां३ । जत्तामां२ जवणिजंचन्नेण४॥
इछाय१अणुणवणा२ । अबावाहं३च जत४जवणाय५॥
अपराधनुं खमाववुं पण खामे वांदणां देनारनां ए व ठाम जाण
मी खमासमणो आदीमां४ । वां ॥ ३१ ॥
अवराह खामणा विपद। वंदण दायस्स छन्नाणा ॥३३॥
गुरु वचन छनुं द्वार१०छंदे   तहती ए त्रीजुं३ तुं पण मते छे ए
ण१ अणुजाणामी२ ।   चोथुं४ एवं गुरु वचन५ ॥
छंदेण१अणुजाणामि२।   तहत्ति३तुब्भंपि वहए४एवं५ ॥
हुं पण खांमु हुं तुज प्रते६ ।   वचन जांणवा वांदवा योग आ
चार्यादीकनां ॥ ३४ ॥
अहमवि खामेमि तुमं६। वयणाइ वंदण रिहस्स॥३४॥
आसातना तेतरीसनुं द्वार २० ए त्रण३ जातां उन्ना रहेतां३ बेस
आगल वे पासे पाछल नजीक। तां९ छेल्ले प्रथम पाणी ले ते१॥
पुरउ पक्खा सन्ने। गंता३ चिठ्ठिण६निसीयणायमणे१०॥
गमणागमण पहेला आलोवे१बोलाव्यो सांभलतां न बोले१
आलोयण ११ पडिसुणणे १२ ।
गुरु पला बोले ते१ गुरु छत विजा पासे आलोवे ते१ ॥ ३५ ॥
पुव्वालवणे अ १३ आलोए १४ ॥ ३५ ॥
तेमज आहारादी वीजाने देखाडे१ वोजाने नींमंत्रे पछी गुरुने१ ॥
तह उवदंस १५ निमंतण १६ ।

वीजाने आपे१ मीठो पोते खाय१ तेमज गुरु बोलावे वार लगावी बो
खद्वाय १७ पणे १८ तहा अ पडिसूणणे ॥ (बे १ ॥
गुरुने कठीण वचन बोले१ संथारे बेठो उत्तर आपे१ ।
खद्धत्तिय २० तत्थगए २१ ।
शुं कहेछो? १ तमे करो१ गुरुने हुंकारो करे१ मारुं मन छे जेनुं१॥१६
किं २२ तुम २३ तज्जाय २४ नोसुमणे २५ ॥ ३६ ॥
तमने नथी सांभरतुं?१ गुरुकथा वचे पोते कथा करे१ ।
नो सरसि २६ कहं छित्ता २७ ।
सभानो भंग करे१ गुरु कह्या पछी पोते कहे ॥
परिसंभित्ता २८ अणुठियाइ कहे २९ ॥
गुरुने संथारे पग लगाडे१ ।
संथारपाय घट्टण ३० ।
गुरुने आसने बेसे१ ऊंचे आसने बेसे१ तुल्य आसने बेसे१॥३७॥
चिठ्ठ ३१ च ३२ समासणेआवि ३३ ॥३७॥
राइप्रतीक्रमण वीधी इरियावहि चैत्यवंदन मुहपती पडिलेहवी
कुसुमीण दुसुमीणनो काउसग। बे वांदणां राइअ आलोवुं ॥
इरिया कुसुमिणुस्सग्गे। चिअवंदण पुत्ति वंदणा लोअं॥
बे वांदणां राइअ खामवुं बे वांदणां पच्चखांण चार खमासमणां भगवन् आदी बे खमासमण सझाय॥३८॥
वंदण खामण वंदण । संवर चउ छोभ दु सज्झाओ॥३८॥
देवसी प्रतीक्रमण वीधी इरियावही चैत्यवंदन। मुहपती पडिलेहवी बे वांदणा पच खाण बे वांदणा देवसीअ आलोवुं॥
इरिया चिइवंदण । पुत्ति वंदण चरिम वंदणा लोयं ॥
बे वांदणा देवसीय खामुं चा देवसीअ प्रायश्चित चार लोगस्सनो

१ जगवन् आदी । काउसग बे खमासमण सऊाय३९
वंदण खामण चउछोज । दिवसुसग्गो उ सद्याउ ॥१९॥
ए रीते वांदणानी वोधी मते। जे प्रयुंजता चरणसीतरी करण सीतरी संजुक्त जो ॥
एयं किइकम्म विहं । जंजुत्ता चरण करण माउत्ता॥
साधु खपावे कर्म जेह्णा नावरणादी प्रते। अनेक वा घणा जवनां संचेलां वा मेलवेलां अंत नही एवां ॥ ४० ॥
साहु खवंति कम्मं । अणेगजवसंचियमणंतं ॥४०॥
प्रकरण करता कहेछे अल्पमती मंद जोग जीवोने बोधना अर्थे। कह्युं दोष वीपरीतपणे जे कांइ में॥
अप्पमइ जव बोहत्र । जासियं विवरियंच जमह मए॥
ते सोधजो गीतार्थ होय ते केहवा। नथी जेहने अजीमान हठवाद मत्सर रहीते ॥ ४१ ॥
तं सोहंतु गीयत्रा । अणजिनिवेसि अमछरिणो॥४१॥
एम जला गुरुने वांदवानी विधिजाष्य समासं ॥
॥ इतिश्री गुरुवंदन विधि जाष्य संपूर्ण ॥

हवे पच्चखाण वीधी जाष्य लिखपते।
॥ अथ प्रत्याख्यान जाष्य ॥
दस प्रत्याख्यान द्वार१ चारवीधो आहार द्वार१ बावीस आगार द्वार१ । द्वार१ एकवारना कह्या ॥
दस पच्चक्खाण१चउविहे२आहार३दुवीसिगार४अदुरुता
दस वीकृती द्वार१वितस नीवीगय द्वार१ वे जागा द्वार१ छजेद सुधी द्वार१ पच्चक्खाण फलद्वार१ ॥ १ ॥

दस विगई४८तीसविगई—गय६ दुह जंगा७७ सुद्धि८फलं ९।१।

प्रथम द्वार कारणे आगलथी तप करे ते१ आवते काले करे१

अणागय१ मइकंतं २।

एकनी अंत्य बीजानी आद्य१ धारे दीन अवस्य करे१आगार रहीत१॥

कोडिसहिअं३ निअंटिं४ अणगार ५॥

आगार सहीत१ चारे आ। वस्तुनुं प्रमाण करीकरे ते१संकेत मुठसी द्वार आदे पच्चखाण१। आदे१ कालमान पोरसी आदे१ ॥२॥

सागार६निरवसेसं७। परमाण८कर्म सके९अद्धा१०॥२॥

काल पच्चखाण दस भेदे नोकर वे पोर वा पुरीमढ१एकासणानुं१ए सहीयं वेधमो१एक पोहोरनुं१। कलगाणानुं पग न हलावे ते१ ॥

नवकारसहिय१पोरसी२। पुरिमढ्ढे३गासणे४गठाणेय ५॥

आंबीलनुं१ उपवास वा अ भक्तार्थ१। दीवसचरीमनुं१मुठसही आदे अ भीग्रह१ वीगइनुं१ ॥ ३ ॥

आयंबिल६अभत्तठे७। चरिमे८अभिग्गहे९विगई१०।३

पच्चखाण करण वीधी उग्गएसूरे नमोकारसहिअं पच्चखाइ१। पोरसहीअं पच्चखाइ उग्गए सूरे चउविहंविहारं१ ॥

उग्गएसूरे नमो १। पोरसि पच्चक्क उग्गएसूरे २ ॥

सूरे उग्गे पुरिमढ्ढ पच्चखाइ चउविहंपिहारं१। सूरे उग्गे अभत्तठं पच्चखाइ ए रीते१ ॥ ४॥

सुरे उग्गे पुरिमं ३। अभत्तठं पच्चक्का इत्ति ४॥४॥

पच्चखाण करावतां कहे गुरु कहे सीस वा पच्चखाण कर नार वली। करावनार पच्चखाइ कहे इति एम करनार पच्चखामि कहे गुरु वोसी रे कहे सीस वोसरामि ॥

भणइ गुरु सीसो पुण। पच्चक्कामित्ति एव वोसिरइ॥

उपयोग इहां करनारनो प्रमाण जाणवो । नथी प्रमाण कराववनारना अंक्षर जूलथी ॥ ५ ॥

उवउगिन्न पमाणं । न पमाणं वंजण त्नलणा ॥५॥

काल पञ्चखाणमां प्रथम स्था नके नवकारसहि आदे तेर प्रकार । बीजे स्थानके त्रण वीगय आदि प्रकार त्रीजे स्थाने त्रण प्रकार एकासणा दी ॥

पढमे ठाणे तेरस । बीए तिन्नित्ति तिगाइ तइयंमि ॥

पाणस्स लेवेणवादि चोथा स्थानकने वीषे । देसावगासादी पांचमा स्थानक मां ॥ ६ ॥

पाणस्स चउत्थंमि । देसावगासाइ पंचमए ॥६॥

हवे प्रथम स्थानकमां नेद१३नमुक्कार पुरीमढ१अवढ१अंगुठसि आसहियं१ पोरसहियं१ साढपोरसहियं१ दी आठ ८ ए तेर नेद ॥

नमु१ पोरसि२ सढ्ढा३ पुरि–म४ वढ्ढ५अंगुठ माइ अम

बीजे नेद३नीवीनुं१वीगीयनुं१आं वेसणुं१एकासणुं१ ए[तेर ॥ बेलनुं१ ए त्रण त्रीजामां नेद३ । कलगणुं १ए त्रण ॥ ७ ॥

निवि१विगयं२विल३ इ१एगासणे२एगठाणाई ३ ।७।

नुपवास वीपी [त्तिअतिआ तेर बोल पूर्वोक्त बीजे पाणहार प्रथम स्थानकमां चोथ आदि । नमुक्कारसहियं त्रीजे पाणस ॥

पढमंमि चउत्थाई१ । तेरस बीयंमि३तिईय पाणस्स ३ ॥

देसावगासीयं चोथे स्थानके । चरीमे ते दिवसचरिमादी डुविहार तिवोहार चउवीहार जेम संनवे तेम जाणवुं ॥ ८ ॥

देसावगासं तुरिए । चरिमे जह संनवं नेयं ॥ ८ ४

तेमज मध्य पच्चखाणमांतो नदी वार वार सूर उगए इत्यादीक निवि विगइ आंबिल वीषये । बोसीरे ए मध्य पच्चखाणे ॥

तह मय पच्चक्खाणेसु । नपि हु सुरुग्गयाइ वोसिरइ॥
करवानी वीधी ते माटे न कही॥ जेम आवसीआए ए पाठ बीजा वांदणामां न कहेवो ॥ ए ॥
करण विहीउ न जणइ । जहा वसियाइ विय वंदे॥ए॥
तेम तीवीहार एकासणादी प चखाणमां सचीत त्यागीने । कहीये पाणस्सना ७ आगार लेवेणवादी ॥
तह तिविह पच्चक्खाणे । जन्नंति अ पाणगअआगारा॥
डुवीहार पच्चखाण वीधये अचीत आहार । जोजी श्रावकने वीरं तेमज फासु पाणी वावरनारने ते ७ आगार॥१०॥
डुविहाहारे अचित्त । जोइणी तहय फासु जले ॥१०॥
एटला माटे जोग्य छे उपवास नीवी प्रमुखने वीपे तथा सचीत प आंबील कारक फासु जल पीये । रीहारी ने फासु नीश्रे जल वली
इत्तु चिअ खवण बिल। निव्वियाइसु फासुयं चिअ जलं तु
श्रावक पण पाणी पीये तेमज । पच्चखाण करे तीवीध आहार ११
सड्ढवि पीअंति तहा । पच्चक्खंतिअ तिविहाहारं ॥११॥
चउवीध आहारनुं वली नमु क्कारसहीनुं । राते नीश्रे मुनिने वाकी पच्चखाणे तीवीहार चउवीहार होय ।
चउहाहारं तु नमो । रत्तंपिमुणीण सेस तिह चउहा ॥
राते पोरसि पुरीमढ एकासणा दीक पच्चखाणमां । श्रावकने डुवीहार तीवीहार चउवीहार ए त्रणे भेदे होय ॥१२॥
निसि पोरसिपुरिमे गा–सणाइ सड्ढाण डुति चउहा १२
चार आहारनुं द्वार २ सुखउ पसमाधाने समरथ होय एका की आहार । आहारने वीपे लवणादि अथवा ल वणादि आवे दीये अथवा स्वाद प्र ते आपे ॥

खुहे पसमखमेगागी। आहारिव एइ देइ वा सायं॥
भुख्यो हुतो अथवा खेपवे वा जे कादव सरीखो ते सर्वे आहार
नांखे कोगने वीपे वा पेटमां कहीये ॥ १३ ॥

खुहिन्न व खिवइ कुठे। जं पंकुयमं तमाहारो ॥१३॥
असननें वीपे मग आदे कवेलं स। मांना रोटली प्रमुख सुरणादि
वें कुर बाजरादी सातवो वा चुण। जमीनकंद ॥

असणे मुग्गो आण स–त्तु मंभ पय खज्जरव्य कंदाइ॥
हवे पाणिने वीपे कांजी या आ कपासीआ वा काकडीनुं घोयण
वण पाणी जवकेर धोयण जल। जल मदीराजल आदी शब्दथी
बीजां जल पण जाणवां ॥१४॥

पाणे कंजिय जव कय–र कक्कमो दग सुराइ जलं॥१४॥
हवे खादीमने वीपे सेकयां धान हवे स्वादीमने वीवे४ सुंठ जीरु
फल केलां आदि। अजमादी ॥

खाइम भत्तो स फला–इ साइमे सुंठी जीर अजमाइ॥
मध गोल तंबोल पांन सो हवे अणाहार वीवे मार्गं सीबमा
पारी लवंग एलची आदे। प्रमुख ॥ १५ ॥

महु गुल तंबोलाइ। आणहारे मोअ निंबाई ॥१५॥
हवे पच्चखाणनां आगारनुं द्वार वे२आ। सात७पुरीमढमांए९मणामां
गार नोकारसहिमां ७६ पोरसिमां। आठ ८ आगार ॥

दो नवकार१७ पोरसिए। सग पुरिमड्ढ३एगासणे अठ४॥
सात७आगार एकलठांणामां आठ८पांच५आगार चोथ उपवासा
आंबीलमां आगार। दिवसमां ७६आगार पाणरमां ॥१६॥

सत्ते गठाणे५अंबिले। अठ६पाण चउत्तउत्त प्पाणे८॥१६॥
चार आगार दीवसचरीममां चार पांच आगार वस्त्रादि लेवा हंके

आगारमुगसहीआदीअन्नीग्रहमां॥ तेमां नवअथवा आठ नीवीमां
चउ चरिमे चउ भिगहि । पण पावरणे नवठ निव्विए॥
आगार जे उखित्त वीवेगेणंने । मुकीने एकली द्रव्य वीगयनो
नीयम करे तो आठ ॥ १७ ॥
आगारु खित्त विवेग । मुत्तु दवविगइ नियमिठ ॥१७॥
नमुकारसीमां आ० अन्नठ पोरसी साढपोरसीमां अन्नठणाभो
णा भोगेणं१ सहसागारेणं२ गेणं१सहसागारेणं१ पछनकालेणं१
ए बे नमुकारसीमां । दिसा मोहेणं१ साहुवयणेणं१ सव्वस
माहीवत्तियागारेणं १ ॥
अन्न सह दु नमुकारे। अन्न सह पच्छ दिसय साहु सव॥
पोरसीना ठ आगार साढपो। पुरीमढमां सात आगार ठ सहीतमह
रसीना पण एज । तरागारेण१वध्योअवढमांपणएज १८
पोरसि ठ सढ्ढपोरसि । पुरिमढ्ढे सत्त स महत्तरा ॥१८॥
एकासणा बेसणाना अन्नठ आउटण पसारेणं१गुरु अभ्युठाणेणं१
णा१ सहसा१ सागारि आ पारिठावणीयागारेणं १ महत्तरागारे
गारेणं १ । णं १ सव्वसमाहि वत्तियागारेणं१ ॥
अन्न१सहस्सा२गारिय३। आउंटण४गुरु५अ६पारि७महत्त७
एकासणे बियासणे आठ । सात आगार एकलठाणे [सव८ ॥
आउंटणपसारेणं वीना ॥ १९ ॥
एग बिआसणि अन्नठ। सगइगठाणे आउंटण विणा१९
वीगी नीवीने नीव अन्नठ०१ सहस्सा०१ लेवालेवेणं१ गीहछ१।
अन्न १ सह २ लेवा ३ गिह ४ ।
उखित्त विवेगेण१पडुच्च मखिएणं१पारि०१ महत्त०१सव्वसमाही०१॥
उक्खित्त ५ पडुच ६ पारि ७ मह ८ सव ९ ॥

वीगीने वीपये नीवीने वीपये   पडुच्चमखिएणं वीना आंबीलमां
ए नव आगार ।   आठ आगार ॥ २० ॥

विगइ निविगइ नव । पडुचविणु अंबिले अठ ॥२०॥

उपवासमां अन्नत्थणा०१ सह   ए पांच उपवासमां छ आगार पा
स्सा०१पारिठावणियागारेणं१ णसमां पाणस लेवेणवादीक ॥
महत्त०१ सवस०१ ।

अन्न१सह२पारि३मह४सव५ । पंचखवणे छ पाणलेवाई॥

चार आगार दिवस चरीममां   अभीग्रहमां अन्नत्थणा० सहस्सा०
अंगुठसहि आदी ।   महत्तरा० सव्वसमाहि० ।

चउ चरिमे गुठाई। भिगाहिअन्न१सह२मह३सव४॥२१॥

दुध वीगय मध वीगय मदीरा ए चार ढीली वीगय वली चार क
वीगय तेल वीगय ।   ठण ने ढीली ते कहेछे ॥

दुद्ध१महु२मज्ज३तिल्लं४। चउरो दव विगइ चउर पिंडदवा

घी वीगय । गुड वीगय । दही । मांखण वीगय । पकवान वीगय
वीगय । मांस वीगय ।   ए बे कठण वीगय ॥ २२ ॥

घय१गुल२दहियं३पिसियं४। मक्खण५पक्कन्न६दो पिंडा॥२२॥

पोरसि पच्चखाण साढपोर   बेसणानुं पच्चखाण नीवीनुं पच्च
सि पच्चखाण तुल्य अवढ   खाण एकासणा तुल्य पोरसी
पच्चखाण पुरिमढ तुल्य ।   आदी तुल्य आगार

पोरसि सड्ढ अवड्ढं । दुभत्त निविगइ पोरिसाइ समा ॥

अंगुठसहो पच्चखाण मुठसहो   सचीत द्रव्य नीमादी पच्चखाण
पच्चखाण गंठसही पच्चखाण ।   अभीग्रह पच्चखाण ॥ २३ ॥

अंगुठ मुठि गंठि । सचित्त दव्वाइ भिग्गहियं ॥२३॥

आगारना अर्थ वीसर्याथी मु   सहसात् अजाणे पोतानी मेले मु

खमां घाले ते अनाभोग । खमां पाणी प्रमुख प्रवेस थाय ते॥
विस्सरण मणा भोगो१ । सहसागारो सयं मुहपवेसो२॥
गुप्त जे दीवस मेघ वादलादीक । दीगमुढ दीसीनी भ्रांतीथी
थी अपुरे पुरोकाल जाणी पारेतो। पोरसीपारे ते दिसिमोहा॥२४॥
पछन्नकाल मेहाइ३ । दिसिविवज्जासु दिसिमोहो४॥२४॥
साधुनुं वचन पोरसी भणा पोरसी थइ । जाणि पारे ते सरीर
व्यानुं सांभली इम जाणे रुडुं स्वस्त होय ते सर्व समाधि तथी
जे । विपरीत असमाधिमां पोर ते ॥
साहु वयण उघाडा । पोरासि तणु सुछया समाहित्ति६॥
संघादी गाढ कारणे पच्चखाण महत्त्व वांदवादीके आवे साधुआहा
पारे तो न भांगे ते महत्तरागारेणं। २ अन्यत्र करवा उठे ते सागारी२५
संघाइकज्ज महत्तर७ । गीयत्थ वंदाइ सागारी ८॥२५॥
हाथ पगादीनुं खेंचवुं पसा गुरु वडेरा प्राहुणा मुनि आवे
रवुं अंग सरीरनुं । उभा थातां आगार ॥
आउंटण मंगाणं९। गुरु पाहुण साहु गुरु अप्पुठाणं१०
परठववा योग आहार वधेलो मुनि जो वस्त्र लेवा उठे तो चोल
पट वचने वावरे तो आगार। पटागार पच्चखाण न भांगे॥२६॥
पारिठावणविहिगहिए११।जइणा पावरणि कडिपट्टो१२॥२६॥
न लेवाने आहारे खरडेली लुहीने लेवालेव आगार देनारने हाथे
कडछी कोइ आदीके आपे तो । वीगय शाकमांडादि करसे देत
खरडिय लुहियडोवाइ । लेव१३ संसठ्ठ१४डुच मंडाई ॥
उपाडी लेइ पींड वीगयादि वीगये आंगली प्रमुख चोपडी
उपरथी लेइने आपे ते कल्पे । तेथी आहार दे ते सगारेक ॥
उख्खित्तपिंड विगइण१५। मक्खियं अंगुलीहिमणा१६॥२७

हवे पाणसना आगार अर्थ ले वीजुं२ अलेपकृत आठण प्रमुख पकृत उसामणादी पाणीथी१। नीतस्याथी आतुं उष्ण पाणी३॥
लेवार्म आयामाइ१७ । इअर१८सोवीरमन्त्र१९ उसिण
तंडुलादी धोयण मोलाएलुं पीतानुं धोयणादी५त्रीजुं [जल्लं ॥
दांणो जातादी सहीत ४। दाणादी वरजीत गलेलुं ६ ॥ २८ ॥
धोयण२०वहुलससित्थं२१। उस्सेइमंइअरसित्थविणा२२
वीगयभेद अधीकार पांच चार ए हए भक्ष्यवीगय ५ [॥२८॥
चार चार बे बे प्रकारे। घादी उत्तरभेदे वीगय एकवीस॥
पण१चउ२चउ३चउ४दु५दु६ ह भक्ख दुआइ विगइ इग
त्रण बे त्रण चार भेदे अभक्ष्य[वीहु। चारनां मधु आदे [वीसं॥
वीगय। वीगय भेद उत्तर चार॥२९॥
ति१दु२ति३चउ४विह चउ महु माई विगई चार २९॥
भक्ष्यवीगय नाम (अभक्खा। गोल पकवान ए हए भक्ष्यवीग
दुध घृत दही तेल। य जाणवी॥
खीर१घय२दहिय३तिल्लं४। गुल५पक्कन्नं६भक्ख विगई६
दुध दही घी वीगय भेद गायनुं भेंसनुं। पांच भेदे दुध हवे चार
छेटमीनुं गाडीनुं गाडरीनुं। प्रकारे॥
गो१महिसी२उट्टि३अय४ पण दुद्ध अह चउरो ॥३०॥
घृत तथा दही (एलगाण५। तेलना चार भेद। तिलनुं सरसव
छेटी वीना सेसनुं। नुं अलसीनुं लाटनुं॥
घय दहिया उट्टि विणा। तिल१सरिसव२अयासि लट्टति
गोलना बे भेद ढीलो गोल पकवानना बे भेद तेलनुं [लुचउ॥
कठीण गोल ए बे घृतनुं तलेलुं ॥३१॥
दव गुड पिंड गुडा दो। पक्कन्नं तिल्ल घय तलिअं॥३१॥

हवे नीवीआतां३०तेमां कुधनां आटो घाली रांध्युं तेधखटाइ घा
पांच द्राखादीकथी रांध्युं ते१घ ली रांधे५ या वलो ए कुच वीगय
णा चोखाथी रांध्युं ते२ थोमा रहीत ॥
चोखाथी राध्युं ते ३ ॥
पयसामी१खीर२पेया३। वलेहि४कुद्दहि५कुद्दविगई गया
द्राख सहीत बहु थोमा चोखा तेज चोखानो आटो खटास सही
सहीत। त ए पांचे रांध्यु कुच ॥ ३२ ॥
दस्क बहु अप्प तंडुल। तच्चुन्नंबिलसहिअकुद्दे ॥३१॥
हवे घृतनां नीवीआतां पांच दाझेलुं१ दहीनी तरमां आटो नांखीकरे
निप्पंजण१ विसंदण २। (ते२
छयही पकव्ये उपरनी तरी३घीनुं कीटुं४पाकुं घृत आंवलादीकथी५
पणोसहि तरिअ३ किहि ४ मकघयं ५ ॥
हवे दहीनां पांच जातसहीत दही ते १ सीखरण २।
दहिए करंब १ सिहरणि २।
लुणसहीत मथ्युं दही३ वस्त्रे गलेलुं४घोलमां वमां घाले ते५॥३३॥
सलवण दहि ३ घोल ४ घोलवमा ५ ॥३३॥
हवे तेलनां पांच गोलादीकथी कुटया तल१ दाझेलुं तदपापणी वध्युं
तिलकुट्टी १ निप्पंजणा २। (ते२॥
साख प्रमुखथी पाक्युं तेल३ छयची पाकया उपरनी तरी४तेलनो
पक्तिल ३ पक्कोसहि तरिअ४तिल्लमल्ली५॥ (मली॥५॥
हवे गोलनां पांच। माक१ गोलनुं पाणी२ गुलपापो३
मक्क १ गुलवाणय २ पाय३।
खांड ४। अनवो उकल्यो मेलनो रस॥ ए पांच गोलनां३४॥
खंड ४ अद्धकढिअ इक्खुरसो ५ ॥ ३४ ॥

एक तावडी पुराय एवडो पुडलो। पुडलो पुरीउ प्रमुख त्रण घाण
तल्या पछी बीजो तलाय ते १। पछी चोथा घाणादीकनुं २॥

पूरिअ तव पूआ बीअ१। पूअ तन्नेह तुरिअ घाणाइ३॥

गुलधाणी३ जल लापसी या वीगय स पांचमुं नीवीयातुं पोतुं
हीत जाडने पांणीथी पाक्पोआहार४॥ देइ करेलो पुडलो५। ३५

गुलहाणी३ जललप्पसि-अ४। पंचमो पुत्तिकयपुठ५। ३५

दुध दही जात उपर चार आंगु हीलो गोल घृत तेल एक
ल सुधी नीचीआतुं ते पछी नही। आंगुल जात उपरे सुधी ॥

दुद्ध दही चउरंगुल। दवगुल घय तिल्ल एग उत्तु वरिं॥

कठण गोल मांखण ए बे। लीलां पीलुं सणनां बीज जेवडो खंड
वीगयमांथी। नीवीने पच्चखाणे कल्पे ते उपर नही३६

पिंडगुल मक्खणाणं। अद्दा मलयं च संसठं ॥ ३६ ॥

चोखादी द्रव्यथी हणाणी जे रहीत थाय वली ते माटे ते हणा
वीगय ते वीगयथी। णी वीगय ते द्रव्य कहीये॥

दव्व हया विगई विगइ। गयं पुणो तेण तं हयं दव्वं॥

उपरीत घृतादीक उष्ण उ उत्कृष्ट द्रव्य कहेवे इम बीजा
ते तेज। आचार्य ॥ ३७ ॥

उवरिए तत्तं मिय। उक्किठ दव्व इमं चन्ने ॥ ३७ ॥

तीलसांकली वरसोलादीक। तथा रायण आंबारी द्राख प्र
मुख पांणी आदे ॥

तिलसंकुली वरसोलाई। रायणंबाइ दक्खवाणाई॥

मोलिया प्रमुखनां तेल एरं। सरस उत्तम द्रव्य कहीये तथा लेप
नी टोपरादीकनां। कृत ॥ १८ ॥

मोलिय तिल्लाईय। सरसुत्तम दव्व लेपकडा ॥३८॥

ए रीते वीगयगत ते रहीतनीवी। उत्तम जे द्रव्य ते नीवीगयमां यातां करंबादी समृध द्रव्य।

विगई गया संसठा। उत्तम दव्वाय निव्विगइयंमि ॥

कारण आवे कल्पे पण कारण वीना। कल्पे नही खावुं जे कह्युंछे नीसीथ नाखे ॥ ३ए ॥

कारण जायं मुत्तं। कप्पंति न भुत्तुं जं वुत्तं ॥३ए॥

वीकृतीथी माठी गतीनां दुख पामे माटे नय पामे। वीगय सहीत जेवारे नोजन करे जे साधु तो ॥

विगइं विगई नीउ। विगइ गयं जोउ भुंजुए साहु ॥

वीगय छे ते वीकृतीकरण स्वनावयंत छे ते। वीगयथी माठी गतीपणाने वले करो पमाडे ॥ ४० ॥

विगइं विगयसहावा। विगइं विगई बला नेई ॥ ४० ॥

हवे अनह्य वीगयना नेद मध कुत्तीनुं१ मांखीनुं२ नमरीनुं ३। मद्य त्रण नेदे छे हवे काष्टनी १ पीठानी २ मदीरा बे नेदे ॥

कुत्तीय१मच्छिय२नामर३। मद्दु तिहा कठ१पिठ२मज्जदुहा।

हवे जलचर १ थलचर २ आकाशच२३नुं मांस त्रण नेदे। घृतनी परे मांखण चार नेदे अनक्ष ॥ ४१ ॥

जल१थल२खग३मंस तिहा। घयव्व मक्खण चउ अनक्खा

हवे पच्चखाणना नांगा४९मन१वचन२काय३ मनवचन४ (॥४१॥

मण १ वयण २ काय ३ मणवय ४।

मनकाय५वचनकाय६मनवचनकाय७थीकर्यांगां। ए सात सात ने॥

मण तणु ५ वयतणु ६ तिजोगियणिगमन ७ ॥

करण करावन अनुमोदन एक एकनां संयोग सहीत। अतीत अनागत वर्तमानकाले मनवातीग ॥

करं१कारं२णुमई३उतिजुअ । तिकाल सिपाल जंग स
ए जे जांगा कह्या जे का लेनार धणिए पोते मन व(॥पं४२॥
ल पोरसि आदेमां । चन कायाये करी पालवा ॥
एयं च उत्त काले । सयं च मणुवयतणूहिं पालणियं ॥
करनार जाण जाण कराव तेना जांगा चार थाय जाण जाण१
नार पासे पच्चक्काण करे१ । जाणअजाण२अजाणजाण३ अजाण
अजाण४तेमांप्रथमत्रणनी आज्ञाछे४१
जाणग जाणग पासत्ति-जंग चउगे तिसु अणुन्ना॥४३॥
पच्चखाण पारतां बोल फरस्युं १ पाल्युं१ सोध्युं १ ।
फासिअ१ पालिअ२ सोहिअ३ ।
तर्‍युं१ कीर्युं१ आराध्युं१ ए ७ जेदे सुध जाणवुं ॥
तिरीअ४ कीट्टिअ५ आराहिअ६ ७ सुद्धं ॥
पच्चखाण फरस्युं ते । वीधी सहीत जेटला कालनुं लीधुं ते
काल थये पारे ते१ ॥ ४४ ॥
पच्चक्काणं फासिअ । विहिणो चिअ काल जंपत्तं॥४४॥
पालीअं ते वारंवार करयुं पच्च सोधीत ते गुरुने आपीने रह्युं
खाण संजारे ते२ । ते पोते वावरे वा जमे ३ ॥
पालिअपुण पुणसरिअं। सोहिअ गुरुदत्तसेस जोअणाउ
तरीत ते करया काल सुधी अ कीर्तीत ते जोजन करता अवसरे
थवा अधीक काले पारे ते ४ । पच्चक्काण संजारे ते ५ ॥४५ ॥
तिरीअ समहियकाले । किट्टिअ जोअण समयसरणा
एणे प्रकारे आचर्युं । वा आदर्युं अथवा ७ जेदे सुधो (॥४५॥
आराध्युं वली ते६ ॥ जेम लीधुं तेम सद्दहणा १ ॥
इयपमिअरिअं आरा-हिअं तु अहवा त्रसुध्दिसद्दहणा१

करवुं तेम ज्ञाने जाणे२ गुरुनो । कष्टे पण ज्ञागे नही ते३संकादि
विनय करवो४ गुरु ज्ञाखे तेम दोष रहीत ते ज्ञावसुधी५इति ॥
पाठ ज्ञणे मननां १ ।

जाणण१ विणयण२ज्ञासण३ अणुपालण४ज्ञावशुद्धि ६

पच्चखाणनुं जे फल। आलोके परलोके थाय बे ज्ञेदे वली(॥४६॥

पच्चक्खाणस्स फलं । इह परलोएअ होइ डुविहं तु ॥

आलोके फल धमीलकुमारा दांमनकादिकने परलोके फल थयुं
दिकने थयुं । ते कथा वसुदेव हिंमे छे ॥ ४४ ॥

इहलोए धम्मिलाइ । दामन्नगमाइ परलोए ॥ ४७ ॥

पच्चखाण एणीपरे सेवीने । ज्ञावे करी जेम श्री जिनेश्वरे दे
खाड्युं तेम ।

पच्चक्खाणमिणं से–विऊण ज्ञावेण जिणवरु दिठं ॥

पाम्या अनंता जीव । सास्वत सुख वाधा जे पीमा तेणे
रहीत एवुं ॥ ४० ॥

पत्ता अणंत जीवा । सासयसुक्खं अणावाहं ॥४०॥

ए रीते श्री पच्चक्खाण नामे त्रीजो ज्ञाष्य समाप्त.

॥ इति श्रीपच्चक्खाणज्ञाष्यं समाप्तं ॥

हवे इंद्रियशतक टवार्थ कहे छे ॥

॥ अथ इंद्रियशतक प्रारभ्यते ॥

तेज नीश्चे सूगे तेज नीश्चे । पंमित वा तत्त्वनो जाण तेहनेज
हुं प्रसंसु छुं नीत्य वा सदा ।

सुचिय सूगे सोचिय । पंमिठ तं पसंसिमो निच्चं ॥

इंद्रियरूपीया चोरोए सदा वा । नथी लुट्युं जे मनुष्यनुं चारीत्ररूप

नीरंतर । धन ते ॥ १ ॥
इंदियचोरेहिं सया । न लुट्ठिअं जस्स चरणधणं ॥ १ ॥
इंद्रिरूपीया चंचल घोमा । दुर्गति पंथे दोमी रह्या छे नीत्य वा अहर्नीस ॥
इंदियचवलतुरंगे । दुग्गइ मग्गाणु धाविरे निच्चं ॥
तेहने नावि वा विचारी न रोके वीतरागनां वचनरूप रासमी वनुं वा संसारनुं सरूप । ये करीने ॥ २ ॥
नाविअनवसरूवो । रुंभई जिणवयणरसीहिं ॥२॥
इंद्रिरूप धुतारा या ठगने मो तलना फोतरा मात्र पण वेइस होटा । नही वीस्तरवा ।
इंदियधुत्ताणमहो । तिलतुसमित्तंपि देसु मा पसरं ॥
ने जो पसरवा दीधा तो जीहां एक क्षण ते पण वर्ष क्रोम स नीश्चे । मान दुःख थसे ॥ ३ ॥
जई दिन्नो तो नीत । जत्त खणो वरिसकोमिसमो ॥३॥
नही झीती इंद्रियो जेणे ते काष्ट वा लाकमानी परे घुणवा काष्ट हनुं चारीत्र । ना कीमाये करयुं असार तेहवुं छे ।
अजि इंदिएहिं चरणं । कठंव घुणेहिं कीरई असारं ॥
ते कारण माटे हे धर्मअर्थि । झीतवी इंद्रियो नयमे करीने ॥४॥ साहासीकथी थीरपणे ।
तो धम्मत्नीहि दढं । जइअवं इंदिय जयंम्मि ॥ ४ ॥
जेम मूरखपणे कोमीने अर्थे । क्रोम रत्न हारे वा ठगाय कोई नर॥
जह कागिणीइ हेउं । कोमिं रयणाण हारए कोई ॥
तेम अल्प सुख भ्रांतीथी विप यमां रक्त थया । जीव गमावे छे मोक्षनां सुख प्रते ॥ ५ ॥

तह तुच्छविसयगिद्धा । जीवा हारंति सिद्धिसुहं ॥ ५ ॥

तीलमात्र प्रमाणे विषयनां । ते भोगव्याथी दुःख वली मेरुपर्वत
सुखने । ना शिखरथी पण मोहोटां अती ॥

तिलमित्तं विसयसुहं । दुहं च गिरि राय सिंग तुंगयरं॥

ते भोगवतां क्रोडयो भवे प मोटे हवे जेम जाणे तेम करजे
ण नही खुटे । ॥ ६ ॥

भवकोडिहि न निठ्ठई । जं जाणसु तं करिज्जासु ॥६ ॥

भोग भोगवतां मीठा पण कर्म कींपाकनां फल तुल्य खातां
उदय आवे कडवा । मीठां ए ॥

भुजंता महुरा विवाग विरसा किंपागतुल्ला इमे ।

खसनुं खणवुं सदाय दुःख उपजाव आपे नीजमतीये मानेला
णहार छे । सुखवालाने ॥ ७ ॥

कच्छुअ कंडुअ अणंव दुक्खजणया दाविंति बुद्धिसुहे७॥

मध्यान्हे रणमां मृग पाणीनी । सततं वा हमेस खोटा अभीप्राय
भ्रांतीथी आतुर थयो थको । संधीपद

मध्यन्ने मयातिन्हअव्व सययं मिच्छाभिसंधिप्पया ।

भोगव्या थका आपे माठी जो । गहन दुःखे पार पामीये एहवा
नीमां जन्म । भोग मोहोटा वैरी ॥ ८ ॥

भुत्ता दिंति कुजम्मजोणिगहणं भोगा महावैरिणो॥८॥

समरथ थइये अग्नि वारवाने । पाणीये करीने बलतो पण निश्चे
सक्का अग्गी निवारेउं । वारिणा जलिउवि हु ॥

सर्व समुद्रेनां पाणीये करी । कामरूप अग्नि दुःखे नीवारी स
ने पण । कीये ॥ ए ॥

सव्वोदहि जलेणावि । कामग्गी दुन्निवारउ ॥ए॥

विपनीपरे मुखे प्रथम मी ग अति । पण परीणामे अतिसये दारुण एह वा वीषय ॥

विसमिव मुहंमि महुरा।परिणाम निकाम दारूणा विसया

हे जीव अनंतोकाल तें जोगव्या॥ आजपण मुकवा नथी सुं जुक्त१०

काल मणंतं नुत्ता । अज्ञवि मुतुं न किं जुत्ता१०॥

वीषयरस रूप मदीराये उन्मत थयो थको । जुक्त अजुक्त प्रते नथी जाणतो रे जीव ॥

विसयरसासवमत्तो । जुत्ताजुत्तं न याणई जीवो॥

कुशीलदिनपणे करी पछी। पामे नरकनां दुःख मोहोटां जयंकर११

थुरइ कलुणं पन्ना । पत्तो नरयं महाघोरं ॥ ११॥

जेम लिंबना वृक्षे उपन्यो जे । कीमो ते लिंबनो रस कटुके पण माने मीठो ।

जह निंबदुमुप्पन्नो । कीमो कडुअंपि मन्नए महुरं ॥

तेम मोक्षनां सुखथी उपरांठां वा उलटा । संसारना जन्म जरा रोगादिक दुःखने सुख कहेहे ॥ १२ ॥

तह सिद्धिसुहपरुक्का । संसारदुहं सुहं विंति ॥ १२ ॥

रे जीव! अथीर चंचल वा चपल। क्षणमात्र सुखकारकएहवां पापने

अथिराण चंचलाण य । खणमित्त सुहंकराण पावाणं॥

दुःखकारी गतीउनां कार ण प्रत्यथी । वीग्म्य वा पाछो उसर एहवा जोगो थी ॥ १३ ॥

दुग्गइ निबंधाणाण । विरमसु एआण जोगाणं ॥१३ ॥

पांम्या वा जोगव्या आंख कां न योगवीषय ते काम काया मुख नासिकायोग ते जोग । वैमानिक देवताने विषे भुवनपती आदी देवने विषे तेमज मनुष्यने विषे ॥

पत्ताय काम भोगा । सुरेसु असुरेसु तहय मणुएसु ॥
तोहे पण न थइ जीव तुं जेम अग्नि सघलां लाकडां नांख
जने तृप्ती वा संतोष । वाथी तेम ॥ १४ ॥
न य जीव तुज्झ तित्ती । जलणस्सव कठनियरेण॥१४॥
जेम किंपाकवृक्षनां फल दर्शना मधुर रसे करी भला वरणे क
दिके मनोहर । री खातां वा भोगवतां थकां ॥
जहाय किंपाग फलामणोरमा।रसेणवन्नेणय भुंजमाणा
ते फल खुटामे जीवत मतें पेट एहवी उपमा काम गुणनी छे
मां पचतां थकां । उदय आवे थके ॥ १५ ॥
तेखुड्डुएजीविअ पचमाणा। एउवमाकामगुणा विवागे१५
सर्व गीत ते केवल वीलाप छे । सर्व नाटक जीवने दुःखदाइ छे॥
सबं विलविअं गीअं । सबं नहं विडंबणा ॥
समस्त आभूषण वा घराणां सघलां काम छे ते असातावाप
भाररूप छे । क छे ॥ १६ ॥
सबे आभरणा भारा । सबे कामा दुहावहा ॥ १६ ॥
देवतानो स्वामी मनुष्यना स्वा राज आदे उत्तम पुरुलीक
मीपणुं । भोगो पण ॥
देविंद चक्कवट्टि—त्तणाइं रज्जाइं उत्तमा भोगा ॥
पाम्यो जीव ते पण घणी तो पण नही हुं तृप्ती पाम्यो ते
वार वा अनंतिवार । थी ॥ १७ ॥
पत्तो अणंतखुत्तो । न य हं तत्तिं गउ तेहिं ॥ १७ ॥
आ चारगति संसार चक्र भ्रमणे । समस्त पुद्गल में घणीवार ॥
संसार चक्कवाले । सब्बविअ पुग्गला मए बहुसो ॥
आहाम्या सरीरादिकरूपे प्रणमा तोहे पण न पाम्यो ते भो

व्या । गव्पाथी ग्रसी हुं ॥ १८ ॥

आहारिआय परिणा–मिआय नय तेसु तित्तो हं ॥१८॥

लेवापणुं होय जोग विषय। पण अजोगी जीव न लेपाय सर्व कर्म॥

उवलेवो होइ जोगेसु । अजोगी नो विलिप्पई ॥

जे जोगी नर ते फरे संसारना। जे अजोगी नर ते मुकाय सर्व दुःखमां प्रकारनां कर्मथी ॥ १ए ॥

जोगी जमइ संसारे । अजोगी विप्पमुच्चई ॥१ए ॥

लीलो तथा सुको ए वे आपस एहवा गोला माटीमयना ॥ मां अथमाया ।

अल्लो सुणो य दो वुढा । गोलया मट्टिआमया ॥

ते वे नांख्या वा पटक्या जीं। तेहमां जे लीलो हतो तेतो तीहां त उपर। चोटी रह्यो ॥ २० ॥

दोवि आवमिआ कूमे। जो अल्लो सो तत्त लग्गई२०

ए रीते चोटे वा वलगे माठी एहवा जे नर कामनी लालसा मती वा बुद्धीना धणी। वा इच्छावाला ॥

एवं लग्गंति डुम्मेहा। जे नरा कामलालसा ॥

ने जे विरतीवंतो ते काम जोगमां नलागे। जेम सुका गोलानीपेरे२१

विरत्तान न लग्गंति । जहा सुक्के गोलए ॥ २१ ॥

घास तथा काष्टथी अग्नि न लवणसमुद्र हजारो नदियोथी ग्रसी पामे। न ग्रसी पामे ॥

तणकठेहि व अग्गी। लवणसमुद्दो नईसहस्सेहिं ॥

तेम न आ जीवने सकीये। ग्रसी करवाने काम जोगथी॥२२॥

न इमो जीवो सक्का। तिप्पेउं काम जोगेहिं ॥ २२ ॥

ज्ञोगवीने पण ज्ञोगनां सुख प्रते । देवतानां मनुष्य ज्ञुमीचर तथा विद्याधरमां वली प्रमादे करी॥

ज्ञुत्तुणवि ज्ञोगसुहं । सुरनरखयरेसु पुण पमाएणं ॥

पीमाय नरकने वीषे महा वीहामणां । जकलतुं महा ऊष्ण त्रांबु पीतां थकां ॥ २३ ॥

पिज्जइ निरएसु ज्ञेरव । कलकलतज तंबपाणाइं॥२३॥

कोण तेहवो छे के लोज्ञे करी न हणायो कोनुं न रमणीये ज्ञोलव्युं हृदय ते हवो ॥

कोलोज्ञेण न निहज। कस्स न रमणीहिं ज्ञोलिञ्जंहिञ्जयं

कोने मरणे नथी ग्रहण करयो। कोण लीन नथयो वीषय थकी २४

को मच्चुणा न गहिज। को गिद्धोनेव विसएहिं ॥२४॥

हवे विषयनां सुख केवां छे अल्पकाल सुख बहुकाल ऊःख । अति कामथी ऊःख अ कामनाथी सुख ॥

खणमित्त सुक्का बहुकालजुक्का । पगामजुक्काञ्जनिकाम

संसारमां सुखथी मुकाववुं तेहथी खाण अनरथनी छे [सुक्का॥ वीपरीत थया । ए काम ज्ञोग

संसारसुक्कस्स विपक्कजूञ्जा। खाणी ञ्जणज्ञाणजकामज्ञो

समस्त ग्रहने जपजावणहार एहवो । मोहोटो ग्रह सघला ज [गा॥२५॥ खणने प्रगट करणहार एहवो ॥

सव्व गहाणं पज्जवो । महागहो सव्वदोस पायही ॥

कामरूपीज ग्रह ऊरात्मा वा मांगे । जेणे करी व्याप्त थयुं छे समस्त जगत ॥ २६ ॥

कामग्गहो ऊरप्पा । जेणज्ञिज्ञूञ्जं जगसव्वं ॥ २६ ॥

जेम खसवालो खसप्रते। खणतोथको ऊःखने पण माने छे सुखप्रते॥

जह कज्ञुल्लो कज्जुं । कंमुञ्जमाणो ऊर्हं मुणइ सुक्कं ॥

मोहे मुंझाया आतुर थका जे मनुष्य । तेम काम जे दुःख तेहने सुख करी कहे छे ॥ २७ ॥

मोहहरा मणुस्सा । तह कामदुहं सुहं बिंति ॥२७॥

साल समान ए काम छे वीष समान पण ए काम छे । काम तेज सर्प जे उग्र विषवं त तेहवी उपमाये छे ॥

सल्लं कामा विसं कामा । कामा आसीविसोवमा ॥

ते कामनी प्रार्थना करतां थकां । अणजोगवे पण अति कामवंछाथी पाप दुर्गती ॥ २८ ॥

कामे पत्थे माणा । अकामा जंति दुग्गई ॥२८॥

वीषयनि वांछा जोतो वा अपेक्षा राखतो जे जीव ते । पम्हे संसाररूप समुद्र घोर वा चीहामणामां ॥

विसए अवइक्खंता । पमंति संसारसायरे घोरे ॥

ने जे जीव विषय थकी नीरपेक्ष वा अणवंछक ते । तरे वा पार पामे संसाररूप कंतार थकी ॥ २९ ॥

विसएसु निराविक्खा । तरंति संसारकंतारे ॥२९॥

छलाया वा ठगाया वीषय नी अपेक्षावंत । ने जेणे वीषयनी अपेक्षा न करी ते गया अविघ्नपणे ॥

छलिआ अवइक्खंता । निरावइखा गया अविग्घेणं ॥

ते कारण माटे प्रवचन वा सीद्धांतनो एज सारके । कामथी नीरापक्षपणे थवुं कामवांछा न करवी ॥ ३० ॥

तम्मा पवयण सारे । निरावइक्खेण होअव्वं ॥३०॥

वीषयनी अपेक्षा राखेतो जीव पम्हे संसार समुद्रमां । वीषयनी अपेक्षा न राखेतो तरे दुस्तर भव रुप समुद्र ॥

विसयाविक्खो निवमइ । नराविक्खो तरइ दुत्तरभवोहं ॥

जेम देवीना द्वीपमां गएला ए न्नाइ बेनुं द्रष्टांत वीचारवुं॥३१॥
जिनरक्षीत तथा जिनपाल।

देवीदीवसमागय–न्नाउअजुअलेण दिठंतो ॥ ३१ ॥

जे अति आकरां डुःख। जे वली सुख उत्तम वा श्रेष्ट त्रणलोकमां

जं अइ तिरकं डुरकं। जंच सुहं उत्तमं तिलोअंमि॥

ते जाणजे हे न्नव्य वीपयनी। वृद्धी ते डुःख हेतु ने खय ते सुख हेतु सर्व ॥ ३२ ॥

तं जाणसु विसयाणं। वुढ्ढिरकयहेउअं सवं ॥ ३२ ॥

इंद्रियोना वीपयमां जे आसक्त वा लीन छे ते। पमे छे संसाररूप समुद्रमां जीव वा प्राणी॥

इंदिअविसयपसत्ता। पमंति संसारसायरे जीवा ॥

जेम पंखीनी छेदाइ पांखो ने हेठे पमे। तेम मनुप पण न्नला शील आचार गुणरूप पांख रहीत ॥ ३३ ॥

परिकव छिन्नपरका। सुसीलगुणपेहुणविहूणा ॥३३॥

न जाणे जेम चाटतो थको। मोढोढुं हामकुं जेम सुनक वा कुतरो

न लहइजहा लिहंतो। मुहल्लिअं अठिअं जहासुणउ॥

पोताना सोसे तालुआनी रसी प्रते। वीशेप चाटतो थको मानेछे सुख प्रते ॥ ३४ ॥

सोसइ तालुअरसिअं। विलिहंतो मन्नए सुरकं ॥ ३४ ॥

स्त्रीनी कायानो सेवनार वा न्नोगवनार। न पामे कांइ पण सुख तेम पुरुप तो पण ॥

महिलाणकायसेवी। न लहइ किंचिवि सुहं तहा पुरिसो॥

ते मानेछे रांक वा वापमो। आपणी कायाने परिश्रम वा खेद करी सुख प्रते ॥ ३५ ॥

सो मन्नए वराउ । सयकायपरिस्समं सुरकं ॥ ३५ ॥

अतिसय सम्यग् प्रकारे जोतां थकां । कीड़ांइ केलीमां वा क्रीडामां नथी जेम सार ॥

सुठुवि मग्गिज्जंतो । कज्ञवि कयलीइ नत्थि जह सारो॥

इंद्रीना वीषयमां तेम । नथी सुख जलुं पण वा अतिसयपणे जोजे तुं ॥ ३६ ॥

इंदियविसएसु तहा । नत्थि सुहं सुठ्ठवि गविठं ॥ ३६ ॥

स्त्रीना शृंगाररूपीया त रंग वा कल्लोल । वीलासरूप वेला वा वेदेवानी ताण जोवनरूप जले ॥

सिंगारतरंगाए । विलासवेलाइ जुवणजलाए ॥

कीया कीया जगमां पुरुष जे एहवी । नारीरूप नदीमां न बुवे एटले काकोक्तीये बुवेज ॥ ३७ ॥

के के जयंमि पुरिसा । नारिनईए न बुड्डंति ॥ ३७ ॥

शोकरूपतो नदी दुरीत वा पापरूप गुफा ॥ कपटनी कुंभी वा ज्ञाजन एहवी स्त्री कलेसनी करणहारी ।

सोअ सरी दुरिअदरी। कवमकुमी महिलिआ किलेस

वैररूप अग्नि प्रगट करवा ने अरणीना काष्ट समान। दुःखनी खाण सुखनी प्रती [करी॥ पक्षी वा उपरांठो ॥ ३८ ॥

वइर विरोयण अरणी । दुक्खखणी सुखपडिवस्का ३८॥

अजाएयुं मननुं जे पराक्रम वा सामर्थ्य । साथे साचो कुण जे उत्तम ना री पार पामे ॥

अमुणीअ मण परिकम्मो । सम्मं कोनाम नासिज्जंतरइ॥

कंदर्प वा मन्मथनां बाणनुं प्रसर तेहनो समोह एहवी । दृष्टी छोज्ने मृगाक्षी वा मृगजेवनानां ॥ ३९ ॥

वम्मह सर पसरो हे । दिढि ञोहे मयच्छीणं ॥ ३९ ॥
परीहरवा तज ते कारण माटे तेहनी। द्दष्टी जेम द्रष्टीवीष सर्प तेम॥
सर्पणी समान ।
परिहरसु तउ तासिं । दिठिंदिठीविसस्सवअहिस्सजं
हे आत्मा तादरा चारीत्र गुणरूप
रमणीवा स्त्रीतेहनांनयणबांण। जे प्राण तेहने नास पमाम्हे ४०
रमणिनयणबाणा । चरित्तपाणे विणासंति ॥४०॥
सिद्धांतरूप जे समुद्र तेहनो पार विशेषे इंद्रि जीतेलो पण
गामी होय तो पण । सूरो होय तो पण ॥
सिद्धंत जलहि पारं–गउवि विजइंदिउवि सूरोवि ॥
मन धीर होय तो पण एहवा जुवती वा स्त्रीरूपिणी पीसाचणी
नर पण ठलाय । क्षुद्र वा माठीथी ॥ ४१ ॥
दढचित्तोवि ठलिज्जइ । जुवइपिसाईहि खुड्डाहिं ॥ ४१ ॥
मीण मांखण वीद्दवे वां जेम ते मीण मांखण जाय अग्नि
ढीलां थाय । ना समीपमां ॥
मयण नवणीयविलउ। जह जायइ जलण संनिहाणंमि॥
तेम स्त्रीनां समीप जवाथी । ढीलुं थाय मन मुनिनुं पण तो
बीजानुं शुं कहेवुं ॥ ४२ ॥
तह रमणिसंनिहाणे । विहवइ मणो मुणीणंपि ॥ ४२ ॥
नीची गती छे जेहनी पाणी सही जोवा योग्य मंथरगतिये
त छे । सहीत एहवी ॥
नीअंगमाहिं सुपउहराहिं । उप्पिछ मंथर गईहिं ॥
स्त्री अने नीम्नगा वा नदि परवत मोहोटा पण भेदे वा भांगी
तेहनी परे । नांखे ॥ ४३ ॥

महिलाहिं निम्मगाहिव । गिरिवरगुरुआवि भिज्जंति ४३

वीषयरूप जल छे जेहमां वीलास वा भोग हावभाव रूप मुकावुं ते रूपकलण । जलचर तेणे आकीरण भरेलुं ॥

विसय जलं मोहकलं । विलासविब्बोअ जलयराइन्नं ॥

मद वा अहंकाररूप मगरएहवा । तरीया समुद्रप्रते धीर पुरुषो ४४

मय मयरं उत्तिन्न । तारुन्न महन्न वंधीरा ॥ ४४ ॥

यद्यपी वा जो पण घरवास वली तपे करी दुरबल थयुं छे अंग नो सर्व तज्यो छे संग जेणे । तथापी संसारमां पडे ॥

जइवि परिचत्त संगो । तव तणुअंगो तहावि परिवडइ॥

स्यायी स्त्रीना संसर्ग वा कोनीपरे पडे जेम उपकोशाने भुव मेलाप परीचयथी । ने सिंहगुफावासी साधुनी परे ॥४५॥

महिला संसग्गीए । कोसा भवणूसियमुणिव्वा ॥ ४५ ॥

समस्तग्रंथी मुक्यो छे जेणे । सीतलभुत थयो छे जे प्रसांतमनछे जेहनुं

सव्वग्गंथविमुक्को । सीईभुउ पसंतचित्तो अ ॥

एहवो जे पामे मुक्तीनां सुख ए न पामे चक्रवृतीपणुं पामे हवा नीर्लोभीपणाना गुणने । थके पण ॥ ४६ ॥

जं पावइ मुत्तिसुहं । न चक्कवट्टीवि तं लहइ ॥ ४६ ॥

श्लेष्म वा वलखामां पडेली जेम न उधरी सके मांखी पण जे आपणा सरीरने पण मुकावाने ॥

खेलंमि पडिअमप्पं । जह न तरइ मच्छिआविमोएउं ॥

तेम वीषयरूप श्लेष्ममां न मुकावी सके आपणा आत्माने पड्या जे मांखी जेवा । कामे अंध नर ॥ ४७ ॥

तह विसयखेलपडिअं । न तरइअप्पंपि कामंधो॥४७॥

जे लहे वा पामे वीतराग जे सुख ते तेज जाणे नोथे न जाणे

केवली ।　　　　　ते सुख बीजो कोइ ॥

जं लहइ वीअराउ । सुक्कंतमुणाईसुच्चिअ न अन्नो ॥

जेम न प्रताशुकर वा ज्युंमसुर। जाणे देवलोकनां सुख प्रते॥४८॥

नहि गत्ता सूअरज्ज । जाणइ सुरलोइअं सुक्कं ॥ ४८॥

जे आजपण जीवने । वीषयने वीषे डुखनाआश्रमने वीषे प्रतीबंध

जं अज्जवि जीवाणं । विसएसु डुहासू वेसू पम्बिंधो ॥

ते न जाणे गुरुआइने पण । अकंपनीक वा नही उलंघवा यो
ग्य ने मोहोटो मोह ॥ ४ए ॥

तं नज्जइ गुरुआणवि । अलंघणीज्जो महामोहो॥४९॥

जे कामे करी आंधला　　रमे वीषयने वीषे ते जीव संका
जीव छे ।　　　　रहीतपणे ॥

जे कामंधा जीवा । रमंति विसएसु ते विगयसंका ॥

जे वली जिनवचने राता वा　ते जीव वीहीकण थइ तेहथी
लीन छे ।　　　　वीरमे वा पाछा हठे छे ॥५०॥

जे पुण जिणवयणरया । ते नीरू तेसु विरमंति ॥५०॥

असुची मूत्र विष्टाना प्रवाहरूप। वमनपीत्त नसो मेऊानुं फोफसं॥

असुइ मुत्त मल पवाहरूवयं। वंत पित्त वस मज्ज फोफसं

मेदा मांस घणा हाडनो करं चांबडीये करी ते सर्व प्रगदीत वा
लीत ।　　　　ढांकेलुं एहवुं स्त्रीनुं अंग ॥ ५१ ॥

मेअ मंस वहुहड्ड करंडयं। चम्मामि तं पन्नाइयं जुवइ अं

मांते मूत्रे वोष्टाए करी मीश्री नाकनो मेल श्लेष्म [गयं॥५१॥
त वली ।　　　　आदे असुची ऊरतुं ॥

मंसं इमं मुत्तपुरीसमीसं । सिंघाण खेलाइअ निझरंतं॥

एहवुं ए अनीत्य क्रमीयानुं घर ए। पासला समान नरने कीया

नरने जे बुद्धीहीन तेहने ५१

एअं आणिचं किमिआण वासं। पासं नराणं मइ वाहिरा

पासले करीने पांजरे करीने । वंधायछे चोपद तथा पंखी॥ (णं५२

पासेण पंजरेण य । वयंति चउपयाय पक्खीइ ॥

एम स्त्रीरूप पांजराए करीने। वंधाया पुरुष कलेसने पामे वा सहेछे५३

इअ जुवईपंजरेण । वद्धा पुरिसा किलिस्संति ॥ ५३ ॥

अहो लोको मोहरूपीउ मोहो जे कारण माटे हमारा जेहवा

टो मल्ल छे। पण नीश्चे ॥

अहो मोहो महामल्लो । जेणं अम्मारिसावि हु ॥

जाणता बुझता पण अनी तोहे पण वीरमता नथी एक क्षण

त्य संसारीक संवंघ । वा दश पल कालमात्र नीश्चे ॥ ५४॥

जाणंतावि आणिचत्तं । विरमंति न खणंपि हु ॥ ५४ ॥

जुवती वा स्त्री संघाथे संसर्ग जाणे संसर्ग करेछे समस्त दुःखनी

वा मेलाप करतो थको । साथे ॥

जुवईहिं सह कुणंतो । संसग्गिं कुणइ सयलदुक्खेहिं॥

नथी वंदरनेसंसर्गवा मेलाप करवो। थाय सुख संघाथेवीलासनो५५

नहिमूसगाण संगो । होइ सुहो सह बिलासेहिं ॥५५॥

वासुदेव महादेव ब्रह्मा । चंद सूर्य स्वामी कार्त्तकादिक पण जे देव॥

हरिहरचउराणण–चंदसूरखंदाइणोवि जे देवा ॥

स्त्रीनुं दास वा चाकरपणुं । करे ते माटे धीक्कार धीक्कार वीषयनी

त्रस्नाने ॥ ५६ ॥

नारीण किंकरत्तं । कुणंति धिद्धी विसयतिणा ॥ ५६॥

सीत वा ताढ्य उस्न वा ताप स्त्रीने वीषये आसक्त थया थका

ते सहन करेछे मूर्ख नर अवीवेकवंत ।

सियंच डाणंच सहंतिमूढा। इत्थीसु सत्ता अविवेअवंता॥
जे इलाची नामे सेठपुत्रनो जीवीत वली नास पामे रावण
परे तजीने स्वजाती प्रते। प्रतीवासुदेववत् ॥ ५७ ॥

इलाइपुत्तंव चयंति जाई। जीअं च नासंति अ रावणुव्व
बोली न सके जीवनां। घणां वा जलां डुकर एदवां ॥५७॥
पापकारी नरीञ प्रते।

दुन्नाणवि जीवाणं। सुदुक्कराइंति पावचरियाइं॥
एक जीवे समस्या करीपूछयुं हे प्रभु ते वचन सांभलीवैरागेचारीत्र
जे ते नदनो उत्तर दियो ते तातेज। लीधुं ते मुनिने नमो ॥५८॥

जयवं जासा सासा। पवाए सोइ णमो ते ॥ ५८ ॥
[illegible] पाणीना परपोटा एहवुं अथीर वा चपल एहवी लक्ष्मी
जोवीतव्य [illegible] छे। वीनाशी शरीर छे।

जलबुब्बुयसमं जीअं। अथिरा लच्छीवि भंगुरो देहो॥
ते तुच्छ वा थोडा सुख [illegible] कारण वा हेतु छे दुःख लाखो
वा तुच्छ कामभोग [illegible] ते। गमेना ॥ ५९ ॥

तुच्छा य काम भोगा। निबंधणं दुक्खलक्खाणं ॥५९॥
[illegible] जेम [illegible] वा [illegible] देखतां [illegible] वा [illegible]
सा [illegible] ते। तेमो पण न [illegible] गर्क [illegible]

नाणी जहा [illegible] । [illegible]
[illegible] कामगुणना [illegible] वा जेवा धर्म मारग नथी [illegible]
[illegible] ते। वा [illegible] ॥ ६० ॥

एवं [illegible] कामगुणेसु गिद्धा। सुधम्ममग्गं न रया [illegible]
[illegible] वा [illegible] ॥६१॥
[illegible] ते मांहे [illegible]

जह विठपुंजखुत्तो । किमी सुहं मन्नए सयाकालं ॥
तेम वीषयरुप अशुचीमां जीव ते पण जाणे सुख सुखं ॥६१॥
रक्त वा लीन जे ।
तह विसपा सुइ रत्तो । जीवोवि मुणइ सुहं मूढो ॥६१॥
जेम समुद्र जले करी न पुरा तेम नीश्चे दुःखे करी पुराय
य वा दोहीलो पुराय आ जीव ।
मयरहरोव जलेहिं । तहवि हु दुप्पूरत्त इमे आया ॥
वीषयरूप आंमीस वा मांस भवो भव थाये नही अपती ॥६२॥
मां मघ थयो पको ।
विसयामिसंमि गिद्धो । भवे भवे वच्चइ न तत्तिं ॥६२॥
वीषयने वीषये आर्तवंत जे भवटरूप अादेमां वीवीघ वा ना
जीव ते । ना प्रकारमां ॥
विसयविसट्टा जीवा । उप्पभरूवाइएसु विविहेसु ॥
भवसत्त सहश्र दुर्लभं । नथी जाणता गया पण आपणा जन्म६३
भवसयसहस्स दुलहं । न मुणंति गयंपिनिअजम्मं ॥६३॥
चेष्टा करे वा रहे वीषयथी पर मुकी लाजने पण केटलाएक
वस पएला संका रहीत ॥
चिठंति विसयाविवसा । मुत्तु लज्जंपि केवि गयसंका ॥
नथी गणता केटलाएक म विषयरूप अंकूश ताड्या जीव वा
रण प्रते । प्राणी ॥ ६४ ॥
न गणंति केवि मरणं । विसयंकुससल्लिपा जीवा ६४॥
विषयरूप विष थकी जीव । श्री वीतराग कथीत धर्म प्रते हारो
ने खंदनी वात के नरके ॥
विसयविसेणं जीवा । जिणधम्मं हारिऊण हानरयं ॥

जायछे जेम चीत्रमुनिये घणु वार्यो जाइ ब्रह्मदत्त चक्रवर्तीनृप ६५
वचंति जहा चित्तय । निवारिउ बंभदत्तनिवो ॥ ६५ ॥
धीक्कार धीक्कार हो तेहवा जे जिनेश्वरनां वचनरूप अमृत पण
नरोने । मुकीने ॥
धीद्धी ताणनराणं । जे जिणवयणा मयंपि मुत्तूणं ॥
चारगतीमां भ्रमणरूप वींटं पीएछे वीषयरुप मदिरा आकरी
वणानुं कारण ॥ ६६ ॥
चउगइ विडंवण करं । पियंति विसयासवं घोरं ॥६६॥
मरणांत कष्ट आवे थके पण मान वा अहंकार धारी जे पुरुष
दीन वचन । न वोले ॥
मरणेवि दीणवयणं । माणधरा जे नरा न जंपंति ॥
ते नर पण नोश्चे करे वा वो स्याथी स्त्रीना स्नेहरूप ग्रह थकी
ले ललीत वा दीनवचन । घेहेला नर ते ॥ ६७ ॥
तेवि हु कुणंति लल्लिं । वालाणं नेहगहगहिला ॥६७॥
शक्र वा इंद्र पण नही सा माहात्म्य वा महीमा आडंवर
मर्थ थाय । वीस्तर्यो जेहनो ॥
सक्कोवि नेव संकइ । माहप्पमडुप्फरंजएजेसिं ॥
तेहवा पण नरने नारी वा स्त्रीये । कराव्युं आपणुं दासपणुं ॥६८॥
तेवि नरा नारीहिं । कराविआ नियपदासत्तं ॥६८॥
जादवनो पुत्र मोहोटा था नेमनाथ प्रभुनो भाइ वली मतधा
त्मानो धणी । री वली ते भवमां मोक्षगामी ॥
जउनंदणो महप्पा । जिणभाया वयधरो चरमदेहो ॥
रहनेमी गफामां रह राजिमती संघाथे वा उपर वीषयवु
से तेणे राजमती साधवीने दि कर्यो ॥ ६९ ॥

रहनेमी रायमई । रायमई कासिहि विसया ॥ ६९ ॥
मदनरूप पवने करीने जो पण ते मेरुपरवत जेहवा अचल
हवा ! पुरुप चल्या ॥
भयण पवणेण जइ ता–रिसाविसुरसेलनिच्चला चलीया
तो पाका पांदमा जेवा प्राणीजनी। बीजा जीवोनी शी वातकहेवी७०
ता पक्कपत्त सत्ताणं । इअर सत्ताण कावत्ता ॥ ७० ॥
जीते सुखे करीने नीश्चे। सिंह हाथी सर्प आदे मोहोटा ॥
जिप्पंति सुहेणं चिअ । हरिकरि सप्पाइणो महाकूरा॥
पण एक नीश्चे दुःखे करी एक कंदर्प ते केहवो छे करनार छे
तवा योग छे । मोक्षसुखथी वीपरीत ॥ ७१ ॥
इक्कुच्चिय दुज्जेउ । कामो कयसिवसुहविरामो ॥ ७१ ॥
वीखमी वा वांकी छे विषयनी अनादीकालनी भवभावना
तरस । जीवने ॥
विसमा विसयपिवासा । अणाइ भवभावणाइ जीवाणं॥
अति दुर्जय छे इंद्रियो । तेमज चपल एहवुं चीत मन ॥ ७२॥
अइ दुज्जेआणि इंदि–आणि तह चंचलं चित्तं ॥७२॥
मागे मल उपजे अरतो उपजे रोग थाय दाघज्वरादिक घणां
असुख या नही सुख उपजे । प्रकारनां दुःख थाय ॥
कलमलअरइअसुक्खा । वाही दाहाइ विविहदुक्खाइं ॥
जावत् मरण पण नीश्चे था संपजे वा थाय कोन जे प्राणीने
य वीजोगे आदे । कामे तपाव्या छे तेहने ॥ ७३ ॥
मरणंपि हु विरहाइसु । संपज्जइ कामतविआणं ॥ ७३॥
पांच इंद्रिना विपय प्रसंगने अर्थे ।
पंचिंदिय विसय पसंगेरसि ।

मन वचन काया ए त्रण नही संवरीस्यतो ॥

मण वयण काय नविसंवरेसि ॥

ते वाहे छे काती वा छरी गलानी जग्याये ।

तं वाहिसि कत्तिअ गलपएसि ।

जो आठ कर्म नही नीजरे वा नही घटाम्हे तो ॥ ७४ ॥

जं अठकम्म नवि निज्जरेसि ॥ ७४ ॥

स्युं हे जीव तुं अंध छे ? स्युं अथवा तें धंतुरो खाधेल छे

किं तुमंधोसि किंवासि धत्तूरिउ ।

अथवा स्युं संनीपाते करी वेंटाएलो छे ? ॥

अहव किं संनिवाएण आउरिउ ॥

तुं अमृत समान धर्म जेते विपनीपरे अवगणे छे ।

अमयसम धम्म जं विसव अवमन्नसे ।

वीपयरूप वीप वीपम वा आकरुं ते अमृतपरे बहु मानेछे ॥७५॥

विषय विस विसम अमियंव बहु मन्नसे ॥ ७५ ॥

तेहज तहारुं ज्ञान वीज्ञान गुणनो आर्मबर ।

तुज्झि तुह नाण विन्नाण गुणडंबरो ॥

अग्निनी झालाने वीषे पमतो जेह जीव नीरजर ॥

जलणजालासु निवडंतु जीयनिझरो ॥

प्रक्रती वीपरीत कामने वीषे जे राचे छे ।

पयइ वामेसुं कामेसुं जं रज्जसे ।

जेणे करी वली वली पण नरकनां दुःखनीअग्निनी झालमां पचीस ॥७६॥

जेंहि पुण पुणवि नरयानले पचसे ॥७६॥

वालीने बावनाचंदन राखने अर्थे ।

दहइ गोसीम सिरिखंड चारकए ॥

बोकड़ो लेवाने अर्थे ऐरावण हाथी वेचे।
ठगल गहणठमेरावणं विक्कए ॥
इछीत दाइ कल्पवृक्ष तोमीने एरंडो ते वावे।
कल्पतरु तोफि एरंम सो वावए।
जुज वा थोमा वीषयने अर्थे मनुपपणुं हारे वे ॥ ७७ ॥
जुजि विसएहिं मणुअत्तणं हारए ॥ ७७ ॥
असास्वतुं जीवीतव्य जाणी। मोक्षमारग जाणता थका ॥
अधुवं जीवअं मचा। सिद्धिमग्गं विआणिआ॥
नीवरतज्यो वा पाग ज्ञतरज्यो जोगथी। आयु थोडुंआपणुं ॥७८॥
विणिअट्टिज्ज जोगेसु। आउं परमि अप्पणो ॥७८॥
मोक्षमार्गमां रह्याछे तोहे पण। जेम दुर्जय छे जीवने पांच वीषय॥
सिवमग्ग संठिआणवि। जह दुज्जेआ जिआणपण विसया॥
ते बीजुं कांइ पण जगत्मां। दुर्जय नथी समस्त एटले सर्व जगतमां वीषय समान ॥ ७९ ॥
तह अन्नं किंपि जए। दुज्जेअं नत्थि सयलेवि ॥७९॥
सवीटक उन्नटरूप जेह। दीगथी मोह पामे जेह मन स्त्रीनुं॥
सविमं उप्रम रूवा। दिठा मोहेइ जा मणं इत्थी ॥
हे आत्महीत चिंतवनार नर।, अती दूर परीहरे वा अती वेगलो रहेजे ॥ ८० ॥
आयहिअं चिंतंता। दूरयरेणं परिहरंति ॥ ८० ॥
सत्य श्रुत पण शील। विज्ञान तथा तप पण वैराग्य ए॥
सच्चं सुअंपि सीलं। विन्नाणं तह तवंपि वेरग्गं ॥
जाय क्षणमां सर्व। वीपयरूप वीषे करीने साधुनुं पण ॥८१॥
वच्चइ खणेण सव्वं। विषयविसेण जईणंपि ॥८१॥

अरे जीव ! मती विकळरीत । आंख मिंची जयाने एटलाकाल स
वंधी सुखलालसाए केम हे मूर्ख॥
रेजीव मइ विगप्पिय । निमेस सुह लालसो कहं मुढ॥
सास्वतां सुख एह समान   हारीश चंद्रमाना सहोदर जेहवो
बीजुं सुख नथी ते ।   नीरमल जस ॥ ८२ ॥
सासयसुहमसमतमं । हारिसि ससिसोअरं च जसं ८२॥
वल्यो विषयरूप अग्नि जीहां चारीत्रनुं सार वाले सघलुं पण
तेहथी ।   वा तथा
पज्जलिअ विपयअग्गी । चरित्तत्तारंमहिज्ज कसिणंपि ॥
समकितने पण वीराधे वा जांगे खंरे। अनंत संसार ववारवापणुंकरे
सम्मत्तंपि विराहिअ । अंणत संसारअं कुज्जा ॥ ८३॥
बीहांमणा जव कंतार वा वीषम वा आकरो जीवने वीषयनो
वनने वीषे ।   त्रस्ना ॥
जीसणजवकंतारे । विसमा जीवाण विपयतिएयउ ॥
जे त्रस्नाये नरुया चउद ।   पूरवी सरीखा ते पण रूले वा
रुळे नीश्चे नीगोदमां॥८४॥
जीए नमिया चउदस । पुव्वीविरुलंति हु निगोए ॥८४॥
खेदे वीषम अती खेदे अती वीषय जीवने जेहथी प्रतीबंध थइने
वीषम एहवा ॥
हा विसमा हा विसमा । विसयाजीवाण जेहिं पमिबद्धा॥
जायछे जवरूप समुद्रमां   अनंतां दुःख पामे एटले दुःखनो
ते समुद्र केहवो छे ।   पार नही ॥ ८५ ॥
हिंमंति जवसमुद्दे । अणंतदुक्खाइं पावंता ॥८५॥
हे जीव ! नही आदरीस इंड   वीषय जीवने वीजळीना तेज

जाल समान चपल एहवा । समान ॥
माइंदजाल चवला । विसया जीवाण विज्जुसमा ॥
क्षीण वा अल्पकालमां दिठेला ते कारण माटे ते वीषयथी स्यो
थोमा कालमां नास पामे छे । नीश्चे प्रतीबंध करे छे ॥ ८६ ॥
खणदिट्ठा खणनठा । ता तेसं को हु पक्किबन्धो ॥८६॥
शत्रु वीष पीसाच । वेताल हुतजुग वा अग्नि पण बलेलो ॥
सत्तू विसं पिसाउ । वेआलो हुअवहो य पज्जलिउ ॥
ते शत्रु थादे न करी सके ते जे कोपलो । करे राग आदे देहनेविषे८७
तं न कुणइ जं कुविआ । कुणंतिरागाइणो देहे॥८७॥
जे जीव रागादिकने वस वस थया ते जीव समस्त दुःख ला
थया तो । खने समीपे ने ॥
जो रागाईण वसे । वसंमि सो सयल दुक्खलक्खाणं ॥
जे जीवने वस रागादि थया ।तेह जीवने वस थाय सघलां सुख८८
जस्स वसे रागाई । तस्स वसे सयल सुक्खाई ॥ ८८ ॥
नीःकेवल दुःख निर्मित वा पमयो संसाररूप समुद्रमां जीव ॥
नीपजावीने ।
केवल दुह निम्मविए । पमिउ संसारसायरे जीवो ॥
जे अनुभवे वा भोगवे कले ते दुःखनुं कर्म आश्रवज हेतु
स । वा कारण सर्व जाणवुं॥८९॥
जं अणुहवईकिलेसं । तं आस्सव हेउअं सर्व ॥८९॥
अहो आ संसारमांही वीषी स्वीरूपे करीने मांडी छे जाल दा
ये वा कर्म वा बीषाश्रये फंद ॥
ही संसार विहिणा । महिलारूवेण मंडीअं जालं ॥
बंधाय छे जीदां वा जेह मनुष्य तीर्थंच वैमानीक देव भुवन

मां मूर्ख । वाली देव ॥ ए० ॥

वधंति जन्न मुढा । मणुआ तिरिआसुराअसुरा॥ए०॥

वीषम विषयरूप सर्प । जेणे मस्यो वा करड्यो एहवा जीव न्नवरूप वनमां ॥

विसमा विपयन्नुअंगा । जेहिं मसिया जिआ न्नववणंमि

क्लेश पामे दुःखरूप अग्निये चोरासीलाख जीवाजोनीने विषे करी । ॥ ए१ ॥

कीसंति दुहग्गीहिं । चुलसीई जोणिलरकेसु ॥ ए१ ॥

संसार मारग वा पंथ तेरूप तेहमां वीषयरूप माठे पवने लु ग्रीस्म वा उस्नरुतु । क्या जे जीव तेथी ॥

संसार चार गिम्हे । विसय कु वाएण लुकिआ जीवा

हीतकारी कार्य तथा अहीत अनुन्नवे वा न्नोगवे अनंता दुःख कारी कार्य नही जाणता । प्रते ॥ ए२ ॥

हिय महिअं अ मुणंता । अणुहवंतिअणंतदुरकाई ए२

हा हा इती खेदे के दुःखे अंते विषयरूप घोडा वीपरीत वा पामवा योग्य एहवा दुष्ट । उलटा सोकीत लोकमां ॥

हा हा दुरंत दुष्ठा । विसय तुरंगा कुसिखिआ लोए॥

न्नयंकर न्नवरूप अटवीमां । पाडे वा नाखे जीवो जे मूढ वा न्नोला लोकने ॥ ए३ ॥

न्नीसणन्नवाडविए । पाडंति जिआण मुद्धाणं ॥ ए३ ॥

विषयरूप पीवासा वा तरसा रक्त वा लीन थया स्त्रीने वीषये ये तपाव्या ते । कर्दमवाला सरोवरमां ॥

विषय पिवासा तत्ता । रत्ता नारीसु पंकिल सरंमि ॥

दुःखीया दीन खीन थइने । रूले वा रझले एहवा जीव संसार

रूप वनमां ॥ ए४ ॥

दुहिया दीणा खीणा । रूलंति जीवा जववणं मि॥ए४॥

गुणकारी छे अतीहिं वा घणुं । धृति वा संतोसरूप रजु वा दोरडे बांधे ते हे जीव ।

गुणकारिआइंधणिअं। धिइ रज्जु निअंतिआइं तुह जीवा

आपणी इंद्रियो प्रते। जेम बलवंत नीजंत्रा वा बांधेला घोडानी परे

निपआइं इंदिआइं। वज्जि निअत्ता तुरंगुव्व ॥ ए५ ॥

मनजोग वचनजोग कायजोग जले प्रकारे वांध्या थका पण गुण प्रते । करता थशे ॥

मण वयण काय जोगा । सुनिअत्तावि गुणकरा हुंति ॥

ते जो नही बांध्या होय तो फरी जांगे वा खंडे । मदोन्मत्त हाथीनीपरे शीलवन प्रते ॥ ए६ ॥

अनिअत्ता पुण जजंति । मत्त करिणुव्व सीलवणं ॥ए६॥

जेम जेम दोष वीरमीस वा तजीस ने । जेम जेम वीतयथी थइस वैराग्य वंत ॥

जह जह दोसा विरमइ । जह जह विसएहिं होइ वेरग्गं॥

तेम तेम नीश्चे जाणजे । दुक्करुं थाय तेहने मोक्षपद ॥ए७॥

तह तहवि जाणयव्वं । आसन्नं सेअ परमपयं ॥ ए७ ॥

दुःकर तेणे करीने। जेणे करीने समर्थ करी ज्योवन वर्त्तते थके॥

दुकर मेएहिं कयं । जेहिं समत्तेहिं जुवणत्तेहिं ॥

जाग्युं वा नसाड्युं इंद्रिय रूपीयुं सैन्य जेणे । धृती वा संतोसरूप प्राकार वा कोटे वलगे थके ॥ ए८ ॥

जग्गं इंदिअसिन्नं । धिइपायारं विलग्गेहि ॥ ए८ ॥

ते पुरुषने धन्य तथा ते ने दास हुं हुं ते संजमधर जीवो

पुरुषने नमो । नो ॥

ते धन्ना ताण नमो । दासोहं ताण संजमधराणं ॥

अर्धी आंखे वा वक्र दृष्टीये जे पुरुषनां नथी हृदयमां खटकती

जोनारी एहवी जे स्त्री । ॥ ए‍ए ॥

अद्धच्छि पिच्छरीउ । जाण न हिअए खमुक्कंति॥एए॥

किं वा स्युं घणुं केहेवे जो हे जीव तुं सास्वतां सुख रोग रही

वा जदी इछे छे । त प्रते ॥

किं वहुणा जइ वंछसि । जीव तुमं सासयं सुहं अरुअं॥

तो पी पूर्वे कह्या जे आ वी ने संवेग वा संसार दुःखनी खाण

पय तेथी वीमुख थइ । छे ते रूप रसायण नीत्य ॥१००॥

ता पि अमु विसयविमुहो । संवेग रसायणं निच्चं॥१००॥

एम समाप्त थयुं इंद्रियशतक टवार्थ जाणवुं ॥

॥ इति इंद्रियशतक संपूर्णम् ॥

हवे वैराग्य नामा शतक टवार्थ कहेछे ते जाणवो ॥

अथ वैराग्यशतक सूत्रशब्दार्थ प्रारंभ ॥

चारगतिमां संचरवुं ते हे जीव ! नथी सातासुख केवल व्या

रूप संसार असारमां । धी देहसबंधि वेदना मन समंधि पी

ड़ा प्रचूर वा घणी छे ॥

संसारंमि असारे । नच्छि सुहं वाहिवेयणापउरे ॥

एम जाणतो थको पण केम नथी करतो श्री जिनेश्वरे उपदे

आ जीव । शो धर्म ॥ १ ॥

जाणंतो इह जीवो । न कुणइ जिणदेसिअं धम्मं॥१॥

आज दिवसे आवते दिवसे आव मूढनर चिंतवे छे धन्यादिकनी

ते वर्षे आवता वर्षने आवते वर्षे प्राप्ति ॥
अज्जं कल्लं परं परारि । पुरिसा चिंतंति अत्थसंपत्तिं ॥
पण हाथमां आवेलुं झरतुं जे गलतुं जे आपणुं आयु ते नथी
जल तेम । जोता ॥ २ ॥
अंजलिगयंव तोयं । गलंतमाउं न पिच्छंति॥ २ ॥ ॥
हे आत्मा जे धर्मकार्य आव ते धर्मकार्य आज निश्चे कर शीघ्र प
ते दिवसे करवुं धारे छे । ले ॥
जं कल्ले कायव्वं । तं अज्जं चिअ करेह तुरमाणा ॥
स्या माटे जे घणां विघ्न नीश्चे न सांजनो वा पाछलना दिवसे
एक मुहूर्त वा बे घमीमां । करवानो वीलंब करीश ॥ ३ ॥
बहुविग्घो हु मुहुत्तो । मा अवरणं पमिरकेह ॥ ३ ॥
धीक्कार वा विषाद के संसार चरीत्र तेहमां स्नेहरागे लीन थया
ना वीनाशी सद्भावनां । पण ॥
ही संसारसहावं । चरिअं नेहाणुरायरत्तावि ॥
जे पूर्वे बे प्रहरमां दिठा ते पाछलना बे प्रहरमां नथी दे
जे संसार पदार्थ । खाता ॥ ४ ॥
जे पुव्वण्हे दिठा । ते अवरण्हे न दिस्संति ॥ ४ ॥
हे जीव ते माटे न प्रमाद नीद्रा नाशवान वस्तुनो कोश्वो वीग
मां सुईस अप्रमादरूप जाग । वास राखवो ॥
मा सुअह जग्गिअव्वे । पलाइअव्वंमि कीस वीसमेह ॥
हे आत्मा त्रण जणा पुठे लाग्या एकतो रोग बीजो जरा वा वय
ते ॥ हाणी त्रीजुं मृत्यु ॥ ५ ॥
तिन्नि जणा अणुलग्गा । रोगोअ जराए मच्चूअ॥ ५ ॥
दिवस रात्री ए बे रूपतो घ आयुपरूप पाणी जीवनुं प्रहण क

रुीनी माला छे । रेछे ॥

दिवस निसा घम्मिालं । आकसलिलं जीआण चित्तूणं

चंद सूर्य ए बे घोरी वृषभ छे । काल रूपीयो हांकनार छे ते अर इट प्रते भमाडे छे ॥

चंदाइच्चवइल्ला । काल रहट्टं भमामंति ॥ ६ ॥

तेहवी नथी जगतमां कला ते उपघ तेहवुं नथी कांइ पण वी हवुं नथी जगतमां । ज्ञान ॥

सा नत्थि कला तं नत्थि । उसहं तं नत्थि किं पि विन्नाणं॥

जेहने करी राखीये आ खाती थको कालरूपीआ वीष काया वा देह । घरे ॥ ७ ॥

जेण धरिज्जइ काया । खज्जंती कालसप्पेणं ॥ ७ ॥

दीर्घ वा लांबी सेपनागरूप महीधर वा परवतरूप केसरा दस तो कमलनी नाल्य । दिस्यारूप मोहोटां पत्र ।

दीहर फणिंद नाले । महिअर केसर दिसामह दलिले ॥

छते पश्चातापे पीयेछे काल लोकना गणरूप कमलनी सुगंधी वा रूपीउ भमरो । मकरंद प्रथवीरूप पद्म वा कमलनी८

उ पिअइ काल भमरो ।जण मयरंदं पुहवी पउमे॥८॥

सरीरनी छायाने मसले करी समस्त जीवोनां छीद्र जोवेछे वा काल प्रतनां लक्षण । खोलेछे ॥

छायामिसेणं कालो । सयलजिआणं छलं गवेसंतो ॥

पास वा समीपपणुं केमे तस्मात् कारणात् हे जीव धर्मे पण नथी मुकतो । उद्यम कर ॥ ९ ॥

पासं कहवि न मुंचइ । ता धम्मे उज्जमं कुणह ॥९॥

कालमां अनादी कालथी रह्यो। जीव वीवोध प्रकारना कर्मना वसथी

नादिकना समोह ॥

नं। वित्तं विलसंति जीव सयण गणा

ं जे पा तेतो अनुभवीस वा भोगवोस फ
री तुंज नीश्चे ॥ २७ ॥

म्मं। अणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥२८॥

तम वली भुख्यां जेम तुं चींतवेछे आपणां
वालकने देखीने ॥

इंतहतु-रिकआइं जह चिंतियाइं मिताइं

थोडुं पण वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं
ीत। केहेवुं ॥ २९ ॥

न अप्पा। विचिंतिज्ञ जीवकिं जाणिमो२९

नासवान ने जीवतो तेथी बीजो छे सास्वता
ीर छे। स्वरूपवंत छे।

सरीरं। जीवो अन्नोअ सासयसरूवो॥

कर्मसंततीना ते माटे हे जीव वीलेवे संबंध इहां
। स्यो तारे तेहथी छे ॥ ३० ॥

संबंधो। निव्वंधो इत्त को तुय ॥३०॥

ायां कीहां जासे तुंपण कीहांथी आव्यो छे कीहां
जाइस ॥

प्पं। तुमंपि कह आगउ कहं गमिही॥

हे जीव कुटंब कोहापीताहाहं

।वि कुडुंबं कउ तुय ॥३१॥

मनुपनां भव वादलाना पडल सं
ग्यो छे॥

तेहवुं कांइ पण नथी स्था | चउद राजालोकने वीषे वालना अ
नक । | ग्र नाग वेहेमा मात्र पण ॥
तं किंपि नत्थि ठाणं । लोए वालग्गकोमि मित्तंपि ॥
जीहां नथी जीव घणीवार । सुख दुःखनी परंपरा पाम्या॥२४॥
जत्थ न जीवा वहुसो । सुह दुक्ख परंपरं पत्ता ॥२४॥
समस्त ऋद्धि । | पाम्या वली समस्त पण स्वजना
दिक संबंध पाम्या ॥
सव्वाउ रिद्धीउ । पत्ता सव्वेवि सयणसंबंधा ॥
संसार थकी ते कारण मा । ते थकी जो जाणता आत्माने॥२५॥
टे वीरम्य राग तज ।
संसारे तो विरमसु । तत्तो जइ मुणसि अप्पाणं॥२५॥
एक जे जीव बांधे छे कर्म | एक जीव मार बंधण मरण व्यसन
प्रते । | वा कष्टादि प्रते ॥
एगो बंधइ कम्मं । एगो वहबंधमरणवसणाइ ॥
समस्त सहे एम संसारमां | एक वली नीश्चे केम नम्यो वा बं
जीव नमे छे । | ध्यो ॥ २६ ॥
विसहइ नवंमि नमडइ एगुच्चिअ कम्मवेलविउ ॥२६॥
हे आत्मा ! वीजो कोइ नथी क | हीत पण आपणो आत्मा करे न
रतो तुजने अहीत वा माठुं । | नीश्चे वीजो कोइ करे ॥
अन्नो न कुणइअहिअं। हिअं पि अप्पा करेइन हु अन्नो
तो हवे आपणु करेलुं सुख | नोगवे छे तेवारे स्या माटे दिनमुख
स्याता वा दुःख अस्याता । | थाय छे ॥ २७ ॥
अप्पकयं सुहदुक्खं । नूंजसि ता कीस दीणमुहो॥२७॥
घणा खेती आदि आरंन | जे धन ते धन नोगवेछे हे जीव सज

करी वृद्धी पमाड्युं। नादिकना समोह ॥

वहु आरंभ विढत्तं । वित्तं विलसंति जीव सयण गणा

पण ते उपावतां थयुं जे पाप कर्म। तेतो अनुभवीस वा भोगवीस फरी तुंज नीश्चे ॥ २७ ॥

तज्जणिय पावकम्मं । अणुहवसि पुणो तुमं चेव ॥२८॥

जेम दुःखीआं छे तेम वली सुख्यां छे। जेम तुं चींतवेछे आपणां बालकने देखीने ॥

अहडक्खिआइंतहसु-क्खिआइं जह चिंतियाइं मित्ताइं

तेम हे आत्मा थोडुं पण नथी आपणुं हीत। वीचारतो तो हवे हे जीव तुंजने सुं केहेवुं ॥ २९ ॥

तह थोवंपि न अप्पा । विचिंतिउ जीवकिं भणिमोश्ए

अल्पकालमां नासवान एहवुं जे सरीर छे। ने जीवतो तेथी वीजो छे सास्वता स्वरूपवंत छे।

खण भंगुरं सरीरं । जीवो अन्नोअ सासयसरूवो॥

पण अनादि कर्मसंततीना संबंधवंत छे। ते माटे हे जीव वीसेषे संबंध इहां स्यो तारे तेहथी छे ॥ ३० ॥...

कम्मवसा संबंधो । निब्बंधो इत्थ को तुय ॥३०॥

कीहांथी आव्यां कीहां जासे संबंधी जन। तुंपण कीहांथी आव्यो छे कीहां जाइस ॥

कह आयं कह चलिअं। तुमंपि कह आगउ कहं गमिही॥

मांहोमांही पण नथी जाणतोतो। हे जीव कुटंब कीहांथीतारुं३१

अन्नुन्नंपि न याणह । जीव कुडुंबं कउ तुय ॥३१॥

अल्पकालमां वीनश्वर एहवुं सरीर। मनुषनो भव वादलांनां पडल सरीखो छे॥

खण ञंगुरे सरीरे । मणुअजवे अप्पमलसारिम्हे ॥
तेहमां सारतो एटलोजमात्रछे। जे करीश सोत्तनकारी धर्मतेज३२
सारं इत्तिअ मित्तं । जं कीरइ सोहणो धम्मो॥३२॥
जन्मनां दुःख जरा वा वय रोग जे कास स्वासादिकनां दुःख
हाणी वा वृद्धपणानुं दुःख । मरण प्राणत्याग लक्षणनां दुःख॥
जम्म दुक्खं जरा दुक्खं । रोगाणी मरणाणि य ॥
अहो इति आश्चर्य के दुःखनो जीहां कष्ट वा क्लेस पामेछे जंतु
समूह नीश्चे संसारमां । वा प्राणी॥ ३३ ॥
अहो दुक्खो हु संसारे । जन्न कीसंति जंतुणो॥३३॥
जीहां सुधी न इंद्रिना व जीहां सुधी नहि जरा वा वृद्धपणा
लहाणी थयां होय । रूप राक्षणी घणुं व्यापी ।
जाव न इंदिअहाणी । जाव न जररक्खसी परिफुरइ॥
जीहां सुधी नथी थयो रोग जीहां सुधी नथी मृत्यु समस्त प्र
नो प्रचार । कारे ब्रह्मस्युं ॥ ३४ ॥
जाव न रोगविआरा । जाव न मच्चू समुल्लिअइ॥३४॥
जेम घर बलवा मांडे थके कुओ खोदी पाणी काढी न सके
ते अवसरे । कोइ ॥
जह गेहंमि पलित्ते । कूवं खणीउं न सक्कए कोइ ॥
तेम जीवने प्राप्तथयेमरणपछी। धर्म केम करीसके हे जीव वीचार३५
तह संपत्ते मरणे । धम्मो कह कीरए जीव ॥ ३५ ॥
रूप छे ते असाश्वतुं छे ए जे । वीजलीना चमकारानी परे चपल
जगमां जीवीत छे ॥
रूवमसासय मेअं । विज्जुलया चंचलं जए जीअं ॥
संध्यानां वादलांदिकना रं अल्पकाल रमणीक वली योवन छे

ग समान । ॥ ३६ ॥

संझाणरागसरिसं । खणरमणीअं च तारुन्नं ॥३६॥

हाथीना काननी परे चपल लक्ष्मी श्रीदश वा देवताना चाप एहवी । वा इंद्रधनुप सरखी ॥

गयकन्नचंचलाउ । लह्रीउ तिअसचावसारिद्धं ॥

वीषयनां सुख जीवने एह माटे प्रतीबोध पाम रे बापना वां छे । जीव न मुंझ ॥ ३७ ॥

विसय सुहं जीवाणं । बुझसु रेजीव मा मुझ ॥३७॥

जेम संध्याकाले पक्षीगणनो। संगम वा मेलाप तथा जेम मारगे रस्तागीरनो मेलाप ॥

जह संझाए सउणा–ण संगमो जह पहेअ पहीआणं॥

तेम स्वजनादिकनो संजो तेमज अल्पकालमां नाशवान छे हे ग वीनश्वर छे । जीव ॥ ३८ ॥

सयणाणं संजोगो । तहेव खणभंगुरो जीव ॥३८॥

रात्री वीरामते पाछली राते जागी घर वलते थके केम हुं सुइ भावुं । रहुं छुं ॥

निसा विरामेपरिभावयामि । गेहेपलित्ते किमहंसुआमि

तेम वलेछे देहरूप आपणुं घर ते जे हुं धर्म कर्या विना दिव केम उवेखुं छुं । स गमावुं छुं ॥ ३९ ॥

मझंतमप्पाण मुविरकयामि । जं धम्मरहिउ दिअहे गमा [मि ॥३९॥

हे आत्मा जे जे जायछे रात्री नही ते पाछीआवे पद एक देशथी दिवस । एटले आयु गयुं नही आवे ॥

जाजा वच्चइ रयणी । न सा पडिनिअत्तई ।

अधर्म करतां थकां एल्ये वा फोगट धर्म वीना जा

य रात्रीयो तथा दिवश ॥४०॥
अहम्मं कुणमाणस्स । अहला जंति राईत्र ॥४० ॥
जेहनेछे मृत्यु वा मरणसाथे मीत्राइ। जेहनेजेमछे नासवानी जग्या
जस्सत्थि मच्चुणा सक्कं ॥ जस्सवत्थि पलायणं ॥
जे जीव एम जाणे छे जे माहारे ते नीश्चे वांछे सुखनो इच्छे
मरवुं नथी। राच्यो ॥ ४१ ॥
जो जाणइ न मरिस्सामि । सो हु कंखे सुएसिया॥४१॥
मन वचन कायाना योग रूं जायछे नीश्चे रात्रीयो तथा दिवस
थायछे क्लेस करतां। पण ॥
दंमकलित्रं करित्ता । वच्चंति हु राइत्र त्र दिवसा य ॥
आउखुं वीलय वा नास गएलुं नही फरी नीवर्ते वा पाछुं वले
थाय छे ते। ॥ ४२ ॥
आउसं विद्धंता । गयाय न पुणो निअत्तंति ॥४२॥
जेम सिंहनीपरे मृगने ग्रहण करे तेम मरणरूप सिंह मृगरूप न
छे। रने नीश्चे ले छे छेलेकाले ।
जहेव सीहोव मिउं गहाइ। मच्चू नरं नेइ हु अंतकाले
नथी ते जीवनां डुख मातापि काल ते डुःखमां तेना अंशनो भा
ता भाइ वा कोइ। गी थाय वा डुःख ले तेम नथी ४३
नतस्समायाव पियाव भाया । कालंमि तं मंसहराभवंति
जीवीतव्य जलना बिंदु स धनधानादि संपत्ती ते (॥४३॥
मान जाणजे ने। पाणीना कल्लोल समान छे ॥
।जत्रं जलाबिंदु समं । संपत्तिउ तरंग लोलाउ ॥
सुप्न समानतो वली प्रेम वा तेमाटे हे आत्मा हवे जेम जाणे
स्नेह छे। तेम कर भलुं ॥ ४४ ॥

सुमिणयसमं च पिम्मं । जं जाणसु तं करिज्जासु ॥४४॥

संध्याकालनो जे रंग तथा जल थी जीवीतव्य जलना बींदुनी
ना प्रपोटानी उपमाये । परे चंचल छे ॥

संझराग जलबुब्बु उवमे । जीविएअ जलबिंदु चंचले॥

ज्योवन ते पण नदीना पुर हे पापी जीव केम नथी बोध पा
समान छे ते माटे । मतो ॥

जुबणे नइवेगसन्निन्ने । पावजीवकीमिअं नबुज्झसे ॥४५॥

अन्यत्र जासे पुत्र अन्यत्र जासे स्त्री । चाकरादिक परीजन पण
अन्यत्र जासे ॥

अन्नत्त सूआ अन्न-त्त गेहिणी परिअणोवि अन्नत्त॥

जेम भूतने बल बाकुला दिधां देखतांज क्षणे वा मारे कृतांत
जाय तेम कुटंब पण । वा काल ॥ ४६ ॥

भूअ वलिब कुडुंबं । परिकित्तं हय कयंतेणं ॥ ४६ ॥

जीवे भवोभवे मुक्यां जे । देह वा सरीर जेटलां संसारे भमतां॥

जीवेण भवेभव मि-ल्हिआइ देहाइं जाइ संसारे ॥

ते सरीरनी न थाय सागरोपमे। करी गणत्री वा संख्या अनंतेपण४७

ताणं न सागरेहिं । कीरइ संखा अणंतेहिं ॥ ४७ ॥

नयन वा आंख्योनां आंसुनुं प्रमाण समुद्रोनां पाणीथी पण
पाणी पण तेदनुं । अतीघणुं थाय ॥

नयणोदयंपि तासिं । सागर सलिलाउ बहुयरं होइ ॥

गल्युं वा झरयुं भवोभवे रो मातार्ड अनेरी अनेरी वा अन्य
ती थकी । अन्यनुं ॥ ४८ ॥

गलियं रुयमाणीणं । माऊणं अन्नमन्नाणं ॥४८

जे नरकनेवीपयेनारकीछे ते। डुःखपांमेछे अतीआकरां रौद्रअंतरहीत
जं नरए नेरइआ। डुहाइं पावंति घोरणंताइ ॥
ते डुःख थकी अनंतगणु। नीगोदमांही डुःख होय ॥ ४९ ॥
तत्तो अणंतगुणीअं। निगोअमद्ये डुहं होइ ॥४९ ॥
ते पण नीगोदमांही वा मध्ये। वस्यो वा रह्यो अरे जीव नाना प्रकारनां कर्मने वसथी ॥
तंमिवि निगोअ मद्ये। वसिज रे जीव विविहकम्मवसा
घणां सहन करतो आकरां डुःख प्रते। अनंतां पुज़ल परावरतन करयां जावत् अनंतो काल ॥ ५० ॥
विसहंतो तिरकडुहं। अणंत पुग्गल परावत्ते ॥ ५० ॥
हे आत्म नीकल्यो कीमहीके करी तीहां थकी। पाम्यो मनुषपणुं अरे जीव ॥
नीहरिअ कहवि तत्तो। पत्तो मणुअत्तणं परिजीव॥
तीहां पण जिनेश्वरे शुद्ध धर्म कह्यो ते। पाम्यो चिंतामणि रत्न सरीखो ॥ ५१ ॥
तह्नवि जिणवरधम्मो। पत्तो चिंतामणिसरिह्नो ॥ ५१ ॥
पाम्यो पण ते धर्मअरे जीवहवे। करेछे प्रमाद तेहमां तुं नोक्षेवली॥
पत्तेवि तंमि रे जीअ। कुणसि पमायं तयं तुमं चेव ॥
जे प्रमादथी नवरूप आंध ला कूवामां। फरीने पण पड्यो थको डुःख पामीस ॥ ५२ ॥
जेणं नवंधकूवे। पुणोवि पडिज डुहं लहसि ॥५२॥
समीप पाम्यो श्री जिनधर्म। ते धर्म न समाचरयो प्रमाद दोसना वसथी ॥
नवलद्धो जिणधम्मो। नय अणुविन्नो पमायदोसुणं ॥

हा इति खेदनी वात हे जीव शुं घणुं आगल पण सोचीस॥५३॥
आपे आपणो वैरी ।

हा जीव अप्पवेरिअ । सुबहुं परउ विसूरहिसि ॥५३॥

सोच या पश्चाताप करसे ते । पछी उठे थके मरण वा मरण आ
रांक बापडा । वे थके ॥

सोयंति ते वराया । पछा समुवठिअंमि मरणंमि ॥

पाप तथा प्रमादना वसथी । न संच्यो वा न मेलव्यो जे जीवे
जिनधर्म ॥ ५४ ॥

पावपमायवसेणं । न संचिउ जेहिं जिणधम्मो ॥५४॥

धीक्कार धीक्कार धीक्कार सं देवता मरण पामीने जे तिर्यंच था
सारना अधीरपणाने । य ॥

धी धी धी संसारे । देवो मरिऊण जं तिरि होइ ॥

वली मरीने राजाना राजा । पचे नरकनां दुःखरूप अग्निनी झा
चक्रवर्ती आदे। लमां ॥ ५५ ॥

मरिऊण रायराया । परिपच्चइ नरयजालाए ॥ ५५ ॥

जाय अनाथ जीव । जेम वृक्षनुं फुल पवनथी कीहांइ जा
य तेम कर्मरूप पवने हणायो थको ॥

जाइ अणाहो जीवो । दुमस्स पुप्फंव कम्मवायहउ ॥

धन धान आभुषण आदे जला स्वजन कुटंब मूकीने पण जीव
सर्व लक्ष्मी । जाय ॥ ५६ ॥

धनधन्नाहरणाइं । घरसयण कुडंब मिल्हेवि ॥५६॥

हे जीव वस्यो परवतने विषे त। गुफाने विषे तथा वस्यो समुद्रमां
था वस्यो । ही ।

वसिअं गिरीसु वसिअं । दरीसु वसिअं समुद्दमयंमि॥

वृक्षना अग्रने वीषे वस्यो। संसारमां फरतां वा भ्रमण करतां ५७
रुक्खग्गेसु अ वसिअं। संसारे संसरंताणं ॥ ५७ ॥
हे जीव तें केहवा केहवा भव। कीडो थयो पतंगीयो थयो मनुष
करया देवता थयो नारकी थयो। वेष थयो॥
देवो नेरइअत्तिअ। कीम पयंगुत्ति माणसो वेसो ॥
भला रुपवंत थयो वीरूप थयो। साता सुखनो भोगी थयो असाता
वंत थयो। दुःखनो भोगी थयो ॥ ५८ ॥
रूवस्सी अ विरूवो। सुहभागी दुक्खभागी अ॥५८॥
राजा थयो द्रुमक वा भीखारी एज जीव चंडाल थयो एज
री थयो। वेदनो जाण ब्राह्मण थयो ॥
राउत्तिअ दुमगुत्तिअ। एस सपागुत्ति एस वेअविऊ ॥
स्वामी थयो दास थयो पुज्य खल वा दुर्जन थयो नीर्धन थयो धन
जनीक थयो। वंत थयो इत्यादिक पर्याय पाम्यो ५९
सामी दासो पुज्जो। खलुत्ति अधणो धणवइत्ति॥५९॥
नवी वा नथी वरततो कोइ नी। आपणां कर्म ज्ञानावर्णि आदे भेद
यम वा नीश्चे। वांरध्यां बांध्यां ते सरखी करीचेष्टा
नविअत्थि कोइनियमो। सकम्मविणिविठ्ठसरिसकयचिठ्ठो
अन्य अन्य वा जुदां जुदां नट वा नाटकीयानी परे पराव
रुप तथा वेष करीने। र्त्त करे जीव ॥ ६० ॥
अनुन्नरूववेसो। नडुव्व परिअत्तए जीवो ॥ ६० ॥
नरकने वीषे दश प्रकारे ए वेदनानी उपमा नही असाता
क्षेत्रवेदनादिक घणीज ॥
नरएसु वेयणाओ। अणोवमाओ असाय बहुलाओ ॥
रे वापडा जीव तें पामी वा भोगवी। अनंतीवार घणां प्रकारनीव्

रे जीव तणपत्ता । अणंतखुत्तो वहुविहाउ ॥६१॥
देवतापणे मनुपपणे । परना अजीयोगपणे प्राप्त थइने
देवत्ते माणुअत्ते । पराजिज्ञगत्तणं उवगएणं ॥
आकरां वीहामणां दुःख घ अनंतीवार समस्त अनुजव्यां वा
णा प्रकारनां । जोगव्यां ॥ ६२ ॥
जीसणं दुहं वहुविहं अणंतखुत्तो स मणजूअं ॥६२॥
तिर्यंचगतीने वीपे पाम्यो । वीहामणी घणी मोटी वेदना अनेक
प्रकारनी ॥
तिरिअगइ अणुपत्तो। जीम महावेअणा अणेगविहा॥
जन्म मरणरुपीआ रहट कूवे । अनंतीवार जम्यो वा फर्यो॥६३॥
जम्मण मरण रहट्टे । अणंतखुत्तो परिप्रमिउ ॥६३॥
जेटला केटलांक दुःख । सरीरसंबंधी मनसंबंधी वा संसारमां॥
जावंति केइ दुक्खा । सारीरा माणसा व संसारे ॥
पाम्योतें अनंतीवार कीहां। जीव संसाररूप कंतार वा अटवीमांहे॥
पत्तो अणंतखुत्तो । जीवो संसारकंतारे ॥ ६४ ॥
तरसा अनंतीवार। संसारमां तेवा प्रकारनी हे जीव तुजने होतीहवी
तणा अणंतखुत्तो । संसारे तारिसी तुमं आसी ॥
जे तरस जपसमाववाने समुद्रोनां पाणीथी पण न थाय
अर्थे समस्त । वा न सके ॥ ६५ ॥
जं पसमेउं सवो— दहीणमुदयं न तीरिज्जा ॥ ६५ ॥
होय वा वरते वे अनंतीवार । संसारे जमतां तेवी क्षुधा वा
जुख पण तेहवा प्रकारनी ॥
आसी अणंतखुत्तो । संसारे ते वुहावि तारिसीया ॥
जे जपसमाववाने समस्त पुद्गलना समूह करी पण न सकीये

वा सघला । वा न सके ॥ ६६ ॥
जं पसमेउं सबो । पुग्गल कालवि न तरिज्ज ॥ ६६॥
करीने अनंता । जन्म मरण परावर्त्तन सदाय ॥
काऊण अणंताइं । जम्मण मरण परिअट्टण सयाइं॥
दुःखेकरीने मनुष्यपणुं । जदी वा जेवारे पामे जथा इछायेजीवहव
दुक्केण माणुसत्तं । जइ लहइ जहि न्निअंजीवो ॥६७॥
ते तेम दुःखे पामवा योग पाम्यो । वीजलीनीपरे चपल छे वली मनुष्य पणुं ॥
तं तह दुल्लह लंनं । विज्जुलया चंचल च माणुअत्तं ॥
धर्ममां जो वा जे सीदाय । ते का पुरूष वा कायरपुरूष नहि ते सुपुरूष ॥ ६८ ॥
धम्मंमि जोवि सीअइ । सो काउरिसो न सुपुरिसो ६८
मनुष्यजव वा जन्मरूप कीनारो पामे थके । जिनेश्वरनो धर्म न करयो जेणे जीवे ॥
माणुस्स जंम्मेतम्मिलद्धणां । जिणंदधम्मो न कउअ जेणं
टुटेली पणछनुं जेम धनुष धनुष धरने । हाथ घसवा जेवुं अवश्य थाय तेणे ॥ ६९ ॥
तुट्टगुणे जह धाणु कणां । हत्थामले थाप अवस्स तेणां ६९
अरे जीव सांजल चपल स्वजाव । मृक समस्त स्वजन सरीरादिक वाकृ पदार्थजाव ॥
रेजीव निसुणी चंचल सहाव । मिल्हेविणु सपलविषय
मृक नवजेद धनादिक परीग्रह विविध समोह । [जाव ॥
नव जेअ परिग्गह विविह जाल ।
संसारीक जे अर्थ ते सहु छे इंद्रजाल तेमप्रयोगी ॥ ७० ॥

संसार अन्नि सह इंदिआल ॥ ७० ॥
पिता पुत्र मोत्र घर स्त्री ए सर्व थयां छे जे कुटंब ।
पिय पुत्त मित्त घर घरणि जाय ।
ते आ लोक संबंधी सर्व आपणां सुखने अर्थे छे स्वजावे ॥
इहलोइअ सब निय सुह सुहाव ॥
पण नथी कोइ तुजने सरण वा रक्षक हे मूर्ख ।
नवि अत्थि कोइ तुह सरणि मुरक ।
एकलो सहीश तिर्यंच तथा नारकीनां दुःख प्रते ॥ ७१ ॥
इक्कल्लु सहसि तिरि नयर दुक्क ॥ ७१ ॥
माजनी अणी उपर जेम उसना पाणीनो बींदुउ अल्पकाल रहे आलंच्यो थको ॥
कुसग्गे जह उस बिंदुए । थोवं चिठ्ठइ लंब माणए ॥
एम मनुष्यनुं जीवीतव्य ते माटे समयमात्र प्रज्ञु कहे जे हे वा आयुष थोडुं रहे । गौतम न करीस प्रमाद ॥ ७२ ॥
एवं मणुआण जीविअं । समयं गोअम मा पमायए ७२
समस्त पण बुझो समझो कीम बुझवुं नीश्चे पण वली दुर्लजछे नथी बुझता वा समझता ।
संबुझह किं न बुझह । संबोही खलु पि च दुल्लहा ॥
नही नीश्चे पाछा आवे रात दिवसा नही सुलजवली जीवीतव्यपणुं ७३
नो हु वणमंति राईउ । नो सुलहं पुणरावि जीवीअं ७३
छोकरां तथा वृध वा वर्गरां जो था देख । तथा गर्जमां रहेला पण चवे वा मरे मनुष्य ॥
डहरा बुढाअ पासह । गप्पत्थावि चयंति माणवा ॥
सींचाणो पक्षो जेम वटेर एम आउखु क्षय थये तुटी जाय

पक्षीने ग्रहण करे। ॥ ७४॥
सेणे जह वहियं हरे। एवं आउखयंमि तुट्टइ ॥ ७४॥
त्रण भुवनमां संसारी प्राणी म देखीने रोके वा यंत्रे जे नर न
रता। आपणा आत्माने ॥
तिहुअणजणं मरंतं। दट्ठूण निअंति जे न अप्पाणं॥
तथा पाछो न वीरमे प्रमा धीक्कार धीक्कार धीठाइपणावाला ते
दथी तो। जीवोने ॥ ७५ ॥
विरमंति न पावाउ। धि द्धी धिठ्ठत्तणं ताणं ॥ ७५ ॥
नही नही बोलो वा कहो जे जीव बंधाया छे नीबड वा
घणुं। चीकणां कर्मे ॥
मामा जंपह बहुअं। जे बद्धा चिक्कणेहिं कम्मेहिं ॥
सर्वे ते जीवने थाय सुं हीतकारी उपदेश पण घणा दोष भणी७६
सव्वेवि तेसि जायइ। हिउवएसो महादोसो ॥ ७६॥
करीस ममता धन स्वजन। वैभव प्रमुखने विषे अनंता दुः
खने विषे तो ॥
कुणसि ममत्तं धणसयण–विहवपमुहेसुणंत दुक्खेसु ॥
सीथल वा ढीलो करीस आदर वली। अनंत सुख मोक्ष विषे॥७७॥
सिढिलेसि आयरं पुण। अणंतसुक्खंमि मुक्खंमि॥७७॥
संसार दुःखनो हेतु वा दुःखनुं फल छे दुःख सहवा योग्य छे
कारण छे तथा। दुःख स्वरूप छे ॥
संसारो दुहहेऊ। दुक्खफलो दुस्सहदुक्खरूवो अ ॥
नथी तजता तथापी जीव अति वा नेहना बंधाया छे स्नेहरा
स्याथी। गरूप बेडीए करी ॥ ७८ ॥
न चयंति तंपि जीवा। अइबद्धा नेहनिअलेहिं ॥७८॥

जोव संसाररूप अटवीमां घोर
आपणां कर्मरूप पवननो चला   धाकरी मांही ॥
व्यो ।
निअ कम्म पवण चलिउ । जीवो संसारकाणणे घोरे॥
सी सी वीटंवनाउ वा दुःख   न पामे दुःखे सहवा योग्य दुःख
न समवायो ।   प्रते अर्थात् पामे ॥ ७७ ॥
का का विमंवणाउ ।   न पावए दुसहदुक्खाउ ॥७७॥
सीतकालमां ताढा वायरानी॥ लेहेरो हजारोथी जेदातुं घणुंसरीर॥
सिसिरंमि सीअलानिल–लहरिसहस्सेहिं भिन्न घण [देहो ॥
तिर्यंचपणामां रणने विषे   अनंतीवार नीधन वा मरण
एम सीत दुःखे ।   पाम्यो ॥ ७० ॥
तिरिअ त्तणंमि रन्ने । अणंतसो निहुणमणुपत्तो ॥७०॥
ग्रीष्म वा उष्ण वा उन्हालाना आ   रणने वीषे भूख्यो तरस्यो
तप वा तापथी तप्यो वा पीडायो   घणीवार ॥
गिम्हाय वसंतत्तो ।   रन्ने छुहिउ पियासिउ बहुसो ॥
पाम्यो तिर्यंचना नवने वीषे । मरणनां दुःख घणुं सोचतोथको ॥७१॥
संपत्तो तिरिअन्नवे ।   मरणदुहं बहुवि सूरंतो ॥ ७१ ॥
वर्षारुतुने वीषे रणमां   पर्वतनां नीझरणानां पाणीये वांधीतो
रह्यो थको ।   पीडातो तणातो ॥
वासासु रन्नमद्ये ।   गिरि निझरणोदगेहिं वद्यंतो ॥
साताना पवनथी ईम वाढ्यो   मरण पाम्यो उ तिर्यंचपणे घ
थको ।   णीवार ॥ ७२ ॥
सीआनिलमयविउ । मउम्मि तिरिअनणोबहुसो ॥७२॥
एम तिर्यचना नवने वीषे । क्लेस पामतो दुःख लाखो गमेथी
एवं तिरिअ नवेसु ।   कीनि ॥ दुक्खसयसहस्सेहिं

वस्यो अनंतीवार । जीव बीहामणां जवरूप अरण्यने वीषे॥८३॥

वसिउ अणंतखुत्तो । जीवो जीसणजवारन्ने ॥ ८३ ॥

मार्गा आठ ज्ञानावर्णादिक पवननी प्रेरणाथी जयंकर जव अर कर्मरूप प्रलयकालना । एयमां ॥

डुठ्ठकम्मपलया–निलेपरिउ जीसणंमि जवारन्ने ॥

हेंम्यो वा चाल्यो गयो नरक अनंतीवार हे जीव आत्मा एहवां ने वीषे पण । डुःख तुं पाम्यो छे ॥ ८४ ॥

हिंमंतो नरएसुवि । अणंतसो जीव पत्तोसि ॥ ८४ ॥

रत्नप्रजादिक सात नरक वज्र अग्निनो दाह तथा सीत वा प्रथ्वीने वीषे । टाढ वेदना मांही ॥

सत्तसु नरयमहीसु । वज्जानलदाहं सीअविअणासु ॥

वस्योवा रह्यो हे जीव अनंतीवार। विलाप करतो दिनस्वरेकरीने८५

वसिउ अणंतखुत्तो । विलवंतो करुणसद्दहिं ॥ ८५ ॥

पिता माता स्वजन रहीत । डुःख अंत आवे एहवी व्याधीये करी पीमायो घणीवार ॥

पियमायसयणरहिउ । डुरंतवाहीहिं पीमीउ बहुसो ॥

मनुष्यना जवमां सार रही वीलाप करवा शुं नथी ते सांजरतुं तपणे । हे जीव तुजने ॥ ८७ ॥

मणुअजवे निस्सारो। विलिविउ किं न तं सरसि॥८६॥

पवननीपरे गगन वा आ अणदेखायो वा अणजलखायो फरे काशने मारगे । जवरूप वनमां जीव ॥

पवणुव्व गयणमग्गं । अलखिउ जमइ जववणे जीवो॥

गमेगमे तजीने वा गमीने। धनना तथा स्वजनना समूहमते ८७

ठाणठाणंमि समु–ज्जिऊण धण सयण संघाए ॥८७॥

वंधातो थको सदा नीरं जन्म जरा मरणरूप तीखा या अणी
तरा यालां जालां थकी ॥
विधिज्जंतोअ सयं। जम्मजरामरण तिरकुंतेहिं ॥
दुःख जोगवतो थतो थाकरां। संसारे जमतां थकां जीव॥८८॥
दुह मणुहवंति घोरं। संसारे संसरंत जीआ ॥ ८८॥
तोहे पण क्षणमात्र पण को अज्ञानरूप सर्पे मशा जीव तेथी॥
इ दिवसे नीश्चे।
तह विखणंपि कयाविहु। अन्नाण जुअंगमंकिआजीवा
संसाररूप बंधीखाना थकी। नथी उजगता मूर्ख मननाजीव ८९
संसार चारगाउ। नपउ विज्जंति मूढमणा ॥ ८९ ॥
क्रीमा करेछे केटली वेला। सरीर वा देहरूप वाव्य जीदां छे
तेहमांथी समय समय प्रते ॥
कीलसि किअंत वेलं। सरीर वावीइ जह पइसमयं॥
कालरूप अरहटनी घमी सोसे छे या खुटाने छे जीवीतव्यरूप
उए करी। पाणीने ॥ ए० ॥
कालरहट घमीहिं। सोसिज्जइ जीविअंजोहं ॥ए०॥
अरे जीव प्रतीबोध पाम न मुझाइश। नपरमाद करीश अरे पापी
रे जीव बुधि मा मुय। मा पमाय करेसि रे पाव ॥
केम परलोक गुरु वा मोटो जाजन वा वासण थाईश अजाण
टां दुःखनुं। ॥ ए१ ॥
किं परलोए गुरु दुक्ख जायणं होहिसि अयाणए१
बुझ वा समझ रे जीव तुं। मा मुझाइश जिनमत पण जाणीने
बुद्यसु रे जीव तुमं। मा मुयसु जिणमयंपि नाऊणं ॥
जे कारण माटे फरीन ए जे सामग्री वा जोगवाइ दुर्लभ छे जो

जिमधर्म पामवानी । वने ॥ ए२ ॥
जम्हा पुणरवि एसा । सामग्गी डुल्लहा जीव॥ ए३ ॥
डुर्लन्न पामवो ठे वली श्री जिन दे जीव तुं प्रमादनो आदर करे
धर्म । ठे सुखनी इन्नाये करी ॥
डुलहो पुण जिणधम्मो । तुमं पमायायरो सुहे सीय ॥
पण ते प्रमादथी तो डुःख सहेवा तेवारे तादरुं शुं थशे तेतो
योग्य वली नरकनां डुःख पामीश । न जाणुं हुं ॥ए३ ॥
डुसहं च नरयडुक्कं । कह होहिसि तं न याणामोए३
अथीर जे सरीर न थीर धर्म न नीर्मल धर्म परवश देह स्वा
मलसहीत सरीर । धीन धर्म ॥
अथिरेण थिरो समलेण। निम्मलो परवसेण साहीणो॥
एहवा सरीरे करी जीवारे धर्म तो शुं नही समान वा परीपूर्ण
नही पामे वा पमाडे । थाय ॥ ए४ ॥
देहेण जइ विढप्पइ । धम्मो तो किं न पज्जत्तं ॥ए४॥
जेम चिंतामणीरत्न पामवुं सुलन्न नहोय कोनेओमा वैन्नववालाने
जह चिंतामणिरयणं । सुलहं न हु होइ तुच्छ विहवाण॥
गुणरूप वैन्नवे करी वर्जीत वा जीवने तेम धर्म चिंतामणि रत्न
रहीतने । पण जाणवुं ॥ ए५ ॥
गुण विहववज्जीआणं। जीआणं तह धम्म रयणंपिए५
जेम दृष्टीनो संजोग । न होय जन्मथी अंध होय जे जीव तेहने
जह दिठी संजोगो । न होइ जच्चंधयाण जीवाणं ॥
तेम श्री जिनमतनो संजोग वा न होय मिथ्यात्वे करी अंध जे
समागम । जीव तेहने ॥ ए६ ॥
तह जिणमयसंजोगो । न होइ मिच्छंधजीवाणं ॥ए६॥

प्रत्यक्ष अनंता ज्ञानादिक गुण छे । श्री जिनधर्मने वीषे नथी दोषतो लेशमात्र पण ॥

पच्चक्खमणंतगुणा । जिणिंदधम्मे न दोस लेसोवि ॥

तोहे पण नीश्चे अज्ञाने करी आंधला । धर्म न रमे कोइ काले पण तेहमां जीव ॥ ९७ ॥

तहवि हु अन्नाणंधा । नरमंति कयावितंमिजीआ॥९७॥

जुओ मिथ्यात्वमां अनंता प्रत्यक्षपणे देखाय छे नथी गुणनो ले दोष अज्ञान दृढ आवे । श पण ॥

मिच्छे अणंतदोसा । पयमा दीसंति नविअ गुणलेसो ॥

तोहे पण तेज नीश्चे जीव । कठनी वातके मोहे करी अंध थया थका सेवे छ ॥ ९८ ॥

तहवि अ तं चेय जीया । हा मोहंधा निसेवंति॥९८॥

ते माटे धीक्कार धीक्कार हो तेम धीक् धीक् तहना विज्ञानने त ते नर वा पुरुष प्रते । था गुणने तथा माहापणने ॥

धि द्धी ताण नराणं । विन्नाणे तह गुणेसु कुसलत्ते ॥

शुद्ध सत्य एहवा धर्मरूप रत्ननी । भली परीक्षा जे जीव नथी जाणता ॥ ९९ ॥

सुह सच्च धम्मरयणे । सु परिख्खं जे न याणंति॥९९॥

श्री जिनधर्म तेज जीवोने । अपूर्व ज्ञाव कल्पवृक्ष छे ॥

जिणधम्मोत्र जीवाणं । अप्पुव्वो कप्पपायवो ॥

स्वर्ग वा देवलोक अपवर्ग वा मोक्षसुखनां । फलनो दायक वा दानेश्वरी ए छे ॥ १०० ॥

सग्गा पवग्ग सुख्खा–णं फलाणं दायगो इमो ॥१००॥

धर्म छे ते बंधव समान तथा धर्म छे ते हमेशो गुरु छे ॥

जला मीत्र समान।

धम्मो बंधू सुमित्तो अ। धम्मो अ परमो गुरू ॥

जे जीव मोक्षमारगे प्रवर्त्या तेहने। धर्म छे ते उत्कृष्टो वा उत्तम रथ वाहन समान छे।

मुख मग्गे पयट्टाणं। धम्मो परम संदणो ॥ १०१ ॥

चारगति भ्रमण अनंत दुःखः रूप अग्निए। बलतो जवरूप अटवीनो अग्नि महा जयंकर छे ॥

चउगइणंतदुहानल–पलित्तजवकाणणे महाजीमे ॥

माटे सेव जले प्रकारे हे जीव तुं। श्री जिनवचन अमृत रसना कुंभ समान प्रते ॥ १०२ ॥

सेविसु रेजीव तुमं। जिणवयणं अमियकुंभसमं॥१०२

ग्रीषम जवरूप मारवाम वेलामां। अनंत दुःख ज्वालारूप तापे तपाव्या तेहने ॥

विसमे जवमरुदेसे। अणांत गिम्हंमि तावसंतत्ते ॥

श्री जिनधर्मरूप कल्पवृक्ष छे ते प्रते। आश्रय कर या समर तुं हे जीव ते धर्म शिवसुखदायक छे ॥१०३॥

जिणधम्म कप्परुक्खं। सरसु तुमं जीव सिवसुहयं१०३

शुं घणुं कहीये पूर्व कह्युं ज ध पुं छे तेमज धर्मने विषे। यत्न वा उद्यम कर जेम जवरूप समुद्र जयंकर ॥

किं बहुणा तह धम्मे। जइअव्वं जह जवोदहिं घोरं ॥

जीवरूप पार पामीने अनंत सुख पामे जीव शाश्वतुं स्थानकशिव

लहु तरिउमणंत सुहं। लहइ जीव सासयं ठाणं १०४

ए रीते वैराग्यशतक टबार्थ पुरो थयो ॥

॥ इति वैराग्यशतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ अन्नव्यकुलक लिख्यते ॥

जेम अन्नव्य जीवोये । नथी फरशा नीश्चे वा ए आदि न्नाव॥
जह अन्नविय जीवेहिं । न फासिया एव माइया न्नावा॥

इंइपणुं अनुत्तर सुर ते पांच वीमानना देवपणुं न पामे ।   त्रेसठ सलाका नरनी पदवी नव नारदपणुं न पामे वली ॥ १ ॥
इंदत्तमनुत्तरसुर ।   सिलायनर नारयत्तं च ॥ १ ॥

केवली न्नगवंत तथा गणधर जीने हाथे ।   दीक्षा न पामे तीर्थंकर वरसीदान दे ते न पामे ॥
केवलिगणाहरहत्ते ।   पवज्जा तिच्छवच्छरं दाणं ॥

शासनना वा प्रवचनना अधी ष्टायक एवा देवी देव न थाय ।   नव लोकांतीक देवपणुं न पामे देवस्वामी न थाय ॥ २ ॥
पवपण सुरी सुरत्तं ।   लोगंतिय देवसामित्तं ॥ २ ॥

तेत्रीस गुरुस्थानकीया देवपद न पामे ।   पंनर जातीना परमाधामी न थाय जुगलीक मनुप न थाय ॥
तायत्ती ससुरत्तं ।   परमाहम्मिय जुपलमणुपत्तं ॥

संन्नीनश्रोत लब्धी तथा ।   पूर्वधरनी लब्धी न पामे आहारक लब्धी पुलाकलब्धीपणुं न पामे॥३
संन्निन्नसोप तह ।   पुधहरा हारय पुलायत्तं ॥ ३ ॥

मतिज्ञान श्रुतज्ञानादिकनी लब्धी न पामे ।   सुपात्रे दान न्नावे न दे समाधी पणे मरण न थाय ॥
मइनाणाइसुलद्धी ।   सुपत्तदाणं समाहिमरणं ॥

विद्याचारण जंघाचारण ए बे ल ब्धी मधुसरपालब्धी न पामे ।   खीराश्रवलब्धी न पामे अक्षीणमाणसीलब्धी न पामे॥४॥
चारण डुग महुसिप्पय । खीरासव खीणठाणत्तं ॥ ४॥

तीर्थंकर तीर्थंकरनी प्रतीमा। सरीरना ज्ञोगादी कारणमां पण नावे वली

तित्त्रयर तित्त्रपमिमा । तणु परिज्ञोगाइ कारणेवि पुणो॥

प्रथ्वीकायादिपणाना ज्ञाव पामे पण। अज्ञव्य जीव जे ते न पाम्यो वा ज्ञोगमां नाव्यो ॥ ५ ॥

पुढवाइय ज्ञावंमि वि । अज्ञवजीवेहिं नो पत्तं ॥५॥

चक्रवर्तीनां चत्तदरत्नमां पण नावे। पामे नही वली वीमानना स्वामीपणाने ॥

चत्तदस रयणत्तंपि । पत्तं न पुणो विमाणसामित्तं ॥

समकीत सम्यक्ज्ञान चारीत्र न पामे। तपादि गुणना बाह्य अज्यंतर ज्ञाव ब्रते न पामे ज्ञाव वे न पामे ६

सम्मत्त नाण संयम । तवाइ ज्ञावा न ज्ञावज्ञुगे ॥ ६ ॥

गुणी गुणनो ज्ञाव सहीत ज्ञक्ति न पामे ॥ जिनआणाए समान धर्मीनी तथा संघनी सेवाज्ञक्ति साधु

अणुज्ञवजुत्ता ज्ञत्ती । जीणाण साहम्मियाण वत्तलं॥

न साधि सके अज्ञव्यनो जीव। संसार दुःखनी खाण वे एहवो ज्ञाव न थाय शुक्लपक्ष न थायउ

नय साहेइ अज्ञवो । संविग्गत्तं न सुप्पक्खं ॥ ७ ॥

तीर्थंकरना पिता माता स्त्री न थाय ॥ तीर्थंकरना जक्ष जक्षणी तथा जुगप्रधान न थाय ॥

जिणजणय जणणि जाया। जिणजक्खा जक्खणी जुगपहाण ॥

आचार्यपदादि दसनो वीनय न करे आ०१ उ०१ सा०१ संघ ४। कपणुं न पामे ॥ ८ ॥ त्रिविर१ कुल१ गण१ ए दसनो। परमार्थ ज्ञत्कष्टगुणेअर्थी[णा ॥

आयरियपयाइ दसगं । परमन्न गुणड्ढ मप्पत्तं ॥८॥

अनुबंधहिंसा हेतुहिंसा स्वरूपहिंसा । तेज अहिंसा प्रण श्री तीर्थंकरे कही ते ।

अणुबंध हेउ सरूवा । तन्न अहिंसा तिहा जिणुदिठ्ठा॥

द्रव्यथकी जावथकी । ए बे प्रकारे पण ते अजव्य जीव न पामेए

दवेणय जावेणय । उहावि तेसिं न संपत्ता ॥ए॥

॥ इति अजव्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ श्री पुण्यकुलक ५५ बोल ॥

संपूर्ण पांच इंद्रि अखंमीत पणुं १ । मनुष्यपणुं२ वली धर्मयोग कुल ३ आर्यदेश १५॥ मां उपजवापणुं४

संपुन्नइंदियत्तं । माणुसतं च आयरिय खित्तं ॥

तापक्षण संपूर्णप पितापक्ष। पूर्णद्द जिनेश्वर जाखीत ध र्म ७ । ए सर्व पामे घणा पुन्यना शुन्न उदये । करीने हवे प्रजूतपुन्यनुं स्वरूप कहेछे अगणोतेर कोमाकोम सागरोपमनी ऊाझेरी थीती क्षय थाय देशेऊणी एक कोमाकोमनी स्थीती रहेथी प्रजूतपुन्यनो उदय होय ॥ १ ॥

जाइकुलजिणधम्मो । लप्रंति पजूयपन्नेहिं ॥ १ ॥

श्री जिनेश्वर१८ दोष रहीत दे शुधपालक परूपक गुरूना चरण वना पदकमलनी सेवाजक्ति। नी सेवाजक्तिनुं करवुं निश्चें ए॥

जिण चलणकमल सेवा । सुगुरुपायपद्युवासणं चेव ॥

वाचनादी पांचजेद सज्झायनुं कर ए पामवुं प्रजूतपुन्ये करी.

वुं१० मागमतनुं वादे जीतवुं ११ जीवने ॥ २ ॥
मोहोटाइपणुं पामवुं १२ ॥

सद्याय वाय वत्तं । लप्नंति पन्नूयपन्नेहिं ॥ २ ॥

सुखे विना प्रयासे बोधीनुं संगम पामवो१४ कपायनुं तजवुं१५
पामवुं१३ जला गुरुनो । सर्व जीवनी दयानुं करवुं ॥ १६ ॥

सुद्धो वुहो सुगुरुहिं । संगमो नवसमं दयालुत्तं ॥

बन्नानुं दाक्षण्य ते लज्यानुं करवुं१७ । ए पामीये घणा पुन्यने
एकेंद्रीआदे जीवनी करुणा १८ पसाये करी ॥ ३ ॥

दाखिन्नं करणंजो । लप्नंति पन्नूयपन्नेहिं ॥ ३ ॥

यथार्थ वस्तुधर्मनुं सद्दहवुं प्रतीत श्रद्धां जे जलां व्रत तेनुं यथार्थ
वुं ते समकीतगुणे अचलपणुं१९ । पालवुं२०कपट रहीत थवुं॥२१

समत्तं निच्चलंतं । वयाण परिपालणं अमायत्तं ॥

धर्मशास्त्रनुं जणवुं२२ जणेलुं गणवुं२३ एटलां पामीये घणा
गुरुवादिकनो वीनय करवो२४ । पुन्ये करीने ॥ ४ ॥

पढणं गुणाणं विणन । लप्नंति पन्नूयपन्नेहिं ॥ ४ ॥

उत्सर्ग मार्ग जे प्रघन्य । नीश्चे ते आलंबनरहीत मार्ग२७व्यवहार
उवानां तजवां उत्कृष्ट। ते आलंबन सहीत तेहमां नीपुण२८ जो
सुत्रे कह्यां तेम २५ अ। नकल्प२९ श्रीवीरकल्प३० जिनमार्गनो
पवाद ते उत्सर्गथी उ। जाण३१ शिवदर्शननो जाण३२ नीश्चेमा
छुं पालवुं२६ । र्गनो जाण ३३ व्यवहारमार्गनोजाण ३४

उसग्गे नववाय । निच्छ विवहारंमि निउणत्तं ॥

मनसुद्धी३५ वचनसुद्धी ३६ एटलां वानां पामे घणा पुन्ये
कायसुद्धीनुं धरवुं ७ । करीने ॥ ५ ॥

मणवयणकायसुद्धी । लप्नंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥ ५ ॥

रवीकारपणुं करवुं तरुणपणामां । श्री जिनआणाये रक्तपणुं ३९
इडमना मेघकुमारनीपरे ३८ । परने उपगारनुं करवुं ॥४०॥

आवियारं तारुन्नं । जिणाणं राग परोवियारत्तं ॥

अमोल चीत छे जेहनुं ए पामवुं घणा पुन्ये करी जीव
धर्मध्यानने विषे ४१ । ने ॥ ६ ॥

निकंपयाय प्राणे । लप्भंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥ ६ ॥

परनी नींदा करणनो आपणी प्रसंसा न करवी४३ आप
परीहार वा त्याग४२ णा गुण न वखाणवा ४४ ॥

परनिंदापरिहारो । अप्पसंसा अत्तणो गुणाणं च ॥

चारे गतिमां जीवने दुख छे४५ते ए पामवुं उग्र पुन्ये करी जीव
जा दुखथी नीकलवुं इछे ते ४६ । ॥ ७ ॥

संवेगो निवेगो । लप्भंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥ ७ ॥

अतिचारे रहीत सुद्ध शील वा दान देवानो उल्लास वांछा रही
आचारनुं पालवुं ४७ । त४८हीताहीतनुं समीपपणुं४९॥

निम्मलसीलाप्रासो । दाणुल्हासो विवेगसंवासो ॥

चारगतिनां दुखथी जय पामे ए पामवुं मजूत पुन्ये करी जीव
वा ते दुखने जय पमाडे५० । ने ॥ ८ ॥

चनगई दुह संतासो । लप्भंति पन्नूयपुन्नेहिं ॥ ८ ॥

माठा कर्मनुं नींदवुं नीजसाखे अनुमोदवुं५२ गुरु पासे माठा
अहा वा प्रसीद्ध करवुं गुरुसाखे कृतनुं प्राछीत लेवुं ५३ बार
माठाकृत्यनुं५१ ने जलाकृत्यनुं। जेदे तपनुं करवुं ५४ ॥

दुक्कम्म गरिहा सुकम्मा–णु मोयणं पायच्छित्त तव चरणं ॥

स्वपरने जलुं इछक ध्याननुं ध्यावुं५५ ए पामवुं वीशेष पुन्ययोग
वा परमेष्टी नमस्कारादि ध्यानकरवुं । जीवने ॥ ९ ॥

सुह थाण नमुक्कारो ।   लब्भंति पन्नूपपुन्नेहिं ॥९॥

ए प्रथमे कह्या बोल तेरूप गु सामग्रीने पामीने जेणे ते बोल
णमणि जरवाने भंडाररूप ।   आदर कर्या ॥

इय गुणमणिभंडारो । सामग्गी पावीउण जेहकउ ॥

ते जीव समस्त प्रकारे तोडी पामे तेज जीव शास्वतां सुखप्रते
ने मोहना पास बंधने ।   कर्म रहीत ने सिद्धि सुख ॥१०॥

विछिनमोहपासा ।   लहंति ते सासयं सुखं ॥ १० ॥

ए प्रकारे पुन्यनो समुदाय बोल समाप्त ॥

॥ इति पुन्यकुलकं समाप्तम् ॥

॥ अथ पुन्यपापकुलक लिख्यते ॥

छत्रीस हजार दीवस । वरस एकसोना थाय आयु परीमाणपुरुषना

छत्तीस दिन सहस्सा ।   वाससए होइ आउ परिमाणं ॥

तेहमांथी ओछुं थाय छे समय   इम जाणीने शुद्ध धर्ममां उद्यम
समय समय प्रते ।   करवो ॥ १ ॥

झिज्जंतं पइसमयं ।   पिक्खह धम्मंमि जइअव्वं ॥१॥

जे पोसह सहित नेवारे ते तप नीयम गुण करीने गमावे एक
जीव पोसहवृत सहीत । दीवस ॥

जइ पोसहसहीओ ।   तवनियमगुणेहिं गमइ एगदिणं ॥

तो ते जीव बांधे देवता एटला सहस्राय पल्योपमनी स्थिती
नुं आउखु ।   ॥ २ ॥

तो बंधइ देवाउ   इत्तिअ मित्ताइं पलियाइं ॥३॥

सत्तावीस क्रोड सहस्रा सित्योतेर क्रोड सित्योतेर लाख सि

एटले २३०० क्रोम्र । त्योतेर हजार ॥

सगवीसंकोमी सया । सतहुत्तरी कोमिलक्क सहसाय॥

सातसांने तित्योतेर एटलां नवज्ञागमांना सातज्ञाग एकपल्योप पल्योपम । मना २७ ७७ ७७ ७७ ७७७ ज्ञा० ७ एक पोसहथी ॥ ३ ॥

सत्तसया सतहुत्तरि । नवज्ञागा सत्त पलियस्स ॥३॥

हवे एक पोहोरे फल अठा वरस एकसोना बे लाखने एटला सी हजार । पोहोर २८०००० ॥

अठासोई सहस्सा । वाससए डुन्नि लक्क पहराणं॥

तेहमांनो एकज जेवारे पो धर्मे करी युक्त जे जीव तेने एट होर । लो लाज्ञ थाय ॥ ४ ॥

एगोविअ जइ पहरो । धम्मजुत्त ता इमो लाहो॥४॥

अणसें सम्तालीस क्रोम्र३४७ने। बावीस लाखने बावीसहजारने॥

तिसय सगं चत्त कोमि । लक्काबावीस सहस बावीसा॥

बसें ने बावीस ने उपर बे देवतानुं आयु बांधे एक पोहोरना घर ज्ञाग एटला पल्योपमनुं । मनुं३४७ २२ २२ २२२ ज्ञा० २ ॥५॥

डुसय डुवीस डुज्ञागा । सुराउ बंधोय इगपहरे ॥ ५ ॥

हवे सामायक फल दसलाखने मुहूर्त था बे घमीउनी गणती था एसीहजार एटलां । य एकसो वर्षनी ॥

दसलखअसीय सहसा। मुहुत्त संखाय होइ वास सए ॥

तेमां जेवारे सामायक सही एक पण मुहूर्त तेह जीवने एटलो त धर्ममां वेधनो रहे वा लाज्ञ थाय ॥ ६ ॥

जइ सामाइअसहिउ । एगोविअता इमो लाहो ॥६॥

बाणुक्रोम पल्योपम ने उगणसाठ लाख ने पचोस हजार ने ॥

वाणवय कोमीउ । लक्खा गुणसठि सहस पणवीसं ॥
नवसेंने पचीसे सहीत ने । एक पल्योपमना श्राठनागमांना सा
तन्नाग देवगतीनुं श्रायु बांधे ॥ ७ ॥
एर ५ए २५ एर५ ॢ न्नाण
नवसय पणवीस जूश्रा । सतिहा अमन्नाग पलिअस्सउ
हवे घमीफल एकसो वर्षनी एकवीसलाखने तेमज साठहजार॥
घमीउ कहेछे ।
वाससए घमिश्राणं । लखिगवीसं सहस्स तह सठी ॥
तेहमांनी जो एक पण घमी ध जेवारे तेवारे ते जीवने एटलो
र्मसाधन सहीत । लान्न श्राय ॥ ७ ॥
एगाविश्र धम्म जश्रा । जइ ता लाहो इमो होइ ॥८॥
छेतालीस क्रोम ने उगणत्रीस लाख । गसठ हजार नवसेंने ।
छायाल कोमी गुणतीस–लक्ख ठासठी सहस्ससयनवगं
त्रेसठ एटला पल्योपममां पल्योपमनुं देवतानुं श्रायु बांधे
कांइक उंणां । एकघमीना धर्मनुं ॥ ए ॥
तेसठी किंचूणा । सुराउ वंधोई इगघमिए ॥ए॥
साठने प्रमाणे एक दिवस रातनी । घमीउ जे जाय पुरुषनी ॥
सठी अहोरत्तेणं । घमीश्राउ जस्स जंति पुरिसस्स ॥
व्रत नीम तेणे करी पण ते दिवस नीफलो ते जोवना जीवी
रहीत श्रावखुं । तमांथी ॥ १० ॥
निश्रमेणावि रहीश्राउ । सो दिश्रहउ निष्फलोतस्स१०
हवे सासोसासनुं फल एकसो कोम सातने लाख श्रमतालीसने॥
वर्षना उसास चारसे कोमने ।
चत्तारीश्र कोमिसया । कोमीउ सतलक्ख अमयाला ॥

चालीस वलो हजार वर्ष एकतोना थाय सासोसास ते
४०३ ४८ ४० ००० । इमांथी ॥ ११ ॥

चालीसं च सहस्सा । वाससय हुंती ऊसासा ॥ ११ ॥

एक पण सासोसास । नही रहीत होय पुन्ये पाप करीने ने ॥

इक्को विअ उसासो । नय रहिउ होई पूएयपावेहिं ॥

जीवारे पुन्ये करी सहीत एक पण सासोसास तो एटलो ला
होय । ज थाय ॥ १२ ॥

जइ पुणेणं सहिउ । एगोविअ ता इमो लाहो ॥१२॥

लाख वे हजार पीस्तालीसने । चारसेंने आठ नीश्चे पल्योपम॥
२४५ ४०८

लक्ख डग सहस पण चत्तं । चउसया अठ चेव पलियाइ

कांइक उंणा चारनाग ए देवतानुं आउखुं बांधे एक सासो
टलुं । सासनां धर्म करयाथी ॥ १३ ॥

किंचूणा चउनागा । सुराउ वंधो ईगुसासे ॥ १३ ॥

हवे नवकारफल उगणीसलाखने उपर। तेसठहजार वसेंने सत्तसठ

एगुणवीसं लक्खा । तेसठी सहस्स डसय सत्तठी ॥

एटला पल्योपमनुं देव आयु । बांधे जीव एक नवकार गणे वाठ
सासोसास धर्म सेवे तो ॥ १४ ॥

पलियाइं देवाउं । बंधइ नवकार उस्सगा ॥१४॥

हवे लोगस्स फल लाख एकसठ पां । वसेंने दस पल्योपमदेवतानुं
त्रीस हजार । आयु ॥

लक्खिगसठी पणती–स सहसडसय दस पलिअ देवाउं

बांधे कांइक अधीकुं जीव । हवे ए रीते धर्म सेवे तो देवगतीनुं
आउखुं बांधे पचीस सासोसास वा

एक लोगस्सने काउसग्गे ॥ १५॥

वंधइ अहिअं जीवो । पणवीसुसास उस्सगो ॥ १५॥

हवे जो एज प्रमाणे पापकर्म होय तेज रीते नरकगतीनांआयु करवामां तत्पर जे जीव। नो वंध पण करे ॥

एवं पावई परायाणं । हवेउ निरयाउ अस्स वंधोवि ॥

इम जाणीने लक्ष्मीवान श्री जिनेश्व धर्ममां उद्यम करवो इ न रे कह्या । व्य वा जोगजीवो॥

इअ नाउसिरि जिण कि–त्तिआंमि धम्मंमि उद्यमंकुणह

ए रीते पुन्य तथा पाप कुलक समासं ॥ [॥१६॥

इति श्री पुन्यपापकुलकं समाप्तं ॥

॥ अथ गौतमकुलक लिख्यते ॥

लोभीयापुरुष लक्ष्मी मेलववाने मूढ पुरुष कामभोगने विषे तत्पर होय। तत्पर होय ॥

लुद्धानरा अत्थपरा हवंति । मूढा नरा कामपरा हवंति ॥

पंडित पुरुष क्षमा ते जे क्रोध मिश्रपुरुष पूर्वोक्त त्रणेवानां पण जीतवाने तत्पर होय। आचरे ते ॥ १ ॥

बुद्धानरा खंतिपरा हवंति । मिस्सा नरा तिनिवि आयरंति१

तेज पंडित जे नर निवरग्या वि तेज साधु जे नर आगम रोधथी। आधारे आदरे पाले ॥

ते पंडिया जे विरया विरोहा। ते साहुणो जे समयंचरंति॥

तेज शक्तिवंत जे नर नही तजे तेज बंधव मित्र जे नर कष्ट या धर्म प्रते। व्यसनमां पडे आपणा पाप॥२

ते सत्तिणो जे न चयंति धम्मं । ते बंधवा जे वसणेहुयंति॥

क्रोधे करी अनीनूत आकुल ते नर न सुख पामे। अनीमानी नर शोकना परा नवने पामे ॥

कोहाग्गिभूआ न सुहं लहंति। माणंसीणो सोयपराहवंति

कपटिनर थाय परना दास जे नर वा चाकर । लोनीया मोहोटीइछावंत ते रति ने स्याता न पामे वा नर्के नपजे२

मायाविणो हुंति परस्सपेसा । लुद्धामहिच्छानरयंउवेंति३

क्रोध समान कोइ विष नथी अमृत जीवदया नपरांत नथी । अनीमान उपरांत कोइ वैरीनथी हीतकारी अप्रमादि जेवो नथी॥

कोहो विसंकिं अमयंअहिंसा। माणोअरीकिं हियमप्प

माया समान कोइ नय नथी शरण सत्य समान नथी । लोनसमान कोई डुख[मा॥] नथी सुख संतोष समाननथो४

माया नयंकिंसरणंतु सच्चं। लोहो दुहो किंसुहमाहतुठी४

बुद्धि अति सेवे विनयवंत माणीने। नग्नचितवंतने सेवे अलक्ष्मी वा नीरधनपणुं । क्रोधी कुशीलीआने सेवे अकीर्ति सत्येस्थितने समस्तपणे सेवे लक्ष्मी ॥ ५ ॥

बुद्धिअचंमं नयए वीणीयं। कुद्धं कुशीलंनयए अकित्ति

संन्निन्नचितं नयए अलञी । सच्चेठीयं संनयएसिरिय५

तजे वा गंमे मित्र सजन पण नर जे करया गुणने हणे तेन। तजे गंमे पाप जे दुःकर्म मुनि जितेंद्री प्रते ॥

चयंति मित्ताणी नरं कयधं। चयंति पावाइ मुणिं जयंतं ॥

तजे गंमे सुका सरोवर प्रते हंस ते । तजे गंमे बुद्धि कोपीत रोसाल मनुष्य प्रते ॥ ६ ॥

चयंति सुक्काणिसराणिहंसा । चएइ बुद्धीकुविय्ंमणुस्सं.

जेहने हैए धारणा नही तेहने धरम गइ वातनुं वा अर्थनुं केहेवुं वचनादी केहेवुं ते विलाप ते फोगट ते वीलाप ॥

असंपहारे कहिए विलावो। अईयअत्ते कहिए विलावो॥

विषिन्नचितवंतने हितवचननुं केहेवुं ते विलाप ।

घणा मागा सिष्य तेहने हित वचन केहेवुं ते विलाप ॥७॥

विखिकतचित्ते कहिए विलावो। बहु कुसीसे कहिए विलावो७

दुष्ट राजा प्रजाने दंडवामां तत्पर होय ।

वीद्याधर नर मंत्र साधनमां तत्पर होय ॥

दुठा हीवा दंडपरा हवंति । विज्जाहरा मंतपरा हवंति॥

मूर्ख नर ते कोपमांज तत्पर होय ।

जलामुनीश्वर तत्वग्रहणमां तत्पर होय ॥ ८ ॥

मुरका नरा कोवपरा हवंति । सुसाहुणो तत्तपरा हवंति८

सोजा होय उत्कृष्टा तपवंतने क्षमा थकी ।

थिर योग तेज उपसमवंतनी शोजा ॥

सोहा जवे उग्गतवस्स खंती। समाहिजोगो पसमस्ससोहा।

ज्ञानगुण जलुं ध्यान ए वे ते चारित्रवंतनी शोजा ।

सिष्यनी शोजा ले विनय गुणमां प्रवरती ॥ ए ॥

नाणं सुजाणं चरणस्ससोहा । सीसस्स सोहा विणएपवित्ती॥ए॥

आजरण विना शोजे शीलव्रतनो धरणहार ।

परिग्रह रहित ते शोजे दीक्षाधारी जे साधु ॥

अजूसणोसोहइ बंजयारी। अकिंचिणो सोहइ दिखधारी

बुद्धिए करी सहित होय ते शोजा पामे राजानो परधान ।

लाजे करी सहित पुरुष्य ते शोजा पामे एक स्त्रीश्री ॥ १० ॥

बुद्धिजुत सोहइ रायमंती । लज्जाजुत सोहइ एगपत्ति१०

आत्मा पोतानो वेरी समान छे आत्मा जस पामे सीलवंत जे
प जेना जोग गम नही ते । मनुष्य ते ॥

अप्पाअरीहोइअणवठीयस्सा।अप्पाजसोसीलमत्तनरस्स

आत्माज दुरात्मा ज्ञानादिगुणे आत्माज आत्माने वस राखे तो
नथी अवस्थित जेनो ते । तेज सरण करवा योग ॥ ११ ॥

अप्पादुरप्पा अणवठियस्स।अप्पाजीअप्पा सरणं ग

नथी धर्मकारज समान बीजुं नथी प्राणनी हिंसा समान मोटुं
कार्य ॥ अकार्य ॥

न धम्मकज्जं परमत्थी कज्जं। न पाणिहिंसा परमं अकज्जं॥

नथी स्नेहराग समान उत्कृष्टुं नथी समकितना लाभ समान
बंधन । उत्कृष्टो लाभ ॥ १२ ॥

पेमरागा परमत्थि बंधो। न बोहिलाभा परमत्थिलाभो१

न सेववी वा न भोगववी प्रम न सेववा वा न आदरवा पुरुष
दा वा स्त्री परनी । जे अजाण वा मूढने ॥

नसेवियव्वा पमया परक्का। न सेवियव्वा पुरिसा अविद्या ॥

न सेववा अधम अभिमानी न सेववा चाडीकरणहार मनुष्यने
हीणा नरने । ॥ १३ ॥

नसेवियव्वा अहमा निहिणा। नसेवियव्वा पिसुणा मणुस्

जे धर्मी नर तेहने निश्चे सेववा जे पंडित नर तेहने निश्चे पू
आदरवा। छवुं ॥

जे धम्मिया ते खलुसेवियव्वा । जे पंडिया ते खलु

जे साधु वा भला नर तेहने जे निर्लोभी ममता रहीत नर ते
समस्त रीते वादवा । हने आहारादि दान देवुं ॥ १४ ॥

जेमाहुणातेअभिवंदियव्वाजे निम्ममा ते पडिलाभियव्वा॥

पुत्र तथा शिष्य ए वेने तुल्य विचारवा विनय माटे । रुषीश्वर तथा देवता ए वेने तुल्य विचारवा

पूत्ताय सीसाय समंविन्नत्ता। रिसीय देवा य समं विन्नत्ता

अज्ञानी नर तथा पशु जनावर ए वेने तुल्य विचारवा । मृतक तथा नीर्धन ए वेने तुल्य विचारवा ॥ १५ ॥

मुरका तिरिस्काय समं विन्नत्ता। मुआदरिद्दाय समं विन्नत्ता

समस्त कला थकी धर्म आराधवानी कला जीते । समस्त कथा थकी धर्म कथा जीते ॥

सवाकला धम्मकला जिणाइं सवा कहाधम्मकहा जिणाइं

समस्त वलथकी धर्मनुं वल जीते । समस्त जे संसारीक सुखथी धर्म सुख जीते ॥ १६ ॥

सवं वलं धम्मवलं जिणाइं । सवं सुहं धम्मसुहं जिणाइं

जूवटुं रम्पामां जे आसक्त छे तेहने लक्ष्मीनो नास थाय । मांसभक्षणमां जे आसक्त छे तेहने दयाबुधीनो नास थाय ॥

जूए पसत्तस्स धणस्स नासो । मंसं पसत्तस्स दयाइनासो

मदीरा पीवामां जे आसक्त छे तेहनो जस नास थाय ॥ वेस्याभोगमां जे आसक्त छे तेहना कुलनो नास थाय ॥१७॥

मझंपसत्तस्स जसस्स नासो। वेसा पसत्तस्स कुलस्स नासो

जीवनी हिंसामां जे आसक्त छे तेहनो भलो धर्म नाश थाय । चोरी करवामां जे आसक्त छे तेहना शरीरनो नाश थाय॥

हिंसा पसत्तस्स सुधम्मनासो । चोरीपसत्तस्स सरीरनासो॥

तेमज परनारीथी जे आसक्त छे तेहने । सर्व पूर्वोक्त भला गुणनो नाश थाय वली अधमगती पामे १८

तहा परत्थीसु पसत्तयस्स। सव्वस्स नासो अहमा गईय१८

दान देवुं निर्धनपणामां ने वली। तथा इच्छा या अभिलापनो रोध
चकुराइ पामे क्षमा गुण ते।   क भलो होय जेहने ते ॥

दाणं दरीद्दस्स पहुस्स खंती। इच्छा निरोहोइ सुहोइयस्स

जुवानीमां जे इंद्रियोने वश   चारे ए जे प्रथम कह्या ते नर
राखे ते।   भला दुःकरकारी जाणवा १९

तारून्नए इंदिय निग्गहो य। चत्तारि एयाणिं सुदुक्कराणि

अशास्वतुं जीवीत कह्युं छे सं। ते माटे हे भला प्राणीयो! धर्मआ
चारी जीवलोकने विषे।   दरो. श्रुतचारित्ररूप धर्म उत्तम
साधु जिनेश्वरनो कह्यो ॥

असासयं जीवियमाहु लोए। धम्मंचरे साहुजिणोवइठं॥

ते धर्म जीवने रखोपानो करणहार। धर्म समस्त सेवीआदरीपाली
छे, शरण छे, उंचगती देणहार छे। अव्याबाध सुख पामे ॥२०॥

धमो य ताणं सरणं गई य। धम्मं निसेवितुसुहं लहंति

ए रीते धर्मोपदेश लक्ष्मीवंत गौतमकुलक समासम् ॥

॥ इति श्री गौतमकुलकं संपूर्णम् ॥

पूज्यश्री देवेंद्रसूरिजीकृत दान शील तपभावकुलक पदार्थ बालो
पकार अर्थे लीख्यो छे तेमां प्रथम दान कुलक ॥

॥ अथ दानकुलकं लिख्यते ॥

तजीने राजनुं सार वा रहस्य उपार्ज्यो छे संजमरुप एक अद्दि
सप्तांग लक्ष्मी आदे   तीय मोटो भार ते जेणे ॥

परिहरिय रज्जसारो।   उप्पाज्जियसंजमिक्कगुरुभारो॥

आपणा खन्नाथी देवदुष्य व संजमयोगे विचरता जयवंता वर्तो
स्व दीधुं ब्राह्मण प्रते एवा। वीरनामे चोवीसमा तीर्थंकर ॥१॥

खंधाउ देवदूसं।   विपरंतो जयउ वीरजिणो ॥ १ ॥

धर्मदान१ अर्थदान२ काम दान३ ए भेद। त्रिविध दान जगतमां विख्यात वा प्रसिद्ध छे ॥

धम्मथ्थकामभेया। तिविहं दाणं जयंमि विख्खायं ॥

तोहे पण जिनेश्वरने ने तेमना शासनने आश्रीत जे मुनियो। तेमने आहारादिक धार्मीक दान ते प्रसंसे छे वा वखाणे छे ॥२॥

तहवि य जिणंदमुणिणो। धम्मियदाणं पसंसंति ॥२॥

ते दान कहेवुं छे, सोभाग्य पणानुं कारणहार छे। दान ते रोगरहितपणानुं कारण उत्कृष्टुं छे ॥

दाणं सोहग्गकरं। दाणं आरुग्गकारणं परमं ॥

ते दान उत्तम भोगनुं निधानछे। ते दान स्थानकछे गुणनातसूहनुं३

दाणं भोगनिहाणं। दाणं ठाणं गुणगणाणं ॥ ३ ॥

दानथकी पसरे वा विस्तरे कीर्ति दान देवे करी थाय मल रहित शरिरनी शोभा॥

दाणेण फुरइ कित्ती। दाणेण य होइ निम्मला कंती॥

दानेकरी आवर्ज्युं छे वश कर्युं छे हृदय ते थकी। वैरी पण निश्चे दायकनेघेर पाणी चहे, दासपणुं करे ॥ ४ ॥

दाणावज्जिय हियओ। वयरी वि हु पाणियं वहइ ॥४॥

धनासार्थवाहने भवे श्री रुषभदेवजीनो जीव। जे घीनुं दान करयुं भला श्रीधर्मघोषसूरी प्रमुख साधून ॥

धणसत्थवाहजम्मे। जं घयदाणं कयं सुसाहुणं ॥

ते महा पुण्यना कारण थकी श्री रुषभदेव जिन। त्रणलोकना पितामह वा दादा थया ॥ ५ ॥

तक्कारणमुसभजिणो। तेलुक्कपियामहो जाउ ॥ ५ ॥

कृपाये करीदीधुं अभयदान पालना भयमां तेथी महुं पुण्यरुप

न पारेवा प्रते ।　　　　किरियाणं ॥

करुणाइ दिन्न दाणं । जम्मंतर गहिय पुन्न किरियाणं॥

तेथी तीर्थंकरपद तथा चक्रव　पाम्या शांतिनाथ सोलमा तीर्थ
र्त्तीपद ए बे रिद्धि एक भवमां । कर पण ॥ ६ ॥

तित्थयर चक्क रिद्धिं ।　　संपत्तो संतिनाहोवि ॥ ६ ॥

पांचसे साधु मुनिप्रते आदारा दानेकरी उपार्ज्यो उत्तम पुण्यनो
दि भोजन ते रूप ।　　　　प्रागभार एहवो ॥

पंचसय साहु भोअण ।　दाणावज्जिय सुपुन्नपप्भारो ॥

आश्चर्यकारी जे चरित्र तेणे　भरतचक्रवर्त्ती श्री रुपभदेवनो पु
भरयो एहवो ।　　　　　त्र भरतक्षेत्रनो स्वामी थयो॥७॥

अन्नरिय चरिय भरिउ । भरहो भरहाहिवो जाउ ॥७॥

मूल्य लिधा विना पण　गीलाण या रोगी मुनिने आचरवा यो
दिधी ।　　　　　　ग्य वस्तु तेथी ॥

मुल्लं विणावि दाउं । गिलाण पमिअरण जोगवत्थूणि ॥

सिद्धि पाम्यो रत्नकंबल देण　बावनाचंदन देणदार सेठीयो पण
दार ।　　　　　तेज भवमां ॥ ८ ॥

सिद्धोअ रयणकंबल । चंदणविणिउवि तंमि भवे॥८॥

देइने खीरनुं दान ।　तपे करी सोपव्युं शरीर ठे जेणे एहवा
　　　　　　　　साधुने धन्यकारी ॥

दाऊण खीर दाणं । तवेण सुसिअंग साहुणो धणिअं

लोकमां उपार्ज्यो चमत्कार जे समस्तपणे पणे शालिभद्रश्रेष्ठीपुत्र
णे एहवो ।　　　　　　शालीभद्र पण भोगवुं भाग्यन

जाण जणिय चमकारो ।　संजाउ सालिभद्दोवि ॥९॥

पूर्वजन्मांतरना सुपात्र　उल्लास पाम्युं अपूर्व शुभध्यान तेना

दान थकी ।　　　　　भजावे ॥

जम्मंतर दाणाउ । उल्लसिया पुव्व कुसल झाणाउ ॥

कयवन्नो सेठ कृतपुण्यनो धणी। भोगोनुं भाजन थयानक थयो१०

कयवन्नो कयपुन्नो । जोगाणं जायणं जाउ ॥ १० ॥

घृतपुष्प साधु तथा वस्त्र　　मोटा मुनि दोषना लेशथी समस्त

पुष्प साधु ए बे ।　　　　प्रकारे रहित ॥

घयपूस वत्थपूसा । महरिसिणो दोस लेस परिहीणा ॥

आपणी तप लब्धीए करी घृतनुं तथा वस्त्रनुं पुरवापणुं करीने

समस्त साधुमंमलीने वा　　या साधुनी जक्ती करीने उत्तमगति

गमुदने ।　　　　　　　पाम्या ॥ ११ ॥

लहीई रायल गच्छो । वग्गहगा सुग्गइं पत्ता ॥ ११ ॥

जीवंतस्वामी श्री महावीरनी वीरस्वामीना शासनमां वीयरोने

प्रतिमाने ।　　　　　　भक्तीये करी ॥

जीवंतसामि पमिमाइं । साराणं विपरिऊण भत्तीए ॥

चारित्र लेइने सिद्धिपद पाम्यो । उदायननामे इदत्तो राजर्षि १२

पव्वइऊण सिद्धो । उदायणो चरम रायरिसी ॥१३॥

जिनघर वा जिनप्रासादे करी। देइने अनुकंपा दान तथा जक्ती

शोजावी भूमीमंमलने ।　　दान

जिणहम्मंमियवसुहा । दाउं अणुकंपजत्तिदाणाइं ॥

तीर्थप्रजावक पुरुषोमां रह्या। समस्तप्रकारथकी गुंदतानामेराजा

समानरमुं ।　　　　　श्री घापंघु पितामह लेन ॥१३॥

तित्थपजावगमेहिं ।　　　संपनो ॥　　　　॥ १३ ॥

देइने अवा सुवर्ण करीने । गुरुअमिहा नाउ ॥ हता मोटा

　　　　　　　　　　　　नामा तेथी म

दाउं सद्धा सुद्धे । सुद्धे कुम्मासए महामुणिणो॥
श्री मुलदेव नामे कुमर । राज्यनी लक्ष्मी प्रत पाम्यो मोटो॥१४
सिरि मूलदेव कुमरो । रज्जसिरिं पाविउ गुरुइं ॥ १४ ॥
अतिघणुं दान तेणे करी मुखर ए रच्यां संकमोनो संख्याए का
वा जे कविजन वा पंन्डित तेणे । रूप तेथी विस्तर्युं ॥
अइदाण मुहर कविअण। विरइअ सय संख कव्व वित्त
विक्रमादित्य राजानुं चरित्र आजपण लोकमां समस्त [रित्रं
ते । पणे विस्तरे छे ॥ १५ ॥
विक्कमनरिंद चरिअं । अज्जवि लोए परिप्फुरइ ॥१५ ॥
त्रणलोक वा समस्त जीवलो तेज जवमां सिद्धिगामी छेजाज सा
कना बंधव वा जाई एहवा । मान्य केवलीमां इंद्र ते तीर्थंकरे ॥
तिपलोअ बंधवेहिं । तब्भव चरिमेहिं जिणवरिंदेहिं ॥
कृतकृत्य तेमणे पण दीधुं एवुं । वर्षप्रमाण मोहोटुं दान ॥१६॥
कय किच्चेहिंवि दिन्नं । संवच्छरिअं महादाणं ॥१६॥
लक्ष्मीवंत श्रीश्रेयांसकुमार मोक्षपदनो स्वामी केम न थाय
रुषजदेवनो पौत्र । अर्थात थायज ॥
सिरिसेयंसकुमारो । निस्सेयस सामिउ कह न होई ॥
आ चोवीसीमां प्रथम फासु प्रगट कीधो जेणे आ जरतक्षेत्रने
क दाननो प्रवाह । विषे ॥ १७ ॥
फासुअदाणपवाहो । पयासिउ जेण जरहंमि ॥ १७ ॥
केम ते न वखाणीए अर्थात चंदनबाला कुमरी श्री महावीरने
वखाणीएज । दान देवे करीने ॥
कह सा न पसंसिज्जइ । चंदणबाला जिणंदराणेणं ॥
ते महावीर छमासिक तप टाळ्यो वा संतोष्यो जेणे श्री

सप्या तेमने देइने । वीर जिनेश्वरने ॥ १८ ॥

छम्मासिय तवतविउं । निव्वविउं जेहिं वीरजिणो ॥१८॥

दिक्षा लीधा पछी प्रथम आदे पारणां । कर्यां हतां करेछे तेमज करशे त्रणे काले ॥

पढमाइं पारणाइं । अकरिंसु करंति तह करिस्संति ॥

श्री अरिहंत ज्ञानादिगुणे जे गृहस्थने घेर, तेहने निश्चे सिद्धि त्र सहित एहवा पूजनीक । णजवमां तथा आगे ॥ १९ ॥

अरिहंता जगवंतो । जस्स घरे तेसिं धुव सिद्धि ॥१९॥

१श्री जिनप्रासादक्षेत्र २श्री जिनबिंब वा प्रतिमाक्षेत्र ३जिनपुस्तकक्षेत्र । ४चतुर्विधसंघसाधु ५साध्वी ६श्रावक ७श्रावीकारूपजे सातक्षेत्रमां

जिणजवणबिंबपुत्थय–संघसरूवेसु सत्तखित्तेसु ॥

जलुं न्यायविधि योगे वाव्युं जे द्रव्य ते थाय । मोक्षरूप फलजणी आश्चर्यकारी अनंतगणुं ॥ २० ॥

वविअंधणंपि जायइ । सिवफलय महो अणंतगुणं ॥२०॥

ए प्रकारे दान विषे २० गाथानो समूह समाप्तम् ॥

हवे संबंधे आव्युं ब्रह्मचर्य कुलक ते लखीए डीए ॥

॥ अथ शीलकुलक लिख्यते ॥

सोजाग्य गुणनुं मोहोटुं एवुं निधान एहवाने । चरणे प्रणाम करुं श्री नेमिनाथ वावीसमा जिनपतिने ॥

सोहग्ग महा निहिणो । पाए पणमामि नेमिजिणवइणो ॥

बालपणामां जुजाबले करीने । जनार्दन जे कृष्ण वासुदेवमते जेणे सहजमां जीत्यो ॥ १ ॥

बालेण नुग्रवलेण । जणाहणो जेण निज्जिणिउ ॥१॥

जीवोने शीलगुण छे तेज उत्तम वा पवित्र धन छे। शील छे तेज जीवोने मंगलीक उत्कृष्ट छे ॥

सीलं उत्तम वित्तं । सीलं जीवाण मंगलं परमं ॥

सील छे ते दौर्भाग्यनुं हरणहार छे। शील छे ते सुखनुं पीहर घरछे वा सुख समस्तनुं स्थानक छे ॥ २ ॥

सीलं दोहग्गहरं । सीलं सुक्खाण कुलन्नवणं ॥५॥

शील ते धर्मनुं निधान छे। शील ते पापनुं खंमणहार कह्युं श्री तीर्थंकर गणधरे ॥

सीलं धम्म निहाणं । सीलं पावाण खंमण न्नणियं ॥

शील ते प्राणीयोने जगने विषे जयनुं करणहार छे। अकृत्रीम अलंकार वा घरेणुं श्रेष्ट छे ॥ ३ ॥

सीलं जंतुण जए । अकित्तिमं मंमणं पवरं ॥३॥

नरकरूप नगरना बारणाने रुंधवाने। कमाम्ना जोमाना न्नाइ सरखुं छे ने ॥

नरय डुवार निरुंन्नण । कवाम संपुम सहोअर न्नायं॥

देवलोकरूप उज्वल घर तिहां। चमवाने सारी निसरणी समान शील छे ॥ ४ ॥

सुरलोअधवलमंदिर । आरुहणे पवरनिस्सेणिं ॥ ४ ॥

श्री उग्रसेन राजानी पुत्री। राजिमती पामी शीलवंती सतीमांहि रेखा समान ॥

सिरि उग्गसेणधूआ । रायमई लहइ सीलवइ रेहिं ॥

गिरी गुफा विवरमां रह्यो एवो श्री नेमनाथना न्नाइ रहनेमीप्रते, जेणीये। थाप्यो, संजम शील मार्गमांय॥

गिरि विवर गउ जीए । रहनेमी ठाविउ मग्गे ॥ ५ ॥

प्रज्वलितो पण निश्चे अग्निनो समूह ते । शीलना महिमाए करी पाणीनो प्रवाह थयो ॥

पज्जलिउवि हु जलणो । सीलपन्नावेण पाणियं हवइ ॥

ते जयवंती वर्तो जगमां सीता श्री रामचंद्रनी स्त्री । जेहनी प्रगट वा प्रसिद्ध जशनी पताका वा ध्वजा ॥ ६ ॥

सा जयउ जए सीआ । जीसे पयमा जसपमाया ॥६॥

चालणी वमे काढयुं पाणी तेणे करी चंपानगरीमां । जेणे उघाम्यां दरवाजानां बारणां त्रण ॥

चालणिजलेण चंपाए । जीइ उग्घामियं दुवारतियं ॥

ते केहनां न हरे चित्त अर्थात् हरे । ते चरित्र वा अवदात सती सुभद्रानुं ॥ ७ ॥

कस्स न हरेइ चित्तं । तीय चरियं सुभद्दाए ॥ ७ ॥

समृद्धी प्रते पामो नर्मदा सुंदरी । ते जलुं घणो काल जेणीए पाळ्युं शुद्ध शील ॥

नंदउ नमया सुंदरि । सा सुचिरं जीइं पालियं सीलं ॥

गहिलापणुं पण करीने । सहन करी विटंबना घणाघणा प्रकारनी ८

गहिलत्तणंपि काउं । सहिआय विमंबणा विविहा ॥८॥

कल्याण होजो कलावती सतीने । वीहामणा रणमां राजाए तजी वा नांखी ॥

जहं कलावईए । जीसणरन्नंमि रायचत्ताए ॥

जे ते सतीना शीलगुणेकरीने । छेदेलां अंग हस्तादी फरी नवांथयां

जं सा सीलगुणेणं । छिनंग पुणन्नवा जाया ॥ ९ ॥

सीलवतीना सील प्रते । समर्थ सुधर्माइंद्र पण वर्णववाने नहो॥

सीलवइए सीलं । सक्कइ सक्कोवि वन्नित्तं नेव ॥

राजाना मोकल्या प्रधान चारेने पण शील राखवा प्रकर्षे ग
या मेंदेता । ग्या जेणे ॥१०॥

रायनिउत्ता सचिवा । चउरोवि पवंचिआ जीए ॥१०॥

ज्ञान अतिशय लक्ष्मी सहि त महावीर परमेश्वरे । ज्ञतो धर्मलाभ जेहने मोकलाव्यो

सिरि वद्धमाण पहुणा । सुधम्मलाभुत्ति जीइ पठविउ॥

ते जयवंती जगमांहे वर्तो सु लसा श्रावीका । शारदरुतुना चंद्रमानीपरे निर्मल शीलगुणे ॥ ११ ॥

सा जयउ जए सुलसा । सारयससिविमलसीलगुणा ११॥

कृष्ण महादेव ब्रह्मा इंद्र ए हवाना जे । मद वा अहंकारने भागनार एहवो कंदर्प तेहना बलनो अहंकार ॥

हरिहरबंभपुरंदर–मयभंजणपंचबाणबलदप्पो ॥

अमपासे जेणे मरद्यो वा दली नाख्यो । ते श्री थुलीभद्रजी आपो कल्याण प्रते ॥ १२ ॥

लीलाइ जेण दलिउ । स थूलभद्दो दिसउ भद्दं ॥१२॥

मनोहर योवनना समू हे वर्तते । प्रार्थना करते थके पण स्त्रीरूप पाणीपुरे करी ॥

मणहरतारुन्नभरे । पत्थिज्जंतोवि तरुणि नियरेणं ॥

मेरूपर्वत परे अचल छे मन जेहनुं एवा । ते श्री वयरस्वामी मोटा रुषि जय वंता वर्तो ॥ १३ ॥

सुरगिरिनिच्चलचित्तो । सो वयरमहारिसी जयउ ॥१३॥

स्तवना करवाने तेहनी न सकीये । श्रावक जे सुदर्शनना शीलगुणना समूह प्रते ॥

थुणियं तस्स न सक्का । सहस्स मुदंसणस्स गुणनिवहो॥
जे विपम संकटमां निश्चे । पडे थके पण अखंड शीलरूप
वन राख्युं ॥ १४ ॥
जो विसमसंकडेसुवि । पडिऊवि अखंडसीलधणो॥१४॥
सुंदरीजी रुपऊदेवनी पुत्री सु मणोरमा सुदर्शनशेठनी स्त्री। अंज
नंदा वैरस्वामीनी माता चेल । ना हनुमाननी माता। मृगावती चं
णा श्रेणीकनी स्त्री । दनबालानी चेली ॥
सुंदरि सुनंद चिल्लणा । मणोरमा अंजणा मिगावइअ॥
ए जिनशासनमां प्रसिद्ध वा मोटी सतीऊ हे जव्यो ! तमने
विख्यात एवी जली । सुख प्रते द्यो ॥ १५ ॥
जिणसासणसुपसिद्धा । महासइऊ सुहं दिंतु ॥१५ ॥
अचंकारी जट्टानुं चरित्र सांजलीने कोनुं न धुणे निश्चे मस्तक
वा कथा प्रते । अर्थात् धुणेज ॥
अचंकारिअचरिअं। सुणिऊणं को न धुणइ किरसीसं॥
जेणे अखंडपणे शील पाल्युं। जीलनो पति जे पल्लीपति तेणे करी
कष्टनी कोड पण धैर्य न मूक्युं॥१६
जा अखंडिअ सीला । जिल्लवइ कयत्थिआविदढं१६॥
आपणो मित्र आपणो जा आपणो जनक जे बाप आपणा वा
इ सगो । पनो बाप अथवा पण ॥
निय मित्तं नियजाया। निय जणउ निय पियामहो वा वि
आपणो पुत्र पण एटलामां जे न वाहालो होय लोकोने शील
शीलरहितकुशीलीयो होय ते। विना माटे ॥ १७ ॥
नियपुत्तोवि कुसीलो । न वल्लहो होइ लोआणं॥१७॥
सघलाए पण मत प्रते । जागे थके अस्ति वा छे कोइ पण

आलोयणादि उपाय ॥

सवेसिंपि वयाणं । नग्गाणं अत्थि कोइ पमिआरो ॥

पण पाका घमा प्रते कांना न होय शील फेर नागे कोइ उपा
न चोटे तेम । य ॥ १० ॥

पकघमस्सव कन्ना । न होइ सीलं पुणो नग्गं ॥ १० ॥

वेताल पिसाच नूत राक्षस केसरीसिंह,चितला,हस्ती,सर्पएसर्वना

वेआलनूअरक्खस–केसरिचित्तयगइंदसप्पाणं ॥

लीलाये करी नागे अहंकार पालतो जे होय निर्मल शील प्रते
था मद प्रते । ते धणी ॥ १९ ॥

लीलाइ दलइ दप्पं । पालंतो निम्मलं सीलं ॥ १९ ॥

जे कोइ पूर्वे कर्मथी मुका गतकाले सिद्धा वर्तमानकाले सिद्ध छे
णा वा कर्मने मूकीने । आगामीकाले सिद्धसे तेमज ॥

जे केइ कम्ममुका । सिद्धा सिग्यंति सिग्झिहिंति तहा ॥

ते सर्व प्राणीने एहज बल । विस्तीर्ण आ जन्मपरिपालीतशीलनुं
ज माहात्म्य ॥ २० ॥

सवेसिं तेसिं वलं । विसालसीलस्स माहप्पं ॥ २० ॥

॥ ए रीते शीलकुलक संपूर्ण थयुं ॥

॥ इति शीलकुलकं समाप्तम् ॥

हवे संबंधे आव्युं तप कुलक ते लखीए छीए ॥

॥ अथ तपकुलकं लिख्यते ॥

ते जयवंता वर्तो आ अवसर्पिणीनी जेमना खन्ना उपर सोन्ने छे
आदे थया श्री आदिनाथ जिनेश्व मस्तकना केस जटारूप मु
र ते माटे जुगादिजिन । गट ॥

सो जयउ जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जम्मान्नमा ॥
तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकडां तेथी थयो
त्यां एवां । धूमाडो तेनी पंक्ती तुल्य ॥ १ ॥
तवक्राणग्गिपलिविय–कम्मिंधण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥
संवछरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त भगवंत ॥
संवछरियतवेणं । काउसग्गंमि जो ठिउ भयवं ॥
पूरण करी आदरी आपणी दुर करो पाप वा मागां कर्मप्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । वाहुबलजी श्रीरुषभदेवजीना पुत्रश
पूरियनियपइन्नो । हरउ दुरिआइं वाहुवली ॥ २ ॥
अथिर चलप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यने पण तेम सुखे पामवायोग्यकरे
अथिरंपि थिरं वंकं–पि उजुअं दुल्लहंपि तह सुलहं ॥
दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥
दुस्सच्चंपि सुसच्चं । तवेण संपज्जए कज्जं ॥ ३ ॥
छठ छठ एटले बे बे करतो थको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप प्रथम गणधर भगवंत ॥
छठं छठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो भयवं ॥
अक्षीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंद्रभूती
आदे घणी लब्धीउवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥४॥
अक्खीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिउ जयउ ॥४॥
सोळे वा ठाजे चोथो चक्रव तपनां वले करी खेलोसही आदे
त्तिं सनत्कुमार नामे । लब्धीउ पाम्यो ॥

ठजाइ सर्णकुमारो । तववलखेलाइलद्धिसंपन्नो ॥
आपणुं जे थुंक तेणे करी खरड्यो सोना सरखो दीती प्रकासतो
आंगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥
निठुअ खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोटुं
गर्भवती– पापकर्म ॥
गो वंभ गप्न गप्निणि । वंभाणि घायाइ गुरुअ पावाइं॥
करीने पण सोनानीपरेज। तप तपवेकरीशुद्ध थयो एवो दढप्रहारीद
काऊणावि कणायंपिव । तवेण सुद्धो दढपहारी ॥ ६ ॥
पाछलने जन्मे आकरो तप । तप्पो वा कर्यो तेथी जे नंदीषेण
नामे मोटोटा रुषि ते ॥
पुव्वन्नवे तिव्व तवो । तविउ जं नंदिसेण महरिसिणा ॥
वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि थयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
ता ते कारणथी प्रीतम ।
वसुदेवो तेण पिउ । जाउ खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥
देवता जे ते पण चाकर करे केनुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
वा दासपणुं । ते मातानी तेथी रहितनुं पण ॥
देवावि किंकरत्तं । कुणंति कुलजाइविरहिआणंपि ॥
तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसीचंडालकुले जन्म्या महामु
मर्दामाथर्का । नि थया तमनुं ॥ ८ ॥
तवमंतपन्नावेणं । हरिकेसबलस्स वरिसिस्स ॥ ८ ॥
वस्त्रमर्दाकरा गमे एकवस्त्रकरी। एकज धर्मायकरी धर्मादजारोग
पमसयमंगपमणं । एगाण गमणा धमसहस्साइं
... प्रतिठ त । तपरूप। कल्पवृक्षनुं तमने नि

सो जयउ जुगाइजिणो । जस्संसे सोहए जमामरुमो ॥

तेमणे तपध्यानरूप अग्निये वा करमरूपीआं लाकडां तेथी थयो
ल्यां एवां । धूमाडो तेनी पंक्ती तुल्य ॥ १ ॥

तवझाणग्गिपलिविय–कम्मिंधण धूम पंत्तिव ॥ १ ॥

संवछरी वा वरसीतप काउसग्गमां जे एक स्थानके रह्यो
करी । पूज्यपदयुक्त भगवंत ॥

संवछरियतवेणं । काउसग्गंमि जो ठिउ भयवं ॥

पूरण करी आदरी आपणी दुर करो पाप वा माठां कर्मप्रते श्री
प्रतिज्ञा ते जेणे ते । बाहुबलजी श्रीरुषभदेवजीना पुत्रश्

पूरियनियपइन्नो । हरउ दुरिआइं बाहुबली ॥ २ ॥

अथिर चलप्रते पण थिर अच रुजु सरलप्रते करे दुःखे पामवायोग्य
ल करे वांकां कार्य ते पण । कार्यने पण तेम सुखे पामवायोग्यकरे

अथिरंपि थिरं वंकं–पि उजुअं दुल्लहंपि तह सुलहं ॥

दुःखे साधवा योग होय ते तपना महिमाये करी प्राप्त थाय
काम सुखे साधवा योग । समस्त कार्य ॥ ३ ॥

दुस्सज्झंपि सुसज्झं । तवेण संपज्जए कज्जं ॥ ३ ॥

छठ छठ एटले बे बे करतो थको श्री महावीरस्वामीनो
उपवासना तप प्रथम गणधर भगवंत ॥

छठं छठेण तवं । कुणमाणो पढम गणहरो भयवं ॥

अक्षीणमहाणसी महालब्धी गणधरपद लक्ष्मीसहित इंद्रभूती
आदे घणी लब्धीवंत । गौतमस्वामी जयवंता वर्तो ॥४॥

अक्खीणमहाणसीउ । सिरि गोअमसामिउ जयउ ॥४॥

सोने वा राज चोथो चक्रव तपनां बले करी खेलोसही आदे
र्ति सनतकुमार नामे । लब्धीउ पाम्यो ॥

ठजइ सणंकुमारो । तववलखेलाइलद्धिसंपन्नो ॥
आपणुं जे थुंक तेणे करी खरडी सोना सरखी दीप्ती प्रकाशतो
आंगुली तेथी । हूवो ॥ ५ ॥
निठुअ खवलि अंगुलि । सुवन्न कंति पयासंतो ॥५॥
गाय, ब्राह्मण, पेटनुं बालक, ब्राह्मणी ए चारने मारीने मोहोटुं
गर्भवती– पापकर्म ॥
गो बंभ गप्र गप्रिणि । बंभाणि घायाइ गुरुअ पावाइं॥
करीने पण सोनानीपरेज । तप तपवेकरीशुद्ध थयो एवो दढप्रहारी६
काऊणवि कणयंपिव । तवेण सुद्धो दढपहारी ॥ ६ ॥
पाछलने जन्मे आकरो तप । तप्यो वा करयो तेथी जे नंदीषेण
नामे मोटोटा रुषि ते ॥
पुव्वभवे तिव्व तवो । तविउ जं नंदिसेण महरिसिणा ॥
वसुदेवजी श्रीकृष्णनो पि थयो विद्याधरी हजारो गमेनो ॥७॥
ता ते कारणथी प्रीतम ।
वसुदेवो तेण पिउ । जाउ खयरी सहस्साणं ॥ ७ ॥
देवता जे ते पण चाकर करे केवुं उत्तम कुल ते पितानुं जाती
वा दासपणुं । ते मातानो तेथी रहितनुं पण ॥
देवावि किंकरत्तं । कुणंति कुलजाइविरहिआणंपि ॥
तपस्यारूप जे मंत्र तेहना हरिकेसीचंडालकुले जन्म्या महामु
महीमा थकी । नि थया तेमनुं ॥ ८ ॥
तवमंतपभावेणं । हरिकेसवलस्स वरिसिस्स ॥ ८ ॥
वस्त्रसहीकसो गमे एकवस्त्रेकरी । एकज घमायेकरी घमाहजारोगमे
पमसयमेगपमेणं । एगेण घमेण घमसहस्साइं ॥
जे निश्चे करे मुनिहठ ते । तपरूपी कल्पवृक्षनुं तेमने निश्चे

फल जाणवुं ॥ ए ॥

जं किर कुणंति मुणिणो । तवकप्पतरुस्सतस्स फलंए

नीआणे करी रहित करयो तप जे तेने तप करनारनी हुं प्रसं
विधिये एहवो ॥ सा प्रते हुं ॥

अनिआणस्स विहीए। तवस्स तवियस्स किं पसंसामो॥

करूं जेणे तपे करी समस्त निकाचीत पण वा निश्चे कर्मने
नास कर्यां । ॥ १० ॥

किज्जइ जेण विणासो । निकाइयाणंपि कम्माणं॥१०॥

अती दुःखे कराय एवा तप जगत्गुरु श्री नेमिनाथ प्रते कृष्णे
नो कारक। पूछ्याथी ते प्रभुए ते प्रस्तावे ॥

अइदुक्करतवकारी । जगगुरुणा कन्हपुच्छिएण तया॥

कह्यो ते मोहोटा आत्मानो समरुं चित्तमां श्री नेमिनाथजीनो
धणी । शीष्य ढंढणकुमार मुनि प्रते॥११॥

वाहरिओ स महप्पा । समरिज्जउ ढंढणकुमारो ॥ ११ ॥

प्रतिदिवसे सातजण प्रते वध करीने वा मारीने लीधी श्री
तेमां ६ पुरुप एक नारी । वीरजिन पासे दीक्षा ॥

पइदिवसं सत्तजणे । वहिऊणं गहियवीरजिणदिक्खा ॥

दुक्कर अभिग्रहमां निरतो वा अर्जुनमाली मुनि सिद्धीपद पाम्यो
समस्त रक्त एहवो । ॥ १२ ॥

दुग्गाभिग्गहनिरउ । अज्जुणउ मालिउ सिद्धो ॥ १२॥

नंदीसरनामे आठमो द्वीप तथा मेरुपर्वतना शिखरने विषे एक
तथा रुचकनामे तेरमा द्वी फाले करी ॥
प तेने विषे निश्चे ।

ीसररुअगेसुवि । सुरगिरिसिहरेसु एगफालाए ॥

जंघाचारण विद्याचारण मुनिते लब्धीवंत। जाय तपना महात्मे करीने श्री जिनपडिमा वंदनार्थे ए अधीकार भगवतीसूत्रे २०मा शतकनाएमा उदेशामां छे ॥१३॥

जंघाचारण मुणिणो । गच्छंति तवप्पभावेण ॥ १३ ॥

मगधदेशनो राजा जे श्रेणीक तेना आगल जेहनुं। वरणव्युं वा वखाण्युं स्वमुखे श्री महावीरस्वामीये तपनुं रूप ॥

सेणियपुरउ जेसिं । पसंसिअं सामिणा तवोरूवं ॥

ते श्री धनाजी शालिभद्रना बनेवी तथा धनाकाकंदी मुनिनुं। ते बेहु पण पांचमे अनुत्तरे पोहोच्या ॥१४॥

ते धन्ना धन्नमुणि । दुन्नवि पंचुत्तरे पत्ता ॥१४॥

सांभलीने तप सुंदरीनामे श्री रुषभदेवनी। पुत्री जे तेनो आंबिलतप निरंतर वा आंतरा रहित ॥

सुणिऊण तव सुंदरि । कुंमरीए अंबिलाणि अणवरयं।

साठ वर्षपद हजारपदसहित एटले साठहजार वर्ष सुधी। कहो केहनुं न कंपे वा न धुजे हैयुं धुजेज ॥ १५ ॥

सट्ठिवास सहस्सा । भण कस्स न कंपए हिययं ॥१५॥

जे कीधां आंबीलनां तप जेवुंन पाळतेव । बार वर्ष सुधी शिवकुमार तेणेजवे मुनिपणे ॥

जं विहिअमंबिलतवं । बारस वरिसाइं सिवकुमारेण ॥

ते देखी श्री जंबुस्वामीना रूप प्रते । विस्मय पाम्यो हैयामा कुणीक नामे राजा ॥ १६ ॥

तं दट्ठु जंबुरूवं । विम्हइउ कोणिउ राया ॥१६॥

जिनकल्पीमुनि परिहारविसुद्धी तपवंत साधु । प्रतिमा अंगीकारवंत साधु॥ यथा लंदी तपवंत साधुनुं ॥

जिणकप्पिय परिहारिअ । पडिमा पडिवन्न लंदयाईणं।

सांजलीने तपनुं सरूप वा कथानक। कोण बीजो धारण करे तप करवा नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूवं । को अन्नो वहइ तवगवं ॥ १७ ॥

मासखमण पासखमण एटले महीनाना उपवास पन्नरदिन ना उपवास करनारो । बलज्जद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो जाइ रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो ॥

मासद्धमासखवउ । बलज्जद्दो रूववंपि हु विरत्तो॥

ते जयवंतो वरतो रणमां वसणहारो । प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयउ रन्नवासी । पडिबोहिअसावयसहस्सो ॥१८॥

थरहरी वा कंपीपृथ्वी,जलहल्या वा हालकल्लोल थया । समुद्र, हाल्या समस्त कुलगिरी हीमवंतादि ॥

थरहरिअ धरं झलहलिय-सायरं चलियसयलकुलसेलं

जे करतो हूउ जयवंतो तोश्रीविष्णुकुमार मुनीश्वर। वर संघनुं कष्ट निवारणअर्थे करयुं लाख जोजननुंरूप ते तपनुंफल जाणवुं१९

जमकासि जयं विण्हु । संघकए तं तवस्स फलं ॥१९॥

शुं घणुं वा वहूवा केहेवाथी वा जणवाथी । जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख प्रते ॥

किं बहुणा जणिएणं । जं कस्सवि कहवि कहविसुहाइं

दिसेछे जुवन वा लोकते मध्ये । तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले समस्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज छे ।२०।

दीसंति जवणमज्झे । तत्र तवो कारणं चेव ॥२०॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम

॥ इति तपकुलकं समाप्तम ॥

हवे ते तपमां नाव मले तो निर्जराहेतु तप थाय, माटे लगतुंज

॥ नावकुलक लखीए छीए ॥

॥ अथ नावकुलकं लिख्यते ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । वीहामणुं प्रलयकाल वा कल्पांत
सुरदेव थयो तेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरवैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं–मि नीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

तोहे पण छकाय जीवनुं हित । परणयो एहवो जयवंतो वर्तो श्री
चिंतवता नावथी केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकर॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

नावेण केवललच्छिं । विवाहिड जयउ पासजिणो॥१॥

चुना वीनानुं तंबोल सोन्ना पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । हिके न थाय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान शील तप नावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धनाव विना इति तत्वं २

तह दाणसीलतवन्ना–वणाउ । अहलाउ नावविणा॥२॥

मणि, रत्न, मंत्र, उखधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुट्टी । पण निश्चे ॥

मणि मंत उसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥

एटलांवानां नाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

नावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसई लोए ३

नली नावनाने वसे करीने । प्रसन्नचंदराजरुषी वेषमां मात्रिर्वा

सांभलीने तपनुं सरूप वा कथानक। कोण बीजो धारण करे तप करवा नो गर्व ॥ १७ ॥

सोऊण तवसरूवं। को अन्नो वहउ तवगव्वं ॥ १७ ॥

मासखमण पासखमण एटले बलभद्र मुनि कृष्णवासुदेवनो भाइ महीनाना उपवास पन्नरदिन रूपवंत पण निश्चे वीरम्यो॥ ना उपवास करनारो।

मासद्धमासखवउ। बलभद्दो रूववंपि हु विरत्तो॥

ते जयवंतो वरतो रणमां वसणहारो। प्रतिबोध करतो स्वापद जे वनचर सिंह मृगादि हजारोने ॥ १८ ॥

सो जयउ रन्नवासी। पडिबोहिअसावयसहस्सो ॥१८॥

थरहरी वा कंपीमच्छी, जलहल्या। समुद्र, हाल्या समस्त कुलगि वा हालकल्लोल थया। री हीमवंतादि ॥

थरहरिअ धरं झलहलिय–सायरं चलियसयलकुलसेलं

जे करतो हुउ जयवंतो वर संघनुं कष्ट निवारणअर्थे करयुं लाख तोथीविष्णुकुमार मुनीश्वर। जोजननुंरुप ते तपनुंफल जाणवुं१९

जमकासि जयं विण्हु। संघकए तं तवस्स फलं ॥१९॥

शुं घणुं वा बहुवा केहेवाथी वा भणवाथी। जे कोइने पण किहांइ कांइ सुख प्रते ॥

किं बहुणा भणिएणं। जं कस्सवि कहवि कत्थविसुहाइं

दिसेछे भुवन वा लोकते। तिहां तप तेज कारण निश्चे एटले मध्ये। समस्त सुखनुं मुख्य हेतु तप तेज छे।२०।

दीसंति भवणमज्झे। तत्थ तवो कारणं चेव ॥२०॥

॥ इति तपसमुदाय संपूर्णम

॥ इति तपकुलकं समाप्तम् ॥

एवं ते तपमां जाव मले तो निर्जराहेतु तप थाय, माटे लगतुंज
॥ जावकुलक लखीए डीए ॥

॥ अथ जावकुलकं लिख्यते. ॥

कमठनामे अज्ञान तपकरी अ । वोदामणुं प्रलयकाल वा कढपांत
सुरदेव थयो तेथी कमठ असुर कालना सरखुं मेघनुं पाणी तेमां
देव तेणे पूरववैरे रच्युं । बोलवा माटे ॥

कमठासुरेण रइयं–मि जीसणे पलयतुल्लजलबोले ॥

बोदे पण उकाय जीवनुं हित । परणयो एहवो जयवंतो वर्तो श्री
चिंतवता जावथी केवलज्ञा । पार्श्वजिन त्रेवीसमो तीर्थंकर॥१॥
नादि गुणलक्ष्मी ।

जावेण केवललच्छिं । विवाहिउ जयउ पासजिणो॥१॥

चुना वीनानुं तंबोल सोजा पास विना वा खटाइ वीना वस्त्रा
न पामे रंग न आपे । दिके न थाय जेम रंग ॥

निचुन्नो तंबोलो । पासेण विणा न होइ जह रंगो ॥

तेम दान शील तप जावना ए निफल जाणवा अंतःकरण
चारे पण । शुद्धजाव विना इति तत्त्वं २

तह दाणसीलतवजा–वणाउ । अहलाउ जावविणा॥२॥

मणि, रत्न, मंत्र, उषधी वा यंत्र, तंत्र तथा देवतानी उपासना
जमीबुट्टी । पण निश्चे ॥

मणि मंत उसहीणं । जंतयतंताण देवयाणंपि ॥

एटलांवानां जाव विना नही निश्चे कोइने देखाय वा आपे
सिद्धपणाने । लोकमां ॥ ३ ॥

जावेण विणा सिद्धी । न हु कस्सइ दीसइ लोए ३

जली जावनाने वशे करीने । प्रसन्नचंद्रराजऋषी त्रेयमी मात्रेक्री

सुहन्नावणावसेणं । पसन्नचंदो मुहुत्तमित्तेण ॥

खपावीने कर्म जे घनघाती रूप गांठ प्रते । पाम्यो केवलज्ञान ते न्नावे करीने, माटे न्नाव तेज मुख्य छे॥४॥

खविऊण कम्मगंठिं । संपत्तो केवलं नाणं ॥ ४ ॥

शुश्रूषंतो वा सेवना करती चरणे वा पगे । आपणी गुरुणी चंदनबालाने निंदा करती पोतानां जुषण प्रते ॥

सुस्सूसंती पाए । गुरुणीणं गरहिऊण नियदोसे ॥

उपन्युं वा थयुं सर्वोपरी ज्ञान केवलज्ञान इत्यर्थः । एहवी मृगावती साध्वी जयवंती वर्तो शुन्नावे करीने ॥ ५ ॥

उप्पन्नदिव्वनाणा । मिगावई जयउ सुहन्नावा ॥ ५ ॥

न्नगवंत वा पूज्य इलाची पुत्र मुनि। मोहोटा वांस उपर जे समस्त नटणीमोह चमघो ॥

न्नयवं इलाइपुत्तो । गुरुए वंसंमि जो समारूढो ॥

निर्दां रहे देखीने मुनिराज कोइ महत्मना घरमां गौचरिए गएला । तेथी आरुपो शुनभाव तेथी केवल ज्ञानी थयो ॥ ६ ॥

दछूण मुणिवरिंदं । सुहनावा केवली जाउ ॥ ६ ॥

कपिलनामे ब्राह्मण ते मुनि । अशोकवनिका नामे वाडीमांही आपणां मनथी जे ॥

कविलोअबंनण मुणी । असोगवणिआइमयपारं ॥

जहा लाहो तहा लोहो, लाहालोहो। ध्यातो थको थयो जरूम पवड्डइ॥ दोमासा कणय कज्जं, कोडीए॥ ग्यानंतश्रनुक्रमे केवलं निए न नाहअ॥ ए गाथानो अर्थ । ॥ ७ ॥

लाहालोहनियत्त । झायंतो जायजाइसरणो ॥

नरमा मासप्रमाणादिक ना वाणीजरन ना कांचादिक नक—

धुने निमंत्रणा पूर्वक । आदार जे तेणे शुद्ध्नावथी ॥
खवगनिमंतणपुव्वं । वासियत्नत्तेण सुद्धत्नावेण ॥
खातो थको केवलज्ञान प्रते । पाम्यो श्री कूरगकूनामा मुनि॥८॥
भुंजंतो वरनाणं । संपत्तो कूरगड्डू ॥ ८ ॥
पाछलना त्नवमां आचार्यपद हूते पण कीधी । ज्ञाननी आशातना वा अवज्ञा तेना प्रत्नावे डुर्मेध वा मूर्ख ॥
पुव्वत्नवसूरिविरइय–नाणा सायण पत्नाव डुम्मेहो ॥
आपणुं नाम ध्यातो थको । मासतुष मुनि केवलज्ञानी थयो ए॥
नियनामं जायंतो । मासतुसो केवलीजाउ ॥ ए ॥
हाथी उपर चमी आवती हवी ते । रुद्धी देखीने कोनी श्री रुषत्नदेव स्वामीना अतिशयादिकनी ॥
हत्थिंमि समारूढा । रिद्धिं दठूण उसत्नसामिस्स ॥
तेज वखते शुच ध्यान ध्याती थकी । मरुदेवी स्वामीनी श्री आदिनाथनी माता सिद्धी पामी ॥
तक्खण सुहझाणेणं । मरुदेवी सामिणी सिद्धा ॥१०॥
प्रतिजागरण वा वैयावच करती थकी । जंघानुं बल हीण थएलुं एहवा श्री अन्नीकापुत्र आचार्य उपरे त्नक्तिवंतने ॥
पमिजागरमाणीए । जंघाबलखीणमन्निआपुत्तं ॥
संप्राप्त वा पामी केवलज्ञान प्रते एवी । नमो नमो श्री पुष्पचूला नामे केवली साध्वी प्रते ॥ ११ ॥
संपत्त केवलाए । नमो नमो पुप्फचूलाए ॥ ११ ॥
कोमीनदिन्न सेवालादि पन्नरसें तापस अष्टापदे रेहलाने । गौतमस्वामीये दिधी दिक्षा प्रते
पनरसय तावसाणं । गोअमनामेण दिन्न दिक्खाणं ॥

तेमने ऊपन्युं केवलज्ञान शाश्री ते कहेवे। शुभभावे करी तेथी नमुछुं ते केवलो भगवंतोने ॥ १२ ॥

उप्पन्न केवलाणं। सुहभावाणं नमो ताणं ॥ १५ ॥

जीव जे तेने सरीर जे देह ते थकी। भेद जे जुदापणुं जाणीने समाधीपणाने पाम्या एवाने ॥

जीवस्स सरीराउ। भेअं नाउं समाहिपत्ताणं।

घाणीमां पीलतां प्राणांत कष्ट मां ऊपजाव्युं केवलज्ञान एवा। खंधकसूरिना शिष्य तेमने नमस्कार हो ॥ १३ ॥

उप्पाडियनाणाणं। खंदगसीसाण तेसि नमो ॥१३॥

श्री वर्द्धमान प्रभुना चरण कमल प्रते। पूजवानो वांछा सहित आवती हुई नगोरना फले करी ॥

सिरि वद्धमाणपाए। पूअच्ची सिंदुवारकुसुमेहिं॥

उत्तमभावे करीने देवलोके। दुर्गतानामे स्त्री सुखने पामी ॥१४

भावेणं सुरलोए। दुग्गइनारी सुहं पत्ता ॥१४॥

भावे सहित भुवनस्वामी श्री महावीरने। वांदवाने दरको पण वाव्यथी नीकली चाल्यो ॥

भावेण भुवणनाहं। वंदेउ दुद्दरोवि संचलिउ ॥

जतां श्रेणीकना घोडाने पगे मरण पामीने वचमां। पोतानेज नामे उद्द्रलायो तेथी दर्दुरनामे देव थयो सौधर्मे ॥१५॥

मरिऊण अंतराले। नियनामंको सुरो जाउ ॥१५॥

एक भाइए साधुव्रत लीधुं बीजे भाइए राज लीधुं एक उदरना। पाणीना पुर करी भरेली एह थी नदीए ॥

विरयाविरयसहोअरा। उदगम्मि भणग जरिअमग्गिआए॥

पोताना स्वामीपे तथा मुनिपे तिवार दीधो नदीए मारग

कहे छते श्रावीकाने ॥ ६ ॥ ते जावना वशथी ॥ १६ ॥
जणिआइ साविआए । दिन्नो मग्गुत्ति जाववसा॥१६॥
श्रीचंमरुइनामे आचार्य गुरूये । मारचोथको पण मंमनाप्रहारेकरी
सिरिचंमरुद्दगुरुणा । तामिजंतोवि दंमघाएहिं ॥
तेज अवसरे तेमनो नवदी शुद्ध लेशाये ते केवलज्ञानी थयो
क्षित साधु शोष्य । ॥ १७ ॥
तक्कालं तस्सीसो । सुहलेसो केवली जाउ ॥ १७ ॥
जे नहि निश्र जण्यो वा क जीवने वधे वा हण्ये पण समिती
लो कर्मनो बंध । गुप्तीवंतने ॥
जं नहु जणिउ बंधो । जीवस्स वहेवि समिइगुत्ताणं ॥
ते जाव तीहां प्रमाण छे । पण नथी प्रमाण जाव वीना एक
लो कायव्यापार ॥ १८ ॥
जावो तह्नपमाणं । न पमाणं कायवावारो ॥ १८ ॥
जाव तेज निश्चे परमार्थ वा जाव तेज आत्मधर्मनो साधक वा
उत्कृष्टो अर्थ छे । सखाइउ कह्यो छे ॥
भाव चिअ परमत्थो । भावो धम्मस्स साहउ भणिउ ॥
समकितनुं पण बीजनूत । एकलो जावज निश्चे कहेछे जगत्गुरु
तीर्थंकर गणधरादि ॥ १९ ॥
सम्मत्तस्सवि बीअं । भाव चिअ बिंति जगगुरुणो १९
ते माटे शुं घणुं कहेवे करी एक तत्त्वनी वात सांजलो हे महा
ने । सत्व प्राणीगण ॥
किं बहुणा भणिएणं । तत्तं निसुणेह भो महा सत्ता ॥
मोक्षसुखनां बीजरूप वा नूत। जीवोने सुखनोधरणहारोजावजछे२०
मुरकसुहबीयनूउ । जीवाण सुहावहो जावो ॥ २० ॥

[illegible] दान शील तप भावना — जे करे [illegible] तत्पर
[illegible] । — हुतो नर पुरुष ते ॥

[illegible] शील तप भा—वनाडजो कुणइ सत्ति जति परो
[illegible] ते[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] पामे मोक्षनां सुख [illegible] ॥२१॥

[illegible]
[illegible] । — [illegible]

[illegible] ॥

॥ इति [illegible] समाप्तम् ॥

[illegible] ॥

॥ अथ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] । — [illegible] ॥
[illegible]
[illegible] ॥ १ ॥
[illegible] । — [illegible] ॥ २ ॥
[illegible]
[illegible] । — [illegible] ॥
[illegible] । — [illegible] ॥
[illegible]
[illegible] — [illegible] ॥
[illegible] — [illegible] ॥३॥

ब्रह्मचर्य वा शुद्ध आचार न नीश्चे जाणीए। | न संवास वसीजे माठा आचारी साथे ॥

सीलं न हु खंमिज्जइ। न संवसिज्जइ समं कुसीलेहिं ॥

भला गुरुनुं हीतवचन न वद्धं घीये। | श्री जिनेश्वरना मुनिधर्मनो एज उत्कृष्टो अर्थ ॥ ३ ॥

गुरुवयणं न खलिज्जइ। जइनज्जइधम्मपरमत्थो ॥ ३ ॥

चपल वा अजतनाये न चालीये पंथ जोइ चालवुं | कुलधर्म मर्यादा उपरांत न उद्भट वेष धरीये ॥

चवलं न चंकमिज्जइ। विरइज्जइ नेव उब्भडो वेसो ॥

वांकी दृष्टीये न जोईये समदृष्टीथी जोवुं। | रीसाणा पण बोले शुं चालीआ नर तेवा पुरुषने ॥ ४ ॥

वंकं न पलोइज्जइ। रुठावि जणंति किं पिसुणा ॥४॥

वश करीये आपणी जीभ वा रसना ईंद्रीने। | विणा विचार्युं नहीज करीये कोइ कार्य प्रते ॥

निअमिज्जइ नीअजीह। अविआरिअ नेव किज्जइकज्जं

न आपणो भलो जे कुला चार तेने लोपीए ॥ | तो ते नर प्रते माठो कोपेलो शुं करे पांचमो आरो वा कलिकाल ॥५ ॥

नकुलक्कमोअ लुप्पइ। कुविओवि किं कुणइकलिकालो ॥५॥

कोइने मर्मवचन न बोलीजे दुखहेतु। | कोइने पण कुडु कलंक न दीजीए कोइ काले।

मम्मं न उल्लविज्जइ। कस्सवि आलं न दिज्जइ कयावि॥

कोइने पण न आक्रोस दुरवचन बोलीये। | ए संत स्वजननो मारग एम दुर्जन जाणवो ॥ ६ ॥

कोवि न उक्कोसिज्जइ। सज्जणमग्गो इमो दुग्गो ॥६॥

सर्वने वा सर्व प्रकारे उप न विसारवो परजने उपगार कस्यो ते
गार करवो ।   प्रते ॥

सव्वस्स उवयरिज्जइ । न पम्हासिज्जइ परस्स उवयारो ॥

दुखीत दीनप्रते यथाशक्ति   उपदेश हीतवचन एज जाण मा
आधार दीजीये ।   हा पुरुषोनो ॥७॥

विहलं अवलंविज्जइ । उवएसो एस विउसाणं ॥ ७ ॥

कोइनी पण न प्रार्थना की कोइये कांइ पण प्रार्थना करी होय
जीये।   तो न भंग करीये ॥

कोवि न अप्पत्थिज्जइ । किज्जइकस्सवि न पत्थणाभंगो॥

दीन दयामणुं वचन न बो   जीवीये जोहां सुधी आ जीवलो
लीये ।   कमां तीहां सुधी ॥ ८ ॥

दीणं नय जंपिज्जइ । जीविज्जइ जाव जिअलोए ॥८ ॥

आपणी न करीये प्रसंसा गु निंदीजे दुर्जनने पण निश्चे न कोइ
णवर्णन ।   काले पण ॥

अप्पा न पसंसिज्जइ । निंदिज्जइ दुज्जणोवि न कयावि॥

घणुं घणुं न हसीये, दुखनुं मूल   पामीये मोटाइपणुं तेम था
हासमाहनी छे ।   लतां ॥ ९ ॥

बहु बहुसो न हसिज्जइ । लब्भइ गुरुअत्तणं तेण ॥९ ॥

वैरीनो न विश्वास वा अनंतो कोइकाले पण ठगीये नही निरा
करीये ।   वास राखे तेने ॥

रिउणो न वीससिज्जइ । कयावि वंचिज्जए न वीसत्थो ॥

नकरपागुणना लोपकपइये।ए प्रकारे न्यायमार्गनी रचना जाणवी

न कयग्घेहिं हविज्जइ । एसो नायस्स नीसंदो ॥ १० ॥

गाळो पडुंप नसा गुण वा   बांधीए राग नहीं गागा अंतर

भला गुणीने देखीने । रहीत नर साथे ॥

रचिज्जइ सुगुणेसु । वच्चइ राग न नेहवप्पेसु ॥

करीये पात्रनी परीक्षा । दक्ष माह्यने एज कसवटी दीम परीक्षा पाषाण तुल्य छे ॥ ११॥

किज्जइ पत्तपरिरका । दरकाण इमो अ कसवट्टो ॥११॥

न अकार्यने आदरीये वा अं । आपणो आत्मा पामीजे नही निंद गीकरीये । नीक वचनमां ॥

नाकज्ज मायरिज्जइ । अप्पा पाम्जिए न वयणिज्जे ॥

न साहासीक प्रते तजीये वा । उन्ना राखीये ते गुणे जगत्मांहाथ छेम्मीये कष्ट आवे तोपण । ॥ १२ ॥

न य साहसं चइज्जइ । उप्पिज्जइ तेण जगहत्तो ॥१२ ॥

कष्ट आवे पण न मुज्जाइये । न मुकीजे आदर्या मारगनुं मा न नाम मरणांते पण ॥

वसणेवि न मुप्पिज्जइ । मुच्चइ माणो न नाम मरणेवि ॥

लक्ष्मीनो क्षय वा नाश थाय । व्रत तरवारनी धार समान होय पण दान दीजे योग्य । निश्चे धीर पुरुषने ॥ १३ ॥

विहवरकएवि दिज्जइ । वयमसिधारं खु धीराणं ॥ १३ ॥

घणो स्नेह न धरीये वा रीसावुं नही स्नेही उपर पण नी वहीये कोइथी । रंतर ॥

अइनेहो न वहिज्जइ । रूसिज्जइ नय पिएवि पयदिहं ॥

वधारीजे नही कलह वा व जलांजली आपीये दुःखने एम दुः दवाम कोइथी । खमार्ग तजीये ॥ १४ ॥

वद्धारिज्जइ न कली । जलंजली दिज्जइ दुहाणं ॥१४॥

न माठा साथे वसीये मा । बालकथी पण ग्रहण करीये आपणा

गे संघ न कीजे । हीतवुं वचन ॥

न कुसंगेण वसिज्जइ । बालस्सवि घिप्पए हिअं वयणं॥

अन्याय मार्गथी नीवर्ती जे। न थाय माठुं बोलवुं कोइने आप
वा पाछा उत्तरीजे। एवुं ए रिते ॥ १५ ॥

अनयाउ निवट्टिज्जइ । न होइ वयणिज्जया एवं ॥ १५॥

वैभव लक्ष्मीए नीचे न थ । न खेद करीए निर्धनपणामां पण॥
हंकार वा माचवुं करीये ।

विहवेवि न मच्चिज्जइ । न विसीइज्जइ असंपयाएवि ॥

प्रवर्तो जे शत्रु मीत्रे, सुख दुखे । न होय सारेमाहे येगे तो आपण
समभावे–राग द्वेष रहीतपणे। ने संताप ॥ १६ ॥

वट्टिज्जइ समभावे ॥ न होइ रागराइ संतावो ॥ १६ ॥

वरणवीजे सेवकना गुण । पाछल न कहीए । दीकराना गुण न
तेहने समक्ष– प्रतक्ष, पाछल कहीए ॥

वन्निज्जइ निचगुणो । न परुक्खं नय सुअस्स पञ्चक्खं ॥

स्त्री नारीनातो न प्रतक्ष न न नाश पामे जेणे करी आपणुं
पाछल गुन कहीए । मोटाटापणुं ॥ १७ ॥

महिलाउ नेवनयाविहु । न नस्सए जेण माहप्पं ॥१७॥

बोलीए हीतकारी वचन । करीए बीनय, देइए दान ॥

जंपिज्जइ पिअवयणं । किज्जइ विणउअ दिज्जए दाणं ॥

कोइनां गुन जाणीए तो ते। ए अमृत मंत्र सर्वने वश था
गुन ग्रहन करीए । वन करवानो छे ॥ १८ ॥

परगुणगहणं किज्जइ । अमूलमन वसीकरणं ॥ १८ ॥

उन्माद वा उचाट थ मगाम दोजे दुर्जन लोकोनी तोने
तुमर करी बोलवुं । पण प्रमाणा ॥

पन्नावे जंपिज्जइ । सम्माणिज्जइ खलोवि बहुमये ॥
न तजीए नीजनुं परनुं विशे। समस्त अर्थ तेम चाले तेना
पपणुं। सिद्ध थाय ॥ १७ ॥
नज्जइ सपरविसेसो । सयलत्था तस्स सिद्धंति ॥ १७॥
मंत्र तंत्र विद्या न जोइस। जइस नहीं परना घरमां एकलो वी
जादिक वीना ॥
मंतंताण न पासे। गम्मइ नइ परगहे अबीएहिं ॥
आपणी आदरी प्रतीज्ञा भलुं कुलीणपणुं तेहने होय ए
वा व्रत पालीए। रीते ॥ २० ॥
पडिवन्नं पालिज्जइ । सुकुलीणत्तं हवइ एवं ॥ २० ॥
मीत्रने घेर जमीए मीत्र। पूछीए मनमां विचार ऊपजे ते
ने जमाडीए। पूछे तेहने कहीए आप ॥
भुंजइ भुंजाविज्जइ । पुछिज्ज मणोगयं कहिज्ज सयं ॥
सार वस्तु मीत्रने दीजे, मीत्र। जो वांछीए जीवारे निश्चल स्नेह
आपे ते लीजीए जोग वस्तु। मीत्रथी तो ॥ २१ ॥
दिज्जइ लिज्जइ उचिअं । इच्छिज्जइ जइ थिरं पिम्मं॥२१॥
कोइने पण न अपमान दी। न गर्व करीए दानादिक छते गुणे
जीए। पोताने ॥
कोवि न अवमन्निज्जइ । नयगाविज्जइ गुणेहिं निअएहिं॥
न विस्मय वा अचरीज चीतमां। घणां रत्ने करी जे माटे ए
लावीए जगमां कांइ अचरीजनथी॥ पृथ्वी भरी छे ॥ २२ ॥
नय विम्हउवहिज्जइ । बहुरयणा जेणिमा पुहवी ॥२२॥
आरंभ वा प्रथम कार्य दल। करीए काम मोटोटुं पण पछीथी॥
थो वा थोडो कीजे।

आरंनिज्जइ लहुअं । किज्जड कक्कमहंतमवि पन्ना ॥
न आपणुं उत्कृष्टपणुं ते   पामीए मोहोटाइपणुं जेणे करीने
कीजीए ।   ॥ १३ ॥
नय उक्करिसो किज्जइ । लप्नइ गुरुअत्तणं जेण ॥२३॥
ध्याइए श्री परमात्मा   आपणा समान गणीए बीजा जी
वीतराग देव प्रते ।   वोने ॥
झाइज्जइ परमप्पा ।   अप्पसमाणो गणिज्जइ परो ॥
करीएनही राग द्वेष कोइने। छेदीजे एम चालतां संसारनां दुःख
केवारे।   प्रते ॥ २४ ॥
किज्जइ न राग दोसो । छिन्निज्जइ तेण संसारो ॥२४॥
ए रीते नला उपदेशरूप । जे प्राणी ए रीते थापे नली आप
रत्ननी माला ।   णे हृदये वा कंठे ॥
उवएसरयणमालं ।   जो एवं ठवइ सुठु निअकंठे ॥
ते प्राणीने नीरूपद्रव जे मोक्षनां । वक्षस्थले आवी रमे पोतानी इ
सुखनी लक्ष्मी ।   छाए ॥ २५ ॥
सो नर सिवसुहलन्नी–वन्नयले रमइ सच्छाइं ॥ २५ ॥

ए रीते थयो उपदेशरत्ननो नंमार संपूर्णम् ॥

॥ इति उपदेशरत्नकोसः समाप्तम् ॥

॥ अथ शास्वता जिननामादि संख्या स्तवनं ॥

प्रथम शास्वताजिन चार नामे छे। श्रीचंद्राननउ श्री वारिषेणध्सा
ते कहेछे, ज्ञान अतिशय लक्ष्मी । मान्य केवलीरूप तारागणमां
वंत रुपन्नानन१ श्रीवर्द्धमान२ । चंद्रमा समान ते प्रते ॥

सिरि उसह१वद्धमाण२ । चंदाणण३वारिसेण४जिणचंदे
नमीने शास्वता जिन जवन ना। संख्या वा गणतिनुं समस्त व
प्रासादनी । रणव करूंछुं हुं ॥ १ ॥
नमिउं सासय जिण जव–ण संख परिकित्तणं काहं १
जोतपीदेव व्यंतरदेवने वि। सातकोम बहोंतेरलाख जुवनपतिदेवता
पे असंख्यात जिनजुवनछे। ते विषे जिनघरछे ७७२००००००देहरां ॥
जोइवणेसु असंखा । सग कोमि विसयरिलस्कजवणेसु
चोरासीलाख सत्ताणुं। हजार त्रेवीस उर्ध्वलोके जिनप्रासा
द ते ८४९७०२३ देहरां ॥ २ ॥
चुलसी लरका सगनवइ । सहस्स तेवीसुवरिलोए ॥३॥
हवे चारबारणानां देहरांगणा। चार चार जिनजुवन कुंमलद्वीप
छे,बावनप्रासाद नंदीश्वरद्या। रुचकद्वीपनां एटले त्रे द्वीपनां म
ठमा द्वीपनां। ली आठ जिनघर छे ॥
बावन्ना५नंदीसर–वरंमि चउ४चउ४ कुंमले रुअगे ॥
ए त्रण स्थानकनां मली साठ। त्रण द्वारनां बाकी रह्यां ते सर्व जि
जिन जुवन चार द्वारनां छे। नजुवन ॥ ५ ॥
इअ सठी चउबारा । तिदुवारा सेस जिणजवणा॥६॥
प्रत्येक द्वारे एटले बारणा । मुखमंमप रंगमंमप तेवार पछी ॥
बारणाने विषे।
पत्तेअं बारेसु । मुहमंमव रंगमंमवे तत्तो ॥
मणिमय पीठ वा चोतरो। थुन्न ते उपर चार दिशिने विषे चार
तेह मणिपीठना उपर। पमिमा वा जिनबिंब ॥ ७ ॥
मणिमयपीढं तदुवरि । थुन्ने चउदिसिसु चउ पमिमा४
तेवार पुंठे मणिपीठनुं प। तेवार पुंठे अशोकवृक्ष तेवारपछी धर्म

गल ना जोमलुं । ध्वज तेवार पछी पुष्करणी वावयछे॥

तत्तो मणिपीढ जुगे । असोग धम्मद्धउ पुक्खरणी॥

भुवन भुवन प्रते प्रतिमा मू । मध्ये एकसो आठ १०८ छे प्रति
ल गभारा- दिसीए सतावीस ॥ ५ ॥

पडिमाणं पडिमाणं । मध्ये अट्ठुत्तर सयं च ॥५॥

हवे ते शास्वती प्रतिमा के । पांचसें धनुषनी छे लघु ना नाहा
वडी छे, तेहनुं मान कहेछे. नी सात हाथनी छे ॥
प्रतिमा नवी मोटोटी ।

पडिमा पुण गुरुआउ । पण धणुसय लहुअ सत्तहाउ

ते केवी छे ? मणिमय पीठीका । सिंहासन उपर बेठी एहवी
उपर देवछंदामां । छे ॥ ६ ॥

मणिपीढे देवछंदंमि सीहासणनिसन्ना ॥६ ॥

ते जिनप्रतिमाने पुंठे एक । प्रतिमा छे जिनभवना गडामी ये प्रति
उपधार । मा चामर धारक छे ।

जिणपिट्ठे छत्तधरा । पडिमा जिणनिमुह दुन्नि चामरधरा

नागदेव, भूतदेव, जक्खदेव । कुंडधार । आज्ञाधारी जिनभवनो प्र
प्रतिमा । नागा । प्रतिमा छे एम एकएक जि
न प्रतिमा प्रते बबीआर बबीआर
प्रतिमा उपर आदेशी छे ॥७ ॥

नागाइ भूआइ जक्खाइ । कुंडधराइ जिणपुरा दोदो ॥७॥

हवे ते जिनप्रतिमाना रंग । नखना, हाथना, पागना तली ।
संरक्तना । रक्तवर्णसहितछे । अंक नामनुं रत्ननां रंग वर्ण छे॥

श्री वछ. नाभि चूचुक,

सिरिवच्छ नाभि चूचुअ । तव कर कम नहि अंक रत्तुणा ।

थंश रत्न समान नख तथा आं। अंत छेदने गते वर्णे छे तेमज
ख जाणवी। नासीका ॥ ८ ॥

अंकमया नह अन्ती। अंतो रत्ता तहा नासा ॥ ८ ॥

आंखनी कीकी तथा। आंखनी दल जे पांपण तथा ज्ञमुद जेज्ञांप
रोमराइ वा रोमश्रेणी। ए तथा मर्थकेश एटलां श्याम रत्नमय छे॥

ताराइ रोमराइ। अन्निदला ज्ञमुहि केस रिठमया॥

स्फटिकमय एटले उज्वलवर्णमय। मस्तक छे परवालाना वर्णस
दंत जाणवा हवे वज्रमय। मान होठ छे ॥

फलिह मय दसण वयरम–य सीस विहुममया डंठा ए
सोनावर्णमय दांचण तथा। शरीरयष्टी, नासिका, कान, ज्ञाल वा
ऊंपा छे। कपाल, साथल ते सर्वे सोनावर्णी छे॥

कणगमय जाणु जंघा। तणुजठी नास सवण ज्ञालोरु॥

ते प्रतिमा पर्ल्यंकासने वा। एणे प्रकारे ते शास्वती चार नामनी
पद्मासने बेठी छे। प्रतिमानुं वर्ण श्युं ॥ १० ॥

पलीयंकनिसन्नाणं। इअ पमिमाणं ज्ञवे वन्नो ॥ १०॥

ज्ञुवनपतीदेव व्यंतरदेव क। पांच सज्ञा छे तेहनां नाम केहेछे
ल्प जे अच्युत सुधी देव जो। उत्पात सज्ञा१ अज्ञिषेक सज्ञा२
तिषीदेव तहमां। तेमज अलंकार सज्ञा ॥ ३ ॥

ज्ञवणावण कप्पजोइस। उववाय१ज्ञिसेअ२नदअलंकारा३
व्यवसाय सज्ञा४सुधर्मसज्ञा५। मुखमंमप आदि छए करीसहीतछे॥

ववसाय४मुहम्मसज्ञा५। मुहमम्म माइ छक्कजुआ॥११॥

देव एक एक जिनज्ञुवने जिन। तेवार पछी एकेके बारणे पांचप
बींब संख्या केहेछे त्रणद्वारनां। सज्ञा छे ए सज्ञा पुन्नना ६० िं
जे ज्ञुवन ते प्रतेके त्रण चोमु। बींब छे ते सहीत॥

खनी १२ जिनप्रतिमा छे ।

तिडुवारा पत्तेअं तो पुण सत्त थूत्त सहि बिंबेहिं ॥

ते चैत्य मूलनी १०८। भुवन भुवन प्रते जिनबिंब वा जिनप्र
प्रतिमा साथे। तिमा १०० एकसो एंसी छे ए जाव
१२ ॥ ६० ॥ १०८ ॥ १२ ॥

चेइअ बिंबेहि समं । पइत्तवणं बिंब असीइ सयं ॥१२॥

हवे ते जिनघर वा जिनभुवननुं। बोहेतेर अनुक्रमे दीर्घ वा लांबप
प्रमाण वा माप कहेछे एकसो। ऐ १०० जोजन पोहोलपणे५०
जोजन पचासजोजन वली। जोजन ऊंचपणे ७२ जोजन ॥

जोयण सयं च पन्ना । विसयरि दीहत्तं पिहुल उच्चत्तं ॥

वैमानीकनां नंदीस्वरद्वीपनां। कुंम्लद्वीपनां रुचकद्वीपनां एटला
जिनभुवननुं प्रमाण ॥ १३ ॥

वेमाणिअनंदीसर५२ । कुंम्ल४रुअगे४भवण माणं१३

हवे त्रीस भुवन छे हिमवंतादिक त्रीस कुलगिरि वा वर्षघरपर्वत
उपर दश भुवन छे देवकुरु उत्तरकुरु क्षेत्रने विषे ।

तीस३० कुंम्लागिरिसु दस१० कुरु ।

पांच मेरुपर्वतना वनोमां८० एंसी प्रासाद छे वीस प्रासादगजदंताप
मेरु वणि असी८० वीस२० गयदंते ॥ दंत उपर छे ॥

षस्कारा पर्वते एंसी प्रा। चार चार प्रासाद इखुकार पर्वते तथा
साद छे। मानुष्योत्तर पर्वते छे ॥ १४ ॥

वस्कारेसु असी८०। चउ४चउ४इसुआर मणुअनगे१४

ए आदे असुरकुमारमादि रह्या जे प्रासाद तेनुं ।

एआइ असुर भवण निआइं ।

पूर्वे जे प्रमाण प्रासाद लांबा पोहोला ऊंचानुं छे तथी अनुक्रमे अ

विमान एटले दीर्घ ५० प्रथुल २५ ऊंचपणे ३६ जोजन जाणवां॥

पुवुत्त माण अद्धाई ॥

तेहथी अर्द्धप्रमाण नागकुमारादिक तेथी व्यंतरमां जुवनछे ते अ
नवनीकायने विषे प्रासादनुं प्रमाण अर्द्धप्रमाणछे लांबा१२ पोहोलां
छे.लां०२५ पो०१२ ऊं०१८ जोजन छे। ६ ऊंचां ए जोजन ॥१५॥

दल मित्तो नागाई नवसु । वणेसुं इउ अद्धं ॥ १५ ॥

दिग्गज पर्वतने विषे ४० चालीस प्रासाद छे।

दिग्गय गिरिसु चत्ता ४० ।

छहे एंसी जिनप्रासादछे कंचनगिरीनेविषे एकहजार जिनप्रासादछे

दहे असी८० कंचणेसु इगसहसो १००० ॥

सितेर प्रासाद मोहोटी न एकसोने सितेर प्रासाद लांबा वैताढ्ये
दीयोने विषे छे। छे ॥ १६ ॥

सत्तरि७० महानईसु । सतरि सयं१७०दीह वेअड्ढे ॥१६॥

कुंडने विषे त्रणसें एंसि जिनप्रासाद छे।

कुंडेसु तिसय असीआ३८० ।

वीसप्रासाद जमग पर्वतनेविषेछे पांच प्रासाद मेरुनीचुलीऊपरछे

वीसं२० जमगेसु पंच५ चूलासु ॥

अगीआरसें सितेर प्रासाद। जंबू प्रमुख दस वृक्षने विषे छे १७

इक्कारस सय सत्तरि११७८। जंबूपमुहे दसतरूसु ॥ १७ ॥

वृत वैताढ्य पर्वत उपर वीस २०५५ प्रासाद एक कोस लांबा छे
प्रासाद छे एम दीग्गजादिक अर्द्धकोस पोहोला छे एटले२०००ध
दस स्थानकना मली। नुष लांबा१०००धनुष पोहोला ने ॥

वट्टवेअड्ढ वीसा २० । कोस तयद्धं च दीहविक्खंभा ॥

चउदसेने चालीस धनुष। अधिक ऊंचपणे छे सघला ॥ १८ ॥

चउदस धणुसय चालीस । अहिअ उच्चत्तणेसंवे ॥१८॥
आठमे द्वीपे विदिसीए सोलप्रासाद ।
अम दीवि विदिसि सोलस ।
सौधर्मइंद्र, ईसानइंद्र ए बेनी १६ देवीनी सोल नगरीउने विषे
सोहम्मीसाणग्गदेविनयरीसु ॥ १६ ॥
एम बत्रीसें उगणसाठ । सर्व सहीत प्रासाद त्रीर्छालोकमां १९
एवं वत्तीससया–गुणसठिजुआ तिरिअलोए ॥ १९ ॥
एम पूर्वे कह्यां ते त्रण लोक जे आठकोमछसत्तावन्नलाख ५७ ॥
उर्द्ध अधो तीर्छे ए त्रण लोकमां।
एवं तिहुअणमझे । अम कोमी सत्तवन्न लक्खाइं ॥
बसेंने ब्यासी २८२ एटले ते शाश्वतां जिनजुवन प्रते
८५७००२८२ । वांडुछुं ॥ २० ॥
दोअसया बासीया । सासय जिणजवण वंदामि ॥२०॥
हवे त्रणलोकमां जिन प्रतिमा ठे तेरसेंकोमएटले १३८९६०००००
ते प्रत्येके कहेठे,साठलाख,नव्या जिनबिंब जुवनपतिमां ठे ॥
सीक्रोम ने
सठी लक्खा गुणनवइ–कोमि तेरकोमि सयबिंबजवणेसु
त्रणसें वीस एकाणुं हजारएद एकाणुंने जोमज्यो ने
त्रणलाख एटले ३९१३२०एटला
जिनबिंब तीर्छे लोके ठे ॥२१ ॥
तिअसय वीसा इगनवइ। सहस्स लक्खा तिगंतिरिअंमि२१
हवे वैमानीकमां जिनबिंब उपर बावनक्रोम चोराणुं लाख ने
कहेठे एकसोक्रोम नोअे !
एगं कोमि सय खलु । बावन्ना कोमि चउणवइ लक्खा॥

॥ अथ त्रीलोक चैत्य बिंब संख्या ॥

॥ अधोलोकमां जिनभुवन बिंब संख्या ॥

ठामसंख्या.	ठामनां नाम.	भुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	असुरकुमारमां ॥	६४लाख	११५२००००००
२	नागकुमारमां ॥	८४लाख	१५१२००००००
३	सुवर्नकुमारमां ॥	७२लाख	१२९६००००००
४	विद्युतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
५	अग्निकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
६	द्वीपकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
७	उदधिकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
८	दिग्कुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
९	वायुकुमारमां ॥	९६लाख	१७२८००००००
१०	स्तनीतकुमारमां ॥	७६लाख	१३६८००००००
प्रत्येक	चैत्ये प्रतिमा १८० छे.	कुल. ७७२०००००	कुल. १३८९६००००००

॥ ऊर्द्ध्वलोकमां जिनभुवन बिंबसंख्या ॥

ठामसंख्या.	ठामनां नाम.	भुवनसंख्या.	जिनबिंबसंख्या.
१	सौधर्मदेवलोके ॥	३२लाख	५७६००००००
२	ईशानदेवलोके ॥	२८लाख	५०४००००००
३	सनत्कुमारमां ॥	१२लाख	२१६००००००
४	माहेंद्रदेवलोके ॥	८लाख	१४४००००००
५	ब्रह्मदेवलोके ॥	४लाख	७२०००००००
६	लांतकदेवलोके	५००००	९००००००

७	महाशुक्रदेवलोके ॥	४००००	७२०००००
८	सहस्रारदेवलोके ॥	६०००	१०८००००
ए	आनतदेवलोके	२००	३६०००
१०	प्राणतदेवलोके	२००	३६०००
११	आरणदेवलोके	१५०	२७०००
१२	अच्युतदेवलोके	१५०	२७०००
१	प्रथमत्रीके ॥	१११	१३३२०
१	वीजेत्रीके ॥	१०७	१२८४०
१	त्रीजेत्रीके	१००	१२०००
५	अनुत्तरपांचे ॥	५	६००
		कुल. ८४ए७०२३	कुल. १५२ए४४७५०

प्रथमदेवलोकथी १२ मा सुधी प्रत्येक चैत्ये १८० प्रतिमा छे॥ पाच सनानी ६० प्रतिमा। त्रण वारणाना चोमुखनी १२प्रतिमा मध्य चैत्यनी १०८प्रतिमा। सर्व मली १८० जाणवी ॥ ग्रैवेके अनुत्तरे १२० छे कल्पातीत छे, माटे सना नथी॥

॥ तीर्च्छालोकमां चैत्यविंबसंख्या ॥

ठामसंख्या.	ठामनां नाम.	जिनचैत्य संख्या.	जिनविंबसंख्या.
१	व्यंतर असंख्यनग्र ॥	असंख्यजुवन,	असंख्यविंब
२	जोतषीचरथरमां ॥	असंख्यजुवन,	असंख्यविंब
३	नंदीश्वरद्वीपमां प्र.१२४॥	५२	६४४८
४	कुंमलद्वीपमां ॥	४	४ए६
५	रुचकद्वीपमां ॥	४	४ए६
६	कुंमलगीरीमां प्र. १२०॥	३०	३६००

७	देव उत्तरकुरुमां ॥	१०	१२00
८	मेरुवनने विषे ॥	८0	१६00
ए	गजदंता पर्वते ॥	२0	२४00
१0	वखार गिरिये ॥	८०	ए६00
११	इखुकार गिरिये ॥	४	४ठ0
१२	मानुषोत्तर गिरिये ॥	४	४ठ0
१३	दिग्गजे ॥	४0	४८00
१४	द्रहे ॥	ठ०	ए६00
१५	कंचनगिरिये ॥	१000	१२0000
१६	महानदीयोये ॥	७0	८४00
१७	दीर्घ वैताढ्य गिरिये ॥	१७0	२0४००
१८	कुंमे ॥	३८0	४५६००
१ए	यमकगिरिये ॥	२0	२४00
२0	मेरुपर्वतनी चूलीकाये ॥	५	६००
२१	जंबुप्रमुखवृक्षे ॥	११७0	१४0४००
२२	वृतवैताढ्यगिरिये ॥	२0	२४०0
२३	नग्रीयो वीजयादिके ॥	१६	१ए२0
		कुल ३२५ए	कुल ३ए१३२0

एइमां ६० प्रासाद तिहां प्रत्येके १२४ पमिमा वाकी ३१एए प्रासाद त्रीडुवारा तीहां प्रतेके १२० पमीमा ॥

॥ त्रीजगसंख्या ॥

अधोलोके ॥	७७२०००००	१३ठए६000000
उर्द्धलोके ॥	८४ए७0२३	१५२ए४४४३६०
तिर्छलोके ॥	३२५ए	३ए१३२०

॥ एम त्रणलोकमा ॥

शास्वता प्रासाद ॥	शास्वता जिनबिंब ॥
७५७००१०१	१५४२५७३६०८०

॥ तेहने माहरी श्रीकालयवंदना होज्यो ॥

॥ इति शास्वतां जिनज्जुवन तथा जिनबिंब संख्यायंत्र समाप्तः॥

॥ अथ शत्रुंजय लघुकल्प ॥

श्री अइमुत्ता वा अतिमुक्त केवली ज्ञगवंते । कह्युं छे श्री शत्रुंजयतीर्थनुं महात्म्य ॥

अइमुत्तय केवलिणा । कहिअं सेत्तुंजतित्थमाहप्पं ॥

श्री नारदनामे रुषी आगल। ते सांज्जलो ज्ञाव धरीने हे ज्जव्यजीवो१

नारयरिसिस्स पुरउ । तं निसुणह ज्ञावउ ज्जविआ॥१॥

ते शत्रुंजयतीर्थ उपर श्री रुषज्जदेव नो प्रथमगणधर पुंमरीकनामे । सिद्ध थयो मुनि पांचक्रोमने परिवारे ॥

सेत्तुंजे पुंमरीउ । सिद्धो मुणि कोमीपंच संजुत्तो॥

चैत्रमासनी पुनमने दिवसे। ते कारणमाटेतेहने कहेछेपुंमरिकगिरि

चित्तस्स पुणिमाए । सोभन्नइ तेण पुंमरिउ ॥ १ ॥

नमि विनमि बे ज्ञाइ विद्याधरना राजा। ते सिद्ध थया बे क्रोम मुनि सहीत॥

नमि विनमि रायाणो । सिद्धा कोमिहिं दोहीं साहुणं॥

तेमज द्राविम वालीखिल्ल बे ज्ञाइ मुनि । निवृत्या वा सिद्ध थया दसक्रोम साधु साथे ॥ ३ ॥

तह दविमवालीखिल्ला । निवुआ दसय कोमिउ ॥३॥

प्रद्युम्नकुमार, साबकुमार सामाआगक्रोम कृष्णपुत्र कुमर

जिन सिद्धक्षेत्र । थं नेमनाथजीनुं मोक्षगाम ॥
अष्टावयं समेए । पावा चंपाइं उज्जंत नगे य ॥
ए तीर्थ वांदे पुन्यफल थाय ॥ सोगणुं फल तेथी पण पुंडरीकतीर्थ भेटे ॥ १३ ॥
वंदित्ता पुन्नफलं । सयगुणं तंपि पुंडरीए ॥ १३ ॥
पूजा कीधे थके जे पुन्य थाय ते । एकगणुं तेहथी एकसोगणुं पुन्य प्रतिमा भरावे पूजे थाय वली ॥
पूआ करणे पुन्नं । एगगुणं सयगुणं च पडिमाए ॥
तेथी श्री जिनभुवन करावे हजारगणुं पुन्य । तेथी अनंतगणुं पुन्यफल शत्रुंजय तीर्थ पालण करने थाय १४
जिणभवणेण सहस्सं । णंतगुणं पालणे होइ ॥ १४ ॥
प्रभुनी प्रतिमा अथवा देहरासर । श्री शत्रुंजयगिरितीर्थ मस्तके वा भवर करे करावे ते ॥
पडिमं चेइहरं वा । सित्तुंजगिरीस्स मत्थए कुणइ ॥
भोगवीने भरतक्षेत्रनुं राज्य पछे स्वर्गलोके तथा मोक्षे ॥१५॥
एटले चक्रवर्तिपद भोगवी ।
भुत्तूण भरहवासं । वसइ सग्गेण निरुवसग्गे ॥१५॥
नोकारसहितनो पच्चखाण पोरसीहितनो पच्चखाण । पुरिमड्ढनो पच्चखाण एकासणनो पच्चखाण वली आंबिलनो पच्चखाण॥
नवकारपोरिसीए य । पुरिमड्ढेगासणं च आयामं ॥
एटला पच्चखाण करे ते श्री फलनो वंछक करे उपवास तप करे पुंडरीकने ध्यान संभारे । ते बहु प्रत्यक्ष फल करे छे ॥ १६ ॥
पुंडरीयं च सरंतो । फलकंखी कुणइ अभत्तट्ठं ॥१६॥
ननुज ते वे उपवासनुं फलस्रम थाय अभिमान ते वधारे त

ते त्रण उपवासनुं२पु. दशम ते चा पवासनुं५ ३० मासखमण र उपवासनुं१ ए० डुवालस ते पांच ते एक मासना उपवासनुं१ उपवासनुं ४।

छठ१ठम२दसम३डुवालसाणं४। मास ऋमास५खवणाणं६। त्रीकरण ते मन वचन काया जे शेत्रुंजानुं ध्यान स्मरण करे शुद्ध जे आराधे ते पामे फल। ते ॥ १७ ॥

तिगरणसुद्धो लहइ। सित्तुजं संभरंतोअ ॥ १७ ॥

बठने पच्चखांणे प्रक्षेप गाथा चोवीदार करीने नीश्चे सातयात्रा। जणाय ने।

छठेणं भत्तेणं। अपाणेणं तु सत्तजत्ताइं ॥

जे भव्य प्राणी एक मने ते भव्यजीव त्रीजे भवे मोक्ष करे शत्रुंजय तीर्थे। सुख लहे ॥ १८ ॥

जो कुणइ सेत्तुंजे। तइय भवे लहइ सो मुक्खं ॥१८॥

आज पण देखायछे लोकमां। भोजन तजीने पुंमरीक पर्वते अणसण करे ॥

अज्जवि दिसइ लोए। भत्तं चईउण पुंडरीय नगे ॥

स्वर्गे सुखे करीने जाय। शीलव्रत वा आचार वर्जित होय तोपण

सग्गे सुहेण वच्चइ। सील विहूणोवि होऊणं ॥ १ए॥

छत्र दाने धजा दाने पताका चामर वींझे कलश चढावे थाल वा झलरी चमावे दाने करी ॥

छत्तं झय पमागं। चामर भिंगार थालदाणेण ॥

विद्याधरनीपदवी पामे। तेमज चक्रवर्तिनीपदवी पामे रथदानेकरी

विज्जाहरो अ हवइ। तह चक्की होइ रहदाणा ॥२०॥

देशलाख१ वीसलाख२ त्रीस पचासलाख५एटलां फुलनी माला लाख३ चालीसलाख४। चमावे वा आपे फल कहेछे ॥

दस वीस तीस चत्ता । लक्खपन्नासा पुप्फदाम दाणेण ॥

पामे चोथ जे उपवासनुं१ छ दशमनुं४ डुवालसनुं५ एटलां तप ठनुं२ अठमनुं३ । करयानुं फल अनुक्रमे पामे॥२१॥

लहइ चउत्थ छठ ठम । दसम डुवालस फलाइं ॥२१॥

जेतीर्थे कृष्णागरुआदि उत्तमधुप एक मासक्षमण तपनुं फलकपूर दे तेने पन्नरउपवासनुं फल थाय। जे वरासधूप देवे करी होय॥

धूवे परकुववासो । मासरक्कमणं कपूरधूवंमि ॥

केटलांएक मास खमणतपनुं मुनिने आहारादिकशुद्ध पमिलाज फल । तो वा देतोथको पामे लहे॥२२॥

कित्तिय मासस्कमणं । साहूपडिलाजिए लहइ ॥ २२॥

न थाय तेटलुंज सोनानुं अन्नपणदान देवेकरी त्रीजा तीर्थ दान जूमीनुं दान । ने विषे ॥

नवित्तं सुवन्न जूमी । भुसणादाणेण अन्नतित्थेसु ॥

तेटलुं पामे पुन्यफल प्रते । पूजा न्हवण करवेकरी शेत्रुंजय तीर्थे तीर्थपतिने तेटलुं ॥२३॥

जं पावइ पुन्नफलं । पुआन्हवणेण सित्तुंजे ॥ २३ ॥

अटवीनो जय१ चोरनो ज समुद्रनो जय४ दारिद्रपणानो जय५ य२ सिंहादिकनो जय३ । रोगनो जय६ वैरीनो जय७ रुद्र अग्नि आदिकनो जय ८ ॥

कंतार१चोर२ सावय३ । समुद्द४दारिद्द५रोग६रिउ७रुद्दा८

ए आठजयथी मुकाय वा ए जे प्राणी शेत्रुंजय तीर्थनुं ध्यानकरे जय मूके अविघ्नपणे । मनमां तेह प्राणी ॥ २४ ॥

मुच्चंति अविग्घेणं । जे सेत्तुंजं धरंति मणे ॥ २४ ॥

सारा वली नामे पयंनाने वीषे। गाथाउ छे ते पूर्वधरे कहीछे ते
सारावली पयन्नग । गाहाउ सुअहरेण भणीआउ ॥
जे भणशे तथा गणशे तथा ते प्राणी पामशे शत्रुंजयनीजात्रा
जे सांभलशे । करयानुं फल ॥ २५ ॥
जो पढइगुणइ निसुणइ। सो लहइ सित्तुंज जत्तफलं॥
॥ इतिश्री शत्रुंजयलघुकल्पटवार्थ संपूर्ण ॥
॥ इति शत्रुंजयलघुकल्प समाप्त ॥

॥ अथ तपगारीश्रीरत्नागरसूरिजी कृत ॥
॥ श्रीरत्नाकरपचीसी ॥

मोक्षरूप लक्ष्मीवंत कल्याणने क्रीडा करवानुं घर ।
श्रेयः श्रियां मंगलकेलिसद्म ।
नरना इंद्र ते चक्रवर्ती आदे देवना इंद्र ते चमरादिक तेमणे नम्या
छे चरणकमल जेहना देवा ॥
नरेंद्र देवेंद्र नतांघ्रीपद्म ॥
हे सर्वजाण हे सर्व जे चोत्रीस अतीशय ते उत्कृष्टेकरी प्रधान।
सर्वज्ञ सर्वातिशयप्रधान ।
हे स्वामी घणोकाल जयवंता वर्तो हे ज्ञानकलानीधान ते केव
लज्ञान लीपनादी ७२ कला तेहनो भंडार ॥ १ ॥
चिरंजय ज्ञानकलानिधान ॥ १ ॥
हे जगत्रयआधार उर्द्ध अधो त्रीछों ते त्रणलोकवासी जीवोने
आधार हे कृपावतार एटले दयावंत ।
जगत्रयाधारकृपावतार ।
दुःखे वारवायोग संसार जन्म जरा मरणरूप रोग था विकार ते

वारवा हे वीतराग ज्ञान वेद्य ॥
दुर्वारसंसारविकारवैद्य ॥
हे वीतराग रागद्वेष रहितनीजगुण लक्ष्मीवंत तमारा विषे बालक
श्रीवीतराग त्वयि मुग्धभावा- [आगे जोलेजावे ।
हे वोहोरजाण; हेप्रभो; वा ठाकोरविनति करुंछुं कींचित् वा लगार२
द्विज्ञ प्रभो विज्ञपयामि किंचित् ॥ २ ॥
बालकनी लीला वा क्रीडाए सहित एवो बालक जे ते शुं न ।
किं बाललीलाकलितो न बालः ।
मातापिताने आगे बोले? बोलेज विकल्परहितपणे एटले जेमतेम
पित्रोःपुरो जल्पति निर्विकल्पः ॥ [बोले॥
ते प्रकारे वा तेमज साचे मारुं कहीश हे नाथ वा ठाकोर ।
तथा यथार्थं कथयामि नाथ ।
निजना पोताना आशय वा अभिप्राय पश्चाताप करतोपकोहनाथ
निजाशयं सानुशयस्तवाग्रे ॥३॥ [तमारा आगल॥४॥
दवे स्वकर्मनु आपणुं दुःकृत कहेछे सुपात्रे दान दीधुंनथी।
दत्तं न दानं परिशीलितं च । (पालयुं नहीं
नहीं उत्तम वा मनोहर शील तथा में तप बाह्य अभ्यंतर आचर्युं न
न शालि शीलं न तपोऽभितप्तं ॥ (मर्यो ॥
शुभ वा उत्तम वा भलो भाव पण न थयो आ मनुष्यजन्मविषे
शुभो न भावोऽप्यभवद्भवेस्मिन् ।
हे प्रभु ! मारा वडे वा मे फोकट आ संसार मध्यमां ॥ ४ ॥
विभो मया भ्रान्तमहो मुधैव ॥८॥
कोलवाल कलियुगनु ह्यं दूषण कहे वा कहीने करां ।

दग्धोऽग्निना क्रोधमयेन दष्टो।
दुष्ट वा नयंकर लोन्न नामा मोदोटा सर्पे ॥
दुष्टेन लोभाख्यमहोरगेण ॥
वली मुजने गळ्यो अन्निमानरूप अजगरे वली मायारूपिणी।
ग्रस्तोऽन्निमानाजगरेण माया
जालमां हुं बंधायोछुं एहवो केम करी तमने नजुं एटले कथाय संक्षितपणे नजेलुं काम नाव्युं ॥ ए ॥
जालेन बद्धोऽस्मि कथं नजे त्वां ॥ ए ॥
वली कहेछे न कर्युं में परलोके सुखदायक कार्य वलीइहनोअर्थ
कृतं मयामुत्र हितं न चेह। (आवते पदे केहेछे।
हे लोकेश लोक! जे ठकायजीव तेहना रक्षकमाटे लोकेश आ लोके वा वर्तमानजन्मे पण मुजने सुख न थयुं माटे
लोकेऽपि लोकेश सुखं न मेऽभूत् ॥
मुज सरीखानो जन्म वा नव केवलज।
अस्मादृशां केवलमेव जन्म।
हे जिनेश थयो नव पूरवा वा योनी पूरवाने ॥ ६ ॥
जिनेश जज्ञे नवपूरणाय ॥ ६ ॥
वली केहेछेके हे मनोज्ञवृत्त! हुं एम मानुछुं वा जाणुछुं जेकारणमाटे
मन्ये मनो यन्न मनोज्ञवृत्त। (चित्तज ते न
तमारा मुखरूप चंद्र अमृतरूप कीरण पामे थके ॥
त्वदास्यपीयूषमयूखलाभात् ॥
ग्रहण करतुं एवुं माहानंद रसने माटे कठोर छे।
द्रुतं महानंदरसं कठोर-

हे देव माहरा सरीखा मनुषनुं मन पथ्थरथी पण ।।૭।।
मस्माहशां देव तदस्मतोऽपि ॥ ૭ ॥
तमाराथकी घणुं दुःखेपामवायोग्य ते आ वेगे हुंपाम्यो शुं ते केहेवे
त्वतः सुदुःप्राप्यमिदं मयाप्तं ।
रत्नत्रय जे ज्ञानदर्शन चारीत्रएत्रण रत्न घणां भवभ्रमणकरतेथके
रत्नत्रयं भूरि भव भ्रमेण ॥
तेरत्नत्रय प्रमादरूप निद्राना वशथकी येले वा फोगट गमाव्यांएटले
प्रमाद निद्रावशतो गतं तत् । (जन्म प्रमादे गमाव्यो ।
माटे माहारीजत्तुल तो हवे कोनाआगल हे नायक हुं पोकार करुं૮
कस्याग्रतो नायक पूत्करोमि ॥ ૮
वैराग्यरंग लोकने ठगवाने अर्थे थयो ।
वैराग्यरंगो परवंचनाय ।
धर्मनो उपदेश कह्यो जे तेतो लोकने राजी करवाने काजे थयो ॥
धर्मोपदेशो जनरंजनाय ॥
वली विद्याभएयो ते वादकरवाअर्थे मुजनेथइएटले आत्महेते नथइ
वादाय विद्याध्ययनं च मेऽभूत् ।
हे ईश वा हेस्वामी माहारुंकृत्य हास्य कारक केटलुंकहुंएटलेमेंघणुं
कियद्ब्रुवे हास्यकरं स्वमीश ॥૯॥ (अनुक्र करवुं ॥૯॥
परनाअपवाद वा अछतादोषादि बोलवेकरी मुखदुःपण सहित कर्युं
परापवादेन मुखं सदोषं ।
नेत्रजेआंख्यो परनारीनां रूप आदे माठी बुद्धीथी जावेकरी सदोष
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणेन ॥
चीत वा मनपरने अपाय जेकष्टथवानुं चिंतववेकरी सदोष कर्युं।

चैत:परापायविचिंतनेन ।
हे प्रभु एहवां कर्म कर्यां माटे माहारी आगल शी गती थशे १०
कृतं गमिष्यामि कथं विभोहं ॥ १० ॥
वीमंबयु वीगोव्युं जे कंदर्परूपि राक्षसरूनी वेदनानी ।
विडंबितं यत्स्मरघस्मरार्ति-
दशाना वशथी शब्दादिक वीषयमां अंधपणे थयो
एटले वीषयवशथी विवेकहीण थयो तेथी माहारुं ॥
दशावशात्स्वं विषयांधलेन ॥
प्रकाश्युं प्रगटकर्युं कहुं ते तमाराआगल वा समीप चरीत्र लज्या
प्रकाशितं तद्भवतो ह्रियैव । (ये करीनेज ।
हे सर्वज्ञ सघलुं आपणी मेले नीश्चे जाणोछो एटले
मारुं चरीत्र केटलुं कहुं आप सर्व जाणने ॥११॥
सर्वज्ञ सर्वं स्वयमेव वेत्सि ॥ ११ ॥
वली में आम कर्युं ते कहेछे अनादर कर्यो अन्यमंत्र जे मारणमोह
न उचाटनादिथी परम इष्टपदवंते ढांकनाख्यो जे परमेष्टीमंत्रतेहनो॥
ध्वस्तोऽन्यमंत्रैः परमेष्टिमंत्रः ।
कुशास्त्र जे कामक्रोधादिक दीपावकनां वाक्य ते जाणेषो गांजव्यां
ने सिद्धांत न जाण्यो अर्थात् यथार्थ न आदर्यां आगम वचन ॥
कुशास्त्रवाक्यैर्निहितागमोक्तिः ॥
करवाने फोगट पापकर्म कुदेव जे रागद्वेष सहीत तेमना संगथी
कर्तुं वृथा कर्म कुदेवसंगात् ।
वांछा करी हे नाथ ए माहारी मतिनो वीभ्रम उदय थयो ॥१२॥
अवांछि हि नाथ मतिभ्रमो मे ॥ १२ ॥

नेत्र मारगे आवेला एहवा तमोने मूकीने ।
विमुच्य दृक् लक्ष्य गतं ऋवंतं ।
ध्याया वा चिंतव्या में मूढबुद्धीये अंतःकरणने वीषे ॥
ध्याता मया मूढधिया हृदंत: ॥
कटाक्ष जे नेत्रवीकार वक्ष्योज स्तन गंभीरनाभी ।
कटाक्षवक्षोजगंभीरनाभी–
कमर वा केडेरूनो भाग एहसंबंधी इत्यादीक स्त्रीयोनांअवयवनां वी
लास मनोहर वा सुंदरदेखी चींतव्यांएटले तेमांरागी थयो पणआप
कटीतटीय: सुदृशां विलासा: ॥१३॥ (ने न ध्याया॥१३॥
लोल वा चंचल ईक्षण वा नेत्र छे जेहनां एहवी स्त्री तेह
नुं मुख जोवे करीने वा चपल नेत्रपणे मुख जोवे करीने ।
लोलेक्षणावक्त्रनिरीक्षणेन ।
जे मनने वीषे रागनो लव एटले मोहना अंशनो रंग बेठो वा
यो मानसो रागलवो विलग्न: ॥ (लाग्योछे ते ॥
न गयो शुध वा पवित्र सिद्धांतरुप समुद्रने वीषे ।
न शुद्धसिद्धांतपयोधिमध्ये ।
हे संसारतारक थायुं मन तोपण ते रंग न गयो तेहनुंशुं कारण ए
टले सिद्धांत वांचे भणे पण मोहराग न गयो ते शा माटे॥१४॥
धौतोप्यगात्तारक कारणं किं ॥ १४ ॥
स्त्रीग्नाकरसूरि कहेछे शरीरनथीमनोहर तथानथी वीनय औदार्य
अंगं न चंगं न गणो गुणानां । [दिक गुणनो समूह
नथी नीर्मल वा भलो कलानो वीलास कोइ पण ॥
न निर्मल: कापि कलाविलास: ॥

प्रधान वा भली कांती तथा प्रभुता नथी कोइ पण।
स्फुरत्प्रभा न प्रभुता च कापि ।
तोहेपण अभीमान वा गर्वेकरीनेकदर्थना पाम्यो हुं एटले ते गुणवी
तथाप्यहंकारकदर्थितोऽहं ॥१५॥ [ना पण गर्व कस्रो ॥१५॥
आयु गलेछे वा जायछे शीघ्र पण पापबुद्धी नथी जती।
आयुर्गलत्याशु न पापबुद्धिः ।
गइ वय बाल आदे पण वीषयनी वांछा गइ नही ॥
गतं वयो नो विषयाभिलाषः ॥
वली प्रयत्न वा उद्यम करयो उषध करी देह पुष्टकीते
पण आत्माने धर्मने वीषे पुष्ट करवा यत्न करयो नही।
यत्नश्च भैषज्यविधौ न धर्मे ।
हे स्वामी मोहोटा मोहे वीटंब्यो वा पीड्यो मुजने ॥ १६॥
स्वामिन्महामोहविडंबना मे ॥ १६ ॥
नथी आत्मा वा जीव नथी तथा पुन्य वा सुकृत
नथी तथा भव वा अवतार नथी पाप वा दुरीत।
नात्मा न पुण्यं न भवो न पापं ।
हुं जे तेणे नास्तिकादिक दुष्टाचारीनी माठी वाणी वा कटुकवाणी
मया विटानां कटुगीरपीयं ॥ [पीधी॥
धारण करी कानने वीषे केवलज्ञानरूप भास्कर वा सुर्य तमे।
आधारि कर्णे त्वयि केवलार्के ।
हे देव अति प्रगटपणे वर्तते छते पण धीक्कार हो मुजने
एटले आप ज्ञानी छते माठाना वचनमां राच्यो ॥ १७ ॥
परिस्फुटे सत्यपि देव धिग्मा ॥ १७ ॥

वली हुं केहवोछुं ते कहेछे अरीहंतदेव न पूज्या वली पात्रपूजा ते
न देवपूजा न च पात्रपूजा । [सुसाधुने दान न दीधुं ।
न पाल्यो श्रावकनो धर्म वली जला मुनिनो धर्म न पाल्यो ॥
न श्राद्ध धर्मश्च न साधुधर्मः ॥
पामे थके पण आ मनुष्य जन्म सघलो ने ।
लब्ध्वापि मानुष्यमिदं समस्तं ।
करयुं में केम जेम रणमां वीलाप वा रुदन करेतेम मारो जववृथा
कृतं मयारण्य विलापतुल्यं ॥१८॥ [कर्यो ॥१८॥
करी में असत्य वा खोटाने वीषे पण कामधेनुनी इछा ।
चक्रे मयासत्स्वपि कामधेनुः ।
वली कल्पद्रुम वा कल्पवृक्षनी इछा करी चिंतामणि रत्ननी
इछा करी एटले वीनाशी वस्तुनी वंछा करी पीडा पामुं छुं ॥
कल्पद्रुचिंतामणिषु स्पृहार्तिः ॥
तेवी रीते न जिनेश्वरना वताव्या धर्मने वीषे लीन
थयो केहवो ए धर्म प्रगटपणे सुखनो देनार निश्चे ।
न जैनधर्मे स्फुटशर्मदेऽपि ।
हे जिनेश्वरमाहारो जुवो मूढ वा मूर्खजाव वा जपयोगअर्थात्हुंमूढ
जिनेश मे पश्य विमूढजावं ॥१९॥ (शीरोमणि॥१९॥
वली हुं केहवो मूढछुं ते कहेछे जला शब्दादिक जोगनी लीला
चिंतवी पण रोगरूपी लोहखीलो दूर करवो विचार्यो नही ।
सद्भोगलीला न च रोगकीला ।
धननो आगम जे आववापणुं चिंतव्युं यतः ॥गाथा॥ अज्ञं कल्लं
परं परारि । पुरिसा चिंतंति अछ संपत्तिं ॥ अंजलिगयंव तोयं
गलतमाऊन पिछंति ॥१॥ वैराग्यसतके ॥ पण समय समयथवी

थी मरण आयुधन खुटेछे ते वीषे वीचार कर्यो नही वली ॥
धनागमो नो निधनागमश्च ॥
दारा वा स्त्री चीत्तमां चिंतवी पण ते संयोगथी नरकरूप
कारागृह वा बंधीखानुं पामीस ते मनमां न ।
दारा न कारा नरकस्य चित्ते ।
चिंतव्युं नीरंतर अधम देवो हुं तेणे ॥ २० ॥
विचिंति नित्यं मधकाधमेन ॥ २० ॥
रह्योनही नली अतीये वा रूडे आचारेएटले उत्तमसाधुवृत्तीहृदयमां
स्थितं न साधो हृदी साधुवृत्तात् । (न रह्यो वृतथी पण ।
परने उपगार करवे करी न पेदाश कर्यो वा न अर्ज्यों यश वली॥
परोपकारान्न यशोऽर्जितं च ॥
नथी कर्युं करवायोग्य कार्य तीर्थ जे जिनघरादिकनुं उद्धरवादिक
कृतं न तीर्थोद्धरणादि कृत्यं ।
में वृथा वा फोगट हार्यो वा गमाव्यो नीश्चेज जन्म वा भव२१॥
मया मुधा हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥
वैराग्य वा संसारभोगादीकथी वीरक्तभाव तेहमां रंगगुरुनांकह्यांउ
वैराग्यरंगो न गुरूदितेषु । पदेशवचनथी न कर्यो
वली दुष्ट जीवोनां माठां वचननेवीषे उपशम वा शांतिनआणी अ
न दुर्जनानां वचनेषु शांतिः ॥ (र्थात् क्रोधादीक कर्या ॥
हे देव न थयो मुजने अध्यात्मलेशजे सम्यकभणवुंभणाववुंधर्मानु
नाध्यात्मलेशो मम कोऽपि देव । (ष्टान कारणादिक कोइ
माहारा आत्माने केमकरी तारुं भवसमुद्रनादुःखथी एटले तेदुःख
थीतरवुं तोपुर्वोक्त सुकृतोथी थाय तेतो नसेव्यां माटे न तर

तार्पः कथंकारमयं ज्नवाब्धिः ॥ २२ ॥

गयाज्नवमां सुकृतमें न कर्युं संका शाम्रीजाएयुं नत्तरतथावीवसुख

पूर्वे ज्नवेऽकारि मया न पुण्यं । (ना अज्नावथी

आवता ज्नवमां पण नही करीश ॥

आगामिजन्मन्यपि नो करिष्ये ॥

जेकारणमाटे हुं एदचा प्रकारनो ते कारणमाटे मादारे नष्ट थया शुं

यदीदृशोऽहं मम तेन नष्टा । (ते आवता पदमां केहेछे।

हे त्रोज्नोवनगाकोर ज्नूत वा गयोकाल ज्नविष्य वा आवतोकाल वर्त्त

मानकाल ए त्रणे जन्म पुन्य सुकृत न करवाथी माटे केम तरीश

ज्नूतोद्ववद्भाविज्नव त्रयीशः ॥ २३ ॥ (इति ॥२३॥

शुं अथवा मुधा वा फोगट हुं घणा प्रकारे हे देव ।

किं वा मुधाहं बहुधा सुधाज्नुक ।

हे पूज्यतमाराआगल स्वकीय वा आत्मीयं वा मादारुं चरीत्रएटले

पूज्य त्वदग्रे चरितं स्वकीयं ॥ (तमारा आगल मारुंचरीत्र

कहुंछुं जे कारणमाटे हे त्रण लोकनां स्वरूप तेदना ।

जल्पामि यस्मात् त्रिजगत्स्वरूप ।

नीरूपक वा त्रीज्नुवन लक्षण कथक छो माटे तमारा वोपये आ

केकाणे ए मादारुं चरीत्र मांगे केदेवुं कोणमात्र छे ॥ २४ ॥

निरूपकस्त्वं कियदेतदत्र ॥ २४ ॥

हवे स्तुती करता समाप्ती मंगल केहेछे हे दीनोद्धार धुरंधर

दीनदपामणा जीवोने उद्धार करवामां आगेवान तमारा वीना

कोइ नथी ने मादारा विना कृपानुं पीजुं ।

दीनोद्धारधुरंधरस्त्वदपरो नास्ते मदन्यः कृपा–

पात्र नथी आलोकमां हे जिनेश्वर तथापि था तोदे पण ते

लक्ष्मीने हुं जाचतो वा मागतो नथी ॥

पात्रं नात्र जने जिनेश्वर तथाप्येतां न याचे श्रीयं ॥

शुं हे अरिहंत एक एज आश्चर्यकारी उत्तुं बोधी वा समकीत रत्न केवल मोक्षहेतु अर्थात् मोक्षसुखनुं मुल देतु ।

किंत्वर्हन्निदमेव केवलमहो सद्बोधि रत्नं शिवः ।

हे मोक्षलक्ष्मीना समुह हे मंगलीकना एकधाम मंगलीककारक प्रार्थना करूछुं इहां स्तोत्र करतायें आपणुं नाम रत्नाकरसूरिपण जणाव्युं ॥ २५ ॥

श्रीरत्नाकरमंगलैकनिलयश्रेयस्करं प्रार्थये ॥ २५ ॥

॥ इति रत्नाकरपचीसी समाप्त ॥

॥ अथ मिथ्यात्वकुलकं लिख्यते ॥

१लौकिक मिथ्यात्व; २ लोकोत्तर ते बे भेदना देवगत मिथ्यात्व मिथ्यात्व अने गुरुगत मिथ्यात्व एवा प्रत्येकना बे आन्तर्य भेद छे

लोइअ; लोउत्तरियं । देवगयं; गुरुगयं च उभयंपि॥

लौकिकमिथ्यात्वना देवगतमिथ्यात्व,। आ प्रकारे अनुक्रमे सूत्रथी अने गुरुगतमिथ्लोकोत्तरमिथ्यात्वना । जाणी लेवा ॥

देवगतमिथ्यात्व अने गुरुगत मि० ।

पत्तेयं नायव्वं । ऊह कम्मं सुत्तउ एवं ॥ १ ॥

प्रथम लौकिक, देवगत कहेछे कृष्ण । मंदीर वा देहरांने विषेगमण महादेव ब्रह्मादिक तेना । तथा पुजा नमनादिक ॥

हरिहर बंभाईणं । गमणं भुवणेसु प्रअ नमणाई॥

तजजे हे सम्यक दृष्टि वा तज नमनुं बोल्युं ते पण वर्जजे

वुं सम्यक दृष्टि जे तेने । नीश्चे१ ॥ १ ॥
वज्जिज्जे समदिठी । तञ्जुत्तमेअंपि निठयज्जं ॥ १ ॥
मंगलिकअर्थेनाम ग्रहण करवुं। विनायक जे गणेशनुंकामप्रारंभेर
मंगल नाम गहणं । विणाय गाईण कज्ज पारंभे ॥
शसि वा चन्द्रमा रोहीणी तेनां गणेश बेसारवा विवाहमांध
गीत गावां३ ।
ससि रोहिणी गेअाई । विणायग ववणं च विवाहे ॥३॥
छठी पूजनप मांहा स्थापवीद । वीजनो चन्द्र देखी दोरो व
दशी नांखवी७ ॥
छठी पुअण माउणठविणं । बीयाई चंद दसियं च ॥
दुर्गादि देवीनी पूजा । तोतला देवीनी पूजा८ ग्रह महिम
जा शान्ति करावे वलीए ॥
दुग्गाईणो वाईया । तोतलया गहाय महिमं च
चैत्र मासनी आठम१० महा मा सूर्य रथ नीकलवे१२ र
सनी नवमी ११ । दशादिक१३ ॥
चित्तठमि माहनवमी । रविरहनिरकमण सुरगहण
होलीने प्रदिक्षणानुं देवुं । पूर्वजने पींड मुकवा१४ था
शनिश्चरनी पूजा१५ ॥
होलीय पयाहिणं । पिंड पाडण घरे पूआ ॥
द्रो आठम१६ संक्रान्ति१७ रेवंत १ तथा मार्ग वा पंथ
रस्तान्देवनी पूजा१८
द्रूव ठमि संकाति । पूजा त पंथ देवाण ॥
शिव रात्रि१९ वछ वारसी२०। क्षेत्रपाल रतु आदे पुजणुं२१ ॥
सिवरत्ति वच्छ बारसी । खित्तोआइ अच्चणयं ॥६॥

देवकी सातमी२२ नाग । पांचम२३ सरावलां माइनां२४॥
देवय सत्तमि नाग्गाण । पंचमी मलगाइ माऊण ॥
रवीवार सोमवारने विषे तप २५। कुदृष्टि एटले मिथ्यादृष्टि गोत्र सुरनी पूजा २६॥
रवि ससिवारेसु तवो । कुदिठि गुत्ताइं सुरपूआ ॥ ७ ॥
नोरतां एटले आसो शुदि तथा चैत्र शुदि १थी नवरात्रिने विष तप पूजनादि २७। बुधाष्टमि एटले अष्टहोम २८
नवरत्ताइंसुतत् पूअ माई । बुहाअठमिम्मि होमं च ॥
सोनीली, रूपीली, रंगीली पूजा २९ घृतनुं दान कांबलनां दान माघ मासे ब्राह्मणने ३०
सुन्निणिरूपिणिरंगिणि । पुंआधय कंबलो माहे ॥८॥
काजल त्रीजे हींचवुं तीलनुं। वाळनुं दान देवुं ३१, मुआने जलांजली देवी ३२
कज्जल तईआ तिल्ल । दळदाणं मय जलंजली दाणं ॥
श्रावण चंदण छठ ३३ । गायना पूछादिकनुं छेदवुं कर छेदवुं ३४
सावण चंदण छठिं । गो पूछाइसु करस्सछेज्ज ॥ ९ ॥
सूर्यनी छठ३५ वली गौरी व्रत ३६ । सोक्य प्रतिमा पितरप्रतिमा
अक्कछठी गौरी व्रत च । सवति पियर पडिमाउ ॥
उत्तरायणने दिन दानादि ३८ जुतने शरावलां ३९ । मंगलगत सरावलां गोवर या गाणनुं पुतलुं त्रीजे ४० ॥
उत्तरयण जूआण । मल्लग गोमय तइया ॥१०॥
देवशयनी एकादशी अषाढ शु.११ कार्तिक शुदी ११ देव । आंबली एकादसी कृष्ण पांचवनी वली ॥

छठी एकादशी।

देवस्स सुअण उठावणं । आमलीकरण पंमवाणं च ॥

इगीयारसो तपादिक ४१ । परतीर्थे जावुं क्षण करिवुं ४२ ॥

इक्कारसी तवाई । परतित्र गमण खण करणं ॥ ११ ॥

श्राद्ध करे मासिसो करे छ मासिकादिक करे-४३ । पर्वदान पाणी पावुं ४४ ॥

सद्द मासिअ छम्मासियाई । पव्वदाण कन्नहलति ॥

तीर्थ अथविशेषवित्त४६ यमा लगाडुं नेवुं पण मिथ्यात्वीने घेर. ४८ पाणी दान ४७ ।

हुत्त जल धम्मदाणा लोहणपदाणं विय मिच्छादिठीणं १२

कुमारिकादि जमाडवी४९ धर्मनणी वावरी चैत्रमासनी त्रजाणी

कौमारि भ्राइ ज्जत्तं । धम्मट्ठं वबरीछ निम्मि ॥

असंजमोनी आंणाइ । अक्षय त्रतिया एटले वैशाख शुदी ३ जे अकती पालवो. ५१ ॥

असंजयणो आणा । अखयतईआ अकत्तणापं ॥१३॥

सांमनो विवाद करवो जेठ मासनी । अमावास्याए सायनानुं दान अमावास्याए जमाडने ५३ विशेषथी ॥

संमवियाहो जिठिणि । अमावासाए विसेसेहं ॥

भोजनादिक ५५ कुआ आदि पो दाववुं धर्मार्थ५६ । गोबर मुकवुं ५७ पितरने ढंकार ५८ गा. १४ ।

जुनं कुआइ खणाण । गोब्बरस हिंमणा पियर हंताई १४

कागना बीजादा इत्यादिने पिंड मुकवा ५९ । वृक्षरोपण ६० वदिवाह माटे तीर्ण ६१ ॥

वायसविम्मि माइपिंमा । तरूरोवण पयिनपढ ॥

तालाचरनी कथा सांजलवी६२ । गोधन पूजा६३ इन्द्रजालमुं देखवुं ६४ ॥

तालायर कहसवणं ॥ गोधणमह इंदजालं च ॥१५॥

धर्म मानी देवता वालवो६५ ना पायक युद्ध धर्म जणी जोवुं ६७ टक धर्मजणी जोवुं ६६ वली ।

धम्मगिदय नट पिछण च । पायकजुद्ध दंरसणयं ॥

एवं अमुना प्रकारेण लोकिक नमनादिक तापसादिकने ६८ गुरुने निश्चे ॥ गा. १६ ॥

एवं लोअगुरूणवि । नमणंदिअ तावसाईणं॥ १६ ॥

मूल नक्षत्रमां असलेष्या नक्ष त्रमां जन्म्यां जे । बालको तेनां मूल विधान करवां ब्राह्मणादिकने घेर तेमवा हवनादिक करावबुं ॥ ६९ ॥

मूले सोसा जाए । वालेजवणंमि वंजगोहवणं ॥

तेनी कथानुं सांजलवुं ७० तेने दान देवुं ७१ । ग्रह गमन ७२ जोजनादिक करावबुं ७३ ॥

तक्कह सवणं दाणं । गिहिगमणे जोयणोइय ॥ १७ ॥

एम लोकिकमिथ्यात्व एटले उपर ते ब जेदे देव संबंधी गुरु सं जे बोल कह्या ते धर्म जाणी करे बंधी निश्चे परिहरवुं ॥ तो मिथ्यात्व कहीए ।

एवं लोईय गिज्झं । देवगयं गुरुगयंतु परिहरियं॥

लोकोत्तर पण वर्जवुं ते कहेछे । परदर्शनीए ग्रहण कर्यां जे जिन बिंब गाथा १८ ॥

लोउत्तरे विवज्जई । परतित्थि संगाहियपविंबे ॥१८॥

ज्यां जिन मंदीर वा देरासरमां रात्रिए पेसवुं अबला ते स्त्री

पण; त्यां । महात्माने ।
जत्र जिणमंदिरंमिवि । निप्पवेसो अवलसमणाणं ॥
तेदनुं वसवुं, नंदीनुं करावबुं, नाटण करावे, नाटक करावे,
बलिनुं देवुं ॥ प्रतिष्ठानुं करावबुं ॥
वासोअनंदि बलिदाण । नाहणनट्ट पयट्टाय ॥ १ए ॥
तंबोलादिकनुं आस्वादवुं वा खावुं पाणीनी क्रीमा, हींचोलादिक
ते आशातनाउ । क्रीमा ॥
तंबोलाई आसायणाउ । जलकेलि देवयंदोलं ॥
लोकिक देवग्रहने विषे । वर्त्तवुं असमंजसपणे एम एटले
अविनय करवुं ॥
लोइय देवगिहेसुव । वट्टइं असमंजसं एवं ॥२०॥
तेमां पण सम्यक्तद्दष्टि आशातना । न करे सादरपणे सम्यक्त रा
खवा तत्पर ॥
तस्सवि सम्मदिठी । न सायरं सम्मरक्कण पराणं ॥
उसुत्र जे सुशास्त्र विपरितपणा । कल्पे नहि सर्वथापणे जवाने॥
ने वर्जनारने ।
उस्सुत्त वज्जगाणं । कप्पइं सवसाणनोगमणं ॥२१॥
जे लोकोत्तर लिंगा एटले जिन लिंगी हीणाचारी वेष पेहरी
मुनिना वेष रूप लिंगना धारण सचीत फुल तंबोल ॥
हार जे ।
जो; लोगोत्तम लिंगा । लिंगिअ देहावि पुप्फ तंबोलं॥
तथा आधा कर्मी सर्व । काचां पाणी फल नीश्चे सचित ए
सर्वना जोगी ॥
आहाकम्मं सवं । जलं फलं चेव सचितं ॥२२॥

भोगवे स्त्री प्रसंग। व्यापार करे ग्रन्थ संग्रह करे विभुषां वा शरीर शोभा करे ॥

भुंजंति त्थी पसंगं। ववहारं गंथसंगहं भूसं ॥

एकाकीत्वपणे जावुं। स्वछंदे एटले आप इछाए चाले चेष्टा करे वा चेष्टा वचन करे ॥

एवागित्तज गमणं। सछंद चेठिय वयण ॥ २३ ॥

चेतने मेमे वसवुं। वस्तोने विषे पण नित्यरेहवुं एटले देव मंदीरनो हदमां नित्य रहे तो आशातना॥

चेइयं मढाइ वासं। वसहीसु वि निचमेव संठाणं ॥

गीत नही चारित्रियाने। पूजाववुं पण सोनाने फूले करीने ॥

गेयं नेअं चरणाणं। अच्चावण मवि कणयकुसुमेहिं२४

त्रिविधे त्रिविधे एटले मन वचन कायाए करवुं, करावबुं, अनुमोदवुं मिथ्यात्व प्रत्ये। जे वर्ज्युं दुरे ॥

तिविहंतिविहेणमिछत्तं। जेहिंत्ति वजियं दुरं ॥

निश्चे श्रावक जे तेणे ते मित्यात्वने जाणी वा अजाणी मागा कृत्य करे ते अनेरा नाम श्रावक निश्चे गाथा २५ ॥

निछयउ ते सढा। अन्नेउण नामउचेव ॥ २५ ॥

एम जिनवरना वचनना अनुमत अनुसारे। एम जे पाले जे सम्यक्त एटले यथार्थ प्रतिते ॥

जिणवय मयाणु सारं। एयं पालंति जेउ संमत्तं ॥

ते प्राणी शिघ्र या तरत शोभा पामे निश्चे वा अंचल जे मोक्ष

कालमां विघ्न जे अंतराय वा कल्याण सुख प्रत्ये ॥ रहितपणे ।

ते सिध्धं निविघ्धं । पावंति धुवं सिवं सुहयं ॥३६॥

ए रीते मिथ्यात्वकुलक टबार्थ पुरो थयो.

॥ इति मिथ्यात्वकुलकंसमाप्तं ॥

॥ अथ आत्मकुलकं लिख्यते ॥

धर्मनी प्रज्ञा वा कांति तेणे करी जिनेश्वर प्रत्ये प्रणमीने वली रमणिक वा मनोहर एहवा जे । जिनेश्वर केहेवा छे? इंद्रादिक ने नमवा योग्यछे जे तेमने ॥

धम्म प्पह रमजि ज्जे । पणामितु जिणे महिंद नमणिज्जे

आत्माने अवबोध वा ज्ञाननी प्राप्तिनुं करनार एवुं कुलक । कहीश, ते कहेवुं छे? संसारज्ञ मणानां जे दुःख तेने नाश करनारुं छे ॥ १ ॥

अप्पा ववोह कुलयं । वुत्तं नवदुक्ख कय पलयं ॥१॥

आत्मानो अवगम जे बोध ज आपेज आपने गुणे करी शुं घणुं कहे छे ॥

अत्ता वगमो तज्जई । सयमेव गुणेहिं किं वहु नणसि॥

जेम सूर्यनो उदय जाणिये । प्रज्ञाजे कान्ति देखी करी ते विना सोगमेसमकरी कहिए न जणाय॥

सूर दद्म लक्खिजई । पहाइनड सवहं निवहेण ॥ २ ॥

दमवुं ते पंच इन्द्रिनुं शमते उपशम जे कषायनुं, समते श मताने मध्यस्थपणुं मैत्री ते परने हितनुं चिंतववुं । संवेग ते मोक्षसुखनो अभिलाष, विवेक ते भेदज्ञान, तिव्र निर्वेद ते संसार दुःखनो आक्रोश ॥

दम सम सतम मित्ति । संवेए विवेय तिव्वनिवेया ॥
ए गुण लक्षण जे आत्मा । आत्मबोधरूप बीजना अंकुर जाणवा॥
एए पगूढ अप्पा । ववोह वीयस्स अंकुरा ॥३॥
जे जीव जाणे छे आत्माने ते जीव अल्प जे संसारनां सुखनो
पुद्गल थकी भिन्नपणे । जोग संयोगनो न होय अभिलाषी॥
जो जाणइ अप्पाणं । अप्पाणं सो सुहाणं नहु कामी
जेम पामीने कल्पवृक्ष जे बाकी वृक्षोने शुं प्रार्थे, वांछे एटले
मन इच्छित थाये । कल्पवृक्ष समान आत्मबोध आगल
पुद्गल बीजा वृक्ष समान छे ॥
पत्तंमि कप्परुक्खे । रुक्खे किं पत्तणा असणे ॥ ४॥
जे पोताना आत्मज्ञानने विषे ते नरकादिक दुःखने कोइ जवा
कुशल छे । न्तरे न पाम्या ॥
निअविन्नाणे निरया । निरयाइ दुहं लहंति न कयावि
जे मनुष्य आत्मबोध मार्गे ला ते मनुष्य संसार भ्रमण कुंवा
ग्यो होय । मां केम पडे ॥
जोहोइ मग्ग लग्गो । कह सो निवडेइ कूवंमि ॥५॥
हवे जेणे आत्मा नथी जाण्यो तेने क ते प्राणीने आतुरतानुं का
हेछेः-ते जीवने मोक्ष वा अणिमादिक रण धनादिक संपदा पर
आठ प्रकारनी सिद्धि वेगली छे । नी देखीने ॥
तेसिं दुरेसिद्धी । रिद्धी रणरणय कारणं तेसिं ॥
ते जीवने आशा पुरी थाय जे जीवे पोतानो आत्मा नथी
नहिं । जाण्यो तेने ॥
तेसिं अपुन्ना आसा । जेसिं अप्पा न विन्नाउ ॥ ६ ॥
त्यां सुधी संसाररूप समुद्र दुः त्यां सुधी जीताय नहि एवो वा

खे तरी शके । जोरावर मोटो मोहरूप राजा ॥
ता उत्तारो नवजलहो । ता उज्जेठ महाबल मोहो ॥
त्यां सुधी अति विषम वा ज्यांसुधी आपणा आत्मानो अवबोध आकरो लोन । वा आत्मप्रकाश ज्ञान थयुं नथी ॥
ता अइ विसमो लोहो । जाजाउ नो निउवोहो ॥७॥
हवे कंदर्प (कामदेवे) जेने विटं हाय? हाय? जेम कोइ अना बणा करीते कहेछे;-कंदर्प देवता अनी पेठे वाधित वा पीम्तित॥ जे वैमानिक, असुर जे नुवन पति आदेना नाथ जे इन्द्र ।
जेण सुरअसुर नाहा । हाहा अणाहुव वाहिआसोवि॥
अध्यात्म ध्यान आत्म प्रकाश पम्े पतंगियानी पेरे ते काम ॥ रूप अग्निने विषे ।
अरुप्पज्झाणं जलणो । इए पयंगुत्तणं कामो॥ ८ ॥
जे मन वांध्युं पण न रहे । वार्या ठतां पण सघली चारे दिशाउमां प्रसरे ॥
जं बद्धंपिनचिठइ । वारिज्जंतं विसहइ असेसा ॥
अध्यात्म ध्यानने बले ते चंचल चित्त जे मन ते पोतानी मेले चित्त पण निश्चे । स्थिर थाय ॥
झाण बलेणं तंपिहु । सयमेव विलिज्जइ चित्तं ॥९॥
वाह्य व्याधि ताव कोम इत्या नाना प्रकारनी व्याधि न दे ते दिक; अंतरंग व्याधि क्रोध, लो जीवने उःख प्रत्ये ॥ नादिक नेदे करी ।
वाहि रंतरंग नेया । विविहवाही नदिंति तस्सउहं ॥
नला गुरुना मुखवचनना शुन ध्यान आत्म स्वरूप ते रूपरसा

उपदेश थकी जे जीव। मन जे परम उदय पाम्युं छे तेने ॥

गुरुवयणाउजेणं । सुहझाण रसायणं पत्तं ॥१०॥

जे जीव पोताना आत्मानुं स्वरूप चिंतववा सावधान वा तत्पर छे । ते जीवने कोइ पीडा करी शके नही; अथवा कोइ पूर्व कर्म उदयथी पीडा पामे ॥

जिअमप्प चिंतणपरं । न कोई पीडेई अहवा पीडेई

तोपण ते आत्मज्ञानी जीवने दुःख नथी, केमके ते मागां कर्म जोगवी । रण वा कर्म रूप देणा थकी मुकावुं माने छे ॥

ता तस्स नत्थि दुक्खं । रिण मुक्कं मन्नमाणस्स ॥११॥

दुःख जे जन्म जरा मरण रोग शोकादिकनी खाण तो निश्चे राग द्वेष बेज छे । ते रागद्वेषथी चित्तने विषे चला चल जे अस्थिरपणुं इष्टानिष्टमां होय ॥

दुक्खाणखाणीखलु रागदोसो। तेऊंतिचित्तंमि चलाचलंमि

अध्यात्मस्वरूप समजवाथी वा तेना योगथी ते चंचल चित्तप णानो त्याग करिए एटले चित्त स्थिर थाय। ते परदृष्टान्त कहेछेः—जेम च पल अने मदोन्मत्त हाथी बांध वाने थांभले बांधवाथी ठेकाणे रहेछे तेम मन पण आत्मध्या न रूप थांभले बांधवाथी स्थि र रहे छे ॥

अप्पप्पजोगेण चएइ चित्तं । चलेत्तमालाणिअ कुंजरुव्वं१२

ए आत्मा संजावे वर्ततो मित्र थाय, रागद्वेषे करी आत्मा अ मित्र वा शत्रु थाय अने नरका माटे एज आत्मा स्वर्गनां सुख नो देनारथाय अने एज आत्मा नरकादि दुःखनो देनार थाय॥

दिक दुःख दे ।

एसोमित्तममित्तं । एसो सग्गो तहेव नरओ ॥

एज आत्मा राजपदने देनार तथा रांक पण थाय । एटलां केम अथवा क्यारे थाय के जो ए आत्मा समो चाले तो नला नो देनार अथवा ए आत्मा रूठयो माठां फलनो देनार थाय ।

एसो राया रंको । अप्पातुठो अतुठो वा ॥१३॥

देवतानी किंवा नर मान वनीरिद्धिवा संपत्ति पाम्यो। आ जीवे विषय जे पांच इन्द्रिजन्य शब्दादिक पांच त्रेवीस पण सदैव नवमां नमतां अतृप्तपणे सेव्या ॥

लद्धासुरनर रिद्धी । विसया वि सयानिसेविआ णेण ॥

वलि संतोष विना जीवे । शुं इन्द्रि विषय सेवे कोइ नवे कोइ काले ए जीवने निवृत्ति एट ले संतोष थयो? अर्थात् न थयो॥

पुण संतोसेणविणा । किं कत्थवि निव्वुइ जाया ॥१४॥

हे जीव ! तें पोतेज नीश्चे निपजाव्यां वा कीधां । शरीर, धनमाल, स्त्री कुटुंब; तथा माता पितादिकना नेह करीने तुं कर्मे आवराणो ॥

जीवसयंचिअ निम्मिय । तणु धणु रमणी कुटंब नेहेणं

ते उपर दृष्टान्त कहे छेः—जेम मेघे करीने दिवसनो स्वामी सूर्य। पोताना तेजे करीने सहित छे तो पण (ढंकाय छे) ॥

मेहेणवि दिणनाहो । छाइज्जसिं तेअवंतोवि ॥ १५ ॥

ज्वर, दाघ, कुष्टादिक रोग तथा कर्म रोग, व्याल, सर्पादिक तथा लोन, अ हे आत्मा! अवगुणना क रमार ए जे तारा वेरी ॥

म्नि इत्यादि शरीरना व्याधि। तेने स्वा
धिन वशवर्तित तेणे ।

जं वाहियाल वेसानराण । तुह्मेरीआण साहीणं ॥

शरीरने विषे ममत्व एटले मारूं ते करतो थको हे जीव ? शुं
एवुं जे ज्ञान । लइश; किंवा शुं पामीश
अर्थात् कांइ नहि ॥

देहेतम्र ममत्तं । जिअकुणमाणोवि किं लहसि ॥१६॥

सारां प्रधान भोजन; रसोइ इ शृंगार आभरणादिके (शरीरने)
त्यादि तथा गंगोदकादि सारां शोभाव्युं; चंदनादिक विलेपन क
जले स्नान कर्युं । र्युं, साचवीने सारुं पुष्ट कर्युं ॥

वरभत्त पाणन्हाणाय । सिंगार विलेवणोहिं पुठोवि ॥

ते निज एटले आपणे प्रभु वा शुकन जे कुतरु; तेना सरखुं
स्वामी जे जीव तेने विछवे ए पण ए शरीर नहि ॥
टले जीव रहित थवे करी

निअ पहुणो विहम्भंतो । सुणहेणवि न सरिसोदेहो १७

हे जीव! तने सीत तापादिक अनेक कष्ट जे धन धान्यादिक उपजा
घणांक हुवां घणीवार ते भोगवीने । व्युं वा पेदा कर्युं ॥

कठाइ कडुअ बहुआ । जं धण मावज्जिअं तएजीव

ते तनेज कष्ट दइने। ते धन धान्यादिक, अंत्ये पुन्याइ परवार्ये बीजे
ग्रहण कर्युं एटले स्वजनादिक राजा प्रमुखे ॥

कठं तुज्क दाउं । तं अंते गहिअमन्नेहिं ॥ १८॥

जेम, जेम अज्ञानपणाने धन जे सोनुं रूपुं धान्य–कोठारादिक
वश थइने॥ जे परिग्रहः तेने विषे जे ममता वा
मारुं, मारुं जे घणुं करे छे ॥

जहजह अन्नाण वसा। धणधन्न परिग्गहं बहुं कुणसि॥

तेम, तेम हे जीव ! तुं हलवो एम भवे भवे संसाररूप समुद्र छे तो पण कर्म भारे भारे थइ मां (बुडीश) तेनुं दृष्टान्त कहे ने डुबीश। छेः—जेम अतिशे भार भरवाथी नावडी बुडे तेम ॥

तहतह लहु निमज्जसि। भवेभवे भारिअ तरिव ॥१९॥

जेणी शमणामांपण दीठी होयतो। देह धारण करनार प्राणीउना देहनुं सर्वस्य-वीर्य हरी ले।

जा सुविणे विहु दिठी। हरेइ देहिण दिह सव्वस्सं॥

ते स्त्रीमारी वा मरगीसरखीजाणो। तुंतेने वांछ्य दुर्वलछतांपण बलवडे करीने ते आदरीशनहि

सानारी मारी इव। चयसु तुह दुवलत्तेणं॥ २० ॥

तुं चित्तनी वा मननी शुद्धि अ स्त्रीना आवभाव देखी तेनें विषे भिलषे छे—वांछे छे अने। तुं राचे छे; हा!!! ए तारुं आश्चर्यपणुं—मुढपणुं।

अहिलससि चित्तशुद्धि। रज्जसि महिलासु अहह मुढतं

जेम गलीनेविषे मेलुंथतुं वस्त्र। ते वस्त्रनी धोलाइ केटलोकालरहशे

नीलीमिलीए वत्थंमि। धवलिमा किं चिरंठाई॥ २१॥

हवे कुटुंब उपर स्नेह करवो सारो नहि ते कहे छेः—मोह थी आ संसाररूप बंधीखाना मां दुरित दुःखे बंधाय छे। हे जीव ! आ बंधीखानामां ते णे खेपच्यो वा घाल्यो छे? स्नेहरूप बेडी वा अगोल वा नीगडे करीने॥

मोहेण भव दुरिए। बंधि खित्तोसि नेह निगर्डे हिं॥

ते उपर रखवाल मुक्या छे ते ए वधा पहेरेदार, चोकिपाट वा

कहेछेः—बंधव शब्दवमे माता, पितास्वजनादिकनेमशे मूकपाडे रे छे ॥ रखवाल, ते उपर शो ? राग ध

बंधव मिसेण मुक्त । पहरीआ तेसु कोराउ ॥ २२ ॥

हवे आत्मिक कुटुंब देखाडे छेः धर्म जे वितरागे परूप्यो ते पा परूप, करूणा जे दया ते । माता रुप, विवेक नामे जे त स्वार्थनुं चिंतववुं ते न्याई ॥

धम्मो जणउ करूणा । माया न्यायाविवग नामेण ॥

क्षमा जे क्रोधनो त्याग, ते रूप प्रिया वा स्त्री ते साथे संपूर्ण रम्य । गुण जे ज्ञान दर्शन चारित्रादिक रूप कुटुंब; ए कुटुंब साथे प्रीति कर ॥

खंति पिआ सुपुत्रा । गुणो कुटंब इमं कुणसु ॥२३॥

हे जीव ! अति पाली जे ज्ञानावर्णी आदिक ८ वा १५८ प्रकृति रुप । स्त्री वा अबला तेणे लोकोदर नगरमांही बांधी पोताने वश करीने संसारमां नमाव्यो ॥

अइ पालिपाइं पगइ । जं न्यामीउसि बंधेउ ॥

हे जीव ! छते पुरुषाकारे एटले छते बले अबलाए हराव्यो । अबलाथी तुं हारे छे शुं लजवातो नथी ॥

संतेवि पुरिसकारे । न लज्जसे जीव तेणंपी ॥२४॥

तुं पोतानी मेलेज कर्म करे छे । ते कर्म वडेज तुं वाह्य छे छगाय छे, लुंटाय छे ॥

सयमेव कुणसि कम्मं । तेणाय वाहिज्जसि तुमंचेव ॥

हे जीव ! तुं पोतेज पोतानो वैरी छे । बीजाने वा अन्यने दोष शा माटे दे छे ?

हवे त्रण गाथाउ वडे संसाररूप मोटा अपाय जे मरणादिकरूप
गिरी देखाडे ठे–ज्यां कषाय   श्वापदव्याघ्र चीतला प्रमुख घोर
रूपी चोर वसे ठे ।   जयंकर सदा वसे ठे ॥

जत्थ कसाय चोरा । महवाया सावया सया घोरा ॥

तथा रोगरूपी डुष्ट सर्प   तथा आशारूपी ज्यां नदी ठे; जेमां
फरे ठे ।   आपदारूपी घणा तरंग थयां करेठे॥

रोगा डुठ जुअंगा । आसा सरीआ घण तरंगा ॥३३॥

तथा काष्ट सहित चिंता तथा अज्ञानरुप घणुं अंधारु ठे ज्यां स्त्री
रूपी अटवीमार्ग ज्यां ठे। रूपी मोटी गुफा देखीए ठीए ॥

चिंता मवी स कठा । वहुलतमा सुंदरी दरीदिठा ॥

ज्यां खाणीरुपे चार गति   ते पर्वतने शीखर आठ मद जेद
जाणवी।   रुप ठे ॥

खाणी गइअ नेआ । सिहराइं अठ मप जेआ॥३४॥

रयनीचर वा राक्स ते मिथ्यात मन डुकृतथी उपन्यो जे मम
रुप राक्स वसे ठे।   त ते रुपिणी ज्यां शिला ठे॥

रयणिअरोमित्तं । मण डुक्कठ सिलाउ ममत्तं ॥

तहने जेद वा वीदार, हे आत्मा ! ध्यान शुक्लध्यानरुप जे वज्र
जव वा संसाररूप पर्वत मध्ये ।   तेणे ए पर्वतजेद, सहज जे
दाशे पूर्वोक्त सर्व जेदाशे ॥

तंजिदसु जवसेलं । झाणासणिणा जिअ सहेलं ॥३५॥

जे शास्त्रने विषे आत्मज्ञान ठे; ते जणे ते श्रुत ज्ञानपण जा
मांजले आत्म स्वरुप उलखाय ॥   णयुं सिद्ध सुलनुं वे
नार ते ठे ॥

जस्स त्रि आय नाणं । नाणंपि विपाणं सिद्ध सुहपं ते

ते आत्मज्ञान विना जे शेष ज्ञ ते अज्ञान, मात्र जिविका जे पे
णवादिक सर्व, बहु छतां पण अ ट ज्ञराइ तेने माटे थयुं; एम तुं
हितनुं करनार छे ॥ जाण ॥

सेसं बहुंपी अहियं । जाणसु आजिविआ मितं ३६

जेम, जेम अतिशे बहु तेम तेम, गर्व करीने चित्त-मन
जणयो । पुरायुं ।

सुबहुं अहिअं जह जह । तहतह गव्वेण पूरिअं चित्तं॥

हैआने निरे आत्मज्ञान जेम रसायनादिक थकी उठेला व्याधि
रहितने । वाळा ते जीवने जाणवो ॥

हिअ अप्प बोह रहीअस्स। जसहाउ उठिउ वाही३७

आपणा आत्माने अण प्रति केटलाक परने बोध दे छे ते पण
बोधतां । मूर्ख जाणवा ॥

अप्पाण म बोहंता । परं विबोहंती केई तेवि जडा ॥

हे आत्मा! तुं कहे के पोतानो शत्रुकारते दानशालानुं तो शुं
परिवारतां जुरुणो रहे छे; तोः- काम ? ॥

ज्ञण परियणंमि बूहिए । सत्तु गारं किं कज्जं ॥३८॥

का पुरुष–नपुंसक परमा ते पालनुं रूत्तप जाणे छे, आकरा प
णीने बोध करे छ । इने ज्योतिषादिक ज्ञणेछ श्रुतनिष्कम्मा।

बोहंति परं कीवा । मुणंति कालं खग पढंति सुयं ॥

हमेशां नीचे स्थानक पण आत्माने आत्मज्ञान पमा
मूके छे । सिवाय सिद्धि मळतां नथी ॥

ठाण मुअंति सयावि हु । विणा य बोहं पुणन सिद्धि३९

अपर वा बीजानी निंदा न कोइकाले पोताना गुणनी प्रशंसा
करवी । एटले वखाण करवां नहीं ॥

अवरो न निंदिअवो । पसंसिअवो कयावि नहु अप्पा।

सर्व उपर समता भाव करवो । आत्मबोध समग्यानुं रहस्य एज जाणवुं ।

समभावो कायवो । बोहस्स रहस्स मिणमेव ॥४०॥

परनो साथ तजीने एटले बीजा । नीचे पोताना आत्माने ने देखावानो धर्म मूकीने । रीजव ॥

पर सक्किनं तजसु । रंजसु अप्पाण मप्पणा चेव ॥

कालंतर कुकथा छांडीने । जो आत्मज्ञान जाणवा इच्छे तो॥

चइसु विकहाए । जइ इच्छसि अप्प विन्नाणं ॥४१॥

ते ज्ञान जणाय, गणाय, ते तेनुं ध्यान कर, तेवा उपदेश दे अने तेवडे पुन्यनी वांछ । तेमां तप चारित्र आचर वा कर्म॥

तं नाणसु गणसु झायसु । जायसु उवइसिसु आयरसु॥

हे जीव! एक क्षणमात्र पण आत्मानी आराम हिंवा बाग उपजावी बांधवाथी । मां रमजे। संबंध-जाणवः-

खिज्ज मत्तणिमंपि विअरणा। आयारामे रमसि जेणा॥४२॥

एम सर्व शास्त्रनुं सार सुविदित पुरुषनुं सर्वदेशीय वा कहेलुं परम रहस्य जाणीने । [illegible] तेने निर्मल ध्यान वा उद्यम करवो॥

इच्छामालिङ्गण तप । गुरु बंदे जे कृपा पामे॥

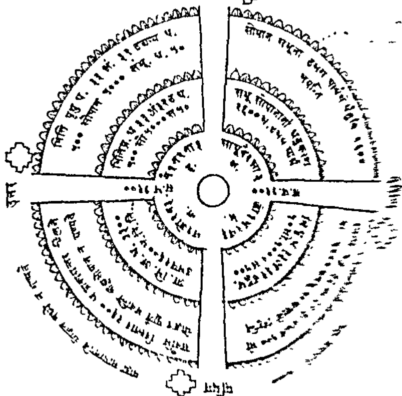
[illegible]

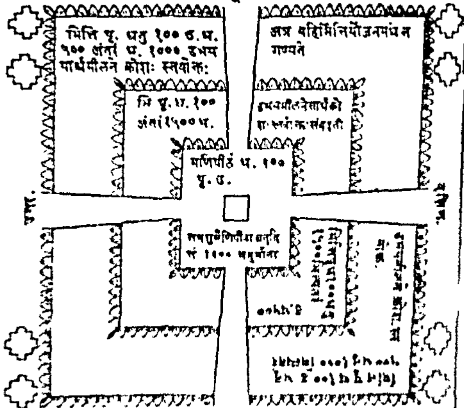
[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥४३॥

॥ इति [illegible] आत्मकुलक समाप्तं ॥

पूर्व.

पूर्व.
मणिपीठं प. १०० पृ. उ.

॥ अथ समवसरणप्रकरण लिख्यते ॥

हुं स्तवन करीश; केवल ज्ञान प्रधान विद्या जे ज्ञान लक्ष्मी,
सहित, अवस्था वा अवस्थिति आनंद वा सहज सुख, सर्व सं
छे जेनी: (तेमने) वररूप, कीर्ति ते लोकमां गुण
श्लाघा; अर्थ ते पुरुषार्थ ॥

थुणिमो केवलि वत्थं । वरविज्जाणंद धम्मकित्तित्थं ॥
देव-जे भुवनपति आदि देव; एवा तीर्थंकर देवकृत समवसरण
तेना जे इन्द्र, तेमने नम्याछे मां ज्ञान अतिशय युक्त रह्या ते
वा वांद्या छे पद ते आगम मने ॥
ना अर्थ मल्ये ।

देविंद नय पयत्थं । तित्थयरं समवसरणत्थं ॥ १ ॥
प्रगट थया छे, सघला जीवाजीव केवल ज्ञान ज्ञाव तीर्थंकर ज्ञ
पदार्थना सामान्यपणे ज्ञाव था। गवंतने जे क्षेत्रे थाय ॥

पयमिश्र सगत्त ज्ञावो । केवलि ज्ञावो -
शोधे-प्रण कचरादिक माठी वस्तु एक योजन प्रमाण समस्त
दुर करे; सर्व दिशाथकी एम । पृथ्वी शुद्ध करे वायुकुमारदे

सोहंति सयत्त तहिं । महि मा जोयाण मनिल कुमाराउ
वृष्टि करे यथायोग्य सुर्जी-सुगंध। जल, ना पाणी प्रत्ये; तथा
मेघकुमार देव। ऋतु देवता एटले छ ऋतुना अधिष्ठातृ दे
वता: पंचवर्ण सुगंध। फुलना समुह प्रत्ये॥

वरसंति मेह कुमरा । सुरहि जलं रिउ सुरा
चौरन्ने वा नाथज्ञांचे यायाचे रुन जे इन्द्रनीलादिक तेनां वा ने
तर मणि जे, चन्द्रकान्तादि जातियुं छ पृथ्वीतल वा पृथ्वीनो
क सुवर्ण । पाठबंध वा भूमीतल त्यार पछी ।

विरयंति वणामणि कणग । रयण चित्तं महीअलं तौ
हवे ते पीठ ऊपर समवस ण वप्र वा कोट वा घर रचे ते
रणनी रचना कहे छेः-आभ्यं घरने कांगरा छे ते कहे छेः-म
तर जे मांहीः मध्य जे वच णिरत्नना कांगरा रत्न घरने छे, र
मां अने बहार एम । . त्नना कांगरा सुवर्ण घरे छे. कन
कना कांगरा रूपाने घरे छे. ते
घर शाना छे ते कहे छेः-

अभिंतर मज्झबहिं । तिवप्पमणिरयणकणयकवीसीसा॥
आभ्यंतरनो घर रत्ननो छे, हवे ते घर कीया देवताए कर्या छे
मध्यनो घर सोनानो छे. अ ते कहे छेः-वैमानिक देव रत्ननो
ने बहारनो घर रूपानो छे। घर करे, जोतषी देव सोनानो घर
करे भवनपति देव रूपानो घर करे

रयण जुग रूप्पमया । वेमाणिअ जोइ भवण कया ४
हवे ते समवसरण वे संस्था तेत्रीश धनुष्य पहोलपण एटले ३३
ने करे एक वृत, बीजुं चो धनुष्य अने ३२ आंगुल विस्तार ए
रस, तेमां वृत समवसरणनुं टले भींतनो जाडो छे ने १०० धनुष्य
प्रमाण कहे छेः-वृत्त राम ऊंचपणे; अणे घरनी भींतो होय ॥
वसरण बत्रीश आंगुलने ।

वट्टंमि डुत्तीसं गुल । तीतिस धणुपिहुल पणसय धणुच्चा॥
हवे ते कोटने अन्तर कहे छेः- ते घरने रत्नमय चार द्वार, ए
छसें धनुष्य अने एक कोसनुं टले पोलो ना दरवाजा छे. ते वा
आंतरो छ, एटले २६०० धनु छ घरना बहार दशहजार सो
पय कर्युं, रूपाना घर, सोनाना पान ना पगथियां छे, ते पूर्वोक्त
घर वच्चे अंतर छे. तेमां ५० एक योजनना प्रमाण उपरान्त
धनुष्य समन्नाग, १३५० ध जाणवां. तथा मणुजीना पिंडा

नुष्य पगथियां छे. ए तेरसें एक पासे तेम तेरसें बीजी पासे छे. बे मली २६०० थाय तेम सोना तथा रत्नना धन्न बन्ने २६०० धनुष्य तथा २६०० रत्न धन्नो मध्य जाग ए प्र णे श्रंक मली, ७००० धनुष्य पगां, तेमां २०० वसोनीजित्पो मेलवतां ८००० धनुष्य वा चार कोश किंवा एक योजन थाय।

सनना पण दश हजार पगथि यां छे तथा सिंहासनना हेठ लना मध्य जागथी रुपाना ध न्नना बाह्य प्रदेश सुधी पूर्व प श्चिम बे बे कोश छे. रुपाना ध न्नी परिधि ३ योजन १३३३धनु ष्य १ हाथ ८ आंगुल थाय. विखं न्न १ योजन छे. यतः वीषम व ग दश गुण ३० गणीत रीते इति वृतसमवसरणस्थापनामानगाथा ए

ठ धणु सय इगकोसं । तराप रयणमय चन्नदारा ॥४॥

हवे बीजा समोसरणनुं चोरस संस्थान छे, तेनुं प्रमाण कहेछे कोटनी जित्योनुं प्रमाणएकसो धनुष्य ।

पेहेला रुपाना कोटनी जित्यछे. दोढ कोष वा १००० धनुष्य श्रां तरो छे ॥

चन्नरंसे इग धणुसय । पिहु वप्पा सड्ढ कोसं श्रंतरि

एक कोशनो श्रंतर छे, ते पण बे पासे थइने बाकी प्रमाण पू र्वनी पेठे शेष एटले प्रथम धन्न अने बीजा धन्नने १५०० धनुष एक बाजु श्रंतर तेम बीजी त रफ १५०० धनुषमली ३००० ध या. बीजा तथा त्रीजा धन्नने पण बे तरफ मली २००० धनु

प्रथम रुपाना धन्नने अने बीजा सोनाना धन्नने बेउ पासे. हवे

ष्य श्रंतर छे. २६०० धनुष्य म ध्य धन्ननुं प्रतर छे. सोना त

बीजा सोनाना घरने तथा रत्न था रत्नना घरनी जिंतो सहित
ना घरने । ८००० धनुष्य छे ॥

पढम विआविअतइआ । कोसंतर पुवमिवसेसं ॥ ६॥

हवे ते घर पर चढवानां पहोलां तथा उंचा छे. ते गंतुं जे च
सोपान–पगथियां कहे छेः छिने जइए; पृथ्वीथी त्यारे प्रथम वप्र
पगथियां १०००० छे. ते ए कोट थावे ॥
कं हाथ ।

सोवाण सहसदसकर । पिहु च गंतुं जुवो पढम वप्पो॥

त्यारपछी पचाश धनुष्य तेटलुं जवा पछी पांच हजार पग
परतर छे । थियां छे ॥

तो पन्ना धणु पयरो । तत्तो सोवाण पण सहसा ॥७॥

त्यारपछि बीजो घर; आगल परतर छे. त्यारपछी पगथियां पां
पचास धनुष्य । च हजार छे त्यारपछि ॥

तो विअ वप्पो पनधणु । पयर सोवाण सहस पणतत्तो॥

त्रीजा कोटमांही छसें । धनुष्य, एक कोष एटले छवीसे धनुष्य
पीठ वा समभूमी–चोतरो छे ॥

तईत वप्पो छसय । धणु इगकोसेहिं तोपीढं ॥ ८ ॥

चार द्वार छे, त्रण पगथियां मध्य भागे मणिरत्ननुं पीठ होय,
छे, जेने एवुं मणिपीठ ते । ते पीठ वर्तमानजिनेश्वरना शरीर
प्रमाणे उंचुं ॥

चउदार ति सोवाणं । मज्झेमणिपीठयं जिणतणुचं ॥

ते पीठ अहि गाउ भुमि तलथी उं
चो छे. हवे एनी गणितनी परथा
कहे छेः–पूर्व भूमिथी ते त्रीजा प

रु सुधीनां १०००० पावडियां कह्यां; ते एक, एक हाथ पहोलां तथा ऊं चां छे. तो ते वीशे हजारनुं ऊंच पणुं ५००० धनुष्य थयुं. तेह २॥ गाउ थयुं. तेनी कर भूमिकानो दो री प्रभुना सिंहासन भूमीना मूल थी ते बहार पगथियांना प्रान्त सु धीमां ८२ धनुष्य १ हाथ १० अं गुल थाय. तथा भगवंतना सिंहास नथी बहार धरुना कांगरानो दोरी दइएतो ६४०३ धनुष्य ११ आंगुल तथा बेहजार धनुष्य ते पीठ थाय. ए गणित लिलावति रीते लांबो पहोलो छे। सिद्ध थाय. गाथा ए॥

दो धणुसय पिहु दीहं । सद्ध ३ कोसेहिं धरणीयला॥ए

सम अधिक एक योजन पहोलो अशोक वृक्ष सघन शीतल छाया ए रमणिक होय, आशंका करी कहेछे:—धरुनी भित्यो ऊंची तो बाहार धरुसुधी केम पहोंचे प ण समवायंग कह्युं छे के:—"चइ विसाए तिछयराणं चउवीसं चेइ

एवे तेसमवसरणमां अशोक वृक्ष छे। तेनो विचार कहेछे: वर्तमानजिनेश्वरनाशरीरथी बारघणो ऊंचो छे।

य रुख्खा होछा" इत्या दिक ए चैत वृक्ष सहित अशोक वृक्ष युक्त संभवे छे. चैत्य वृक्ष ते केवल ज्ञान ज्यां उपन्युं ते

जिणतणुबारगुणुओ । समहिअजोअणपिहूअसोगतरू
त्यां एटले अशोक वृक्षने मुले त्यां चार सिंहासन छे तेपण पाद
देव छंदो होय ।   पीठ वा बाजठ तेणेकरी सहितछे
तयहोइ देव छंदो । चउ सीहासण स पयपीढा ॥१०॥
ते चारे सिंहासन उपर प्रतिरूप वा प्रभु जेवा दक्षिणादि दिशे
त्रण, त्रण, छत्र छे ।   प्रतिबिंब त्रणय होय तेम आठ चामर
धरा होय ॥
तउवरिचऊछत्ततया । पडिरूव तिगं तहअअठ चमरधरा
आगल सोनानां कमल । स्थित वा रह्याछे तथा स्फाटिक रत्नना
चार धर्मचक्र छे ॥
पुरउ कणय कुसेसय ठिअ फालिह धम्म चक्क चउ॥११
ध्वजा, छत्र, मकरध्वज, पंचाली जे पुतलिउ, फुलनी माला, वे
अष्ट मंगलिक ।   दिका तथा भला कलश एटलां वानां ॥
झयछत्त मयरमंगल । पंचाली दाम वेइ वर कलसे ॥
प्रतिद्वारे मणिनां   त्रिकधुप घटि   ते कथा गुरू आदेनी धुप
तोरण छे ।   घटी करे वाण व्यंतरना देवता गाथा ॥
पइदारं मणि तोरण । तिय धुवघडी कुणंति वणा॥१२॥
एक हजार जोजननो   चारध्वज तेनां नाम धर्मध्वज, मान
दंड छे जेनो एवा ।   ध्वज, गज ध्वज, अने सिंहध्वज,
ए चार दिशाए ॥
जोयण सहस्स दंडा । चउझया धम्म माण गय सीहा॥
घंटीका पताकीकादिके सहित   मान वर्तमान जिन हस्ते
शोभित ए सर्वनुं ।   सेवुं ॥
कुकुभाइ जुआसवं । माणमिणं निय निय करेणा॥१३॥

हवे समोसरणमां आवी प्रभु शी रीते । प्रदक्षिणा दइ पूर्व दि
करे ते कहे छेः-प्रवेशकरीनेपूर्व दिशेप्रभुजी। शाने सिंहासने बेसे ॥

पविसिअ पुव्वाइ पहु । पयाहिणं पुव्वआसणनिविठो ॥

पादपीठ जे बाजठने चीपे स्थाप्या प्रणाम करी तीर्थने कहे
छे पग वा चरण जेणे । धर्मदेशना प्रत्ये ॥

पयपीढ ठविअ पाउ । पणमिअतित्थं कहइ धम्मं ॥१४॥

हवे ते देशना सांभलनार बार सहित भुवनपति, जोतषी, वा
परखदा ते कहे छेः-मुनिनो पर णव्यंतर, ए देवनी देविपोनी
खदा वैमानिकनी देवो रा त्रण्य सभा तथा एज देवनी त्र
णी । ण्य सभा ॥

मुणि वेमाणिणि समणि । सभवणजोइ पणदेविदेवतियं

रहे अग्नि कोण आदे विदिशिए
अनुक्रमे१ अग्निकुणे साधु, वैमा
निकदेवि, साधवी; त्रण नैरुत्य
कोणे भुवनपति, जोतषी, वा
णव्यंतर देवनी देवि. त्रण वाव्य
कोणे. भुवनपति देव, जोतषी
कल्प जे वैमानिकना देव, वाणव्यंतर देव. त्रण इशान
देव, मनुष्य नर, मनु कोणे वैमानिक देव, मनुष्यनर,
ष्य नारी, ए त्रण । मनुष्य नारी ॥

कप्प सुर नर त्थि तिअं । ठंतिगो इ विदिसासु ॥१५॥

च्यारे नीकायनी देविनी चार पर्षदा निविष्टा वा बेसीने मनुष्य
तथा साधवीनी पर्षदा, ए पांच सभा नर मनुष्य नारी, देवता
ऊभी रही देशना सांभले । चारे, मुनि ए साते पर्षदा॥

चउ देवि समणिउद्धठिआ। निविठा नरित्थिसुर समणा॥

ए पांच भेदें तथा सात भेदे श्री जिननी देशना प्रथम वप्र वा पर्षदा सांभले। घरु जे रत्न घरु ते मांही ॥

इअ पण सगपरिस सुणंति । देसणं पणम वप्पंतो१६

ए आवश्यक वृत्तिमां कह्युं छे। हवे चूर्णिकारने अभिप्राये वलि कहेछेः- मुनिसर वेग सांभले ॥

इअ आवस्सय वीति वुत्तं । चुन्निय पुणमुणि निविठा॥

वैमानिक देवि तथा साधवी ए बे सभा। ऊभी रहे शेष जे बाकी नव परष दा अनीअत स्थित रहे वा बेसे ॥

वेमाणिय समणी दो । उद्ध सेसा ठिआउ नव ॥१७॥

आ प्रकण कारे देशमात्र कही जे परषदानी व्याख्या, ते आवश्यकनी निर्युक्ति टीकाथी कांइक कही, कांइक कहे छेः—श्री जिनेश्वर पूर्वाभि मुखे बेसे, ते प्रभूना पाद मूलमां अग्निकोण दिशे मुख्य गणधर पासे बेसे. बीजा केवली आवे ते श्री जिन प्रत्ये तीर्थ प्रत्ये वंदना करी ते गणधरने मार्गे बेसे मनपर्यव ज्ञानी पण केवलीनी पाछल बेसे. तथा वैमानिकनी देवि पण प्रभुने वांदि साधुनी पाछल रहे. देवछंदो छोप एटले-इशान को तथा साधवी पण वैमानिकनी ए बे देवछंदो छे. त्यां मुल प्रथम देविनी पाछल रहे. साधु, वैमा घरुथी ज्ञारने बारे नीसरीने निकनी देवि, साधवी ए त्रण पू प्रभु ते देव छंदोमां आवी

वेहारे पेसी अग्निकोणे रहे ऋु। वेसे. त्यार पठी बीजी पो
वनपतिनी, जोतषीनी, वाण रमीए प्रथम गणधर वा अ
व्यंतरनीदेवि ए त्रणदक्षिणद्वार पर गणधर धर्मदेशनादीए. अ
पेसी अनुक्रमे नैऋत्यकोणे रहे. हिंयां शिष्ये प्रश्न कर्यो के बी
भुवनपति, जोतषी, वाणव्यंतर जी पोरसीए प्रभुजी देशना के
देव त्रणये पश्चिमे पेसी वायु म न दे? तेनो उत्तर-गाथा-
कोणे बेसे. इन्द्रसहित वैमा "खेअ विणोड सीसगुण दीव
निक देव, मनुष्य नर, मनुष्य णा पञ्चड उभयविसीमा परीक्ष
नारी, त्रण उत्तरे पेसी इशान कमोविअ गणहर कहणे गुणाहुं
कोणे रहे. देवता अने नरनो ति" माटे गणधर गणधरना आ
अल्प महर्द्धिकनो विचारजाण पया सिंहासन उपर अथवा प
वो. हवे बीजा गढनी मांहीति भुना पाद पीठे बेसी धर्म कहे.
यंच जे वाघ, सिंहादिक रहे. त्रीजा गढमां यान जे वाहन,
इशाने। सुखपाल, पालखिड प्रमुख रहे॥

बीअंतो तिरि ईसाणि। देवच्छंदोअ जाण तइयंतो॥

तेम वली चोरस समोसरणने कोणने विषे सदा कमलमहत्त
अधिकारे बे, बे वावडी होय। णे एक, एक वावड होय॥

तह चउरंसे डुडु वावि। कोणुड वहि इविला॥१८॥

हवे त्रण गढना दरवाजा चार वैमानिक देव, वाणव्यंतर
ना पोलिआनो वर्णन कहे छे:- देव जोतषीदेव, भवनपति
पीले वर्णे एटले सोनावर्णे, श्वेत देव, ए चारना पोलिआ पूर्वा
वर्णे, राते वर्णे, अने श्याम वर्णे। दि दिशिना गढने बंध छे॥

पीअ सिअ रत्त सामा। सुरवणु जोइ भवणारयणवन्ने

हवे तेमना हाथमा शुं छे ते कहे छे:- हवे ते धारमनिहारना अनुक्रमे
प्रथमना हाथमां धनुष्य छे, बी नाम कहे छे-प्रथम सोम नामे

जाना हाथमां दंड छे, त्रीजाना हाथमां पाश छे, अने चोथाना हाथमां गदा छे। बीजो यम नामे, त्रीजो वरुण नामे, चोथो धनद नामे, ए प्रकारे चार यक्ष. गाथा. ॥१९॥

घणु दंड पास गय हत्था । सोम जमवरूण धणजक्खा १९

हवे बीजे सोनाने गढे प्रतिहारि छे ते कहे छेः-जया नामे, विजया नामे, अजिता नामे अपराजिता नामे। ए चारनी श्वेतवर्ण, रातोवर्ण, पीत वर्ण, नील वा कृष्णवर्णनी आज्ञा कान्ति छे ॥

जय विजया जिअ अपराजिअत्ति सिय अरूणपीयनीला

एम बीजे गढे देविनुं जुगल ते पूर्व अकेक नामे बे बे देविओ छे। हवे ते प्रतिहारीना हाथमां आयुध[लाजा जे शस्त्र छे ते कहेछेः–अजय, अंकुश, पाश, मगर हाथमां छे अनुक्रमे ॥

बीए देवीजुअला । अजयं कुस पास मगर करा ॥२०,॥

हवे त्रिजा रूपाना गढ बहार जे देवता छे, ते अनुक्रमे कहे छेः- प्रथम तुंबुरू नामे! खट्गी नामे, कपालि नामे जटा मुकुटधारी नामे ॥

तइअ बहि सुरा तुंबरू खट्टंगि कपालि जडमउडधारी॥

पूर्वादि चारे दिशाए द्वार पाल छे। तुंबुरू प्रमुख देवता प्रतिहार या द्वार या पोलिआ छे ॥

पुव्वाइ दारपाला । तुंबरू देवोअ पडिहारो ॥ २१ ॥

हवे सामान्य वा साधारण समोसरणने विषे । ए विधि जे रचना ए प्रकारे होय ते एवी आर्दीने जो महर्धीकदेव करेतो

सामन्न समोसरणे । एस विही एइ जइ महड्ढि सुरो ॥

सर्व पूर्वोक्त विधिए ते एकलो पण निश्चे । महर्धीक देव करे ने असुरजे अल्परद्धिनो घणी ज देव तेतो ते रीते करे वा न करे॥

सद्य मिणं एगोवि हु । सकुणइ जपणेय रसुरेसु ॥२२॥
हवे समोसरण क्यां करे ते कहेछेः- ज्यां वा जे स्थानके महर्द्धि
पूर्वे जे क्षेत्रमां न थयुं होय त्यां क देव, तथा सुधर्मादिक
तथा । इन्द्र आवे

पुव्व मजायंजत्थ । जत्थेइ सुरो महद्धि मघवाई ॥
त्यां समोसरण निश्चे सततं वा निरन्तर वलि प्रातिहार्या-
होय । दिक होय ॥

तत्थ सरणं नियमा । सययं पुण पाडि हेराइं ॥२३॥
दुस्थितार्थ समस्त । जन वा प्राणी तेणे प्रार्थित जे अर्थना सार्थ
अर्थित । जला ते देवाने समर्थ ॥

दुत्थिअ समत्थ अत्थिअ। जण पत्थिअ अत्थ सुसमत्थो॥
अर्थियां एटले आ समोसरणने श्री तीर्थंकर जगवंत करो सुपद
लार स्तव्यो लघु जे शीघ्र वा स्थ ते जला स्थानकने विषे भव
जलदी जन प्रत्ये । स्थित इति गाथा २४ ॥

इत्थं थुओ लहुजणं । तीत्थयरो कुणउ सुपयत्थं ॥२४॥
ए रीते समवसरण प्रकरण समाप्त थयुं.
॥ इतिश्री समवसरणप्रकर्णं समाप्तं ॥

॥ अथ कर्मग्रंथ पहेलो ॥

ज्ञान अतिशय प्रातिहारज लक्ष्मी सहित । कर्मफल संक्षेपे कहुंछुं
महावीर रागादि जीत प्रत्ये वांदीने ।

सिरि वीर जिणं वंदीय । कम्मविवागं समासओ वुत्थं ॥
कीजीए जीव हेतु ४ मिथ्यात्व १ जेणे तेने कही जे कर्म ॥१॥
अव्रत २ कषाय३ जोगे४,करीने ।

कीरइ जीएण हेउहिं । जेण तउ नन्नए कम्मं ॥१॥

प्रकृति वा १स्वन्नाव। ते चार न्नेदे मोदकने दृष्टांते १प्रकृती वात
थिति वा कालमान, पित्त कफ वा हरे २थिति दशदिन प्रमुख
रस वा चिकणता प्र। ३रस एकठाणीत्र्यो बी ठाणीत्र्यादिक४प्रदेश
देश वा दलमान वा। मेंदानो पांणी प्रमुखनो तेमज कर्मनी प्र०
रेनेवंवशब्दजोम्डजो। प्रि० र० प्र० जाणवा ॥

१पयइ२ठिइ३रस४पएसा । तं चउहा मोयगस्स दिठंता॥

प्रथम मूल प्रकृती आठ उत्तर। प्रकृती एकसो अठावन न्नेदे ॥२॥

मूल पगइ ठ उत्तर । पगइ अम वन्न सय न्नेअं ॥२॥

हवे कर्मनां नाम१ज्ञानावरणी वेदनी कर्म३ मोहनी कर्म४ आउ
कर्म २ दर्शनावरणी कर्म०। खा कर्म५ नामकर्म६ गोत्रकर्म७॥

इहनाण१दंसणावरण२। वेअ३मोहा४उ५नाम६गोयाणि७

अंतराय कर्म ८ पुनः उत्तर। चार ४ एकसो त्रण १०३ बे२ पांच
प्रकृती पांच५ नव ए बे २।५ ए आठ कर्मनी उत्तर प्रकृती अ
अठावीश २८। नुकने १५८ थइ॥

विग्घं च पण नव5 अठवीसचउतिसय 5 पणविहं॥३॥

प्रथम ज्ञानावर्णी कर्मनां न्नेद कहे छे.। ए पांच ज्ञान, जेणे वस्तु
ज्ञान गुणरोके ते ज्ञानावर्णी. प्रथम। स्वरुप जाणीये ते ज्ञान.
ज्ञान५ कहे छे. १ मति ज्ञान, २ श्रुत। तेमां प्रथम मति ज्ञानना
ज्ञान३ अवधिज्ञान४मन पर्यव ज्ञान ५ न्नेद २८ कहे छे ॥
केवल ज्ञान।

मइ सुयउही मण केवलाणि नाणाणि तज मइनाणं ॥

जे इंद्रिय इच्छाना विषय मळ्यां थका मन आंग विना ई
ज्ञ ज्ञ्यक उपयोग ममपन्नक ते व्यं द्री भार ते दर्शनना
उगावग्रह ४ नद। वग्रह ॥ ४ ॥

वंजण वगह चउहा । मणनयणविणिंदीय चउक्का॥४॥
अर्थावग्रह किंचित् ज्ञान तेना ज्ञेद६ इहा। इंद्री ५ स्पर्शन, रस
वग्रह ते विचारणा तेना ज्ञेद६ अपाय ते। न, घ्राण, चक्षु, श्रोत्र
निश्चे तेना ज्ञेद६ धारणा अविस्मरण तेना। मन ६ ज्ञेद–सर्व
ज्ञेद ४। मली २८॥

अर्था.६ इहा.६ अपाय.६ धारणा६ व्यंजनावग्रह४

स्पर्शन	१	१	१	१	१
रसन	१	१	१	१	१
घ्राण	१	१	१	१	१
चक्षु	१	१	१	१	०
श्रोत्र	१	१	१	१	१
मन	१	१	१	१	०

अत्थुग्गह इहावायधारणा करणमाणसेहिंछहा ॥
ए अठावीश ज्ञेद मति हवे श्रुत ज्ञानना ज्ञेद कहे छे. चउद १४
ज्ञानना। विस २० ज्ञेद था श्रुतना ॥

इअ अठवीस ज्ञेयं । चउदसहा वीसहा च सुअं॥५॥
हवे श्रुतना ज्ञेद १४ सांजले ते श्रुत
१ अक्षर श्रुत–अकारादिक अक्षर
रोथी अवबोध,
२ अनाक्षर श्रुत–अक्षर विना चे
ष्टादिके,
३ संनिश्रुत-मन सहितने जे श्रुत ते
४ असंनि श्रुत–मन रहितने
जे श्रुत ते,
७ सादि श्रुत-गणधरे रच्यांते,
८ अनादि श्रुत-सर्वज्ञ रूप श्रु
श्रुत छे नित्य,

५ सम्यक्त्व श्रुत—सम्यक्त्व स
हितने जे श्रुत ते,

६ मिथ्यात्व श्रुत-विपर्यास स
हितने जे श्रुत ते,

ए सपर्यवसीत श्रुत-भरतेराव
ते श्रुत विछेद छे ते,

१० अपर्यवसीत श्रुत महाविदे
हे अर्थसूत्र अविछेद छे ते ॥

अखरसन्नीसम्मं३ । साइअं४खलु सपज्जवसीअंच॥

११ गमिक श्रुत-सरखा पाठनये
करीने,

१२ अगमिक श्रुत-सरखा पाठ
न होइ सामान्य पाठ ते,

१३ अंग प्रविष्ट श्रुत-द्वादशांगी
सिद्धांत मूल तेमां जे पाठ
होय ते,

१४ अनंग प्रविष्ट श्रुत-आवश्य
कादिक ते,

मूल भेद सात ए. सातना प्रति
पक्षी ए बन्ने मली चौद १४
भेद थाय ॥

गमिअं६अंगपविठं७ । सत्तवि एएस पम्विरका ॥६ ॥

हवे श्रुतना २० भेद देखाडे छे,

१ पर्याय-छ द्रव्यमां एकनां प
र्याय जाणे ते,

२ पर्याय समास छए द्रव्यना
पर्याय जाणे ते,

३ अक्षर त्रण भेद-संज्ञा,लब्धि,
व्यंजन तेमांथी एक जाणे ते

४ अक्षर समास-सर्व अक्षर भे
द जाणे ते,

५ पद-अधिकार विशेष ते एक

ए पडिवत्ति-बासठ मार्गणा ए
योगादिक एक जाणे ते,

१० पडिवत्ति समास-बासठ मा
र्गणाए योगादि सर्व जाणेते

पद जाणे ते.

६ पद समास-अनेक पद जाणे ते

७ संघात-एक मार्गणा जाणे ते

८ संघात समास-सर्व मार्गणा जाणे ते,

११ अनुयोग-उपक्रम निक्षेप अनुगम नय ए चारमां एक जाणे ते.

१२ अनुयोग समास-चारे अनुयोग जाणे ते

पज्जय१अक्खर२पय३संघाया४पडिवत्ति५तहय अणुओगो

१३ पाहुड-पूर्वने विषे पाहुडा अधिकार विशेष ते एक जाणे तेवा-

१४ पाहुड समास-घणा पाहुडा जाणे ते.

१५ पाहुड पाहुड-ते पण पूर्वमां अधिकार छे. ते देश जाणे ते.

१६ पाहुड पाहुड समास-ते अधिकार सर्व जाणे ते.

चुरणीमते पाटान्तर १३ पाहुड पाहुडने १४ पाहुड पाहुड समास १५ पाहुड१६ पाहुड समास.

१७ वस्तु-पूर्वमां वस्तु अधिकार छे ते एक जाणे ते.

१८ वस्तुसमास-सर्व वस्तुजाणे ते

१९ पूर्व-एक पूर्व जाणे ते.

२० पूर्व समास-सर्व पूर्व जाणे ते

श्रुत पद सघले जोडजो-मूल दश भेदने समास पद जोडजो एटले उत्तरमली २०) थशे.

पाहुड७पाहुड८पाहुड । वत्थू९पुव्वाय१०ससमासा११ ॥७॥

हवे अवधिज्ञानना छ भेद कहेछे.

१ अनुगामी-जे क्षेत्रे अवधि ज्ञान थयुं त्यांथी ज्यां जाय त्यां साथे चाले फानसदीपकवत्.

२ अ अनुगामी-ते अनानुगामी

५ पडिवाइ-जे उपना पछी जाय ते.

साथे न चाले स्थिर दीपकवत् ६अपमिवाइ-जे उपना पछी न
३ वर्द्धमान-उपनाथी वृद्धि पामे ते जाय ते-मुल त्रण भेद-इतर
४ हीयमान उपना पछी हानी त्रण भेद-बन्ने मली ठे भेद
पामे ते. होय.

अणुगामि१वड्ढमाणय२। पमिवाइ३इअर३विहा ठहाउही

हवे मन पर्यव ज्ञानना भेद २
ते मन वर्गणायुष्मद् भेदे करी
जाणे ते-मुनिवेखे होय.

१ ऋजुमति-अढीद्वीपमां तिर्छा लोकना संज्ञी पंचेंद्रि जीवना मन पर्याय अढी अंगुल उछुं सामान्ये देखे ते.

२ विपुलमति-संपूर्ण अढीद्वीप १९०० जोजन तिर्छा लोक, उर्ध्व, अधोगत संज्ञीना मन चिंतन विशेपथी जाणे ते. तद्भवसिद्धिवरे, मनगतवात अवधी ज्ञानी जाणे पण युष्मत् मननी वात मन पर्यव ज्ञानी जाणे.

केवल ज्ञान-असहाइ नीरावर्ण सर्व जाणे एक भेद.

रिउमइ१विउलमइ२मण । नाणं केवल१मिगविहाणं ८

ए पांच ज्ञानने जे आवरे ढांके ते ज्ञानावर्णी । पाटावत् ज्ञानरूप चक्षु तेने आवरणं ॥

एसिं जं आवरणां । पमुव्व चक्खुस्स तं तया वरणं ॥

हवे दर्शनावर्णी कर्मना ९ भेद कहे छे. छडीदार समान

दर्शनावर्णी चार ४ तथा पांच५ निद्रा　　दर्शनावर्णी कर्म

दंसण चउ पण निद्दा । वित्तिसमं दंसणावरणं ॥ ए ॥

१ आंखथी सामान्य रुप शेष इंद्रियतथा मन२ अवधि दर्शन ३ योगे देखे ते चक्षुदर्शन । ४ केवल दर्शन. सत्ता ग्राहक सामान्यो २ अचक्षुदर्शन-बाकी चा । पयोगदर्शन ॥ र इंद्रिय देखे ते.

चक्खू दिठि१अचक्खू२। सेसिं दिअ उहि३केवलेहिं४ च॥

ते चारे दर्शनने आवरे ते चार भेदे चक्षु दर्शनावर्ण १, अचक्षु दर्शनावर्ण२, अवधीदर्शनावर्ण

दर्शन इहां सामान्य प्रकारे ते । ३, केवल दर्शनावर्ण ४,॥१०॥

दंसणमिह सामन्नं । तस्सा वरणं तयं चउहा ॥१०॥

हवे पांच भेद निद्राना कहेछे. २ निद्रानिद्रा-दुःखे महता क सुखे जागे ते-निद्रा १ । छे जागे ते ॥

सुह पडिवोहा निद्दा१। निद्दानिद्दाय२दुक्ख पडि वोहा ॥

३ प्रचला-बेठां उभां । ४ प्रचलाप्रचला—चालतां उंघे घोडा उंघे ते　　नी परे ते ॥

पयला३ठिउ ववििस्स । पयलपयला४चंकमउ ॥११॥

५ दिवनो चिंतव्यो काम ते थिणंदिनुं बल चक्रवर्तिथी अर्डु वा रात्रे उंघमां करे । सुदेवतेथी अर्डु बलदेवनुं बल तेटलुंहोय

दिण चिंत्ती अच्छकरणी । थीणद्धीअद्धचक्कि अद्धबला॥

वेदनी कर्मनुं स्वरूप ते चाटता मीठाश लागे ते साता मधुमदथी खरडी ख जीभ कपाय ते असातावेदनी ते वेदनी ड्गनी धारा । साता असाता ॥

महुलित्त खग्ग धारा-लिहणं च डुहाउ वेअणीअं॥१२॥
सातावेदनी प्राये देव साता असाता तिरीमां छे नरक गतिमां
मनुष्य गतिमां, उद प्रवल असाता छे साता तो तीर्थंकरना
य अधिक । जन्मादिके ॥

उसन्नं सुरमणुए । सायमसायं च तिरीअ निरएसु ॥
हवे मोहनीकर्मनुं स्वरूप कहेछे ते मोहनीकर्मना बे भेद-दर्शन
मदिरापानथीमुझाय तेममोहनी मोहनी अने चारित्र मोहनी ॥
ना उदये जीव मुझाय ।

मज्जं व मोहणीअं । डुविहं दंसणचरणमोहा ॥ १३ ॥
ते दर्शन मोहनीना त्रण भेद छे १ सम्यक्त्वमोहनी२ मीश्रमो
सम्यक्त्व गुणने मुझवे छे । हनी, ३तेमज मिथ्यातमोहनी

दंसणमोहं तिविहं । सम्मं१मीसं२तहेवमिच्छत्तं ३ ॥
इहां ते त्रणने दृष्टांते करी देखाडे छे.
१ शुद्ध पुन्य दल वेदे. ३अविशुद्ध दल वेदे ते दोष अनुक्रमे
२ अर्द्धविशुद्ध दलवेदे.

सुद्धं अद्धविसुद्धं । अविसुद्धं तं हवइ कमसो ॥१४॥
अथ नव तत्व. ५ आ अव-कर्मनुं आववुं. ६ संवर
१ जीव-चेतना लक्षण २ अ कर्म आवतां रोके,७ बंध-जीव प्र
जीव-अचेतना लक्षण ३ पु देशे कर्म एकता ८मोक्ष-सर्व कर्म
न्य शुभ कर्मलक्षण.४ पाप- क्षय थयेथी-९ निर्जरा-जे कर्म उद
अशुभ कर्म लक्षण । य आव्युं ते खपावे ते ॥

जिअ१अजिय२पुन्न३पावा४आसव५संवर६बंध७मुक्ख८निज्ज
जे ए नव तत्व शुद्ध निश्चे व्य सम्यक्त्व थयुं तेना[रणा॥९॥
वहारे सदहे तहने क्षायकादिक बहु भेद छे १५

जेणं सद्दहइ तयं । सम्मं खइ गाइ बहुजेअं ॥१५॥
मिश्र दृष्टिने न राग तथा द्वेष। जिन धर्मेअंतर्मुहूर्त जेम अनळपरे
मीसा न राग दोसो । जिणधम्मे अंतमुहु जहाअन्ने ॥
नालीयर द्वीपना मनुष्यने मिथ्यात्व ते सत्य जिन धर्मथी विप
राग द्वेष न थाय ते रीते। रित कुअन्न अज्ञानवत् ॥ १६ ॥
नालीअरदीवमणुणो । मिच्छंजिणधम्मविवरीअं ॥१६॥
हवे चारित्र मोहनिना २५ भेद
सोल१६कषाय नवएनो कषाय। बे प्रकारे चारित्र मोहनिय कर्म
सोलस१६कसायनवएनो-कसाय दुविहं चरित्तमोहणीअं
हवे सोल१६ कषायनुं स्वरूप कहे छे
अनंतानुबंधी ४ अप्रत्याख्यानी४ । प्रत्याख्यान४संजलणोयथा।१७
अण४अप्पचक्खाणा४। पच्चक्खाणाय४संजलणा४ ॥१७॥
संजलणनी एक पक्ष-पंदर दिन, हवे
चार चोकडीए वर्ततां जे गतीनां क
ते कषायनी स्थिति कहे छे. र्म ग्रहे छे ते कहे छे.
१ अनंतानुबंधी जाव जीव १ अनंतानुबंधी नरकगती
२ अप्रत्याख्यानी एक वर्ष २ अप्रत्याख्यानी तिर्यंच गती.
३ प्रत्याख्यानी चार मास ३ प्रत्याख्यानी मनुष्य गती.
४ संजलन देव गती.
जाजीव१वरिस२चउमास३।पक्खगा४निरय१तिरिय२नर३
ते कषाय जीवना शा गुण रोके ते [अमरा४॥
कहे छे.
१ अनंतानुबंधी समकित गुण रोके
२ अप्रत्याख्यानी श्रावक गुण रोके ४ संजलननी यथाख्यात
३ प्रत्याख्यानी सर्व विरती साधुगुण रोके। चारित्र गुण रोके१८

सम्मा१णु२सव्वविरइ३।अहक्खाय४चरित्तघायकरा॥१८॥

तेमां चार प्रकारना क्रोधनुं स्वरुप कहे छे.

१ संजलन क्रोध जलनी रेखा तुरत मटे.

२ प्रत्याख्यानी क्रोध रजनी रेखा कांइ
क विलंब.

३ अप्रत्याख्यानी क्रोध पृथ्वीनी रेखा. रेखा समान चार
४ अनंतानुबंधी क्रोध पत्थरनी रेखा । प्रकारे क्रोध जाणवो

जल१रेणु२पुढवि३पव्वय४। राइ सरिसो चउव्विहो कोहो॥

हवे चार प्रकारनां मान कषाय
नुं स्वरूप कहे छे;

१ संजलन मान नेतरनी वेल स
मान तरत नमे.

२ प्रत्याख्यान मान काष्ट थं
भ कष्टे नमे ४ अनंतानुबंधी मान पत्थर थंभ

३ अप्रत्याख्यान मान हाड घणा कष्टे नमे। समान ते न नमे१९

तिणसलया कठ्ठठिअ । सेलत्थंभो वमो माणो ॥१९॥

हवे चार प्रकारे माया कषाय कहे छे. ३ अप्रत्याख्यानी माया
१ संजलनी माया वांसनी छाल्य जे घेटाना सिंग जेवी कठण
म वाले तेम वले । वांकी छे.

२ प्रत्याख्यानी माया गाय के बलद ४ अनंतानुबंधी माया वा
नां मूत्रनां जेवी वांकी कारणे सर सना निबिड मूल समा
ल थाय । न वांकास न छोडे ॥

मायावलेहि गोमुत्ति । मिढसिंग घणवंसमुलसमा ॥

हवे चार प्रकार लोभ कषाय कहे छे. ३ अप्रत्याख्यान लोभन
१ संजलन लोभ हलदरना रंग जेवो. गरना कादव समान रंग

२ प्रत्याख्यान लोज्ज गाडानी तथा दी ४ अनंतानुबंधी लोज्ञ क
वानी मली समान छे. कष्टे जाय। रमजना रंग समान ॥

लोहो हलिद्दखंजण। कद्दम किमिराग सारित्रो ॥२०॥

हवे नवनोकषाय मोहनी कहेछे. हास१ रति२ अरति३ शोक४
जे कर्मना उदये होय जीवने। ज्ञय ५ दुगंछा ६

जस्सुदयाहोइजिए। हास१रइ२अरई३सोग४ज्ञय५कुत्रा६

ए छ मोहनी ते कारणथी तथा ते ईहा हास्यादिक मोहनि
अन्यथा ते स्वज्ञावथी थाय। कहीये ॥

सनिमित्त मन्नहा वा। तं इह हासाइ मोहणिअं ॥२१॥

हवे वेदमोहनी कहेछे. पुरुष सेववानो अजि। अजिलाप जे क
लाप ते नारी वेद नारी सेववानो अजिलापते। र्मना वशथी जे
नर वेद ! नरनारी बे सेववानी वांछा ते नपुं। हने होय ते ॥
सक वेद।

पुरिसि त्थि तदुज्ञयं पइ। अहिलासो जव्वसाहवइसोउ

प्रण वेदना विषयनो ताप कहे छे
१ स्त्रीनो बकरीनी लींडीना ताप
समान.

स्त्री १ नर २ नपुंसक वेदउदय २ पुरुषनो तरणना ताप समान
जाणवो. ३ नपुंसकनो नगरदाह समान.

थी१नर२नपुं३वेउदउ। फुंफुमतणनगरदाहसमो ॥२२॥

हवे आयु कर्मना ४ ज्ञेद कहे छे. आयु कर्म हेडप सरखु छे
१ देवतानुं आयु, २ मनुष्यनुंआयु नाम कर्म चितारा समानछे
३ तिर्यंचनुं आयु४ नरकनुं आयु।

सुर नर तिरि निरयाऊ हडिसरिसं नामकम्म चित्तसमं॥

५ जाति २	६ संघयण ७	८ फर्स १२
५ तनु ३	६ संस्थान ८	४ अनुपूर्वि १३
३ उपांग ४	५ वर्ण ९	२ विहगगति १४
५ बंधन ५	२ गंध १०	ए पांसठ भेद वे पदे कह्या ते

गई आईण नकमसो । चउ पणपणतिपण पंच ठ ठक्कं
पांच५ बे२ पांच५आठ८चार४बे२। ए उत्तर भेद पांसठ६५थया.
पणडुगपणठ चउडुग । इय उत्तरभेय पणसठी ॥२९॥

ए ६५ मध्येर८ युक्त करीए त्यारे ९३ प्रकृती थाय–६५ पिंड प्रकृती १४ ना उत्तर भेद ८ प्रत्येक प्रकृती २० त्रसदशक १० थावर दशक १० मली एवं सर्व संख्या ९३ थइ.

अथवा बंधण प्रथमे पांच ५ गण्या ठे तीहां१५ गणीये तो१०३ एकसो त्रण भेद पण थाय ॥

अमवीस जुआ तिन वइ संते वा पनरबंधणे तिसयं१०३

ए वीस भेद-शरीरनाज उत्तर भेद ठे ने वरणादि २० भेद पूर्वे आणु प्रकृतीमां गण्याठे. ते सामान्यथी चार ४ भेद वर्ण १ गंध २ रस ३ फर्स ४ बाकी १६–ने २० बंधनने संघातन मली१६

बंधन १५ संघातन ५ प्रहा ।

बंधण संघाय गहो । तणूसु सामन्न वन्न चउ ॥३०॥

नहि समकित मोहनी मीश्रमोहनी,

एसमस्त बंधमा उदयमांहे ते अबंध ठे एकसो वीसनो बंध

इय सत्त ही बंधो दए य नयसम्म मीसया बंधे ॥

एकसोवीस बंधमां-५ ज्ञानावर्णि
९ दर्शनावर्णी २ वेदनी २६मोह
नी ४ आयु कर्मनी ६७ नाम क
र्मनी २ गोत्र कर्मनी ५ अंतराय
कर्मनी १२०। उदयमां १२२ वे
नेलतां १२० ॥ तेज २ मो
बंधमां१२०उदयमा१२२सत्ता। दनी सम १ मीश्र सत्तामां तो
मां १५८। १५८ समग्र छे ॥
बंधुदए सत्ताए। वीस डुवीस छवन्न सयं ॥३१॥
हवे १४ प्रथमे पिंड प्रकृति क। २ जातिना नेद ५-ते एकेंद्रि १
ही छे. तेना उत्तर नेद ६५वि। बे इंद्रि
वरीए छीए. गति नेद ४ ते न। २ तेरंडी ३ चौरंद्री ४ पंचेंडी ५
रक १ तिर्यंच २ मनुष्य३ अने ए पांच जाति जाणवी ॥
देवगति ४।
निरय१तिरि२नर३सुर४गई। १इगबिय२तिय३चउ४पणिंदि
१ शरीरना नेद ५ ते १ उदा ४ तेजस ५ कार्मण ए (जाईउ॥
रिक २ वैक्रीय३ आहारक। शरीरना पांच नेद बे पदे कह्या॥
उराल१विउव्वा२हार३-तेय४ कम्मण पण सरीरा ॥३२॥
४ उपांग त्रण शरीरना ते बांह्यो २। पेट १ ए आठ अंग उपांग ते
साथल २ पुंठ १ मस्तक १ छाति१। आंगुली प्रमुख ॥
बाहुरु२पिठि१सिर१उर१-उअरं१ग उवंग अंगुलीपमुहा
शेष नख केशादिक अंगो ते अंगोपांग प्रथम शरीर त्रणनेविषे
पांग। उपांग छे
सेसा अंगोवंगा। पढमतणुतिगस्सु वंगाणि ॥३३॥

उदारिकादिक पुद्गलोनो । संबंध पूर्वे बांध्या शरीरपणे प्रणमाया न बांध्या तेने एकमेक करवुं ते बंधन

उरलाइ पुग्गलाणं । निबद्ध बज्झंतयाण संबंधं ॥

जे करे लाखथी सांधेला पदारथ जेम बंधाणा रहे तेम पुद्गलनुं बंधावुं । ते उदारिकादिक शरीरनामे बंधन पांच५ जाणवां १उदारिक बंधन, २ वैक्रिय बंधन, ३ आहारक बंधन ४ तेजस बंधन ५ कार्मण बंधन ॥

जंकुणइ जउ समंतं । बंधण मुरलाइ तणुनामा॥३४॥

जे संग्रह वा समुह उदारिकादिक पुद्गल भेला करे । पुद्गल जेम दंतालीथी कर्षणी त्रणना समूह भेगा करे तेम पुद्गलभेला करे ते संघातन ॥

जं संघायइ उरलाई पुग्गले तणगणं च दंताली ॥

ते संघातन बंधनपरे १ उदारीक संघातन २ वैक्रीय संघातन,३ आहारक संघातन,४ तेजस संघातन, ५ कार्मण संघातन । एमज शरीर नामे नीचे भेदे

तं संघायं बंधण-मिव तणु नामेण पंचविहं ॥ ३५ ॥

हवे १५ बंधन कहेछे १ उदारिके उदारिक बंधन, २ उदारिके तेजस बंधन, ३ उदारिके कार्मण बंधन, ४ उदारिके तेजस कार्मण बंधन, ५ वैक्रीये वैक्रीय बंधन, ६ वैक्रीये तेजसबंधन, ७ वैक्रीये कार्मण बंधन, ८ वैक्रीय तेजस कार्मण बंधन, ९ आहारके आहारक बंधन, १० आहारके तेजस बंधन, ११ आहारके कार्मण बंधन, १२ आहारके तेजस कार्मण बंधन, १३ तेजसे तेजसबंधन, १४ कार्मणे कारमणबंधन,१५ तेजसे कार्मणबंधन ॥

उराल वेउवाहारयाण । सगतेय कम्मजुत्ताणं ॥
नवबंधणाणि इयर । ड सहियाणं तिन्नि तेसिं च ॥३६॥
संघयण ते हाडनो ते संघयणना ७ प्रकार छे. १ वज्ररिषभनाराच
समुदाय । च–खीली पाटो मूकत बंधन ॥
संघयणमठिनिचउ । तं छघा वज्जरिसह नारायं ॥
तेमज २ रिषभनाराच–पाटो ३ नाराच–बे बाजु मूकत बंधन
मूकत बंधन । ४ अर्धनाराच–एक बाजु बंधन
तह रिसह नारायं ९ । नारायं३ अद्धनारायं ४ ॥३७॥
५ किलिका खीली ६ छेवटुं इहां । रिषभ ते पाटो वज्र ते खीली
किलिअ५छेवठं६इह । रिसहो पट्टोय कीलीया वज्जं ॥
नाराचते बे बाजु मुकट। ते नाराच कह्युं छे. ए औदारिक शरीरे
बंधन । होयतिरिनरने होय देवनारकीने नहि॥
उजउ मक्कडबंधो । नारायं इम मुरालंगे ॥ ३८॥
हवे संस्थान जे आकृतीछ ते कहे छे.
१ समचोरस–सर्व अवयव शोभित ३ सादि–ते नाभीनीनिचेनो
संपूर्ण भागे मलता २ न्यग्रोध–ते भाग सुंदर साभनिक४ कुब्ज
जेम वडनुं भाग उपर सुंदर नीचे ५ वामन ६ हुंडक ॥
अशुभाकार ।
समचउरंस१ निग्गोह२ । साइ३खुज्जाइ४वामणं५हुंडं६॥
ए संस्थान कह्यां-हवे वर्ण५ कृष्ण१ नील२। रातो३पिलो४धोलो५
संठाणा वन्नकिन्ह नील लोहीअ हलिद सिआ॥३९॥
हवे गंध२ सुरभि१, दुरभि १तिक्तो, कडुवो, ३ कसायलो, ४
२, हवे रस पांच । अंबीलाते खाटो,५ मधुरो ते मीठो
सुरहि दुरहि२रसा पण । तित्तकडु२कसाय३ अंबिला४

हवे फरसट, ना नाम१भारे२ ५ टाढो,६ ऊनो, ७ (महुरा५
हलवो,३ सुंआलो,४ वरसट । चीकणो,८ लुखो ए आठ ४०॥

फासागुरु१ लहुमिउ३खर४सिं५उण्ह६सिणिद्ध७रुक्ख८

ए वीसमां अशुभना ९ शुभना११ ४ तिखो, ५ कडुवो, ६ भारे,
हवे अशुभना भेद कहे छे ७ वरसट, ८ लुखो ॥
१ निलो, २ कालो, ३दुर्गंध ।

नील१कसिणं२दुगंधं । तित्तं४कडुअं५गुरुं ६खरं ७रुक्खं

हवे बाकी ११ रह्या ते शुभ सूत्रे कह्या छे. इहां प्रसंगेथी लखुं छुं. १ रातो, २ पिलो,३धोलो, ४ सुरभी, ५ कसायलो,६ आंबील, ७ मीठ, ८ हलवो, ९सुआलो, १० उष्ण, ११ चीकणो ए अगीयार शुभ ४१ ॥

वली सीतल ए नव अशुभ जाणवा ।

सीअं च असुहनवगं । इक्कारसगं सुभं सेसं ॥४१॥

गतिदुग १ गति २ अनुपूर्वी बे मल्ये गतिदुग देवदुग १ गति २ अनुपूर्वि, मनुष्यदुग १ गति २ अनुपूर्वि तिर्यंचदुग १ गति२ अनुपूर्वि, नरकदुग १ गति२अनुपूर्वि, गतित्रिक१ गति २ अनुपूर्वि३ आयु, देवत्रीक १ गति अनुपूर्वि३ आयु, मनुष्यत्रिक १ गति१ अनुपूर्वि३ आयु, तिर्यंच त्रिक१ गति २ अनुपूर्वि ३ आयु,

गति चोक नाम१ देवगति, २मनुष्यगति ३ तिर्यंच गति, ४नरक गति अनुपूर्वि चोक नाम-१ देवानुपूर्वि, २ मनुष्यानुपूर्वि, ३ तिर्यंचानुपूर्वि,४ नरकानुपू

वीं, चार गतिनी परेआनुपूर्वी नरकत्रिक ? गति अनुपूर्वी ३ जाणवी। आयु, ए पोताना आयुष सहित

चउह गइव्वणुपुव्वी। गइपुव्विदुगंतिगं नियाउजुअं ॥

अनुपूर्वि वक्रगतिये जता जीवने उदे होय। विहग गति चालवानी चाल्प शुभ वृषभादिकनी परे अशुभ उंटादिकनी परे ॥ ४२ ॥

पुव्वीउदउ वक्के। सुहअसुहवसु ठविहगगई ॥ ४२ ॥

पराघात नाम कर्मना उदयथी जीवने। पर बलिष्ठ होय तो पण पराघात उदय वालाने देखी निर्बल थाय, बोली पण न शके, दुर्जय होय ॥

परघा उदया पाणी। परेसिबलिणंपि होइ दुद्धरिसो ॥

श्वासोश्वास लब्धि सहित। होय सुखे लेवानी शक्ति ते उसास नाम कर्मना उदयथी ४३ ॥

ऊससण लद्धिजुत्तो। हवइ ऊसास नाम वसा ॥४३॥

आताप नाम रविविमानना पुद्गल जीवनां अंगो। ताप युक्त ते आतापनाम कर्मना उदयथी होय पण अग्निने आताप न कहीए।

रविबिंबेउ जीयंगं। तावजुअं आयवाउनउजलणे ॥४४॥

जे माटे अग्निमां तो उष्ण फर्स छे। ते राता वर्णनो उदय छे पण आताप नामनो उदय नहि ॥

जमुसिणा फासस्सतहिं। लोहिअ वन्नस्सउदउत्ति ॥४५॥

नहि उष्ण पण प्रकाशवंत रुप। जीवनां शरीर उद्योत करे ते उद्योत नाम।

अणुसिणपयासरुवं। जिअंगमुज्जोअए इहु जोआ ॥

जे वारे यति अने देवता उत्तर वैक्रीय करे ते वारे ने । चंद्र सूर्य, ग्रह, नक्षत्र, तारा ख जवादिक, मणि, मोति, हीरा माणेकने उद्योत नाम कर्म॥४५॥

जइ देवुत्तरविक्किअ । जोइस खज्जोअ माइव्व ॥ ४५ ॥

शरीर भारे नहि, हलवुं नहि । मध्य शरीर सुखे धारण थाय जे जीवने ते अगुरु लघु नामनो उदय ॥

अंगंनगुरु न लहुअं । जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया

तिर्थंकर नामना उदयथी जीव त्रिभुवनमां । पुज्यपणुं पामे ते उदय केवलज्ञानपणुं पाम्या पछी तिर्थंकरने होय ॥

तित्थेण तिहुअणस्सवि पूज्जो से उदउ केवलिणो ४६॥

अंग उपांग जेम शोभे तेम निपजवुं ते । निर्माण नाम कर्म करे सुत्रधार जेम सुंदर आकारे पुतली धडे तेम ॥

अंगोवंगनियमणं । निम्माणं कुणई सुत्तहारसमं ॥

उपघात नाम उदयथी जीवनुं शरीर हणाय-विणसे । ते पोतानां शरीरनां अवयवमाहिं आंगली, पडजीभी, गलकंठो प्रमुख वधारे होय ते ॥ ४७ ॥

उवघाया उवहम्मइ सतणुवयव लंबीगाईहिं ॥ ४७ ॥

त्रसनाम–बेरंद्री, तेरंद्री, चौरंद्री, पंचेंद्री तेने त्रस कहीए. हालेचाले माटे त्रस नाम कर्मनाउदयथी। बादरनाम कर्मना उदयथी च र्म चक्षुदर्शमान मोटा शरीर वंत थाय ॥

बि तिचउ पणिंदिअ तसा । बायरउ बायराजिआथुला॥

पोतपोतानी गति संबंधी पर्याप्ती पुरी करे ते पर्याप्ती जुक्त । ते पर्याप्ती बे भेदे, १ लब्धीमांज पर्याप्ती पुरी पामशे ते २ करण–पोतानी पर्याप्ती पुरी पाम्यो ते ॥

निय निय पज्जत्तिजुआ । पज्जत्ता लद्धिकरणेहिं ॥४०॥

एक शरीरमां एक जीव ते प्रत्येक थिरनाम ते जेना उदयथी नाम कर्म । दांत हाड विगेरे थिर रहे ते

पत्तेअ तणू पत्ते । उदएणं दंत अट्ठि माइ थिरं॥

नाभि उपर सर्वांग मस्तकादि सुभग नाम उदये सर्व लोकने सुंदर ते शुभनाम उदये । वल्लभ लागे ते ॥ ४ए ॥

नाभुवरिसिराइ सुहं । सुभगाउ सव्वजणइट्ठो ॥४ए॥

सुस्वर थकी मिठो सुखकारी आदेय नामकर्मना उदये तेनो लागे शब्द । बोल सर्व लोक माने ॥

सुसरा महुरसुहझुणी । आइज्जा सव्व लोय गिज्झ वऊ॥

जस नामकर्मथी जसकीर्त्ति थाय ए त्रसनो दशको ॥

जसउ जसकित्तीउ ॥

हवे थावरनो दशको कहे छे, ते त्रसकायथी विपरीत जाणवो. तेनी सूत्रमां सूचना करी छे, पण प्रसंगे लखुंछुं. १ थावर पृथ्वी, पाणी, अग्नि, वायु, वनस्पति थीर रहे ते. २सुक्ष्म-चरम चक्षुए न देखाय ते. ३ अपर्याप्त—पर्याप्ती पुरी न पामे ते. ४ साधारण-एक शरीरे अनंता जीव ते ५ अथीर. दांत हाडथीर नहि ते. ६ अशुभ-नाभि उपर अमनोज्ञ मागे, ७ दुर्भाग्य सर्वजन अनीष्ट. ८ दुस्वर-वचन बोले धुनी अमनोज्ञ मागी. ए अनादेय तेनो बोल सर्व अमान्य होय. १० अजस-जसकीर्ति न पामे.

थावर दसगं वियज्जत्थं ॥ ५० ॥

हवे गोत्र कर्मना बे भेद-१ उंच गोत्र २ नीच गोत्र । गोत्र ते कुंभार जेम सारो घडोतथा मदिरानो मागो घडो ए बेउ निपजावे ॥

गोअं डुहुच्च नीयं । कुलाल इव सुघम्म नंनलाईअं ॥
हवे अंतरायकर्मना पांच नेद कहेछे ३ नोगांतराय,४उपनोगांत
१ दानांतराय, २ लान्नांतराय । राय वोर्यांतराय ।
विग्धं दाणे१लाने२। नोगु३वनोगेसु४विरिए५अ ॥५१॥
लक्ष्मीपतिना नंडारी जेम नंडारी नलटो हुवो होय तो रा
समान ए अंतराय कर्म । जाए देवराव्या दानने रोके ॥
सिरिहरिअसमं एअं । जह पमिकुलेण तेण रायाई ॥
न करे दानादिक इहां । एम अंतरायकर्मना नदयथी दानादिक
पांचे लब्धि न पामे जीव पण ॥५२॥
न कुणइ दाणाईअं । एवं विग्धेण जीवोवि ॥ ५२ ॥
हवे ए आठ कर्म शाथी बंधाय ते कहेछे ! ३ज्ञानादिकनो नपघात
प्रथम ज्ञानावर्णि दर्शनावर्णि बांधे ते१ नाश करे, ॥ नणता
जिनमतथी विपरितपणे चाले२ तिहां प्रत्ये ध्वेश करे, ५ न
त मार्गनो लोप करे । णताने अंतराय करे ॥
पमीणीअ तण निन्हव । नवघाय पडस अंतराएण ॥
६ गुरुनी, ज्ञाननी, जिन प्रतिमा एम करतां ज्ञान दर्शन गुणने
नी अति आशातना करे ॥ ढांके जीव एटले कारणे आव
र्ण पेदा करे ॥
अच्चा सायणयाए । आवरणडुगं जिड जयई॥५३॥
हवे वेदनी कर्म बांधवानां कारण; ४ व्रत पाले, ५ जोगनी च
तेमां शातावेदनी कर्म केम बांधे१ पलता जय करे, ६ क्रोधादि
गुरु नक्ति करे २ क्षमा धरे,३जी जय करे, ७ रुडु दान करे ॥
व रक्षा करे ।
गुरुनत्ति१खंति२करुणा३ । वय४जोग५कसाय६विजय
८ दृढ धर्मी होयए धर्म नपर ए रीते शातावे [दाणजुडे७॥

ग्रोर प्रणामो पेदास करे। दनी बांधे तेथी उलट करे अशा ता वेदनी बाधे ते केम ॥ ५४॥

दढ धम्मई उअजड़ । साय मसायं विवज्जयउ ५४

उन्मारग देखामे, मारगनो। नाश करे देव द्रव्य हरण करीने॥

उम्मग्ग देसणा मग्ग—नासणा देवदव्व हरणेहिं ॥

जे जीव दर्शन मोहनोकर्म बांधे जिन प्रतिमा देरासर, चतु ते जिन, तीर्थंकर साधु, र्विध संघ एटलानो प्रत्यनीक थाय ते दर्शन मोहनीकर्म बांधे

दंसणमोहं जिणमुणि। चेइअ संघाइ पमिणीउ ॥५५॥

बे प्रकारे चारित्र मोहनी क्रोधादिकषाय, हास्यादिनोकषाय बांधे। पांचइंद्रिना विषयवश मन ते मोहनीकर्म बांधे॥

डुविहंपि चरणमोहं। कसायहासाइविसयविवसमणो॥

हवे बांधे नरकनुं आयु आरंभ खेती, घर बाग, आदि परिग्रह महोटा। नवविध ते उपर रक्त जीव वधादि चिंतन ध्यान ॥ ५६ ॥

बंधइ नरयाउ महा। रंभ परिग्गह रउ रुद्दो ॥ ५६ ॥

तिर्यंच आयु बंधकारक मूर्ख होय, मायादि शल्य सहीत होय हृदयनो गुढ होय। ते तेमज मनुष्यनुं आयु बांधे ॥

तिरिआउ गूढहियउ। सढो ससल्लो तहा मणुस्साउं॥

प्रकृति ते स्वभावे पातला दान देवानी रुचि बुद्धि होय मध्यम कषाय होय। गुण होय ॥ ५७ ॥

पयईइ तणुकसाउ। दाणरुइ मझिम गुणोय ॥५७॥

अविरती गुण गणाथी सातमा गुण। अज्ञान तप अकाम निर्ज,

गणा सुधी जीव देवायु बांधे ।   राए मेलवे ॥

अविरय माइ सुराउं । बालतवी कामनिज्जरो जयइ ॥

सरलचित्त गर्व   ते शुभनाम बांधे, तेथी अन्यथा ते उलटो
रहित ।   चाले ते अशुभनाम ॥ ५८ ॥

सरलो अगारविल्लो । सुहनामं अन्नहा असुहं ॥५८॥

गुणनो खपी मदे रहित । भणवा भणाववांनी रुचि नित्य ॥

गुणपेही मय रहिउ । अप्रयण प्रावणा रुई निच्चं॥

विशेषे करे तीर्थंकर गुरु प्रमुखनी   उंच गोत्र बांधे नीच गोत्र
भक्ति करे तो ।   तेथी विपरीत ते बांधे ॥

पकुणइ जिणाइ भत्तो । उच्चं नीअं इअर हाउ॥५९॥

जे जीव जिन पूजानो जीवहिंसामां जे तत्पर होय जे वारे ते
अंतराय करे ।   उपार्जे अंतराय कर्म बांधे ॥

जिणपूआ विग्घकरो । हिंसाइ परायणो जयइ विग्घं॥

ए रीते कर्मनो जे विपाक ते । लख्यो उपगारी श्रीदेवेंद्रसूरिजीए

इयकम्मविवागोयं ।   लिहिउ देविंदसूरिहिं ॥६०॥

॥ ए प्रथम कर्मविपाकनाम समाप्तः ॥

॥ इति कम्म विवागं पढमं ॥

॥ कर्मनी मूल प्रकृति ८ ॥

१ ज्ञानावर्णीय कर्म	२ दर्शनावर्णीय कर्म
३ वेदनीय कर्म	४ मोहनीय कर्म
५ आयुः कर्म	६ नाम कर्म
७ गोत्र कर्म	८ अंतराय कर्म

॥ ज्ञानावरणीयकर्मनी प्रकृति ५ ॥

१ मतिज्ञानावर्णिय	२ श्रुतज्ञानावर्णिय
३ अवधि ज्ञानावर्णिय	४ मनःपर्यवज्ञानावर्णिय
५ केवलज्ञानावर्णिय	

॥ दर्शनावर्णियकर्मनी प्रकृति ९ ॥

१ चक्षु दर्शनावर्णीय	२ अचक्षु दर्शनावर्णीय
३ अवधि दर्शनावर्णीय	४ केवल दर्शनावर्णीय
५ निद्रा	६ निद्रा
७ प्रचला	८ प्रचला प्रचला
९ थीणद्धी	

॥ वेदनीयकर्मनी प्रकृति २ ॥

१ शातावेदनीय　　२ अशातावेदनीय

॥ मोहनीयकर्मनी प्रकृति २८ ॥

१ सम्यक्त मोहनीय	२ मिश्र मोहनीय
३ मिथ्यात्व मोहनीय	४ अनंतानुबंधियो क्रोध
५ अप्रत्याख्यानीयो क्रोध	६ प्रत्याख्यानी वरणक्रोध
७ संज्वलनक्रोध	८ अनंतानुबंधि मान
९ अप्रत्याख्यानि मान	१० प्रत्याख्यानावरणमान
११ संज्वलनमान	१२ अनंतानुबंधिनी माया
१३ अप्रत्याख्यानीमाया	१४ प्रत्याख्यानावरणीमाया
१५ संजलनी माया	१६ अनंतानुबंधीयो लोभ
१७ अप्रत्याख्यानीयोलोभ	१८ प्रत्याख्यानीवरणलोभ
१९ संज्वलनलोभ	२० हास्य
२१ रति	२२ अरति

२३ शोक	२४ भय
२५ जुगुप्सा	२६ पुरुषवेद
२७ स्त्री वेद	२८ नपुंसकवेद

॥ आयुःकर्मनी प्रकृती४ ॥

१ देवायुः	२ मनुष्यायुः
३ तिर्यंचायुः	४ नर्कायुः

॥ नामकर्मनी प्रकृति १०३॥

१ नरकगतिनाम कर्म	२ तिर्यंचगति नाम कर्म
३ मनुष्य गतिनाम कर्म	४ देवगति नाम कर्म
५ एकेंद्रिय जाति नाम कर्म	६ बे इंद्रिय जाति नाम कर्म
७ तेंद्रिय जाति नाम कर्म	८ चउरिंद्रिय जाति नाम कर्म
९ पंचेंद्रिय जाति नाम कर्म	१० औदारिक शरीर नाम कर्म
११ वैक्रिय शरीर नाम कर्म	१२ आहारक शरीर नाम कर्म
१३ तेजस शरीर नाम कर्म	१४ कार्मण शरीर नाम कर्म
१५ औदारीकोपांग नाम कर्म	१६ वैक्रियोपांग नाम कर्म
१७ आहारकोपांग नाम कर्म	१८ औदारिक औदारिक बंधन नाम कर्म
१९ औदारिक तेजस बंधन नाम कर्म	२० औदारिक कार्मणबंधन नाम कर्म
२१ औदारिक तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	२२ वैक्रियवैक्रिय बंधननाम कर्म
२३ वैक्रिय तेजस बंधननामकर्म	२४ वैक्रियकार्मणबंधन नामकर्म
२५ वैक्रिय तेजस कार्मण बंधन नाम कर्म	२६ आहारक आहारक बंधन नाम कर्म
२७ आहारक तेजस बंधन नाम कर्म	२८ आहारक कार्मण बंधन नाम कर्म

कर्मणा	ज्ञान १	दर्शन २	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु ५	नाम ६	गोत्र ७	अंतराय ८	एकंदर
बांधे प्रकृति	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	९	२	२८	४	१०३ / ९३	२	५	१५८ / १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ २ प्रारंभ ॥

तेमज स्तवुंछुं वीर जिणंदने । जेम गुणठाणाने विषे समस्त कर्म प्रत्ये ॥

थुणिमो वीरजिणं। जह गुणठाणेसु सयलकम्माइं॥

बंधपणे उदयपणे उदिरणापणे । सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानुं नाम स्वरूप कहे छे ।

१ मिथ्यात्वगुणठाणुं, २ सास्वादन गुणठाणुं ३ मिश्रगुणठाणुं । ४ अविरती गुणठाणुं, ५ देसविरती गुणठाणुं ॥ ६ प्रमत्त गुणठाणुं, ७ अप्रमत्त गुणठाणुं ॥

मिच्छ१सासाण२मीस३। अविरय४देस५पमत्त६अपमत्ते७॥

८ निवृत्ति बादर गुणठाणुं, ९ अनिवृत्ति बादर गुणठाणुं. १० सूक्ष्मसंपराय गुणठाणुं । ११ उपशांत मोहगुणठाणुं, १२ क्षीणमोह गुणठाणुं, १३ सयोगी गुणठाणुं, १४ अयोगी गुणठाणुं ।

नियट्टिअनियट्टिसुहुमुवसमखीणसयोगिअजोगिगुणा

७७ उस्त्रास नाम कर्म	७८ आतप नाम कर्म
७९ उद्योत नाम कर्म	८० अगुरु लघु नाम कर्म
८१ तीर्थंकर नाम कर्म	८२ निर्माण नाम कर्म
८३ उपघात नाम कर्म	८४ त्रस नाम कर्म
८५ बादर नाम कर्म	८६ पर्यात नाम कर्म
८७ प्रत्येक नाम कर्म	८८ थीर नाम कर्म
८९ शुज नाम कर्म	९० सुजग नाम कर्म
९१ सुस्वर नाम कर्म	९२ आदेय नाम कर्म
९३ यशः कीर्ति नाम कर्म	९४ थावर नाम कर्म
९५ सूक्ष्म नाम कर्म	९६ अपर्यात नाम कर्म
९७ साधारण नाम कर्म	९८ अथीर नाम कर्म
९९ अशुज नाम कर्म	१०० दुर्जग नाम कर्म
१०१ दुस्वर नाम कर्म	१०२ अनादेय नाम कर्म
१०३ अयशो अकीर्ति नाम कर्म	

गोत्रकर्मनी प्रकृति २.

१ उच्चैर्गोत्र कर्म	२ नीचैर्गोत्र कर्म

अंतरायकर्मनी प्रकृति ५

१ दानांतराय कर्म	२ लाजांतराय कर्म
३ जोगांतराय कर्म	४ उपजोगांतराय कर्म
५ वीर्यांतराय कर्म	

कर्मणा	ज्ञान १	दर्शन २	वेदनी ३	मोहनी ४	आयु ५	नाम ६	गोत्र ७	अंतराय ८	एकत्र
बांधे प्रकृति	५	९	२	२६	४	६७	२	५	१२०
उदये प्रकृति	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
उदीरणा	५	९	२	२८	४	६७	२	५	१२२
सत्तायां	५	९	२	२८	४	१०३ ९३	२	५	१५८ १४८

॥ अथ कर्मग्रंथ २ प्रारंभ ॥

तेमज स्तवुंछुं वीर जिणंदने । जेम गुणठाणाने विषे समस्त कर्म प्रत्ये ॥

तह थुणिमो वीरजिणं। जह गुणठाणेसु सयलकम्माइं॥

बंधपणे उदयपणे उदिरणा पणे । सत्तापणे पाम्या जेणे न खपाव्या ते वांदिने ॥ १ ॥

बंधुदयोदीरणया । सत्ता पत्ताणि खवियाणि ॥ १ ॥

हवे गुणठाणानुं नाम स्वरूप कहे छे । १ मिथ्यात्वगुणठाणुं, २ सास्वादन गुणठाणुं ३ मिश्रगुणठाणुं । ४ अविरति गुणठाणुं, ५ देस विरती गुणठाणुं ॥ ६ प्रमत्त गुणठाणुं, ७ अप्रमत्त गुणठाणुं ॥

मिच्छे१सासण२मीसे३। अविरय४देसे५पमत्त६अपमत्ते७॥

८ निवृत्ति बादर गुणठाणुं, ९ अनिवृत्ति बादर गुणठाणुं. १० सूक्ष्मसंपराय गुणठाणुं । ११ उपशांत मोहगुणठाणुं, १२ क्षिणमोह गुणठाणुं, १३ सयोगी गुणठाणुं, १४ अयोगी गुणठाणुं ॥

निअट्टि८अनिअट्टि९सुहुम१०वसम११खीण१२सयोगि१३अजोगि१४गुणा१४

हवे ते चौद गुणठाणे कर्म बंध कहे छे. समस्त नवां कर्म ग्रहण करे बांधे ते बंध। ते बंद उघे तीहां एकसो वीसनो तेना नाम संख्या ५ ज्ञानावर्णी, ९ दर्शनावर्णी २ वेदनी, २६ मोहनी, ४आउखा कर्म, ६७ नाम कर्म, २ गोत्र कर्म, ५ अंतराय कर्म ॥

अभिनवकम्मग्गहणं। बंधो उहेण तच्च वीस१२०सयं१२०

ते एकसो विसमां प्रत्येक गुणठाणे बंध कहे छेः—मिथ्या ते कहे छे बंध ११७ तिर्थंकर नाम आहारक दुगविना। ए त्रण वर्जिने मिथ्या ते११७बांधे

तित्थयरा हारग दुग। वज्जं मिच्छंमि सतर सयं ॥३॥

२ हवे सास्वादन गुणठाणे१०१ नो बंध ३ नर्कत्रिकगति, अनुपूर्वि १ आयु, ४ जातिचोक-एकेंद्रि, बेन्द्रि, तेन्द्रि, चोरन्द्रि; चोक, हुंडक संस्थान, आताप, स्थावरचोक, स्थावर, सूक्ष्म, छेवठु संघयण, नपुंसकवेद, मिथ्यात्व अपर्याप्त, साधारण; ए स्थावर थ्यात मोहनी ॥

नरय तिगजाइ थावर। चउ हुंडा यवछेवठं नपुं मिच्छं॥

ए सोल प्रकृति बीजे हवे त्रिजे मिश्र गुणठाणे ७४बांधे तिर्यंच गुणठाणे न बांधे मा। गति. अनूपूर्वि, आयु ३ थीणधी, प्रचला छे १०१ बांधे। प्रचला, नीद्रनीद्रा, दुर्भग,दुस्वर,अनादेय३

सोलंतो इग हीअ सयं। सासणि तिरिथीण दुहगतिगं४

४ अनंतानुबंधी क्रो० १ मा०२ मा० ३ लो०४ चोक, नीचगोत्र, मध्यसंस्थान-निग्रोध, सादि, वामन, कुब्ज ४ मध्यसंघयण-रिखभ, नाराच उद्योत, असुभविहायो गति १ स्त्री

नाराच, अर्द्धनाराच, किलकाए। वेद ए रीते ॥

अणमज्ञा गिइ संघयणा। चउ नि उज्जोअ कुखगइत्थित्ति

ए पचीसनो अंत एकसो एकमांथी २५ काढि त्यारे ७६ तेमां
करे मिश्र गुण मनुष्य आयु, तथा देव आयु न बांधे त्यारे
ठाणे ३। ७४ बांधे ॥

पणवीसंतो मीसे। चउ सयरि दुआउअ अबंधा ॥५॥

हवे ४ समकित गुणठाणे प्रकृति हवे पांच देश विरति गुणठाणे
७७ बांधे ते तिर्थंकर नाम, देव प्रकृति ६७ बांधे ते-१ वज्ररुषी
तानो आयु, मनुष्य आयु, ए पन्न नाराच संघयण ३ नरनुं
अण अने ७४ त्रीजा वाली त्रिक गति१ आयु२ अनुपूर्वी ३
ए प्रकारे ७७ प्रकृति चोथे बांधे। अप्रत्याख्यानी क्रो१मा२मा३लो४

सम्मेसगससयरि जिणाउबंधि।वयरनरतिअ३ विअकसाया४

२ उदारिकनुं दुग शरिर१ देसविरतिए ६७ बांधे हवे छठे गुण
उपांग २ ए दशनो अन्त ठाणे प्रकृति६३ बांधे ते कहेछे४त्रिजा
करे देस व्रतिए। कषायना चोकनो अंत करे क्रो१मा२
मा३ लो४ ॥

उरलदुगंतो देसे। सतठी तिअ कसायंतो ॥ ६ ॥

बाकी ६३ प्रमत्त गुणठाणे बांधे हवे २ अस्थिरनु दुग अथिर १
सातमा अप्रमत्त गुणठाणे प्रकृति बां असुभ २ अजस १ अ
धे ते २ सोग १ अरति २। साता ॥

तेवठि पमत्ते सोगअरइ। अथिरदुग२अजस१अस्साय१

ए ७ प्रकृति तजिए अथवा सात देवतानु आयु न बांधे तो मा
न बांधे। त काढवी ॥

बुत्तिऊनय ससय। नेइ सुराउं जया निठं ॥

माटे अप्रमत्ते ५९ बांधे । देवतानुं आयु बांधतो जीव ज्यारे सात मे आवे तो ॥

गुणसट्ठि अप्पमत्ते । सुराउ बंधंतु जइ इहागछे ॥

बीजी रीते अट्ठावन वांधे । ए सात छ काढतां ५६-५७ थाय छे तेमा आहारगदुग सरीर उपांग बांधे. माटे ५८, ५९ बांधे ।

अन्नह अट्ठावन्ना । जं आहारगदुगं बंधे ॥८॥

हवे आठमा गुणठाणाना सात भागे तेमां पहेले भागे एकज ५८ नो बंध होय । बाकी भाग छ, त्यां बन्ध विचार २ नीद्र १ प्रचला २ ए बेनो अन्त करे. बाकी ५६ बांधे पांच भागमां छठा भाग सुधी ॥

अमवन्न अपुव्वाइंमि । निद्ददुगंतो छपन्न पण भागे॥

हवे छठा भागने अंत्ये ३० प्रकृति न बांधे तेनां नाम; २ देवगति १ अनुपूर्वि १पंचेन्द्रि१ सुभखगति । ए त्रसनवः त्रस१ बादर १ पर्याप्त १ प्रतेक१ थिर१ सुभ१सुभग १ सुस्वर १ आदेय१ ४ उदारिक विना सरीर चार वै१आ ते१काथ१उपांगः वैक्रीय उपांग आहारक उपांग ॥

सुरदुग पणिंदि सुखगइ । तसनव उरलविणु तणुवंगाए

१ समचोरस संस्थान१ निर्माण१ जिन नाम १ वर्णचोकः वर्ण १ गंध२ रस १ फर्स १ ॥ ४ अगुरु लघुचोकः अगुरुलघु उपघात १ पराघात उसास ए त्रीस प्रकृतिनो छठा भागने अन्ते अंत करे ॥

समचउ निमिण जिण वन्न । अगुरुलहु चउ छलंसि

ते त्रीसनो अंत करतां छेले हवे नवमे अनिवृत्ति बादर [तीसंतो

१सातमे भागे छवितनो बन्ध होय । गुणठाणे बंध कहेछेः--हास१ रति दुगंछा १ भय १ ए चार भेद करे॥

चरमे छवीस बंधो । हास रई कुछभयभेछ ॥ १० ॥

ते प्रथम भागे ते चार न बांधे त्यारे २२ बांधे ते अनिवृत्ति बादर गुणठाणाना भाग पांच छे । हवे बाकी भाग चारे बावोस मांहेथी एक एकहीण करे ते कहे छेः—

अनिअट्टि भाग पणगे । इगेग हीणो दुवीस विहबंधो

बीजे भागे पुरुष वेद न बांधे माटे एकवीस, त्रीजे भागे संजलणना क्रोध विना २० बांधे. चोथे भागे संजलणना मान विना १९ बांधे पांचमे भागे संजलणनी माया विना १८ बांधे। अनुक्रमे भाग, भाग प्रत्ये एक एक छेद करता दसमे गुणठाणे संजलणना लोभ विना सत्तर बांधे

पुम संजलण चउण्हं । कमेणछेओ सतर सुहुमे ॥११॥

हवे ११, १२, १३, गुणठाणे जे प्रकृति बांधे ते कहे छेः—४ दर्शनावरणि १ उंच गोत्र १ १ जसनाम५ ज्ञानावर्णी । ५ अंतरायज्ञानावर्णी मे लवतां दस साथे छ जुगत करीएतो सोलन बांधे

चउदंसण उच१ जस१ नाण विग्घदसगंति सोलस छेछ॥

ते वारे त्रणे गुणठाणे१ साता वेदनीनो बंध छे । ते साता वेदनी तेरमाने अंते अबंध पछे बंधनो अभावथयो—अनंतो काल सिद्धमां ॥

तिसु साय बंध छेछ। सजोगि बंधंतु णंतोय॥१२॥

॥ इति कर्म बन्ध गुणठाणे समाप्तः ॥

हवे १४ गुणठाणे कर्म प्रकृति उदय कहे छेः—

उदीरणा ते कर्म उदय आवु न
थी तेने उदयमां आणी नाखे
ते उदीरणा कहिये उदय नी
पेठे सामान्ये १२२ होय. ए
ज्ञा. ५ द. २ वे. २८ मो. ४ आ.
६७ नाम. २ गोत्र ५ अंतराय

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]

मिश्र गुणठाणे एकसो उदय छे ते ए चार प्रकृति काढता थाय कहे छेः--१११नो सास्वादन गुणठा रही त्यां मिश्र मोहनी उदय णे उदय छे तेमांथी पूर्वे कही ते य होय माटे ते भेलतां१०० काढवी ३ मनुष्य १ त्रियंच२ देवा प्रकृति उदयमां छे ॥ नु पूर्वि ३ ॥

मीसे सय मणुपुव्वी । णुदया मीसोदएण मीसंतो ॥

हवे चोथे गुणठाणे उदय कहे छेः- ४,अनुपूर्वि,देव१नर२ती१३ एकसो चार प्रकृतिनो उदय १०४ नरक४ ए पांच प्रक्षेप करे मिश्र मोहनी उदय नहि; तारे११ त्यारे १०४ उदय होय हवे रही. तेमां पांच प्रकृति, १ समकि पांचमे गुणठाणे प्रकृति ८७ त मोहनी । उदय ते कहे छेः--४ प्रत्या ख्यानि चोक ॥

चउसय मजए सम्मा । णु पुव्विखेवा बिअ कसाया १७

१ मनुष्यनी अनुपूर्वि १ त्रियंचनी अनुपूर्वि८ वैक्रिय अष्टक १ वैक्रीय शरीर २ वैक्रीय अंगोपांग ३दे वगति ४देवानुपूर्वि ५ देवनुं आयु ६ नरक गति ७ नरकानु पूर्वि ८ १ दुर्भग १अनादेय १अजस नरकायु । ए सतरनो छेद करे ॥

मणु तिरिणु पुव्वि विउवठ । दुहगअणाइज्जदुगसतरछेउ

देस विरति गुणठाणे ८७ उदय तिरि आयु १ निच गोत्र १ उ होय. हवे छठे गुणठाणे प्रकृति द्योत नाम ४ प्रत्याख्यानि चो उदयहोय ते कहेछेः-१तिरिगति। कनो को०१ मा२माया३लोभ४

सगसीइ दसितिरिगइ। आउ१नि१उज्जोअ१तिकसाया १३

ए आठ प्रकृति छेद करवे ७९ थाय ने ए प्रमत्तछठे ८१ कही

८१ प्रमत्त गुणठाणे होय। त्यां आहारक दुग प्रक्षेप करतां स रीर उपांग ८१ थाय ॥

अठ्ठेद इग सी पमत्ति। आहार जुअल पक्खेवा॥

हवे सातमे अप्रमत्त गुणठाणे ७६ नो उदय ते कहे छे:--३ थीणंद्धी त्रिक निद्रानिद्रा१प्रचला प्रचला२ थिणंदि३ २ आहारक दुग१ सरीर २ अंगोपांग। ए पांच काढतां ७६ अप्रमत्त उदय होय ॥

थीणं तिगाइहारग दुगंछ। छेद छस्सयरि अपमत्ते॥१७॥

हवे आठमे अपूर्व गुणठाणे उदये ७२ १समकित मोहनी छेलां १ अर्धनाराच१ किलिका १ छेवठु ए संघयण। त्रण ए चार प्रकृति छेद करतां ७२ उदे आठमे ॥

सम्मत्तं तिम संघयणा। तिअग छेद बि सत्तरि अपुव्वे॥

नवमे अनिवृत्ति गुणठाणे ६६ उदे १ हास १ रति १ अरति १ भय १ शोक १ दुगंछा एं छनो अंत करतां ने। ए छ काढतां छासठ नवमें उदये हवे दसमे सूक्ष्मसंपराय गुणठाणे उदयकहेछे:-३ वेदत्रणयस्त्री१पुरुष२नपुंसक३

हासाइ छक्क अंतो। छसठि अनिअट्टि वेअतिगं॥१८॥

त्रण संजलन क्रोध १ मान१ मायार ए छ छेद करतां। साठनो उदय दसमे. हवे ११मे गुणठाणे१संजलन लोभनो अंतकरतां

संजलण तिगं छ छेदो। सठि सुहुमंमि तुरिअ लोभंतो॥

उपशान्त गुणठाणे ५९ नो उदय। हवे बारमे क्षिण मोह गुणठाणे उदय कहे छे; ते गुणठाणाना बे भाग छे पहेले भागे रिखभ नाराच १ नाराच ए बे काढता ॥

उवसंत गुणे गुणसठि । रिसहनाराय डुगत्रंतो ॥१ए॥

सत्तावन क्षीण मोह गुण। हवे क्षीण मोहना बीजे जागे उदय गणाने प्रथम जागे उदय॥ ते कहे डेः-निद्रा प्रचला ए बेनो छेद करे डेले जागे ५५ नो उदय ॥

सगवन्न खीण डुचरिमि । निद्द डुगंतोय चरिमि पणवन्ना

हवे सजोगी केवली तेरमे गुणगणे चार ए चौद प्रकृतिनो छेद उदय कहे डेः-५ ज्ञानावर्णी ५ अंत । करे त्यारे सयोगी गुणगराय ४ दर्शनावर्णीडे । णे१३मे४२प्रकृतिनोउदय होय

नाणंथ्रतराय५दंसण४। चउछेउ सयोगि बायाला ॥२०॥

वारमाने अंते ५५ नो उदय हतो तेमांथी तेरमे चौद छेद करी त्यारे ४१ उदय रहे ने उपर तेरमे ४२ कही माटे तीर्थंकर नाम जेली जे हवे प्रकृति छेदे ते कहे डेः-१ उदारिक शरीर २ उदारिक उपांग ३ अथीर नाम ४ असुज ।

५ सुज विहायो गति ३ असुज विहायो गति ७प्रत्येक८थीर१ए सुजग१५संस्थान ७ स.१नि.२ सा. ३ वा. ४ कु. ५ हुं. ६ ॥

तिन्नुदया उरला थिर । खगइ डुगपरित्ततिगठसंठाणा॥

१६ अगुरु लघु १७ उपघात १८ परा घात १ए श्वासो श्वास २३ वर्णचोक १ वर्ण २ गंध ३ रस ४ फर्स२४निर्माण।

२५ तेजस२६ कार्मण २७ आदि संघयण ॥

अगुरुलहु वन्न चउ निमिण । तेअ कम्माइ संघयणं२१

२८ डुस्वर २९ सुस्वर ३० अथवा असाता ए बेमांथी एक ए साता । त्रीश प्रकृति छेद करे ॥

दूसर सूसर साया ।   साए गयरंच तीस वुच्छेत ॥
त्यारे बार प्रकृतिनो १४ मे अजोगी । २ आदेय ३ जस ४ साता
गुणठाणे उदय होय. हवे चोदमाने । असातामांनी रही होय ते॥
अंते खपावे ते कहे छेः-१सुभग ।
वारस अजोगि सुभगा । इज्जजस न्नयर वेयणीअं ग्रश॥
त्रसनुं त्रिक ७ त्रस१ बादर२ १० मनुष्यनीगति ११ जिननाम
पर्याप्त१ ८पंचेंन्द्रि ए मनुष्य १२ उंचगोत्र ए बार प्रकृति छे
आयु ।   ते समये छेद करी सिद्धे ॥
तस तिग पणिंदि मणुआउ गइ जिणुच्चंति चरमसमयंता

॥ इति उदय समाप्तः ॥

॥ हवे उदीरणा कहे छेः—

उदयनी पेठे उदिरणा जाणे १२२
छे मिथ्यात ११७ सास्वादने १११
मिश्रे १०० अविरतिए १०४ दे
स विरतिए ८७ प्रमत्ते ८१ ए
छ गुणठाणे तुल्य छे पण विशे हवे अप्रमत्तादिक सात गुणठा
ष छे ते कहे छेः-   णाने विषे जे ॥
उदउ व्वुदीरणा पर । म पमत्ताई सग गुणेसु ॥ २३ ॥
फेर छे ते कहे छे-ए प्रकृति त्रण उणी साता १ असाता२ आहा
कीजे साता १ असाता२ मनुष्यनुं आ रक शरीर ३ आहारक४
यु ३ ए त्रण ।   अंगोपांगप्रमुखनि त्रिक'७॥
एसा पयडि तिगूणा । वेअणी आहारजुअल थीणतिगं
मनुष्यनुं आयु ७ ए सात आदि शब्दथी बाकीना गुणठाणे स
प्रकृति उदा गुणठाणाने रिणा कहे छे-सातमे ७१, नवमे ६१

अंते काढतां ७३ सातमे दसमे ५७ अगियारमे ५६ बारमे५४
रहे । तेरमे ३७ अजोगिए उदिरणा रहित
भगवंत होय ॥

मणु१ आउ पमत्तंता । अजोगि अणुदीरगोन्नपवं २४

॥ इति उदिरणा समाप्ता ॥

हवे कर्म प्रकृतिनी सत्ता कहे छेः—

सत्ता ते बांध्या कर्मनी थीती नापाके। बंधादि करणें करी लाधु छे
त्यां सुधी जीवसुं लाग्या रहे ते सत्ता।आत्मलाभकर्मोपणुंजेणेएवी

सत्ता कम्माण ठिई । बंधाई लद्ध अत्त लाभाणं ॥

हवे गुणठाणे चढवानी बे श्रे
णियो छे-उपशम, क्षपक, तेमां
प्रथम उपशम श्रेणीनी सत्ता
कहे छेः—जे जीव उपशम
समकित, उपशम चारित्र वंत जाव उपशान्त मोह गुणठाणे
छे तेने सत्ताए १४८ छे सर्व प्रक बीजे सास्वादने१४७त्रीजे,मिश्रे
ति १५८ उधे प्रथमे कही छे.ते १४७ १ जिन नामनी सत्ता न
मांथी १५बंधनमांथी१०काढतां होय माटे १४७ नो सत्ता ४
१४८ (मिथ्या ते) सत्ता ।

सते अमपाल सयं । जाउवसमु वि जिणु वियतइएघ्५

आठमे, नवमे, दसमे, अनंतानुबंधी क्रोध१ मान२ माया३ लो
अगियारमे कहे छेः— भ ४ तिर्यंच आयु ५ नरकायु ६ ए छ
खपावे तेने १४२ नी सत्ता होय ॥

अपुव्वाइ चउके । अण तिरि निरयाउविणु वियालसयं

समकित गुणठाणे सात प्रकति

नव नवइ चरम समये। चउदंसण४नाण५विग्घंतो॥३०॥

पेहेले भागे तो ८५ नी सत्ताछे.
हवे बीजा भागनी सत्ता कहेछे
७२ प्रकृति खपावे तेनां नाम;

ए चौद खपावे ते तेरमे सजो
गी केवलि गुणठाणे ८५नी स
त्ता रही, हवेअजोगी गुणठाणे
सत्ता कहे छेः-

देवगति, १ देवानुपूर्वि, २ शुभ
विहायो गति,३ अशुभ विहायो
गति, ४ सुरभि गंध, ५ डुरभि
गंध, ६ ॥

पणसीइसयोगि अयोगि। दुचरिमे देव२खगइ२गंध२दुगं॥

फरस आठ, वरण पांच,
रस, ५ सरीर, ५ ।

बंधन पांच उदारिकादिक संघा
तन, ५ उदारिकादिक निरमाण
नाम कर्म १ ॥

फासठ वन्न रस तणु । बंधण संघाय पण निमिणं॥३१॥

संघयण ७; अथीर ७ अथीर १ अशुभ।
२ दुर्भग १ डुःस्वर ४ अनादेय ५ अज।
स ६ संस्थान ६ ।

अगुरु लघु १ उपघात
२ पराघात ३ उसास४
५ अपर्यात ॥

संघयण६अथिर६संठाण६छक्क। अगुरुलहु चउ अपज्जत्तं

साता वा असातामांथी
एक ।

प्रत्येक १ थीर २ सुभ ३ उदारिक उ
पांग ४ वैक्रीय, उपांग ५ आहारक
उपांग ६ सुसर नाम ७ नियगोत्र ८॥

सायच असाय वा । परित्तु३वंगतिग३सुसर१निअं॥३२॥

पेहेले भाग ए ७२ प्रकृति तेर प्रकृतिनो क्षय करे ते कहे छेः-
खपावे छेले भाग ।

मनुष्य त्रिक गति १ अनुपूर्वि आयु
ष्य १ बादर २ पर्यात ३ त्रस ४ आदेय ५

विसपरिखत्रञ्च चरिमे।तेरस मणुञ्चतसतिगजसा१इज्जं

सुभग१ जिननाम२ उंचगोत्र ३ पंचेन्द्रि जाति ४। साता असाता १मांनी जे रही होय, ते एक; ए तेर प्रकृति नो छेद करे ॥

सुभग१ जिणुच्च३पणिंदिञ्च४। सायासाएगयरछेउ॥३३॥

मतान्तर कहे छे मनुष्यनी अनुपूर्वि विना। ते वारे बाकी बार छेला समयमां जे खपावे ॥

नर ञ्चाणुपुविविणावा। बारसचरिम समयंमिजो खविउं॥

एम कर्म रहित थइ पाम्या। सिद्धि मोक्ष गति देवता इ। न्द्रने। वांदवा योग्य हुं नमुहुं वीर स्वामी ने कर्म ग्रंथ कर्त्ताए पोतानुं नाम देवेन्द्र सूरि ते सूचव्युं ॥

पत्तो सिद्धि देविंदं। वंदिञ्चं नमह तं वीरं ॥३४॥

॥ इतिश्री विपाक नामे बीजो कर्मग्रन्थ समाप्तः ॥

३	मिश्र गुण ठा.	८	१००	५	९	२	२२	४	५१	२	५
४	अविरति गु.ठा	७।८	१०४	५	९	२	२२	४	५५	२	५
५	देशविरतिगु.ठा.	७।८	८७	५	९	२	१८	२	४४	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	७।८	८१	५	९	२	१४	१	४४	१	५
७	अप्र. गु. ठाणे.	६	७३	५	६	०	१४	०	४२	१	५
८	निवृत्ति गु. ठा.	६	६९	५	६	०	१३	०	३९	१	५
९	अनिवृत्तिगु ठा.	६	६३	५	६	०	७	०	३९	१	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.	६।५	५७	५	६	०	१	०	३९	१	५
११	उपशान्तमोगु.ठा	५	५६	५	६	०	०	०	३९	१	५
१२	क्षीणमो गु. ठा										
	भाग २										
	भाग १	५।२	५४	५	६	०	०	०	३७	१	५
	भाग २	५।२	५२	५	४	०	०	०	३७	१	५
१३	सजोगि गु. ठा.	२	३९	०	०	०	०	०	३८	१	०
१४	अजोगि गु. ठा.										
	भाग २										
	भाग १	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०
	भाग २	०	०	०	०	०	०	०	०	०	०

अथ सत्ता प्रकृतियन्त्र.

संख्या	नाम.	मूल प्रकृति	उत्तर प्रकृति	उपशम श्रेणी	क्षपकश्रेणी	ज्ञानावर्णी १	दर्शनावर्णी २	वेदनी ३	मोहनि ४	आयु क. ५	नाम क. ६	गोत्र क. ७	अंतराय क. ८
	ओघ.	८	१४८			५	९	२	२८	४	९३	२	५
१	मिथ्यात गु. ठा.	८	१४८			५	९	२	२८	४	९३	२	५
२	सास्वादन गु. ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	९२	२	५
३	मिश्र गु ठा.	८	१४७			५	९	२	२८	४	९२	२	५
४	अविरति गु ठा.	८	१४८	१४१	१४५ १३८	५	९	२	२८ २१	४।१	९३	२	५
५	देशविरति गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५ १३८	५	९	२	२८ २१	४।१	९३	२	५
६	प्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५ १३८	५	९	२	२८ २१	४।१	९३	२	५
७	अप्रमत्त गु. ठा.	८	१४८	१४१	१४५ १३८	५	९	२	२८ २१	४।१	९३	२	५

८	निरति गु. टा.	८	१४८ १४२	११९	१३८	५	९	२	२८ २४ २१	२११	०१	२	५
९	अनिवृत्ति गु टा.													
	भाग ९.													
	भाग १	८	१४८ १४२	११९	१३८	५	९	२	२८ २४	२११	९१	२	५
	भाग २	८			१२२	५	६	२	२१		८०	२	५
	भाग ३	८			११४	५	६	२	२१	१	८०	१	५
	भाग ४	८			११३	५	६	२	१३	१	८०	२	५
	भाग ५	८			११२	५	६	२	१२	१	८०	२	५
	भाग ६	८			१०६	५	६	२	११	१	८०	२	५
	भाग ७	८			१०५	५	६	२	५	१	८०	२	५
	भाग ८	८			१०४	५	६	२	४	१	८०	२	५
	भाग ९.	८			१०३	५	६	२	१	१	८०	२	५
१०	सूक्ष्मसंपरायगु.ठा	८	१४८ १४२	१३२	१०२	५	९ ६	२	२ २८	१ २११	८० ९३	२ २	५ ५
११	उपशान्त मोह गु.	८	१४८ १४२	११९		५	९ ६	२	२४ २१	११४	८० ९३	२	५
१२									२८ २४	२१४			
	क्षीणमोहगु.भाग२												
	भाग १	७			१०१	५	६	२	०	१	८०	२	५
	भाग २	७			९९	५	४	२	०	१	८०	२	५
१३	सयोगि गु ठा.	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
१४	अयोगिगु भाग२												
	भाग १	४			८५	०	०	२	०	१	८०	२	०
	भाग २	०			१३ १२	०	०	१	०	१	१० ९	१	०

॥ सामान्ययन्त्र ॥

संख्या	नाम.	बंध	उदय	उदिरणा	सत्ता	उपशमश्रे	क्षायकश्रे
१	मिथ्यात्व गु.	११७	११७	११७	१४८		
२	सास्वादन गु.	१०१	१११	१११	१४७		
३	मिश्र गु.	७४	१००	१००	१४७		

४	अविरति गु.	७७	१०४	१०४	१४१	१४५
५	देशविरति गु.	६७	८७	८७	१४१	१४५
६	प्रमत्त गु. गा.	६३	८१	८१	१४१	१४५
७	अप्रमत्तगु.गा.	५९	७६	७३	१४१	१४५
८	नि.वृ.गु.भा ७	५८				
	भाग १	५८	७२	६९		१३८
	भाग २	५६				
	भाग ३	५६				
	भाग ४	५६				
	भाग ५	५६				
	भाग ६	५६				
	भाग ७	२६				
९	अनिवृत्ति गु. गा. भा.९					
	भाग १	२२	६६	६३	१४२	१३८
	भाग २	२१				१२२
	भाग ३	२०				११४
	भाग ४	१९				११३
	भाग ५	१८				११२
	भाग ६					१०६
	भाग ७					१०५
	भाग ८					१०४
	भाग ९					१०३
१०	सू.संपराय गु.	१७	६०	५७	१४२	१०२
११	उपशान्त मोह गु.	१	५९	५६	१४२	
१२	क्षीणमोह गु. गा. भा.२					

	नाग १	१	५७	५४		१०१
	नाग २		५५	५२		११
१३	सजो० गु.ग.	१	४२	३९		८५
१४	अ.जोगीनाग					
	नाग १		१२			८५
	नाग २		अतंनप			१३-१२

॥ अथ त्रीजो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

कर्मबन्धना प्रकारथी मूकाणा । एवा श्री वर्द्धमान स्वामी प्रत्ये वांदिने ते केवा छे ? सामान्य जिनरूप, तारागणमां चन्द्र समान ॥

बंध विहाण विमुक्कं । वंदिय सिरि वद्धमाण जिण चंदं॥

गतिः गमन करवुं; आगतिः आववुं इत्यादि मार्गणाए नले प्रकारे दीशुं । संक्षेप थकी बन्धना स्वामी कोण; जीव केटलीप्रकृति बांधे ॥

गई याई सुवुत्तं । समासउ बंध सामितं ॥ १ ॥

हवे प्रथम बासठ मार्गणा गणावे छेः—गति४ इन्द्रि५ काय ६ । जोग३ वेद३ कषाय४ज्ञान८

गइ इंदिय काए । जोए वेए कसाय नाणेसु ॥

संजम७ दंसण४ लेसा६ । नव्य१अनव्य१ समकीत६ संनित्त१ असंनित्त१ आहारी१ अणाहारी१ ॥

संजम दंसण लेसा । नव सम्मे सन्नि आहारे ॥२॥

हवे प्रथम नर्क गतिनी मार्गणा ए कर्म प्रकृतिनो बन्ध कहे छेः-
ते नर्कगतिमां पेहलां चार गुण

गणां छे तेमां प्रथम जुधे १०१
प्रकृति बांधे. ते जिननाम १देव
गति२ देवतानी अनुपूर्वि३ वैक्री देवतानुं आयुखु१ नर्कगति२ न
य सरीर४ वैक्रीय अंगोपांग ५ र्कअनुपूर्वि३ नर्कनुं आयु ४ सू
आहारक सरीर६ आहारक उ क्ष्म५अपर्याप्ता६साधारण७बेंदि०
पांग७। तेरेंदि१ चौरिंदि१०[विगल३तिगं

जिण१सुर९विउवा९हार९ठ९। देवाउय१निरय३सुहुम३

एकेंद्रि जाति १थावरनाम२ आ नपुंसकवेद १ मिथ्यात्वमोहनी१
ताप३। हुंडक संस्थान छेवठो संघयण१

एगिंदि थावरा यव। नपुं१ मिछं१ हुंड१छेवठं१॥३॥

अनंतानुबंधीः क्रोध१ मान२ मा
या३ लोज४ मध्य संस्थानः नि असुज विहायोगति१ निचगोत्र१
ग्रोध१ सादि२ वामन३ कुज४ स्त्रिवेद१ डुर्जग १ डुस्वर१ अना
संघयणः रिखजनाराच१ नारा देय१ नीडानीडा१ प्रचलाप्रचला१
च२ अर्धनाराच३ कीलीका४। थीर्णद्धि१ एत्रिका॥[थी॥ण३तिगं॥

अण४मझागिइ४संघयण४।कुखगइ१निअ१इत्थि१डुहग३

मनुष्य आयु१ मनुष्य गति१ अ
नुपूर्वि१ उदारिक शरीर१ अंगो
उद्योत नाम१ तिर्यंच गति१ अ पांग १ वज्ररिखज नाराच संघय
नुपूर्वि१ तिर्यंचनु आयु१। ण ए प्रकारे पंचावनप्रकृतिकही

उद्योप१तिरिडुगं१तिरि१। नराउ१नर१नरउल१दुगरिसहं४

एकसो विसनो जुधे बन्ध कह्यो
छ. तेमांथी सुरगति आदिक१०
काढवी ते सर्व छः- देवगति १
अनुपूर्वि २ वैक्रिय शरीर१ अं

गोपांग २ आहारक शरीर१ अं
गोपांग देवतानुं आयु १३ नरक
गति१ अनुपूर्वि१ आयु१३ सूक्ष्म
१ अपर्याप्तो१ साधारण नाम१३
बेंद्रि तेंद्रि चोरिंद्रि ३ एकेंद्रि जा
ति१ थावर१ आताप१ ए उग
णीश वर्जिए। बाकी १०१ तुंबे नारकी बांधे ॥

सुरइ गुणवीसवज्जं। इग सउ उहेण बंधहिं निरया॥

हवे बीजे सास्वादन गुणठाणे
हवे नर्कमां गुणठाणा ४ छे; ते ए९ बांधे. नपुंसक वेद १मिथ्या
मां प्रथम मिथ्याते १०० बन्ध तर हुंडक संस्थान१ छेवठो सं
छे. तीर्थंकर१ विना। घयण४ ए चार वगर बन्नु बांधे

तित्थ विणा मिच्छिसयं। सासणि नपुचउविणा छनुई ५

हवे त्रिजे मीश्रगुणठाणे ७० नो
बन्ध छे. चार अनन्तानुबंधी को१
मा.२ मा.३ लो. ४ मध्य संस्था
न नि.१ सा.२ वा. ३ कु. ४ सं
घयण रि.१ ना. २ अ,३ की. ४
अशुभ विहायोगति १ निचगो
त्र १ स्त्रीवेद १ दुर्भग १ दुखर१
अनादेय३ ३ थीणंद्धि१प्रचलाप्रच
ला१ निद्रानिद्रा१ १ उद्योत: १ हवे चोथे समकित गुणठाणे७२
तीर्यंच त्रीक गति १ अनुपूर्वि २ जिननाम १ मनुष्य आयु ए बे
आयु१ मनुष्यनोआयु१एछवीश॥ प्रकृति ७० मां भेगी करजो॥

विणुअण छवीस मीसे। विसयरि सम्मंमि जिण१नराउ१॥

हवे चोथी पंक प्रभा [जुआ ॥
पांचमी धुम प्रभा॰ छठीतम
प्रभा त्यां सुधे १०० नो बन्ध
तिर्थंकर विना मिथ्याते। सास्वा
ए रत्न प्रभा सक प्रभा वालुप्र दने ९६ मिश्र ७० समकित७१
भा सुधी जाणवुं । मनुष्य आयु भेलववुं ॥

इअ रयणाइसु जंगो । पंकाइसु तिथयर हीणो॥६॥

सातमीए तमतमा प्रभाए। हवे मिथ्यात गुणठाणे सातमीए व
सुधे ९९ नो बन्ध. जिना न्व. मनुष्यगति१ अनुपूर्वि १ उंचगो
नाम १ मनुष्य आयु १ बे। त्र १ ए त्रण विना छन्नु बन्ध छे ॥
काढवां ॥

अजिण१मणुआउ उहो सतमिए नरदुगुच्च१विणुमिछे

सास्वादन गुणठाणे। तिर्यंचनुं आयुष्य १ नपुंसकवेद २ मिथ्या
९१ नो बन्ध छे । त ३ हुंडक संस्थान४ छेवठो संघयणं ५ ए
पांच जतां ९१ नो बन्ध ॥

इग नवई सासाणे । तिरि आउ१ नपुंसधचउ वज्जं ७॥

अनन्तानुबन्धि आदिक २४ का
ढतां ६७ रहे; तेमां त्रण वधा
रीए एटले ७० नो बन्ध, ते मिश्र
समकिते होय. अनन्तानु ४ म
ध्य संघयण:४ मध्य संस्थान ४
अशुभगति १ निचगोत्र १ स्त्रि मनुष्यगति १ अनुपूर्वि १ उंच
वेद१ दुर्भगत्रिक३ थीणद्धित्रिक गोत्र १ ए त्रण भलतां ७० बा
३; उद्योत१ तीर्यंचगति १ अनु ध. त्रीजे गोत्र गुणठाणे सात
पूर्वि ए चोवीश । मी नर्कवाला ॥

अण चउवीस विरहिया ।सनरडुगु द्याय सयरिमीसडुगे

हवे तिर्यंच गति मार्गणाए प्रकृति वन्ध कहे छेः–उघे ११७ नो वन्ध छे मिथ्यात गुणठाणे ११७ ।

पर्याप्ता तिर्यंचने तिर्थंकरना म१ आहारक२ डुग ए त्रण विना ११७ नो ॥

सतरस उ उहिमिछे । पज्ञतिरिया विणुजिणाहारं ॥८॥

हवे सास्वादन गुणठाणे १०१ नो वन्ध; ते सोल काढीने तेक हे छेः–नर्कगति१ अनुपूर्वि२ आयु३ जातिः–४ थावरः४ हुंडक१ आताप१छेवठु१ संघयण नपुंसकवेद१ मिथ्यातमोहनी१ ए सोल विना सास्वादने १०१ ।

हवे मिश्र गु. ठा. ६१ वांधे३२ न वांधे तेनां नामः–देवआयु १ अनन्तानुवन्धि४ क्रो. मा. मा. लो. मध्यसंस्थाननी१ सा.२वा.३ कु.४ मध्यसंघयण रि. १ ना.२ अ.३की.४असुभ वीहायोगति१ नीचगोत्र१ स्त्रिवेद१डुर्भगत्रिक३ डुर्भग डुसर अनादेय थिणंद्धि४ चलाप्रचला२ निद्रानिद्रा३उद्योत१ तिर्यंचगति १ अनु२ आ.३ उदारिकसरिर१ अंगोपांग२ नर्कगति१ अनुपूर्वि२ आयु३ प्रथम संघयण१ ए बत्रीश मिश्र गुणठाणे न वांधे माटे ६९ नो बन्ध होय ॥ [मीसे ॥

विणु निरयसोलसासणि । सुराउ१अण३१एगतीसविणु

हवे समकीत गुणठाणे७० नो बन्ध छे. देव आयु सहित करते सीत्तेरनो बन्ध ।

हवे पांचमे गुणठाणे ६६ वांधे अप्रत्याख्यानि क्रोध१ मान२ माया३ लोभ४ विना ॥

ससुराउ सयरिउ० सम्मे । बीअ कसाए विणादेसे॥७॥

पण त्रियंच मनुष्यमा एटलो विशेष जे चोथे गुणगाणे जिन नाम सहित मनुष्य ७१ बांधेउ घे. हवे देसविरतादिक गुणगाणे कहे बेः–बीजि चोकमी रहित ६७ नो देसविरतिए बांधे. बठे गुणगाणे त्रिजी चोकमी न बांधे माटे ६३ इत्यादिक॥

एम प्रथम गुणगाणाथी चोथा गुणगाणा सुधी मनुष्य तिर्यंच ने तुल्य बन्ध जाणवो ।

इय चउ गुणेसुविनरा । परमजया सजिणउहु देसाई ॥

हवे अपर्याप्ता त्रीर्यंच तथा नर ने बन्ध कहे बेः–१०७ जिननामादि ११ न बांधे. जिननाम१ देवद्विक गति२ अनुपूर्वि३ वैक्रीद्विक सरिर४ अंगोपांग ५ आहारकद्विक सरीर६ अंगोपांग७ देवआयु८ नरकत्रिकगतिए अनुपूर्वि१० आयु११ ए अगिआर विना ।

१०७बांधे गुणगाणुएक मिथ्यात्व होय ए अपर्याप्ता त्रीयंच नरने॥

जिण इकारसहीणं । नवसय अपजत्त तिरिअ नरा१० ॥

बंधे १०४ मिथ्याते १०३ एकेंदि१ थावर२ आतापु३ ए त्रण जेसतां बंधे १०४ नो बन्ध. मिथ्याते जिन नाम काढतां१०३

नारकीव-नर्कगतिना बन्धनी पे

छे सुरने-देवताने पण बन्ध जा नो बन्ध छे. सा. ए६ मि. ७०
णवो; एटलुं विशेष जेः- स. ७२ ॥

निरयव्व सुरा नवरं । उहे मिच्छे इगिंदि तिग सहिया ॥

जिन नाम विना जोतिस, नव
नपति, व्यंतरमां उघे मिथ्याते
बे देवलोके सुधर्म इसाने पण १०३ नो बन्ध सा. ९६ मि. ७०
एमज । स० ७१ ॥

कप्पदुगेविअ एवं । जिण हीणो जोइ नवण वणे ११

आणंतादि जावत् पंच अनुत्तर
रत्नप्रभानी परे सनतकुमारथी सुधी उघे ९७ नो बन्ध ते के
सहस्रार सुधी उघे १०१ नो ब म-उद्योत१ तिर्यंच त्रिकगति २
न्ध, मिथ्याते १०० सास्वादने अनुपूर्वि३ आयुष ए चार विना
९६ मिश्रे ७० नो बन्ध, चोथे ९७, मिथ्याते ९६ सास्वादने
७२ नो बन्ध ॥ ए२ मिश्रे ७० अविरति ए ७२

रयणुव्व सणं कुमाराइ । आणयाई उज्जोअचउरहिआ

एकसो नव केटली मार्गणाए
बन्ध होय ते कहे छे एकेंद्रि१
पृथ्वीकाय२ अपकाय३ वनस्पति
काय४ बेरंद्रि५ तेरंद्रि६ चोरंद्रि७
एटली मार्गणाए १०ए नो बन्धः
अपर्याप्त तिर्यंचनी परे उघे१०९ मिथ्या ते पण १०ए

अपज्जतिरिअव्व नवसय। मिगिंदिपुढविजलतरु विगले १२

सास्वादनेए६ नो बन्ध तेर प्र
कृति विना सूक्ष्मत्रिक, ३ विग
ल त्रिक,३ एकेंद्रि७ थावर८ आ

तापए नपुंसक १० मिथ्यात्व११
हुंडक१२ छेवठु संघयण १३ ए कोइक आचार्य वली कहे छे
तेर विना ८६ बांधे । के–सास्वादने चोराणुंनो बंध।

ठनवइ सासणी विणु सुहुमतेर । केइ पुणविंति चउनवइं

शरीर पर्याप्ति कर्या पेहेलां आ
हार पर्याप्ति सुधी सास्वादने
वर्ते–माटे ते बन्धतो पर्याप्ता थ
या पछी बांधे तेथी १४ नो ब
न्ध कह्यो ॥

तिर्यंच आयु मनुष्य आयु
न बांधे माटे १४ बांधे ।

तिरिअ नराउहिं विणा । तणु पज्जाति न जंति जउ॥१३॥

तेउ वायुकाय गति त्रस कह्या
माटे तेने बन्ध १०५ प्रकृतिनो
छे. १२० मांथी १५ न बांधे.जि
ननाम१ देवद्विक गति२ अनुपू
र्वि३ वैक्रिशरीर ४ अंगोपांग ५
आहारक शरीर६ अंगोपांग७ दे
वायु८ नर्कगति९ अनुपूर्वि१०
आयु११ मनुष्य गति१२ अनुपू
र्वि१३ आयु१४ उंचगोत्र१५ ए
पंदर न बांधे.एक मिथ्यात्व गु
णठाणु छे ॥

हवे पंचेन्द्रिनी तथा त्रसकायनो
मार्गणा ए उघे १२० मिथ्यात्वे
११७ सास्वादने १०१ मिश्रे
७४समकीते ७७ देशव्रति६७ ए
आदे प्रकृति बंध पूर्ववत् ।

उहु पणिंदि तसे गइ । तसेजिणिकार नरतिगुच्च विणा॥

उदारिक काय योगे मनुष्यनी
पेरे उघे १२० मिथ्याते ११७सा
स्वादने १०१मिश्र ६९ समकी

मन योग, वचन योगनी मार्ग

णाए उपे १२० पावत् गुणग। ते ७१ देसे ६७इत्यादिक मिश्र
णा १३ छे। पद आगला पदने जोरुजो ॥

मणवप जोगेउहो। उरले नर ऋंगुत म्मिस्से ॥१४॥

उदारिक मिश्र काय योगे बन्ध
कहे छेः–आहारक शरिर१ अंगो। एकसो चौदनो११४ मिथ्यात्वे
पांग२ देवायु३ नर्कत्रिक गति४। १०एते लखे छे. तीर्थंकरनाम१
अनुपूर्वि५ आयु६ ए छ प्रकृति। देवगति२ अनुपूर्वि३ वैक्रियदुग
अपर्याप्ता न बांधे माटे तुंपे बन्धा शरीर४ अंगोपांग५ ए पांचवि
रह्यो. ते आवता पदमां कहेछेः। ना १०ए बांधे ॥

आहार छग विणोहे। चउदस सउ मिच्छिजिणपणगहीणं

एकसोनवनो बन्ध मिथ्यात्वे छ
तो तेमांथी पंदर न बांधे ते वा
रे एध बांधे, सूक्ष्मत्रिक३ वि
गलत्रिक६ एकेंद्रि७ थावर८ आ
ताप ९ नपुंसक वेद १० मिथ्या

सास्वादन गुणगणे ९४ बांधे। त्व ११ हुंरुक १२ छेवठो१३ म
कइ प्रकृति विना ते आगल क। नुष्य आयु १४तिर्यंच आयु१५
हे छेः। ए पन्नर मिश्र गुणगणु नथी॥

सासणि चउनवइ विणा। नरतिरिआउ सुहुमतेर॥१५॥

हवे समकीते ७५ नो बन्ध ते
कहे छः–९४ मांथी २४ काढे
अनन्तानुबन्धि क्रो. १ मा. २
मा.३ लो. ४ मध्य संघयण रि.
५ ना. ६ अ. ७ की. ८ मध्य सं हवे ते ७० मां पांच भेलवनो
स्थान नि. ए सा.१०वा.११ कु. ते पांचना नाम; जिन नाम१

१२ कुखगइ १३ नीच १४ त्रिवेद १५ दुर्भग १६ दुस्वर १७ पीणंघीत्रिक नीद्रानीद्रा १८ प्रचलाप्रचला १९ पीणंघी २० उद्योत २१ त्रियंचत्रिकगति २२ अनुपूर्वि २३ आयु २४ चोराणुमांथी ए चोवीस जाय त्यारे ७० रहे।

देवगति २ अनुपूर्वि ३ वैक्रियशरीर ४ अंगोपांग ५ ए पांच वांधे माटे ७५ नो बन्ध; पछी तो आगो बारमा सुधी न बांधे. तेरमे एक सातानो बन्ध छे. आहारिक मिश्र काय योगमां चार गुणठाणा होय. १. २. ४, १३

अण चउवीसाइ विणा। जिण पणजुअसम्मिजोगिणो [सायं॥

हवे कार्मण काय योगनी मार्गणाए [illegible] ११२ नो बन्ध, मिथ्यात्वे १०७ नो, बे प्रकृति न बांधे. ते तिर्यंच आयु १ नर आयु न बांधे. तेहने १०७ मांहि [illegible] ७५ सयोगि गुणठाणे सातानो बंध कार्मण [illegible]।

हवे आहारक काय योग, आहारक मिश्र काययोग छठे गुणठाणे होय माटे छठे गुणठाणे बन्ध स्थानक ६३ नो होय॥

विणु तिरि नराउ कम्मेवि। सुर माहार दुगि ओहो॥१६॥

हवे सामान्यक वैक्रिय योगे बन्ध कहे छे:- ओघे १०४ [illegible] नरक [illegible] छे; माटे देव [illegible]।

हवे वैक्रिय मिश्र योगे बन्ध कहे छे:- तिर्यंच आयु १ नर आयु २ विना ते ओघ १०२ नो बन्ध छे. गुणठाणा १ होय १. २. ४.

सुर ओहो वेउव्वे। तिरिअ नराउ रहिओअ तम्मिस्से॥

हवे [illegible] गुणठाणा [illegible] गुणठाणा १४ [illegible] अनंतानुबंधी आदिदेई [illegible] गुणठा

ए बन्ध धानक कहे छे। णा छे. त्रीजी चोकमिये ५ गुणठा णा पेहेलां छे.

वेअतिगा इमविय तिपकसाय । नवडु चन पंच गुणा१७

संजलन क्रोध १ मान१ माया नी मार्गणाए गुणठाणा बंध धानक कहे छेः-गुणठाणादि ए लोन्ने १० हुंघे १२० मिथ्यात्व ११७ सास्वादन १०१ मिश्र ७४ समकीते ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अप्रमत्ते ५० निवृत्तिए न्नाग ७ रेहेले ५८ बीजे त्रीजे चोथे पांचमे छठे ५६ सातमे २६ अनिवृत्तिए २२ २१ २० १९ १८

संजलन लोन्ने दश गुणठाणा लोन्न छे माटे १७ नो बन्ध छे अविरति मार्गणाए गुणठाणा ४ तेनो बन्ध हुंघे ११८ पेहेले ११७ बीजे १०१ त्रीजे ७४ चोथे ७७ मतिश्रुत विन्नंग ए त्रण अज्ञाननी मार्गणाए गुणठाणा२-३ होय हुंघे ११७ मि. ११७ सा. १०१ मिश्र७४

संजलन तिगेनव दस । लोहे१०चनअअजइडुति अन्ना [णतिगे॥

हवे चक्षु अचक्षुदर्शन, ए बे मार्गणाए गु. १२ अपमधी हुंघे १२० मि. ११७ सा. १०१ मि ७४ अ. ७७ देस ६७ प्र. ६३ अ. ५९-५८ नि. ५८ ५६-२६ अ. २२-२१-२०-१९-१८सूक्ष्मसं.१७ उपसमे १ क्षीण मोहे १।

हवेयथाख्यातचारित्रनी मार्गणाए छेला चार गुणठाणां त्यां बन्ध १ साताना त्रण गुणठाणे चउदमे अबन्ध छे. ॥

बारसअचरकु चरकुसु । पढमा अहखाइ चरमचन॥१८॥

हवे मनपर्यवज्ञाने कहे छेः- गुणठाणा७ प्रमत्तथी क्षीण मोहो सुधी हुंघे ६५ प्रमत्ते६३ अ

हवे सामायक छेदोपस्थापन चारित्रनी मार्गणाए गुणठाणा चार छे. ६, ७, ८, ९, परिहार

प्रमत्ते५१।५०निवृत्तिए५०॥६ २६ अनिवृत्ति ए२२ २११९।१० सूक्ष्मे १७उपशमे१ क्षीणे १। विशुद्धि चारित्रनी मार्गणाए गुणे ६. ७, त्यां बन्ध उघे ६५ प्र. ६३ अ. ५९ नि. ५० अ. २२॥

मणनाणिसगजयाई । समईअउअ चउ डुन्नि परिहारे॥

हवे मतिज्ञान, सुतज्ञान, अवधि ज्ञान अवधि दर्शन; ए चार मार्गणाए समकितथी मांडी वारमा गुणठाणा सुधी; नव गुणठाणा त्यां बन्ध पूर्वनी पेठे जाणजो.॥

हवे केवल ज्ञान, केवल दर्शन नी मार्गणाए गुणठाणा बेठे १३, १४, त्यां तेरमे एक साता नो वन्ध छे; चउदमे वन्ध नथी

केवल डुगि दो चरमा ।जयाइनव मइसु उहिडुगे ॥१९॥

हवे खायक समकीते गु–अगिआर; चोथाथी चौदमा सुधी. मिथ्यातनो मार्गणाए एक मिथ्यात गुण सास्वादननो मार्गणाए एक सास्वादन गु मिश्रनी मार्गणाए एक मिश्र गुणठाणु; देश विरतिनी मार्गणाए एक पांचमु गु० वन्धपूर्वे कही गया तेम गणजो.

उपशम समकीते चोथाथीअ गिआरमा सुधी गु० ८ होय वेदक कहेतां खयोपशम समकीत कहेवुं. त्यां समकीतथी ४गुणठाणा होय. त्यां उघे ७७ देशे६७प्रमत्ते६३ अप्रमत्ते, ५८

अड उवसमिचउवेअगि खइए इक्कार मिच्छतिगि देसे ॥

हवे सूक्ष्म संपराय चारित्रनी मार्गणाए दशमुं गुणठाणुं ते र गु. आवता पदमां।

हवे आहारनी मार्गणाए तेरगुणठाणा तेरमा सुधी प्रथम प्रमाणे ॥

सुहमि सठाण तेरस । आहारग निअ निअ गुणोहोर०

हवे उपशमे फेर छे; ते कहे आयु न बांधे. ते कारण माटे अ

छे, उपशमे वर्त्तता। विरतिए ७७ नो बन्ध हतो ॥

परमुवसमिवट्टंता । आउ न बंधांत तेणअजय गुणे ॥

तेमांथी देवतानुं आयु, मनुष्यनुं आयु, न बांधे माटे ७५ नो बन्ध हुवे देशविरति थावे गुणगाणे देवतानो आयु काढो त्यारे ६७ मांथी एक गये ६६ नो बन्ध, प्रमत्ते बासठ बांधे; अप्रमत्ते ५८ एम गणजो ॥

देव मणु आउ हीणो। देसाइसु पुण सुराउ विणा॥२१

हवे लेसा आश्रय बन्ध कहे छे:– हुवे ११८ नो बन्ध छे; ते शी रीते ? ते बतावे छे। आहार शरिर, अंगोपांग ते बेए रहित, ते पेहेली त्रण लेसा कृस्न नील कापोते ॥

ओहे अठार सयं। आहार दुगूण माइ लेसतिगे ॥

सास्वादनादिक गुणठाणे पूर्ववत् सा.१०१ मिश्र ७४ स. ७७ देसे ६७ प्रमत्ते ६३ अ

तेमांथीजिननाम वि। नाश११७ बांधे मिथ्याते। हिंयां भगवति सूत्रे ३१ सतके त्रण आदि लेसाए विमानिक आयु न बांधे. इति बहु श्रुत गम्यं ॥

तं तित्थोणं मिछे। सासणाइसु सव्वहिंओहो ॥२२॥

तेजु लेसानी मार्गणाए १११ नो बन्ध; नव न बांधे ते नर्कत्रिक ३ सुक्ष्म ४ अपर्याप्त ५ साधारण ६ बेरंदि ७ तेरंदि ८ चौ हवे सुक्ल लेसानी मार्गणाए उद्योत १ तिर्यंच त्रिकगति २ अनुपूर्वि३ आयुष४ नर्कत्रिकग.५ आ.६आ.७सूक्ष्म८ अपर्याप्त ९ साधारण १० बे. ११ ते. १२ चो. १३ विगलत्रिक आतापर१४ एकेंद्रि १५ थावर १६ ए सोल न बांधे माटे१०४ नोबन्ध;

रंदि जाति ९ । गुणठाणा १३ वन्ध पूर्वपरे

तेऊ निरय नवूणा । उज्जोय चउ निरयवार विणुसुक्का

हवे पद्म लेसानी मार्गणाए १०८ नो उघे वन्ध छे, ते उपली सोल काढो ते मां उद्योतादि चार प्रक्षेप करतां१०८ थाय; एटले नर्कत्रिकादि बारविना १०८ नो । जिननाम १ आहारक दुग २ ए त्रण विना मिथ्याते तेजु १०८ पद्म. १०५ सुक्ल. १०१ए त्रण लेसाए बंध कह्यो,इति लेशा बन्धः ॥

विणु निरय वार पम्हा । अजिणाहारा इमा मिच्छे ॥५३॥

चौदे गुणठाणा होय जव्यनी मार्गणाए सन्नियानि मार्गणा ए बन्ध पूर्वे कह्यो तेम सघले कहेजो । हवे अजव्य मार्गणाए; असंनि मार्गणाए१ ए वे मार्गणाए ११७ नो बन्ध उघे छे. मिथ्यात्वे पण ११७ नो बन्ध ॥

सव्वगुणजव सन्निसु । उहु अजव्वअसन्निमिच्छसमा ॥

हवे अणाहारीनी मार्गणाए, कार्मण शरिर मार्गणानी पेठ बन्ध जांगो जाणवो. उघे ११२ तेने गुणठाणा पांच छे.मि. १०७ सा. ९४ अवि. ७५ सजोगि १ अजोगि० तेमां मिथ्यात्वे १०७ बांधे. जिन १ देवगति २ अनुपूर्वि १ वैक्रीय शरिर ४ अंगोपांग ५ ए पांच काढतां १०७ रही. सास्वादने ९४ नो बन्ध; ते तेर काढे छे. सूक्ष्मत्रिक, विगलत्रिक, ए

केंद्रिजाति, ७ थावर ८ आतापए नपुंसकवेद १० मिथ्यात्व मोह नी ११हुंडक १२ छेवठु १३ ए तेर विना चोराणुं बांधे. समकित गुणठाणे ७५ चोराणुमाथी चोवीस अनन्तानुबन्धि आदिक काढतां सी तेर रहे. तेमां जीननुं पंचक नांखे

सास्वादने १०१ नो बन्ध; सनि आनी रीते असंनिने । तेरमे सातानो बन्ध छे; अजोगि ए अबन्ध छे ॥

सासणि असन्नि सन्निव । कम्मणभंगो अणाहारे॥२४॥

हवे लेस्या कृष्न, नील, कापोत, ए त्रण लेसाए गु० पहेलां चार छे. ते जो तथा पद्म लेसाए गु० पहेलां सात छे. सुक्ल लेस्याए गु० १३ छे; अजोगि विना ॥ चार, सात, तेर, गुणठाणा लेस्या अनुक्रमे गणज्यो.ब न्ध पूर्ववत् एवं स्वामीत्व त्रि जो कर्मग्रन्थ थयो ॥

तिसु दुसु सुकाइ गुणा । चउ सगतेर तिबंध सांमित्तं ॥

श्री पूज्य देविन्द्र सूरिजी आचार्ये लख्यो कहेतां रच्यो छे । जाणजो बीजो कर्मस्तव ते जणीपणीत्रीजो जणज्यो, तो विशेष बोध हेतु थशे ॥

देविंद सूरि लिहिअं । नेयं कम्म त्थयं सोउ ॥२५॥

॥ मार्गणादि यन्त्र ॥

संख्या	६२ मार्गणा नाम	१४ जीव स्थानक	१४ गुणठाणा.	१५ योग	१२ उपयोग	६ लेस्या	अल्पावहुत	
१	देवगति	२	४	११	९	६	असंख्य गु	३
२	मानवगति	३	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
३	तिर्यचगति	१४	५	१३	९	६	अनंत गुण	४
४	नारकी	२	४	११	९	३	असंख्यगुण	२
५	एकेंद्रि	४	२	५	३	४	अनंत गु	५
६	बेरिंद्रि	२	२	४	३	३	विशेधिक	४
७	तेरिंद्रि	२	२	४	३	३	वि०धिक	३
८	चोरिंद्रि	२	२	४	४	३	वि०धि०	२
९	पंचेद्रि	४	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१०	पृथ्वीकाय	४	२	३	३	४	विशेपाधिक	३
११	अपकाय	४	२	३	३	४	विशेपाधिक	४
१२	तेउकाय	४	१	३	३	३	असंख्य गु	२
१३	वाउकाय	४	१	५	३	३	विशेपाधिक	५
१४	वनस्पतिका.	४	२	३	३	४	अनंतगुणा	६
१५	त्रसकाय	१०	१४	१५	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१६	मनोयोग	१।२	१३	१३	१२	६	सर्वथी थोडा	१
१७	वचनयोग	५।८	१३/१	१५/४	१२/५	६	असंख गु	२
१८	काययोग	१४/४	१३/१	१५/५	१२/५	६	अनंतगु	३
१९	स्त्रीवेद	४	९	१३	१२	६	संख्यातगुणो	२
२०	पुरुषवेद	४	९	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
२१	नपुंसकवेद	१४	९	१५	१२	६	अनंतगुणा	३
२२	क्रोध	१४	९	१५	१०	६	विशेपाधिक	२
२३	मान	१४	९	१५	१०	६	सर्वथीथोडा	१
२४	माया	१४	९	१५	१०	६	विशेपाधिक	३
२५	लोभ	१४	१०	१५	१०	६	विशेपाधिक	४
२६	मतिज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेपाधिक	३
२७	श्रुतज्ञान	२	९	१५	७	६	विशेपाधिक	४
२८	अवधिज्ञान	२	९	१५	७	६	असंख्यातगु	२
२९	मनपर्यवज्ञान	१	७	१३	७	६	सर्वथीथोडा	१
३०	केवलज्ञान	१	२	७	२	१	अनंतगुणा	५

३१	मतिअज्ञान	१४	[illegible]	११	५	६	अनंतगुणा	६
३२	श्रुतअज्ञान	१४	[illegible]	११	५	६	अनंतगुणा	६
३३	विभंगज्ञान	२	[illegible]	११	५	६	असंख्यातगु	४
३४	सामायक	१	४	११	७	६	संख्यातगु.	५
३५	छेदोपस्थान	१	४	९	७	६	संख्यातगु.	४
३६	परिहारवि	१	२	९	७	६	संख्यातगु.	२
३७	सूक्ष्मसंपराय	१	१	९	७	१	सर्वथीथोडा	१
३८	यथाख्यात	१	४	११	९	१	संख्यात गु.	१
३९	देशविरती	१	१	११	६	६	असंख्यातगु.	६
४०	अविरती	१४	१४	१३	९	६	अनत गुणा	६
४१	चक्षुदर्शन	१२	१२	१३	१०	६	असंख्यगुणा	२
४२	अचक्षुदर्शन	१४	१२	१५	१०	६	अनंत गुणा	४
४३	अवधिदर्शन	२	९	१५	७	६	सर्वथी थोडा	१
४४	केवलदर्शन	१	२	७	२	१	अनंत गुणा	३
४५	कृष्ण	१४	६	१५	१०	१	विशेषाधिक	६
४६	निल	१४	६	१५	१०	१	विशेषादिक	५
४७	कापोत	१४	६	१५	१०	१	अनंतगुणा	४
४८	तेजु	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	३
४९	पद्म	२	७	१५	१०	१	संख्यातगुणा	२
५०	शुक्ल	२	१३	१५	१२	१	सर्वथीथोडा	१
५१	वेदक	२	४	१५	७	६	असंख्यगुणा	४
५२	क्षायक	२	११	१५	९	६	अनंतगुणा	५
५३	उपशम	२	८	११	७	६	संख्यातगुणा	२
५४	मिश्र	१	१	१०	६	६	संख्यातगुणा	३
५५	सास्वादन	७	१	१३	५	६	सर्वथीथोडा	१
५६	मिथ्यात	१४	१	१३	५	६	अनंतगुणा	६
५७	भव्य	१४	१४	१५	१२	६	अनंतगुणा	२
५८	अभव्य	१४	१	१३	५	६	सर्वथीथोडा	१
५९	संज्ञि	२	१४	१५	१२	६	सर्वथीथोडा	१
६०	असंज्ञि	१२	२	६	४	४	अनंतगुणा	२
६१	आहारी	१४	१३	१५	१५	६	असंख्यातगु.	२
६२	अणहारी	८	५	१	१०	६	सर्वथीथोडा	१

अथ षमशितीकनामा चोथो कर्म्मग्रन्थ लिष्यते ॥

नमस्कार करीने वीतराग प्रत्ये जिवना भेद १४ बासठ मार्गणा भेदे। गुणठाणा १४ उपयोग १२ योग १५ लेसा ६॥[साउ६

नमिअ जिणं जिय१मग्गण२। गुणठाण३ उवओग४ जोग५ले

कर्मबन्ध हेतु मूल४ उत्तर ५७ अल्पाबहुत भावमूल५ उत्तर५३ । संख्यातु, असंख्यातु, अनन्तु; कांइक कहीशुं. ए भेदोनो विवरो आगल चालशे; माटे प्रथम गाथाए संक्षेपे लख्योछे.

बंध७ अप्पबहू८ भावे९ । संखिज्जाई१० किम वि वुच्छं॥१॥

हवे प्रथम जिवना चौद भेद कहे छेः-सूक्ष्मएकेन्द्रि १ बादर एकेन्द्रि २ बेन्द्रि ३ तेन्द्रि ४ चोरिन्द्रि ५ असंज्ञीपंचेंन्द्रि ६ संज्ञीपंचेंन्द्रि ७

इह सुहुम बायरे गिंदि । बि ति चउ असन्नि सन्नि पंचिंदि

ए सात अपर्याप्ता, अने सात पर्याप्ता । अनुक्रमे ए चौद जिवनां स्थानक जाणवां ॥

अपज्जत्ता पज्जत्ता । कमेण चउदस जियठाणा ॥ २ ॥

हवे ते चौद जिव स्थानके गुणठाणा कियां छे ? ते देखाडे छेः-बादरएकेन्द्रि अपर्याप्त; असंज्ञी पंचेन्द्रि अपर्याप्त; बेन्द्रि अपर्याप्त, तेन्द्रि अपर्याप्त, चोरिन्द्रि अपर्याप्त । पोतानी पर्याप्ति पुरी नहि, ते अपर्याप्त. उपरना पांच भेदमां गुणठाणा बे छे. पेहलुं मिथ्यात्व अने सास्वादन ए बे पामे. संज्ञी पंचेंद्रि अपर्याप्ताने आवते पदे कहेशे ॥

बायर असन्नि विगले। अपज्जि पढम बिअ सन्नि अपज्जत्ते

अविरति सम्यक्त सहित अप गुणठाणा होय. मि.१ सा. २ अ. ४ संज्ञी पर्याप्ताने प्रारंभे ए सर्वे चउद गुणठाणा जाणवां, बाकी जीव स्थानके पेहेलुं मिथ्यात्व गु. जाणवुं, (जघन्य

दे कहे छे— बाजुनो नीचेनो यन्त्र तपासि लेवो.)

अजय जुअ सन्नि पज्जे। सव्वगुणा मिच्छ सेसेसु ॥३॥

॥ यन्त्र ॥

स्थान	नाम.	अपर्याप्तने गु ठा.	पर्याप्तने गु. ठा.
२	सूक्ष्म	१	१
२	बादर	२	१
२	बेन्द्रि	२	१
२	तेन्द्रि	२	१
२	चोरिन्द्रि	२	१
२	असंज्ञि	२	१
२	संज्ञी	३	१४

हवे चौद जिवस्थानके जोग पंदर कहे छेः—सूक्ष्म अपर्याप्त १ बादर अपर्याप्त २ बेन्डि अपर्याप्त ३ तेंन्डि अपर्याप्त ४ चोरिंडि अपर्याप्त ५ असंज्ञी पंचेंडि अपर्याप्त ६ ए छ अपर्याप्त जिवस्थानके उदारिक मिश्र १ कारमण काय; ए बे जोग होय। मिश्र पदनो अर्थ प्रथम पदना अर्थनो छे. ७ सन्नि अपर्याप्तने जोग ३, ४. ॥

अपज्जत छक्कि कम्मुरल। मीसा जोगा अपज्ज सन्निसु॥

कार्मण, १ उदारिक मीश्र, वैक्रीय मीश्र, १। ते उदारिककायपयोग भेलतां चार योग पण होय मतांतरे ॥

ते स विउवि मीसएसु। तणु पज्जेसु उरल मन्ने ॥४॥

८ सूक्ष्म पर्याप्ताने उदारिक

जोग एक छे. त्राखा सहित चार जिव स्थानके बेंडिपर्याप्त १० तेन्डि पर्याप्त ११ चोरेन्डि पर्याप्त १२ असन्निपर्याप्त १३ ने योग बे. उदारिक १ असत्या अमृखा २ होय ॥

८सर्वयोगपंदरे सन्निपर्याप्तने होय ।

सबे सन्नि पज्जते । उरलं सुहुमे सज्ञासु तं चउसु ॥

बादर एकेन्डि पर्याप्तानें त्रण योग; उ १ वे २ वैक्रीमीश्र ३ वायुकाय आश्री । हवे चौद जिवस्थानके उपयोग वार फेलावे छे १ पर्याप्ता सन्निने वारे उपयोग होय ॥

वायरि स विउवि डुगं । पज्ज सन्निसु वार उवउगा ॥५॥

चक्षु अचक्षु मति अज्ञान श्रुत अज्ञान ए चार उपयोग छे. वे दर्शन, बे अज्ञान, ए चार गया पदना अर्थमां गण्या छे. हवे दश जिवस्थानके त्रेणा कहे छेः— सूक्ष्म एकेन्द्रि पर्याप्त ४, अपर्याप्ता ५ बादर एकेन्डि पर्याप्त ६ अपर्याप्ता ७ बेन्डि पर्याप्त ८ अपर्याप्त ९ तेरेन्डि पर्याप्त १० अपर्याप्त ११ चौरिन्डि अपर्याप्ता १२ असंज्ञी पंचेन्डि अपर्याप्ता १३ ए दशपदे उपयोग;अचक्षु,मतिअज्ञान,श्रुत अज्ञान; ए त्रण होय॥

पर्याप्ता चोरिन्डिने२ असंज्ञीने ३।

पज्ज चउरिंदिअसन्निसु । डुदंस डुअन्नाण दससु चक्खुविणा

संज्ञी पंचेन्द्रि १४ अपर्याप्ताने आठ उपयोग ते कहे छेः—चार मांथी चार नहि ते; मन पर्यव ज्ञान१ नहि ॥ चक्षु दर्शन नहि; २ केवलज्ञान ३ कवलदर्शन ४ ए नहि; माटे आठ कह्या ॥

सन्नि अपज्जे मण नाण । चखु केवल डुग विहूणा ॥६॥

हवे चौद जिवस्थानके लेसा कहे छेः—संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त, अपर्याप्तने छ लेस्या । अपर्याप्ता वादर एकेन्द्रिने लेस्या कृष्न, नील, कापोत, तेजु ए चार, वाकी जिवस्थानके अगिआरे त्रणकृष्ण नीलकापोत॥

सन्नि डुगि छ लेस । अपज्ज वायरे पढम चउ ति सेसेसु

हवे मूलकर्म आठ; ते चौदजिव स्थानके बंध, उदय, उदिरणा, अने सता कहे छेः—सात, आठ, आयु सहित बन्ध तथा उदिरणामां. सता उदय ए बेमा आठज हो य; संज्ञीपंचेन्द्रि पर्याप्ता विना तेर जिव थानके.

सत्त ठ बंधुदीरण । संतु दया अठ तेरससु ॥ ७ ॥

संज्ञीपंचेन्द्रिपर्याप्ताने बन्धक छेः-आठ आयु विना, सात मोहनी आयु विना छ बांधे.साता वेदनी एक बांधे । हवे संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्ताने सता, उदय स्थानक कहे छे—सात, आठ, चार, आठ, मोहनी विना सातनी ज्ञानावर्णी दर्शना वर्णीमोहनी अंतराय विना चारनी सत्ता ॥

सत्त ठ छे ग बंधा । संतु दया सत्त अठ चत्तारि ॥

हवे उदिरणा कहे छेः--सात आ
ठ, पांच, बे, ते केम आठ आयु
विना सातनी आयु वेदनी विना
छनी आयुवेदनी मोहनी विना
पांचनी तेमांथी ज्ञानावर्णी, द
र्शनावर्णी, अंतराय विना बे
नी उदिरणा जाणवी। उदिरणा संज्ञी पर्याप्तने कही॥

सत्त ठ छ पंच दुगं। उदीरणा संन्नि पज्जत्ते॥८॥

हवे मार्गणा मूल १४ उत्तर६२
तेनां नाम कहे छे; गति१ इंन्द्रि
२ काया३। जोग४ वेद५ कषाय६ ज्ञान ७

गइ इंदि एय काए। जोए वेए कसाय नाणेसु॥

भव्य ११ सम्यक्त १२ संज्ञी१३
आहारक १४ ए मूल चौद; उ
संजम८ दर्शन९ लेस्या १०। त्तर बासठ थया॥

संजम दंसण लेसा१०। भव सम्मे सन्नि आहारे॥९॥

हवे मार्गणा उत्तर बासठनांना
म कहे छेः--चार गतिनां नाम; हवे इंन्द्रि पांचनानाम-एकेन्द्रि
देवगति, मनुष्यगति. तिर्यंचग बेन्द्रि, तेरन्द्रि, चोरिन्द्रि, पंचेन्द्रि
ति, नर्कगति; ४। पछी छकाय कहेशे.॥

सुरनर तिरि नरयगई। इग बिअ तिअ चउ पणिं दिछकाया।

त्रसकाय; ए छकाय. हवे त्रण
पृथ्वीकाय, अपकाय, तेउकाय, जोगनां नामः--मनयोग, वचन
वाउकाय, वनस्पति काय,। योग, अने कायपोग. ३॥

जुजल जलणा निल वणा। तसाय मण वयण तणुजोगा

द्वे त्रण वेदनाम–पुरुष, स्त्री। अने नपुंसक३ ।

चार कशाय नाम-क्रोध, मान, माया, लोज ॥

वेय नारिठि नपुंसा । कसाय कोह मय माय लोज्ञत्ति॥

द्वे आठ ज्ञानना नाम--मति ज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, मनपर्यवज्ञान केवलज्ञान ।

विजंगज्ञान, मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान,ए ए ज्ञान ते साकार उपयोग ॥

मइ सुअ ऽवहिमण केवल।विन्नंग मइसुअ अन्नाणसागारा

सात संजम गणावे बेः--सामायक, बेदोपस्थान, परिहार विशुद्धि ।

सूक्ष्म संपराय, यथाख्यात, दे सविरति अने अविरति,ए सात॥

सामाइअ बेय परिहार। सुहुम अहखायदेसजय अजया

चार दर्शननां नामः--चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, अवधिदर्शन ।

केवलदर्शन, ए चार अनाकार॥

चखु अचरकू उद्दी ।केवल देसण अणागारा ॥१७॥

ब लेस्यानां नामः-कृष्णलेस्या। नीललेस्या, कापोत लेश्या ।

तेजोलेस्या,पद्मलेस्या, शुक्लेस्या,१६जव्यवेजेद;जव्य-अजव्य

किएहा नीला काऊ । तेऊ पम्हाय सुक्क जविअरा ॥

ब समकित नाम--वेदक वा यशेपसम, समकित क्षायक, उपशम, मिथ्यात ।

मिश्र, सास्वादन ए ब, द्वे संज्ञीनामः--संज्ञी,१ असंज्ञी; २

वेअग खइ गु वसम मिज्ञ । मीससासाण सन्नि अरे१८

हवे बामठ मार्गणाए चौद जिव स्थानक फलावे बेः–संज्ञी

पंचेन्द्रिपर्याप्त, अपर्याप्ता, एवे; १३ मार्गणाए होय ते कहे छेः—देवगति, नर्कगति, विन्नंग ज्ञान, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अवधिदर्शन, उ ॥

आहारिनामः--आहारि, अणाहारि; ।

आहारे अर न्नेआ । सुरनिरय विन्नंग मइ सु उहि डुगे

उपशम समकित, क्षायक समकित, क्षयोपसमकित, पद्मलेस्या ११ । शुक्ललेस्या, संज्ञी; ए तेर मार्गणाए सन्निपर्याप्त, अपर्याप्त, ए वे जिव स्थानक ॥

सम्मत तिगे पम्हा । सुक्का सन्नीसु सन्नि डुगं ॥१४॥

मनुष्य गति मार्गणाए जिवस्थानक त्रण छे. संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्याप्ता ३ चौद स्थानके उपजे ते. अपर्याप्त जज मरे माटे नरने विषे. तेजो लेस्यानी मार्गणाए जिवस्थानक-संज्ञी पंचेन्द्रि पर्याप्त, अपर्याप्त, बादर एकेन्द्रि अपर्याप्ता ए त्रण छे देवता चवीने तेजु लेस्याथी एकेन्द्रि थाय छे; माटे गवेष्युं छे. ॥

तमसन्नि अपज्ज जुअं । नरे सबायर अपज्ज तेउए ॥

पृथ्वी, अप, तेज, वायु, वनस्पतिकाय, एकेन्द्रि; ए छ मार्गणाए सूक्ष्म पर्यात, अपर्याप्त, बादर पर्याप्त, अपर्याप्त, ए चार जिव स्थानक छे. हवे— । चार गया पदनो संवन्ध छे असंज्ञी मार्गणाए चार जिव स्थानक जाणवां. संज्ञी पर्याप्त, अपर्याप्त, ए बे विना बेन्द्रिनी मार्गणाए बेन्द्रि पर्याप्त, अपर्याप्त, ए बे. तेरन्द्रिनी मार्गणाए तेना बे न्नेद, चोरिंद्रिनी मार्गणाए तेना बे एम जाणवां ॥

थावर एगिंदि पढमा । चउ वार असन्निउ डुविगले १५

त्रसकायनी मार्गणाए जिव स्थानक दस होलां ते; बेरंडि, तेरंडि चोरंडि, असंज्ञी, संज्ञी, पर्याप्त, अपर्याप्त अविरति मार्गणादिक १७ मार्गणाए कहे छे:–अविरति मार्गणा, ।

आहारिमा० तिर्यंचमा०काय योगमा०क्रोध,मान,मायालो भ,मतिअज्ञान,श्रुतअज्ञान,१०

दस चरम तसे अजया। हारग तिरि तणु कसायडुअन्नाणे

अचक्षु दर्शन, नपुंसक, मिथ्यात्व; ए अग्राड मार्गणाए सर्वमां द जिव स्थानक होय. ॥

कृष्णलेस्या, निललेस्या, कापोतलेस्या,भव्य, अभव्य,१५।

पढम तिलेसा भविअर । अचक्कु नपुं मिच्छि सव्वेवि १६

सामायक चारित्र ३ छेदोप स्थापन,४ परिहार विशुद्धि,५ सुक्ष्म संपराय,६ यथाख्यात,७ मनप र्यव० देशविरति,ए मनयोगा० मिश्रद्रष्टी११ ए अगिआरमां तिए क जीव स्थानक ॥

अगिआर मार्गणाए जिव स्थानक एक संज्ञी पर्याप्त छे. मार्गणा नाम केवलज्ञान,केवल दर्शन. २ ।

पज्ज सन्नि केवलदुग । संजम मणनाण देसमण मिसे॥

चक्षुदर्शन मार्गणाए जीवस्थान क ३ अथवा ६ होय तेनां ना मः-चोरिंद्रि, असंज्ञी, संज्ञी, पंचेन्द्रि, ए चक्षु ए पर्याप्ता तथा तेहीज अपर्याप्ता गणता ६ थ्रे इ पण गवेषणा छे ॥

वचन योग मार्गणाए बेरन्द्रि,तेरंद्रि, चोरन्द्रि, असंज्ञि, संज्ञी, ए पांच पर्याप्ता थाय. पांच थ्रे इ पण गवेषणा छे ।

पण चरम पज्ज वयणे । तिअ छवा पज्जियर चक्खुमि १७

हवे स्त्रीवेद, पुरुषवेद, पंचेन्द्रि, ए त्रण मार्गणाए छेला चारजीवस्थानक छे.संज्ञीपर्याप्त,अपर्याप्त असंज्ञीपर्याप्त, अपर्याप्त ए चारअसंज्ञीमां स्त्री पुरुषवेद नथी पण बहु श्रुत गम्य [

हवे अणाहारिनो मार्गणाए जीवस्थानक संज्ञीपर्याप्त, अपर्याप्त, सूक्ष्म अपर्याप्त, बेरन्द्रि अपर्याप्त, तेरन्द्रि अपर्याप्त, चोरन्द्रि अपर्याप्त, असंज्ञी अपर्याप्त, अने बादर अपर्याप्त, एआठ होय ॥

थी नर पणिंदि चरमा। चउ अणाहारे दुसन्नि छ अपज्जा

हवे सास्वादन गुणठाणानी मार्गणाए सात जीव स्थानक, ते आठ उपर कह्यां तेमांथी सूक्ष्म अपर्याप्त काढतां बाकी सात होय ।

सास्वादनेए वासछेमार्गणाचौद जीवस्थानके कहीरह्या;हवे मार्गणावासछेचउदे गुणठाणां कहे छः–

ते सुहम अपज्ज विणा । सासणि इत्तो गुणे वुच्छं ॥१८॥

पेहेलां पांच गुणठाणां त्रियँच गतिनी मार्गणाए छे. पेलां चार गुणठाणां देवनर्कगतिनी मार्गणाए छे ।

हवे पांच मार्गणाए चौदे गुणठाणां छे. ते पांचनां नाम–मनुष्यगति, संज्ञी, पंचेन्द्रि, भव्य, त्रस, ए पांचमां सर्वे गुणठाणां छे ॥

पण तिरि चउ सुर निरया नरसन्नि पणिंदि भव्वतसिसव्वे

सात मार्गणाए गुणठाणां कहे छेः-एकेन्द्रि, बेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चोरिन्द्रि पृथ्वीकाय, अपकाय, वनस्पतिकाय७ ।

ए सातमां मिथ्यात, सास्वादन, ए बे गुणठाणां छे. हवे गति त्रस; तेउकाय, वायुकाय,अभव्य ए त्रण मार्गणाए एकमिथ्यात्व गुणठाणु छे ॥

इग विगल नूदगवणे । दुत्त एगं गइ तस अजवे १९

हवेद मार्गणाए नवगुणठाणां होय; ते पुरुषवेद,स्त्रीवेद,नपुंसकवेद,क्रोध, मान, माया ए उमां मिथ्यात्वथी नवमाअनिवृत्ति सुधी होय. ने लोभनी मार्गणाए दश गुणठाणां छे ।

अविरति मार्गणाए मिथ्यात्वादिक चार गुणठाणां छे. मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान, विभंगज्ञान ए त्रण मार्गणाए मिथ्यात्व, सास्वादन, ए बे अथवा केटलाक त्रण गुणठाणां कहे छे. मिश्र सहित ॥

वेअतिकसायनव दसलोभे। चउअजइदुति अन्नाण तिगे

चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन,ए बे मार्गणाए बार गुणठाणा ।

पेलां हवे यथाख्यात चारित्रनी मार्गणाए छेलां चार गुणठाणां होय ॥

बारस अचक्खु चक्खुसु । पढमा अहखाइ चरम चउ२०

मनपर्यव ज्ञाननी मार्गणाए छठु, सातमु, आठमु, नवमु,दशमु,अगिआरमु,बारमु,एम सात गुणठाणां ।

सामायक छेदोपस्थान ए बे चारित्रनी मार्गणाए छठु, सातमु, आठमु, नवमु, ए चार गुणठाणां छे. परिहार विशुद्धि चारित्रनी मार्गणाए छठु, सातमु, ए बे गुणठाणां होय ॥

मण नाणि सग जयाई ।समइअ छेअ चउ दुन्नि परिहारे

केवलज्ञान, केवलदर्शन, ए बे मार्गणाए तेरमु चौदमु, ए बे छेलां गुणठाणा छे.

मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अवधि दर्शन, ए चार मार्गणाए चोथाथी बारमे सुधी नव गुणठाणा छे ॥

केवल दुगि दो चरमा । जयाइ नव मइ सुओहि दुगे॥२१॥

उपशम समकितनी मार्गणाए चोथाथी अगियारमा सुधी आठ गुणठाणा छे. वेदक क्षयोपसम समकितनी मार्गणाए चोथाथी सातमा सुधी चार गुणठाणा छे ।

खायक समकितनी मार्गणाए चोथाथी अजोगी सुधी अगियार गुणठाणां छे. मिथ्यात्व मारगणाए मिथ्यात गुणठाणुं एक; सास्वादन मार्गणाए बीजुं गुणठाणुं; मिश्रनी मार्गणाए त्रीजुं गुणठाणुं; देसविरतिनी मार्गणाए पांचमुं गुणठाणुं एक छे ॥

अड उवसमि चउ वेयगि। खइए इक्कार मिछ तिगिदेसे

सूक्ष्म संपराय चारित्रनी मार्गणाए दसमु एक गुणठाणुं छे इ. वे तेर गुणठाणा छे ते आवता पदमा कहेशे ।

मनयोग, वचनयोग, काययोग, आहारी, शुक्ललेस्या, ए पांच मार्गणाए मिथ्यातथी ते सजोगी सुधी तेर गुणठाणा छे ॥

सुहुमे अ सठाणं तेर । जोग आहार सुक्काए ॥५५॥

कृष्ण, निल, कापोत, ए त्रण लेस्यानो मार्गणाए मिथ्यातथी प्रमत्त सुधी गुणठाणा छ छे. तेजो पद्म, ए बे लेस्यानी मार्गणाए पेहेलाथी सातमा सुधी सात गुणठाणा छे ॥

असंज्ञीनी मार्गणाए पेहेलांबे गुणठाणां ।

असन्निसु पढम दुगं । पढम तिलेसासु छच्च दुसुसत्त ॥

हवे अणहारिनी मार्गणाए मिथ्यात,१ सास्वादन,२ सजोगी३ अजोगी चोथुं अवीरति ए पांच गुणठाणा ।

अणहारी मार्गणाए छे समुदघातादिक आश्री जाणवां ए मार्गणाए गुणठाणा समाप्त ॥

पढमं तिम डुग अजया । अणहारे मग्गणासु गुणा ॥२३॥

हवे पंदर योगनां नाम कहेछेः- सत. असत, मिश्र, असत्या अ मृखा । मन, वचन साथे ते चार पद जोमतां आठ थाय ते सतमन, असतमन, मिश्रमन, व्यवहार मन, सतवचन, असतवचन, मिश्रवचन, व्यवहार वचन, ए आठ; वैक्रीय काययोग, आहारक काययोग, ॥

सच्चे अरमीस असच्च मोस । मणुवय विउव्वि आहारा

उदारिक काययोग, एत्रणयने मिश्र शब्द जोमतां त्रण वधे; ते उदारिकमिश्र, वैक्रीयमिश्र, आहारक मिश्र, कार्मण काययोग ए पंदर जोग, हवे ते जोग बाकीनी मार्गणाए फेलावे छे. अणहारीनी मार्गणाए कार्मणकाययोग छे.

उरलं मीसा कम्मण । इय जोगा कम्म अणहारे॥२४॥

हवे २६ मार्गणाए पंदर जोग होय. ते मार्गणा अनुक्रमे कहेछेः- मनुष्यगति, पंचेन्द्रि, त्रसकाय, काययोग ४ । अचक्षु दर्शन, पुरुषवेद, नपुंसक वेद, क्रोध, मान, माया, लोभ, खायक समकित, क्षयोपशम समकित. १३ ॥

नर गइ पणिंदि तस तणु। अचक्खुनर नपुकसाय सम्मदुगे

संज्ञी, कृष्ण, निल, कापोत, तेजु, पद्म, शुक्ल, ए छ लेस्या; आहार। २१ । भव्य, मतिज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधिज्ञान, अवधिदर्शन ए छविस मार्गणाए सर्व जोग होय ॥

सन्नि छ लेसा हारग । भव मइसु उहि दुगि सव्व॥२५॥

मति, श्रुत, विभंग, ए त्रण अ

तिर्यंचगति, स्त्रीवेद, अविरति मा। ज्ञान, उपशम समकित, अज्ञ
र्गणा, सास्वादन समकित; ४ । न्य, मिथ्यात्वने विषे ॥

तिरि इत्थि अजयसासण। अन्नाण उवसम अन्नवमिच्छेसु

देव गति, नर्क गति, ए मार्गणा
ए अगिआर; जोग उदारिक, उ
एटली मार्गणाए तेर जोग, आ। दारिक मिश्र, आहारक, आहा
हारक, आहारक मिश्र एबेविना। रक मिश्र; ए चार विना ॥

तेरा हार दुगूणा । ते उरल दुगूणा सुरनिर ए ॥२६॥

पृथ्वी, अप, तेउ, वनस्पति; ए। एकेन्द्रि, वायुकाय, ए बे मार्गणा
चार कायनी मार्गणाए कार्म्म। ए कार्मण, उदारिक, उदारिक
ण, उदारिक, उदारिक मिश्र,। मिश्र, वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र; ए
ए त्रण जोग छे। पांच ॥

कम्मु रल दुगं थावरि। ते सविउव्वि दुग पंच इग पवणे॥

असंज्ञी मार्गणाए उदारिक दु। बेरेन्द्रि, तेरेन्द्रि, चौरिन्द्रि, ए त्र
ग, वैक्रीय दुग कार्मण, असत्या। ण मार्गणाए उदारिक दुग, का
मृषा, ए छ जोग; पहेला। र्मण, असत्या मृषा; ए चार
पांचमां छेलुं वचन जोगतां। जोग छे विगलमां ॥

छ असन्नि चरमवय जुप। ते विउव्वि दुगूण चउ विगले॥२७॥

वचन जोग, सामायक, छेदोप
देव जे मार्गणाए तेर जोग छे, स्थापन, चक्षुदर्शन, मनपर्यवज्ञा
ते कहे छेः-कार्मण, उदारिक मि। न, ए छ मार्गणाए उपर कह्या
श्र, ए बे विना मन जोग। ते तेर जोग छे ॥

कम्मुरल मिस विणु मण। वय समइअ छेअ चक्खु मण नाणे॥

देव केवल ज्ञान केवल दर्शन। अंतिम मन, वचन, सत्य असत्या
नी मार्गणाए जोग कहे छे-उ। मृषा; ए सात जोग केवलज्ञान,

दारिक दुग । कार्मण प्रथम । केवल दर्शने छे ॥

उरल दुग कम्म पढमं। तिम मण वय केवल दुगंमि२८

परिहार विसुद्धि मार्गणाए सत वचन१ असत वचन२मी श्र वचन ३ व्यवहार ४ मन सत, १ असत, ४ मिश्र, ३ व्यवहार ४ उदारिक; ए नव योग छे।

सूक्ष्म संपराय चारित्रनी मार्गणाए पण मनना, वचनना, ४ उदारिक काय,१ ए नव योग छे. मिश्र समकितनी मार्गणाए मनना, वचनना, उदारिक वैक्रीय ए दश योग छे. ॥

मण वय उरला परिहार।सुहुम नव तेउ मिसि सविउबा

देसविरति चारित्र मार्गणाए मनना, वचनना, उदारिक, वैक्रीय, वैक्रीय मिश्र; ए अगिआर जोग छे ।

यथाख्यात चारित्रनी मार्गणाए मन, वचन, उदारिक, उदारिक मिश्र, कारमण; ए अगियार जोग ए रीते बासठ मार्गणाए कह्या ॥

देसे स विउवि दुगा । स कम्मु रल मीस अहखाए२९

हवे बार उपयोग नाम त्रण अज्ञान मति, श्रूत, विभंग; पांचज्ञान— मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, केवल, चार दर्शन भेद.

चक्षु, अचक्षु अवधि, केवल,ए बारजीवनुं लक्षण उपयोगता॥

तिअनाण नाणपण चउ।दंसणबार जिअलखणु वउगा

हवे बासठ मार्गणाए ते उपयोग कहे छेः-मनपर्यव, केवलज्ञान, केवल दर्शन,ए त्रण विना। जी

देवगति, नर्कगति, तिर्यंचगति, अविरति, ए चार मार्गणाए नव उपयोग छे. उपर कह्या ते तवाकीए रह्या ते छे ॥

विणु मण नाण दुकेवल।नवसुर तिरि नरय अजएसु३०

इवे तेर मार्गणा ए उपयोग कहे छेः-त्रसकाय, मन, वचन, काययोग, स्त्री, पुरुष, नपुंसकवेद, शुक्ल लेस्या, ८ आहारी, मनुष्य गति, पंचेन्द्रि, संज्ञी, जव्य; ए तेर मार्गणाए बार उपयोग छे।

तस जोग वेअ सुका ।हार नर पणिंदि सन्नि जवि सवे॥

इवे अगिआर मार्गणाए उपयोग कहे छेः-चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, कृष्ण, निल, कापोत, तेजो, पद्मलेस्या। क्रोध, मान, माया, लोज;११ ए मार्गणाए केवलज्ञान, केवल दर्शन विनादश उपयोगछे॥

नयण यर पण लेसा । कसाय दस केवल दुगूण॥३१॥

चौरिन्द्रि, असंज्ञी, एवे मार्गणाए उपयोग—मति अज्ञान, श्रुत अज्ञान। चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन, ए चार छे. एकेन्द्रि, बेरन्द्रि, तेरन्द्रि, पृथ्वी, अप, तेउ, वाउ, अने वनस्पति; ए आठ मार्गणाए उपयोग मतिअज्ञान, श्रुत अज्ञान अचक्षुदर्शन; एत्रण उपयोगछे॥

चउरिंदि असन्निड अनाण ।दंसङग विति थावर अचक्खू

इवे छ मार्गणाए पांच उपयोग छे.मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षु दर्शन। छ मार्गणानां नामः-मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, विजंगज्ञान, अजव्य मिथ्यात, सास्वादनमां उपर कह्या ते पांचे उपयोग छे॥

ति अनाण दंसण डुगं। अनाण तिग अजव मिछ डुगे॥३२॥

केवलज्ञान, केवलदर्शन, एबे मार्गणाएकेवलज्ञान,केवलदर्श खायक समकित, यथाख्यातचारित्र, ए बे मार्गणामां त्रण अज्ञान विना पांच ज्ञान, चार दर्श

न ए वे उपयोग छे। न; ए नव उपयोग छे ॥

केवलङगे निअङगं। नव तिअनाण विणु खइय अहखाए

चक्षु, अचक्षु, अवधि ए दर्शन त्रण; मतिश्रुत अवधि ए छ उपयोगदेसविरतिनीमार्गणाएछे। मिश्र समकितनी मार्गणाए त्रण अज्ञान, मीश्र त्रण दर्शन; ए छ उपयोग छे.

दंसण नाणतिगं देसि। मीसि अन्नाण मीसंतं ॥ ३३ ॥

दस उपयोग अणाहारीए छे. हवे अगिआर मार्गणाए सात उपयोग छे; ते अनुक्रमे कहे छेः–

हवे अणाहारी मार्गणाए मन पर्यवज्ञान, चक्षुदर्शन; ए वे उपयोग विना। चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन. अवधि दर्शन, मति, श्रुत, अवधि मन पर्यव,ए सात ॥

मणनाण चखु वज्जा। अण हारे तिन्नि दंस चउनाण॥

हवे ते अगिआरनां नाम कहे छेः–चारज्ञान; मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव; चारसंजम–सामायक, छेदोपस्थान, परिहार विशुद्धि, सूक्ष्म संपराय, उपसम समकित। क्षयोपशम समकित, अवधिदर्शन;एअगिआर मार्गणाए पूर्वे कह्या ते सात उपयोगजाणवा॥

चउनाण संजमो वसम। वे अगे उहि दंसे अ ॥३४॥

हवे बीजा आचार्यना मतान्तर त्रण योगमां; जीवस्थानक, गुणठाणा, जोग, उपयोग, तेमां जे भेद छे; ते कहे छे-एमनो अन्निप्राय केवल एक,एक जोग संबंधी। मन शब्द प्रथम लीधो छे. हवे वचन योगे जीव स्थानक आठ गुणठाणा वे, योगचार,उपयोग चार; अनुक्रमे नाम कहे छेः–

छे. अमे प्रथम समुदाये कह्युंछे;
तेथी पाठान्तर छे. बाकीतो जि
न मतमां भेदपणे नही-मनयो
गे जीव स्थानक बेछे; संज्ञी प
र्याप्त, अपर्याप्त; गुणठाणा तेर
छे. अजोगी विना जोग तेरछे.
कार्म्मण, उदारिक मिश्र ए बे छे
विना तेर उपयोग बारेछे. मन
योगे नाम आवते पदे कहेशे।

बेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चोरन्द्रि, असंज्ञी
ए चार; पर्याप्त, अपर्याप्त ए आठ
जीव स्थानक; मिथ्यात्व, सा
स्वादन; ए बे गुणठाणा छे. का
र्मण काय, उदारिक, उदारिक
मिश्र, सत्यामृखा ए चार योग
उपयोग—मतिअज्ञान, श्रुत
अज्ञान, चक्षुदर्शन, अचक्षुदर्शन;
ए चार उपयोग ॥

दोतेर तेर बारस । मणे कम्मा अठ दु चउ चउवयणे॥

हवे कायजोगे जीव स्थानक चा
र, गुणठाणा बे; योग पांच, उ
पयोग त्रण, तेनो विवरो अनुक्र
मे कहे छेः—सूक्ष्म, बादर, पर्या
प्त, अपर्याप्त, ए चार जीव स्था
नक छे. मिथ्यात्व, सास्वादन,ए
बे गुणठाणा छे. उदारिक उदा
रिक मिश्र, वैक्रिय वैक्रीय मिश्र
कार्मणकाय, ए पांच योग छे.
मतिअज्ञान, श्रुतअज्ञान, अचक्षु
दर्शन, ए त्रण उपयोग छे. ए
काय योगे ।

ए रीते प्रथम त्रणयोगे जीव
स्थानक, गुणठाणा, योग, उप
योग; एटला भेदे बीजा आचा
र्यनी अपेक्षा देखाडी ॥

चउ दु पण तिन्नि काये । जिय गुण जोगो वउगन्ने३४॥

हवे बासठ मार्गणाए छ लेस्या
कहे छेः—लेस्या छनी मार्गणाए
जे लेस्यानी मार्गणा तेज लेस्या

छे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नील, कापोतमां कापोत, तेजुमां तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय, अपकाय वनस्पतिकाय, ए पांच मार्गणाने विषे ॥

छसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असन्नि जू दग वणेसु॥

पेहेली चार कृष्ण, नील, कापोत, तेजु, लेस्याउ छे. उपरनी पांचे मार्गणाउमां पेहेली कृष्ण, नील, कापोत, ए त्रणये ते कहेछेः

नर्कगति, बेरन्द्रि, तेरिन्द्रि, चौरिन्द्रि, तेउकाय, वायुकाय, ए छमां पहेली त्रण लेस्या छे॥

पढमा चउरो तिन्निउ । नारय विगल ग्गि पवणेसु॥३६॥

यथाख्यात चारित्र, सूक्ष्म संपराय, केवलज्ञान, केवलदर्शन ।

एछुग, ए चार मार्गणाए शुक्ल लेस्या एक छे; बाकी एकतालिस मार्गणानां नाम–गति ३ पंचेन्द्रि १ त्रस १ योग ३ वेद ३ कषाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ दर्शन ३ जव्य २ समकित ६ संज्ञी १ आहार २ ए एकतालिसमां छ लेस्या छे. एवासठ मार्गणाए लेस्या कही ॥

अहखाय सुहुमि केवल । छुगि सुका छवि सेसठाणेसु ॥

हवे अल्पाबहुत कहे छे–प्रथम गति चारनो सर्वथी थोडा मनुष्य संख्याता छे. उत्कृष्टा उगणत्रीस आंक सुधी. तेथी नार्की असंख्यात घणा छे. ते नार्कीथी

छे. कृष्णमां कृष्ण, नीलमां नील, कापोतमां कापोत, तेजुमां तेजु, पद्ममां पद्म; अने शुक्ल मां शुक्ल ।

एकेन्द्रि, असंज्ञी, पृथ्वीकाय, अपकाय वनस्पतिकाय, ए पांच मार्गणाने विषे ॥

छसु लेसासु सठाणं । एगिंदि असन्नि भू दग वणेसु ॥

पेहेली चार कृष्ण, नील, कापोत, तेजु, लेस्याउ छे. उपरनी पांचे मार्गणाउमां पेहेली कृष्ण, नील, कापोत, ए त्रणये ते कहेछेः

नर्कगति, बेरन्द्रि, तेरिन्द्रि, चौरिन्द्रि, तेउकाय, वायुकाय, ए छमां पहेली त्रण लेस्या छे॥

पढमा चउरो तिन्निउ । नारय विगल गि पवणेसु॥३६॥

यथाख्यात चारित्र, [illegible] गए, केवलज्ञान, ए[illegible] यउग, ए चार मार्गणाए शुक्ल लेस्या एक छे; बाकी एकतालिस मार्गणानां नाम—गति १ पंचेन्द्रि १ त्रस १ योग ३ वेद ३ कषाय ४ ज्ञान ७ संजम ५ दर्शन ३ भव्य २ सम्यक्त्व ६ संज्ञी १ आहार २ ए एकतालिस मां छ लेस्या छे. एवा[illegible] मार्गणाए लेस्या कही ॥

अहखाय सुहु[illegible] [illegible]। डुगे सुक्का छवि सेसठाणेसु

हवे अल्पाबहुत[illegible] [illegible] छे—सवन गति नारनो स[illegible] [illegible] थोडा मनु ष्य संख्याता [illegible]छे. ते थकी नार [illegible]थकी असंख्यात [illegible] [illegible]रा छे. ते नारकीथी असंख्यात ग[illegible]

देवता असंख्याता घणा छे. देवताथी तिर्यंच सूक्ष्म सुधी अनंत घणा छे; ते आवता पदमां कहेशे— । थोडा छे ते थकी नारकी असंख्यात; एकने अनन्ता, उपर कह्या तेने जाणजो ॥

नर निरय देव तिरआ। थोवा इ असंख णंत गुणा ॥३७॥

हवे पांच इन्द्रिमार्गणाए अल्पा बहुत पंचेन्द्रि, चोरन्द्रि, तेरन्द्रि, बेरन्द्रि, एकेन्द्रि । ए मार्गणाए थोडा घणा छे, ते आ पदमां अनुक्रमे कहे छे—थोडा, त्रणय, वीसेसा अधिका, एक अनन्तगुणा ॥

पण चउ ति दु एगिंदि। थोवा तिन्नि अहिया अणंतगुणा

हवे छ काय मार्गणाए थोडा घणा कहेछेः--त्रसकाय थोडा; ते थी अग्निकाय, असंख्यातघणा । पृथ्वीकाय, अपकाय, वायुकाय; ए त्रणप्रत्येके वीसेसा अधिका वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंखग्गी जूजल निल अहिय वण णंता ३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अल्पा बहुत मनयोगी, वचनयोगी, कायायोगी । थोडा असंख्यातगुणा, अनन्तगुणा ॥

मण वयण काय योगी। थोवा असंखगुणा अणंतगुणा

हवे त्रण वेदमार्गणानो अल्पाबहुत पुरुषवेदी थोडा, स्त्री संख्यातगुणी । [illegible] पदने कहुंछे ॥

पुरिसा थोवा इत्थी । [illegible] ए॥

हवेकषाय मार्गणानो अल्प [illegible]
[illegible] मानमार्गणा, क्रोधमार्गणा [illegible]

मायामार्गणा । छे. मनपर्यवज्ञानी थोरा ॥

माणी कोही माई।लोभी अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा; मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । अधिका अवधिज्ञानीथी मतिश्रुत आपसमां तुल्य छे. तेथी विभंगज्ञानी असंख्यातगुणा ॥

उहि असंपा मइ सुअ। अहिअ समअसंप विब्भंगा ४०

विभंगज्ञानीथी केवलज्ञाननी मार्गणाए अनन्तगुणातिहिसहिता तेथी मतिश्रुत अज्ञानो अनन्त गुणा छे मांहोमांह्य तुल्य मतिश्रुतअज्ञानी

केवलिणो णंत गुणा।मइ सुअ अन्नाणि णंत गुणतुल्ला॥

हवे चारित्रनी मार्गणानो अल्पा बहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया थोडा, तेथी परिहार विशुद्धि संख्यातगुणा । संख्यातपद कह्युं तेथी यथाख्यात चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार । संप अहपा य संप गुणा ॥४१॥

तेथी छेदोपस्थापनी संख्यातगुणा तेथी सामायक चारित्र वन्त संख्यात गुणा । तेथी देसविरति असंख्याता छे; तेथी अविरति अनन्त गुणा छे॥

छेअ समईअ संपा।देस असंख गुणाणंतगुणा अजया॥

हवे चार दर्शननो अल्पा बहुत। थोडा असंख्याता,अनंताअनंता। अवधि दर्शनी थोडा; तेथी चक्षु दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अचक्षुदर्शनी अनंत गुणा छे ॥

थोव असंख दुणंता उहि नयण केवल अचक्ख ॥४२॥

देवता असंख्यात घणा छे. देवताथी तिर्यंच सूक्ष्म सुधी अनंत घणा छे; ते आवता पदमां कहेशे— । थोमावेनेअसंख्याता. एकनेअनन्ता;उपरकह्यातेनेजाणजो ॥

नर निरय देव तिरिआ॥थोवा ड असंख णंत गुणा॥३७॥

हवे पांच इन्द्रिमार्गणाएअल्पा बहुत पंचेंन्द्रि. चोरन्द्रि, तेरन्द्रि, बेरन्द्रि, एकेन्द्रि । ए मार्गणाए थोमाघणा छे, ते आ पदमां अनुक्रमे कहे छे–थोमा घणा, बीसेसा अधिका, एक अनन्तगुणा ॥

पण चउ ति डु एगिंदि॥थोवा तिन्नि आहिया अणंतगुणा॥

हवे छ काय मार्गणाए थोमाघणा कहेछेः--त्रसकाय थोमा; तेथी अग्निकाय, असंख्यातघणा । पृथ्वीकाय, अपकाय,वायुकायः ए त्रणप्रत्येके बीसेसा अधिका वनस्पतिकाय अनन्ता ॥

तस थोव असंपग्गी भूजल निल अहिय वण णंता३८

हवे त्रण योगमार्गणानो अल्पा बहुत मनयोगी, वचनयोगी, कायपोगी । थोमाअसंख्यातगुणा, अनन्त गुणा ॥

मण वयण काय योगी । थोवा असंखगुणा अणंतगुणा॥

हवे त्रण वेदमार्गणानो अल्पाबहुत पुरुषवेदी थोमा,स्त्री संख्यातगुणी । संख्यात पद स्त्री पदने कार्णुं छे अनंतगुणा नपुंसक छे ॥

पुरिसा थोवा इत्थी । संख गुणा णंत गुणा कीवा॥३९॥

हवे कषाय मार्गणानो अल्पाबहुत मानमार्गणा क्रोधमार्गणा ज्ञानमार्गणाए चार एकएकथी वीसेसा अधिका छे. हवे आठ ज्ञानमार्गणाए अल्पाबहुत कहे

मायामार्गणा । छे. मनपर्यवज्ञानी थोडा ॥

माणी कोही माई। लोभी अहिअ मणनाणिणो थोवा॥

अवधिज्ञानी असंख्यातगुणा; मतिज्ञानी, श्रुतज्ञानी । अधिका अवधिज्ञानीथी मतिश्रुत आपसमां तुल्य छे. तेथी विभंगज्ञानी असंख्तागुणा ॥

उहि असंपा मइ सुअ। अहिअ समअसंप विब्भंगा ४०

विभंगज्ञानीथी केवलज्ञानन्नी मार्गणाए अनन्तगुणासिद्धसहिता तेथी मतिश्रुत अज्ञानी अनन्तगुणा छे मांहोमांहे तुल्य मतिश्रुतअज्ञानी

केवलिणो णंत गुणा। मइ सुअ अन्नाणि णंत गुणतुल्ला॥

हवे चारित्रनी मार्गणानो अल्पाबहुत सूक्ष्म संपराय चारित्रिया थोडा, तेथी परिहार विशुद्धि संख्यातगुणा । संख्यातपद कह्युं तेथी यथाख्यात चारित्रिया संख्यातगुणा ॥

सुहुमा थोवा परिहार। संप अहखा य संप गुणा ॥४१॥

तेथी छेदोपस्थापनी संख्यातगुणा तेथी सामायक चारित्र वन्त संख्यात गुणा । तेथी देशविरति असंख्याता छे; तेथी अविरति अनन्त गुणा छे॥

छेअ समईअ संपा। देस असंख्य गुणाणंतगुण अजया॥

हवे चार दर्शननो अल्पा बहुत। थोडा असंख्याता, अनंताअनंता। अवधि दर्शनी थोडा; तेथी चक्षु दर्शनी असंख्यात गुणा; तेथी केवलदर्शनी अनन्ता; तेथी अचक्षुदर्शनी अनंत गुणा छे ॥

थोव असंख दुणंता उहि नयण केवल अचक्खू ॥४२॥

शुक्ललेस्यावंत सर्वथी थोडा तेथी पद्मलेस्यावंत असंख्याता; तेथी तेजोलेस्यावंत असंख्याता तेथी कापोतलेस्यावंत अनन्ता; तेथी निललेस्यावंत अधिका; तेथी कृष्णलेस्यावंत अधिका ॥

हवे लेस्या ठनो अल्पा बहुत कहे छे--पछ पश्चानुपूर्वि लेस्या । लेजो ।

पन्नाणु पुव्वि लेसा । थोवा दोऽसंख णंत दो अहिया॥

हवे समकित मार्गणानो अल्पा बहुत, सास्वादनसमकिती थोडा; तेथी उपशमसमकिति संख्यात गुणा ॥

सम्यक्त्वनी मार्गणानो अल्पाबहुत। अनन्त थोडा अनन्त अनन्त । गुणा ।

अन्तरि अर थोवणंता । सासण थोवो वसम संखा॥४३॥

तेथी मिश्र समकिती, संख्याता। संख्यात गुणा तेथी क्षाप गुणा, वेदकसमकिती, वेदक । क समकिती. तेथी मिथ्यात क्षयोपशम, ए एकज छे । मकि अनन्त गुणा छे ॥

मीसा संखा वेयग। असंख गुणा खइ मिच्छ अणंता॥

हवे संज्ञी मार्गणा कहे छे--सं। आहारीनी मार्गणा कहे छे-अ ज्ञी थोडा, असंज्ञी अनन्त गु। णाहारी थोडा आहारी असं णा छे । ख्यात गुणा ॥

सन्नि--अर थ अणंता । अणाहार थोव इ असंखा॥४४॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

द भेद फेलावे ठे--मिथ्यात्व गु णठाणे जीवना भेद चौदे ठे। संज्ञी, ए पांच अपर्याप्त, संज्ञी पर्याप्त, अपर्याप्त; ए मलीने सात

सव जियठाण मिछे। सगसासणि पण अपज्जसन्निदुगं॥

बाकी गुणठाणां अगियार, ते मिश्र, देस, प्रमत, अप्रमत्त, निवृत्ति, अनिवृत्ति, सूक्ष्म संपराय, उपशान्त, क्षीण मो ह, सजोगी अजोगी ए अगि

समकित गुणठाणे जीवथानक। यारे जीव स्थानक संज्ञी पर्याप्त बे ठे, संज्ञीपर्याप्त अपर्याप्त २। एक ठे ५

सम्मे सन्नि दु विहो । सेसेसु सन्नि पज्जत्तो ॥ ४५ ॥

हवे गुणठाणे पंदर जोग कहे ठेः-मिथ्यात, सास्वादन अने समकितः ए त्रण गुणठाणे जो ग तेर होय।

आहारक दुगविना आठमे, नवमे, दशमे, अगियारमे तथा बारमे ए पांच गुणठाणे जोग कहे ठेः--

मिच्छ दुगि अजइ जोगा । हारदुगूणा अपुव पणगेउ ॥

मनना चार, वचनना चार। अने उदारिकः ए नवयोग उपरनां पांच गुणठाणे ठें, वैक्रीय सहित ते कहे ठेः--।

मिश्र गुणठाणे मनना, वचनना, उदारिक, वैक्रीय सहित दश जोग ठे; तेज पूर्वना नवने वैक्रीय, वैक्रीय मीश्र ए बे सहित अगियार जोग पांचमे गुणठाणे ठे.॥

मण वय उरल सविउवि मीसि स विउवि दुगदेसे ४६॥

हवे ठठे प्रमत्त गुणठाणे आहारक, आहारक मीश्र, सहित तथा पूर्वना अगिआर सुधां तेर ।

हवे अप्रमत्त गुणठाणे, वैक्रीयमीश्र, आहार

जोग छे. क मीश्र; विना अगिआर जोग छे

साहार डुग पमत्ते। ते विउव्वा हार मीस विणु इअरे ॥

हवे तेरमे गुणठाणे कहे छेः-;कार्मणकाय, उदारिक, उदारिक मीश्र, सत्यमन, असत्या मृषा, मनयोग, सत्य वचन योग, असत्या मृषा वचन योग, ए सात योग छे।

आद्यन्त मन वचन, ते गया पद मां कह्यां छे सजोगी तेरमे. हवे अजोगी गुणठाणे जोगातित छे॥

कम्मु रल डुगंताइम। मण वयण सजोगि न अजोगी ४७ ॥

हवे गुणठाणे उपयोग वार कहे छेः—मिथ्यात्व, सास्वादन; ए बे गुणठाणे मति श्रुत, विभंग अज्ञान, चक्षु, अचक्षु, बे दर्शन; ए पांच उपयोग छे।

हवे अविरति अने देसविरति, ए बे गुणठाणे उपयोग—मति श्रुत, अवधिज्ञान, चक्षु, अचक्षु तथा अवधि दर्शन ए छ छे॥

ति अनाण डुदंसा इम डुगे अजय देसि नाण दंस तिगं ॥

मीश्र गुणठाणे तेज छे उपयोग; पण जेने समकित सवल, तेने ज्ञान सवल जेने मिथ्यात सवल, तेने अज्ञान सवल; पण उपयोग छे. हवे छठा गुणठाणाथी बारमा सुधी सात उपयोग छे—मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, चक्षु, अचक्षु, अवधि दर्शन एसात।

छठाथी बारमा सुधि "जयाइ" पदनो अर्थ हवे तेरमे तथा चौदमे; ए बे गुणठाणे केवलज्ञान तथा केवल दर्शन; ए बे उपयोग छे॥

ते मीसि मीस समणा। जयाइ केवल डुगं तडुगे ४८

हवे सिद्धान्तने तथा कर्म ग्रन्थने जे फेर छे ते देखाडे छे–सिद्धान्तमां सास्वादने ज्ञानी कह्या छे, अहिंयां अज्ञानी कह्या छे।

वली वैक्रीय तथा आहारक करतां उदारिक मीश्र, सिद्धान्तकार कहे छे; पण ते अहिंयां गवेषर्युं नथी. मूल वैक्रीय अपर्याप्ते थाय छे पण उत्तरवैक्रीये अहिंयां गवेखर्युं नहि ॥

सासण जावे नाणं । विउव्वगा हारगे उरल मिस्सं ॥

वली सिद्धान्तमां एकन्द्रिने सास्वादन गुणठाणु कह्युं नथी;ने अहिंयां तो कोइ जीव उपशम समकित वमतो एकन्द्रिमां जाय तेने सास्वादन थाय ।

एटला बोल अहिंयां गवेख्या नथी. सिद्धान्ते कह्या छे तो पण अहिंयां पूर्वानु योग छे माटे ॥

नेगिंदिसु सासाणो । नेहा हिगयं सुअ मयंपि ४९ ॥

हवे गुणठाणे छ लेस्या कहे छे–प्रथमथी छठा गुणठाणा सुधी सर्वे लेस्या छे. तेजु, पद्म, शुक्ल एक सातमामां त्रण उपर कही ते छे हवे आठमाथी तेरमा सुधी छए गुणठाणे शुक्ल एक लेस्या छे चउदमुं तोअलेसी छे ॥

छसु सव्वा तेउ तिगं । इगि छसु सुक्का अजोगि अल्लेसा ॥

हवे बंधनां कारण चार कहे छे–मिथ्यात, अवृत । कसायजोग, अहिंयां प्रमाद जोगमां गवख्यो छे. ए चार मूल बन्ध हेतु छे ॥

बंधस्स मिच्छ अविरइ । कसाय जोगत्ति चउ हेऊ ५०॥

हवे प्रथम मिथ्यातना पांच भेद कहे छे; अभिग्रहिक--गुण अवगुण अजाणे तेज रूडुं जाणे अनभिनिवेष-वितराग वचन,जाणीने विपरित प्ररूपे–संशयिक--जिनवचनमां संदेह धरे.

कदाग्रह--अनजिग्रहिक सर्वद। अनाजोगिक--जे धर्मकरणीप्र
र्शन धर्मतुल्य जाणे। मुग्ध करे ते अव्यक्त पणे ॥

अजिगहियमणजिगहियाजिनिवेसिअ संसइयमणाजोगं

ए पांच मिथ्यात कह्यां; । मननो अण संवर फरसादि पांच
हवे अवृत्त वार कहे छेः– इन्द्रिनो अण संवर, छकाय जी
वना वधादिकनो अण संवर, ए
वार अवृत्त ॥

पण मिन्नवारअविरइ। मण करणानियमुछजिअ वहो ८२

हवे कषायबंधस्थानकना उ
त्तर जेद कहे छे नवनो कषाय
हासादिक छ, स्त्री वेदादि त्रण,
मली नव अनन्तानुबंधी.क्रोध,
मान, माया,लोज, अप्रत्याख्या
नि प्रत्याख्यानी संजलनाए सो
ल मले पचीस जेदे कषाय. हवे
पंदर जोग-मन, वचन, काया। ए चारे मूलबन्ध हेतुना उत्तर
नां ए पंदर जोग। जेद सत्तावन थया ॥

नव सोल कसाया पनर जोगा इअउत्तराउ सगवन्ना॥

हवे मूलबन्ध हेतु चार, तेने गु
णठाणां कहे छे-कीयां गुणठा
णां केटलां, कीयां बन्ध स्थान
के; ते कहे छे. एक मिथ्यात्व,। पेहेले चारे बंध हेतु छे. मिथ्या
चार गुणठाणां. सास्वादन, मी। त, अवृत्त, कषाय, योग. बे, त्र
श्र, समकित, देसविरति; ए चा। ण, चार, पांचमे गुणठाणे मि
र हवे पांच गुणठाणां–प्रमत्त,। थ्यातविना त्रण बंध हेतु छे. छ,

अप्रमत्त, अपूर्व, अनिवृत्ति, सूक्ष्मसंपराय; ए पांच. त्रण गुणठाणां--उपशान्त, क्षीण, सजोगी केवली; ए त्रण ॥ सात, आठ, नव, दश, कषाय, योग, ए बे छे ११-१२-१३ एक जोग ए प्रतियो बंध छे चौदमे अबंध छे. ॥

इग चउ पण तिगुणेसु चउति दु इग पच्चउ बंधो॥५३॥

हवे एकसो विस प्रकृति, चार बन्धहेतुमां कइ; केटली प्रकृति केटला, किया बन्ध हेतुथी बंधाय ते कहे छेः-साता वेदनि चारे बन्ध हेतुथी बंधाय छे. सोल प्रकृति, मिथ्यात्व एक बन्ध हेतुथी बंधाय छे; तेनां नाम-नर्कत्रिक, जातिचार, स्थावर चोक, हुंडक, छेवठो, आताप, नपुंसक, मिथ्यात्व ए सोल. हवे पांत्रीस प्रकृति मिथ्यात्व, अव्रत, ए बे बंधहेतुथी बंधाय तेनां नाम-तिर्यंच त्रिक, थीणंधीत्रिक, दुर्भगत्रिक, अनन्तानुबन्धि चोक, मध्यसंघयण, मध्यसंस्थान, कुखग इ, निच गोत्र, उद्योत, स्त्रीवेद, वज्ररिषभनाराच, मनुष्यत्रिक, अप्रत्याख्यानिचोक, उदारिक, ए पात्रीस छे ते हेतुथी बांधे ॥

चउ मिछ मिछ अविरइ पच्चईया साय सोलपण तिसा॥

आहारक शरीर, अंगोपांग जिन नाम विना बाकी पांसठ बंधाय तेनां नाम-प्रत्याख्यानि, ४ संग अरति, अस्थिर, बे अजस, अशाता, देवायु, नीशाडुग, देवडुग पंचेन्द्रि शुभविहायोगति त्रसदस वेक्रीय, उपांग समचोरस, निर्माण, वर्णचोक, ४ अगरु लघु, ४ हास, रति, भय

डुर्गंग, पुरुषवेद; संजलन चोक, ४ दर्शनावर्णी चोक, ४ ज्ञानावर्णी ए अन्तराय, ५ उंचगोत्र, शरीर, ३ ए पांसठ प्रकृति हवे मिथ्यातविना जिन नाम त्रण हेतु ए बंधाय. आहारक कहवे जोगविना त्रण वन्ध हेतु। पायजोग, ए बे प्रति बंधाय. एथी पांसठ प्रकृति बंधाय छे ते। सर्वमली १२० ने बंध हेतु कहे छे। कह्यां ॥

जोग विणु ति पच्चइया। हारग जिण वज्ज से साउ ५३॥

हवे गुणठाणे उत्तर वन्ध हेतु सत्तावन मध्ये कये गुणठाणे केटलो वन्ध हेतु छे; अनुक्रमे पंचावन पचास, तेतालिस, छेतालिस, पेहेले, बीजे, त्रिजे, चोथे। चालिस पद उपरना पदमां जोडजो. उगणचालिस, छविस, चोविस, बाविस; पाचमे, छठे, सातमे, आठमे ॥

पण पन्न पन्न तियछहिय। चत्त गुण चतछ चउ दुगवीसा॥

सोल, दश, नव, नव, सात; नवमें, दशमे अगियारमे, बारमे। तेरमे, हेतु ए रीते. चौदमे तो वन्ध हेतु एके नथी ॥

सोलस दस नव नव सत्त। हेउणो न अजोगंमि ५४ ॥

हवे उपर गुणठाणे उवे वन्ध स्थानक कह्यां; पण घटाडवानां नाम कहे छे- मिथ्यात गुणठाणे पंचावन कह्यां ते सत्तावनमांथी आहारक शरीर, मीश्र ए बेउंणा पंचावन छे. हवे सास्वादने पचास हेतु कह्या; ते आहारक दुग, पांच मिथ्यात्व, ए सात विना ॥

पण पन्न मिन्न हारग। ऊगूण सासणि पन्न मिन्न विणा॥

हवे मिश्र गुणठाणे तेतालिस छे, ते आहारक दुग, मिथ्यात पांच, उदारिक मीश्र वैक्रिय मीश्र कार्म्मण, अनंतानुबंधी चार, ए चौद विना ॥ तेतालिस मीश्रे बंध छे. हवे छेतालिस बंध हेतु कहे छे ॥

मिस्स दुगकम्म अण विणु। तिचत मीसे अहछचत्ता ५५

उदारिक मीश्र, वैक्रीय मीश्र, कार्मण, ए त्रण त्रेतालिसमां मेलवीए ते वारे चोथे गुणठाणे छेतालिस बंध हेतु छे। त्रसनी अविरति, कार्म्मण, उदारिक मीश्र, अप्रत्याख्यानि चोक चोथे छेतालिस हता, ते मांथी ए सात

सदु मिस्सकंम अजए। अविरइकंमुरल मीस बि कसाए

मूकी बाकी उगणचालिस बन्धहेतु छे, देसवृत्तिए। ओगणचालिस बन्धहेतु, आहारक दुग सहित छे प्रमत्ते छे, ते केम ? ते आवता पदमां कहे छे ॥

मुत्तु गुण चत्त देसे। छवीस साहार दु पमत्ते ५६ ॥

हवे पांचमे उगणचालिस हती तेमांथी पचर काढतां बाकी चोविस रहे; तेमां आहारक दुग मेलतां छविस छे. पचरनां नाम–अपूत अविभार, अने प्रत्याख्यानियोक मल। पचर थाय। एकवीश छे. मारनां छविसमांथी वैक्रिय मिश्र, आहार क मीश्र, ए बे रहित सातमा आठमे ॥

अविरइइगार तिकासाय। वजअपमत्तिमीसदुगरहिया।

चोविस होय हवे पर। आठमे अपूर्वे। बाविस; वैक्रीय, आहारक, ए बे विना ॥

चउ वीस अप्पुव्वे छुग । छवीस अनियट्टिआतागपणं ॥

इवे दसमा सूक्ष्म संपराय गुण

ठाणे दशमा लोभसांधी ब का | [illegible] हेतु हासादिक ।

हास, रत, अरत, भय, शोक | कर्ता दश बन्ध स्थानक छे थी,

दुगंछा; ६ नवमे गुणठाणे । पुरुष, नपुंसक, संजलन क्रोध,

[illegible] बन्ध हेतु छे । मान, माया ए ५ [illegible] ॥

अडवन्न [illegible] सुहुमे दस [illegible] ॥

तेरमा सजोगी गुणठाणे [illegible]

[illegible]

[illegible] सत्यमन, [illegible]

[illegible] मन, [illegible] वचन, [illegible]

[illegible] मावचन, [illegible]

[illegible] ॥

[illegible] । [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] । [illegible]

[illegible] ॥

[illegible] । [illegible] ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

हवे चौद गुणठाणे कर्मनो उदय, सत्ता, कहे छेः–मिथ्यातथी दसमा सुधी दस गुणठाणे सत्ता, उदय। आठे होय. मोहनी विना बारमे सातनो उदय सत्ता छे॥

आसुहुमं संतुदए। अठवि मोह विणु सत्त पीणम्मि॥

तेरमे, चौदमे, चारनो उदयः चारनी सत्ता छे. वेदनि, आयु, नाम, गोत्र, ए चार उपशान्त अगियारमे आठे छे। सत्तामां सातनो उदय वे, उपशान्ते॥

चउ चरिम दुगे अठठ। संते उवसंति सत्तु दए ६०॥

हवे चौदे गुणठाणे कर्मनो उदिरणा कहे छेः–उदिरणा मिथ्यात्व, सास्वादन, अविरति, देसविरति, प्रमत्त, ए पांच गुणठाणे। सात, आठनी छेल्ली आवलिए आयु कर्मनी उदिरणा न [illegible] टे सात. मीश्र, त्रिजे [illegible] सदा आठनी उदि[illegible] नथी माटे हवे वे[illegible]

उयरंति पमत्तंता। सग ठ मीस ठ वेअ [illegible]

छनी उदिरणा सातमे, आठमे, नवमे, ए त्रण गुणठाणे छे। छ कर्म, पांच [illegible] रे छे. वेदनि [illegible] नि मोहनी [illegible] छे।

छग अपमत्ताइ तउ। छ पंच [illegible]

हवे बारमे क्षिणमोहे पांचनी उ

था वे कर्मनी उदिरणा छे प्रम
म पांच उदिरे छे. पछी ज्ञानाव
र्णी, दर्शनावर्णी, अंतराय; ए त्र
ण कर्म क्षय थयेनाम, गोत्र,
ए वे कर्म उदिरे छे.तेरमे पण
नाम,गोत्र, एवेनी उदिरणाछे।

अजोगी चौदमे उदिरणानथी
गुणठाणे वर्तता जीव तेनाअ
ल्पाबहुत कहे छेः-उपशान्त अ
गियारमे वर्तता जीव थोडा उ
त्कृष्टा ए४ छे माटे ॥

पण दोपीण डु जोगी ।णुदीरगु अजोगि थोवउ वसंता॥

तेथी क्षिण मोह बारमे गुण
ठाणे संख्यात गुणा जे माटे।
क्षपक श्रेणिए चमता उत्कृष्टा।
१०८ होय माटे तेथी सूक्ष्म ।
संपराय दशमाना ।

अनिवृत्ति नवमाना आठमा अ
पूर्वना ए त्रण आपसमां सर
खा. बारमाथी अधिका ते केम
चोपन उपशमना एकसो आठ,
क्षपकना बेना मली एकसो
बासठ थाय माटे विशेषा अ
धिका कह्या छे ॥

संप गुण पीण सुहुमा । निअहिअपुव्व सम अहिपा ६१॥

तेथी सजोगी केवली गुणठाणे
वर्तता जीव संख्यात गुणा छे.।
उत्कृष्टा बे क्रोडथी नव क्रोड
छे; माटे हवे तेथी सातमा अ
प्रमत्त गुणठाणे वर्तता जीव मां
ख्यात गुणा छे. उत्कृष्टा बे ह
जार क्रोडथी नव हजार क्रोड
छे, माटे तेथी इतर छठा प्रमत्ते
संख्यात गुणा; अप्रमत्तथी प
बले संख्याता होय माटे ।

संख्यात गुणा पद प्रथमे उपर
ना पदमां गण्युं छे, तेथी देशवि
रति गुणठाणे असंख्यात गुणा
जीव छे. तिर्यंच, गर्भज, पंचे
न्द्रि पर्याप्ता जघन्य तेथी सास्वा
दने वर्तता जीव असंख्यात गु
णा पण होय; तेथी मिश्र गुण
ठाणे असंख्याता सास्वादनथी
काल अन्तर मुहूर्त ते असंख्या
त गुणो ते माटे ॥

जोगि अपमत्त इअरे । संप गुणा देस सासणा मीसा॥

तेथी अविरति समकिती असं। ख्यात गुणा छे. चारे गतिमां। पामीए माटे तेथी अजोगी अनं। त गुणा छे. सिद्ध भगवान छे,। तेथी मिथ्याति अनन्त गुणा छे।
उपर कह्या देस, सास्वादन. मीश्र, अविरति, अजोगी मिथ्यात्व; तेमां चारने असंख्यात पद अने बे पाछलाने अनंन्त पद जोड्युं छे ॥

अविरय अजोगि मिच्छा । असंख चउरो दुवेणंता ६३

हवे मूल पांच भाव कहे छे- उपशम, क्षायक, क्षयोपशम,। उदयिक भाव, ४।
परिणामिक, ए पांच भाव. हवे तेना उत्तर भेद कहे छे-अनुक्रमे गणजो-बे, नव, अढार, एकविश

उवसम खय मीसो दय । परिणामा दु नवठारइग वीसा

अणय ए उत्तर भेद त्रेपन स। न्निपाति ते जेमां बे, त्रणादि। भाव मले ते सन्नि पाति।
उपशमना बे भेद–उपशम समकित, उपशम चारित्र; ए प्रथम भाव भेद छे ॥

तिअ भेअ संनिवाइय । सम्मं चरणं पढम भावे ॥६४॥

हवे बीजा क्षायक भावना नव। भेद कहे छे–केवल ज्ञान, केवल दर्शन २।
क्षायक समकित, दानादि पांच लब्धि दान, लाभ, भोग, उपभोग, वीर्य, यथाख्यात चारित्र, ए नव क्षायक भावना भेद छे ॥

बीए केवल जुगलं । सम्मं दाणाइ लद्धि पण चरणं ॥

हवे त्रीजा क्षयोपशम भावना भेद अढार-शेष उपयोग दश, चार ज्ञान-मति, श्रुत, अवधि। मनपर्यव, त्रणअज्ञान–मति,। श्रुत, विभंग, त्रणय दर्शन-चक्षु।
पांचलब्धि-दान, लाभ, भोग, उपभोग, वीर्य, समकित, देसविरति, सर्व विरति; ए अढार

अचक्षु, अवधि; । क्षयोपशम ज्ञावना ज्ञेद हे ॥

तइए सेसु वज्ञगा । पण लद्धी सम्म विरइ डुगं ॥३५॥

असंजम वा अविरति लेस्या;क, नी. का. ते. प. शु. क्रोध, मान, माया, लोज्ञ, देवगति, नरगति, तिर्यंचगति, नर्कगति, स्त्री, नपुंसक, पुरुष, २० अने ॥

हवे उदयिक ज्ञावना एकविस ज्ञेद कहे हे; अज्ञान, असिद्ध संसारी ।

अन्नाण मसिद्धत्ता । संजम लेसा कसाय गइ वेआ ॥

मिथ्यात्व; ए एकविस उदयिकना ज्ञेद. ए चोथाना थया; हवे परिणामिक ज्ञावना त्रण ज्ञेद। कहे हे-ज्ञव्य । अज्ञव्य, जीवत्व; ए त्रण परिणामिकना ज्ञेद ॥

मिळे तुरिए ज्ञवा । ज्ञवत्त जीअत्त परिणामे ॥६६॥

परिणामिक ज्ञावे जीवपणु, ज्ञव्यपणु उदयिक ज्ञावे गति, लेस्या, वेद कपाय, ए त्रिक ज्ञोगी एक ज्ञांगो; ते चारे गतिए गणतां चार ज्ञांगा थाय हे. ए वे चतुः संयोगी गणे त्यारे क्षायक ज्ञाव सहित चार गतिये चार ज्ञांगा ॥

हवे सन्निपातिक ज्ञावना भांगा। कहे हेः-चार ज्ञांगा चारे गतिए। ते कहे हे; त्रण ज्ञाव मिश्रित। मिश्र ज्ञावे, इन्द्रिय, ज्ञान,अज्ञा। न दर्शन, लब्धि; चारे गतिए।

चउ चउगईसु मीसग । परिणामुदएहिं चउ सु पइएहिं॥

अथवा उपशम सहित गणिये तो पण चारे गतिए चार ज्ञांगा थाय हे. ए मूल ज्ञांगा त्रण; एम चार; तेरमा चौदमाना के

उत्तर ज्ञांगा बार थया उपशम। ज्ञावे, सम्यक्त मिश्र ज्ञावे, ६। न्द्रिय ज्ञान दर्शन लब्धि उदयि। क ज्ञावे गति लेस्या वेद कषा। य, प्रणामिक ज्ञाव, जीवत्व, । ज्ञव्यत्व, ए चतुः संयोगी होय। वलीने ज्ञाव त्रण होय, बे नहि. घातीकर्म अज्ञाव ठे माटे परि णामिक ज्ञावे जीवत्व उदयिक० गति लेस्या असिद्ध क्षायक० ज्ञा नादि ए त्रण ज्ञाव ठे. मूल ज्ञां गा चार, उत्तरज्ञांगा तेर थया॥

उवसम जुएहिंवा चउ केवल परिणामु दय पइए ॥७७॥

हवे पंच संजोगी ज्ञांगो एक क हे ठे–कोइक मनुष्य उपशम श्रेणिए ठे, क्षायक समकित ठे, तेने उपशम चारित्र ठे. तेने पं चसंजोगी ज्ञांगो लागे ठे–क्षाय क, उपशम, क्षयोपशम, उदयि क अने परिणामिक, ए पांच ॥

हवे सिद्ध ज्ञगवन्तने क्षायक। ज्ञाव, परिणामिक ज्ञाव, ए। बे ज्ञाव ठे. मूल ज्ञांगा पां। च, उत्तर ज्ञांगा चौद।

खय परिणामे सिद्धा। नराण पण जोगु वसम सेढीए

सन्नि पातिकना भांगा ठविस ठे: तेमां भांगा छ वसता कह्या। ए सन्निपाति भावना मूल भां। गा छे, उत्तर पंदर कह्या। बाकी भांगा विश, असंभव ठे. कोइ जीवमां लाभे नहि तेणे असंभवी छे॥

इअ पन्नर सन्निवाइअ। ज्ञेया वीसं असंज्ञविणो ६०॥

हवे ते भाव कीया कर्मयोगे हो य ते कहे ठे–उपशम भाव ए। क मोहनी कर्ममां ठे.बाकी क। र्ममां नहि. हवे क्षयोपशम भा। वे कर्म कहे ठे। चार घाति कर्ममां ठे, बाकी नां कर्ममां नहि. बाकी त्रण उदयिक, परिणामिक, क्षाय क भावे कर्ममां ठे॥

हवे ते चार प्यालानां नाम कहे छे–अनवस्थित, सीलाग । प्रतिसिलाग, महासिलाक, ए चार नाम ॥

पल्लाण वठिय सिलाग । पडिसिलाग महासिलागक्खा ॥

हवे ते प्यालानुं प्रमाण कहे छे- पेहेलानुं प्रमाण लाख योजन लांबो-पहोलो, एक हजार योजन ऊंडो । वेदिका सहित ते प्यालाने जगति; ते जगति आठ योजन ऊंची नीचे बार योजन, मध्ये आठ योजन, उपर चार योजन, पहोली ते उपर पांचसे धनुष लांबी–पहोली, बे गाउ ऊंची वेदिका छे. ते प्यालामां शीखर सुधी शरशव भरीए॥

जोयण सहसो गाढा । सवेइ अंता स सिह भरिआ ७३

तेयो अनवस्थित प्यालो ते मान सहित कोइ देव उपाडी द्वीप--समुद्र प्रत्येके एक, एक । सरशव नाखतां ते सघला सरशव खाली थाय. पहेलो ॥

तो दीवु दहीसु इक्कि क सरिसवं खिविय निठिए पढमे ।

जे द्वीप वा समुद्र प्रथम प्यालो खाली थयो ते द्वीप वा समुद्र प्रमाणे प्यालो कल्पिए । ते फरी सरशवे भरीए. ते पूर्वनी पेठे द्वीप समुद्र प्रत्येके सरशव नाखतां ज्यां खाली थाय॥

पढमं व तदंत चिअ । पुण भरिए तंमि तह खीणे ७४ ॥

ते द्वीप वा समुद्र बीजीवार खाली थाय, ते द्वीप--समुद्र प्रमाणे प्यालो करीए, तेमां एक शरसव नांखे. हवे पहेलो प्यालो [illegible] खाली थाय त्यां सीलाग

नामना बीजा प्यालामां एक दाणो नाखीए ।

एम एक, एक, सरशव बीजा प्यालामां नाखतां ॥

पिप्पइ सलाग पल्ले गु। सरिसवो इअ सलागपक्खोणो ॥

जे जे द्वीप-समुद्रे पेहेलो प्यालो खाली थाय; ते, ते क्षेत्र तुल्य प्यालो कल्पी ते भरवो. ते बीजामां एक, एक दाणो नाखतां बीजो भराय ते वारे, हवे बीजो प्यालो भरेलो उपाडीने तेमांथी एक, एक दाणो द्वीप-समुद्रे नाखतां ते बीजो प्यालो खाली थाय तेवारे त्रिजा पडी सलाक प्यालामां एक, एक सरशव नाखिये; एम पूर्वनी पेठे त्रिजो प्यालो भराय त्यारे ते उपाडीए. ते खाली थये एक दाणो महा सीलाग चोथो प्यालो तेमां प्रक्षेप करतां ते भराय।

पूर्वनी पेठे ते उपरीने तेनी रीती नीचे मुजबः-पेहेला प्यालाथी बीजो भरवो. ते नाखता बीजो जे समुद्रे वा द्वीपे खाली थाय,त्यारे त्रिजामां दाणो एक नाखे. फेर पेहेलाथी बीजो भरे. वली बीजो उपाडे. ते नाखतां खाली थाय त्यारे एक दाणो त्रीजामां नांखे, ते पछी फेर पेहेलाथी बीजो भरे ते उपाडीने खाली थाय त्यारे त्रीजो दाणो त्रीजामां नाखे एम न्याये त्रीजो भरे ते त्रीजो भराय त्यारे ते उपाडे ज्यां खाली थाय,ते वारे चोथामां एक दाणो नाखे.पछी फरीवली बीजो भरे, बीजाथी त्रीजो पूर्वना न्याये भरे ने त्रीजाथी पूर्वना न्याये चोथो भरे

पुनो बीउ अतउ । पुब्बं पिव तंमि उद्धरिए ॥ ३५ ॥

एम करीण कहेतां सलाक प्यालो खाली थाय ।

एम पेहेलाथी बीजो भरीए ॥

बीओ सलाग तइए । एवं पढमेहिं बीयअं भरसु ॥

ते त्रिजाथी चोथो, यावत् भग

वली ते वीजाथी त्रिजो । ट च्यारे प्याला पूर्ण थया ॥

तेहिअ तइ अं तेहिअ। तुरिअं जाकिर फुमा चउरोउद

हवे जे त्रणे प्याले प्रथमे जेस रशव द्वीप–समुद्रे नाख्या; ते सरशव उद्धरिये ।

अने जे च्यार प्याला भराइ रह्या छे ते सरशवनी संख्या एकठी करीए ॥

पढम ति पल्लुद्धरिआ । दीवु दही पल्ल चउ सरिसवाय॥

ए सघला सरशवना समूहनो ढगलो थाय ।

ते ढगलामांथी एक सरशव काढी पाछल रहेला सरशवना ढगलाने उत्कृष्टु संख्यातु कहेवुं ॥

सव्वोवि एस रासी । रूवूणो परम संखिज्जं ॥ ७७ ॥

प्रथमे ढगलामांथी जे सरशवनो एक दाणो काढ्यो हतो; ते पाछो ढगलामां नाखीए तो ते परित जघन्य असंख्यातु थाय ।

हवे जे परित असंख्यातानी (रासी लघुने) रासि अभ्यासे करी गुणाकार करे ॥

रूव जुअंतु परित्ता । संपं लहुअस्स रासि अप्भासे ॥

ए जुत्तं असंख्यातु लघु थयुं ।

ए असंख्यातानुं मान, एक आवलि कालमां जेटला समय छे तेटला सरशव जुत्ता लघु असंख्यातामां छे ॥

जुत्ता संखिज्जं लहु । आवलिआ समय परिमाणं॥७८॥

बि कहेतां बीजुं, मूल भेदनी अपेक्षाए जुक्त असंख्यातु, तेनो राशि अभ्यास करतां, सगासंख कहेतां सातमुं असंख्यातु असंख्यातुं थाय. ति कहेतां मूलनी अपेक्षाए त्रीजुं, जघन असंख्यातु असंख्यातु तेनो राशि अभ्यास करतां पढम कहेतां पेहे जघन प्रत्येक अनंतु थाय; ने मूल भेदनी अपेक्षाए चोथुं प

दिक अनंतु तेनो राशि अभ्यास करतां नव अनंता मांहलुं चोथुं जघन्य युक्त अनंतु थाय. ने मूलनी अपेक्षाए पांचमुं मध्यमयुक्त अनंतु छे, तेनो राशि अभ्यास करतां सत्तणंता कहेतां सातमुं ज घन्य अनंता अनंतु होय. रुजुआ कहेतां एक रूपे जुक्त करीये तो मध्यम थाय; एक रूप उणुं करिये तो गुरुपच्छा कहेतां पाछ लुं उत्कृष्टु थाय ॥

बि ति चउ पंचम गुणणे। कमा सगा संखपढम चउसत्ता णंताते रूव जुआ। मझा रूवूण गुरु पच्छा ॥ ७९ ॥

ए वात पूर्वे कही ते अनुयोगद्वारमां कह्या प्रमाणे में क री; पण बीजा कोइ आचार्य कहे छे के–चोथे जघन्य जुक्ता असंख्यातु तेने एकवार वर्ग करीए ते वारे सातमुं जे जघन्य असंख्याता असंख्यातु होय, ए जघन्य असंख्याता असंख्यातु तेमां एक नाखीए ते वारे मध्यम थाय ॥

इअ सुत्तुत्तं अन्ने वग्गि । अमि कासि चउत्थय मसंखं॥ होइ असंखा संखं । लहु रूव जुयंतु तं मझं ॥ ८० ॥

जे जघन्य असंख्याता असं ख्यातु छे तेमांथी एक सरसवे उणुं करीए ते वारे उत्कृष्टु यु क्त असंख्यातु थाय ।

तेने त्रणवार वर्ग करीए तेमां दश असंख्या बोल प्रक्षेप क रीए; ते दश बोल कहे छे ॥

रूवूण माइमं गुरु । तिव गिउ तहिमे दस खेवे ॥

तेमां वली धर्मास्ती १ अधर्मा स्ती काय १ तथा एक जीवना

१ उपर जे संख्यातु असंख्यातु तथा अनंतु तेनो संक्षेपे अर्थ लख्यो छे; विशेष अर्थनी इच्छा होय तेमणे मोटा बालाबोध तथा टीका जोइ लेवी एवी अमारी विनंति छे

तेमां लोकाकाशना प्रदेस । प्रदेश ४ प्रक्षेप करीए ॥

लोगागास पएसा । धम्मा धम्मेग जिय देसा ॥८१॥

तेमां वली रसनां स्थानक ६ यो

तेमां वली स्थिति बन्धना गना सूक्ष्म छेद ७ जे एकना बे

अध्य वसायप । न थाय तेवा ॥

ठिइ बंध ऊ वसाया । अणुभागा जोग छेय पलिभागा

तथा तेमां प्रत्येक जीवना शरीर ए

उत्सर्पिणि, अवसर्पिणीना वनस्पतिना, निगोदियानां शरीर

समय ८ । १० ए दश असंख्यातां भेलीए ॥

दुन्हय समाण समया । पत्तेअ निगोअ ए खिवसु॥८२॥

पेहेलुं परित अनन्तु जघन्य थयुं,

तेने वली त्रण वार वर्ग करीए। ते, जघन परित अनंतानो रासी॥

पुण तंमिति वग्गिअए । परित्त णंत लहु तसरासीणं ॥

अभ्यास करीए ते वारे चोथुं ज ते अनन्ते अजघन्य जिननुं प्रमा

घन्यजुक्ता अनन्तु थाय । ण छे ॥

अब्भासे लहु जुत्ता । णंतं अजहन्न जिय माणं ८३ ॥

ते जुक्ता जघन्य अनन्ताने वर्ग अनन्ता अनन्तु जघन्य सातमु

करीए तो । थाय. तेनो वली त्रणवार ॥

तव्वग्गे पुण जायइ । णंता णंत लहु तंच तिक्खुत्तो ॥

ते वारे आगला बोल छ प्रक्षेप

वर्ग करतां पण अनन्तु न होय। करीए ते कहे छे ॥

वग्गसु तहवि न तं होइ । णंत खेवे खिवसु छ इमे ८४॥

वनस्पति कायना जीव, त्रण

सिद्ध निगोद सूक्ष्म बादर सर्व कालना समय, सर्व पुद्गल पर

जीव । माणु ॥

सिद्धा निगोअ जीवा । वण स्सई काल पुग्गला चेव ॥

तेने त्रण वार वर्ग करीए तेमां

सर्व अलोकना आकाश प्रदेश, केवलज्ञान, केवल दर्शनना पर्या

एछ बोल भेलतां जेरासी थाय। य भेलवीए ॥

सबमलोग नहं पुण । तिवग्गि अ केवल डुगंमि ८५ ॥

उत्कृष्टु नवमु अनन्तु थायछे पण

सर्व जगतमां वस्तु आवमे अन

ए सर्व भेगा कर्ये थके जे आंक न्ते छे, नवमा अनन्ता प्रमाणे व

थयो ते उत्कृष्ट अनन्ता अनन्तु। स्तु नथी ॥

खित्ते णंताणंतं । हवइ जिठंतु ववहरइ मर्क ॥

ए सूक्ष्म अर्थ विचारनामा चो लख्यो-जोड्यो श्री पुज्य देवे

थो कर्म ग्रन्थ समाप्त थयो। न्द्र सूरिजी महाराज जीए ॥

इअ सुहुमत्थ वियारो । लिहिओ देविंद सूरीहिं ८६॥

॥ इति षड् शीतिक नामा चतुर्थःकर्मग्रन्थः समाप्तः ॥

ए प्रकारे चोथो कर्मग्रन्थसमाप्त.

॥ अथ पाचमो कर्मग्रन्थ लिख्यते ॥

नमस्कार करी जिन प्रत्ये बन्धा
विद्वार गविस अनुक्रमे कहे
छेः—जे प्रथम ग्रन्थादिकमां कर्म ध्रुवउदयी, अध्रुवोदयी, ध्रुव
प्रकृतियो कही छे, तेना भेद ध्रु सत्ता, अध्रुवसत्ता, घाती, अ
व बन्धादिक कहे छे. प्रथम ध्रु घाति. पुन्य पाप, परावृतमा
वबन्धी, अध्रुवबन्धी, २ न, अपरावृत मान. १२ ॥

नमिअ जिणं धुवबंधो१।दय२संता३घाइ४पुन्न५परिअत्ता६

कही बन्धविधि. प्रकृति, स्थि
ति. रस, प्रदेस, प्रकृतिबन्ध
स्वामी, स्थितिबन्ध स्वामी,
ए छ अने तेना इतर,ए बार रसबन्ध स्वामी, प्रदेसबन्ध स्वा
भेद थया. चार विपाक—क्षेत्र मी, अशब्दथी, उपशम श्रेणी,
जीव, भव अने पुद्गल। अनेक्षपक श्रेणी, ए गविस.

सेअर१५ चउह विवागा। वुच्छं बंध विह सामीअ १॥

हवे प्रथम ध्रुवबन्धनी सुगता
लीस वर्णवे छे—वर्णादिचार, ते अगुरुलघु, निर्माण, उपघात,
जस, कार्म्मण, ६। भय, जुगुप्सा, ११॥

वन्न चउ तेअ कम्मा। गुरुलहु निमिणो वधाय भयकुच्छा

मिथ्यात्व, १२कसाय सोल, ज्ञा अन्तराय पांच, ए ध्रुवबन्धी सुग
नावर्णी पांच, दर्शना वर्णी नव। तालीश थइ ॥

मिच्छ कसाया वरणा। विग्घं धुवबंधि सगचत्ता २॥

जाति एकेन्द्रियादिक पांच, गति
हवे बीजुं अध्रुवबन्धी द्वार कहे। देवतादिक चार, सुभ विहाय''

छे—उदारिक, वैक्रीय, आहारक शरीर त्रणनां उपांगछ, आकृति कहेतां संस्थान छ, संघयण छ। ति, असुन्न विहा यो गति, चार गतिनी अनुपूर्वि चार, तीर्थंकर नाम, श्वासोश्वास; ३५ ॥

तणु वंगा गिइ संघयण जाइगइखगइ पुवि जिणुसासं॥

उद्योत, आताप, पराघात; १८। त्रसनो दशको, स्थावरनो दशको, उंचगोत्र, नीचगोत्र, साता वेदनी, असाता वेदनी; ६१ ॥

उजो आयव परघा। तसवीसा गोअ वेअणियं ३ ॥

हास, रति, अरति, शोक स्त्री वेद, पुरुषवेद नपुंसकवेद ६९। चार गतिनां आयुखां चार; ए सर्वमलीतहो तेर प्रकृति अध्रुव बन्धी होय ॥

हासाइ जुअल डुग वेय। आउ तेवत्तरी अधुववंधा ॥

हवे भांगा चार थाय छे, ते कहे छेः—अनादि अनन्त, अनादिसन्त सादि अनन्त, सादिसन्तः ए चार ॥

भंगा अणाइ साई। अणंत संतु तरा चउरो ४ ॥

हवे ते चार भांगाना स्वामीक हे छे—पहेलो तथा बीजो; ए वे भांगा ध्रुव उदयी प्रकृतिमां होय। ध्रुवबन्धी प्रकृतिमां त्रण भांगा छे. चारमांथी त्रिजो वर्जिये बाकी त्रण रह्या ॥

पढम विआ धुवउदइसु। धुववंधिसु तइअ वज्ज भंगतिअं॥

मिथ्यात्वमां त्रण भांगा--प्रथम अभव्य, बीजो भव्य, अने चोथो भांगोश्रेणीथी पडताने होय; ए त्रण थया। अध्रुवबन्धी, अध्रुव उदयी, एवे भेदमां सादि सन्तनामे चोथो भांगो होय।

मिछंमि तिन्नि भंगा। दुहावि अधुवा तुरिअ भंगा ५ ॥

हवे त्रीजुं द्वार ध्रुवउदयी प्रकृति; तेनां सत्तावीस नामनी संख्या कहे छेः--निर्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु लघु; ए चार । शुभ, अशुभ, तैजस्, कार्म्मण चारवर्णादि मळी बार ॥

निमिण थिर अथिर अगुरुअ। सुह असुहं तेअ कम्म वन्ना

ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, दर्शनावर्णी चक्षु, अचक्षु, अवधि, केवलावर्णी । अने मिथ्यात्व ए सत्तावीस ध्रुव उदयी होय ॥

नाणं तराय दंसण । मिच्छं धुव उदय सगवीसा ६ ॥

हवे अध्रुवोदयी प्रकृति पंचाणुं ते कहे छेः--स्थिर, अस्थिर, शुभ, अशुभ, ए चार प्रकृति ध्रुवोदयमां गणी छे माटे अध्रुवबन्धी त्रोतेरमांथी काढीए एटले अगणोतेर अध्रुवबन्धी रही. ते ध्रुव उदयमां गणी । मिथ्यात्व विना मोहनीनी अठाइ प्रकृति ध्रुवबन्धी ने अहिं यां अध्रुवोदयमां गणीए ०७॥

थिर सुभि अर विणु अधुवबंधी मिच्छ विणु मोह धुवबंधी॥

अने समकित मोहनीए पंचा नीद्रा पांच, उपघात, मिश्रमोहनीय एणुं अध्रुवोदयी जाणवी ॥

निद्दो वधाय मीसं। सम्मं पणा नवइ अधुवुदया ७॥

हवे ध्रुव सत्तानुं द्वार कहे छे, त्रसदश, स्थावर दश, ए बे मळी विश, वर्ण पांच, गन्ध बे, रस पांच, फर्श आठ, ए वर्णादि वि ए ध्रुव सत्ता गुणठाणिया छे तथा ध्रुवबन्धी प्रकृति गुणठाणिया छे तेमांथी वर्णचोक, तथा तैजस् अने कार्मण एव

श: सात तेजस् कार्म्मण तेनां
नाम-तेजस्शरीर तेजस संघा
तन, तेजस्२ बन्धन, कार्म्मण
शरीर;कार्म्मणसंघातन,कार्म्म
ण २ बन्धन अने तेजस कार्म्म
ण बन्धन; ए तेजस सप्तक ।

जतां ध्रुवबन्धी एकतालिसप्रकृ
ति रही तेनां नाम-सोलकषाय,
भय, जुगुप्सा मिथ्यात्व, पांच
ज्ञानावर्णी नव दर्शनावर्णी पांच
अंतराय, निर्माण, उपघातअगु
रुलघुः बे मलीने अठासी वेद॥

तस वन्न वीस सगतेअ कम्म। धुव बंधिसेस वेअ तिगं॥

संस्थान ६, संघयण ६, जाति
पांच, ए सत्तरने आकृति त्रिक
नी संज्ञा छे. वेदनी बे; अने ।

हास, रति, अरति, शोकः ए चा
र; ए चेउने युगलनी संज्ञा छे.
हवे सात उदारिक ते कहेछे-उ
दारिक शरीर, अंगोपांग बन्धन,
संघातन, उदारिक तेजस बन्धन
उदारिक, कार्म्मण बन्धन, उदा
रिक तेजसकार्म्मण बन्धन;श्वा
सोश्वास उद्योत, आताप परा
घात; एचारने श्वासचोकसंज्ञा॥

ऊगिइ तिग वेअणिअं। ऊनुअल सगउरल सासचऊ॥

शुभ विहायो गति, अशुभ वि
हायो गति, तिर्यंच गति,अनुपू
र्वि नीचगोत्र, ए सर्वमली २०
ध्रुवसत्ता कही ।

हवे अध्रुवसत्ताप्रकृति कहे छेः
सम्यक्त मोहनी, मिश्र मोह
नी, मनुष्यगति, अनुपूर्वि; ४

खगई तिरिदुगनीअं। धुवसत्ता। सम्म मीस मणुअ दुगं॥

वैक्रिय अगियार तेना नाम--वै
क्रिय शरीर, अंगोपांग, बन्धन,
संघातन, वैक्रिय तेजस बन्धन,

आहारक सप्तक तेनां नाम-आ

वैक्रीय काम्मर्ण वन्धन, वैक्रीय तेजस काम्मेण वन्धन, देवगति, देवानुपूर्विनर्कगति, नर्कानुपूर्वि, ए अगियार; जिननाम, देवआयु, मनुष्य आयु, त्रीर्यंच आयु, नर्कायु; मली विश । हारक शरीर, अंगोपांग, वन्धन संघातन, आहारक तेजस बन्धन, आहारक काम्मेण वन्धन; आहारक तेजस काम्मेण वन्धन, ए सतवंच गोत्र मली अढाविस अध्रुव सत्ता कही ॥

विछ त्रिकार जिणा क । हारसगु चा अधुव सत्ता ए॥

नीमा होय. चोथे, पांचमे छठे, सातमे, आठमे, नवमे, दशमे, अगियारमे ए आठ गुणठाणे मिथ्यात मोहनीनो भजनाए सता होय ॥

हवे त्रण गाथाए गुणठाणाने विषे ध्रुवसत्ता, अध्रुवसत्ता, प्रकृतिकहे छे.प्रथमे, बीजे, त्रिजे, गुणठाणेमिथ्यातमोहनीय।

पढम तिगुणेसु मीच्छं । निअमा अजयाइ अठगे भज्जं॥

मिथ्यात्वथी उपशान्त मोह अगियारमा गुणठाणा सुधी बीजा विना दश गुणठाणे सम्यक मोहनीनी सत्ता भजनाए होय ॥

सास्वादन गुणठाणे निश्चे सम्यक मोहनी सत्ताए होय।

सासाणे खलु सम्मं । संतं मिछाइ दसगेवा १० ॥

मीश्र मोहनी होय; ने मिथ्यात्वादि नव गुणठाणे यावत् अगियारमा सुधी मीश्र मोहनी भजनाए होय ॥

सास्वादन, मीश्र ए वे गुणठाणे निश्चे ।

सासण मीसेसु धुवं । मीसं मिछाइ नवसु भयणाए ॥

बाकी नव गुणठाणे मीश्रनी

पेहले बीजे गुणठाणे अनन्तानु वन्धिय निश्चे होय। | यावत् उपशम मोहनी सुधी अनन्तानु वन्धीय भजनाएहोय

आइ दुगे अण नियमा। भइआ मीसाइ नवगंमिं ११॥

सर्व चौदे गुणठाणे होय. बीजा त्रिजा गुणठाणा विना बार गुणठाणे तीर्थंकर नामनी सत्ता होय ॥

आहारक सत्तक विकल्पे।

आहार सत्तगंवा। सव्व गुणे बि ति गुणे विणा तित्थ॥

जिननाम. आहारक सप्तक: एब ने उभय कहीए एवे सत्ता छतां मिथ्यात्व न आवे; अने आवेतो। | मिथ्यात्वे आव्या जीव तीर्थंकर नामवन्त अन्तर मुहूर्तज रहे॥

नोभय संते मिच्छो। अंत मुहुतं भवे तित्थे १२॥

हवे सर्व घाति प्रकृति कहे छे—

केवल ज्ञानावर्णी केवल दर्शनावर्णी। | पांच नींद्रा, पेहेली, बीजी, त्रिजी, चोकडीना बार कषाय॥

केवल जुअला वरणा पण निद्दा बारसाइ म कसाया॥

हवे देश घाती प्रकृति कहे छे— मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव ए चार ज्ञानावर्णी, चक्षु, अचक्षु, अवधिए त्रण दर्शनावर्णी ॥

मिथ्यात्व ए विश प्रकृति सर्व घाती.

मिच्छंति सव्वघाई। चउनाण तिदंसणा वरणा १३॥

पांच अन्तरायनी ए पचीस प्रकृति देशघाती कहि. हवे पंचो

संजलन चोक, नवनो कषाय। तेर प्रकृति अघाति कहे छे ॥

संजलण नोकसाया । विग्धं इअदेसघाइत्त अघाई ॥

प्रत्येक प्रकृति आठ तनुअष्टकते पांच शरीर, त्रण अंगोपांग;संस्थानछ,संघयण छ,जातिपांच, गतिचार,सुत्नविहायोगतिअशु त्नविहायोगति चारगतिनी अनु पूर्वि चार, चार गतिनांआयुचार त्रस तथा स्थावर ए बे दसका, उंच, निच, बे गोत्र;साता, असाता, बे वेदनि; वर्णचोक; ए सर्वमली पंचोतेर अघाति ।

पत्तेअ तणु ठाहु । तस वीसा गोअ डुग वन्ना १४ ॥

हवे पुन्य प्रकृति बेतालिसनुं द्वार कहे छेः–देवत्रिक, मनुष्यत्रिकगति, अनुपूर्वि आंयु मली ए छ उंचगोत्र सातावेदनि । त्रसनो दसको, शरीर पांच;उपांग त्रण वज्जरीषभ, नाराच, संघयण, सम चोरस संस्थान॥

सुर नर तिगु च्च साया । तसदस तणु वंगवइर चउरंसं ॥

पराघात, उश्वास, आताप, उद्योत अगुरुलघु, तीर्थंकर निर्माण, ए सप्तक कह्युं; तिरोनुंआयु। शुभवर्णादि चौक, पंचेन्द्रि,शुभविहायो गति ॥

परघा सग तिरिआउ वन्नचउ पणिंदि सुत्नख गई १५ ॥

हवे पापप्रकृति व्यासी; ते कहे छेः–प्रथम संस्थान टाली पांच संस्थान, अशुत्नविहायो गति, प्रथम संघयण टाली पांच संघयण ॥

ए बेतालिस पुन्य प्रकृति कही ।

बायाल पुन्न पगई । अ पढम संठाण खगइ संघयणा॥

तिर्यंचगति. अनुपूर्वि, असाता वेदनी, निचगोत्र, । उपघात, एकेन्द्रि, बेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चोरिन्द्री नर्कत्रिक गति, आयु, अनुपूर्वि ॥

तिरिदुग असायनीअं । वधाय इगविगल नरय तिगं१६॥

स्थावरनो दसको; अशुभ वर्ण चोक । बाकी प्रकृति घाति पीस्तालिस सहित गणतां ब्यासि थइ ॥

थावर दस वन्न चउक्क । घाइ पणयाल सहि अवासीई ॥

ए पाप प्रकति; वर्ण चोक बे ग मे कह्या छे ते । वर्णादिकलेवा. शुभ, अशुभ॥

पाव पयडित्ति दोसुवि । वन्नाइ गहा सुहा असुहा ॥१७॥

हवे अपरावर्त्तमान प्रकृति द्वार कहे छेः—नाम कर्मनी धुवबन्ध प्रकृति नव छे ते-वर्ण,४तेजस ५ कार्मण६ अगुरुलघु७ निर्माण८ उपघात ९ । दर्शनावर्ण, ४ ज्ञानावर्ण, ५ अन्तराय, ५ पराघात ॥

नाम धुवबंधि नवगं । दंसण पणनाण विग्ध परघायं ॥

भय, जुगुप्सा, मिथ्यात्व, श्वासोश्वास । जिन नाम; ए त्रुगणत्रिश अपरावर्त्तमान प्रकृति जाणवी ॥

भय कुच्छ मिच्छ सासं । जिण गुणतीसा अपरिअत्ता१८

हवे परावर्त्तमान प्रकृति कहे छेः—तणु अठ, कहेतां ३३ प्रकृति गणाये छे उदारिक बे, वैक्रीय बे, आहारक त्रिक, संघयण ६, संस्थान ६, गति चार,

जाति पांच, निद्रापांच गति बे, अनुपूर्वि चार, ए तत्रीशप्रकृति ने तनइत्तर संज्ञा छे. वेद त्रण, हास, रति, अरति, शोग, ए जुगल।

कषाय, सोल; उद्योत, आताप, गोत्र बे, वेदनी बे, नीद्रा पांच॥

तणु अठ वेअ डुजुअला।कसाय उज्जोअ गोयडुगनिद्दा

त्रस दश, स्थावर दश, आयु चार, ए एत्राणुं प्रकृति परावर्त मान छे।

हवे क्षेत्र विपाकी प्रकृति चार कहे छेः—चार गतिनी आनुपूर्वि चार॥

तस वीसा उ परित्ता। खित्त विवागा णुपुव्वीउ॥ १ए॥

हवे जीव विपाकी चार देखाडे छे—प्रथम घनघाती प्रकृति सुडतालिस, ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी नव, मोहनी अठावित. अन्तराय पांच; ए सुडतालिस. गोत्र बे, वेदनी बे, जिननाम।

त्रस, वादर, पर्याप्त, स्थावर, सूक्ष्म, अपर्याप्त, सुभग, सुस्वर, आदेय, जस, डुर्भग, डुस्वर, अनादेय, अजस॥

घण घाइ डुगोअ जिणा।तसिअरतिग सुजगडुजगचउ

श्वासोश्वास, जाति पांच, गति, चार, खगइ बे; ए अगियारने जाति त्रिक संज्ञा छे, ए सर्व मली ७८ प्रकृति जीव विपाकी जाणवी।

हवे भव विपाको प्रकृति चार कहे छे—चार गतिनां आयु खां चार भव विपाकी॥

सासंजाइतिग जिअ विवागा।आउ चउरो भव विवागा॥२०

हवे पुद्गल विपाकी प्रकृतिद्वार कहे छे--नाम ध्रुवोदय बार, निर्माण, स्थिर, अस्थिर, अगुरु लघु, शुभ, अशुभ, तेजस, कार्मण, वर्णचोक, प्रथम शरीर त्रण, अंगोपांग त्रण, संस्थान संघयण छ, ए अडाठने तनुचोक संज्ञा छे। उपघात साधारण, प्रत्येक, उद्योत, आताप, पराघात, ए त्रणने उद्योतत्रिकनी संज्ञा छे॥

नामधुवोदय चउतणु। वघाय साहारणि इअरुजोअ तिगं॥

ए छत्रिस प्रकृति पुद्गल विपाकी जाणवी. हवे बन्धद्वार कहे छे। प्रकृति बन्ध, स्थितिबन्ध, रस बन्ध प्रदेश बन्ध ॥

पुग्गल विवागि बंधो। पयइ ठिइ रस पएसत्ति ॥२१॥

हवे बन्ध विधिने विषे भूयस्कार कहे छे--तेमां मूल प्रकृति आश्री भूयस्कार पहेलो देखाडे छे; मूल प्रकृति आठनो बन्ध, आयु विना सातनो बन्ध। आयु मोहनी विना छनो बन्ध, एक सातानो बन्ध, ए चारबन्ध स्थानके त्रण भूयस्कार होय॥

मूल पयडीण अडसत्त। छेग बंधेसु तिन्नि भूयगारा॥

अवस्थित बन्धक जेटली प्रकृति बांधतो होय तेटलीज बांधे, ते अवस्थित बन्ध अथवा बन्धना बीजा समयादिके सर्व अवस्थित बन्ध होय, चार प्रकार प्रथम अबन्ध पछे बन्ध थाय, ते

अल्पतर बन्ध, एकादिक नहुं

आयु बंधाय छे सप्तबन्धक प्र थम समये. प्रथम अल्पतर ब न्ध, छ बंधक प्रथम समये. बीजो अल्पतर बन्ध, एक ब न्धक प्रथम समये. त्रीजो अ ल्पतर बन्ध हवे चार ।

ने पेहेले समये अव्यक्त बन्धक कहीए. ते मूल प्रकृति विषये न हि. अबन्धक तो अयोगि थइने सिद्धि वरे ते तो फरी कर्म बांधे नहि; माटे मुलने विषे अव्यक्त बंधन नथी ॥

अप्पतरा तिन्न चउरो । अवठिआ नहु अवत्तवो॥२२॥

हवे भूयस्कार देखाडे छे—एक थकी अधिको बन्ध स्थानकहो य त्यारे भूयस्कार होय ।

एकादिक हीण करतो बन्ध करे ते अल्पतर कहीए ॥

एगादहि गे भूउ । एगाई हुण गंमि अप्पतरो ॥

बीजा समयने विषे तेटलुं ब न्ध स्थानक होय त्यारे अव स्थित कहीए ।

अबन्ध थइ बन्धक थाय. ते पे हेले समये बन्ध करे ते. अवक्त व्य उत्तर प्रकृतिमांमूलमांनहि॥

तं मत्तो वठि अउ । पढमे समए अवत्तवो ॥ २३ ॥

हवे उत्तर प्रकृतिने विषे भूयस्कारादिक कहे छे—दर्शनाव र्णी नव प्रकृतिने त्रण बन्ध स्थानक छे. भूयस्कार बे छे. हवे ब न्ध स्थानक पेहेले तथा बीजे गुणठाणे नवे प्रकृति बन्धाय. ए प्रथम बन्ध स्थानक त्रिजा गुणठाणाथी आठमा गुणठाणाना प्रथम भाग सुधी थिणंधी त्रिकनो बन्ध टले. छनो बन्धक ते बी जुं बन्ध स्थानक. ते उपर बे नीद्रानो बन्ध टले. दशमा गुणठा णा सुधी चारनो बन्धक ते त्रिजुं बन्ध स्थानक. हवे भूयस्कार बे कहे छे—श्रेणीथी पडतो चार बांधी छ बन्ध समये प्रथम भू यस्कार छ बांधतो सास्वादने नवे बांधे, ते बीजो भूयस्कार ।

नव छ चउ दंसेदु ।

हवे मनःपर्यव ज्ञान कहे छे—मिश्रशेषना संयतो समाधि ने
करे, ते उत्तम समय प्रथम मनःपर्यव ज्ञान. आसमे ज संयतो
कर करे ते उत्तम समये बीजो मनःपर्यव ज्ञान. हवे अवधि
कहे छे—उत्त ... ग्यारहमे प्रथम समय एक जीवा समपाति
... होय. हवे पारकेवल ज्ञान कहे छे—अनिगामे
... पदो तेमां आवेलो ज्ञान जो. ते उत्तम समय
... अनिगामे ... पामवो ... [illegible]

[illegible]

तेरस नव पण नव ति दु ।

दांबमे नागे संजलन माया टले एकनो बन्ध ते दशमुं बन्ध स्थानक इति बन्ध स्थानक. हवे ते दश बन्ध स्थानकने नव जूयस्कार होय. आठ अल्पतर होयः दश अवस्थित होय. बे अवक्तव्य होय. हवे ते जूयस्कार कहे छे. जे वारे एकनो बन्धक पड पमतां बेनो बन्धक थाय; तेने पहेले समये प्रथम जूयस्कार. एम बाविस बन्धक सुधी नव जूयस्कार थाय. हवे अल्पतर कहे छे–मोहनीय बाविस बन्धक, ते चढतां त्रिजे, चोथे, सत्तरनो बन्धक थाय. ते पहेलो अ ल्पतर एकविसनो बन्ध, पमतां छे; माटे चढताने गवरूपो नथी एम एक बांधे त्यां सुधी ते आठ अल्पतर होय. हवे दश अवस्थित कहे छे–बीजा समयादिके होय ते पूर्ववत्. हवे अवक्तव्य बे प्र कारे ते कहे छेः–अगियारमे मोहनो अबन्धक थइ पमतां, नवमे संजलन लोज बांधतां प्रथम समये अवक्तव्य होय ते प्रथम अ वक्तव्य ने अगियारमे मरी देवगतिए चोथे गुणगणे सत्तरनो ब न्धक थाय ते प्रथम समये बीजो अवक्तव्य होय. ए मोहनोनी अगविश प्रकृतिना जेद, बन्ध स्थानक, १० जूयस्कार नव, अल्प तर आठ, अवस्थित दश, अवक्तव्य बे, ए पांच जेद कह्या.

इक्को नव अठ दश डुन्नि ५४ ॥

हवे नाम कर्मने विषे जूयस्कारादि देखाडे छे. बन्ध स्थानक ते संख्या तेवीस, पचिस, छविस, अठाविश, उगणत्रिस; ह वे प्रथम त्रेविस प्रकृतिनुं पहेलुं बन्ध स्थानक कहे छे–वर्णचोक. तजस्, कार्म्मण, अगरु लघु, निर्माण, उपघात, ए नव ध्रुव ब न्धी आठमाना छठा जाग सुधी सर्वजीव सदा निश्चे बांधे माटे ध्रुव बन्धी। तिर्यंचगति, आनुपूर्वि एकेन्द्रि जाति, उदारिक, हुंमक स्थावर, अपर्याप्त, अस्थीर, अशुज, दुर्जग, अनादे, अजस सूक्ष्म

श बांधे त्यां प्रथम समये त्रिजो अवक्तव्य. भूयस्कार ७, अल्पत
र सात, अवस्थित बंध आठ. अव्यक्त त्रण ।

ठ स्सग अट ति बंधा ।

शेषकर्म ज्ञानावर्णी वेदनि, आयु, गोत्र, अन्तराय ए पांच कर्मने विषे एक, एक बन्ध स्थानक होय, तथा ए पांचने विषे भूयस्कार अल्पतर संभवे नहि. बीजा बे अवस्थित अवक्तव्य, ए बेमां जे ज्यां संभवेते त्यां कहेवो. ए प्रकारे प्रकृतिबन्धकेहाम्यो॥

सेसेसु ठाण मिक्कि कं २५ ॥

नाम गोत्र वेनी सोतेर कोडा

हवे स्थिति बन्ध कहे छे-विश कोडी सागरोपमनी स्थिति

सागरोपमकोडाकोडनीस्थिति। मोहनि कर्मनो ॥

वीस यरकोडि कोडी । नामे गोएअ सत्तरी मोहे ॥

तीस कोडाकोडी सागरोपमनी
स्थिति, ज्ञानावर्णी, दर्शनावर्णी नार्की, देवताना आयुनी स्थि
अन्तराय वेदनि ए चारेनो । ति तेत्रिश सागरोपमनी ॥

तीस यर चउसु उदही । निरय सुराउंमि तित्तीसा २६॥

हवे जघन्य स्थितिबन्ध कहेछेः-
अकषाय मूकीने एम कह्युं; ते
माटे अगियारमे, बारमे, तेरमे;
ए गुणठाणे वेदनीनी स्थिति बे सकषायने बार मुहूर्त्त जघन्य
समयनी होय । वेदनीनी स्थिति ॥

मुत्तु अकषाय ठिई । बार मुहुत्ता जहन्न वेअणिए ॥

शेष कहेतां बाकी रह्यां ज्ञानावर्णी
दर्शनावर्णी, मोहनी, अन्तराय.

नाम कर्मनी, गोत्रकर्मनी, आठ आठ मुहूर्त्तनो । आयु; ए पांचेनी स्थिति अन्तर मुहूर्त्तनी ॥

अठठ नाम गोएसु । सेसएसु मुहुत्तंतो ४७ ॥

मूल प्रकृति आठनो जघन्य उत्कृष्टो स्थिति बन्ध कह्यो; हवे उत्तर प्रकृतिनो जघनउत्कृष्टो स्थिति बन्ध कहे छेः–पांच अन्तराय, ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी नव अशातावेदनी, ए विश प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति त्रिश कोडाकोड सागरोपमनी; हवे अराड सागरोपमनी स्थिति सूक्ष्म, अपर्यात, साधारण, बेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चौरिन्द्रि ए छ स्थानके ॥

विग्घा वरण असाए । तीसं अठार सुहुम विगल तिगे॥

दशकोडा कोड सागरोपम एवेने स्थिति बन्ध बीजे संघयणे बीजे संस्थान बार कोडाकोडनी; त्रिजे संघयण संस्थाने चौद कोडाकोडनी; चोथे संघयण संस्थाने सोल कोडाकोडनी, पांचमे संघयण संस्थाने अराड कोडाकोडनी, छठे संघयण संस्थाने विश कोडाकोड सागरोपम प्रथम संस्थान, प्रथम संघयण । स्थिति बन्ध जाणवो ॥

पढमागिइ संघयणे । दस दुसु चरिमेसु दुग वुट्टी ४८॥

चालिस कोडाकोड सागरोपमनी स्थिति सोले कषायनी॥ मृदु, लघु, स्निग्ध, उष्ण, सुरभि, उज्वल वर्ण, मधुररस, ए सातनी स्थिति ॥

चालीसकसाएसु।मिउ लहु निद्धुण्ह सुरहिसिअ महुरे ॥

दश क्रोमाक्रोम सागरोगमनी पी लो वर्ण, आम्लरस, ए वेनी सा मावारनी; रालोवर्ण, कषायरस, ए वेनी पंदरनी; नीलवर्ण, कटु करस, ए वेनी साम्रासत्तरनी; कालो वा श्याम, तीखो रस, ए वेनी विसनी; प्रथमे दश पद ले, तेमां डुगे डुगे अढी अढी वधा रवी । ते हलिद्र वर्ण खाटारस प्रमु खनी स्थिति यावत् विश सु धी गणजो ॥

दसदो सट्ठ समहिया । ते हालिद्दं बिलाईणं ॥५५॥

हवे दश क्रोमाक्रोम सागरोपम नो स्थितिनी प्रकृतियो तेर ग णावे ले–शुजविहायो गति, उ च गोत्र । देवगति, अनुपूर्वि स्थिरछकना म–स्थिर, शुज, सुजग, सु स्वर, आदेय, जसकीर्ति: पुरुष वेद, रति, अने हास; ए तेर ॥

दस सुह विहगइज्जे । सुर दुग थिरछक पुरिस रइ हासे ॥

मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर क्रो माक्रोमी सागरोपमनी स्थिति मनुष्य गति, अनुपूर्वि । स्त्रीवेद, सातावेदनि; ए चार प्रकृतिनी पंदर क्रोमाक्रोम सागरनी स्थिति ले ॥

मिछे सत्तरि मणुडुग । इछि साएसु पन्नरस ३० ॥

वैक्रीय, शरीर, अंगोपांग, तिर्यंच गति, अनुपूर्वि; उदारिक श रीर, अंगोपांग, नर्कगति, अनुपू र्वि, ए चार डुग, नीच गोत्र. ए तेर अयां ॥

हवे विश क्रोमाक्रोम सागरनी स्थितिनी प्रकृति कहे ले-जय डुगंछा, अरति, शोक, एथ चार।

जय, कुछ, अरइ, सोए। विउवि तिरि उरल नरय डुग निए॥

तेजस् पंचक-तेजस्, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, उपघात; हवे अस्थिर छक कहे छे-अस्थिर, अशुभ, दुर्भग, दुस्वर, अनादेय, अजस् ए छ; (सर्वमली चोविस)। हवे त्रस चोक-त्रस, बादर, पर्याप्ता, प्रत्येक. ए अठाविस स्थावर, एकेन्द्रि, पंचेन्द्रि;३१॥

तेअ पण अथिर छक्क। तसचउ थावर इग पणिंदी ३१॥

नपुंसकवेद, अशुभ विहायो गति, ३३ श्वासोश्वास चोक-श्वासोश्वास, उद्योत, आताप, पराघात; ३७। चारे फर्स, कर्कश, लुखो, शीतल, दुर्गन्ध; ४२ ॥

नपुं कुखगइ सासचउ। गुरु कक्खड रुक्खसीअ दुग्गंधे॥

ए बेतालिस प्रकृतिनी विश क्रोडाक्रोडनी स्थिति छे, तथा ते शरीर भेगां बन्धन संघातन प्रकृति पंदर भेलतां सत्तावन प्रकृतिनी विश क्रोडाक्रोड जाणवी. हवे ते पंदरनां नाम कहे छे-वैक्रिय संघातन, वैक्रीय वैक्रीय बन्धन, वैक्रीय तेजस् बन्धन, वैक्रीय कार्मण बन्धन, वैक्रीय तजस् कार्मण बन्धन, उदारिक संघातन, उदारिक उदारिक बन्धन, उदारिक तेजस् बन्धन, उदारिक कार्मण बन्धन, उदारिक तेजस कार्मण बन्धन, तेजस् संघातन, कार्मण संघातन, तेजस तेजस बन्धन, कार्मण कार्मण बन्धन, तेजस कार्मण बन्धन, ए पंदर मतान्तरे शरीर संबंधे छे माटे।

वीसं कोडाकोडी।

ए स्थिति जाणवी. हवे तेनो अबाधा काल एक कोडाकोड सागरोपम एकसो वर्षनो अबाधा गणवो. विश कोडाकोड सा

गरे विसर्से वर्ष अबाधा जाणवी. कर्म प्रदेश विपाक अनुदयअ बाधा काल ॥

एवइ आवाह वीससया ॥ ३२ ॥

हवे ए आठ प्रकृतिनो अबाधाका ल कहे छे-उत्कृष्ट स्थिति अ न्त कोडाकोडी सागरोपमनी होय ।

जिननाम, आहारक शरीर, अंगोपांग; ए त्रणनी. तेनी जघन अबाधा अन्तरमुहूर्त्तनी प्रदेशउदे

गुरु कोडिकोडि अंतो । तित्था हाराण भिन्न मुहुबाहा॥

ए त्रणनी जघन्य स्थिति एक कोडाकोड सागरनी संख्यात गुणी ऊणी अबाधा अन्तर मुहूर्त्तनी ।

मनुष्य तिर्यंचनी आयुः स्थिति त्रण पल्योपमनी ॥

लहु ठिइ संख गुणुणा । नर (तिरि आणाउ) पल्लतिगं ३३

पल्योपमनो असंख्यातमो भाग चारे गतिनां आयु मन रहित एकेन्द्रि. विगलेन्द्रिनी स्थितिआ जे असन्नि पर्याप्ता आवता भव पुर्नी पूर्वकोडनीआयताभवनी नां बांधे अबाधा त्रिजे भाग ॥

इग विगल पुब्बकोडी । पलिआ संखंस आउचउ अमणा

निरुपक्रम आयुवन्त जे देवता. नारकि असंख्यात आयुवन्त जु गलीआ मनुष्य, तीर्यंच अबा धा छ मासनी जाणवी ।

बीजा संख्यातआयुवन्त मनुष्य पंचने अबाधा भवन त्रिजे भाग.

निरुव कमाण छमासा । अबाह सेसाण भव तंसो ३४॥

एक लोभे, पांच अन्तराय, पांच ज्ञानावर्णी, चार दर्शन, एप

हवे जघन्य स्थिति बन्धनसंजलन भरने ॥

लहु ठिइ बंधो संजलण । लोह पण विग्ध नाण दंसेसु ॥

जस, उच्च गोत्र, ए वेनी. हवे

अन्तर मुहूर्त्तनी स्थिति; हवे आव मुहूर्त्तनी स्थिति ।

बार मुहूर्त्तनी साता वेदनीनी स्थिति ॥

भिन्न मुहुत्तंते अठ । जसुच्चे बारस य साए ॥ ३५ ॥

संजलन क्रोध, मान, माया, ए त्रणने उपर कही ते स्थिति अनुक्रमे गणजो. पुरुषवेदनी स्थिति आठ वर्षनी नवमाने प्रथम

बे मास, एक मास, एक पक्ष। भागे ॥

दो इगमासो पक्खो । संजलण तिगे पुम ठ वरि साणि ॥

मिथ्यात्व मोहनीनी सीत्तेर कोडाकोडीनी स्थिति वेहेचतां जे

शेष बाकी पंचासी प्रकृतिनी उत्कृष्टी स्थिति ।

भागे ते ।

सेसाणु कोसाउ । मिच्छत्त ठिइए जंलद्धं ॥ ३६ ॥

पल्योपमने असंख्यातमे भागे उणो करीए तेवारे एकेन्द्रिने जघन्य स्थिति बन्ध थाय. ए एकेन्द्रिमां पंचासीमांनी बावीश प्रकृति छे ते कहे छे–ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी चार, अन्तराय पांच, संजलन चार, पुंवेद, सा

हवे पंचासीने ऊघन्य स्थिति क ता, ऊंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेदे ठे--एकेन्द्रिने विषे जे उत्क बाविस ऊघन्य बन्ध एकेन्द्रि
ए स्थिति ठे तेमांथी। मां ठे माटे ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु। पलिया संखंस हीण लहुबंधो॥

हवे विगलेन्द्रिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखाडे ठे. अनुक्रमे एके
न्द्रिना ऊघन्य बन्धथी पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्द्रिने उत्कृष्ट स्थितिबन्ध जार घणो ॥

कमसो पण वीसाए। पन्ना सय सहस्ससं गुणिऊ॥३७॥

तेरन्द्रि, चौरिन्द्रि, असन्नि पंचेन्द्रि
ने, ए त्रणने अनुक्रमे पचास ऊघन्य स्थिति बन्ध पल्योप
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो। मने असंख्यातमे जागे ऊणो॥

विगल असंनिसु जिठो। कणिठ्ठ पल्ल संख जागूणो॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रिर्यंच
देवता नार्कीना आउ ऊघन्य ने ऊगन यंध क्षुल्लक जव एट
स्थिति बन्ध तुल्य दस। ले वसे ठपन आवलीनो होय ॥

सुर नरपा उ ममदस। सहस्स सेसाउ खुड्डु जवं ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त अबाधा काल आ
युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पण
अबाधा अन्तर मुहूर्तनी आयु
अबाधा, जेठजेठ, जेठऊघन्य,
सर्व उत्तर प्रकृति एकसोविस ऊघन्य जेठ, ऊघन्य होय तेना
ऊघन्य बन्धे ऊघन्य अबाधा। जांगा चार ॥

सव्वाणवि लहु बंधो। जिन्न मुहु अबाह आउ जिठेवि॥

कोइक आचार्य एम कहे छे के देवताना जघन्य आयु प्रमाणे जिननामनी अबाधा होय तेतो तत्व केवली गम्य ।

अन्तर मुहूर्त आहारक शरीर आहारक अंगोपांग; ए बेने ज घन्य बन्ध कहे छे ॥

केइ सुराउ समं जिण । अंतमुहु बिंति आहारं ३९ ॥

हवे क्षुल्लक जवनुं स्वरूप कहे छे—सत्तर जव तुल्य उपर अधि क निधे ।

एक श्वासोश्वासमां होय क्षु ल्लक जव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समहिआ किर । इगाणुपाणंमि हुंतिखुड्डुजवा ॥

सातरिसे अनेन्योंतेर ३७७३ । श्वासोश्वास वली एके मुहूर्ते थाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

पासठ हजार पांचसे । ६५५०० छत्रिश एक मुहुर्तना क्षुल्लक ज व पुरा ॥

पण सठिसहस्सपणसय । छत्तीसा इग मुहुत्त खुड्डु जवा ॥

हवे क्षुल्लक जवनुं प्रमाण कहे छे—आवलिका बसेंने ।

छपन एक क्षुल्लक जवनो असं ख्यात समये एक आवलियाय ॥

आवलियाणं दोसय । छप्पन्ना एग खुड्डु जवे ४१ ॥

हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थि ति बन्धना स्वामी कहे छे-अवि रति सम्यक्ति कोइ जीव जिन नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे ।

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव आयु, सातमे अप्रमत्त उत्कृष्ट स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु छठे गुणठाणे आरंभि अप्रमत्त थकतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तित्थं । आहार दुगामराउ अपमत्तो ॥

उत्कृष्ट स्थिति बाकी एकसो

हवे पंचासीने जघन्य स्थिति क ता, उंचगोत्र, जसकीर्ति, ए
हेदे छे--एकेन्द्रिने विषे जे उत्कृ वाविस जघन्य बन्ध एकेन्द्रि
ष्ट स्थिति छे तेमांथी। मां छे माटे ॥

अय मुक्कोसो गिंदिसु । पलिया संखंस हीण लहुबंधो ॥

हवे विगलेन्द्रिने उत्कृष्ट स्थिति
बन्ध देखाडे छे. अनुक्रमे एके
न्द्रिना जघन्य बन्धथी पचीस पचास घणो, सो घणो, ह
घणो बेरन्द्रिने उत्कृष्ट स्थितिबन्ध जार घणो ॥

कमसो पण वीसाए । पन्ना सय सहस्ससं गुणिउ॥३७॥

तेरन्द्रि, चौरिन्द्रि, असन्नि पंचेन्द्रि
ने; ए त्रणने अनुक्रमे पचास जघन्य स्थिति बन्ध पल्योप
सो, हजार गुणो उत्कृष्टो । मने असंख्यातमे भागे उणो॥

विगल असंनिसु जिठो । कणिठ्ठउ पल्लसंख भागूणो॥

हजार वर्ष. शेष मनुष्य त्रिर्यंच
देवता नार्किना आउ जघन्य ने जगन बंध क्षुल्लक भव एट
स्थिति बन्ध तुल्य दस । ले बसे छपन आवलीनो होय ॥

सुर नरया उ समदस।सहस्स सेसाउ खुड्ड भवं ३८ ॥

अन्तर मुहूर्त अबाधा काल आ
युचारे गतिनां उत्कृष्टांनी पण
अबाधा अन्तर मुहूर्तनी आयु
अबाधा, जेष्टजेष्ट, जेष्टजघन्य,
सर्व उत्तर प्रकृति एकसोविस जघन्य जेष्ट, जघन्य होय तेना
जघन्य बन्धे जघन्य अबाधा। भांगा चार ॥

सव्वाणवि लहु बंधो। भिन्न मुहु अबाह आउ जिठेवि॥

कोइक आचार्य एम कहे ठे के देवताना जघन्य आयु प्रमाणे जिननामनी अबाधा होय तेतो तत्व केवली गम्य ।

अन्तर मुहूर्त आहारक शरीर आहारक अंगोपांग; ए बेने जघन्य बन्ध कहे ठे ॥

केइ सुराउ समं जिण । अंतमुहु विंति आहारं ३ए ॥

हवे क्षुल्लक नवनुं स्वरूप कहे ठे–सत्तर नव तुल्य उपर अधिक निश्चे ।

एक श्वासोश्वासमां होय क्षुल्लक नव नीगोदियाने ॥

सत्तरस समहिआ किर । इगाणु पाणंमि हुंति खुड्डनवा ॥

सातरिसे अनेन्योंतिर ३७७३ ।

श्वासोश्वास वली एके मुहूर्ते थाय ॥

सग तीससय तिहुत्तर । पाणू पुण इग मुहुत्तंमि ४० ॥

पासठ हजार पांचसे । ६५५०० व

उत्रिश एक मुहुर्त्तना क्षुल्लक नव पुरा ॥

पण सठिसहस्सपणमस ।ठत्तीसा इग मुहुत्त खुड्ड नवा ॥

हवे क्षुल्लक नवनुं प्रमाण कहे ठे–आवलिका बसेने ।

उपन एक क्षुल्लक नवनी असंख्यात समये एक आवलियाए ॥

आवलियाणं दोसय । ठप्पन्ना एग खुड्ड नवे ४१ ॥

हवे एटली प्रकृतिने उत्कृष्ट स्थिति बन्धना स्वामी कहे ठे-अविरति समकिते कोइ जीव जिन नाम उत्कृष्ट स्थितिनुं बांधे ।

आहारक शरीर, अंगोपांग, देव आयु, सातमे अप्रमत्ते उत्कृष्ट स्थिति बांधे पण देवतानुं आयु ठठे गुणठाणे आरंनि अप्रमत्ते चढतो बांधे ॥

अविरय सम्मो तित्थं । आहार दुगामराउ अपमत्तो ॥

उत्कृष्टि स्थिति बांधे एकसो

मिथ्या दृष्टि जीव वांधे ते। सोल प्रकृतिनो स्थिति वांधे॥
मिच्छदिठि वंधइ। जिठ ठिई सेस पयडीणं ॥ ४२ ॥

हवे एकसो सोल प्रकृतिनो उत्कृष्टस्थितिवन्ध करे छे–विगल त्रिक, सूक्ष्मत्रिक, आयुत्रिक–नारकी, तीर्यंच, मनुष्य। गर्भज तीर्यंच, मनुष्य ए वे सुरगति, अनुपूर्वि, वे वैक्रीयशरीर, अंगोपांग वे. नर्कगति, अनुपूर्वि वे; ए पंदर प्रकृति वांधे॥

विगल सुहुमाउ तिगं। तिरिमणुआ सुर विउविनरय दुगं

एकेन्द्रि, स्थावर, आताप। यावत् इशानदेव उत्कृष्ट स्थिति ए त्रण प्रकृति वन्ध करे॥

एगिंदि थावरा यव। आ ईसाणा सुरुकोसं ॥ ४३ ॥

तिर्यंच गति, अनुपूर्वि वे, उदारिक शरीर, अंगोपांग उद्योत। छेवटुं संघयण ए छ प्रकृति देवतानारकी मिथ्यादृष्टि उत्कृष्टि स्थिति वांधे. वाकी वाणुं प्रकृतिनो उत्कृष्टो स्थिति वन्ध चारे गतिवाला करे॥

तिरि उरल दुगुजोअं। छेवठ सुर निरय सेसचउगइआ

हवे झघन्य स्थिति वन्ध स्वामी कहे छे–आहारक द्विक. जिन नाम; ए त्रण अपूर्व गुणठाणाना घणी वांधे। नवमे अनिवृत्ति गुणठाणे संजलन चोक, पुरुषवेद; ए पांच झघन्य स्थिति वन्ध करे॥

आहार जिण मपुव्वो। नियट्टि संजलण पुरिस लहु ४४

हवे दशमे गुणठाणे सत्तर प्रकृतिनो झघन्य स्थिति वन्ध करे अन्तराय पांच, ए सत्तर सूक्ष्म संपराये वैक्रीय षटक्–नारकीय द्विक, वैक्रीय द्विक, देवद्विक

ते कहे छे—सातावेदनि, जसनाम उच्चगोत्र, ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी चार ।

ए छ प्रकृति असन्नि, त्रियँच, पंचेंद्रि पर्याप्त जघन्य स्थिति बंध करे ।

साय जसु च्चा वरणा । विग्धं सुहमो विउवि छ असन्नी

चारे गतिनां आयु जघन्य बन्ध स्थिति संज्ञी, असंज्ञी बेने पण होय हवे बादर पदनो अर्थ आवता पदे देखाडशे ।

बादर पर्याप्ता एकेन्द्रिने टाकती पंच्यासी प्रकृतिनो जघन्य स्थिति बंध करे ॥

सन्नी वि आउ बायार । पद्मे गंदीउ सेसाणं ४५ ॥

हवे ते स्थिति जघन्य प्रकारे गुणठाणे देखाडे छे—उत्कृष्टते तेथी मोटो बन्ध बीजो कोइ नहि ते; एक अनुत्कृष्ट—उत्कृष्टथी समयादिक हीनथी अन्तर मुहूर्त्त पावत् स्थिति बन्ध ते बे जघन्य ते जेथी कोइ स्थिति बन्ध उणो नहि ते ३ अजघन्यते जघन्यथी एक समय अधिक यावत् उत्कृष्ट सुधी ४ ।

हवे भांगाचार सादि प्रमुख चार कहे छे—सादिते बन्धछेदी फरी बांधे ते. अनादिजे बन्ध प्रवाहनी आदि न जाणे ते. ध्रुव-ते बन्ध प्रवाहनो नाश नहि ते. अध्रुव-बंध प्रवाहनो नाश थाय ते ॥

उक्कोस जह णी यर । भंगा साई अणाइ धुव अधुवा॥

सादि प्रमुख चार भांगा आयुकर्म विना साते कर्मने अजघन्य बंध स्थानक पाय छे, ते देखाडे छे-प्रथम अनादि भेद माहनीनो नवमाने अन्त समये उप

बीजा त्रण भांगा; उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, अनेजघन्य, ए त्रणभेदने तथा आयु कर्म एटला भे

न्य बन्ध छे. तथा दशमाने अन्त समये मोह, आयु, बे विना छ कर्मनो जघन्य बन्ध छे. ते स्थानक जे जीवे नथी स्पर्श्या तेने अनादि अजघन भांगो १ लो. हवे बीजो भांगो–सादि; जे जीव उपशम श्रेणी पामी त्यां जघन्य स्थिति बन्ध करे; अथवा अबन्ध होय. पछी. अजघन्य बन्ध करे ते सादि बीजो. हवे सन्त भांगो–जे जीव भव्य श्रेणीगत थइ जघन्य बन्ध करी सिद्धि वरशे; ते जीवने अजघन्यनो अन्त थशे; ते संत भांगो त्रिजो. हवे अनन्त भांगो–जे अभव्यने अजघन्यनो छेद नथी माटे अनन्त भांगो चोथो. एवारे भांगा अजघन्य वंधे फेलाव्यो। होने, सादि तथा सात ए बे भांगा लागे छे; ते लखुं छुं–प्रथम उत्कृष्टने संज्ञी, पंचेंद्रिय पर्याप्त, मिथ्यादृष्टि.संक्लिष्ट परिणामे उत्कृष्ट स्थिति बंध बेसमयनो करी त्रिजा समयादिके समयादिक हिन जे अनुत्कृष्ट करे: ते सादि सान्त बे थया.हवे अनुकृष्टे कहे छे-उत्कृष्ट बन्धथीसमयादिकेहिनअनुत्कृष्ट बंध करे ते. सादि तथा अनुत्कृष्टबंधकरीअबंधथायतेअंत हवे जघन्य बंध नवमे, दशमे, अन्त एक समय करी पछीवाछो करे ते सादि सांत. तथा आयुःकर्म भवमां एकवारज बांधे तेचारे भेदेबे भांगा सादि सांत ए चार भांगा मूल कर्मे कह्या॥

चउहा सग अजहन्नो । सेस तिगे आउचउसु दुहा४६॥

हवे उत्तर प्रकृतिए चार भेद कहे छे--चार भेद सादि, अनादि, ध्रुव, तथा अध्रुव, अजघन्य बंधे होय. ए चार भेद अढारप्रकृतिने होय ते अढारनां नाम । संजलन चोक, ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णि चोक, अन्तराय पांच, ए अढारने अजघन्य साथे सादि, सान्त, अनादि, अनन्त; ए चारे होय ॥

चउ भेयो अजहन्नो। संजलणावरणि नवग विग्घाणं ॥

बाकी उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, जघन्य; तेम चार भेद उत्कृष्टादिसा
ए त्रण भेदे बन्ध स्थानके सादि, दि प्रमुख साथे बाकी प्र
अध्रुव सान्त ए बे होय । कृति एकलो बेने होय ॥

सेस तिगि साइ अधुवो । तह चउहा सेस पयडीणं४७॥

हवे जघन्य स्थिति बंध गुणठाणे
कहे छे सास्वादन गुणठाणाथी अ सागरोपम अन्त कोडा को
पूर्व करण गुणठाणा सुधी । डीना बंध होय अधिकोनहि॥

साणाइ अपुव्वंते । अयरंतो कोडिकोडिउ नहिगो ॥

नेओगेपण नही मिथ्यात्व गुणठा मिथ्यात्वि भव्य, अभव्य,
णे सागरोपम अंत कोडा कोडीनां संज्ञी पंचेन्द्रिने सागरोपम
थे लगे नहि । अन्त कोडा कोडी होय ॥

बंधो नहु हीणोनय । मिच्छे भवि अरसंनिंमि ॥४८॥

हवे स्थिति बन्ध उत्री बोलनो
अल्पा बहुत्व एकेन्द्रियादिक जी जे एकेंद्रि पर्याप्तो जघन्य
व आश्री कहे छे, गाथा त्रण ज स्थिति बंध असंख्यात गुणो
ति जे मुनि सर्वथी थोडो ज करे१ तेथी सूक्ष्म पर्याप्तो ए
घन्य स्थिति बन्ध सूक्ष्म संपरा केंद्रि जघन्य स्थिति बन्ध वि
य गुणठाणे करे, तेथी बादर । सेसा अधिक करे २ ॥

जइ लहु बंधो बायर । पज्जअसंखगुण सुहुम पज्जहिगो

सुक्ष्म एकेंद्रि अपर्याप्तो उत्कृष्ट
स्थिति बंध विशेषाधिक ३; ईम
रजे बादर अपर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि

तेथी ए जे प्रथमे बादर सूक्ष्म ति बंध विशेषाधिक सात; सू
पर्याप्ता कह्याते नाबे अपर्याप्ता क्ष्म एकेंद्रि पर्याप्तो उत्कृष्ट स्थि
बादर अपर्याप्तानो विशेषाधिक ति बंध विशेषाधिक आठ, बा

चार; तेथी सूक्ष्म अपर्याप्तानो विषेकाधिक पांच । दर पर्याप्ता उत्कृष्ट स्थिति बं ध विशेषाधिक नव ॥

एसि अपज्जाण लहू । सुहमे अरअपज्ज पज्ज गुरू ४७

हवे (बेइंद्रिने) स्थिति बंध कहे छे–लघुस्थिति बंध बे इंद्रि प र्याप्तने संख्यात गुणोदश; ते थी बे इंद्रि अपर्याप्तने विषे षाधिक अगियार । तेथी अपर्याप्ता बे इंद्रिने गुरु स्थिति विषेकाधिकबार; तेथी पर्याप्ता बे इंद्रिने गुरु स्थिति विषेकाधिक तेर; ए रीते विशे षाधिक पद जोडजो ॥

लहु बिअ पज्ज अपज्जे अपज्जिअर बिय गुरुअहिगो ॥

एमज तेरन्द्रि, चौरिन्द्रि, असन्नि पंचेन्द्रिने विषे अल्पाबहु तनी विगत-तेरमाथी तेरन्द्रि पर्याप्ताने जघन्य स्थिति बंध वि शेषाधिक १४ तेथी अपर्याप्ताने जघन्य विशेषाधिक १५ तेथी अ पर्याप्ताने उत्कृष्ट विशेषाधिक १६ तेथी पर्याप्ताने विशेषाधिक १७ तेथी चोरिन्द्रि पर्याप्तानी जघन्य स्थिति विशेषाधिक १८ तेथी अपर्याप्तानी जघन्य विशेषाधिक १९ तेथी एज अपर्याप्तानी उ त्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २० तेथी पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषादिक २१ तेथी असन्नि पंचेन्द्रि पर्याप्तानी जघन्य स्थिति बन्ध संख्यातगुणी २२ तेथी अपर्याप्तानी जघन्य स्थिति विशेषा धिक २३ तेथी अपर्याप्तनी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २४ तेथी असन्नि पर्याप्तानी उत्कृष्ट स्थिति विशेषाधिक २५ ॥

एवंति चउअसंनिसु नवरं। संखगुणा बियअमण पज्जे ४८

हवे असंज्ञी पंचेंद्रि पर्याप्ताने उ त्कृष्ट स्थिति बंध विशेषाधिक कह्यो छे. तेथी यति जे मुनि, ते मने उत्कृष्टो स्थिति बंध । संख्यातगुणो छविस, तेथी दे शविरतिने जघन्य स्थिति बंध संख्यातगुणो सत्ताविश; तेथी तेनो उत्कृष्टो स्थिति बंध संख्यातगुणो अठाविश ॥

तो जइ बंधो जिठो । संखगुणो देसविरयउस्सि अरो॥

हवे आठ बोलने कहे छे–देशविरतिना उत्कृष्ट स्थिति बंध थकी अविरति सम्यक दृष्टि पर्याप्तानो जघन्य स्थिति बंध १९ तेथी ते अपर्याप्तानो जघन्य स्थिति बंध;१० तेथी तेज अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध; ३१ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध;३२ तेथी सन्नि पंचेंद्रिपर्याप्ता मिथ्यात्वीनो जघन्य स्थितिबंध; ३३ तेथी तेना अपर्याप्तानो जघन्य स्थिति बंध; ३४ तेथी तेज अपर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३५ तेथी पर्याप्तानो उत्कृष्ट स्थिति बंध ३६ ए आठनो अनुक्रमे संख्यातगुणो बोल कहेवो॥

सम्म चउ सन्नि चउरो । ठिइ बंधाणु कम संखगुणा ५१

अशुभ जाणवी; कारणके अति सर्व प्रकृतिनी उत्कृष्ट स्थिति संक्लीष्टपरीणामथी थाय माटे॥

सव्वाणवि जिठ ठिई । असुभा जं साइ संकिलेसेण ॥

पण मनुष्य, देवता, तिर्यंच: ए

इतर जे बीजी जघन्य स्थिति विशुद्ध परीणामथी उप जे माटे शुभ जाणवी।

त्रणनां आयुष्य मूकीने. शा माटे तेमने उत्कृष्ट स्थिति बंध करतां विशुद्ध परीणाम होय माटे॥

इअरा विसोहिउ पुण । मुत्तुं नर अमर तिरि आउ५२

हवे एकला कषायथीज स्थिति बंध होय नहि, योग सहितहोय. ते माटे बोल अढाविशनो सर्व जीवने विषे योग बलनो अल्पाबहुत कहे छे; सूक्ष्म निगोदियो, लब्धि अपर्याप्तो, प्रथमस

तेथी बादर अपर्याप्तो निगोदियो जघन्य योगअसंख्यातगुणो २ तेथी बेइंद्रि अपर्याप्त जघन्य योग ३ तेथी तेरंद्रि अपर्याप्त जघन्य योग ४ तेथी चोरिंद्रि अपर्याप्त जघन्य योग ५ तेथी असंज्ञी अपर्याप्त जघन्य

मये जघन्यो तेनो वीर्य व्यापार ते झघन्य सर्वथा योग । योग ६ तेथी संज्ञी अपर्याप्त झघन्य योग ७ ॥

सुहुम निगो आइ खणप्पजोग। बायर विगल अमण मणा।

सूक्ष्म पर्याप्त झघन्य योग १० बादर पर्याप्त झघन्य योग ११ सूक्ष्म निगोद वे कह्या ते. झघन्य योगेतर कहेतां सूक्ष्म पर्याप्त उत्कृष्ट योग १२ बादर पर्याप्त उत्कृष्ट योग १३ ए सर्व असंख्यात गुणो ए सर्वत्र जाणवो ॥

सूक्ष्म निगोदिया अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग ८ बादर अपर्याप्त उत्कृष्ट योग ९ ।

अपज्ज लहु पढम दुगुरु। पज्ज हस्सि अरो असंखगुणो ॥३॥

बेंदि पर्याप्त झघन्य योग १९ तेंदि पर्याप्त जघन्य योग २० चौरिंदि पर्याप्त जघन्य योग २१ असंज्ञी पर्याप्त जघन्य योग २२ संज्ञी पर्याप्तो झघन्य योग २३ बेंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २४ तेंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २५ चौरिंदि पर्याप्त उत्कृष्ट योग २६ असंज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग २७ संज्ञी पर्याप्त उत्कृष्ट योग २८ एणे प्रकारे योगनां स्थिति स्थानक अनुक्रमे एकएकथी असंख्यातगुणां जाणवां ॥

बेंदि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १४ तेंदि अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १५ चोरिंदिय अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १६ असंज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १७ संज्ञी अपर्याप्तानो उत्कृष्ट योग १८ अपर्याप्ता बेंद्रियादिकनो उत्कृष्ट योग ।

असमत्त तसुक्कोसो । पज्ज जहन्नि अरएव ठिइ ठाणा ॥

हवे जीवनां चौद स्थानकनेवि षे पूर्व रिति संख्यात, असंख्या त गुणा देखाडे छे-अपर्याप्त त था पर्याप्त एकएकसमय वृद्धि स्थिति स्थानक संख्यातगुणा।

परं केवल अपर्याप्त बेंद्रिने विषे स्थिति स्थानक असंख्यातगुणा होय. हवे सर्वथी थोमा सूक्ष्म अपर्याप्त, तेथी बादर अपर्याप्त, संख्यात गुणा. एम चौद भेदे जाणजो ॥

अपज्जे अर संखगुणा। परम पज्ज बिए असंखगुणा५४

क्षण क्षण प्रत्ये असंख्यात गुणी वीर्यवृद्धि योगवृद्धि करी वधता जाणवा ।

अपर्याप्ता ते स्थिति स्थानक, स्थिति स्थानक प्रत्ये असंख्याता लोकना आकाश प्रदेश ते प्रमाण ॥

पइखणमसंखगुणविरिआ अपज्जपइठिइमसंख लोगसमा

प्रथम स्थिति स्थानक कह्यां ते मां अकेकी स्थिति स्थानकने उपजवानां जेटलां अध्यवसाय स्थानक होय ते देखाडे छे-सात कर्मने विषे स्थिति विशेषाधिक अध्यवसाय स्थानक अधिक ।

आयुविना सात कर्मने विषे प्रथम स्थितिना अध्यवसाय स्थानकथी बीजी स्थितिनाअध्यवसायनांस्थानक (विषेषाधिक) तेथी आयु कर्मना असंख्यात गुणा अध्यवसाय स्थानक होय॥

अज्झवसाया अहिआ । सत्तसुआउसु असंख गुणा५५

हवे मिथ्यात्वमां सास्वादनने विषय विछेद पामी एकताविस प्रकृतिनो पंचेंद्रिने विषे जेम । मनुष्यना भव सहित, धारए

जेटलो उत्कृष्ट स्थितीय बंध काल ते देखाडे छे—तीर्थंचत्रण, नर्कत्रिक,उद्योत, ए सातप्रकृति पल्योपम सहित एकसो त्रेसठ सागरोपम अबंध युगलीआने काल जाणवो ॥

तिरि नरयति जोयाणं । नरनवजुअ संचउ पल्ल तेसठं॥

हवे स्थावरचोक,एकेंद्रिजातीय, विगलेंद्रीय त्रण, । तथा आताप, ए नव प्रकृतिने मनुष्यनव सहित चार पल्योपम अधिक एकसो पंचासी सागरोपम नारकी आदिकनवमां अबंध काल ॥

थावर चउ इग विगला । यवेसु पणसीइ सयमयरा ५६

प्रथम संघयणविना पांच संघयण, प्रथम संस्थान विना पांच संस्थान । अशुभ विहागो गति, अनंतानुबंधी चोक, मिथ्यात्व, दुर्भगत्रिक, थीणंद्धित्रिक ॥

अपढम संघयणा गिइ ।खगईअण मिछदुभगथीणतिगं

निच गोत्र, नपुंसक वेद, स्त्रीवेद, ए पचीस प्रकृतिने मनुष्यभव अधिक मुनि भव आदि देइ एकसो बत्रीश सागरोपम । पंचेंद्रियने विषे अबंध स्थिति उत्कृष्टि होय ॥

निअ नपुं इत्थिदुतीसं । पणिंदिसु अबंध ठिइपरमा ५७

हवे प्रथम एकसो बत्री तथा एकसो त्रेसठ तथा एकसो पंचासी सागरोपमनो अबंध कह्यो तेनो ठाम देखाडे छे—विजयादिक हरेके तेतरी सागरना बे भव तथा त्रण भव वा

रमे बावित सागरनी करे तो एकसो बत्रीस थाय एम ग्रैवेक ने विषे १६१ ।

एम त्रणी प्रमुखमां सागरोपम एकसोबत्रीसतथाएकसोत्रेसठ

विजयाइसु गेविज्ञे । तमाइ देहि सय डुतीस तेसठं ॥

हवे अध्रुव प्रकृति ओतेरनो उत्कृष्ट जघन्य बंध निरंतर बांधवानो काल देखाडे छे-पल्योपम त्रण, सुरद्विक, वैक्रीयद्विक, ए चारने ॥

तथा एकसो पंचासी अबंधकाल।

पणसीइ सय यबंधो । पल्लतिगं सुर विउविडुगे ॥५८॥

एक समय स्थिते असंख्यातो काल ।

तिर्यंच डुग, निचगोत्र, ए त्रण ने आउथानो बंध सततं अन्तर मूहूर्त ॥

समया दसंख कालं । तिरिडुग नीएसु आयु अंतमुहू॥

उदारिकनो सतत बंध असंख्याता पुद्गल परावर्त्त ।

सातावेदनीनो बंध सततं स्थिति पूर्वकोड नव वर्ष उणो केवली आश्री ॥

उरलि असंख परट्टा । सायंठिइ पुव कोमूणा ॥५९॥

सागरोपम एकसो पंचासी लगी नीरंतर ।

पराघात, उश्वास, पंचेन्द्री त्रस चोकने विषे सतत बंध होय. उत्कृष्ट एवं ॥

जलहि सयं पण सीयं । परघुस्सासे पणिंदि तसचउगे॥

हवे १३२ सागरनी स्थिति शुभ विहायो गतिनो ।

पुरुषवेद, सुभग त्रिक, उच्चगोत्र, समचोरस संस्थान ए सातने विषे

बंध होय. १३२ सागरोपम ॥

बत्तीसंसुहविह गइ । पुम सुन्न तिगुन्न चउरंसे ॥ ६०॥

अशुभ विहायो गति, अशुभ जाति ४ अशुभ संस्थान ५। अशुभ संघयण ५ आहारकडुग २ नर्कडुग २ उद्योत डुग २

असुख गइ जाइ आगिइ । संघयणा हार नरयजोयडुगं

नपुंसकवेद, स्त्रीवेद, हास २ अरति २ ते युगल अशातावेदनि ए एकतालिश प्रकृतिने ॥

स्थिर, शुभ, यश, स्थावर दशक, ।

थिर सुन्नजस थावरदस । नपुंइत्थीडुजुअलमसायं ६१

ए एकतालिस प्रकृतिना जघन्य बंध कहे छे-जघन एक समयथी अंतर मुहूर्त्तलगी नीरंतर बंधाय पडे ।

मनुष्य द्विक, जिन नाम, वज्ररिषभनाराच उदारिक अंगोपांग ए पांचने विषे ॥

समयादंत मुहुत्तं । मणुदुगजिण वइर उरलु वंगेसु ॥

तेत्रीश सागरोपम उत्कृष्ट सतत बंध होय अनुत्तर देवने ।

ए पांचने अंतर मुहूर्त्त जघन्य बंध तथा आयु कर्म ४ जिन नामने पण बाकी ६८ प्रकृतिने जघन्य बंध एक समय जाणवो. इति स्थिति बंध समाप्तः॥

तित्तिस यरा परमो । अंतमुहु लहु विआउ जिणे ६२

हवे अनुभाग जे रस बंध ते देखाडे छे. तीव्ररस अशुभ प्रकृति८२ ने संक्लेश परिणामे होय. शुभ प्रकृति ४२ ने तीव्र शुभ रस विशोधी परिणामे होय.

अशुभ प्रकृतिनो मंदरस संक्लेसनी मंदताअने शुभ परिणामनी वृद्धिए. शुभ प्रकृतिनो मंदरस मलीन परिणामे तथा विशुद्धिनी हानीए ॥

तिव्वोअसुह सुहाणं । संकेस विसोहिउ विवज्जयउ ॥

जे वारे अशुज्ञनो तीव्ररस बांधे ते वारे शुज्ञनो मंदरस बांधे. जे वारे शुज्ञनो तीव्ररस बांधे ते वारे अशुज्ञनो मंदरस बांधे. हवे तीव्ररस, मंदरस, शाकारणे थाय ते कहे छे–पर्वतनी रेखा समान १ पृथ्वीनी रेखा समान २ रजनी रेखा सर्खो ३ । जलनी रेखा सर्खो ४ ए चारक षाये करी मंदे मंद; तीव्रे तीव्र॥

मंदरसो गिरि महिरय जल । रेहा सरिस कसाएहिं ६३

हवे रसनुं स्वरूप देखाडे छे–ज्यां अशुज्ञनो चोगणियो; त्यां शुज्ञनो एक गणियो. ज्यां अशुज्ञनो त्रिगणियो. त्यां शुज्ञनो द्विगणियो, ज्यां अशुज्ञनो बे गणियो; त्यां शुज्ञनो त्रिगणियो. ज्यां अशुज्ञनो एक गणियो. त्यां शुज्ञनो चोगणियो चार, त्रण, बे, एक; स्थानकरस अशुज्ञ प्रकृतिनो अशुज्ञ । शुज्ञ प्रकृतिनो शुज्ञ: हवे जे प्रकृतिना जेवा रस होय ते देखाडे छे-पांच अन्तराय, देश घाती आवरण सात मति, श्रुत, अवधि, मनपर्यव, चक्षु, अचक्षु अवधि ॥

चउ ठाणाइ असुहो । सुहन्नहाविग्घ देस आवरणा ॥

पुरुषवेद, संजलन कषाय ४ ए सत्तर प्रकृतिने एक, बे, त्रण, चारे गणिया रस होय । एम बाकी प्रकृति १०१ तेने शुज्ञाशुज्ञ बे त्रण, चार ठाणिया होय ॥

पुम संजलणिग डुतिचउ ठाण रसा सेस डुगमाइ ६४

त्रय, मोहनी, उपघात; ए अगियार प्रकृति आठमे गुणठाणे जघन्य रस बांधे ।

नवमे गुणठाणे पुरुषवेद, संजलण चोक, ए पांच मंद रसे बांधे ॥

त्रय मुवघाय मपुव्वो । अनियट्टि पुरिस संजलणो॥७०॥

अंतराय पांच, आवर्ण नव. ए चौद दशमे गुणठाणे क्षपकवन्त मंदरसे बांधे ।

मनुष्य, तिर्यंच, ए बे सूक्ष्मत्रिक, सु० सा० अ० विगलेंद्रित्रिक, चार गतिनां आयु ॥

विग्घावरणे सुहुमो । मणु तिरिआसुहुम विगल तिगआयु

वैक्रीय छक; ए सोल मंदरसे बांधे देवताने ।

नारकी, उद्योत, उदारिक दुग ए त्रण मंदरसे बांधे ॥

वेउवि छक ममरा । निरया उज्जोय उरलदुगं ॥ ७१ ॥

तीर्थंचदुग, नीचगोत्र; सातमी नर्क नारकी बांधे, उपशम समकितने सन्मुख थका ।

जिण नामनो मंदरस बांधे अविरति समकीति नर्क विना अणे गतिना जीव. स्थावर एकेन्द्रि; ए बे मंदरसे बांधे ॥

तिरिदुग निअंतमतमा। जिणमविरय निरयविणिग थावरयं

यावत् सुधर्मा देवलोक सुधी उपलक्षणथी इसान पण कहेवुं आताप नामनो मंदरस बांधे पण्ते हवे समकीती ।

शाता, स्थीर, शुभ, जस, मंदरसे बांधे. ते चारनी इतर जे अशाता, अस्थिर, अशुभ, अजस; समकीती चण्तोमंदरसे बांधे॥

आ सुहुमा यवसम्मो।वसाय थिरसुभ जसासिछारा७२॥

अमृचोक, शुभवर्णचोक, तेजस् चोक, मनुष्य दुग ।

विहायो गति, बे पंचेन्द्रि,श्वासोश्वास, पराघात, उच्चगोत्र॥

तमचन्न तेअचउ मणु खगइ दुग पणिंदि सास परधुचं॥

सुभगत्रिक, दुर्भगत्रिक, दुर्भग दुस्वर, अनादे ए त्रस चोकादि

संघयण ७, संस्थान ७, नपुंसक वेद, स्त्री वेद । चालिस प्रकृति चारे गतिना मी थ्या दृष्टि मंदरसे बांधे ॥

संघयणा गिइनपुंथी।सुभगि अरति मिन्न चउगइआ ७३॥

हवे रस बन्धना मूल उत्तर प्रकृति आश्री भांगा कहे छेः—तेजस् चोक—तेजस्, कार्मण, अगुरु लघु, निर्माण, शुभवर्ण चोक, वेदनी२। ए दशनो अनुत्कृष्ट भाग रस बन्ध सादि, अनादि, ध्रुव, अध्रुव, ए चार भेदे बंधाय. शेप ध्रुवबंधी प्रकृतिथ३नोअने॥

चउ तेय वन्न वेयणिय । नाम गुक्को सं सेस धुवबंधी ।

घाती कर्म चारनो अजघन्य रस चारे भांगे बांधे । गोत्रकर्मने विषे बे प्रकारे अनुत्कृष्ट अजघन्य रसबंधने पीषे चारे भांगा होय. इतिरस बन्धः समाप्तः ॥

धाइणं अजहन्नो । गोए दुविहो इमो चउहा ७४ ॥

कही प्रकृतिथी शेष बाकी रही जे ६१ प्रकृति आयुषा कर्म जघन्य, अजघन्य उत्कृष्ट, अनुत्कृष्ट, ए चारमां बंध सादि, अध्रुव. ए बे होंय इति ॥ हवे प्रदेस बन्धनुं स्वरूप तेमां प्रथम कर्म वर्गणा कहे छे—एक परमाणुनो समुह ते परमाणु वर्गणा, बे परमाणु ए

एम अणपादि जीव अनन्त परमाणुं मले अजन्यथी अनन्त गु

कगा मले ते वे प्रदेसी वर्गणा । णा अणुए वंधाया एवा ॥

सेसंमि उहाइग दुग ।णुगाइ जा अनवणंत गुणिं आणू॥

तेम एकथी पावलनी जे वर्ग

खंध ते उदारिकने उचीत अ णाउ ते अग्रहणिक छे ए उदारि

हवा योग वर्गणा । क वर्गणा वादर छे ॥

खंधा उरलो चिअ वग्गणाउ। तह अगहणंतरिआ ७५ ॥

चोथी तेजस वर्गणा, पांचमी

भाषा वर्गणा, छठी श्वासोश्वा

एम वीजी वैक्रीय वर्गणा, त्री स वर्गणा, सातमी मनवर्गणा

जी आहारक वर्गणा । आठमी कार्मण वर्गणा; तेमां॥

एमेव विउव्वा हार । तेअ नासा णुपाण मण कम्मे ॥

तेमां अनुक्रमे एक एकथी सूक्ष्म

थाय. तेनी अव गाहना । उछेद आंगुल असंख्यातमो भाग

सुहुमा कमा वग्गहो । ऊणूणंगुल असंखंसो ७६ ॥

अनंतमे भागे उदारिक वर्गणा

ते खंध वैक्रीयादि सातेने अ

एक एक वधतां सिद्धने । ग्राह्य छे

इक्कि हिआ सिद्धा । णंतं सा अंतरेसु अग्गहणा ॥

सघले आप आपणी जघन्य यो आप आपणा अनंत भागे

ग्य वर्गणाथी । साधिक उत्कृष्टी वर्गणा ॥

सव्वन्न जहन्नु चिआ । निअणंतं साहिआ जेठा ॥७७॥

हवे कर्म पणे जे परमाणुं लेवा

य तेनुं स्वरूप कहे छे-छेला चा

र फर्स-टाढो, हनो, लुखो, चोप वर्ण पांच, पांच रस, ए सोल
रुयो तेणे सहित बे गन्ध सुर कर्म प्रकृति योग जे खंधनाद
नी, डुर्नि । लीआमां ॥

अंतिम चन्न फास डुगंध । पंचवन्न रस कम्म खंध दलं॥

जेमां छे तेवा परमाणुं सहित
अनन्ता प्रदेस छे. एवा कर्म द
सर्व जीवथी अनंतगुणो रस । लते ॥

सब्ब जीअ णंतगुण रस । अणुजुत्त मणंतय पएसं॥७८॥

पोताना असंख्यात प्रदेसे प्रदे
एक प्रदेसे अवगाह्यो जे कर्मते। जीव ॥

एग पएसो गाढं । निअ सब्ब पएस उ गहेइ जिउ ॥

नामकर्म, गोत्रकर्म, आपसमां
तुल्य आयुथी अधिक आवते प
तेमां थोमा आउखा कर्मनो जाग दे पण जोमजो ॥

थोवो आऊ तदंसो । नामे गोए समो अहिउ ॥७९॥

नाम गोत्रथी अन्तराय कर्म, ज्ञा
नावर्णी, दर्शनावर्णी, कर्मनो अ सर्वथी अधिक वेदनी कर्मनो
धिको जाग; तेथी मोहनी कर्म जाग. जे कारणथी थोमो वे
नो जाग अधिको । दनीनो जाग होय तो ॥

विग्घा वरणे मोहे । सब्बोवरि वेअणीइजेणप्पे ॥

स्थिति विशेषे शेष उत्तर प्रकृति
ते प्रगटपणे न होय । भाग कर्म दलमांथी जाणवी ।

तस्स फुमत्तं न हवइ । ठिई विसेसेण सेसाणं ८० ॥

उत्तर प्रकृतिने आप आपणी मू

ल प्रकृति तेनीज जाति कहिये ते मूल प्रकृति आठे कर्म वेंहेच तां लाध्यां दलिआं । तेनो जे अनंतमो न्नाग सर्वघाती प्रकृतिनो होय विशेषव्याख्या वृत्तिथी जाणजो ॥

निअ जाइ लद्ध दलिया । णंतसो होइ सव्व घाईणं ॥

शेष सर्व घाती प्रकृतिनो अनंतमो न्नाग तेथी बाकी देस घाती

वध्यमान प्रकृतिनो भाग वेंहेचे पण अवध्यमान प्रकृतिनो न्नाग वेंहेचे नही । सर्व घाती प्रकृतिने तो जे पोतानी जातिनी प्रकृति समय १ प्रत्ये बांधे अने वेंहेचे ॥

व झंतीणं विन्नज्जइ । सेसं सेसाण पइ समयं ७१ ॥

हवे न्नाग लब्ध जे दलिया गुणगणानी श्रेणिये रचना देखाडे छे—तमां प्रथम अगियार गुणनी श्रेणियोनां नाम देखाडे छे— समकितनी श्रेणी, देसविरतिनी श्रेणी, सर्व विरतिनी श्रेणी । अनंतानु वंधिया सत्तामांथी काढवानी चोथी दर्शन मोहनी खपावेते पांचमी श्रेणी

सम्मदेस सव्व विरइउ। अण विसंजोअ दंस खवगेअ ॥

मोहनी उपशमावा उपशम श्रेणी आठमे, नवमे दशमे गुणठाणे छठी, मोह उपशमी रह्यो ते थी उपशम, अगियारमे गुणठाणे सातमी क्षपक श्रेणी चढता आठमाथी दशमा गुणठाणा सुधी आठमी वारमे गुणठाणे सर्व मोह गयां ते नवमी, तेरमे गुणठाणे दशमी श्रेणी, चौदमे गुणठाणे अजोगी गुणठाणे श्रेणी अगियारमी

मोहसम संत खवगे । खीण सजोगि अरगुण सेढी।७२॥

हवे गुणश्रेणी अगिधार कही;
तेनो अर्थ अने गुणश्रेणिये रह्या
जीव कर्म निर्जरे ते देखाडे छे— समय २ दीठ कर्मना उदय
उत्तरोत्तर गुणनी प्राप्ति करे पू नासमयथी मांही असंख्यात
र्वे जे कर्मदलनी रचना करीतेने। गुणाकारे कर्म निर्जरे ॥

गुण सेढी दल रयणा । णु समय मुदया दसंख गुणणाए॥

एणे गुणाकारे चली अनुक्रमे प्र असंख्यात गुणाकारे कर्मनी
थमे कह्या गुण स्थानक तेने । निर्जरा करे ते जीव ॥

एअ गुणा पुण कमसो । असंख गुण निज्जरा जीवा ८३।

सास्वादन वालाने जो बीजां गु
णठाणां फरसी आवे तो अंतर
हवे गुणठाणानां जघन्य उत्कृ मुहूर्त पूर्व कहुं तेज; ए बे जघ
ष्ट आंतरा देखाडे छे. पल्योप न्य आंतरां. इतर, कहेतां बीजा
मनो असंख्यातमो भाग आंतरु दस गुणठाणे जघनथी अंतर
पडेवा अंतर मुहूर्तनुं पडे कोने?। मुहूर्त्तनुं आंतरु ॥

पलिआ संखं तमुऊ। सासण इअर गुणअंत रहुस्सं ॥

बीजा गुणठाणाने विषे उत्कृष्ट
उत्कृष्ट आंतरु मिथ्यात्वने वि आंतरु अर्द्धपुद्गल मांही अनंतां
षे बे छासठ सागरोपमनुं । बारमे तेरमे चौदमे अंतर नथी॥
गुरु मिच्छे बे छ सठी । इअर गुणे पुग्गलद्धंतो ८४॥

हवे पुद्गल परावर्तनुं स्वरूप देखाडवा पल्योपम सागरोपमा
दिक मान कहे छेः—उद्धार पल्योपम, अद्धा पल्योपम, क्षेत्र पल्यो
पम, एक योजन लांबो पहोलो ऊंडो कुवो तेमां जुगलियानां वा
ल करीने ठांसीने कुवो भरिये, तेमांथी समये समये काढे तो वा
ल काढतां कुवो खाली थाय त्यारे उद्धार बादर पल्योपम थाय,

ने ते उपर कहेला वालने असंख्यात गुणा कल्पीने समये, सम ये अकेको काढतां कुवो खाली थाय त्यारे सूक्ष्म उद्धार पल्योपम थाय. तथा पूर्वे जे कुवो वाले भरेलो छे; ते सो, सो, वर्षे अकेको वाल काढतां खाली थाय त्यारे बादर अद्धा पल्योपम थाय, ने ते वाल असंख्यात गुणा कल्पीने सो, सो, वर्षे अकेको काढतां अद्धा सूक्ष्म पल्योपम थाय उपर कहेलो कुवो जे वालाग्रे भरेलो छे तेने जे आकाश प्रदेश फरशेला छे. तेमांथी अकेको आकाश प्रदेश काढतां जे वारे सर्व वालाग्रने फरसेला आकाश प्रदेश निर्लेप थाय, तेवारे बादरथी क्षेत्र पल्योपम थाय उपर कहेला जे वालाग्रने स्पर्शा तथा अणस्पर्शा एवा समस्त आकाश प्रदेशने समय, समय, काढतां जे वारे समस्त आकाश प्रदेश निर्लेप थाय ते वारे क्षेत्र थकी सूक्ष्म पल्योपम थाय. जे उपर सूक्ष्म उद्धार पल्योपम कह्यो छे, तेवा पचिस कोडाकोडी पल्योपमना जेटला समय थाय, तेटला द्वीप समुद्र छे. आउखांनी स्थिति प्रमुख सूक्ष्म अद्धा पल्योपमे छे त्रसादिक जीवनुं परिमाण सूक्ष्म क्षेत्र पल्योपमे छे तेज भेदे सागरोपम छे ॥

उद्धार अद्ध खित्तं पलिय तिहा समय वास सय समए।
केस वहारो दीवो दहि आउ तसाइ परिमाणं ॥ ८५॥

हवे पुद्गल परावर्तना भेद था छे; द्रव्य पुद्गल, परावर्त क्षेत्र, काल, भाव।

ते चार भेदने बे गुणा करतां आठ थाय बादर चार, तेनानो काल थोडो माटे सूक्ष्म चार, ते मोटो काल घणो माटे ए आठ

दव्वे खित्ते काले भावे। चउह दुह बायरो सुहुमो॥

होय अनंती, उत्सर्पिणी. अवसर्पिणी।

पुद्गल, परावर्त कालनुं प्रमाण॥

होइ अणंतु स्सप्पिणि।परिमाणो पुग्गल परिट्टो ८६॥

हवे द्रव्य पुद्गल परावर्तनुं मान कहे छे—उदारिकादिक सात वर्गणा आहारक विना। एक जीव मुके फरसीने ए साते वर्गणाना सर्व परमाणु प्रत्ये अनानुक्रमे तेम ॥

उरलाइसत्तगेणं। एग जीव मुअइ फुसिअसव्व अणु ॥

द्रव्यथी जाणवुं. हवे द्रव्य सूक्ष्म कहे छे—सात वर्गणामांथी अनुक्रमे एक वर्गणाना परमाणु फरसे वच्चे बीजी फरसे ते लेखे नहि. एम फरसतां जे काल थाय तेटलो काल स्थुल जे बादर पुद्गल परावर्त। थते द्रव्य सूक्ष्म पुद्गल परावर्त जाणवुं ॥

जतिअ कालि सथूलो । दव्वे सुहुमो सगन्नपरा ॥८७॥

हवे क्षेत्रादिक त्रण, पुद्गल परावर्त बादर तथा सूक्ष्म देखाडे छे—चउद राजलोकना आकाश प्रदेश, अनुक्रमविना जन्म, मरण करी सर्व फरसे ते बादर क्षेत्र पुद्गल परावर्त तेज आकाश प्रदेश अनुक्रमे फरसे; ते सूक्ष्म क्षेत्र पुद्गल परावर्त उत्सर्पिणी, अवसर्पिणी, कालना जेटला समय, अनानुक्रमे फरसे ते बादर काल पुद्गल परावर्त तेज समय अनुक्रमे फरसे ते सूक्ष्म समया पदनोअर्थ उपरना पद भेगो कह्योछे. हवे भावपुद्गल परावर्त बे भेदे कहे छे-अनुभागवा रसबन्धनां जेटलाअध्यवसायना स्थानक छे, ते स॰

काल पुद्गल परावृत ।   स्थानक ॥

लोग पएसो सप्पिणी । समया अणुभागबंधठाणाय॥

ते प्रत्ये जेम तेम अनानुक्रमे फरसी मरे ते बादर रस बन्ध पुद्गल परावृत तेज स्थानक. अनुक्रमे मरणे करी समस्त फरसी मरे ते सूक्ष्म रस बंध; वा भाव पुद्गल परावृत ।

एमफरसी मरे ते.क्षेत्रादिपुद्गल परावर्त स्थूल, सूक्ष्म, जाणवा

जह तह कम मरणेणं । पुठाखित्ताइ थुयियरा ॥ ८८ ॥

हवे जीव उत्कृष्ट जघन्य प्रदेश बंध करे तेना स्वामी देखाडे छे

उत्कृष्टा योगनो धणी संज्ञी पर्यातो ॥

थोडामां थोडी प्रकृति बांधनार ।

अप्पयर पयडि बंधि । उकड जोगी असंनि पज्जतो ॥

जघन्य योगनो धणी असंज्ञि अपर्याप्तो जीव जघन्य प्रदेश बंध करे ।

करे प्रदेश बंध उत्कृष्टो

कुणइ पएसु कोसं ।   जहन्नयं तस्स वच्चासे ॥ ८९ ॥

हवे मूल उत्तर प्रकृति आश्री उत्कृष्ट प्रदेश बंधना स्वामी देखाडे छे-मीथ्यात, अविरती सम्यक्, देशविरती, प्रमत्त, अप्रमत्त, ए पांच गुणठाणे प्रवर्त्ततो आयु कर्मनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध करे ।

बीजा, त्रिजा गुणठाणा विना मोहनी कर्मनो उत्कृष्टो प्रदेश बंध करे. सात गुणठाणावाळा मीथ्यातथी नवमा अनिवृति वाळा सुधी सात ॥

मिच्छ अजयचउ आउ। बितिगुणविणु मोहिसत्तमिच्छाइ

उमूल प्रकृति मोहनी आयु वि ना तथा उत्तर प्रकृति सत्तर ते नां नाम–ज्ञानावर्णी पांच, दर्श नावर्णी चार, अन्तराय पांच, साता, जस, उंच गोत्र; ए सत्त रनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध दशमा गुणगणावालो बांधे ।

चोथा गुणठाणा वालो बीजी चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध करे. देशविरती गुणठाणावा लो त्रिजी चोकमीनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध करे ॥

उन्हं सत्तरस सुहुमो । अजया देसा विति कसाए ॥ए०॥

पांच प्रकृति--पुरुषवेद, संजलन चोक ए पांच उत्कृष्ट प्रदेश बंध अनिवृत्ति गुणठाणानो धणी क रे शुभ विहायो गति ।

नरनुं आयु, देवत्रिक, सुभग त्रिक, वैक्रीयद्विक; ॥

पण अनियट्टि सुखगइ । नराउसुर सुभगतिगविउविदुगं ॥

समचोरस संस्थान, असाता वेदनी;

वजऋषभ नाराच संघयण, ए तेर प्रकृतिनो उत्कृष्ट प्रदेश बंध मीथ्या दृष्टि अथवा सम्यग् दृ ष्टि गुणठाणे करे ॥

समचउरंस मसायं । वइरंमिछो व संमोवा ॥ ए१ ॥

नीद्रा, प्रचला, बे जुगल ते. हास्य, रति, अरति, शोक, ।

जय मोहनी, दुर्गंछामोहनी, तीर्थंकरनाम कर्म; ए नव प्रक तिनो उत्कृष्टो प्रदेश बंध सम्य क् दृष्टि बांधे ॥

निद्दा पयला दुजुअल । जय दुगा तिछ सम्मतो ॥

उलो मुनि जे अपूर्वकरणवालो तथा अप्रमत्तवालो आहारक दु

चउदस रज्जु लोगो । बुद्धि कउ होइ सत्त रज्जुघणो ॥

श्रेणी कही ते श्रेणो वर्ग करीए ते वारें परतर होय; तेनो वर्ग करीए त्यारे घन थाय. प्रदेश वन्य समाप्तः ॥

ते घन रज्जुमांना दीर्घ एक प्रदेशनी ।

तद्दीहेग पएसा । सेढीपयरोञ्म तव्वगो ॥ ९७ ॥

हवे उपशम श्रेणी स्वरूप देखाडे छे–प्रथम अनन्तानुवन्धी चोकने उपशमावे पछी दर्शन मोहत्रिक जे सम्यक्त,मीश्र मिथ्यात मोहनी; उपशमावे पछी नपुंसक वेद, उपशमावे, पछी स्त्रीवेद उपशमावे ।

वेद पद पाछल पदने अर्थे छे. पछी हास्यादिक छ उपशमावे; वली पुरुषवेद,उपशमावे. एसर्व

अणदंस नपुंसित्थी । वेय छक्कं च पुरिस वेयंच ॥

अप्रत्याख्यान क्रोध, प्रत्याख्यान क्रोध; उपशमावे; पछी संज्वलन क्रोध उपशमावे; पछी अप्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान मान उपशमावे, पछी संज्वलन मान उपशमावे, पछी अप्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान माया उपशमावे. पछी संज्वलननी माया उपसमावे पछी अप्रत्याख्यान, प्रत्याख्यान लोभ उपशमावे,पछी स्वंजलनना लोभनो कीटी

क्रोधे क्रोध, माने मान, मायाये माया, लोभेलोभ; एम बीजी, त्रीजी, चोकमीना सर्वे सखा जोडा तेना वच्चे वच्चे संजल

करे ते दशमे गुणठाणे उपशमावे । नी एक, एक उपशमावे. इति उपशम श्रेणी

दो दो एगंतरिए । सरिसे सरिसं उवसमेइ॥९८॥

हवे क्षपक श्रेणीनुं स्वरुप कहे छे-प्रथम अनन्तानुबन्धीचोक, खपावे.पछी मिथ्यात मिश्र, सम्यक्त मोहनी खपावे । त्रणनां आयु-देव, तीर्यंच,नर्कनां खपावे;एकेंद्रि जातिपणुं विगलेंद्रि त्रिक खपावे; पछी थीणंधी त्रिक,खपावे;उद्योतनाम खपावे॥

अण मिच्छ मीस सम्मं।तिआउ इग विगलथीण तिगुजोयं

तीर्यंच डुग, नर्क डुग, स्थावर डुग; । साधारण, आताप, पछी प्रत्याख्यानी, अप्रत्याख्यानी; बेना आठ कषाय खपावे पछी नपुंसक वेद अने पछी स्त्रीवेद खपावे॥

तिरि नरय थावर डुगं । साहारा यव अठनपुंत्थी ९९

पछी हास्यादिक छक खपावे, पुरुष वेद खपावे, पछी संज्वलन चोक खपावे, नीद्राडुग-नीद्रा, प्रचला, । नीद्रा पदनो अर्थ पूर्व पदमां कह्यो छे. अन्तराय,५ ज्ञानावर्णी,५ दर्शनावर्णी,४ ए सर्व खपावे क्षपक श्रेणी पुरी थइ. केवल ज्ञान उपजे ॥

छग पुम संजलणा दो । निद्दा विग्ध वरणखएनाणी ॥

ए रीते पुज्यश्री देवेन्द्र सूरि जीए लख्यो वा रच्यो । शतक नामा पांचमो कर्मग्रन्थ एम आत्माने संभारवार्थे इति॥

देविंद सूरि लिहियं । सयग मिणंआय सरणठा॥१००॥

॥ इति टबार्थ सहित पाचमो कर्मग्रन्थ समाप्त थयो ॥

॥ सप्ततिकानामा षष्ठ: कर्मग्रन्थ: ॥

हवे सप्ततिका नामे छठो कर्मग्रन्थ लखुं छुं.

सिद्ध अचल पद वा सिद्धप्रसि रूपद कर्म प्रकृति आदियकी घणा अर्थे सहित एवो ।

बन्ध प्रकृति, उदय प्रकृति, स त्ता प्रकृति, तेनां स्थानक; तेनो समुदाय वे त्रणपादि ॥

सिद्ध पएहिं महत्थं । बंधोदय संत पयडि ठाणाणं ॥

कहु छुं; ते सांभल. किचिंत् वा संक्षेप अर्थ प्रत्ये ।

रच्यो एवो अर्थ दृष्टिवादना निजरणा रूप मध्येथी ॥

वुच्छं सुण संखेवं । नीसंदं दिठि वायस्स १ ॥

केटली प्रकृति बांधतो केटली प्र कृति वेदे ।

केटली, केटली अथवा सत्ता प्रकृतिनां स्थानक होय ॥

कइ बंधंतो वेअइ। कइ कइ वा संत पयडि ठाणाणं ॥

मूल प्रकृति उत्तर प्रकृतिनेविषे।

भांगा तेना जे विकल्प वा भे द, बन्ध, उदय सत्ता संबंधी अ न्योन्य थाय ते जाणवा आठ बांधे आठ उदय सत्ता आयु वि ना सातनो बंधक, आठ उदय सत्ता मोह आयु विना छनो बं धक. आठनी उदय सत्ता ॥

मूलुत्तर पगइसु । भंग विगप्पा मुणे अव्वा २ ॥

तेमां मूल प्रकृति संबंधीभांगा

आठना बन्धे आठनो उदय, आ ठनी सत्ता, ए भांगो मिथ्यात्व थी अप्रमत्त सुधी छे. सातना बं धकने आठ उदे, सत्ता नवमा

देखाडे छे-आठ प्रकारे बांधता   सुधी; छना बंधके आठ उदे
सात बांधता, छ बांधता थका।   सत्ता दशमे गुणठाणे ॥

अठ विह सत्त छ ब्बंधगेसु। अठेव उदय संतंसा ॥

साता एक विधे बंधकना त्रण
विकल्प छे. अगियारमे, बारमे,   एक विकल्प अबंधी चौदमा
तेरमे।   ठाणाने ॥

एग विविहे तिविगप्पो। एग विगप्पो अबंधंमि ३ ॥

हवे जीव स्थानके मूल प्रकृति
ना भांगा देखाडे छे सात कर्म
नो वा आठ कर्मनो बंध होय   आठनी सत्ता होय. तेर जीव
तेने आठनो उदयने।   स्थानकने विषे होय ॥

सत्त ठबंध अठुदय। संत तेरससु जीव ठाणेसु ॥

हवे एकजे पनरमा जीव स्थान
कने विषे एटले संज्ञी, पंचेन्द्रि
पर्याप्ताने विषे पांच भांगा होय।   बे भांगा होय केवलज्ञानमध्ये॥

एगंमि पंचभंगा। दो भंगा हुंति केवलिणो ४ ॥

हवे गुणठाणा चौदमां सात भां
गाना विकल्प कहे छेः-आठ
गुणठाणाने विषे एक विकल्प.   एक छ गुणठाणे एक बेके विक
त्रण, आठ, नव, दश, अगियार,   ल्प कहे एक, बे, चार, चार
बार, तेर, चौद, ए आठ।   छ, सात, ए छए गुणठाणे ॥

अठेसु एग विगप्पो। छस्सुवि गुणसन्निएसु दुविगप्पा ॥

प्रत्येके   प्रत्येके।   बंध उदय सत्तारूपे कर्मने ॥
पत्तेयं पत्तेयं।   बंधोदय संत कम्माणं ५ ॥

हवे उत्तर प्रकृति आश्रित कहे छे–ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी नव वेदनी बे, मोहनी अगावित्रा। आयुनी चार, तेमज नाम कर्मनी बेतालिश ॥

पंच नव डुन्नि अठावीसा । चउरो तहेव वायाला ॥

गोत्र कर्मनी बे, अन्तराय कर्मनी पांच कही एवी जे प्रकृतिउ; ते मूल कर्मना अनुक्रमे जाणवी ॥

डुन्निय पंचय ज्ञणिया । पयमीउ आणु पुव्वीए ६ ॥

हवे उत्तर जे प्रकृतियोनां बन्ध स्थानक, ते कहे छे–बन्धमां,उदयमां, सत्तामां । ज्ञानावर्णी तथा अन्तरायने विषे बन्धकाले ए बेनी दश प्रकृति बन्ध उदय सत्ता पांच, पांच, प्रत्येकनी होय ॥

बंधोदय संतंसा । नाणा वरणं तराइए पंच ॥

ते बेनी दशे प्रकृतिनो बन्ध ट ले पण तेमज । उदयमां, सत्तामां, होय. ते बेनी पांच, पांच ॥

बंधो वरमे वितहा । उदय संता हुं ति पंचेव ७ ॥

हवे दर्शनावर्णीने कहे छे–बन्धने विषे, सत्ताने विषे । प्र ृतिनां स्थानक त्रणये तुल्य छे. नव, छ, चार सर्वे नव थीणं द्वि त्रिक गये छ, नीद्रा, प्रचला, हीने चार ॥

बंधस्सय संतस्सय । पगइ ठाणाणि तिन्नि तुल्लाणि ॥

उदय स्थानक बे होय, चार, पांच ॥ चारनुं, पांचनुं, ए बे दर्शनावर्णी कर्मने विषे ॥

उदय ठाणाणि दुवे । चउ पणग दंसणा वरणो ८ ॥

बीजुं जे दर्शनावर्णी कर्मनाना चार पांचनो उदय होय; नवनी

वना बंधने विषे । सत्ता होय ॥

वीश्रा वरणे नव बंधएसु । चउ पंच उदय नव संता॥

ठ प्रकृतिनो बन्ध, चार प्रकृति
नो बन्ध होय; त्यां पण एम जाणवुं ।

चारनो बन्ध,चारनोउदय,त्यां
ठनी सत्ता होय; क्षपक श्रेणी॥

ठ चउ बंधे चेवं । चउ बंधु दए ठ लंसाय ए ॥

नवनी सत्ता होय. पांचना उद
यमां नवनी सत्ता. चारनो उद

बन्ध थकी वीरमे थके चार
य त्यां ठनी सत्ता. चारनो उद

नो अने पांचनो उदय, ने ।
य त्यां चारनी सत्ता पण होय ॥

उवरय बंधे चउ पण । नवंस चउरुदय ठ चउ वसंता॥

भांगानी वेंहेचण करे ठे–मोह
नीय कर्मना जांगा तो आगल

हवे वेदनि आयु गोत्रने विषे। या पठी कहीशुं ॥

वेयणि आउअ गोए । विनज्ज मोहं परं वुच्छं १० ॥

गोत्र कर्मने विषे सात जांगा । आठ भांगा ठे वेदनि कर्मने विषे।

गोअंमि सत्त जंगा । अठपजंगा हवंतिवेअणिए ॥

पांच, नव, नव, पांच, जांगा । आयुखां चारने पण अनुक्रमे॥

पण नव नव पण जंगा । आउचउक्केविकमसोउ ॥११॥

हवे मोहनीनां बन्ध स्थानक दश
कहे ठे बाविस. एकविस । सत्तर, तेर, नव, पांच. ॥

बावीस इक्कीसा । सत्तरसं तेरसेव नव पंच ॥

चार, त्रण, बे वली एक;ए दश। बन्धनां स्थानक मोहनी कर्मनां

चउ तिगं डुगं च इक्कं । बंध ठाणाणि मोहस्स ॥१२॥

हवे मोहनी कर्मनां उदय स्थानक कहे छे-एक वली बे, चार । एहथी एकेक अधिक दश उत्कृष्टा ॥

एगंच दोव चउरो । इत्तो एगाहिआ दसुकोसा ॥

उघे वा सामान्ये मोहनीय कर्मने विषे। उदय स्थानक नव होय॥

ओहेण मोहणिज्जे । उदय ठाणाणि नवहुंति ॥१३॥

हवे मोहनी कर्मनां सत्ता स्थानक कहे छे. बीजा पदने अन्ते वीस पद कह्युं छे. ते प्रथम पदादिमां कह्या आंकने जोड्वुं. अठाविस. सत्ताविस छविस, चोविस, । त्रेविस, बाविस, एकविस, पदमां कहेला आंकमां अधिकाहोय विस।

अठय सत्तय छ चउ । तिग दुग एगा हिआ जवेवीसा॥

तेर, बार, अगियार, । एथी आगल पांचथी मांडी एक, एक, ऊणा करे: पांच, चार त्रण, बे, एक; ए पांच ॥

तेरस बारिकारसें । इत्तो पंचाइ एगूणा ॥ १४ ॥

ए सत्तानां प्रकृति स्थानक । तेज मोहनी कर्मनां होय पनर होय ॥

संतस्स पयडि ठाणाणि । ताणि मोहस्स हुंतिपन्नरस ॥

वन्धनां, उदयनां, सत्ताने विषे। मोहनी कर्मना भांगाना विकल्प वा भेद घणा जाणवा ॥

वंधोदय संते पुण । भंग विगप्पावहुं जाण ॥१५॥

हवे मोहनी कर्मनां वंध स्थानक विषे यथायोग्य भांगा कहे

छे-व भांगा बाविसना बन्ध स्थानकमां चार भांगा एकविसना बंध स्थानकने विषे । सत्तरना, तेरना, ए बे बंध स्थानकने विषे बे, बे, भांगा प्रत्येके

छव्वावीसे चउ इगवीसे । सत्तरस तेरसे दोदो ॥

नवना बन्ध स्थानकने विषे पण बे भांगा ॥ ते पछी जे बन्ध स्थानक छे; पांच प्रमुख तेने विषे प्रत्येके एक, एक भांगो छे ॥

नवबंधगेवि दुन्निउ । इक्कि कमउ परंभंगा ॥ १६ ॥

हवे एटलां बंध स्थानक मध्ये केटलां उदय स्थानक होय ते कहे छे–सात आदि लइने दश पर्यन्त चार उदय स्थानक होय, बाविसना बंधने विषे सात, आठ, नव, दश, एकविसना बन्ध स्थानकने विषे । सात आदि लइ नव पर्यन्त उदय कर्मना भांगा होय ॥

दस बावीसे नवइग वीसे । सत्ताइ उदय कम्मंसा ॥

छ आदि लइ नव पर्यन्त सत्तरना बंध स्थानकने विषे. छ सात, आठ नव । तेरना बंध स्थानकने विषे पांच थी मांडी आठ सुधी उदय स्थानक होय. पांच छ, सात, आठ॥

छाई नव सत्तरसे । तेरे पंचाइ आठेव ॥ १७ ॥

चार आदि देइ नवना बंध स्थानकने विषे चार, पांच, छ, सात। उत्कृष्टो सात पर्यन्त उदय स्थानक होय ॥

चत्तारि आइ नवबंधएसु । उक्कोस सत्त मुदयंसा ॥

पंच विध बंधकने विषे वली । उदय स्थानक बेनो जाणवो ॥

पंच विह बंधगे पुण । उदउ दुएहं मुणे अव्वो ॥ १८ ॥

ए थकी एटले पंचविध बंधक पछी चतुरविध बंधकादिक देइ चार, त्रण, बे, एक ।

एक, एक, उदय स्थानक होय सघले पण ॥

इत्तो चउ बंधाई । इक्किकुदया हवंति सव्वेवि ॥

उदय स्थानक होय तेमज उदय स्थानकने अभावे पण जे उपशान्त कषायने विषे सत्ता

बंध मटे वा टले पण तेमज ।

स्थानक एक होय ॥

बंधो वरमे वि तहा । उदयाभावे विवाहुज्जा ॥ १९ ॥

हवे दस आदे देइ एक सुधी जेटला भांगा उपजे तेज कहे छे. दसना उदयने विषे एक चोविसी, नवोदयने विषे छ चोविसी आठना उदयने विषे ।

सातना उदयने विषे दस चोविसी, छना उदयने विषे सात चोविसी, पांचना उदयने विषे चार चोविसि, चारना उदयने विषे एक चोविसी नीपजे ॥

इक्कग छक्किकारस । दससत्त चउक्कइक्कागं चेव ॥

ए ने पूर्वे सात बोल मलीने चालिस चोविसीनु पद ।

बार भांगा बेना उदयने विषे छे. एकना उदय स्थानकने विषे अगियार भांगा ॥

एए चउवीस गया । बार दुगि इक्किकारा ॥ २० ॥

हवे ते सह भांगानी संख्या अने पदनी संख्या बीजे मते कहे छे एटले चउवीस दुगनि बेने उदये एक चोविसी. एटलो ग्रन्थने प ण अने ग्रन्थान्तर छे. तेमने चालिस चोविसीना नवसो साठ भांगा बेना उदयमां बार भांगा एकना उदयमां अगियार भांगा, ए सर्व मली नवसो त्र्यासि भांगा थाय छे, बीजे मते एकताळीस

चोविसीना नवसो चोरासी ज्ञांगा, ने एकना उदयमां अगियार ज्ञांगा, ते मेलवतां नवसो पंचाणुं ज्ञांगा थाय ।

नव पंचाणउदयसए ।

उदय स्थानक नव विकल्पमां ज्ञांगा वा विकल्प नवसो पंचाणु या नवसो त्यासिमां मोह्या वा मुझाणा जे जीव॥

॥मोहनीय कर्मना उदय चोविसी विकल्प पद संख्या॥

उदयस्था.	१०	९	८	७	६	५	४	२	१	.९	९
चोविसी.	१	६	११	१०	७	४	१	1		४१	४०
विकल्प.	२४	१४४	२६४	२४०	१६८	९६	२४	२४ / १२	११	९९५	९८३
पदछेद.	२४०	१२९६	२११२	१६८०	१००८	४८०	९६	४८ / २४	११	६९७१	६९४७

अगणोतेरसेने इकोतेर पदना समूहे सो पद उपर जोडयुं तेणे करी सहित आंक जाणवो ए मतान्तरेण ॥

उदय विगप्पेहिं मोहिया जीवा ॥

अउणत्तरिएगुत्तरि । पयविंद सएहिंविन्नेआ ॥१२॥

हवे स्वमतने अभिप्राये उदयना पद उदयने विकल्पे वा भेदे नी संख्या कहे छे-नवसेने त्यासी वा भांगे मुझाया जीव॥

नव तेसीइ सएहिं । उदय विगप्पेहिं मोहिआ जीवा ॥

हवे नवसे त्यासीना पदछेद कहे छे पूर्वे बंध स्थानके जे चोविसीउ कही, ते स्थानक साथे चोविसीउ गणे पदछेद थाय, अगणयोतेरसें सुरुतालिस छे. अगनोतरसें सुगतालिस पूर्व यन्त्रथी जाणजो ।

पदना समूहे सूत्रमां "सय" पद छे, ते गया पदमां आंक कहेवा. अहुं छे जाणवा ॥

अठाणत्तरि सीयाला । पयविंद सएहिंविन्नेआ ॥२१॥

हवे सत्ता स्थानक साथे वन्ध देखाडे छेः—त्रण सत्ता स्थानक बाविसना बन्धने विषे होय.ते जअठाविस, सत्ताविस, छविस। एकविसना बन्ध स्थानकने विषे अठाविसनु एकज सत्ता स्थानक होय. सत्तरना बन्ध स्थानकने विषे तो ॥

तिन्नेवय बावीसे । इगवीसे अठविस सत्तरसे ॥

छ सत्ता स्थानक होय. निश्चे तेरना बन्ध स्थानकने विषे तथा नवना बन्ध स्थानकने विषे आवते पदे कहे छेः—। पांचज सत्ता स्थानक होय॥

छच्चेव तेर नव बंध एसु । पंचेव ठाणाणि ॥ २२ ॥

पांच तथा चार ए बे बन्ध स्थानकने विषे तो ॥ छ, छ, सत्ता स्थानक होय. बाकी रह्यां जे वन्ध स्थानक, ते मां पांच, पांच, सत्ता स्थानक होय ॥

पंचविह चउविहेसु । छ छक्क सेसेसु जाण पंचेव ॥

प्रत्येके, प्रत्येके; । चार सत्ता स्थानक होय बन्ध टलेथी॥

पत्तेअं पत्तेअं । चत्तारिअ बंध वुच्छेए ॥ २४ ॥

दस, नव, पन्नर, आदि लइने । बन्ध,उदयनेसत्ता प्रकृतिस्थानक

दस नव पन्नर साई । बंधोदय संत पयडि ठाणाणि ॥

मोहनी कर्मने विषे कह्यां । हवे पछी नामकर्मनां बन्ध, उदय अने सत्ता प्रकृति स्थानक कहेछे ॥

भणिआणि मोहणिज्जे । इत्तो नामं परं वुच्छं ॥२५॥

हवे नाम कर्मने विषे प्रथम बन्ध स्थानक प्रत्ये त्रेविस, बीजे बन्ध स्थानके पचिश बन्ध स्थानक ॥ त्रीजे छविस, चोथे अठाविस, पांचमे ओगणत्रिस, बन्धस्थानक

तेवीस पन्न वीसा । छवीसा अठवीसा गुणतीसा ॥

छठे त्रीस, सातमे एकत्रिस, आठमे एक। ए रीते बन्धनां स्थानक नाम कर्मनां ॥

तीसे गतीस मेगं। बंध ठाणाणी नामस्स ॥ २६ ॥

हवे कीया बन्ध स्थानकने विषे केटला भांगा ते सर्व संख्या कहे छे–चार भांगा त्रेविसना बन्ध स्थानकमां, पचिस भांगा पचिसना बन्ध स्थानकने विषे, सोल भांगा छविसना बन्ध स्थानकने विषे। नव भांगा अठाविसना बन्ध स्थानकने विषे नव हजारवसो अडतालिस भांगा ओगणत्रिसना बन्ध स्थानकने विषे छे ॥

चउ पणवीसा सोलस । नव बाणउई सयाय अडयाला

एकतालिस ऊजार छेंतालिसें एटला भांगा त्रीसना बन्ध स्थान कने विषे छे। एक, एक, भांगो एकत्रिसना बन्ध स्थानकमां तथा एकना बन्ध स्थानकमां छे. सर्व भांगा १३९४५ थया. बन्ध स्थानक आठनां मलीने २३, २५, २६, २८, २९, ३०, ३१, १ सर्व ८, ना ४, २५, १६, ९, ९२४८, ४६४१, १, १, १३९४५; ॥

एयालुत्तर छायाल सया । इक्कि बंधविही ॥ २७ ..

हवे नाम कर्मनां उदय स्थानक कहे छे–विसनुं उदय स्थानक विस; एकविसनुं उदय स्थानक एकविस; चोविसनुं उदय स्थानक चोविस; ते पछी। एक, एक, आंक अधिक करतां यावत् एकत्रिश लगी. २०, २१, २४, २५, २६, २७, २८, २९, ३०, ३१, ए दस

वीसिगवीसा चउवीसगाउ । एगाहिया य इगतीसा ॥

[illegible] उदय स्थानक होय। नरनुं उदय स्थानक ११ आगनुं उदय स्थानक १२ होय, ए बार उदय स्थानक नाम कर्मनां ॥

उदय ठाणाणि [illegible] । [illegible] हुंति नामस्स ॥२८॥

[illegible] उदय स्थानकने [illegible]

[illegible]

[illegible] उदय स्थानक [illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible]

दनो जेगो अर्थ छे।

अडण तीसिकारस।

	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०	११	१२	१३
उदय	२०	२१	२४	२५	२६	२७	२८	२९	३०	३१	९	८	कुल.
भांगा	१	४२	११	३३	६००	३३	१२०२	१७८५	२९१७	११६५	१	१	७७९१

सयाणि हिय सत्तर पंच सठीहिं ॥

आठना उदय स्थानकना प्रकार जाणवा तेने विषे जांगानी संख्या ७७९१ जाणवा (तेनो यंत्र उपरनो) ॥

हवे एक, एक, जांगो नवना तथा आठना उदय स्थानक मां वीसना उदयथी ते।

इक्कि गंच वीसा । दहुदयं तेसु उदय विही ॥३०॥

हवे नामकर्मनां सत्ता स्थानक कहे छे त्रएय, वे, ए आंकने ने उना आगल धरजो त्राणुं, बाणुं नव्यासी ।

अठ्यासी, छ्यासी, एंसी, अग व्यासी

तिदुनउई गुणनउई । अठ छलसी असीइ गुणसीइ॥

अठ्योतेर छोंतेर, पंच्योतेर; ए आठ छ, पांच, ने सीत्तेर प द साथे मेलवजो । नव, आठ, ए बार नाम कर्म नां सत्ता स्थानक जाणवां ॥

अठछपन्नत्तरि । नव अठय नाम संताणि ॥३१॥

हवे नाम कर्मना संवेध कहेवा माटे नाम कर्मना बन्ध, उदय, सत्ता स्थानकनी संख्या देखाडे छे-आठ बंध स्थानक, बार उदय स्थानक, बार सत्ता स्था

नक; ए त्रण प्रकारे प्रकृति स्था
नक. वे पदनो त्रेगो अर्थ ल
रूयो ठे ।

अठय वारस वारस । वंधोदय संत पयम्हि ठाणाणि ॥

उघे वा सामान्ये ए जे वन्धा दि तेने ।

हवे विशेषे प्रकारे जेने जेम सं नवे तेम नागा उपजाववा ॥

उहेणा एसेणय । जन्नजहा संन्नवं विन्नजे ॥३१॥

हवे प्रथम सामान्य प्रकारे सं वेध देखाम्हे ठे-नाम कर्मनां नव उदय स्थानक, ने पांच सत्ता स्थानक ।

त्रेविसना वंध स्थानकने विषे तथा तेमज पचिसना तथा ठ विसना वंध स्थानकने विषे प ण जाणवी ॥

नव पणगोदय संता । तेवीसे पन्नवीस ठवीसें ॥

नव उदय स्थानक; ने सात स त्ता स्थानक. उगणत्रीश तथा त्रीशना वन्ध स्थानकने विषे ठे

आठ उदय स्थानकने चार सत्ता स्थानक; अगविशना वंधने विषे ।

अठ चउर ठवीसे । नव सत्ति गुणतीस तीसंमि ३३

एक उदय स्थानक, अने एक सत्ता स्थानक हवे एकत्रिशना वंध स्थानकने विषे ठे ।

तथा एकना वंध स्थानकने वि षे एक उदय स्थानक, आठ स त्ता स्थानक ।

एगेग मेगतीसे । एगे एगुदय अठ संतंमि ॥

वीरमे वा अवन्धे वा वन्ध टद्ये दस, दस ।

वेदक वा उदय स्थानक, सत्ता स्थानक होय ॥

उवरय वंधे दस दस । वेयग संतंमि ठाणाणि॥ ३४ ॥

हवे एटला नांगा जीव स्थानक

तथा गुण स्थानक आश्री स्वामी देखाडे छे–त्रण विकल्प, बन्ध, उदय, सत्तारुप जे विकल्प तेनां प्रकृति स्थानक तेणे करी।

चऊद जीवस्थानकने चउद गुण स्थानक; तेने विषे पूर्वोक्त्वा हवे कहे छे– ॥

तिविगप्प पगइ ठाणेहिं । जीव गुण संनिएसु ठाणेसु॥
तेम भांगाना प्रयोग करवा । ज्यां जेम संभव होय त्यां तेम॥
भंगा पउंजियवा । जथ्थ जहा संभवो भवई ३ए ॥

हवे जीवस्थानक आश्री कहे छे–तेर जीवस्थानकने विषे संक्षेप शब्द स्थानक वाची छे एक संज्ञी पर्याप्तो वर्जीने ।

ज्ञानावर्णी, अन्तराय, एबे कर्मना त्रण विकल्प जे बन्ध, उदय, सत्तारुप पामिये ते केम ? ते कहे छे–पांचनो बन्ध, पांचनो उदय, पांचनी सत्ता होय ॥

तेरससु जीवसंखेव एसु। नाणंतराय ति विगप्पो ॥

एक जीवस्थानक संज्ञी पंचेन्द्रिने विषे त्रण विकल्प होय; बे विकल्प पण होय ।

केवली प्रत्ये एके भांगो नहि तेकारणथी ज्ञानावर्णी अन्तराय कर्म न होय ॥

इक्कंमिति डुवि गप्पो। करणं पइ इन्थ अवि गप्पो ३६॥

हवे दर्शनावर्णी कर्म जीवस्थानके कहे छे–प्रथम तेर जीवस्थानकेनवनो बन्ध, चारनो तथा पांचनो उदय पण होय ।

नवनी सत्ता होय, एक संज्ञी पंचेन्द्रिने विषे अगियार भांगा उपजे, प्रथम कह्या छे तेम ॥

तेर नव चउ पणागं । नव सत्ते गम्मि भंग मिक्कारा ॥

हवे वेदनी कर्म, आयुकर्म, गोत्र कर्मने विष ॥

भांगा कहीने मोहनीय कर्मना पछे कहेशे ॥

वे आणिअ आउ गोए । विन्नऊ मोहं परं वुत्तं ३७ ॥

ए त्रणना ज्ञांगा देखामवा अंतर भाष्य गाथा कहे छे–पर्याप्त सन्निने विषे इतर तेर जीवस्थानकने विषे ।

एकने आठ ज्ञांगा पंजे वीजाने चार ज्ञांगा जाणजे. ए वेदनीय कर्मना ज्ञांगा ॥

पज्जत्तग सन्नि अरे । अठचउक्कं च वेअणिअ ज्ञंगा ॥

हवे गोत्रकर्मना देखामे छे-पर्याप्त संज्ञीने विषे सात भांगा; बाकी तेर स्थानकने विषे त्रण ज्ञांगा गोत्र कर्मना ।

प्रत्येके जीव स्थानकने विषे ज्ञांगा होय ॥

सत्तय तिगंचगोए । पत्तेअंजीवठाणेसु ॥ ३८ ॥

हवे आयु कर्मना ज्ञांगा देखामवा अंतर ज्ञाप्य गाथा कहे छे पर्याप्त संज्ञीने विषे, अपर्याप्त संज्ञीने विषे ।

मन सहित वालाने पर्याप्त अ संज्ञीने विषेशेषेषु-शेष अगियार स्थानकने विषे ॥

पज्जता पज्जत्तग । समणे पज्जत्त अमणसेसेसु ॥

प्रथमने अठाविश ज्ञांगा वीजाने दश ज्ञांगा ।

त्रीजाने नव भांगा, चोथाने पांच ज्ञांगा समस्त आयु कर्मना जाणवा ।

अठावीसं दसगं । नवगं. पणगं च आउस्स ३९

हवे जीवस्थानकनेविषे मोहनीय कर्मना बन्ध, उदय, सत्ता स्थानक देखामे छे--आठ जीव स्थानके; पांच जीव स्थानकने विषे; एक जीव स्थानके ।

आठने एक, पांचने वे, बन्ध स्थानक होय. दश बन्ध स्थानक; एक जीव स्थानकेमोहबंध

८	५	१ स्थानक १४
१	२	१० बंधस्थानक

अठसु पचसुं एगे । एग डुगं दसप मोहबंधगए॥

पूर्वोक्त अनुक्रमे त्रण, चार, नव, उदय स्थानक; एटले आठ जीव स्थानके त्रण, पांचे चार एके नव ।

८	५ १	जीव०
३	४ ९	उदय०

त्रण, त्रण, सत्ता स्थानक मोहनीनां आठ जीव स्थानके त्रण, पांचे त्रण, एके पंदर, एम पूर्व रीते अनुक्रमे

८	५ १	जी०
३	३ १५	स०

तिग चउ नव उदय गए । तिग तिग पन्नरस संतंमि॥४०

हवे जीव स्थानके नाम कर्म, बंध, उदय, सत्ता स्थानक विचारे छे-पांच बंध स्थानक, बे उदय स्थानक, पांच सत्ता स्थानक पांच बंधस्थानक चार उदय स्थानक ।

पांच सत्तास्थानकअने पांचनो बंध, पांचनो उदय, पाचनी सत्ता ए होय. त्रणे भेद पांच, पांच साथे ॥

पण दुग पणगं पण चउ । पणगं पणगा हवंति तिन्नेव

पांच बन्ध स्थानक; छ उदय स्थानक, पांच सत्ता स्थानक, छ बन्ध स्थानक; छ उदय स्थानक; पांच सत्ता स्थानक ।

आठ बन्ध स्थानक, आठ उदय स्थानक, दस सत्ता स्थानक;ए त्रण छ ए जीव स्थानकना छ विकल्प फेलाववा हवे कहे छे॥

पण छ प्पणगं छछ पणगं । अठ ठ दसगं ति. ४१ ॥

सात अपर्याप्तानो प्रथम भेद तेने बन्ध, उदय, सत्ता पूर्वे कहेलां जोडजो ।

ए प्रथम स्वामी १ हवे सूक्ष्म पर्याप्तानो बीजो भेद तेने बन्ध पांच उदय चार, सत्ता पांच, २ बादर पर्याप्तानो त्रीजो भेद बन्ध पांच, उदय पांच, सत्ता पांच, ३ नीचे एम ॥

सत्तेवय अपज्जता । सामी सुहुमाय बायरा चेव ॥

विगलेन्द्रि त्रणनो चोथो जेद, तेने बन्ध, उदय, सत्ता, ४ बन्ध पांच, उदय ठ, सत्तापांच। तेमज असंज्ञीनो पांचमो जेद बन्ध ठ, उदय ठ, सत्ता पांच, ५ सन्निनो ठठो जेद बन्ध आठ, उदय आठ, सत्ता दस; ६ ॥

विगलिंदि याय तिन्निउ । तह्य असन्नीअ सन्नीय ४५ ॥

॥ यन्त्र ॥

नाम.	बन्ध	उदय.	सत्ता
अपर्याप्त ७	५	३	५
सूक्ष्मपर्याप्त१	५	४	५
बादर पर्याप्त१	५	५	५
बीइंडी ३	५	६	५
असन्नी १	६	६	५
सन्नी १	८	८	१०

हवे गुणठाणा आश्री कहेठे ज्ञानावर्णी कर्म. अन्तराय कर्म, त्रण प्रकारे, पांचनो बन्ध, पांचनो उदय, पांचनी सत्ता तेमज बानीभे प्रथम दशगुणठाणाने विषे. हवे बे प्रकार जे उदय अने सत्ता अगियारमे, बारमे गुणठाणे होय ॥

नाणंतराय तिविह । मवि दससु दोहुंति दोसु ठाणेसु ॥

हवे मीथ्यात्व गुणठाणुं, सास्वादन गुणठाणुं, बीजुं दर्शनावरणी कर्म कहे ठे। नवनो बन्ध, चार, पांचनो उदय, नवनी सत्ता होय ॥

मिच्छा सासणे बीए । नव चउ पण नवप संतंसा ४३॥

मीश्र जे त्रीजुं गुणठाणुं त्यांथी ते आठमा गुणठाणाना प्रथम जाग सुधी। ठनो बंध, चार वा पांचनो उदय, नवनी सत्ता कर्मना अंश होय

मीगाइ निअदिठ । ठ चउ पण नवपसंत कम्मंसा ॥

नवनी सत्ता; हवे बे जुगल जे जोडो चारनो क्षपक श्रेणीने विषे नवमे, दसमे, गुणठाणे चारनो बन्ध, चारनो उदय, छनी सत्ता ॥

अपूर्व ८ अनिवृत्ति ९ सूक्ष्म संपराय १० अण गुणठाणे चारनो बन्ध, चार, पांचनो उदय।

चउ बंध तिगे चउ पण । नवंस दु सुजुअल छस्संता ४४

उपशान्त जे अगियारमे चारनो या पांचनो उदय, नवनी सत्ता ।

क्षीण मोहे चारनो उदय छनी सत्ता प्रथम भागे चारनो उदय, चारनी सत्ता बीजे भागे ॥

उपसंते चउ पण नव । खीणे चउ रुदय छचचउसंता ॥

हवे वेदनी, आयु, गोत्र, ए त्रण कर्मना ।

भांगा वेदेचीने मोहनी कर्म पछी कहेशे ॥

वेअणिअ आउ गोए । विभज्ज मोहं परंवुच्छं ॥४५॥

हवे वेदनीय कर्म, गोत्र कर्मना भांगा जाणवा आप्पनी गाथा देखाडे छे-चार भांगा पेहेला वेदनीना छगुणठाणाने विषे. बे भांगा त्रीजा, चोथा, आगला सात गुणठाणाने विषे जाणवा एक चउदमाने विषे चार वेदनीना भांगा जाणवा ॥

चउ छस्सु दुन्नि सत्तसु । एगे चउ गुणेसु वेअणियभंगा

गोत्र कर्मने विषे पांच भांगा, मीथ्यादृष्टि गुणठाणाने विषे चार भांगा, सास्वादन गुणठा एक भांगो; आगल्यां आठ ?

णाने विषे बे भांगा; त्रीजे, चोथे, पांचमे गुणठाणे ॥ एगठाणाने विषे बे भांगा, एक चउदमे गुणठाणे ॥

गोए पण चउ दोतिसु । एग ठसुडन्नि इक्कंमि ४६

हवे आउखाना भांगा जाणवाने काजे अन्तर भाष्य गाथा कहे छे-आठ, छ, साथे अधिक पद विस जोडवुं; एटले अठाविस छविस, प्रथम गुणठाणे, बीजे गुणठाणे भांगा । सोल भांगा मीश्र गुणठाणे, वीस भांगा वली चोथे गुणठाणे जाणवा. वार भांगा पांचमे गुणठाणे, छभांगा बे गुणठाणे छठे सातमे ॥

अठगा हिग वीसा । सोलस वीसंच वार छदोसु ॥

बे भांगा वार गुणठाणे पामिये आठ, नव, दश, अगियार; त्रण गुणठाणे एक भांगो वार, तेर, चौद;॥ ए मीथ्यात्वादिक अजोगी सुधी आयु कर्मना भांगा जाणवा॥

दोचउसु तीसुइक्कं । मिच्छाइसु आउए भंगा ॥ ४७ ॥

हवे मोहनीय कर्मनां बन्ध स्थानक गुणठाणे कहे छे-गुणठाणां प्रथम आठने विषे । अकेकुं मोहनीय कर्मनुं बन्ध स्थानक होय, वली ।

गुणठाणगेसु अठसु । इक्किकं मोहबंध ठाणंतु ॥

पांच, बन्ध स्थानक अनिवृत्ति गुणठाणे पांच, चार, त्रण बे एक । पंचवीरमे ते उपर दसमा आदि गुणठाणे, त्यार पछी ॥

पंचा नियट्टिठाणे । बंधो वरमो परंतत्तो ॥४७॥

हवे मोहनीय कर्मनां उदय स्था

नक कहे वे-सातथी मांमी दश लगी उदय स्थानक होय; मी थ्यात गुणगणे ।

सास्वादन मीश्र ए बे गुणगणे उदय सातथी मांमी नवनो उत्कृष्टो होय ॥

सत्ताइ दसउ मिच्छे । सासायण मीसए नवुक्कोसो ॥

व आदि नव लगी उदय स्थानक चोथे गुणगणे होय ।

देशवृत्ति गुणगणे पांचथी मांमी आठ पर्यन्त उदय स्थानक होय ॥

छाई नवउ अविरइ । देसे पंचाइ अठेव ॥४९॥

विरति छठे गुणगणे, क्षयोपसम जे सातमे गुणगणे ।

चारथी मांमी सात सुधी उदय स्थानक होय, चारथी मांमी व सुधी आठमा गुणगणे ॥

विरए खउसमिए । चउराई सत्त ठच्च पुव्वंमि ॥

नवमे अनिवृत्ति बादर गुणगणे वली ।

एक अथवा बे उदयना जांगा होय ॥

अनियट्टि बायरे पुण । इक्कोव दुवेव उदयंसा ॥५०॥

एक उदय स्थानक सूक्ष्म संपराय जे दशमु गुणगणु तेने विषे होय ।

एम वेदे वा जोगवे मोहनीनो उदय अवेदक बाकी चार गुणगणांने विषे ॥

एगं सुहुम सरागो । वेएइ अवेअगा जवे सेसा ॥

जांगानुं वली प्रमाण वा संख्या पूर्वे देखाड्या वे तेम जाणवा॥

जंगाणं च पमाणं । पुव्वु द्दिठेणनायव्वं ॥ ५१ ॥

हवे उदयने विषे चोविसि देखाडे वे-एक चोविस दसना उदयने विषे, व चोविसी नवना

अगियार चोविस सातने उदये अगियार चोविसी वने ...

उदयने विषे, अगियार चोविसी आठने उदये । नव चोविसी पांचने उदये,त्रण चोवसी चारना उदयने विषे॥

इकगं छक्किक्कारि । कारसेव इकार सेव नवतिन्नि ॥

ए जे कही चोविसियो ५२होय। बार जांगा बेना उदयमां, पांच जांगा एकना उदयमां होय ॥

एए चउवीस गया । बार डुगे पंच इक्कंमि ॥५१॥

हवे उदयनी सर्व संख्या देखा डे ठे बारसें अने पांसठ१२६५। उदयना विकल्प वा जेदे मो ह्या वा मुकाया जीवो ॥

बारस पण सठिसया । उदयविगप्पे हिं मोहिआजीवा

आठ हजार चारसें सीत्योतेर ८४७७ । पदना वृंदे वा समूहे सोपद उ परना आंकमां कह्युं तेने अर्थेछे, ते जाणवुं ॥

॥ उदय यन्त्र ॥

नाम	१	२	३	४	५	६	७	८	९	सर्व
उदय	१०	९	८	७	६	५	४	२	१	९
चौविसी	१	६	११	११	११	९	३	०	०	५२
भांगा	२४	१४४	२६४	२६४	२६४	२१६	७२	१२	५	१२६५
पदवृंद	२४०	१२९६	२११२	१८४८	१५८४	१०८०	२८८	२४	५	८४७७

चुलसीइ सत्तसत्तरि । पयविंद सएहिं विन्नेआ ॥५३॥

हवे मीथ्या दृष्टयादिक गुणठा णाने विषे उदय जांगा प्ररुप वानी अन्तर जाष्य गाथा कहे छे-आठ चौविसी, चार चौवि सी, चार चौविसी, ४, ५,६,७, चार गुणठाणे प्रत्येके। आठ चौविसी, होय, आठमे चार चौविसी होय ॥

अठ१चउ२चउ३चउर । ठगाय चउरोअहुंति चउवीसा

चार भांगा तथा पांच भांगा अनिवृत्ति गुणठाणे जाणवा. च शब्द थी अनिवृत्ति बादरे चार भांगा होय ने पांचमो भांगो सूक्ष्म संपराय गुणठाणे एक उदयने विषे होय ॥

मीथ्यात्वादिक आठमा गुणठाणा सुधी जाणवी ।

मिच्छाइ अपुव्वंता । बारस पणगं च अनियट्टि ॥५४॥

हवे पद समूह योग्य गति देखाडे छे—तेमां उदय पद देखाडवाने भाष्य गाथा कहे छे—मिथ्यात्वने विषे अडसठ उदय पद होय. सास्वादनने विषे बत्रिश उदय पद होय ।

मीश्रने विषे बत्रीश उदय पद होय. अविरति सम्यक्ते साठ उदय पदज होय. देसविरतिने विषे बावन उदय पद होय ॥

अठठी बत्तीसं । बत्तीसं सठि मेव बावन्ना ॥

चुंआलिस उदय पद बे गुणठाणाने विषे, छठे, सातमे; आठमे गुणठाणे वीस उदय पद।

मीथ्यात्वादिक अपूर्वलगी उदय पद सामान्य प्रकारे जाणवां॥

चोआल दोसु वीसा । मिच्छा माइसु सामन्नं ५५ ॥

दिकने गुणाकारे गुणया थका करवा ॥

जोग, उपयोग, लेस्या ।

जोगो वउग लेसा । इए हिं गुणीआ हवंति कायबा॥

जे जोगादिक ज्यां गुणठाणाने विषे होय ।

ते त्यां होय गुणकार कर्ये ॥

जे जत्त गुणठाणे । ते तत्त हवंति गुणकारा ५६ ॥

त्रण सत्ता स्थानक मीश्र गुण

त्ताविशने उदये, एकत्रिश भांगा अठाविशने उदये, अगियारसेंने नवाणु भांगा उगणत्रीशने उदये, सत्तरसेंने एकाशी भांगा उपजे त्रीशने उदये, उगणत्रीसेंने चौद भांगा एकत्रिसने उदय स्थानके, अगियारसेंने चोसठ भांगा उपजे मिथ्यात्व गुणठाणे (७७७२) भांगा होय ॥

एग चत्तिगार वत्ती स छसय इग तिसिगार नव नउइ।
सत्तरिगं सिगुत्तिस चउद इगार चउसठि मित्तुदया॥६१॥

हवे सास्वादन गुणठाणे अठाविस प्रमुख बंध स्थानके त्रण अर्थ अंतर भाष्य गाथा आठ भांगा अठाविसना बंध स्थानके विषे. चोसठसें भांगा उगणत्रिसना बंध स्थानकने विषे। त्रीसना बन्धने विषे बत्रिसें भांगा, ४० ए सास्वादन गुणठाणे भांगा जाणवा ॥

अठसया चउ सठी। बत्तीस सयाइं सासणे भेआ॥

अठाविस, उगणत्रिस, त्रीस, ए त्रण बन्ध स्थानकना मली। सर्व आठ अधिक छंनुगे एटले ए६०८ थया ॥

अठावीसाइसु। सव्वाण टाहिय छंनउइ ॥ ६२ ॥

हवे सास्वादने गुणठाणे एकविस आदि उदय स्थानक सात, तेना भांगा प्रत्यक्ष भाष्य गाथा--इक्विस भांगा एकविसना उदय स्थानकमां चे भांगा चोविसना उदयमां. आठ भांगा पचिसना उदयमां। छविसेने पांच भांगा, उगणत्रिसना उदय स्थानकमां नव उगणत्रिसना उदयमां ॥

बत्तीस दुन्नि अठय। बासीय सयाय पंचनव उदया॥

त्रेविसँने वार त्नांगा, त्रिसना उदयमां ।
वार हिया तेवीसं ।

वावन अधिक अगियारसेंएटले ११५२त्नांगा एकत्रिसना उदयमां
वावन्निक्कारससयाय ॥ ६३ ॥

हवे चार गतिए अनुक्रमे वन्ध, उदय, सत्ता, स्थानक कहे छे- प्रथम वे वन्ध स्थानक, नर्कग तिए छ वन्ध स्थानक तिर्यच ग ति ए. आठ वन्ध स्थानक मनु ष्य गतिए चार वन्ध स्थानक देव गतिए ।
दोछक्केचचउक्कं ।

हवे उदय कहे छे-नारकीने वि षे पांच उदय स्थानक, तीर्यच गतिने विषे नव उदय स्थानक मनुष्य गतिने विषे अगियार उदय स्थानक, देव गतिने विषे छ उदय स्थानक छे ॥
पण नव इक्कार छक्कगं उदया ॥

नर्कगति आदि नीश्रे सत्तास्था नक अनुक्रमे कहे छेः-
नेरइया इसु सत्ता ।

त्रण सत्ता स्थानक नार्कीने वि षे, पांच सत्ता स्थानक तीर्यचने विषे अगियार सत्ता स्थानक मनुष्यने विषे, चार सत्ता स्था नक देव गतिने विषे ॥
तीपंच इक्कारसचउवं ॥६४॥

हवे इन्द्रिआश्री कहे छे-प्रथम वंध स्थानक-एकन्द्रि वेरन्द्रि, तेरन्द्रि, चौरिन्द्रिने विषे, पंचेन्द्रिने विषे; आवता पदमां अनुक्रमे कहेशे तेम ।
इग विगलिंदिय सगले ।

पांच वन्धस्थानक एकेन्द्रि पांच वन्ध स्थानक विगलेन्द्रि आठ वंध स्थानक पंचेन्द्रिने वि षे, ए वंधस्थानक पद कह्यां
पण पंचय अट्ट वंधठाणाणि

हवे उदय स्थानक तेज अनुक्र मे कहे छे पांच उदय स्थानक

हवे सत्ता स्थानक एज अनुक्र मे कहे छे-पाच सत्ता स्थानक एके

एकेन्द्रिमां, ७ उदयस्थानक वि न्द्रिने विषे, पांच सत्तास्थानक
कलेन्द्रिमां, अगियार उदय स्था विकलेन्द्रिने विषे. बार सत्ता
नक पंचेन्द्रिने विषे, उदयपद स्थानक पंचेन्द्रिने विषे; सत्ता
त्रणेने जोमयुं ते । स्थानक पद प्रत्ये कह्युं ते ॥

पण ठक्किकारुदया । पण पण वारसय संताणि ॥६५॥

। त्रले प्रकारे बंध, उदय, सत्ता
ए प्रकारे कर्म प्रकृतिनां स्थानक कर्मनां ॥

इय कम्म पयमिठाणाणि । सुठु बंधुदय संत कम्माणं॥

चार प्रकारे करीने जाणवा, ते
गति आदिक चउद मार्गणा कीयां चार-प्रकृति बन्ध.१स्थिति
स्थानके सत्पद प्ररूपणादिक वन्ध, २ रस वन्ध, ३ प्रदेश बंध
आ आठ द्वारेने विषे । ४ ए चार ॥

गई आएहिं अठसु । चउ प्पयारेण नेयाणि ॥६६॥

हवे गति आदिक चउद मार्ग
णा नामनी गाथा गति, ४ इन्द्रि योग, वेद, कषाय, ४ ज्ञाना
५ काय ६ । ज्ञान, ८ ॥

गइ इंदिएअ काए । जोए वेए कसाय नाणेय ॥

भव्य, अभव्य, सम्यक्त ६ संज्ञी
संयम, ७ दर्शन, ४लेश्या, ६ असंज्ञी, आहारी, अणहारी, ॥

संजम दंसण लेसा । भव संमे संनि आहारे ॥ ६७॥

हवे संत पदादि आठ द्वारनाम द्रव्यना प्रमाणनुं द्वार, वली
गाथा छता पदनी प्ररुपणा द्वारे। क्षेत्र द्वार, स्पर्शना द्वार ॥

संत पय परूवणाया । दब पमाणं च खित्त फुसणाय ॥

. ., अन्तर द्वार, भावद्वार। अल्पा बहुत द्वार, समस्त
ए द्वार जाणवां ॥

काले तरंच नावो । अप्पा बहुयं च दाराइं ॥ ६८ ॥

स्वामी पणाथी नथी वर्ततुं आं
उदयने विषे उदीरणा साथे तरुं ॥

उदयस्सुदीरणाए । सामित्तान नविज्जइ विसेसो ॥

मूकीने एकतालिस प्रकृतिप्रत्ये। शेष प्रकृति एंसी समस्तने ॥

मुत्तुणय इग आलं । सेसाणं सब्ब पयडीणं ॥६९ ॥

प्रथम उगणचालिस वा एकता
लिस प्रकृति टालीने देखाडे छे ज्ञानावर्णी पांच, अन्तराय पांच, वेनी दश प्रकृति ।

दर्शनावर्णी कर्मनी नव प्रकृति, वेदनी कर्मनी बे प्रकृति मीथ्यात्व मोहनी ॥

नाणं तराय दसगं । दंसण नव वेअणिज्ज मिच्छत्तं ॥

सम्यक्त मोहनी, लोज मोहनी वेद त्रणय ।

चार गतिनां आयुखां चार, नव प्रकृतिनां नाम कर्मनी उच्च गोत्र वली ।

सम्मत्त लोज वेअं । आउणि नव नाम उच्चंच ॥७०॥

हवे नाम कर्मनी नव कही ए
ती तेनां नाम कहे छे-मनुष्यनी गति, पंचेन्द्रि जाति, त्रसपणुं,१।

बादर नाम, पर्याप्त नाम सुजग नाम, आदे नाम; ७॥

मणुअ गइ जाइ तस। बायरं च पज्जत सुजग. आइज्जं।

जस कीर्ति नाम, तीर्थंकर नाम; ए ।

नाम कर्मना शेष नव ए नाम कह्या ते इति प्रकृति ४१ ॥

जस कित्ती तित्थयरं । नामस्स हवंति नव एआ ॥७१॥

हवे कीये गुणठाणे कइ प्रकृति
बांधे ते देखाडे छे-तीर्थंकर ना

म, आहारक शरीर, अंगो पां
ग, ए त्रण प्रकृति विना ।
उपार्जे या बांधे बीजी सर्व ११७
प्रकृतिउ कोण ते कहे छे ॥

तित्थयराहारग विरहिआउ । अजेइ सव्व पयमिउ ॥

मीथ्यादृष्टि गुणठाणानो वेदक
ते १ हवे सास्वादन गुणठाणा
नो धणी विण ।
उगणीस प्रकृति नर्क त्रिका
दिक विना शेष जे बाकी प्रकृ
ति १०१ बांधे ॥

मिच्छत्त बंधगो सासाणोवि । इगुण वीस सेसाउ ॥७१॥

छेनालिस प्रकृति टाळी बाकी
स्युहतेर प्रकृति मीश्र गुणठा
णे बांधे ॥
अविरति जे चोथुं गुणठाणुं ते
गुणठाणाने वर्त्ततो तेंतालिस वि
ना बाकी सोत्योतेर प्रकृति बांधे

छापालि सेस मीसो । अविरय सम्मो तिआलपरिसेसा ॥

त्रेपन प्रकृति टाळीने देशविर
ति गुणठाणे सडसठ प्रकृति
बांधे ।
विरतिजे छठे गुणठाणे सतावन
न प्रकृति विना शेष त्रेसठ प्र
कृति बांधे ॥

तेवन्न देशविरउ । विरउ सगवन्न सेसाउ ॥ ७३ ॥

बांधे; देवगतिनुं आयपुग्ली.
इतरजे प्रमत्त गुणठाणे ते गा

गणसाठ प्रकृति सातमा गु
णठाणानो धणी ।
अठावन प्रकृतिनो बंध करे अप्र
मत्त गुणठाणानो धणी ॥

इगुण सठि मप्पमत्तो । बंधइ देवाउयं स इप गर्वा ॥

छप्पन प्रकृति अपूर्व करणने
आठमे गुणठाणे ।
छप्पन वा छविस पण बांधे ॥

अठावन्नमपुव्वे । छप्पन्नं वा वि छवीस ॥ ७४ ॥

[illegible]

णी या छत्री । णानो धणी ॥

बावीसाएगूणं । बंधइ अठार संतअनियट्टी ॥

सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण गणानो धणी । एक साता वेदनी प्रकृति अमोहीजे अगियारमे, बारमे, सजोगी तेरमे गुणठाणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सजोगित्ति ॥७५॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं । उघे वा सामान्य प्रकारे गति आदिक मार्गणा स्थानकने विषे कहुं तेम जाणवुं ॥

ए सोउ बंध सामित्तं । उहु गइ आइएसु वितहेव ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं छे तेथी कहेवो । ज्यां जेम प्रकृति छती होय छता पणे ॥

उहाउ साहिज्जइ । जह जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे ते प्रकृति कहे छे-तीर्थंकर नाम कर्म. देवतानुं आयु, नारकीनुं आयखु, । आगखु वली त्रण त्रण गतिमां जाणवुं ते कहे छे-तीर्थंकर नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां होय देव आयु, देवगति, मनुष्यगति, तीर्यंच गतिमां होय. नारकीनुं आयु, मनुष्यगति, तीर्यंचगति. नर्क गतिमां होय ॥

तित्थयर देव निरया । उयंच तिसु तिसुगईसु वोधवं ॥

बाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्तर बन्धनी । होय सर्व पण गतियोने विषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हवंति सवासु विगईसु ॥७७॥

म, आहारक शरोर, अंगो पांग, ए त्रण प्रकृति विना । उपार्जे या वांधे वीजो सर्व ११७ प्रकृतिउ कोण ते कहे छे ॥

तित्थयरा१ हारग विरहिआउ । अजेइ सव्व पयमिउ ॥

मीथ्यादृष्टि गुणठाणानो वेदक ते १ हवे सास्वादन गुणठाणानो धणी विण । उगणीस प्रकृति नर्क त्रिकादिक विना शेष जे वाकी प्रकृति १०१ वांधे ॥

मिछत्त वेयगो सासाणोवि । इगुण वीस सेसाउ ॥७२॥

छेतालिस प्रकृति टाली वाकी च्युहोतेर प्रकृति मीश्र गुणठाणे वांधे ॥ अविरति जे चोथुं गुणठाणुं ते गुणठाणाने वर्त्ततो तेंतालिस विना वाकी सोत्योतेर प्रकृति वांधे

छायाल सेस मीसो । अविरय सम्मो तिआलपरिसेसा॥

त्रेपन प्रकृति टालीने देसविरति गुणठाणे सगसठ प्रकृति वांधे । विरतिजे छठे गुणठाणे सत्तावन पकृति विना शेष त्रेसठ प्रकृति वाधे ॥

तेवन्न देशविरउ । विरउ सगवन्न सेसाउ ॥ ७३ ॥

उगणसाठ प्रकृति सातमा गुणठाणानो धणी । वांधे; देवगतिनुं आयखुवली. इतरजे प्रमत्त गुणठाणे ते वारे अठावन प्रकृतिनो वंध करे अप्रमत्त गुणठाणानो धणी ॥

इगुण सठि मप्पमत्तो । वंधइ देवाउयं च इय रावी ॥

अठावन प्रकृति अपूर्व करणजे आठमे गुणठाणे । छपन वा छविस पण वांधे ॥

अठावन्नमपुव्वो । छप्पन्नं वा वि छव्वीस ॥ ७४ ॥

वाविसथी मांडी एक, एक, उ वांधे अराक सुधी नवमा गुणठा

णी वा नवी । णानो धणी ॥

बावीसाएगूणं । वंधइ अठार संतअनियट्टी ॥

सत्तर प्रकृति बांधे दसमा गुण ठाणानो धणी । एक साता वेदनी प्रकृति अगो ईाजे अगियारमे, बारमे, सजो गी तेरमे गुणठाणे बांधे ॥

सत्तरस सुहुम सरागो । सायममोहो सजोगित्ति ॥७५॥

ए सर्व बंध स्वामीपणुं । हवे वा सामान्य प्रकारे गति आदिक मार्गणा स्थानकने वि षे कहुं तेम जाणवुं ॥

ए सोउ वंध सामित्तं । उहु गइ आइएसुवितहेव ॥

प्रथम सामान्य प्रकारे कहुं ते तेथी कहेवो । ज्यां जेम प्रकृति ग्रती होय छ ता पणे ॥

उहाउ साहिज्जइ । जत्त जहा पयमि सद्यावो ॥७६॥

हवे जे गतिमां जे प्रकृति पामे ते प्रकृति कहे छे-तीर्थंकर नाम कर्म. देवतानुं आयु, नारकीनुं आयखु, । आउखु वली त्रण त्रण गति मां जाणवुं ते कहे छे-तीर्थंकर नाम, देव, मनुष्य नर्कगतिमां होय देव आयु, देवगति, मनु ष्यगति, तीर्यंच गतिमां होय. नारकीनुं आयु, मनुष्यगति,ती र्यंचगति. नर्क गतिमां होय ॥

तिउयर देव निरया । उपंच तिसु तिसुगईसु बोधवं ॥

बाकी ११७ प्रकृति एकसो सत्त र बन्धनी । होय सर्व पण गतियोने विषे ॥

अवसेसा पयमीउ । हवंति सद्यासु विगईसु ॥७७।

हवे उपशम श्रेणी कहे छे-प्रथम चार कषाय, अनन्तानुबन्धी क्रोध, मान, माया, लोभ, ते चारने । दर्शन त्रिकने सम्यक्त मोहनी, मीथ्यात मोहनी, मीश्र मोहनी, एवं सात विण उपशमावे

पढम कसाय चउक्कं । दंसणतिग सतगाविउवसंता ॥

अविरति सम्यक्त गुणठाणाथी मांडीने । यावत् निवृत्ति गुणठाणुं आठमुं त्यां सुधी जाणवी ॥

अविरयसम्मत्ताउ । जावनिअट्टि त्तिनायवा ॥ ९८॥

हवे अनिवृत्ति बादर जे नवमेथी मांडीने, सात प्रकृतिथी मांडीने पचीस प्रकृति सुधी उपशान्त प्रकृति पामीये एवुं देखाडे छे-सप्तक उपशम्ये-सातनपुंसक वेद उपशम्ये आठ, पछे स्त्रीवेद उपशम्ये, नव; पछे हास्यादि छ उपशम्ये पन्नर, पछे पुरुषवेद उपशम्ये सोल प्रत्याख्यान, अप्रत्याख्यान, बेनो क्रोध उपशम्ये, अढार, संज्वलन क्रोध उपशम्ये उगणीस ॥

सत्तठनवय पनरस । सोलस अठारसेव इगुणवीसा ॥

प्रत्याख्यानी, अप्रत्याख्यानी मान बे उपशम्ये एकविस, संज्वलन मान उपशम्ये बाविस; प्रत्याख्यान अप्रत्याख्यान, माया बे उपशम्ये चोविस; एक, बे, चार पदने वीस पद जोडजो । संज्वलन मायाउपशम्ये पचीस नवमे गुणठाणे जाणजो॥

गाहि दु चउ वीसा । पणवीसा बायरेजाण ॥९९॥

हवे दशमे प्रत्याख्यान, अप्रत्या ख्यान लोज बे दसमे उपशम्ये सत्तावीस। तेज दशमे संज्वलन लोज उपशम्ये अठाविस; ए अठाविस मोहनीनी प्रकतिउ

सत्तावीसं सुहुमे। अठावीसंच मोह पयमीउ ॥

उपशान्त वितराग अगियारमे गुणठाणे। उपशान्त होय एवुं जाणवुं ॥

उवसंत वीयरागे। उवसंताहुंति नायवा ॥ ८०॥

हवे क्षपकश्रेणी देखाडे छे-प्र थमे प्रथम जे अनन्तानुबन्धी चोक क्रो० मा० मा० लो० ख पावे। ए पछे मीथ्यात्व मोहनी, मीश्र मोहनी, सम्यक्त मोहनी॥

पढम कसाय चउकं। इत्तो मिच्छत मीस सम्मत्तं ॥

चोथे गुणठाणे तथा देसविरति गुणठाणे। छठे प्रमत्ते, सातमे अप्रमत्ते खपावे ॥

अविरय सम्मे देसे। पमत्त अपमत्त खीयंति ॥ ८१ ॥

थीणंद्धि त्रिक, ते-नीद्रा नीद्रा, प्रचला प्रचला, थीणंद्धी; ए प्रण आदि १६ प्रकृति खपावे ते कहे छे-नर्कगति चार, नर्कनी अनुपूर्वि पांच, तिर्यंचगति छ, तिर्यंच अनुपूर्वि सात, एकेन्द्रि आठ, बेरन्द्रि नव, तेरन्द्रि दश, चौरिन्द्रि जाति अगियार, स्थावर बार, आताप तेर, उद्योत

हवे अनिवृत्ति बादर गुणठाणे चौद, सुक्ष्म पंदर, साधारण, ए

नवमे पण । सोल प्रकृति प्रत्ये ॥

अनिअट्टि बायरेवी । थीणगिद्धि तिग निरय तिरिय नामाउ

ए अनिवृत्ति गुणठाणानो संख्या तमो नाग थाकतो होय ते वारे

तेने योग्य उपर कही ते प्रकृति सोले खपवे ॥

संखिजइमे सेसे । तप्पाउ गाउ खीयंति ॥ ८१ ॥

त्यार पछे क्षय करे आठ कषाय जे प्रत्याख्यानी अप्रत्याख्यानि या क्रोधादि चार, चार मलीने ।

आठ पण पछी नपुंसक वेद खपावे, पछे स्त्री वेद खपावे॥

इत्तो हणइ कसाय । छगंपि पछा नपुंसगं इत्ती ॥

त्यार पछीना कषायनुं छक जे हास्यादिक छ खपावे ।

बुझइ कहेतां बुझवे-होलवे-खपावे वा संज्वलन क्रोधने विषे॥

तोनो कसाय छक्कं । बुझइ संजलण कोहंमि ॥ ८३ ॥

आगल पुरुषवेद आश्री कहेछे–पुरुषवेद बंधादि छेदे थके गुण संक्रमे करी संज्वलन क्रोधे संक्रमे क्रोध पण बंधादिकथी क्षय थये थके ते क्रोध ।

संज्वलन माने संक्रमे पछे वली संज्वलन मायाये संक्रमे॥

पुरिसं कोहे कोहं । माणे माणंच छुहइ मायाए ।

मायाथी वली करण विशेषे संज्वलन लोभे संक्रमे ।

लोभ सूक्ष्म पण नोभे हणे त्यार पछे हणे स्थिति घातादि नाश पमाडे ते नाश थये थके क्षीण कषाइ थाय ॥

मायंच छुहइ लोहे । लोहं सुहुमंमितो हणइ ॥ ८४ ॥

पछे क्षीण कषायना छेला बे समयने विषे ।

नीद्रा, प्रचला, ए बे प्रत्ये हणे वा क्षय करे उपसमक्त थको॥

खीण कसाय ड चरिमे । निद्दं पयलंच हणइ ठउ मह्नो

पछे आवरण चौद ते ज्ञानावर्णी पांच, दर्शनावर्णी चार मलीने नव तथा अंतराय पांच। एम ठदमस्त थको छेला समयने विषे हणे ॥

आवरण मंतराए। ठउमह्नो चरम समयंमि ॥ ८७॥

पछे देव गति सहचारिणी वैक्रीय शरीर, आहारक शरीर, ए बेनां बंधन, संघातन, अंगोपांग, देव गति, देवानुपूर्वि ए समस्त प्रकृति। छेला बे समयने विषे जव्य प्राणी खपावे ॥

देव गइ सहगयाउ। डुचरम समयंमि जविअखीयंति

सविपाक उदय इतर अनुदयी प्रकृति नामकर्मनी तेनां नाम-संख्या-उदारिक, तेजस, कार्मण, ए त्रण शरीर, बन्धनत्रण, संघातन त्रण; संस्थान ठ, संघयण ठ, वर्ण चोक, मनुष्यनी अनुपूर्वि, पराघात, अगुरु लघु, उदारिकअंगोपांग; ए उगणत्रिश. गतिद्विक, प्रत्येक अपर्याप्त, श्वासोश्वास, स्थिर, अस्थिर, शुन्न, सुस्वर. डुस्वर, डुर्नग, पराघात, अनादेय, अजसकीर्ति, निर्माण, ए पीस्तालिस। नीचगोत्र प्रकृति पण त्यां ते छेला समये खपावे ॥

सविपागे अरनामा। नीया गोअंपि तह्नेव ॥ ८६ ॥

हवे चौदमे गुणठाणे केटली अने केइ प्रकृतिनो उदय होय ते कहे छे–अन्यतरवेदनी एटले साता असातामांनी एक। मनुष्यनुं आयु, उच्चगोत्र, अने नवप्रकृति नामकर्मनी एटली

अन्नयर वेयणिअ। मणु आउअ उच्चगोअ नव नामे॥

बार प्रकृति वेदे वा भोगवे वा उदय अयोगी केवली जिन। तेमां उत्कृष्टी वेदे तो बार, जघन वेदे तो अगियार, तिर्थंकर नाम कर्म विना॥

वेएइ अजोगि जिणो। उक्कोस जहन्न मिक्कारे ८७

हवे उपरनी गाथामां नाम कर्मनी नव प्रकृति कही छे ते जुदी, जुदी कहे छे–मनुष्यगति, पंचेन्द्रि जाति, त्रसपणु, जस कीर्ति, तिर्थंकर नाम, । बादरपणु वली पर्याप्तपणु, सुभगपणु, आदेयपणु॥ नाम कर्मनी होय नव प्रकृति एम॥

मणुअ गइ जाइ तस। बायरं च पजत्त सुभग आइज्जं

जसकित्ती तित्थयरं। नामस्स हवंति नवएआ॥८८॥

हवे बारमा गुणठाणाने विषे कह्या जेटली प्रकृतिओ छे ते कहे छे–पूर्वे जे बार प्रकृति कही छे तेमां मनुष्यगति कहीने साथे मनुष्यनी अनुपूर्वि पण। तेर प्रकृति ज्यांतिहां अयोगीने छेल्ला समयने विषे॥

तच्चाणुपुव्वि सहिआ। तेरस भवसिद्धि अस्सचरमंमि

उत्कृष्टे उत्कृष्टा होय वा उत्कृष्टे तेर प्रकृति उत्कृष्टि होय। अने जघन्य बार प्रकृति होय तीर्थंकरनाम कर्म विना॥

संतसग मुवोरं । जहन्नयं बारसहवंति ॥ ८ए ॥

भव विपाकी मनुष्यनुं आयु, क्षेत्रविपाकी मनुष्यानुपूर्वि, जीव विपाकी सात तेनां नाम

मनुष्यगति सहचारिणी, मनुष्यगति पंचेन्द्रि जाति, । त्रस, बादर, पर्याप्त, सुभग, आदे, जसकीर्ति, तीर्थंकर नाम, ॥

मणुअगइ सह गयाउ । भवखित्त विवागजिअविवागाउ

साता, असाता, ए बे वेदनीमांनी अन्यत्र वेदनी साता या असाता, उच्च गोत्र, वली. एटली प्रकृति तेर । चौदमा गुणगणाने छेले समये खपावे ॥

वेअणिअन्नयरुच्चंच । चरम समयंमि खीअंति ॥ए०॥

हवे कर्मरहित थये जे फल थयुं ते देखाडे छे—चौदमे गुणगणे सर्व कर्म प्रकृति क्षय करी पछी निर्दोष समस्त लोकने लीरे वा मस्तके वा आमे । रोगरहित उपमारहित जे स्वभाव छे, जेने एवुं मोक्ष सुख॥

अहसु इअ सयल जगसिहर।मरुअ निरुव सहाव सिद्धि सुहं

नथी कोइथी वा कोइवारे हणनार एवो थाय जे जीवाजीवनी पीमा तेथी रहित । त्रण जे रत्न ज्ञानदर्शन चारित्र ए रत्नमय सार फल प्रत्ये जोगवे वा अनुभवे ॥

अनिहण मव्वावाहं । तिरयण सारं अणुहवंति ॥ए१॥

दुःखे वा कष्टे समजाय एवो अने सूक्ष्म बुद्धिना धणी जाणे परमार्थ सहित । रुचिर बहु जांगानी जाल छे; ज्यां एवा दृष्टिवादनामा बार अंग मध्येथी ॥

उरहि गम निउण परमन्त । रुइर वहु जंग दिठिवायाउ

थाकता अर्थ जाणवा ।   बन्ध, उदय, सत्ता कर्मनी ॥

अन्ना अणु सरियव्वा । वंधोदय संतकम्माणं ॥ ए१ ॥

अर्थ मारा थोरा जाणया माटे

हवे कर्त्ता पुरुष आपनी लघुता   बांध्या होय वा लख्या होय,

कहे ले–जे ज्यां न पुरो होय।   वारव्या होय ॥

जोअत्त अपम्मि पुन्नो ।   अन्नो अप्पागमेण वंधोत्ति॥

ते मारो अपराध खमीने वहु

श्रुत ।   पुरो अर्थ करीने आगल कहेजो

तं खमिऊण वहु सुया । पूरेऊण परि कहंतु ॥ ९३ ॥

हवे ठगा कर्मग्रन्थनी समाप्तिनी

संख्या केटली गाथाए ते कहे

ले–गाथाउं सत्तरीनामा उठा क   चन्द्र महत्तर पूर्वाचार्यना म

र्मग्रन्थमां ।   तने अनुसारे ॥

गाहग्गं सयरीए ।   चंद महत्तर मयाणु सारीए ॥

टीकाकारे प्रक्षेप करेली गाथा   एकेलणी नेव गाथा होय एटले

सहित ।   नव्यासी ॥

टीगाइ निअमि आणं । एगूणा होइ नवईत ॥ ए४ ॥

॥ इतिश्री कर्मग्रन्थ सत्तरीनामे उठो समाप्त ॥

शुद्धिपत्र.

पानु.	लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
३	२३		
७	१३	घणु	घणु
८	२	पहत्तं	पहुचं
८	१५	२३	३३
२०	१ए	कुज	कुब्ज
२६	१	क्राय	काय
३०	८	ज्ञाघे	ज्ञावे
३५	२२	नियंचने	तियंचने
३६	३	वाक्र	वात्र
४३	१७	वाऊ	वात्र
५६	३	दीठ	दीठे
५८	४	वीसमा	वीसामा
५ए	२२	वन्ना	वन्ना
६०	२२	पाणहाण	पणिहाण
७०	१	गणवंत	गुणवंत
८०	१३	निव्वियपाइमु	निव्वियपाइसु
,,	,,	फामुयं	फासुयं
८३	१२	पिंग दवा	पिंगदवा
ए१	५	घाविर	घाविरे
ए३	५	अक्षवि	अक्षवि
९४	७	किंपाक	किंपाक

१०५	११	सन्निपा	सन्निया
११२	१६	अंते	अंत
१२०	१	राजा	राज
१४६	११	जआ	जूआ
१८४	१९	प्रासाइ	प्रासाद
१८९	१२	५०′	६०
१९१	१६	कोमिदिं	कोमिदिं
१९८	१९	नाय	नाथ
१९८	२२	त्रया	मया
२०६	११	धा	या
२०९	१२	पूंआघय	पूआघय
”	११	विपर	पियर
२११	७	अस्तुना	अमुना
२१४	१५	ज	जणाय
२१६	२	उज्ञेव	उज्ञेव
२२२	३	वे	व
२४२	१४	११००	१८००
२६१	७	निवा	निद्दा निद्दा
२६५	५	न	ने
२७२	११	संव्वपण	संघपण
२७३	१४	३	६
२८७	१०	ए३	ए१
[illegible]	८	एवं	एगं
”	१७	वेरंदि	वेरंडि

३१३	१८	तिरअति	तिरिआउ
३२१	१५	प्रमत्ते	पमत्ते
३३०	२१	वंधहिं	वंधहिं
३३३	२८	घरणं	घरणं
३३५	११	ठे	ठ
३६५	८	वारस	बारस
३६६	२४	जिह्वि	जिठेवि
३६७	११	न्यंतिर	त्यंतिर
३६७	१५	मस	सप
३७२	७	तेदी	तेथी
३७४	२१	याग	योग
३७४	२१	मर्यान्त	पर्यात
३७४	२१	यागे	योग
३८१	२५	अपमाप	अपमाइ
३८३	६	०	नामकर्म
३८९	२	मके	मूके
३९७	२२	उस्सुवि	उस्सुवि
३९८	१६	म ृति	प्रकृति
४१२	१८	मवि	मवि
"	११	वीलंद्रि	वीगलेंद्रि
४१४	१२	बार	चार
४१८	५	चउमु	चउसु
"	१६	तिमच	तिअठ
४१९	२४	एकतालीस	एकवीसना उदये एकतालीस

१२३	२२	निजरं	निजरां
४२१	२०	दगुण	ज्गुण
१२६	५	निपा उरसमाने	उरसमाने

वांचनाराओने नम्रता पुर्वक विनंति करवामां आवे छे के आ पुस्तकमां ज्यां छ अने क्ष छे त्यां विचार करीने वांचवुं.

